

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ
(БЕИНСА ДУНО)

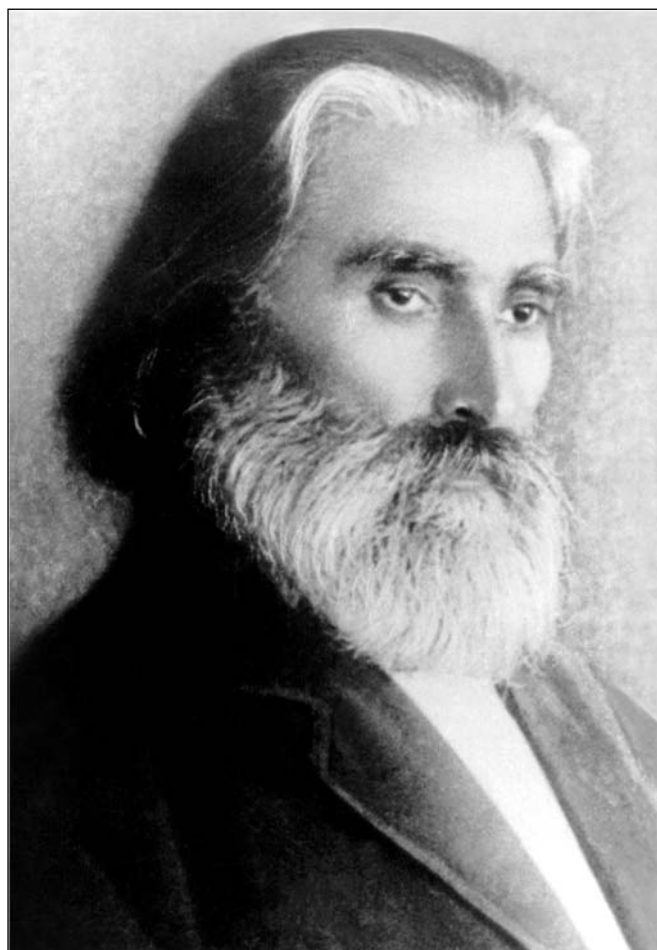
ПОЛОЖИТЕЛНИ И
ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ

ОБЩ КЛАС
ГОДИНА ВТОРА

СОФИЯ 2008
ИЗДАТЕЛСТВО БЯЛО БРАТСТВО

ШКОЛАТА ОБЩ КЛАС

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ
(БЕИНСА ДУНО)

ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС
ПОЛОЖИТЕЛНИ И ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ
г о д и н а в т о р а

Словото в Школата на Учителя
Петър Дънов (Беинса Дуно)
е записано и съхранено
за съвременния читател
от стенографите:

Паша Теодорова
Елена Андреева
Савка Керемидчиева

© Издателство Бяло Братство, 2008

ISBN 978-954-744-090-6

Съдържание

Правила за Окултната школа, 01.10.1922	7
1. Положителни и отрицателни сили в Природата, 06.10.1922	21
2. Практическо приложение на музиката, 12.10.1922	45
3. Влияние на музиката, пеенето и движенията, 15.10.1922.....	61
4. Окултна музика, 22.10.1922.....	79
5. Влиянието на електричеството, 29.10.1922.....	97
6. Никаква лъжа, 05.11.1922.....	111
7. Музика и пеене – средство за постигане на Божественото, 12.11.1922	129
1. Музика и пеене – средство за тониране, 19.11.1922.....	139
2. Практическо приложение на окултната музика, 26.11.1922.....	167
3. Окултна музика, 3.12.1922.....	185
4. Значение на гласните при окултното пеене, 10.12.1922.....	205
5. Музиката – средство за концентриране, 17.12.1922	221
6. Окултна медицина, 24.12.1922.....	235
7. Правилният растеж на ученика, 02.01.1923	251
8. Значение на ръцете и пръстите, 07.01.1923	267
9. Тъмното петно в съзнанието, 21.01.1923	289
10. Малките случаи, 05.02.1923.....	315
11. Съмнение и воля, 11.02.1923	331
12. Двете течения – огнената вълна и вълната на Любовта, 19.02.1923	351

1. Качества на ума, на сърцето и волята, 25.02.1923	369
2. Произход на правите мисли, 08.03.1923	387
3. Влияние на планетите, 12.03.1923	407
4. Смисълът на противоречието, 19.03.1923	427
5. Точността, 08.04.1923	445
6. Окултна медицина, 15.04.1923	457
7. Правилни отношения, 22.04.1923	467
8. Работа на окултните сили, 29.04.1923	481
9. Правилно разпределение на енергиите, 13.05.1923	499
10. Закон за контрастите, 20.05.1923	517
11. Вярa и съмнение, 17.06.1923	533
12. Божественото и човешкото. Днес, а не утре, 28.06.1922	559
13. Проява на разумните сили в Природата, 01.07.1923	579
14. Упътване, 08.07.1922	595
15. Абсолютното малко и Абсолютното велико, 12.07.1923	607
16. Ученикът трябва да разбира, 12.07.1923	621

ПРИЛОЖЕНИЯ

Речник на остарели и чужди думи	635
Азбучен показалец	637
Писмени теми	646
Упражнения, задачи и опити	647
Формули и утвърждения	650

ПРАВИЛА ЗА ОКУЛТНАТА ШКОЛА

*Въвеждаща лекция от Учителя
1 октомври 1922 г., неделя, Русе, 20 ч.*

ПРАВИЛА ЗА ОКУЛТНАТА ШКОЛА

Ще прочета първите 10 стиха от 10-а глава от Евангелието на Йоан: „Истина, истина ви казвам: Който не влиза през вратата в кошарата на овците, но прелазя от другаде, той е крадец и разбойник. А който влиза през вратата, пастир е на овците.“

Като казва Христос: „Който не влиза през вратата“, то значи, че който не влиза през вратата на Любовта, той е крадец и разбойник, а който влиза през вратата на Любовта, той е пастир. „Нему вратарят отваря, и овците слушат гласа му, и своите овци по име зове и ги извожда.“

Значи пастирът по име зове своите овци, знае ги. И когато изкара овците си вън, ходи пред тях; и овците идат след него, защото знаят гласа му. Забележете – когато ги изкарва навън, той ходи пред тях, а не отзад.

„Аз съм добрият пастир; добрият пастир душата си полага за овците.“

Сега, понеже вие вече искате да образувате школа – методите в Школата са различни от ония, които имате при обикновените молитвени събрания.

Първото нещо: ученикът трябва да има силно, интензивно желание да учи. И действително, Любовта се изразява в стремление за учене. Че е тъй се вижда по това, че дотогава, докато ти не обичаш някой предмет, който и да е той, ти не се интересуваш от него, не го изучаваш – минаваш в едно спящо състояние. Но щом се пробуди съзнанието, щом дойде любовта към туй същество, което обичаш, почваш да го проучваш – какъв е носът му, каква е устата му, какви са ръцете, главата му. И колкото повече обичаш предмета, толкова повече изучаваш външните му черти; колкото повече не го обичаш, толкова по-малко се интересуваш от него. Следователно истинската,

Божествената Любов е един силен подтик за изучаване на Божествената Мъдрост. Значи религиозният човек не трябва да бъде невежа.

Сега някои може да ви цитират онзи стих от Писанието, че „знанието възгордява, а любовта назидава.“ Казвам: знание без Любов възгордява, но знание с Любов назидава.

И тъй, всинца трябва да имате един силен импулс да учите, т.е. да изучавате причините на всички неща, които се случват. При това трябва да използвате опитностите на онези, които са минали преди вас, а после ще изучавате Природата, защото всички неща в Природата представят едно предметно обучение. Бог е изпратил децата си в училище да учат. Всички тия окръжаващи вас предмети, всички тия същества, които са наоколо ви, през цялото си развитие те имат връзка с вас. После всичките сили – топлината, светлината, електричеството и магнетизма, всички чувства, желания, подтици, в едно или в друго направление – всичко трябва да се проучва. И вие трябва да използвате този случай, защото ще дойде ден в живота ви, когато туй, което сега ви интересува, тогава няма да ви занимава и ако не научите новите неща на Божествената Мъдрост, ще се намерите в едно тягостно състояние. Например допуснете, че в млади години баща ви ви купи цигулка, но вие не искате да учите, казвате: „Не искам да свиря.“ Но затворят те в някой затвор, никой не ти говори, сам си. Знаеш ли колко е тягостно това състояние? А ако имаш цигулка или кавал, ще вземеш, ще се разговаряш с него и това ще ти бъде развлечение. Следователно всяко нещо, което сега придобиете, то ще ви послужи за в бъдеще.

Вие още не сте в реалното си състояние, вие сте още в преходно състояние, както са клончетата, листата, цветовете и плодовете на дърветата. Цветът – това още не е реалното. Тази красота на цвета ще се изгуби. След туй ще дойде плодът, но и той още не е същественото. Същественото ще дойде, когато плодът узрее. И той носи живота вътре в семката. Тази семка представя знанието.

Христос казва: „Ще дойде сеячът.“ Той е, Който сее, Той е Синът Божи, Сеятелят на Словото Божие.

Сега в живота си като ученици ще имате следните опитности. Като ученици може да се просвещавате по разни начини. Ще имате посвещение на физическото поле, ще имате посвещение в Духовния свят. Някои предмети ще ги проучвате по един начин, а други – по друг начин.

Сега, Великият Учител вътре в живота, Той е един; може да ви внесе една мисъл, да ви даде едно семенце и да ви каже тъй: „Ще вземеш туй семе, ще идеш на еди-кое си място и ще го посееш.“ „Но градината е чужда!“ Ти ще изпълниш Волята Божия – иди и го посеи, където ти е казано. Ако почнеш да философстваш: „Къде е плетът, как ще намеря вратата, какво ще ми кажат.“ Най-после ще намериш тези хора и ще им кажеш: „Аз имам едно хубаво семе – портокалово, лимонено, ябълково или сливово – искам да го посея във вашата градина.“ „Посей го.“

Та най-първото: трябва да имате абсолютно послушание, никакво раздвояване! Даде ли ти Учителя една задача, каже ли ти нещо и ти се подвоумиш, за дълго време ще спреш развитието на твоята душа.

Никакво колебание, никакво съмнение! Докато влезеш в Школата, ще обмислиш хубаво, но там, в Школата, не се позволява никакво колебание. Ще направиш опит, ще видиш резултатите, но преди да имаш резултати, никакво философстване не се позволява. Учителя казва: „Посей това семе!“ Никаква философия! Ти ще го проучиш, ще научиш най-първо начина на неговото прорастване, после на цъфтенето, на зреенето му, и като получиш семката, тогава ще разбереш всичко. А сега се спреш и казваш: „Туй дърво как ще расте?“ Въпросът е – посеи го, че после ще имаш време да проучваш. Най-първо ще започнеш като малките деца. А ти си мислиш, че си много стар, че имаш опитност. Даже малкото момиченце, като се погледне в огледалото, казва: „Не съм малка, пораснала съм.“ След това, като стане по-голяма – на 20, 21, 22, 25, 26 години, тя почва да си стиска сърцето. Като мине тридесетата година, тридесет и първата, тридесет и втората, тя се спира. Аааа... Защо се спира? А някои хора имат удоволствието да си

казват, че са на 40, 50, 80 години. Питам: какво значат 80 години?

И тъй, главното е знанието. Туй знание седи в следното. Да кажем – ти си свирец. Я да видим твоето знание! Ще вземеш цигулката. Ще кажем: „Колко хубаво свири, отлично!“ На всички първо им е тъжно, но после им става приятно. Ти си рисуващ. Нарисуващ една картина – всички казват: „Колко е хубава, идея има!“ Обущар си – направиш едни хубави обувки. Шивач си – скроиш една хубава дреха. Всички казват: „Браво, това е знание!“

Сега вие, като влезете в Школата, започвате да бързате. Някой станал калфа и като дойде – вземе да набива клечки. Набива ги отгоре: удари една – тя се счупи наполовина. Продължава: втора, трета – всички се чупят, но той не ги повтаря. На десет клечки една хванала, но този, който носи обувките, той си знае. След два месеца обувките се развалят. След туй – „Не хванали клечките!“ А той калфа станал, но на друго място мисли. Сега и вие, като влезете в училището, ще набивате тия клечки хубаво. Разбирате ли? Аз не искам нито една клечка лошо набита! Да няма нито една клечка счупена – всички клечки да са здрави! Онзи, който може клечки да набива, всичко ще може да набива. Ще кажете: „Това учение ли е?“ Да, учение е то! Клечки да набиваш, плет да правиш, колища да набиваш! Тия клечки ги има навсякъде в живота. Та всяко нещо, което вземете да го проучвате, ще го проучвате добре. Аз не искам да бързате, има време. После, няма защо да се смущавате: „Аз съм възрастен, не съм паметлив.“ Не си туряйте тази мисъл – че не помните, защото каквото мислите, това ставате. Ти казваш: „Моята памет е малко слаба.“ Разваляш я. Днес се развали, утре се развали – и действително такава става. Проверявате един закон – как се разваля паметта. Дойда аз и прокарам пръста си отгоре върху един лист. Утре – същото, друг ден – същото и той започва да свети. „Паметта ми се е развалила.“ Днес се развалила, утре се развалила – разваля се паметта. Но кой я разваля? Ти с твоя пръст. Не, ще си кажете: „Паметта ми е на мястото.“

Много хубаво. Знаете ли тогава на какво ще приличате? Тъй е при процеса на тъкането. Вие си мислите първо: „Паметта ми не държи.“ Дали? „Не държи.“ Тогава започнете: имате наслованите жички, тъй, успоредно турени, и вие започвате със совалката. Проврете я през нишките и после с краката кръцнете: кръц. После от другата страна: кръц. И ще си казваш: „Паметта ми държи.“ После от другата страна дръпнеш и с краката: кръц. Пак от първата страна: кръц. Оттук кръц, оттам кръц – паметта ми е здрава, излиза един отличен плат; паметта държи, дрехата държи и вода в нея можеш да носиш. Каквото кажеш – става.

Следователно ние ще държим онзи реален процес. Можем да го направим това и като кажем *можем* – това е желанието на Бога. Бог, като ни е пратил на Земята, Той казва на душата ни: „Като Ме обичате, с Моята Любов всичко можете да направите; и като държите Моята Мъдрост, тя всичко може да ви научи; и като държите Моята Истина в пътя си, с нея всичко можете да направите.“ Ще вложите в паметта си мисълта: всичко можем с Божията Любов, всичко можем с Божията Мъдрост, всичко можем с Божията Истина. „Много мъчно нещо е.“ Ще кажеш: „С Любовта Божия много лесно ще го разреши, много лесно ще го разбере.“

Знаете ли как идва знанието? Ще обясня този процес. Аз ще уподобя знанието на месене на хляб. Вие не мислите за месенето на хляба, но аз ще уподобя идването на знанието с месенето на хляба. Тъй, брашното е образувано от милиони частици. Учителят ти казва:

– Всички тия милиони частици ще ги вземеш и ще направиш хляб от тях.

– Как ще направя хляб?

Хляб ще направиш! Хляб иска Учителя, нищо повече. Той ти даде брашното. Седиш, мислиш, събираш тези частици; дойде вятър, отвее ги, отиват във въздуха. Ходиш насам, ходиш нататък, пак ти казва учителя: „Трябва ти топла вода.“ Брашно и топла вода. Пак мислиш, почешеш се по главата: „Защо топла вода бе, джанам?“ Брашното вятърът го отвява, а защо е топлата вода? Пак учителят

казва: „Ще събереш топлата вода и брашното.“ Ти казваш: „Защо ли да събера топлата вода и брашното?“ Най-после слагаш брашното вътре в топлата вода и се образува много рядка каша – хляб. Учителят казва: „Още брашно да туриш.“ Слагаш още брашно. Замесваш, замесваш – става твърдо. Стига толкова. Хайде, почни да месиш. Сега всички частици, които по-рано хвърчаха из въздуха, станаха жиливи. Казва учителят: „Остави туй тесто да постои, отдели едно-две парчета от него, направи ги на самунчета.“ Ето ти, стана хляб. Този прах стана на самун. Туй е знание! Та противоречията първо ще дадат знания. Ако няма топла вода и брашно, хляб не става. Любовта и Мъдростта трябва да се съберат – те ще ни покажат истинския път.

Та във всинца ви ще има желание да се учите. И вие ще учите нови работи, а не стари. Вие като влезете в Окултната школа, ще се намерите в едно противоречие. Представете си сега, че една петдесет-шестдесетгодишна баба иска да се учи. Най-първо тя трябва да влезе в първо отделение – да се учи като малко дете. Тя знае много неща от живота, който е минала, но ако започне да разказва на учителя си как е играла като дете, как е любила като мома, как знае сега да преде – нищо няма да научи. Тази баба ще млъкне и ще започне от *а*, от буквата *а*. Тази баба ще тури очилата си, ще вземе писалката и ще каже: *А, а, а*. Тя ще забрави, че е баба. Като забрави, тя ще се подмлади. Туй *а* ще *А* даде много повече смисъл, отколкото тропането на хорото, което е минало. Тя тропала на хорото, но това само прах е дало; а като е било кално времето, само кал е донасяла вкъщи. Та първото написване на това *а* има голямо съдържание. И вие сега ще започнете с първата Божествена буква, с *а*-то – да видите какво означава туй *а*. В българския език буквата *а* значи: аз, който съм съзнал, че Бог ме е изпратил на Земята да извърша Неговата Воля, трябва да я извърша, както Той желае. Това значи *а*-то – аз, човекът, който искам да служа на Бога по Любов. Туй е ученик! *Ученик* значи да слугуваш на Бога съзнателно, а *съзнателно* значи да знаеш да се учиш.

В Окултната школа искат от вас работата, на която ви поставят, да я извършвате без погрешка. Там всяка грешка е изключена.

Сега, като влизате в туй Божествено учение, няма да захвърлите вашите знания. Те са като една вътрешна основа, като баласт на туй, което ще учите. В този свят, в който учите, има толкова велики работи и когато един ден ги научите, ще кажете: „Колко хубави работи имало скрити, а ние да не ги знаем!“ Един ден, като напреднете в тази окултна наука, като минавате през някоя гора, като минете покрай някое дърво, то ще ви заговори. И дърветата говорят, но те имат особен език. Сега отидете при някое овощно дърво, погледнете нагоре, вземете един камък или един прът и хайде да си надрусате плодове. А като окултни ученици само ще го побутнете, то ще си наведе един клон, ще си откъснете плод и клонът ще се дигне нагоре. Като минавате покрай полето, срещнете някоя крава и като я погледнете, тя ще дойде при вас и ще каже: „Ти си гладен, можеш да си вземеш малко мляко.“ А сега като хванеш някоя крава, тя казва: „Това мляко не е твое, аз имам господар.“ Та понеже сега ние не вършим Волята Божия, светът постъпва с нас точно тъй, както ние постъпваме със света.

Всички вие трябва да се подмладите. Първото нещо, което искам от учениците, е да станете бодри, весели и свободни. Като влезете в Окултната школа, искам всички да си оставите отвън раниците. Че сте били женени – всичко това ще го забравите. Един час в Школата ще прекарате без раница, ще се чувствате свободни. Дойдете ли тук, ще си свалите раницата, а като излизате, ще я турите отново. Като влезете в Школата, ще свалите раницата си, а ще извадите книжките си и ще започнете да учите. Затуй казва Христос: „Аз съм вратата.“ Като влезете през нея, всички трябва да се учите. Защото, казва Христос, Мъдростта, знанията, слизат всякога отгоре. За да имаме знания, непременно трябва в нашите умове да има светлина, а Христос казва: „Аз съм светлина на ума.“ Щом има светлина, туй знание ще дойде.

Сега действително има много интересни работи за учене. Много интересни! После един ученик, когато направи някоя погрешка в клас, няма защо да плаче. Сегашните ученици все плачат в клас. Щом не си знае урока, потекат му сълзи; с туй ученикът иска да се извини, да не му турят слаба бележка. Не, в Окултната школа плач няма, но като направиш една погрешка, няма да оставиш лъка и да кажеш: „Моля ти се, Учителю, прости ми!“ Не, той свири – и ти ще свириш, а няма да оставиш цигулката и да искаш да ти прощава. Ти ще дадеш ухо, ще се вслушваш и ще кажеш: „Направих погрешка, но мога да я изправа, с Любовта мога да я изправа. Изправих се, Учителю.“ Точно тъй! Тогава гласът на Учителевата цигулка и гласът на твоята цигулка ще се слеят в едно, точно като че ли от една цигулка излизат. Та не мислете, че изведнъж ще се взимат верни тонове. Ще опитвате 5, 10, 20, 50, 100 пъти – и тогава ще дадете верни тонове. И след това вече вземете ли ги един път вярно, всичко можете да свирите.

Та първо ще имате една права мисъл. Влезете ли в клас, препирни, спорове няма да има. Не препирни, а учение ще има. А вие започвате: „Аз зная да свиря по-хубаво, по-хубаво свирятуй парче.“ Тъй ли? Хайде, вземете и двамата цигулките, ще има комисия от учители. Хайде, свирете! Веднага ще определят кой свири по-хубаво. Ще турят бележка. Опит е нужен! Та вие сега няма да се хвалите! Ще ви приведа онзи анекдот за тримата българи. Трима българи, млади момци, отиват на училище да се учат. Единият бил беден – майка му му дала за път малко сирене. Другият бил по-беден – майка му му дала топла питка. А третият бил богат – майка му му дала кокошка. Тръгнали, но още не стигнали училището – спрели се. Седнали. Богатият извадил кокошката, но тази кокошка трябвало да се изяде само от одного. Взели да мислят кому да се падне и решили – на този от тях, който сънува най-интересен сън, нему се пада тази кокошка. Лягат да спят, заспиват. Като се събуждат, единият разправя: „Като заспах, потеглих към Месечината; пътувах, какви ли неща не видях! Но по едно време се уплаших да не падна.“ Другият казва: „Аз пък се качих на Месечината. Оттам, като поглеждам към

Земята – пропаст! И не видях как се сгромолясах, че чак в центъра на Земята!“ Третият разправя: „Аз пък като заспах, сънувах, че единият е на Месечината, другият – в центъра на Земята. Рекох си: те няма да си дойдат, ами я аз да изям кокошката. Чакайте да видим дали наистина беше това, дали седи кокошката. Поглеждам – кокошката я няма!“ Та сега, като има кокошка, няма да сънувате, че един ходил на Месечината, друг – в центъра на Земята, а ще я разделите на три равни части. Всинца ще си хапнете от нея! И от питата също. И от сиренцето също.

Следователно туй, което се дава в Школата, ще го проучвате. И тогава един на друг може да си проверявате знанията. Ще направите един, два, три опита за себе си и за другите и ще бъдете полезни. Тъй щото една Окултна школа не е едно религиозно общество, в което да се афектирате от своите чувства, а е едно общество, в което във всичките си желания, мисли и действия да постъпвате точно. Например Учителя може да ви произведе едно състояние, да ви разтревожи. Знаете ли Учителя как може да ви разтревожи? Ще прояви уж немарливост. Вие сте се забавили някъде, а той може да ви скрие в това време книгите. Къде са книгите? Трябва да познаете къде са книгите ви. Ако си ясновидец, ще познаеш къде са и ще кажеш: „Учителю, аз направих една грешка, но ти си ги скрил.“ А като не си ясновидец, ще се яви в теб една голяма тревога. Няма да се разтревожиш, а ще ги намериш. Друг случай: тъкмо Учителя ти преподава, а дойде някой и те бодне. Ако подскочиш – загубваш. На ученика не се позволява да подскача, да се стряска. Ще стои, като че ли нищо не се е случило, ще парализира болката. Ще си кажеш: „Както и да ме бодат, аз ще се правя, че нищо не усещам.“ Това е характер, това е воля! Диамантена воля! Ами аз тъкмо се моля, дойде ми някоя дяволска мисъл и се отклоня. Ами че злото е там! Не, ти ще се молиш, а той нека те бодва. Ти се молиш, а дяволът дошъл, казва: „Твоята молитва не хваща.“ Ти ще стоиш без внимание към него. Щом си махнеш ръката, като да го отстраниш, значи ти си му обърнал внимание. Той веднага забелязва това движение и си казва: „Този ученик

ми обръща внимание.“ Например Мара си е вкъщи. Майката пита: „Маро, къде беше днес?“ А тя поглежда навън през прозореца към момъка. Щом погледне натам, той знае, че тя му обръща внимание. Обърнеш ли внимание на дявола, той знае, че този ученик... Не, той дойде и ти нашепва нещо. Ти още по-нагоре ще концентрираш мисълта си и ще свършиш работата си. Такъв е великият закон: ако искате да успеете, трябва да имате спокойствие. Аз туй много лесно го говоря, на докато го научите... Като ви бодне някой, веднага ще го научите. В Индия има факири, които се подлагат на различни опити, за да концентрират мисълта си. Боднат го на едно, на друго място, но не се помръдва. Това е възпитание на волята. Следователно всеки може да възпита своята воля така, че в даден момент да може да регулира всички мъчнотии. Като за ученици, мъчнотии в Окултната школа са предвидени, за да калите вашата воля. Като влезете в окултния свят, ще дойдат изпити, за да пречистят мислите ви, за да облагородят сърцата ви и да калят волята ви. Който не разбира това, ще мисли, че е нещо лошо, но окултният ученик счита за една голяма привилегия всичко, което му се е случило. На първо време е мъчно да се спази туй, но когато започнете да разбирате законите, да ги осъзнавате, един голям товар от вас ще се снесе и ще почнете да се учите много по-добре, отколкото сега.

Сега като ученици бъдете търпеливи, прилежни, внимателни! Ще проучвате всичко – да видим за една година какъв успех можете да направите. Може да направите една грешка, втора, трета, но постоянно карайте лъка, да научите туй изкуство, защото вие влизате в една велика наука, изисква се учение. За сегашните хора, при сегашната материална наука, се изискват най-малко 15 – 16 години, за да придобият някакво знание: 4 години основно образование, 8 години гимназия, 4 години университет, 2 години специализация. Значи 20 години се изискват, за да се добие една специализация. И тогава ще влезете в света с това, придобитото. А като окултни ученици ви трябва още повече. Още 20 години ви трябва. Вие ще си кажете: „Е, дотогава

ние ще остареем.“ Ние за старост не мислим. Който влезе в тази Школа, той всякога се подмладява. Ако правилно се учите, ще се подмладите, ако не се учите правилно, няма да се подмладите, а ще остарееете.

После първото нещо, като правило: ще се стараете да изправите вашите гърбици – такива, прегърбени, не трябва да бъдете. Като станете сутрин, ще си изправите гърбиците. Никакви гърбици! Ще станеш, ще изхвърлиш гърбицата. Гърдите ще бъдат изпъкнали. Изпъкналите гърди показват, че у вас има желание да се учите, а колкото повече се стеснявате, имате по-малко желание за учене. Може да имате малко изкривяване, но ще гледате гръбнакът да бъде изправен. Всяко изкривяване е от дявола. В окултната наука гърбици не се позволяват!

После ако имате някакъв недъг на краката си, ще турите в ума си мисълта да премахнете този недъг. Ще правите този опит ден, два, три и ще си поправите крака. Окоото ви е малко разноголедо – и него ще поправите. Има начини да се поправите. Като влезете в Окултната школа, трябва да поправите ред недъзи. Най-първото нещо – да си изправите гърбиците! Гледам, някои от вас доста са прегърбени. Казват: „Годините му натежали.“ Никакви години не са натежали, но това е един недъг, един лош навик. Когато човек направи някакво престъпление, той навежда глава и казва: „Зло направих.“ А когато направи едно Добро, той си издигне главата, отправя ума си към Бога и неговата мисъл се отправя в тоя благословен път на Божествената Истина. Двойко гледане, двойко тежнение има – към Бога и към Земята. Тежнението на нашия ум трябва да бъде нагоре, към Центъра, откъдето иде Светлината и знанието. Та между другите неща всеки ден се оглеждай гърбав ли си. Ти пръв ще се огледаш. Едно от правилата: ученикът трябва да бъде строен и в хода си, и в действията си, и в погледа си. Всичко трябва да бъде хармонично, да няма такава разпасаност! Спретнатост е нужна! Всяко негово поглеждане, всяко негово движение трябва да бъде осмислено – и като ходи, и като се спира, и като говори.

От всичко това не трябва да се смущаваме, а трябва да дойдем до онзи първоначален живот, както Бог ни е създал – да придобием Божествени движения. Стуй ще се занимаваме един час. Това е външната страна на Школата.

Първо ще направите упражнения за усилване на волята, после – за усилване на характера, упражнения за ума и най-после упражнения за добиване на истински знания за живота. Това е законът на Любовта.

Прочете се *Отче наш*.

ПОЛОЖИТЕЛНИ И ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ В ПРИРОДАТА

Първа лекция от Учителя
6 октомври 1922 г., петък, 19.30–21 ч., София

ПОЛОЖИТЕЛНИ И ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ В ПРИРОДАТА

Тайна молитва

Тема за следващия път: *Защо плачат малките деца?*

Ще напишете нещо за плача. Плачът не е противоречие. Когато почнат някого да ограничават, той плаче. Когато хората ни ограничават, ние плачем.

Сега ще пристъпя към предмета си. Не искам вие да плачете. Плач и роптание – това е едно и също нещо. Който плаче, той роптае. Това са отрицателни черти, които са отживели своя век. Всичко, което сега съществува във вашия ум, е отживяло своя век. Това са преживелици на една далечна култура. И вие трябва да кажете сбогом на вашето минало. Да допуснем сега, че вие отивате на Небето и сте сеבקиснали от всички стари системи. Като отидете на Небето, какво ще разправяте? Мислите ли, че там ще ви слушат, като разправяте за всяка отрицателна черта на Земята? Като влезете в Невидимия свят, в тяхната Школа, там ще ви кажат: „Братко, забрави всичко туй.“ И всичко трябва да се забрави. Писанието казва: „Всичко трябва да се заличи и да дойде Новата епоха, в която ще започне истинското знание, което сега иде в света.“

Положителни и отрицателни сили в Природата. Електричеството – това е една положителна сила. Положителните сили разрушават, отрицателните сили градят. Вие ще кажете: „Защо? Как тъй?“ Онези на бойното поле, когато са слаби, нали се укрепяват, изграждат си здрава крепост? Кой гради? Страхливият. Слабият трябва да се укрепи, къща да гради. Казват: „Гениален човек е той.“ Този е един страхливец, той е отрицателен, в него преобладават отрицателните сили; тези сили се укрепяват, за

да може да издържат напора на положителните сили, които действат в света. Следователно по този начин са създадени нашите тела, нашите мозъци, нашият нос, краката, ръцете, дробовете, сърцето, стомахът – всичко туй е създадено в света по причина на тези отрицателни сили, които градят. И понеже те не са имали достатъчно време да обмислят нещата, много от този градеж не е хубаво изграден. Някои искат да ни убедят, че туй, което имаме ние, е Божествено. Не е Божествено! Има нещо Божествено в нас, но ние трябва да различим онзи Божествен градеж. Има Божествен градеж, но трябва да различим Божествения градеж от обикновения наш градеж.

Следователно от положителните и отрицателните сили в Природата едните рушат, доставят материали, а другите съграждат материалите. Тъй е в Природата. И когато един човек се намери в тия два полюса, понеже вибрациите са различни, то ако в даден случай той минава от единия полюс към другия полюс на тия действащи сили, и ако той не знае как да мине, да кажем от положителния полюс към отрицателните вибрации, непременно ще мине в едно голямо мъчение; ще претърпи едно голямо страдание, докато намери закона, за да влезе в същите вибрации, в същите трептения, в които и тези сили се движат. И обратното – един човек, който е в отрицателния полюс, ще мине в положителната страна. Всички ще минат, по необходимост ще минат от единия полюс в другия. Не мислете, че като сте в положителния полюс, винаги там ще бъдете. Не мислете, че една сила е само в единия полюс. Аз ще обясня мисълта си. Ще минете от положителния полюс в отрицателния полюс, от процеса на разрушение към процеса на разширение, а процесът на градеж е процес на съгъстяване и ограничаване. Следователно, когато се минава от единия полюс в другия, ние трябва да знаем онези закони, по които да нагодяваме своите вибрации със силите, които действат. Ние казваме по липса на думи *положителни и отрицателни сили* в Природата. Но тези сили имат еднаква цена в Природата. По качество те са еднакви – те са полезни за самата Природа.

Някой път положителните сили действат в наша полза, а отрицателните – в наша вреда, отрицателните сили са против нас; някой път отрицателните сили действат в наша полза, а положителните сили са в наша вреда. Но туй е само тогава, когато ние се намираме в разрез с нашите вибрации.

Сега има един морал – морал на Добро и зло. Доброто в света – то е една отрицателна сила, то гради. И ще забележите, че всички добри хора са все слаби хора в света; те не са силните хора в света, които управляват. Ама къде има добър човек, как ще кажете? „Както е на Небето, така е и на Земята.“ Не е така. На Земята добрите хора са най-слабите. И когато кажете, че някой е добър, всички казват: „Знаем го каква е овца, той е едно говедо.“ Тъй му слагат прозвище. Добрите хора са най-слабите хора. И трябва да признаем, че е така. Като кажем, че някой човек е лош, то значи, че той е силен и такъв човек само може да е държавник или философ или да заема някое видно положение. Сега във вашия ум може да се роди някое противоречие: „Защо съществуват Доброто и злото в света?“ Няма да се впускам дълбоко във философията, понеже някои от вас не са готови. И ако река философски и научно да ви обясня това, мнозина от вас, на които стомасите са слаби, ще ги хване диария. Но ще ви обясня причината защо съществуват Доброто и злото в света, за да може да се ползвате.

Злото в света е една потреба; то е толкова потребно, колкото и Доброто. Туй го запомнете! В онова дърво, дето се представя като Дърво за познаване на добро и зло – в него се крие философията. Във всяко едно дърво съществуват два принципа. Като вкуси човек от плодовете му, ще може да познава и Доброто, и злото. Значи човек ще се поляризира, ще има две различни разбирания за Доброто и злото. Добрият човек мисли, че трябва да е честен, справедлив – има един метод за разбиране. А лошият човек казва: „Трябва да се обере, да се пооткрадне, да се убие човека.“ И той си има свой метод. И единият казва: „Моят метод е прав“, и другият тъй казва. Дватамата обаче имат две различни разбирания.

Сега вие ще кажете: „Не може ли без зло в света?“ Не

може! Ако вашите къщи могат без канализация, ако вие можете без нужници, тогава и без зло може. Но най-първото нещо – като съградите една къща, съграждате и един нужник. Е, вие ще се сърдите ли на онази дупка, през която излизат тия нечистотии? Ще благодарите, че тя ви освобождава от едно голямо зло, защото ако тия вещества не могат да се трансформират и да приемат физически вибрации, те биха образували отровни газове и щяха да спрат еволюцията на вашия живот. И вие често си задавате такъв един въпрос, казвате си: „Нашият Учител не знае ли, че тук има толкова лоши хора, неспособни ученици, защо не ги изключи?“ Аааа, не разбирате вие философията на Живота, не я разбирате. Вашият Учител не е глупав като вас. Вашият Учител върви съобразно Великите закони на Природата. Той не иска да измени в нищо на онова, което Бог е направил. Ние не искаме да оправим света. Аз не искам да изкореня злото. Злото трябва само да се ограничава. На сто души добри хора са потребни десет лоши. И ако ги нямате, трябва да им платите, за да дойдат във вашето общество. Трябва да ги търсите, защото ако ги нямате, вие ще се спънете. А когато имате десет лоши сестри между сто добри, вие трябва да ги пазите като писани яйца. И знаете ли защо са лоши? Те казват: „Ние се вкиснахме заради вас, всичките ваши нечистотии все през нас минават; вие ядете и пиете, а ние се вмирисахме заради вас, заради вас ние страдаме.“ Имат ли право те да ви се сърдят? Имат право, разбира се. И затова те ви мразят, гонят, хулят. Вие ще кажете: „Аман!“ Не, не, аман от вас. И аз ви казвам: като писани яйца ще ги пазите. Сега и обратният процес е верен. Във всяко едно общество от сто лоши хора трябва десет добри. На вас ви трябва една канализация. Вие давате нещо, но трябва да има някой да го вземе. Вие сте търговец. Образували сте такава материя, необработена, рохка материя. Тия, лошите хора, са търговци, които трябва да купят тази материя и да я пратят в Природата. И след туй от тези нечистотии Природата ще образува най-хубавите плодове.

Мимоходом ще ви разправа един пример. Явява се един

американски професор тук преди 20 години, бактериолог. Сядат пред него около 3-4 хиляди души. На масата му има 4-5 шишета с чиста вода. И той казва: „Това шише с чиста вода е от нужниците на Ню Йорк, а това – от нужниците на Бостън. Може да пиете от нея.“ И той взима и пие. Той е намерил един процес за пречистване на такава вода. И действително, ако вие пиете от нея, няма да намерите никакъв лош оттенък в мириса. Но от чисто окултно гледище аз казвам: той е дестилирал тази вода, обаче има известни вещества, които професорът не е знаел как да ги пречисти. Следователно Природата има един по-добър начин – тя ще разложи водата на нейните съставни части. И като я разложи, какво прави тя? Чрез своите токове Природата изпраща тия вещества 10 000 километра над Земята, в туй пространство, където всички елементи се пречистват и чрез електрическия процес на съгъстяване тия елементи отново се съединяват и се връщат на Земята като вода. Това е процес, метод на Природата за дестилиране.

Сега тия сто души лоши хора трябва да намерят десет добри, да им платят и да ги пазят като писани яйца. На тях им трябва храна. Доброто в света иде чрез добрите хора, пък злото в света си отива чрез злите хора. Следователно, ако вие искате да се освободите от вашето зло, трябва да имате врата. И в обществото, ако вие нямате отворени врати, през които да изтича това зло, вие ще се задушите. Тъй е. Този лош човек, той ви спасява. Ако злият пита: „Защо е този добър човек?“, казвам: той ти дава живот. Всичките блага, храната, идват от Доброто. Устата – това е Доброто на човека, а задният му канал – това е злото. Сега това е малко цинично, но вие сте ученици. Тогава Доброто в света седи в главата, а злото – в стомаха. В главата е ложата на Бялото Братство, а в стомаха е ложата на Черното братство; там всичките братя, които стоят в стомаха, казват: „Кокошчици, агънца, гъсчици дайте, това-онова.“ Тъй вие слугувате на черните братя. Пък те, понеже трябва да живеят, от соковете на тази храна дават на Белите Братя и казват: „Хайде да дадем на Белите Братя, за да имаме пак кредит.“ И затуй те им пращат сокове нагоре. Пък Белите Братя казват: „Понеже те ни пратиха данъка,

сега ние ще им пратим храна. “Трябва да има една правилна обмяна и ние не можем да изменим този закон. А вие, щом се запитате защо е злото, не може ли без него, веднага умът ви потъмнява. Сега злото в света аз го определям така: злото – това е по възможност най-малкото Добро, начало на Доброто в неговите най-малки проявления.

Следователно там, където започва Доброто, в най-ниските си вибрации – това е зло. И затова едно същество, което е достигнало до своя най-висок стадий на развитие в еволюцията си, като забрави как да измени вибрациите и влезе в по-ниските вибрации на живота, то умира, понеже влиза в разрез с противоположните движения в живота. И тъй, злото в света е начало на Доброто. Значи ако си станал лош, сложил си начало на живота си.

Сега онзи, който не разбира окултните закони, ще каже тъй: „Виждаш ли каква философия е тази? Значи ние трябва да използваме другите.“ Но не знаете ли колко милиона същества измират, зада живеете вие? Как ще оправдаете това? То се оправдава с туй, че тия същества ще живеят във вас. Вие ще им дадете живот. Ако злото се умъртви във физическия свят, то ще се прояви във вас. Това е вярно. Направете следния опит. Имате един неприятел, който постоянно ви напада, пише във вестниците за вас, прави ви зло. Казвате: „Да ме освободи Господ от него, да се освободя от този вагабонт, ще ми светне.“ Един ден той умира, вие казвате: „Слава Богу, аз се освободих.“ И действително, всички хора наоколо ви са добри, но веднага вие станете недоволен в себе си, почвате да ставате кисел, гневлив, хокате жена си, децата си – неприятелят е влязъл вътре във вас. И когато нашите врагове измират на физическото поле, те влизат в нас. Ще ги търпите или отвън, или отвътре. Това е факт. Някой казва: „Аз се разгневих.“ Враговете са умрели отвън, но са дошли отвътре. „Много нервен съм.“ Защо? Ще разбираш този закон. Ще кажеш така: „Туй зло е необходимо заради мене.“ Ще се поляризираш. Жената, която разбира законите, като се разгневи мъжът ѝ, трябва да пее; мъжът ѝ ще се развесели и тя ще каже: „Слава на Бога, че днес мъжът ми се разгневи,

ние сме спасени.“ Да поиграе насреща му и той ще почне да се киска, да се смее. Учителят като се разгневи, учениците да почнат да играят, да пеят – учителят ще прихне да се смее. Тези неща за вас, като ученици на Окултната школа, имат смисъл. Не тъжете за злото в света. На ученика не е позволено да критикува ония постановления на Природата. Той няма право да се произнася върху нещата. Той трябва само да констатира фактите. Само един Учител, който е завършил своята еволюция, който е минал по този път, той има право, той може да се произнася.

Сега, като ученици, някои от вас си позволявате да ме критикувате. А аз ви казвам: вие сте прости като фасул. Когато ме критикувате, аз се радвам; но аз съм толкова благороден, че не искам да ви направя един канал. И казвам: няма да ме критикуваш, за да не станеш канал, защото всички нечистотии ще минат през тебе и ти ще се вкиснеш. Мисли добро за мен – ще се повдигнеш, аз ще изпратя всичкото Добро върху теб. Пък който ме е критикувал, аз се отплащам много добре. Аз му натоварвам каруцата много добре и казвам: „Хайде, братко, върви напред.“ Като мисли Добро, пак му напълня каруцата. И като мисли зло, пак я напълвам. Нали това искаш? Няма да критикувате нищо в Природата! Няма да критикувате ония постановления, които Бог е поставил! Ще мислите философски, като ученици. Злото е една потребност вътре в света. Дойде ли една лоша мисъл, не я отблъсквай (*Учителя движи ръката си настрана*), не прави движение, че я пгдиш. Кажеш ли така на мисълта, с това движение на ръката ти си се хванал за нея. Ти правиш това движение с ръката, за да се махне тази мисъл, но с туй ти даваш иширет на духовете. Седи двадесетгодишна мома пред прозореца през времето, когато се пишат любовни писма. Майката казва: „Ти къде ходи снощи, баща ти се кара?“ Тя маха с ръка, плаче, поглежда към прозореца, казва: „Майка ми вдига шум, ама няма нищо.“ Това се казва иширет. Ти, когато си направил движение с ръката си към тази мисъл, за да се махне, вече се свързваш с тия отрицателни сили в Природата. Не им обръщай никакво внимание! Всяка една

лоша мисъл, която минава, ти я остави да си минава, като че нищо няма. Ти си стой тихо и спокойно и привличай доброто, привличай всички ония добри и благородни сили в себе си. Ще упражняваш волята си. Ако разбирате закона, волята може да се упражнява само при тия две противоположности, които съществуват.

Сега вие се оплаквате, питате: „Защо аз страдам?“ Страданието е един признак, че липсва нещо в човека. Ако ти липсва живот, ще имаш анемия, малокръвие; ако си недоволен, в сърцето ти липсва Любов. Казваш: „Аз скърбя.“ Щом скърбиш, повикай Любовта. „Как да любя?“ Как да любиш? Не мисли, че хората са лоши, а ти си добър. Обикни лошите хора! Най-първо трябва да обичаме лошите хора, защото през тях трябва да излизат нечистотиите навън, за да дойдат добрите работи. И когато е казвал Христос: „Любете враговете“, Той е подразбирал този велик вътрешен закон. Тия, лошите хора, са най-потребни в нашето развитие. „Любете враговете си!“ Вие казвате: „Как да ги любим, възможно ли е този лош човек да го любим?“ А този лош човек е потребен заради тебе.

Сега трябва да пазите пропорцията. Има три степени: на 100 души – 10, 50 и 75. На 100 души добри хора може да се допуснат най-много 75 лоши хора между тях, а най-малко може да се намалят до 10 души. Намалят ли ги повече от 10, добрите хора унищожават корените на своя живот. И обратното – като увеличиш злото от 75 % нагоре, ще причиниш смърт. Ако слизаш в обратното движение на хората – в обществото на лошите хора, и там на 100 лоши трябва да има 10 добри. Следователно, когато минаваш от една школа в друга, т.е. от един вид вибрации в друг, ако не можеш да спазиш тази пропорция, непременно ще влезеш в областта на смъртта, защото не си спазил този закон. Разберете, там казва Господ: „От всички дървета на Рая ще ядеш, но от това дърво, за което се изисква един отличен ум, Учител се иска там, да не ядете от това дърво.“ И дойде онзи първият, змията – тя беше учител от Черното братство, който предаде първите уроци на

Адам и Ева и каза им: „Аз съм този учител, който може да ви научи как да живеете.“ И те го послушаха, започнаха с първото учение и в света се образува първата лъжа. А в Бялото Братство всички грехове се прощават, и то моментално или не, но лъжата никога не се прощава! Туй да го знаете – съзнателната лъжа никога не се прощава! И когато дойде Божественият глас, извика: „Адаме.“ Адам слушаше, но се престори, че не чува, а то е лъжа. И втори път той пак замълча – пак лъжа; и на третия път той каза: „Тук съм, Господи, но не смея да изляза.“ И след това Адам нямаше доблестта да каже Истината.

Истината може да се каже по два начина. Когато направиш едно Добро, питат те:

- Ти ли направи това добро?
- Аз го направих.

И когато направиш някое зло, пак да си доблестен да кажеш:

- Да, аз го направих.

Да излезеш с характер. А ние, когато дойдем до Доброто, признаваме го. Питат ни:

- Ти ли съгради това жилище?
- Да, аз го съградих.
- Ти ли повдигна този народ?
- Да, аз го повдигнах.

А когато дойде до сторени престъпления – няма ни, отказваме ги. А, не, сега всички съвременни хора минават все за праведници. Ами ако аз като свещеник отида някъде и ми заколят една кокошка, мислите ли, че аз съм праведник? Да, пред хората, но кокошките ще кажат: „Заради този праведник отиде една от нашите сестри.“ Заколят едно агне, казвате: „Овцете тъй се жертват.“ Но горе овцата казва: „Този праведник е много добър, но една от нашите сестри отиде жертва заради него – изядоха я.“ Е, къде са праведните хора в света? Сега злото не е там, че ние ядем овцете. Но когато аз изям една кокошка, ще ѝ кажа: „Слушай, сестро, сега ти ставаш жертва заради мене, но бъди уверена, давам ти честна дума, че един ден, като

дойдеш в положението, в което съм аз, тогава аз ще стана кокошка и ти ще ме изядеш, тъй както аз те изядох. Запиши това добре и където и да съм, викай ме – аз ще дойда и ще спася живота ти от явна смърт.“ Като заколя едно агне, пак тъй ще кажа – то е закон.

Сега в туй общество ние казваме: „Защо между нас да съществуват лоши хора?“ Питам: защо в Божествения свят да съществуват тия лоши хора? Защо Бог, който е толкова всемъдър, силен, изпълнен с Любов и знания, защо е допуснал Той злото? Не е ли Той всемоушен? Ако Той го е допуснал, направил го е по такива съображения, за които ние нямаме понятие; ние не знаем защо. Но Господ, като е разгледал всички възможни начини, по които животът може да се постави, е намерил, че този е единственият начин, най-добрият при сегашните условия, при които ние живеем. Щом го е допуснал, ние ще го приемем този факт тъй, както си е, и ще спазим Закона. И няма да преувеличаваме нито за добрите, нито за лошите хора. Но между лошите и добрите трябва да има едно съотношение, да се спогаждат. Не мислете, че някои сте добри, други – лоши; всички трябва да живеем разумно помежду си. Сега ще седнете, ще кажете, че еди-кой си е лош; но щом почнете така да мислите, вие веднага се свързвате с неговите вибрации и ще почувствате едно неразположение – неразположението на всички лоши хора, и ще се свържете с тях. Мислите ли за дявола – всички дяволи ще дойдат около вас. Мислите ли за лъжеца – мислите на всички лъжци ще дойдат около вас. Мислите ли за крадеца, за омразата, за завистта – всичко туй ще го привлечете около себе си. „Ама какво да правим?“ Ще почнеш да мислиш за Доброто, ще привлечеш вибрациите на Доброто, на Истината, на Мъдростта, на Милосърдието, на Самопожертването. Ако тъй мислите, вие ще си помагате. Няма друг начин! Казват: „Е, кръвта на Господа Исуса Христа ще ни очисти от всеки грях.“ Кога ще ни очисти кръвта? Когато ние започнем да жертваме живота си тъй, както Той го е жертвал. Следователно Той казва: „Люби враговете си.“ „Ако ти вземат горната дреха, дай и долната.“ Защо? Има

чисто окултни причини. Друг път ще се спра да обясня защо трябва да дадеш и как да я дадеш. И като ученици на тази Окултна школа ще имате едно широко понятие за злото – че то е една потреба на живота. И ако някое зло ви е нападнало, да знаете, че то е най-доброто – не се оплаквайте за нищо. Не да бъдете индиферентни, но постоянно превръщайте отрицателните сили в положителни!

Сега, светлина и тъмнина – това са пак две сили, които са необходими в света. Светлината стимулира човека към деятелност, знание и Мъдрост. Тъмнината го ограничава и същевременно му дава един процес да си почине, да навакса изгубените сили. Човек вечерно време може да си почине. Дневното спане и вечерното се отличават. Денем като спиш, онова брожение е толкова голямо; струва ти се, като че ли се намираш в една кола, в която постоянно те тръскат, и като се събудиш, виждаш, че тази почивка не е като почивката вечерно време. Като си легнеш в тъмнина, ти можеш да си починеш и като станеш, ти усещаш, че всичките ти сили са наваксани. Следователно тъмнината е толкова потребна за наваксване на тези сили, колкото и светлината е потребна за подобрене на живота. Същият процес е и за Доброто, и за злото; същият процес е и за положителните, и за отрицателните сили в Природата.

И тъй, като ученици на тази Школа, само така ще можете да се ориентирате в Новия живот, само така ще се ориентирате в един добър живот. Умрял някой – то е потребно да умре, за да се роди друг. Движение е това. Единият отива нагоре, другият слиза надолу. Защо той умира? Не питайте защо умират хората. Смъртта – това е най-малкото проявление, начало на живота, защото който умира, той тогава почва да живее. И казва апостолът: „Минаваме от смърт в живот.“ И сега, за да влезем от този живот в Духовния живот, непременно ние трябва да умрем – да влезем в най-малките вибрации на живота, за да може този живот да ни поеме в своите условия. И тъй, Божественият Дух е, Който работи в света. И онези окултни ученици, които искат да развият живота си, трябва да разбират тия закони. И ако вие се

залъгвате само със сенките и мислите, че имате знания, вие се лъжете с тия знания. Ако вие мислите, че имате Любов, вие се залъгвате с Любовта. Например, ако двама души се обичат, как се обичат? Най-първо, у вас Любовта не е съзнателна. Онзи мъж, който обича жена си, която е свършила училището, която е красива, на която баща ѝ има къщи, ако този мъж я обича, за да вземе парите ѝ, красотата ѝ, той няма да я обича винаги. Той не обича душата ѝ, а тия неща, от които има нужда. Това е икономическа любов.

И сега седнат да се убеждават, казват: „Идеална Любов! Умира заради него!“ И действително умира заради него. Но там, където има умиране, няма Любов. Как така ти като го любиш, той да умира. То е смешно от Любов да умира човек. От вашата любов умират хората, то е много вярно – но там няма никаква Любов. И после влиза той в едно религиозно общество, от света бяга и мисли, че като е между братята там, ще може да му помогнат, да му дадат пари и да му тръгне работата. И като не намери тия условия, казва: „И те такива.“ Ние не искаме такива между нас. Ако той е един от тия, потребните 10, ние ще го приемем и ще му дадем пари, защото ние между нас имаме чиновници. И от добрите хора има 10, 50, 75 на 100 или пък на 1000 души отговарят 100, 500 и 750. Тъй че имаме чиновници, които карат боклука. Ако искаш да станеш един от тези чиновници, ще се впрегнеш в колата с боклука, ще ти плащат 2000 лв. на месец. „Ама аз с боклукчийска кола не искам.“ Имаме и други служби, но там не плащаме нищо. И като влезеш при нас, нищо няма да ти плащаме, но ще дадеш всичкия си живот, всичкия си имот и от тебе нищо няма да остане. И той казва: „Такива хора като вас не съм виждал. Сбогом.“ Е, сбогом! Който влезе между нас като ученик, той трябва да има един съзнателен живот! Той трябва да живее най-първо за Бога, тъй – абсолютно, безгранично. Второ, той трябва да живее за своята душа – ограничено. И после да живее за своите ближни. Тъй седи законът. Ние започваме оттам и след туй, като погледнем на своите ближни, ние знаем, че между ближните злото съществува. Следователно ближен може да бъде всеки – и който прави зло, и който прави Добро.

И единият, и другият може да бъде ближен.

Сега вашите понятия за Доброто и за злото са лъжливи. Ще ви дам един пример и той е следният. Седите вие в някоя долина, но не знаете какво става в Природата. Запели сте си една светла песен, кънти цялата местност. Минава едно дете и казва: „Какво си се разпял тука.“ Хвърля един камък, пуква ти главата. Ти почваш да го гониш: „Как, ти да ми нарушаваш мира!“ Овчарчето минава нагоре и ти минаваш нагоре. Не се минава много време, излиза буря, става наводнение; цялата тази местност, на която си пял, е покрита с вода, а ти си горе. Невидимият свят е казал на туй овчарче: „Тук не е място за пеене, пукни му главата.“ И ти казваш: „Пукнаха ми главата, но си спасих живота.“ Туй момче може съзнателно да го е направило, може и несъзнателно да го е направило, обаче в дадения случай туй е добре. Вторият случай: ти седиш на същото място, взел си ножа, мислиш да се самоубиеш, казваш: „Не си струва да се живее.“ Минава пак същото момче, казва: „Какво си се замислил?“ Пак ти пуква главата с един камък. Ти се забравиш, хукваш да го гониш, изгрява Слънцето, ти дойдеш на себе си и казваш: „Много добре, че ми пукна главата, но ми спаси живота.“ Питам: туй дете, което е пукнало главата и на добрия, и на лошия човек, зло ли е направило? И в двата случая то е направило Добро. В единия случай то спасява един добър човек от смърт, в другия случай спасява един лош човек, който иска да се самоубие. Къде е вашата философия сега? Вторият начин на разсъждение.

Ще ви дам нов начин да мислите: представете си, че двама души седят пред една пещера. Единият си запалва свещта, другият я загасва. Вие питате: „Защо този си запалва свещта, а другият я изгасва?“ Нали, казваме ние, трябва да ходим със запалена свещ? Казвам: този, който си запалва свещта, влиза в пещерата вътре, а този, който изгасва свещта, той излиза из пещерата. Който си запалва свещта, той влиза в ограничението на пещерата и му трябва светлина. Казват: „Защо тези хора са загасили свещите си?“ Защото са излезли из пещерите. Пещерата – това е съвременното общество,

съвременният свят, съвременният живот. Щом като влезеш, трябва да носиш свещ – там има опасни места. Но като излезеш из тази пещера навън, из този живот, защо ти е тази свещ? Ще я изгасиш и ще влезеш в Новия живот. В него има нови условия. И следователно едни от вас може да ходят със запалени свещи, а други – с изгасени. Не си хвърляйте упреци защо някой не влиза. Казвате: „Нему не му стига пипката.“ Казвам: този човек е влязъл, а онзи не мисли, той е вънка – захласнал се е и трябва да дойде някое дете да му пукне главата. Какво му трябва на добрия човек, за да мисли? Той казва: „Всички хора са добри, аз се примирих, всичкият свят е добър.“ Но след като го упрекнат, казва: „Аз мислех, че е добро, пък то не било тъй.“ Ти си се излъгал. Не, не си се излъгал. Туй дете е казало на този момък, че всякога не може да се пее, защото има приливи и отливи и после може да плачеш за живота си.

Сега някои от вас може да се спрат на мисълта ми, да ме попитат: „Дали за нас се отнася това?“ За всинца ви се отнася, без разлика, без изключение. Всеки един от вас, който мисли, че злото е непотребно в света, той е прост като фасул, който и да е той. И на такъв човек казвам, че той не може да очаква никакво Добро. А онзи, който мисли, че всичко е на мястото си – и Доброто, и злото е на мястото си, него го очаква едно велико бъдеще. Онзи, който мисли с един нож да изреже главите на всички хора, него не го очаква нищо; а онзи от вас, който казва, че има спасение за всички – той е на правия път. В края на краищата, когато се завърши тази еволюция, ще има и друг начин, в който Животът може да се прояви. Един ден и Добро, и лошо ще се срещнат; всичко ще забравите, Бог ще ви разложи на своите първоначални елементи и ще влезете в Новия живот. И апостол Павел казва: „Едно време бях в тъмнина, а сега съм в светлина.“ Друг живот има. Тези, които са сега в тъмнина, ще минат – други ще ги заместят. Тъй щото за всички в света има условия от чисто окултно гледище да изправят живота си. И всеки един от вас, който се бори със злото, той ще слезе в стомаха, ще стане канал за злото. Тъй е и с всеки, който иска да поддържа Доброто. Той пък ще стане

една врата за движение на Доброто. И тогава всеки ще заеме своето място. Ако си лош – под пъпа, в корема, в червата, в стомаха долу; там тия благовонни неща ще ги миришеш. Туй ще ти бъде възнаграждение. Ако станеш добър – в сърцето, в дробовите, в мозъка; там ще чувстваш живота. И всеки един според стремежите си, според разбиранията си, според както прилага Волята Божия. Господ има място за всички хора. Той ще ви намери място. Ти си недоволен. Бог ще каже: „Хубаво, сложете го в стомаха!“ Другият е доволен „Сложете го в сърцето, в дробовите, в главата.“ Този е благороден, учи се, доволен е, стреми се – „Сложете го горе.“ Не иска ли да се учи – „Сложете го долу.“ Така върви животът. И ако вие искате да еволюирате, да се развивате, вие не се спирайте върху настоящото положение на живота. Не взимайте участие в ония площадни философски разсъждения на вестниците и на съвременните философи и учени, но вземете едно положение здраво и кажете тъй: „Злото е една потреба вътре в еволюцията. Ние ще живеем така, както Законите на великата Любов изискват.“ Този закон включва всичко в себе си и изключва всички противоположности. Любовта казва: „Мисли любовно за всички и чрез Закона на Любовта ти може да се поляризираш и от най-ниското стъпало на живота можеш да се издигнеш до най-високото. Не мисли за злото, за нещастията, макар и да се сипят отгоре ти хули като дъжд от гранати. Бъди уверен, че като мислиш само за Любовта, тия гранати ще падат отляво и отдясно и няма да те засегнат и ти ще влезеш в новите условия.“

Сега способните от вас ще напишат своята тема „Защо плачат децата и ползата и вредата от плача“. Като ученици пазете се всякога от подиграване и подбиване. Ще кажете: „Учителя тъй каза.“ Пак по старому започвате.

Тази беседа е първа. Ако искате да се ползвате от ония принципи, които прокарваме, поставете си за задача туй, новото начало. Всичко, каквото имате, добре свършете, приложете първото начало и превръщайте всичко все за ваша полза.

Сега трябва да се работи! Работа и учение на всинца ви

трябва! Няма да капне знанието от Небето. То няма да дойде отникъде. После на вас от класа ние ще създадем метод за четене на книги. Върху какво трябва да се мисли и учи? Изучаване на Живата Природа, изучаване на светлината и тъмнината, изучаване на изворите; на растенията – на плодните и безплодните растения, на ония, които имат сладчина и горчивина; изучаване на планините и магнетическите и електрическите течения, влиянието на праната, как и кога идва. Ще правим опити с вас. Кога? Само когато приложите тази лекция на опит. Но като тръгнете, абсолютно никаква критика! Аз ви позволявам само една критика. След като направим своите опити и като имаме резултати, ще дойде време и аз ще ви кажа: критикувайте сега, но искам майстори да критикуват. Сега хирурзи има много, всеки може да вземе един трион и да реже. И аз мога да отрежа крака на човека. Това не е хирургия. Но да отрежеш тъй майсторски, че да не повредиш нищо – то е хирургия. Да знаеш да отрежеш непотребното, а потребното да запазиш. Хирургия има и в мислите. Различни видове хирургия има.

Например аз имам един метод, много хубав е той – прямо говоря, но дава много лош резултат и някои ми казват: „Господин Учителю, ти не трябваше тъй да кажеш, този се обиди.“ Казвам: върви си, това не е твоя работа. Аз прилагам една Божествена мисъл, а последствията да бъдат каквито искат. Аз не искам хората да мислят добре за мене. Ако аз искам хората да имат отлично мнение за мене, ще кажа: да, това е добре. Но аз казвам: слушай, тази постъпка не ти прилича! Нищо повече! Защото ако направиш грях, Господ няма да каже: „Чакайте, туй наше дете е благородно, да не го поправяме пред хората, да не му казваме греховете.“ Не, Господ ще каже на такъв любимец: „Ти направи своя грях в тайно, Аз ще извадя всичките твои грехове навън, пред всичките хора, да ги знаят.“ Давид бил добър по сърце, но Господ какво направи с него? Четете историята! В Бога няма нищо скрито, в Него има само една мисъл.

И когато Господ ви обича и вие направите един грях, Той ще дойде и ще каже: „Виждале ли този Мой светия,

този възлюбен син, виждате ли го? От 2000 години виждате ли Моя приятел Давид, виждате ли го какъв е?“ А сега вие мислите, че Господ е Любов, че Той ще скрие прегрешенията ви. Не, не, никога не ги скрива Той. И знаете ли защо? Аз сега няма да ви разправам, но някой път ще се спра да ви обясня защо Бог не крие. И туй е най-голямото благословение – когато Господ те поразтърси малко. Аз бих желал Господ да извади моите постъпки – тъй, да ги поразтърси. То е едно благословение. И вие ще кажете: „Отлично, много хубаво е това.“ И във вас ще се яви смелост и решителност да кажете тъй: „Трябва да говоря Истината, не трябва да лъжа.“ Трябва да бъдете смели, всички лъжи да изчезнат.

Сега вие всички сте много страхливи. Аз ви казах първоначално в една от миналогодишните беседи: нека всеки си каже греха. И започнаха всички да ме лъжат. И след туй, второто, всички искат благословение. Какво благословение мога да ви дам след тия лъжи? Ти ще кажеш тъй: „Аз вчера отидох при един мой приятел и съзнателно му отворих касата и му откраднах парите. Вие си мислите, че съм честен, добър човек, моля се по три пъти на ден, между вас съм сега. Идете, обадете ме – обрах един човек, аз не трябва да живея, а трябва да бъда в дранголника вътре, теглете ми един куршум.“ Тъй да се говори Истината! Но когато казвам да говорите Истината и когато дойде някой да каже Истината по съвест, той трябва да бъде смел заради Истината. Той трябва да каже: „Аз направих това нещо.“ И когато каже това, и аз, и всички в Бялата ложа, тия Бели Братя, като видят, че той е смел да изкаже греховете си, те казват: „Заради това ние ще му дадем всичките условия да се поправи.“ И заличават всичките му грехове. А когато се опита да каже лъжа, когато скрива Истината, те казват: „Хайде, навън!“ И втори път не го поглеждат. Да не се колебаете! Ще дойде някой да ти каже: „Не казвай.“ Не, веднага ще кажеш: „Направих го това.“ И в себе си всеки един от вас трябва да бъде крайно искрен – никакви лъжи, никакви измами; няма да бъдете раздвоени. Няма да се оправдавате. „Направих го!“ И ще търсиш начини да излезе тази Истина, за да може да ти се простят греховете.

Дотогава, докато греховете ти седят непростени, ти не можеш да напредваш. И в деня, в който му се простят греховете, човек тръгва напред. Той трябва да се освободи от този товар, за да може да расте. И знаете ли колко пъти вие се спъвате? Как няма да се спъвате! Вие направите едно малко престъпление, но не искате да го признаете и то ви спъва месец, два, три, година; нямате онова вдъхновение, онзи дух – вие ходите, молите се на Духа, но Господ не се лъже.

Една сестра ми пишеше, че се докачила от мене, но аз съм наумил да ѝ напиша едно писмо. И знаете ли какво писмо? Като го прочете, четири реда сълзи ще ѝ потекат. Тя минава за ясновидка, борава с висшите светове, с Причинния свят, има общение с Христа – тъй си мисли тя. И ми пише: „Как така ти си изнесъл моето писмо и си го чел пред другите, да ме компрометираш?“ Ето колко е ясновидка тя. Нейното писмо пред никого не съм чел. Е, хубаво, ти като си ясновидка, защо не провери първо факта? Ти казваш първата лъжа. Значи тя никак не борава с онзи свят. После казва: „Там, около тебе, са все простаци, лъжци.“ Казвам: втората лъжа. Ти си една от най-големите такива. Ако ти си една от добрите, Господ не би ти сложил един знак. И ще кажа какъв е знакът. Не, такива ясновидци ние не ги искаме. После на друга една сестра казах през тази година нещо; направо, прямо ѝ говорих. Тя не се обиди. Тя казва: „Учителю, като тебе няма друг, ти си велик, ти всичко знаеш.“ Откровено ѝ казвам: „Знаеш ли, че аз съм недоволен от тебе, ти това си направила, онова.“ „Кой ти го каза това?“ Значи щом ми го казват хората, аз не съм най-велик. Такива не минават. Ти искаш да ме излъжеш. Не се лъжа аз. Ще бъдете искрени и откровени. Аз не искам да ми казвате, че съм велик. Моето желание е в сърцата ви да гори онази истинска Божествена Любов. Любов! Във всеки един момент във вас да има самопожертване. Ще се отличавате по това. Аз казвам и правя. Искам и вие да казвате и да правите. Мога да кажа: аз заради вас мога всичко да направя. Но утре, като ме поставите на изпит и не го направя, няма ли да вляза в противоречие със съвестта си? Защото в Бялата лежа законът е такъв: кажеш ли нещо и не го направиш, ти

ще се изложиш на едно голямо изкушение. Кажи и направи, кажи и направи! За в бъдеще ние не позволяваме да има само обещания. Не, сега кажи и направи. Нищо повече! Искам това от всички ви. Сега ще започнете така – още тази година кажете и свършете! Пак ще има противоречия, пак ще има падане. Не изисквам да не правите погрешки, ни най-малко няма да ви държа кусур, ако направите даже и сто погрешки, но като кажем една малка лъжа, ще държа всинца ви отговорни. Аз съм готов всички грешки да залича, но за лъжата в Братството строг съм – абсолютно никаква лъжа! Без изключение! Туй да го знаете! Ни бяла, ни черна лъжа. Никаква лъжа, ако искате да се разберем! Туй ще бъде основа – никаква лъжа! Другите погрешки извинявам. Ако някой е откраднал, аз съм готов да извадя и да платя, каквото е откраднал. Но ако излъже – не! Освен че няма да платя, каквото е откраднал, но ще го изпъдя навън. Нищо повече! Никаква лъжа, абсолютно без лъжа ще бъде, туй да го знаете! Ще имаме едно общество без лъжа. Тази година искам от вас едно нещо. То е отрицателната страна на въпроса. Без лъжа! През тази година всякога ще говорим Истината! Това е положителната страна. Всякога Истината! И без лъжа, в отрицателен смисъл. И аз съм уверен в едно нещо: като ви гледам, уверен съм, че вие ще изпълните това правило. И който от вас не го изпълни – ще му дадем почетното място – 2000 лв. заплата на месец. Ще го сложим на онова почетно място. Всекиго, когото хванем в лъжа, ще го поставяме на онова почетно място с 2000 и 3000 лв. месечна заплата и с колата.

Сега ще имате предвид тия думи. Ще се дешифрира тази лекция, ще вземете и ще си я препишете. Ще разсъждавате върху нея и което може да се приложи, цялата година ще го прилагате, а като свършим годината, идущата година ще видим какви са резултатите. Пък в другите лекции ще има други въпроси. Те ще имат по-научен характер: методи за развиване на съзнанието, за концентриране, за изучаване природните сили; начини за лекуване на болести – как се лекува коремоболие, главоболие, запичане, треска, хрема

и тем подобните, изобщо как да давате първа помощ. Сега на учениците аз ще дам методи, но няма да злоупотребявате с тях. И комуто от вас се случи да дава първа помощ, няма да обяснява как става това – вътрешните методи няма да ги изнасяме. Няма да учите другите. Който е от Братството, който е от нас, ще му поверим тези методи, а който е отвън, ще му помогнем, ще го облекчим. Тъй щото ще имаме една своя медицина. Тази година трябва да се приготвяват. Със софиянци ще започнем. Ще имаме някои молекулярни опити; досега те бяха микроскопически, а сега ще има по-големички с някои от по-напредналите ученици – да видим дали ще можем да реализираме туй, което сме казали. Ще отидем на Мусала в ясно време и в бурно време, в дъждовно време и в снежно време. Ще направим една екскурзия до Мусала през януари, в най-големите снегове. После ще идем на Мусала вечерно време, при ясна нощ, без месечина и с месечина. Ще отидем в бурно и в дъждовно време. И сега, ако може. Това са възможности – те влизат в програмата през тази година. Дали ще може да реализираме програмата? Зависи, тя не е лека, тя е доста трудничка. През януари горе на Мусала в някоя бурна и дъждовна вечер! Посред нощ да се мине на Мусала не е лесно. То е една доста трудна задача, в която ще се развият вашите ясновидски способности, ще се отворят очите ви, ще виждате с астрална светлина. Ако може да прокараме тези опити, аз съм уверен, че температурата ви ще се повдигне на сто градуса и тогава ще кажа: с тия ученици всичко може да се направи. Ако можем да изпълним тази програма, аз съм уверен, че няма да имаме други мъчнотии.

Разбира се, ще има и други опити. Те се състоят в следното: двама от вас ще ги пратим да хванат някоя мечка за ушите. (*Недоумение между учениците.*) Вие ще кажете: „Защо трябваше да говоря за тази мечка?“ Забележете следното нещо. Вие бяхте всички сериозни и аз бях сериозен, но като казах за мечката, всички прихнаха да се смеят. Защото влезе нещо ново, изпъкна великият контраст – да хванем мечка за ушите. То е опит. Знаете ли, че в мечката има любов? А, ужасна любов има – измежду всички животни почти единствена

мечката има най-много чувства и затуй обидиш ли я, тя не прощава. Та затуй, като се свържем с нейните чувства, веднага ще почувстваме, че в нея има живот, затуй може да лекува. И човек, който е болен, ако язди на мечка, или мечка да го тъпче, той оздравява. Болен, който има треска, като се качи на мечка, като я вземе от някой мечкар, треската минава. Защо? Защото мечката има много магнетизъм. Тогава двама от вас, които са готови, да дойдат да кажат: „Учителю, аз съм готов да изпълня всяка твоя заповед.“ Е, добре, аз казвам: вие двамата, които сте готови да изпълните моята заповед, ще хванете мечката за ушите. Колцина от вас ще хванат мечката за ушите? Ще кажете: „Учителю, дайте ни друго, но не туй.“ Ако се осмелите да хванете тази мечка за ушите, вие ще проверите един вътрешен закон.

Това са символи. Но с онази смелост, която ученикът има, с нея той ще провери друг един вътрешен закон. Казано нещо в Бялото Братство – да се изпълни. И вие ще влезете в едно ново течение – да хванете мечката за ушите. Ако първият опит – качването на Мусала, излезе сполучлив, тогава ще дойде вторият опит – хващане на мечката за ушите. Ако не излезе сполучлив, мечката ще си седи там.

Тайна молитва

ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА МУЗИКАТА

Втора лекция от Учителя
12 октомври 1922 г., четвъртък, София

ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА МУЗИКАТА

Защо е злото, краен отговор не може да ни се даде. И Онзи, Който е създал света, отговор за делата Си не може да ни даде. Това да го знаете! Не само вие, но и никой вън от света не знае защо е създаден светът. Сега ако някой ви запита защо сте дошли тази вечер в този салон, ще кажете, че ви е събрал някой. Истинската причина никой не може да обясни. Някой ще каже: „Аз трябваше да дойда.“ Можеше да бъдеш болен, можеше да си счупиш кръста, можеше да имаш хиляди препятствия, но понеже не се случи това, затуй сте дошли. Ще сложите в ума си мисълта да се учите, а не само да прилагате. Но това да бъде съзнателно, а не да имате такова натегнато състояние. Има методи, които спъват. Когато събудите съзнанието у малкото дете да мери боя си, когато то започне да мисли колко е израснало, растенето се спира. Обърнете ли внимание, че трябва да бъдете светии, вашето съзнание се спира там. Всеки ден може да се молите, но нито един милиметър няма да израстете. Като престанете да мислите за това, вашата святост ще се увеличи. Святостта е резултат. Например някои мислят за светлината. Тя няма да дойде. Светлината е резултат на известни елементи. Като докараш в съчетание тия елементи, тя ще дойде. Ако се тревожиш за светлината, а не обръщаш внимание на елементите, които взимат участие в съчетанието на тази светлина, ти изгубваш основата.

Значи първото нещо, основният принцип у нас, това е Любовта – не вашата любов, не сегашната ви любов, но Любовта, която е създала целия Космос. Любовта, от която произтичат всички живи сили в Природата, всичко. Животът и неговите състояния – и Добро, и зло, всичко произтича от нея. Престане ли тя да работи, всичко ще заспи; и Добро,

и зло – и те ще престанат да работят. Следователно тази Любов трябва да влезе като основа. Влезе ли тя в живота ни, всичко ще се оправи. Значи има нещо във вас, което трябва да имате предвид.

Сега тази вечер ще имаме едно окултно упражнение по музика. Ще пристъпим към него, за да ви дам понятие за трансформирането на енергиите по един музикален начин. И тъй, ние определяме Любовта така – три качества има в нейното проявление. Първо, когато Любовта се проявява в сърцето, тя произвежда най-нежното чувство, чувството, което прониква във всички други чувства! Следователно то господства навсякъде, от него по-нежно чувство няма. Това е за сърцето. Тогава при туй чувство ще се образува у вас ново сърце. Казва се в Писанието: „Ново сърце ще направя.“ Там законът е същият. Туй чувство като дойде, то ще създаде сърцето и умът ни ще се преобрази. Казва апостол Павел: „Ще се преобразим.“ Как ще се преобразим?

Любовта, като дойде в ума, произвежда най-мекия поглед. Погледът има най-меката светлина – светлина, която прониква навсякъде и на която зреят най-добрите плодове. На тази светлина всичко расте и зрее. Това е второто качество на Любовта.

Третото качество – когато тя се прояви в материалния живот, произвежда най-сладката дума. Тази дума няма да бъде нещо особено – тя ще бъде една обикновена дума, но само онзи, у когото се е проявила тази Любов, може да схване тази дума. Може да бъде обикновена дума: „Къде отиваш?“ Но тази дума ще бъде тъй произнесена, тъй ще звучи, че вие през целия си живот ще я помните, тя винаги ще ви въодушевява. Следователно най-нежното чувство, най-мекият поглед и най-сладката дума.

Питам: ако вие сега можете да кажете най-сладката дума, какво щеше да стане с вас? Щяхте да бъдете най-добрите ученици. Следователно, ако вие можете да кажете тази дума, всинца ще бъдете на Небето. След като се прояви туй нежно чувство, то произвежда изящната Любов. Туй чувство произвежда и Чистота. Само тогава можем да бъдем

чисти. Без туй чувство Чистотата е невъзможна. Щом туй чувство се прояви в душата ви, тогава можете да очаквате тази Божествена чистота във вас. Второ, когато се появи този, мекият поглед, непременно ще дойде тази Светлина в ума ви. И когато дойде сладката дума, непременно ще се прояви Свободата в душата ви.

Следователно това са трите качества, които трябва да имате. Вън от тях, колкото и да философствате, колкото и да си слагате каквото и да е друго определение, все ще се поставите на един фалшив път. Тия неща аз съм ги проверил деветдесет и девет пъти и опитите, които съм правил върху тази основа, са ми дали отлични резултати, без никакво изключение. Казвате: „Не може ли по друг начин?“ Аз казвам: абсолютно не може! Аз съм опитал всички системи, разбирате ли? Всичко съм приложил. Тази система е система на Природата, тя е Божествена, тя е система без изключение. Искам да ви дам един положителен отговор, че е така. Вие седите някой път и си мислите: „Един човек, който говори за Бога, трябва ли да пее, трябва ли да свири?“ Религиозните хора имат смешни възгледи: „Светият човек да вземе цигулката и да свири! Той трябва да бъде мълчалив като дъб.“ Не, от лицето на светия човек ще блика светлина и той ще говори най-много: „Ти внимавай, ти внимавай!“ На всички говори, всекиго поставя в правия път. Той вдига най-голямата гюрултия. И като го сложиш някъде, трябва да го загасиш; трябва да му туриш един кран, да го затвориш някъде, но пуснеш ли го, той казва: „Дрън, дрън.“ Понеже светите хора вдигат най-голям шум, затуй хората не ги искат в света. Защо не ги искат? Казват: „Не мога да го търпя.“ Не можеш, разбира се. Сега от вас искам разумна свобода и вашите отношения трябва да бъдат един към друг естествени. Ще бъдете естествени, без никакви преструвки. Не говоря за престорена откровеност, защото има една откровеност, която е неестествена. Нужна е откровеност естествена, откровеност чистосърдечна, като на дете, като на Божествено дете – за такава откровеност говоря. Ще пееш, когато ти се пее; ще запееш и не се бой, който и да е там. Ама имало болен. Ако

твоята песен е Божествена, този болен ще стане от леглото си и ще оздравее. Той ще ти каже: „Благодаря, че ми запя.“ Има песен, която дразни хората. Тогава не пей.

Тази вечер ще имаме едно упражнение *Сила жива, изворна, текуща*. То ще бъде първото окултно упражнение по музика. Ние ще се отклоним от всички музикални правила. Сега ще кажете: „Ама туй не е по правилата на музиката.“ Задръжете си за вас тази ваша музика. Вашата музика я дръжете отвънка, а тази вечер ще изпълним едно упражнение по окултна музика. Ако можем да го усвоим – добре, ако не – за друг път ще го отложим. (*Учителя нагласява цигулката си.*) Сега поразпуснете се малко, ще пеете, нали? Поотпуснете си гърлата! Някой ще каже: „Аз съм стар.“ Никакви стари хора не искаме, а певци. Аз ви считам всички сега за хор. Другите ще ви избират, ще опитват гласовете ви на цигулка. Аз не ви избирам, ще ви взема всички тъй, както сте, и считам, че можете да пеете. Сега ще се тонираме. Тониране е това. (*Учителя свири на цигулката и пее упражнението „Сила жива, изворна, текуща, сила жива, изворна, текуща, зум-мезум, зум-мезум, бином тумето; зум-мезум, зум-мезум, бином тумето.“ Всички заедно изпяхме няколко пъти упражнението.*) Половината от песента е неизвестна. Сега с тази песен ще опитаме как се превръщат енергиите. Добре, тия думи могат ли да се пеят на друг глас? Може ли да го нотирате? Значението на думите в първата половина от упражнението ги разбирате, но на другата половина – не. Значи онова, което не знаете, може да го пеете. Следователно ние можем да направим и онова, което не знаем. Ние ще ви създадем ред окултни упражнения. Сега да изпеем пак упражнението. (*Всички го изпяхме.*) Свършена работа! Още веднъж! (*Изпяхме го още веднъж.*)

Сега думите в това упражнение са нагласени на тонове, които са във възходяща степен. И вибрациите им са такива. Тъй че когато искате да се тонирате, може да пеете това упражнение. Щом пеете, всякога ще се тонирате. Неразположени сте – започнете. Сега с туй упражнение ще направите опит. Имате най-лошото разположение – ще

изпейте упражнението и ще видите резултатите, само ако не забравите гласа. Гледайте да запомните мелодията. Изпейте го още веднъж! (*Изпяхме го още веднъж.*) Думите зум-мезум в окултната музика регулират; те са равнодействащи сили. Сили, които регулират всичко. Зум-мезум – те са мярка. Тумето има едно от най-хубавите съдържания. Но понеже съдържанието е толкоз хубаво, аз не искам да ви го преведа, защото ще се опетни. Тъй ще го пеете, без да знаете превода. Сега вие може да го тълкувате, както искате, всеки може да му даде какъвто иска превод. Трябва да знаете, че това и ред други упражнения са необходими за вас. Тия упражнения няма да ги изнасяте навън, за Школата са. Вие ще правите опити с тях и когато сте убедени в силата им, ще ги кажете на другите. Няма да ги изнасяте навън; ще правите опити, ще наблюдавате и един ден, когато ще имате резултати, тогава може да ги поверите на друг. Но вие ще кажете: „Нали това е едно благо, защо да не го поверим на света?“ Какво ще го поверявате – другите хора си имат песни. Я го изпейте пак! (*Изпяхме го наново.*)

Някой път, като дадете концерт, туй упражнение ще го сложите между номерата като куриоз – да изненадате публиката, да видим какъв ефект ще произведе. То половината е на български, половината – на език, който не го знаете. Още веднъж. (*Пак го изпяхме.*)

Сега в ума ми има една мисъл: да ви поверя ли втория глас, или да го задържа за друг път? Защото щом вземем втория глас, ще се измени настроението ви. Първият е в мажорна гама, а вторият е даден в минорна гама. Хайде, изпейте го още веднъж. (*Изпяхме го още веднъж.*)

Сега именно, при условията, в които живеем, трябва постоянно тониране, а музиката – това е един от великите Божествени методи за тониране. Трябва да пеем, за да се тонираме, и всички трябва да пеем. Докато пееш, тонираш се, престанеш ли да пееш, отслабваш. Постоянно пеене, пеене, за да се тонираме. Я още веднъж го изпейте! (*Учителя свиреше на цигулка и ние всички изпяхме упражнението два пъти.*) Виж как лесно се усвоява! Виж какви опитни певци

сте всички! Значи първото упражнение е много сполучливо, препоръчвам ви го. Ако тъй можете да го завършите, отлична е работата. Още веднъж го изпейте! (*Изпяхме го всички още веднъж.*) Всякога ще спазвате правилата, да не ги изопачавате. Като пеете зум-мезум, да не дойде там да протакате. Това е упражнение, не е песен. Това аз го наричам окултно упражнение, думите са нагласени на особени гами. Ще минем към окултната музика, за да може да се пробудят някои висши чувства у вас. Те могат само чрез музика да се пробудят, да дадат нов импулс. Още веднъж! (*Изпяхме пак упражнението.*) Вярвам, че няма да го забравите, нали? Още веднъж! (*Всички пеем упражнението.*)

Аз взимам тия окултни упражнения по музика, макар че те са доста трудни. Но тия окултни упражнения служат за превръщане на енергиите. Например техникът или човекът на съвременната наука знае да превърне водата в пара, парата може да превърне на електричество и да я впрегне на работа. При какви условия? Ще я ограничи, ще я тури в един котел, ще я нагрее, ще я сгорещи. По същия начин и ние трябва да знаем да превръщаме тия енергии. Една неприятна мисъл, едно неприятно желание или едно неприятно чувство може да го сложиш на огъня, да го нагорещиш и да ти извърши такава приятна работа, както парата, но знание трябва. Ако нямаш знание, нищо не можеш да направиш. Не само да мислим, че знаем, но истинско знание трябва! Туй знание е потребно, защото в окултизма всякога се развиват отрицателни сили. Във всяка една окултна школа най-първо се развиват отрицателните сили в такъв грамаден размер, че ако не се вземат мерки, много пъти учениците пострадват. Например в християнството – защо пострадаха християни? Защо се повдигна гонение против християнството? Християнството беше окултна школа. Когато християните изгубиха правилата от Христа, вследствие на това се набраха много отрицателни сили и те като не знаеха какво да ги правят, как да ги трансформират, повдигна се цяло гонение против тях, докато се намери проход. И ако и вие изгубите методите, които ще ви дам, ще дойде същият закон. Той не

може да се промени. Християните казват, че езичниците били недоволни. Не, не е тази причината, но онази набрана окултна сила, която трябваше да впрегнат на работа, не беше използвана. Например дойде идеята за комуна. Християните казаха: „Не е време за комуна.“ И други благоприятни условия и сили дойдоха и останаха все неизползвани. Тогава дойде гонението.

Всякога ще помните това. Законът е същият. Ако една благородна мисъл дойде, ако едно мероприятие се дава вътре в живота ви като условие да го приложите и вие не го използвате, ще дойде гонението, непременно ще дойдат нещастията. Туй е като две и две четири. Например имате син, той иска да следва музика, но вие като баща ще кажете: „Музиката не е полезна, не е доходна; стани доктор, то е по-доходно.“ Ако ти му се наложиш, синът ти постоянно ще ти казва: „Аз исках едно време да стана музикант, но ти ме прати да уча за доктор.“ Той постоянно ще ти прави тия неприятности. Та онова, което се събужда във вас, разработвайте го. Всеки ще работи върху себе си. Сега, като казвам, че ще работим върху себе си, това е една приятна работа. Сега например туй упражнение можех да го отложам тази вечер, можех да кажа тъй: те не са още готови, трябва да ги събера някой път, да ги приготвя, че тогава. Но казвам: ще направя опита изведнъж, без всякакво приготвление; то е най-простото упражнение – да видим как ще го схванат. Може опитът да излезе съвсем несполучлив, всичко може да стане. Но в окултната наука човек трябва да бъде смел. Решиш нещо – не мисли за последствията. Ти го направи, та каквото излезе. Ти го направи, а от Невидимия свят, който взема участие във всичките наши работи, като видят доброто ни желание, те всички се притичват на помощ и половината от опита те ще го извършат. Не мислете, че вие извършвате всяко желание.

Трябва да бъдем смели и решителни. Смел и решителен е човекът на Любовта. Без Любовта хората са крайно страхливи. Благородство без Любов няма; и знание и интелигентност без Любов няма. Да се не лъжете! Любовта

е основа на всяко нещо, тя е основа на абсолютната, безграничната Любов, която движи света. Всяко движение е движение на Любовта. Моятаръка се протяга – туй движение не е съзнателно, но то е в зависимост от тази Любов. Аз искам да ви помогна. Ние виждаме, че всичко в света се движи. Тия облаци се движат. Мислите ли, че тия облаци се движат от само себе си? Не, зад тях стоят интелигентни същества, които ги движат. Тия облаци се приготвят да ни полеят земята, да расте всичко. Та Слънцето, целият Космос, Земята, приливи и отливи, всичко, което се движи, то става по закона на Любовта – разумно. После сродството на елементите, афинитетът – то е основано на закона на Любовта, обич имат елементите помежду си. И после ще имате следното понятие: Любовта ние не я произвеждаме. Бог е Любов и Той не може да се раздвои в себе си. Някой казва: „Ти не ме обичаш.“ Не мога да те обичам. Да не се лъжете. Светските хора може да се обичат, но вие не може да се обичате – вие може да бъдете израз на тази Любов. Бог е Любов, Той не може да се раздели. Тогава, когато кажеш „ти не ме обичаш“, ти правиш упрек на Бога. Ако ти си готов за Любовта, тя ще дойде и ще се прояви. Любовта всякога действа. Сега всички седите и казвате: „Той не ме обича.“ Не се лъжете, то е самоизмама. Нали живееш – животът произлиза от Любовта. Ти трябва да осъзнаеш, че животът ти е дар, любовен дар. Не можеш да се движиш, нали? Вложи мисълта щом се движиш, да благодариш. То е от Бога. Ако някой ходи, ние казваме: „Той много митка.“ Ами че живият човек трябва да се движи. Само инвалидите седят, не могат да се движат. За някоя жена казваме: „Тя много митка“ Ами че какво лошо има в туй миткане? Живот има в туй. Утре като стане инвалид, като легне в леглото, всички ще кажете: „Дано стане.“ Кое е по-добре – да митка или да лежи на гърба си? Аз бих предпочел да митка. И ще ви дам едно ново схващане за живота. Положителното в живота – към него ние ще се стремим. Движението – това показва, че има живот; животът показва, че има любов; любовта показва, че някой заради нас мисли. Тъй е. Никога не се стремете да

ограничите Любовта. Тази Любов е следната.

Аз ще ви приведа пример. Когато бях в Русе, при мене дойде един анархист, млад момък, предполагам на 23-24 години. Кой го е обърнал? Той сам е дошъл до едно заключение за Бога, разправи ми своята опитност. Краен анархист е и казва: „Влюбих се в една мома и в тази мома видях Бога, повярвах, че има Господ. Когато я залюбих, в моята душа се зароди енергия да работя за Бога, да жертвам всичко, да работя за човечеството. Но дойде един прелом и Любовта се изгуби. Изгуби се тя и останаха черни петна в моята душа, изгубих силата си.“ Черни петна останаха! „Когато изчезна Любовта, на местата, дето е била светлината, забелязах – черни петна останаха в душата ми.“ Той отишъл по-далече. Казва: „Виждам, че Христовото учение е нещо повече. Ако моята душа и сърце бяха толкова широки, щях да любя всичките хора и не щях да претърпя тази криза. Но понеже сърцето ми е малко, като изгубих една от овцете, съкруших се. Желая сега душата ми да се разшири, че да обичам всичките, както нея обичах.“ Тъй всички трябва да обичаме. Всички тия растения, цветя, буболечки, млекопитаещи, всички, които влизат в тебе, да чувстват, че в теб Бог живее, че всичко ти е мило, на всичко да даваш неговата цена. Само така можеш да разбереш великия закон на Любовта и тогава няма да претърпяваш такъв крах. Сега жената се привързва към мъжа, мъжът се привързва към жената. Не се самоизмамвайте! Мъжът ти не може да ти помогне. Ако той ти казва, че може да ти помогне, той не говори Истината. Той може да ти помогне 50%. Ако ти кажеш на мъжа си: „Аз ще ти помогна“, и ти не говориш Истината. Ти можеш всичко, но като си невежа, как ще му помогнеш? Великият закон, който ръководи съдбините, той иска да ни покаже, че сме невежи. Ти казваш на мъжа си: „На мен се уповавай, на твоята възлюблена Станка.“ Провидението всеки ден ни показва, че ние нищо не можем да направим. И тогава знаете ли, един от нашите приятели, на когото името било Димитър, правил сеанси:

– Ти си – казва му духът – Стоян Станчев.

– Аз съм Димитър.

– Не, не, ти си Стоян Станчев. Стоян си, защото стоиш до медиума, а Станчев си, понеже стана причина той да проговори.

Разболе се мъжът ти, намираш се в чудо, отиваш да търсиш лекар. Защо не му помогнеш, нали можеш? Ти казваш, че го обичаш. Ами че ти като го обичаш, защо не можеш да му помогнеш? Това е първата лъжа, първото изобличаване в този закон на Любовта – че ние показваме на онзи, когото любим, че не можем да му помогнем. Онзи, когото любим, като идем ние при него, той трябва да оздравее. Такъв е законът. Хората измират, защото не се любят. Любиш ли някого, като отидеш при него, тези силни вибрации на Любовта, които се отделят, ще му помогнат и той ще се подобри. Сега вие ще кажете туй-онуй. Не, не! Туй е Истината, нищо повече. И тъй, ако искате да познаете дали имате Любов, идете със смирение при някой болен и вижте подобрява ли се положението му. Ако се подобрява, ще се радвате, но влоши ли се, ще се върнете и ще се молите на Бога. Не сте толкоз горещи. Ще си признаете Истината. Сега другото доказателство. Някои казват, че имат Любов. Хубаво, ако вие се греете на Слънцето и така се натоплите, че се изпотите, тази горещина от вас ли е, или не? Тази топлина не дойде ли от Слънцето? Ако някой ви попита, вие ще кажете: „От моя организъм е.“ Не, не е от твоя организъм, но ти си един акумулатор на тази Божествена топлина и тя се изявява. Ако ти имаш Божествена Любов, да кажеш: „Аз съм този, който отделя топлина.“ А сега ще кажеш: „Аз събрах тази Божествена Любов и я проявявам.“

Та сега от всинца ви искам най-първо най-нежното чувство, най-мекия поглед и най-сладката дума. И затуй тази вечер ви пея тази песен. Аз никога тук с цигулката си не бих дошъл да ви свиря. Плащате ли ми нещо вие? Ако аз ви дам един концерт, трябваше да платите най-малко по 50 лева. Вие нищо не плащате и не само че не плащате, но като влезете в дома си, не го прилагате. Еее, казвам, прекалихте го! Ще го приложите, понеже е необходимо за вашето развитие. Ще

работите и като излезете навън, ще се поставите на такова място спрямо туй Слънце, че всички ще бъдете изразители на тази Любов. Един ден, когато Бог дойде да се засели във вас, законът ще се измени. Тогава вие, вътре във вас, ще бъдете едно слънце и чрез вас ще се прояви Слънцето. Бог ще бъде в нас и Любовта ще се проявява. Понеже ние говорим, че чрез Любовта всичко можем да направим, нека приложим този закон. Няма да казваме като другите: „Поправи се!“ Ако някой брат трепери, студено му е, ти му казваш: „Не трепери!“ Не, вземи го, стопли го и веднага той ще утихне. Не му казвай тъй: „Не трепери!“ Ти го морализираш. Вземи го вкъщи и го стопли и този брат ще каже: „О, колко е хубаво!“ И няма да трепери. Сега между нас всички треперения трябва да престанат.

Хайде, изпейте *Сила жива*. (*Изпяхме упражнението няколко пъти. Учителя изпя на нов глас същото упражнение.*) То е същото упражнение, само че трансформирано от един глас на друг. Хайде, помъчете се да го изпеете! Може би втория път ще упражним този глас.

Сега ни най-малко не се смущавайте, че не можахме да свършим упражнението. Аз нарочно го оставих, за да се роди във вас една мисъл да работите, да се развива музиката. Законът в окултизма е такъв – щом се разреши един въпрос, десет въпроса трябва да останат неразрешени. Първия глас знаете, втория всеки да се старае да си го припомни. По един или по друг начин, като правите усилия, той ще дойде; той се е запечатал във вас и ако вие се нагодите, гласът ще дойде. От вас ще изкараме добри певци. След една година старите ще имат гласове като на младите. Ако пазите правилата, гласът ви ще се възобнови.

Къде искате да бъде събранието в неделя – тук, в *Турн-Ферайн*, или на *Опълченска*? После как искате да бъдат упражненията – в четвъртък вечер или в неделя вечер? По-добре ще е да оставим тия упражнения за в неделя вечер, понеже много братя от провинцията не могат да се събират в четвъртък, а в неделя вечер всички имат условия. Четвъртък може да бъде свободен за други събрания. Искаме да спестим един ден. Значи в неделя, пак в 7,30 часа вечерта.

(Отговарят: „Да, в неделя не сме заети, можем и по-рано да почваме.“) Хубаво, тогава в седем часа.

Упражнявайте се всички в музиката. Без музика в училището не може да бъдете ученици. В Школата музиката е един от необходимите предмети и всички ще упражнявате музикалното си чувство. Ще бъдете музикални, ще пеете, ще свирите. Най-малко трябва да знаете да пеете. Всинца може би нямате възможност да се занимавате инструментално, но за пеене всички без изключение можете. Думата *не може* е изключена. Виж, за инструменталната музика – там може да кажете: „Не можем да свирим.“ Но който каже, че не може да пее, не му се прощава. Господ е поставил цигулка на всички – гърлото ви. Онази външна цигулка нямаш, но тук вътре цигулка имаш и ще пееш. И за всички – и за млади, и за стари – правило е в нас: ще пеем. После няма да се свеним от хората какво ще кажат. Нашите песни ще бъдат неподражаеми. Ние ще покажем на хората от музикалния свят, че има нещо повече, отколкото те разбират. Ще им дадем един подтик. И те мислят, че са музикални. Ние се радваме, че те така мислят и че работят. И хубаво – те приготвят пътя. Ние им благодарим. Те са изработили доста хубав инструмент – цигулката, но от чисто окултно гледище тя може да претърпи известно видоизменение. Там, докъдето днес са достигнали цигулките, те повече по никой начин никакво видоизменение не могат да претърпят. От триста години насам цигулката не се е изменила. Тя е достигнала до крайния си предел. Но по окултен начин цигулката може да бъде изменена, обаче трябва да се пробудят у човека онези вътрешни музикални чувства. Щом се събуди музикалното чувство, ще се намери майстор, който ще приспособи цигулката. Но засега цигулката е достатъчна. С нея може да се вземат не само половини тонове, но и четвъртини. Между един тон и половин тон има други тонове, които може да се вземат с цигулка. Всички тонове, които могат да се вземат с цигулката, могат да се вземат и с гласа. Ще пеете. Искам да бъдете отлични певци, да не се стеснявате, защото някои от вас имат хубави гласове, но са необработени. И между младите,

и между старите, между мъже или жени, има отлични гласове, но са огрубели по съвсем други съображения – ядете лютичко, тревожите се. Всяка тревога се отразява върху ларинкса. После, когато действат нисшите чувства, страстите, тия гласни органи загрубяват. И забележете: ония хора, които са груби, и гласът им съответства на техния характер. Понеже музиката е една сила, с нея може да се разрушат много лоши работи. Например някои жени се чудят как да укротят мъжете си. Ако жената може да пее сладко, когато мъжът спи дълбоко, на другия ден сутринта, като стане, той ще бъде мек като памук и ще има най-хубавото настроение. Жената да му изпее най-хубавата песен. Но тя какво прави? Като заспи той, заканва се над главата му: „Хм...!“ И той, като стане на другия ден – такъв ще бъде. И той почне: „Хм...!“ Българите имат една поговорка: „Каквото повикало, такова се и отзовало.“ Спи мъжът. Изпей му най-хубавата песен и като стане, той ще бъде друг.

За в бъдеще музиката ще бъде един метод за възпитание на децата. Поне децата може да се възпитават с нея. Затуй ще гледаме да употребим част от времето си само за музика.

Тайна молитва

ВЛИЯНИЕ НА МУЗИКАТА, ПЕЕНЕТО И ДВИЖЕНИЯТА

Трета лекция от Учителя
5 октомври 1922 г., неделя, София.

ВЛИЯНИЕ НА МУЗИКАТА, ПЕЕНЕТО И ДВИЖЕНИЯТА

Тайна молитва

Можете ли да изпеете упражнението *Сила жива, изворна, течуща?* (*Изпяхме туй упражнение, а след това – Фир-фюр-фен Fir-für-fen.*)

Имайте предвид, че окултната музика много мъчно се поддава на изучаване. Изисква се остър слух, съсредоточено внимание; после човек трябва да се освободи от всички традиции. Сегашната музика – това е предговор на окултната музика. Тъй както се е развила технически обикновената музика, тя е подготвителна стъпка към окултната музика. В цялата светска музика има два момента. Светската музика всякога е незавършена – в нея има един момент на радост, вторият е на скръб; един на разрушение, вторият – на съграждане. И в края на краищата тя ви оставя само съграждане и разваляне – в нея няма нищо определено. Може да направите един опит. След като сте били някоя вечер на някой концерт или на хор, като се върнете, ще усетите една тъга. Направете опит! Туй показва, че в тази музика има нещо незавършено. А такова състояние не трябва да дохожда. Музиката трябва да остави едно радостно чувство във възходяща степен, чувство на творчество. Да твориш – тогава има музика. Сега туй не е един повод или една причина да спрем да пеем. Ние разбираме музиката малко в по-друг смисъл. Някои хора разделят музиката на светска и духовна. Аз я разделям на музика възходяща и музика низходяща. Първата е, която разширява, а низходяща е светската музика, където има тия два момента. Но и едната, и другата са необходими – те се допълнят.

Сега в музиката трябва да има естественост. Думите, които пеем, трябва да бъдат със смисъл. Например в езика ни кои

думи са съдържателни? Например *глад* – тя е съдържателна дума, всеки разбира глада, но тя е пасивна и отрицателна дума. Гладът означава страдание. *Жажда, смърт* – те също са съдържателни думи. Ще разделим думите на пасивни и негативни. Тъй ги наричам аз. Много от тях са активни по естество, но иначе са пасивни. Например щом дойде гладът, той разваля настроението. Казват: „Гладна мечка хоро не играе“ или „Гладен човек не може да пее.“ Дръжте един човек четири-пет дни гладен и след това го накарайте да пее – гласът му няма да работи. Но и преситеният, и той не може да пее. Сега гладът произвежда едно състояние на чрезмерна активност, но активност, която не е планомерна, ритмична, а има известни пресекулки, дразнения, предизвиква възбудено състояние. Докато у сития е обратно. Той има едно настроение, обратно на първото, но пасивно. Като се наяде човек хубаво, нему се доспива. Казва: „Човек да си поспи малко.“ Тия две състояния не съответстват на музиката. Тя върви по средата. Музиката не е нито в скръбта, нито в радостта; тя уравновесява силите, които създават тия състояния в човешката душа. И единственото изкуство, което гради във всяко едно отношение, то е музиката. Без музика вие нищо не можете да извършите. Най-първо трябва да имате едно приятно настроение. А за да имате туй приятно настроение, трябва да имате музика в душата си. Туй музикално настроение трябва да го държите. Можеш и мислено да пееш. Казваш: „Аз не пея.“ Можеш мислено да пееш, а това мислено пеене може постепенно да го материализираш, да го прекараш в ларинкса си и да го изразиш в думи.

В съвременното общество и в съвременната цивилизация, както и у българите изобщо, младите пеят. Българинът пее, докато е млад, неженен, но ожени ли се, изведнъж не му се пее вече. Той пее още при особено положение – на сватба, на вечеринка, при ядене и пиене. Той пее и през работно време – на жетва. Но онези изобщо, които са минали 45 години, те казват: „Ние остаряхме, нека пеят младите.“ Има българи, родени певци – те пеят през целия си живот – и като

млади, и като стари. Жената, колкото и да е стара, тя пее. У жените туй музикално чувство е силно развито. Разбира се, у всички вас туй музикално чувство не е еднакво развито. Челото – тази част от двете страни на челото – трябва да бъде развита, широка; ако не е развита, не можете да бъдете музикални. Музиката е заложена у вас, но органът ви не е развит; материал имате, но не сте работили. У някои от вас туй чувство е силно развито. И някои от вас даже могат да станат добри певци, някои могат да се научат да свирят добре, но изобщо не сте едни от най-способните ученици. И аз правя опити с музиката. Вие не сте от най-способните, не сте и от най-талантливите. За един талантлив музикант се изисква особен организъм.

Изобщо всичките нови религиозни течения всякога започват с музика. Няма да считате, че музиката е нещо маловажно; не, много важно е, първостепенно нещо е тя. Чрез музиката може да създадете в себе си характер. Например разгневили сте се, искате да си отмъстите някому – запейте *Сила жива, изворна, текуща* или *Фир-фюр-фен* (Fir-für-fen) и като ги изпеете десетина пъти, ще кажете: „Хайде, аз се отказвам.“ Така ще се свърши работата и ще спестите енергията си. Вие ще се научите чрез музиката да трансформирате енергията си.

Сега в окултната музика ние допускаме известни аномалности. И защо? Ако аз бих ви изсвирил една чисто окултна песен, този салон щеше да хвъркне. Знаете ли това? Следователно, за да не дойде туй разрушение, ние оставяме известни дисонанси, за да пазят равновесие. Тъй е и в човешкия живот – дисонансите, които имате, са необходими. Злото например от музикално гледище – то е един дисонанс в живота. Ако го няма този дисонанс, вашият организъм ще хвъркне. За да ви спънат, поставя се този дисонанс. Следователно от музикално гледище дисонансът е потребен и след него веднага ще дойде една хармония. И тъй, ние ще направим един музикален опит, да видим какво може да направи музиката. Ще опитаем нейната сила. Туй е по отношение на трептенията на окултната музика. Те са

по-силни и с по-къси вибрации. Аз съм забелязал – видни музиканти, тук и в Америка, правят тия трептения при свиренето, но тия музикални вълни са дълги и вследствие на това при тия трептения звукът не е пълен. Някои много видни музиканти са достигнали доста нещо, дошли са до границата на окултната музика, но такива можете да ги преброите на пръсти.

Чрез музиката може да правите опити върху себе си. Искате да знаете какво е вашето настроение – опитайте се да изпеете най-простата песен и вижте как ще ви подейства тя; ако можете да вземете тоновете ясни и чисти, без да има дрезгавина в гласа ви, състоянието ви е отлично. По някой път имате кашлица. Ние знаем защо става това. То е, понеже енергиите ви не вървят правилно. Дойде някъде пресекулка, свие ти гърлото, почваш да кашляш. Ако пееш постоянно, туй нещо трябва да изчезне. Сега например има говорители, които като седнат да говорят, изпиват по няколко чаши вода. Защо? Защото този човек вътре в себе си не е музикален. Един музикален говорител никога няма да пие вода. Почнеш ли да пиеш вода при говоренето, това не е музика. Сега, когато музикантите свирят на някоя сватба, наливат ги с вино. Почне ли музикантът да пие вино, той не е музикант. Като свърши пеенето и свиренето, да пие чиста вода. Ако някой иска да бъде музикант, туй е правилото. И онези, които искат да пеят, пак същото правило трябва да спазват. После, трябва да избягвате много лютите чушки. Киселото – също, лимонена киселина обаче може да употребявате. Трябва да избягвате пиенето на студена вода, дишането през устата – всички тия неща са вредни за музикалния орган. И когато излизате навън, за да се предпазите от простуда, ще съсредоточите вниманието си върху гърлото – ще мислите за ларинкса си и няма да се простудите. Когато умът присъства в гърлото ви, нищо лошо не става. Ще направите опит. Много певици изгубват гласа си от невнимание. Излязат навън, умът им не присъства в гърлото, дойде някоя електрическа вълна и те изгубват гласа си. Така и много сестри са изгубили гласа си. Излезеш ли навън, умът ти да е съсредоточен в гърлото;

стопли ли се много хубаво, дойдат ли слънчевите лъчи, тогава можеш да се разположиш, но седнеш ли под някое сенчесто дърво, пак бъди на стража. Под сянка няма да спиш, под някоя канара на северна страна – никога! Туй са предохранителни мерки, които трябва да спазвате, ако искате да се научите да пеете, понеже ще ставате ученици. Та за в бъдеще аз искам от вас да изкарам музикални ученици. Сега младите да пеят – разбирам; но старите, шестдесетгодишните, аз искам да пеят – да пресъздадем нашия ларинкс.

Посление ще употребим окултната музика и в друг случай. Понеже ние навлизаме ведна област прекомерно активна, там ще срещнем известни невидими същества, които се укротяват само с музика, затова тя там е необходима. Нападнат те лоши мисли – и те са такива невидими същества. Ще почнеш да им пееш. Например, да кажем, дойдат някои същества – такива, военни, с военен дух, и ти, щом станеш, почнеш да бъхтиш този-онзи. Как може да ги укротиш? (*Учителя свири много тихо, ритмично, с прекъсвания.*) Всичките духове, колкото ги има наоколо, ще си отидат. (*Учителя свири и тихо приглася с уста.*) Сега това са звукове, които съществуват в Природата. (*Учителя пее: хм-хм-хм-хм-хм...*) Туй са все окултни упражнения, те са ритмични. И тогава каквото и да е твоето състояние, с музиката ти можеш да го измениш. Сега тия упражнения можеш да ги употребиш и когато си в едно възбудено състояние, за сменяване на енергията. Някой път тази енергия може да е толкоз много набрана, че да избухне като някоя бомба. (*Учителя свири.*) Всякога ще минавате от силните към тихите песни – от силното към тихото. Българите, когато засвирят *Цвете мило*, все еднакво го карат. (*Учителя свири.*) Съвременните музиканти не знаят едно нещо – че от всеки един пръст излизат особени енергии. Да кажем, че аз взема третата позиция с третия пръст и после взема басовата струна с втория пръст – ще имате два различни тона по качество и по същество. Онзи, който се занимава с окултната музика, ще види, че упражненията в нея са малко по-другояче – някои позиции съвпадат, но има особено разместване. Туй окултно свирене само Паганини го

е знаел и той си е местел пръстите по особен начин. Неговото свирене не могат да го възпроизведат, защото той е свирил по особен начин с пръстите си.

Сега ще понапрегнете ума си малко; да мислите, за да се създаде у вас едно желание да пеете. Легнете си вечерно време, ще си кажете: „Искам да стана музикален, музикален, музикален.“ И бъдете уверени, че щастието ви в света зависи само от музиката. Търговците загубват кредита си, когато загубят музиката. Всички изгубват, когато изгубят музиката. Тогава ти си неразположен и този-онзи човек ще го оскърбиш, ще си създадеш неприятност. Пък щом си музикално настроен, ще пееш и ще се отнасяш към всички музикално. Ако ние сме музикални, ще говорим естествено. И затуй бих желал, когато излизате сред Природата, да се вслушвате в нея. Вие не сте се вслушвали в течащите извори. Каква приятна музика има между малките камъчета! Пък в някои местности, в някои гори, когато шумолят там листата, особена музика има! Когато влизате сред Природата, оттам ще черпите вдъхновение. Не се ли вслушвате в пеенето на Природата, нищо няма да научите. Всичкото изкуство е там! Да се вслушвате как пее изворът, после да разбирате гласа на животните, на птичките, особено как започват да пеят, какъв концерт става и най-после басовете как идват да пригласят. Цял оркестър е туй! Един музикант, който има туй ухо, ще чуе това, което никога в живота си не е чул. И ако някой съвременен музикант би написал някое музикално творение за това как птичките започват своята молитва, той би произвел цял фурор. Някои се опитват да подражават на гръмотевицата. Мъчат се да схванат най-грубото, но и туй не могат. Впрочем тия, най-грубите гласове, донякъде са успели да ги налучкат, но как пеят птичките – те още не могат да им подражават; само някои цигулари могат да им подражават. А в окултната музика всичко туй е подражаемо.

Та сега, като ученици на окултизма, ние не искаме да станете музиканти, но да разбирате окултната музика, да се ползвате от нея. Сега някои, които са религиозни, ще кажат: „Ами ония четива?“ Всяко едно четиво, като го четеш, ако

имаш музикално настроение, ще го разбереш по един начин, а ако нямаш музикално настроение, ще го разбереш по друг начин. И всякога Божественият Дух работи музикално. Той, когато дойде, никога не говори грубо – музикално говори и даже тъй, отмерено. В Божествения език няма излишни думи. Там думите са малко, но съдържателни. Всички думи са определени – не можеш да им дадеш две значения. И много думи дори от Библията имат няколко значения. Туй не е свещен език. Свещеният език е неизменяем! Има такъв език и той е чисто Божествен. И само онзи, който е разбрал музиката, само той ще разбере този език, ще разбере Божествената поезия на нещата.

Та ще започнете от музиката и само така ще се облагородите и ще си създадете характер. Без музика всички усилия, в каквото и направление да са отправени, ще бъдат напразни и парализирани. И затуй аз бих желал мнозина от вас да свирят, да пеят. Ще имаме свирци и щом се появи някъде спор, щом има някакво недоразумение, те ще засвирят и всичкият този спор ще утихне. Няма да пращаме особени комисии. Знаете ли какво ще направим? Например двама братя се скарат. Ние ни най-малко няма да споменаваме, че са се скарали, но ще ги повикаме, ще им дадем един концерт – ще има особени песни за тях и те, като слушат, ще кажат: „Хайде да се примирим.“ А сега, ако изпратим една комисия да ги примири, пак ще има спор. Пък тъй ще ги извикаме, ще им изсвирим нещо и музиката ще създаде това, което друг не може да направи. Та от туй гледище ние ще проучваме окултната музика в нейното приложение. Някои от вас по-скоро ще схванат и заради тези, които по-скоро схванат, на мен ми е приятно. Те нека гледат да упражнят своя импулс върху другите – и у тях да се създаде този музикален импулс. Аз желая всички да сте музикални! Сега някои сте на опашката; да не се обезсърчавате, опашката – и тя е потребна. Тъпанът, тъй да го удариш, ще се чуе, нали?

И тъй, музиката е едно спомагателно средство за развиване на нашите способности. За развиване на нашия ум, на нашето сърце е потребна музика. И затуй поетите

всякога създават своята поезия лятно време, когато Природата се събужда, когато птичките пеят или когато те чуват, че някоя мома пее – и веднага, като се върнат, седнат: тръст – тръст – тръст – напишат нещо. Когато пееш, ти се унасяш, не мислиш, че те слуша някой. Пък някои пеят за ефект и казват: „Дали ме слушат?“ Мислиш ли, когато пееш, когато свириш, че трябва да те слуша някой, то е обикновена музика. Да свириш за себе си и да пееш за себе си – тогава ще имаме музика. Сега, разбира се, някои от по-даровитите ученици ще спомогнат много за вашето умствено развитие. И разсейването на паметта – дето някои сте разсеяни, дето губите паметта си, то е по причина, че музикалното чувство във вас не е развито. Губенето на паметта произтича от дразнене, от тревоги и от насилия. Съвременният свят е пълен с такива тревоги, на всяка стъпка се срещат такива тревоги. А музикалното чувство постепенно ще премахне тия тревоги и ще даде едно уравновесяване на душата. Тогава умът се запазва по-спокоен и паметта ще бъде силна.

Сега изпейте пак *Сила жива*, но по-тихо. (*Всички изпяхме туй упражнение.*)

Разбира се, на първо време всяка сутрин най-даровитите от вас ще отделят за музика един час. Най-даровитите, казвам, ще отделят за музика един час, сутрин или вечер; може сутрин да вземат половин час и вечер половин час, дори цял час. Онези, средните, ще се занимават половин час, а другите – петнадесет минути. Ще се упражнявате най-малко петнадесет минути да пеете. Онзи човек, който не е разположен да пее, като го накараш да пее, той ще каже: „Е, петнадесет минути, докато се наглася, това-онова, ще мине времето.“ Да, петнадесет минути са достатъчни. Импулс само да се даде. На онзи, който трябва да се развива, не му трябва много. И този импулс постепенно ще се усили. Много мъчно е да дадеш дълго упражнение на този, у когото тия органи не са развити; това значи да се откаже от музиката. По петнадесет минути всеки може – петнадесет минути, половин час и един час. Онези, които ще пеят един час – те са няколко души, десетина души. Но не трябва да е от амбиция,

за да не кажат някои други: „И ние можем един час.“ Не, ще пеете по разположение. Щом като пееш един час, да се яви у тебе едно желание да пееш още и да кажеш: „Бих желал да пея още, но толкова е определено, стига толкоз.“ Онзи, който пее половин час, да каже: „Бих желал още да пея, но толкоз е определено.“ И онзи, който пее петнадесет минути, и той да каже: „Бих желал да пея още, но толкова е определено.“ Все да остане още нещо – един малък импулс да ви подтиква към пеене. Това е правилно.

Като на ученици ще ви дам една тема да я представите в музика. Ще ви дам няколко думи да им сложите един глас – кой колкото може. Ако някой не може, няма да го считаме за грях: колкото можете. Ако не можете да го нотирате, ще го изпеете – ще дойдете тук като ученици и ще го изпеете: един, втори, трети, четвърти. Това ще бъде едно приятно забавление. Ще имате тъй наречения окултен концерт. Онези, които са даровити, с тази окултна музика ще подобрят своята музика в света. Ще почнат да се различават от другите музиканти. Окултната музика не е за света, но тя може да послужи за един подтик на съвременната музика и всеки един музикант може да се ползва от нея, да представи песните в малко по-друга светлина – и свиренето, и пеенето. Как трябва да пеем? Ще имаме един начин за пеене, втори начин, трети начин и чрез опит ще видите по какво се различава окултното пеене. Щом пееш по окултен начин, където запееш, веднага настава тишина. Един човек като пее окултно, то е заразително – ти не можеш да се избавиш от това, у тебе се заражда едно желание да слушаш. Ще зарежеш работата си и ще кажеш: „Отлично пее!“ Туй, което пее, той го преживява и с ума, и със сърцето си, и с душата си. В ума и сърцето влизат сили, цялото Битие пее, взима участие; то не може да се изрази с думи. И сред народа има някои, даже прости хора, които пеят окултно. Но те пеят само по настроение, не пеят всякога.

Тази неделна вечер не е подходяща за един окултен урок по музика. Всичките часове не благоприятстват за една окултна музика.

Сега допуснете, че вас ви осъдят на смърт и ви кажат: „Ще ви помилваме само тогава, ако за една година се научите да пеете хубаво. Ще ви подарим живота само ако се научите за една година време да пеете хубаво.“ Може ли да се научите? И как ще пеете! И с какво вдъхновение! И ще кажеш: „Как да не пея? Ще пея!“ И действително влюбеният пее добре. Той казва: „От тази песен зависи моят живот.“ Пък онзи, който не е осъден на смърт, не може да пее.

Сега, ако вземете да пеете думите: *сила жива, сила жива, сила жива*, питам ви: ако някой каже *жива сила* и *сила жива*, едно и също нещо ли значи? В окултната наука *сила жива* значи сила, която излиза от животните, а *жива сила* – сила, която излиза от хората. Едната сила трябва да мине през животните, едната излиза от материалното, а другата – от живота; от него излиза сила, която е разумна. Туй е окултното значение на *сила жива* и *жива сила*.

И когато казвам: *аз любя*, това се отнася само до физическото поле, то е свързано с материалния човек – любиш някого. Но когато кажеш *любя*, тази Любов не е материална, тя е духовна. Когато не слагаш *аз*, то не е материално. *Аз любя* – значи ти имаш известен интерес. Като кажеш *аз вярвам*, то е слабо, то е материално – имам интерес да вярвам. Но *вярвам* – то е силно. И всички онези думи, които имат нужда от подкрепа, са слаби. *Жаден съм* – то е силно. Този, който каже: „Аз съм гладен“, той не е гладен. Гладният човек няма време да каже: „Аз съм гладен.“ Той съкратява времето и казва: „Гладен съм“, а не: „Аз съм много, много гладен, че стомахът ми...“ и т.н. Тъй че който казва: „Аз съм гладен, дълъг път съм ходил“ и пр., той не е гладен; туй да го знаете. Туй е психологически закон. *Любя* – то е силно. *Аз много ви любя* – нищо не люби той, той най-малко люби. И това може да се опита. Тъй седи Истината. *Любя* и *обичам*: вибрациите на *любя* са едни, а вибрациите на *обичам* са други. Дали го съзнавате, или не, то е друг въпрос. Но като вземете да пеете, ще забележите това. Само чрез музиката ще познаете коя дума е по-силна и коя – по-слаба.

Например да допуснем, че седите при някой скъперник. Може да направите един музикален опит. Той седи, като че ли, както казват, *змия влязла в кесията му*; седи, държи кесията си, не може да я отвори. Вие почнете да му пеете: *любя, любя (Учителя пее тихо тези думи)* и не мислете за него. Ако вие с това пеене нагодите този човек, както седи, вниманието му за парите ще почне да се отвлича, отвлича, изведнъж той ще извади кесията си и ще я отвори. Наблюдавайте – има такива музиканти, които знаят този психологически закон. Такъв музикант седи, нищо не казва, не подава шапка, но като засвири... Майсторът свирач, който разбира окултната наука, не ходи да подава шапката. Той като седне и почне да свири, слушателят стане весел, някаква идея му дойде и най-после казва: „Най-после и аз да се проявя като човек, ще дам един лев.“ Почне да бърка в кесията, извади един лев, два... Музикантът още свири. Слушателят вади 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 20 лв. и като ги даде, нему му е приятно. Но ако онзи не свири, този нищо не дава. Това са вибрации, нагодени за разширение на съзнанието. Някой път аз ще ви избира един такъв човек мислено да му пеете, да видите дали той ще си извади кесията. Аз ще ви опитам дали знаете да пеете. Не е важно само да пееш, но дали можеш да произведеш резултат. Ако действаш върху съзнанието на скъперника, твоята музика е окултна, Божествена, и с нея можеш да работиш. В Америка туй го практикуват, но някой път не могат да успеят – не взимат пари. Отиват да пеят и като пеят, богаташът, който може да даде и 10 хиляди лв., не само че не изважда кесията си, а я затваря и им дава само 20-30 лева, не повече. Те много пеят, но не могат да засегнат онази дълбочина на душата. А някои сестри отиват по няколко заедно на някое място, изпеят някоя песен и този, богаташът, отвори кесията си и даде 10, 15, 20 хиляди лв. за музиката. И по този начин събират пари. Други, цял хор, отиват да пеят и като се върнат, едва ли имат една стотна от туй, което първите няколко имат. Тъй че Природата отваря кесията само за този, който е в съгласие с нейните закони. Затуй казвам, че ние ще работим съобразно живите закони

на Природата. А в резултатите на живите закони – там няма никакви изключения. И после, когато се свири, когато се пее, ще внимавате, ще се вслушвате в гласа на другите. Някои от вас не внимават. Най-първо, ако ти не можеш да владееш гласа си, слушай тези, които пеят по-вярно, давай ухо и се учи от тях. И ако всинца вие внимавате, по този начин ние ще пеем отлично и за една година все ще знаем повече от сега. И тогава ще се улесни работата на тия братя, които се занимават сега с ръководене на пеенето.

Сега за окултната музика аз съм решил да отделя малко време, няколко урока, и то да ви предам най-елементарните неща. Има неща, които не мога да ги поверявам; има неща, които рядко свиря. Даже аз, който разбирам музиката много добре, когато свиря някои от тези парчета, пулсът на моето сърце се мени. За сърцето има опасност – някой път то може да спре. Опасни са тия парчета, затуй много рядко ги свиря. Колкото пъти съм свирил от тях, все ще умре някой. Затуй, като дойда дотам, не пипам. Защо може да умре човек? Ако ритъмът на това парче не съответства на неговото сърце, той ще го умъртви; но ако съответства, човекът ще се въодушеви. Силната музика е опасна, затуй окултните упражнения сега не се свирят. Трябва да се подготвите. Аз съм упражнявал окултната музика рядко, само веднъж съм свирил, във Варна. Седях в една къща, вечерно време беше. В една кръчма тъмна пияници, десет-петнадесет души, се разпели, вдигат шум, карат се. Свирих петнадесет минути – утихна в кръчмата. Оттогава тази кръчма запустя. Не само това, но и кръчмарят напусна къщата. И хазийката на тази кръчма казваше: „Напусна ме кръчмарят.“ И не дойде втори кръчмар. Но такива случаи са редки. Музиката е една сила. Нали Моисей превзел онзи град с тръбене и вик? С музика го превзел, съборил Ерихонските стени с музика. Затръбили и всички извикали. Туй не е просто извикване, а музикално извикване. И като извикали, всичките стени са рухнали. На сегашните хора им се вижда смешно това. Тази година нали имахте един малък опит – с пеене излязохте от читалището в Търново? Ако пеем окултно, тълната или ще се разбяга, или трябва да

се присъедини към нас да пее. И страшна артилерия е туй! И виждаме войниците, когато тръгват за бойното поле – всички запяват, стават безстрашни. Но престанат ли да пеят, обърнат гръб и бягат. Дотогава, докато човек пее, той е смел и решителен. Престане ли да пее, той мисли да бяга. И онази жена, която престане да пее вкъщи, аз зная какво мисли – ще бяга. Ще пеете! Първото изкушение е да не пеете. Като станеш сутрин, да си потананикаш, да си посвириш с уста. Ако искаш работите през целия ден да ти вървят добре, да си попееш петнадесет минути. Едно правило е това. Може да го опитате. Ще станеш сутрин, ще попееш. Жена, която не пее, и мъж, който не пее, те не могат да въртят къща и деца не могат да възпитават. Туй е много вярно. Направете опит! Нали тази година ще направите опити? Сега ще проверите моите думи. Пейте петнадесет минути съзнателно и след една година ще видим какви ще бъдат резултатите. С помощта на музиката нашето положение ще се подобри най-малко петдесет процента във всяко едно отношение.

Сега, разбира се, в музиката има друг един елемент, който е опасен, затова човек трябва да бъде чист. Може да се вмъкне тщеславието или алчността да печелиш с нея. Но почнеш ли да попееш или да свириш за пари, те да са една от подбудителните причини, свършил си. Музиката трябва да бъде дар! Попееш ли, ни помен няма да има в душата ти за пари. Ако някой ти даде пари, да не мислиш, че като ти даде пет или десет лева, та с това ти е платил. Музиката е нещо, което не може да се плати. Едно парче, изсвирено окултно, с нищо не може да се откупи!

Та по този начин на онези, които свирят на пиано, които свирят на китара, на цигулка, ще им дадем окултни правила как да си държат лъковете, как да свирят, ще им дадем упражнения за това. После ще им обърнем внимание как да си държат пръстите, но няма да разправяте това на другите цигулари. Тия упражнения ще ги вмъквате тук-там, но не всякога.

Сега, ако поискам един от учениците да изпее една песен, би ли я изпял някой изведнъж, без да мисли? Аз ще

поканя да пее някой, който има хубав глас. Първото, което ще се яви у вас, е, че ще се стеснявате, ще мислите, че тези наоколо ви са критици. Не, не са критици. Тук всички са приятели, ученици, тук критика няма. Който се съгласи, ще изпее само половин или един куплет от някоя песен. Ако предложим това за гласуване, съгласни ли сте някой да пее? Аз знам, че всинца не сте разположени да пеете. Половината от вас не сте разположени да пеете. (*Учителя пее и свири на нов глас „Сила жива“.*) Е, питам, сега може ли да нямаш разположение, ако можеш така да си пееш? Можете ли да отбележите нещо, т.е. да нотирате песента? И от малкото, което доловите, печалбата от това е ваша.

Сега някои от тия упражнения ще внесем в някои ваши концерти и ще забележите ефекта в публиката. В средата, тъй, между другите номера, ще сложите едно окултно упражнение, само за да видите ефекта, да видите от опит какво брожение ще се произведе, като вмъкнем туй упражнение. Веднага ще забележите едно шумолене в публиката. Най-малкото в тази публика, която е седяла спокойно, ще настане в нея едно брожение. Туй показва минаване от едно състояние в друго. Като мени човек състоянията си, у него става едно движение.

Това са упражнения само за тониране на организма. Демагнетизиран си, неразположен си – започни да пееш едно окултно упражнение 5, 10, 15, 20 минути и ще се тонираш. Тъй. Сега аз забелязвам – някой път песните ги пеете по-добре, а някой път има някаква дрезгавина в гласовете ви. Потребно е дълго време да пеете, докато се тонирате. Цяла една година ви трябва, за да можете да си тонирате чувствата. Не е лесно това. Дълго време трябва да пеете и да свирите, понеже се намираме в един свят, където има ужасни бури, та да можем да укротим това бурно море. Тия окултни упражнения са за някое поле само.

После, има особен начин за ходене, с особени движения. Ще тръгнем и ще пеем на отворено място, на широко място. Тогава ще има ефект. Ама никой да не ни вижда, да няма светски хора, там чуждо око да няма. Да ни виждат само

дърветата, птичките и изворите, да сме свободни в действията си. Та такива музикални излети ще направим ние. При особено време ще ви вода. Трябва ни равно място, равнина, но и на високо място, и там ще направим туй упражнение. Ще си носим цигулки, китари, ще пеем, ще свирим, ще ходим ритмично и ще видите какви ще бъдат ефектите. След това, като се върнете в домовете си, целия ден ще тракате. Тъй ще сте настроени, че няма дори да ви трепне окото да влезете в София тъй, ритмично. Особена е музиката. Когато човек е музикално настроен, не му мисли много. Но ние ще седим доста дълго време там, горе, че да се върнем нормални в града, т.е. нормални за света. Ние в сегашното си състояние именно сме аномални, а те го считат нормално. Та ние там, горе, всички сме в нормално състояние, а като слезем долу, пак ще приемем първото аномално състояние. Тъй че ще угодим и на себе си, и на света. Ако искате да се убедите в силата на упражненията, можем да направим следния опит в края на годината. Ако искате, можем да дадем един урок на софиянци. Ще тръгнетестодуши или най-много двестадуши и с пеене ще минете през града. Ще тръгнат подире ви по същия начин като вас и мъже, и жени. Туй става толкова естествено. То е зараза. Като минете вие, те ще забравят общественото мнение и току-виж – тръгнат подире ви всичките. И като преминете от единия край на София до другия, ще има най-малко двеста-триста души отподире ви. Душата е отзивчива. Тъй са били всичките окултни школи – свирали са и са пели. Като отишъл Саул, като влязъл в музикалното училище на пророците, и той направил като тях. Като идеш, заразяваш се с туй пеене, с туй движение, и не можеш да се спреш. Разбира се, това е един опит. Ако искате, може да направим опита, но това ще произведе цяла сензация. Можем да направим и министри да тръгнат подире ни, пък и попове, и владии. Това е ужасно нещо! Владиката, и той няма да съзнава какво прави, но като се върне у дома си, ще каже: „Какво стана?“ Ще му е приятно и той ще се чуди сам. То е толкова естествено! Както едно течение може да те носи, така и това музикално течение може да те вземе, въпреки твоята воля.

Владиката, като тръгне със своето расо подир вас и като се върне, неговият ум другояче ще мисли, ще се тонира. Казвам ви: няма човек, който да може да се противи на това течение. Има известни числа, известни закони, които действат, стига да ги знаете. Може да направим един опит, да докажем влиянието на музиката. Най-първо ще докажем каква сила има тя. Затуй ще приложим тази музика и при възпитанието на малките деца. Ще употребим музиката като едно средство за възпитание на децата, за внасяне на ред и порядък. То е едно Божествено средство, но се изисква изучаване на тия окултни закони, които са малко трудни. Но аз вярвам. Ще направим малки, микроскопически опити и ще видим как действа музиката върху нас. Най-първо ще направим опити със себе си, после върху външните. И щом излезе тъй, че двеста-триста души могат да тръгнат подир вас, сигурни можете да бъдете в успеха. Защото в окултната музика се изисква голямо присъствие на ума, на сърцето и на волята, равновесие се иска. Ще имаш дисциплинирана воля, от нищо няма да се смущаваш, понеже това е един велик Божествен закон, който царува в целия Космос, в цялата Природа. Ти като си в съгласие, в хармония със себе си, цялата Природа е с тебе и няма кой да ти се противи. С тебе ли е тя, влезеш ли в съгласие с Природата, всичко става. От туй гледище после ще проучваме и други области. Музиката няма да вземе всичкото ни време – пет, шест, седем музикални урока ще имаме през годината, най-много десет, не повече. А сега темите за плача останаха нечетени. Хайде, на втория път ще ги четем!

Сега малко да си починете, отдъхнете си. За няколко минути ще имаме една малка почивка.

Тайна молитва

ОКУЛТНА МУЗИКА

Четвърта лекция от Учителя
22 октомври 1922 г., неделя, София

ОКУЛТНА МУЗИКА

Тайна молитва

Ще ви дам едно малко разяснение върху окултната музика. Окултната музика се отличава от обикновената по следните две качества. В окултната музика се дават най-първо основните черти. Тя е нещо като художеството: един художник ще тури най-първо носа, веждите, очите, устата, ушите – главните линии, и постепенно картината ще се развива. Ние ще вървим по същия начин, да видите как постепенно се развива музиката, защото в Природата нищо не е израснало наведнъж.

Сега тази вечер ще развием друга една част от песента *Сила жива, изворна, течуща*, едно допълнение – песента не е още завършена. Това е едно окултно упражнение – ще го продължим, докато най-после го завършим. После в окултната музика никога не се допускат думи или тонове с две значения. Там всяка една дума трябва да има едно значение. Като пееш една дума с известни вибрации, ти може да имаш една добра идея, но като я произнасяш, в подсъзнанието ти ще влезе идеята, която се съдържа в тия звукове. Та вие ще пристъпите сега да се учите, няма да критикувате, защото аз нахвърлям най-първо такива основни черти. Може да ви се видят думите много смешни, но в тях няма нищо смешно. Аз избирам стари думи. Например тази вечер избирам тия звучни думи:

*Венир Бенир,
Бихар Бенум,
Ил биют, Ил безут.*

Тия думи като на окултен език много мъчно е да се преведат на български. Например аз взимам на български език следните думи:

*Изгрява Слънцето,
праща светлина,
носи радост за живота тя.*

Туй са думи с окултно значение. Сега, ако искате обикновена поезия, тук имаме такава. Аз дадох на един наш приятел да преведе тези думи на обикновен език. (*Прочете се песента, разработена от дядо Благо.*) Туй е обикновена поезия. Сега на този приятел аз веднага му казах грешките, не граматическите, но от окултно гледище: *Сладка дума да оброним* – думата *оброним* е двузначна. После, *трепет нов да заиграе*. Като бият човека, той пак играе. Думата *играе* е двузначна. А пък под *играе* разбирам друго. Къде е причината на туй действие? Вътре в мен. Аз трябва да играя по собствена воля, а не по волята на другото. Всяка дума трябва да има едно значение. По този начин аз искам да изкорените всички навици, които съществуват във вас. Когато тия думи почнат да вибрират в нас, всичкият наш прах, всичките наши навици, добити с векове, ще отскочат, както отскача прахът от барабана, щом се удари с чукчето върху него. А сега ние не знаем как да се освободим. И затуй окултната музика е начин за освобождение. Навсякъде, и в най-далечната древност, са употребявали музиката, но религиозните хора са злоупотребили с нея. А ние искаме от чисто окултно гледище да я употребим научно във всичката нейна пълнота. В основата си тя е много проста, вън е много сложна. После при изпълнението на тази музика вие трябва да имате онова детинско разположение. Ти излезеш да пееш, казваш: „Аз съм стар.“ Що значи стар човек? Ако ти с думата *стар* означаваш, че си отслабнал, обезумял – нека всички да го знаят. Пък ако под *стар* разбираш, че си поумнял – нека да е така, но да няма две значения. Ако под *млад* разбираш глупав, едно дете, което си позволява известни слабости, тогава нито старият, нито младият е на мястото си. Та всякога ще избягваме всички отрицателни думи. Дойдете ли в Школата, не позволявайте на ума си никакви двузначеши думи; всички отрицателни мисли по възможност ще ги сложим отвън; няма да ги изпъдим, ние имаме място за тях,

но те не са за приемната, не са за гостната стая. Ще им кажем: „Вие нямате тази цена, която се изисква.“

После в окултната музика трябва да пеем с чувство. Тази музика не позволява такова е-е-е-е, както някои правят, треперене на гласа. Туй треперене душата ли го прави? Какво означава туй треперене? Ако туй треперене означава благородни чувства – треперитогава, но ако нищо не означава, защо ще трепериш? То е лъжа! Така ще образувате известни отклонения, които ще донесат катастрофални последствия. А Природата не търпи никакви отклонения! Не мислете, че ако тя някой път затвори очите си, че не вижда и вие сте я излъгали! Като ви хване и ви постави в лабораторията си, от другия край ще излезете чисти, но докато минете през десетте реторти... Това е общ закон, неизменяем, за всички без разлика – за когото и да е. Като говоря за Природата, аз взимам Природата в смисъл на нейното проявление. Защото за мен Природата е проявление на Бога в живота. И понеже Той е почнал да се проявява, Той никога няма да дойде да се съгласи с нашите детински възгледи, да измени реда на нещата. Нещата, които сега съществуват, те са опитани, опитани, опитани. Той всяко нещо е проверил не един път, а хиляди пъти. И този свят, който е създаден, е по възможност един от най-добрите светове, които Бог можеше да избере от опитността на миналите векове. Той е създал този свят като един от най-добрите светове. Не че сега няма друг, има други по-хубави светове, но засега този свят е един от най-хубавите. При сегашните условия на цялото Битие, на безграничното Битие, този свят е един от най-добрите, т.е. като казвам, че е един от най-добрите, разбирам, че в него съществуват всички възможности и условия, при които ние можем правилно да се развиваме.

Няма сила, която може да ни извади из релсите навън. Няма никой, който да може да ни хване за ухото и да ни накара да сгрешим. Ние грешим по собствена воля, по собствено желание. Аз ви говоря като на ученици, искам да бъдете мъжествени, да не се съблазнявате. Който се съблазнява, слаб гръбнак има и неговата воля не е желязна и гранитна. Защо

се съблазняват хората? Имаш красива жена. Господ е създал тази красива жена, иска да ѝ се радват. Този иска да обсеби тази красива жена, само той да я има; онзи иска да я обсеби. Питам: защо другите да не ѝ се радват? Господ поставил хубав паметник, та който мине, да се радва. Турците казват: „Да гледаш хубавото, красивото – добро е.“ Тази статуя е сложена да я гледат хората и да се възпитават. Някому се поревнала, качва се и задига статуята. Ако е голяма статуята, не може да я вземе, но ако е някоя малка, златна статуя – задига я. Питам: статуята ли е виновна, или онзи, който я е задигнал? И като го хванеш, той ще каже: „Някой дявол е, който я е задигнал.“ Къде е този дявол? Дяволът е вътре в нас. Туй желание да имаме статуята, да я продадем, да се облагодетелстваме – туй желание е този дявол. Ние говорим само за факти, но има известни подбудителни причини. Тази подбудителна причина може да е съзнателна, може да е несъзнателна; този човек може да е просто като едно оръдие. Защото няколко души може да се надумат да крадат, но един да е същинският фактор, а друг да е изразител.

Като изучавате окултната музика, вие ще пеете – това е един начин за подмладяване. Под *музика* подразбирам музика и в мисли, и в желания. Да внесем тази хармония вътре в себе си и да чувстваме, че е в нас – и в сърцето ни, и в ума ни нещо тихо пее, като че някъде дълбоко слушаме тази хармония. Туй е състояние, което ще успокои сърцето ни и ума ни и ще даде ново направление на нашата мисъл. Вие казвате: „Господ ще изпрати Своя Дух и Той ще направи това-онова.“ Хубаво, но като започне Господ да го прави, ние казваме: „Господи, не може ли това нещо по друг начин да се направи?“ Ние имаме известни особени понятия за нещата и по някой път сме в състояние да дадем съвет на Господа като как трябваше да направи света.

Сега онези, които са създали музиката, са били много умни хора. Музиката е една дълбока сфера на Битието. Тези хора са разбирали Божествените закони и са изразили туй велико творчество в музиката. Тия закони не може да се изменят. Ако се намалят вибрациите на

тоновете в музиката, ще имаме един вид музика; ако се повишат вибрациите на тоновете в музиката, ще имаме друг вид музика. Музиката се изразява според чувствата. Религиозните хора са взели музиката за израз на техните религиозни чувства. Онези, които искат да изразят своите световни чувства, те са приложили музиката за световна цел. Всеки е използвал музиката за своята цел. Обаче окултната музика има за цел облагородяване и възпитание на човека. Аз не искам да влязат някои в класа и да кажат: „Тези хора с какво се занимават! Не вземат да се молят, ами един седнал да свири, а другите пеят. И това било окултни ученици!“ Ще се пазите от онези, които идват с такава цел – да критикуват. Ние ще използваме част от времето на неделната вечер за музика.

Сега запишете си думите на новото окултно упражнение: *„Изгрява Слънцето, праща светлина, носи радост за живота тя.“* (Всички пеем.)

Ще направим един опит – един ще изпее соло това упражнение, а след туй другите ще изпеят *Сила жива, изворна, текуща*.

Упражнението пак не е завършено. Не бързайте! Аз ви уча как се строят окултните песни. (Учителя изпя сам *„Изгрява Слънцето“*, а после всички изпахме *„Сила жива, изворна, текуща“*.) След като изучим тия упражнения, ще дадем един концерт и ще направим опит, като вмъкнем тия упражнения тук-там, да видим какви резултати ще има окултната музика.

Запишете си тия думи сега:

Венир Бенир, Бихар Бенум, Ил биют, Ил безут.

Запишете си още и думата *си-му-ту-си*, тя е за упражнение.

Сега ще пеем *си-му-ту-си*, а това *Венир Бенир*, то е по-сложно упражнение, но като пеем *си-му-ту-си*, и първото ще стане по-лесно. (Всички пяхме *си-му-ту-си* с постепенно отслабване и после с усилване на гласа. След това изпахме *„Изгрява Слънцето“*.) Като гимназисти пеете, нали? Я изпейте пак *Изгрява Слънцето*, да видим как сте я

запомнили! (*Изпяхме „Изгрява Слънцето“ заедно с припева „Сила жива, изворна, текуща“.*)

Сега някои от вас, които не могат да пеят, нека слушат, докато тази песен проникне в тях. Тъй както са нагласени думите, в тях има смисъл, не може да има изключение. Какво носи светлината? Тази светлина носи сила жива, изворна, текуща. Всяка една дума е на мястото си; каквото и да я правите, тя е една сила, сила на светлината. Изпейте тихо *Изгрява Слънцето*. (*Всички пеем.*) Сега в думите зум-мезум се съдържа скритият смисъл. В тях е вътрешният смисъл на нещата. *Изгрява Слънцето, носи светлина* – тия неща са далече от нас. В думите *сила жива, изворна, текуща* силата ние можем да я опитаем вътрешно, а светлината опитваме само чрез очите си. Сега първата част на упражнението е приготвяне; трябва да се приготви човек, то е дълъг период. И затуй това упражнение още не е завършено. Аз превеждам окултната музика на наш език. По обратен път вървим. Най-първо преди думите *сила жива, изворна, текуща* ние трябва да сложим други думи, както прави един художник, за да се попълни цялото упражнение. Първата част е приготвяне, втората част е активната, т.е. изразява този, който строи. *Зум-мезум* – това е смисълът вече. Като строиш нещо, какъв е смисълът на нещата? Да видиш какъв резултат ще има този строеж.

Тази вечер, като превеждах тия думи, времето беше хубаво, но сега е малко влажно. Влажното време не е за окултна музика, то прави вибрациите малко неблагоприятни. Сега може да имате туй упражнение *си-му-ту-си*, може да вземете тия четири слога и да се упражнявате върху тях. Запомнихте ли ги? Тонове са *sol, si, re, sol* – *си-му-ту-си*. Ако пеете с обикновените тонове *sol, si, re, sol*, те нямат окултно значение. А със звуковете *си-му-ту-си* там има друго значение. Да изпеем три пъти *си-му-ту-си* и четвъртия път ще продължим последната гласна. Музиката се изразява със същите органи, с каквито говорят, т.е. същата онази ципица на гърлото, която служи за говора, служи и за пеене. Тъй щото музиката и говорят са брат и сестра, защото излизат от същия център.

Следователно тази ципица постоянно трябва да съдържа в себе си. И първото нещо, с което започва Черната работа, когато попаднеш в нея, е огрубяването на гласа ти. Щом почне да загрубява гласът, изменя се ципицата, изменя се и характерът, понеже тия вибрации са много чувствителни. Ще сложиш в ума си мисълта, че си мобилизиран, и ще кажеш: „Аз съм мобилизиран в Божествената музика и не мога да пея друго, освен по всичките правила на Божествената музика.“ Ще сложиш тази мисъл вътре в ума си, то е най-ценното. И в Духовния свят, хванат ли те за гърлото, твоята работа е свършена. Ти няма да позволяваш никому да хваща гърлото ти. Твоето гърло трябва да е свободно. В пеенето ще бъдете много свободни. Ама кой какво ще каже, вие не обръщайте внимание. Ти ще седнеш и ще си пееш, дори и в сред София. Ама този ще каже, че си смахнат, онзи тъй може да каже – ти ще кажеш: „Аз пет пари не давам, аз пея по Божественому. Ако вие сте толкова смели да пиете бира, когато седите в кафенетата, аз ще бъда смел да пея по Божественому. Защо аз да съм смахнат, пък вие да не сте смахнати?“ Свършена работа! Ама ние ще кажем сега: „Трябва известно благоприличие.“ Аз приемам, че в света има известно благоприличие, но ние сме излезли извън рамките на туй обикновено благоприличие. Ние правим неща, които са много благоприлични. Поне в себе си ще направите умствена маневра. Ще излезеш на някое многолюдно място, където имаш приятели, и почваш да пееш. Сега в ума си правиш маневра, но може би след десет години ти ще излезеш и ще направиш туй в действителност. Обаче за да направиш нещо, жертвите, които ще положиш, трябва да принесат някакъв плод. Но туй е едно упражнение, за да станете смели. Вие сте страхливи, а този страх трябва да изчезне. И аз ви препоръчвам, като влезете в гората, да се отворите, да пеете, да викате, колкото можете. Дайте ход на чувствата си! Сега, като запеем някъде, казвате: „Този какво ще каже, онзи какво ще каже.“ Но някой път ние трябва да пеем тихичко. И тихичко може да си пеем.

Та аз съм за тази вътрешна духовна свобода. Всеки един

от вас трябва да има духовна свобода. Като пеете, не дигайте много гласа си, а се вслушвайте, обръщайте внимание как взимате тоновете. Аз имам още една цигулка и ще видите какъв хубав глас ще има тя. И някоя вечер ще я донеса, ще ви направя един опит – да видите как свири тя. Две цигулки са. Аз ще магнетизирам другата цигулка и ще видите какъв хубав глас ще има. Давах я на мнозина цигулари, но те казват: „Не можем да свирим.“ На тази цигулка, с която цигуларите не могат да свирят, аз мога да свиря, но трябва да се внесе нещо в нея. Но когато внесе в другата цигулка това нещо, тази не ще може да свири. Разбирате ли? Като извадя туй, което е тук, и го туря в другата, тази цигулка не ще може да свири. Затуй и в цигулката, и във всяко нещо ние можем да внесем тази жизнена сила. Така и цигулката може да оживее. Може да внесем нашия двойник в нея и този двойник прониква във всичките пори, прониква в цигулката. И тогава в този глас стават трептения. Великите цигулари и пианисти – те внасят това нещо. Певици, които пеят хубаво, те внасят това трептене в гърлото си, в душата си. Ако туй нещо може да влезе в гърлото ти, ти ще имаш отличен глас, всички ще те слушат. Но нашата душа трябва да влезе в гърлото. Душата навсякъде трябва да ходи. Ами че тъй! Ще кажем на душата да дойде в гърлото – ще пеем отлично. Ако дойде в главата – ще мислим отлично. Само че трябва да ѝ кажете къде да се качи и тя ще ви слуша. Кажи ѝ: „Искам в гърлото!“ Хубаво. Какво искаш сега? „Да влезеш в мозъка, искам да мисля.“ А ти казваш: „Ако обичаш, качи се.“ Не *ако обичаш* и *моля ти се* – определи ѝ точно думите, кажи ѝ: „Качи се в гърлото, да ми изпееш една хубава песен, каквато ти знаеш.“ Тя ще ти изпее една такава песен и ти ще си я спомниш от миналото. Пее душата. А сега, когато тя, горката, иска да пее, вие я спъвате, казвате: „Слушай, на тебе ти се пее много, но синът ми е болен, ще го смущаваш.“ Не, ако тя запее, той ще оздравее. А ти казваш на душата си: „Моля те, не пей, мъжът ми е неразположен, децата ми са неразположени.“ Не спъвайте разумната душа в нейните проявления! Всяко едно желание, всеки един стремеж трябва да бъдат свещени, както

са свещени мислите и желанията на Бога. Няма изключение! Защото всичките стремежи на Божествената душа, която живее в нас, са свещени, и всеки един порив, какъвто и да е той, е свещен. Всичко у нея е благородно. Ти не можеш да се съмняваш. Всичките нейни пориви са благородни, свещени, чисти и святи. Спрямо всеки свещен порив в света непременно има точно противоположен, обратен порив. Човек има две души. Яви се едно благородно желание у човека – веднага дохожда тъй наречената лоша душа. Тя ще те накара да ходиш по обратния път. Това го показва опитът. Тук поне всички сте имали горе-долу тази опитност.

Та в Окултната школа се изисква спазване на законите. Ще спазваш Божествените закони. Дойдеш ли до тях, ще кажеш: „Това е закон!“ След като направиш опит и имаш резултат, върху този резултат ти може да мислиш, може да разсъждаваш. Имаш нещо направено – може да го разглеждаш от какво е направено. Но не е ли направено, не го бутай! Вземи твоя часовник и виж от какви части е направен, но преди часовникът да е направен, не го бутай!

И тъй, музиката е едно от великите средства в света, с които можете да се тонирате, и ние ще я употребим като едно оръжие, като артилерия, като картечен огън; не само ще пеем за наслада, но ще я употребим за защита на себе си. И псалмопевецът какво казва? „Хвалете Господа с китара и с кимвал.“ Пък ако аз бих писал, щях да добавя: и с цигулки, и с тромпети, и с цитри, с всички сегашни инструменти. И българите, като видят цигулка, мислят, че само дяволът свири на нея. У българина гайдата е по-почитана и гайдарят има повече почитатели, отколкото цигуларят. Не знай защо, но тъй е. И пословица има: „Цигулар къща не гледа.“ Ами че цигулар, който къща не гледа, той е цигулар! Той на цигулката си е отдаден. Защото ако неговият ум е съсредоточен в къщата, той няма да гледа цигулката. А който е отдаден на цигулката си, той къщата не гледа, той казва: „Друг да се грижи за къщата, а аз ще радвам хората. Които са скръбни, весели ще станат, които са болни, ще оздравеят.“ Та и ние сега се нуждаем от музиката. Това са

малки бележки върху музиката.

Ха да прочетем малко от това, което сте писали върху плача на малките деца. (*Четоха се само някои от темите.*) Вие всинца не сте писали върху темата. Също не сте правили и резюмета на работите от класа. Извадете ядката от работите върху плача – основните черти само. После пишете всички поне две думи, но ще пишете всички. Някои казват: „Аз не мога да пиша.“ Напиши две думи, макар да са глупави. Нищо повече! Зададено е упражнение – седни и напиши нещо, за себе си. А ти като кажеш, че не можеш да пишеш, оставаш в негативно състояние. Напиши две думи! Някои идват тук, в класа, и не са писали нищо. Не, през решето ще минете, но ще напишете. Тъй не бива. Тук, в Окултната школа, такива работи да ги нямаме. Напиши едно изречение или две-три думи, но напиши нещо. Плачът – това е първото упражнение в музиката. Нищо повече! Но истинският плач, защото аз съм забелязал, че някои деца не знаят да плачат. За дете, което истински плаче, този плач е първото упражнение в музиката. Детето, което не знае да плаче, то хленчи и казва: „Как да започна тази песен?“ И даде един тон, който не е музика. Истинският плач е първото музикално упражнение! В това отношение сълзите ни помагат. Пък онзи плач, при който като зареве, детето почервенее – в него няма никакви сълзи; очите му изпъкнат, надува се, надува се дълго време и ако майката я няма там, тогава туй надуване може да се превърне в плач и като си поплаче туй дете, то заспива. И действително, има например песни или упражнения като *си-му-ту-си* – ако ги пееш еднообразно, ще заспиш. Трябва да има разнообразие. Трябва да се пее с прекъсване и после легато. (*Учителя пее така.*) Почнат ли вибрациите да стават еднообразни, туй еднообразие произвежда сънно състояние. Всичките състояния трябва да се изменят. Тонът *си* е мек тон. Когато Господ изпрати Мойсей при Фараона, какво му каза? *Си, симу*. Като кажеш *му*, този тон е много силен накрая. В него има две движения; *у*-то в окултната наука има двойно движение – едното движение е надолу, а другото – нагоре.

Сега каква е разликата между *мо* и *му*? Следили ли

сте, като изпеете *му*, кой орган на гърлото се засяга и кой орган засяга *мо*? (*Учителя пее упражнението „си-му-ту-си“ откъснато, но много тихо.*) Трябва да пеете отривисто. Наблюдавайте: имате някое душевно неразположение – ще го трансформирате. Извадете часовника си и вземете да повтаряте туй упражнение: *си-му-ту-си* (*Учителя пее съвсем тихо*) и вижте след колко минути ще се измени туй ваше настроение. Някой път трябва да се измени настроението ви, а някога не трябва. Когато обаче тази енергия е достигнала до върха на експлозия и се събере в някоя част на тялото, ние трябва да спрем тази експлозия, т.е. да дадем направление на тази енергия да извърши някаква работа. И съвременните хора страдат от натрупване на енергията. Тази енергия някой път се струпва на устата, някой път на ушите, на носа ни. И такъв човек само като го бутнеш по носа, и тази енергия се проявява. Ти навсякъде можеш да го бутнеш, но дойде ли до носа, не можеш. На някои хора пък в горната част на ръката е натрупана енергията им – те не обичат там да ги бутат. Значи тази енергия може да е събрана в горната или в долната част на ръката им. И когато се събере тази енергия, може да произведе една експлозия, едно болезнено състояние. И често болестите днес произтичат от натрупване на тази енергия. Ако енергията е груба, тя произвежда всички тия отлагания. Те се дължат на тия течения на електричеството. Когато вибрациите са по-груби, тази полуорганична материя се натрупва около ставите и когато времето се измени, мускулите се съкращават и тогава почва да се образува едно налягане, търкане. Тия полуорганични вещества, които са твърди, като минават през тъканите, предизвикват едно триене, после едно запалване, става една химическа реакция и в резултат се явява едно подуване. Сега аз бих пристъпил да ви обясня това, но вашите умове са такива критици.

Например, ако аз ви дам една формула, ще кажете: „Друга формула не може ли?“ Не, не, трябва воля, за да направите едно упражнение. На мен ми разправяше един приятел – здрав, млад човек, дадох му да напише едно упражнение, но внезапно го заболява слепото черво: „Ама такива болки

имах, изпотих се. Вдигам се вечерта да търся лекар, но слушам, нещо ми казва: „Кажи на сляпото черво, че аз съм мобилизиран, аз служа на Бога и ти трябва да ме оставиш, не е място ти да се проявяваш, аз ще се проявя.“ Половин час след това болестта изчезва. Коя е причината сега? Ако не беше казал това, ако не беше се наложил тъй на болестта, щяха да се минат двадесет и един дена: че лекари, че компреси, че това-онова. Ще кажеш на болестта: „Слушай, приятелю, аз съм мобилизиран.“ Нищо повече! После: „Аз живея в Божествения свят, дето всички същества живеят в хармония, какво търсиш в мен? Ще излезеш навън!“ Болестта – това е едно същество. Съвременните лекари са много смешни! Явява се един тумор – хайде, ще го режат. Сега с туй, което аз ще ви обясня, вие ще излезете с него пред света, ще кажете: „Нашият Учител тъй каза.“ Туй не е научно. На съвременния свят трябва да обясня другояче тези работи. Тази теория трябва да им я обясня по друг начин. На сегашния учен свят няма да говорим за тия разумни сили, за Разумния свят, понеже привидно те действат механически, автоматически. Ти като им кажеш, че ги разбираш, те няма да те считат за разумно същество. Учените казват: „Туй не е право.“ Те не ни вярват. Как се обяснява действието на тия сили? У човека, ако вникнете внимателно, има две течения; повечето влизат отдолу, през пръстите на краката. Някой път пръстите са отворени, т.е. у етерния двойник, който е свързан с тялото, има известни отворения отворени. Някой път има втичане, някой път има изтичане. Някои същества могат да влязат през краката и да вървят по един начин. Има течения, които влизат през носа. Да кажем, че едно същество влезе у вас да прегледа тялото ви и след това не може да излезе навън. Като го разгледа, то си намери някое хубаво място и казва: „Аз няма да си изляза оттук, хубаво ми е, ще си направя една малка къща.“ И почва да събаря твоите вещества, започва да си гради като един майстор, който знае как да сложи вода, цимент, пясък. Ти ще му кажеш: „Слушай, приятелю, ти тук не може да градиш. Взе ли позволение? Ти мобилизирай ли си се? Ще спреш този градеж!“ Нищо повече. Ще кажеш: „В

името на онзи велик Божествен закон, който управлява света, ти си дошъл като гостенин и ще излезеш навън. Не излезеш ли, другояче аз ще постъпя с тебе – по всички правила, които зная.“ И той ще излезе. А сега ние се плашим от него. Как? Дойде лекарят и като прегледа болния, прави движение с главата, че положението е много сериозно. Съвременните хора са хипнотизирани. Как са хипнотизирани хората? Болният седи, гледа лекаря. Лекарят пипа пулса:

- Пулсът не бие редовно.
- Не бие редовно? Какво има?
- Порок на сърцето.
- Порок?

Той се уплаши и затупка сърцето му. И веднага рецепта, хайде на аптеката! То е смешно – порок на сърцето! Няма никакъв порок. Аз мога да направя когото и да е от вас да има порок на сърцето. Няма никакъв порок! Действително може да се превърне в порок, но в окултната медицина има симптоми, които показват дали сърцето има известна органична повреда, или не. Който изучава окултната медицина, ще разбере това. И тези симптоми сами се явяват на ноктите. Например, когато се яви охтика, тия признаци се явяват на ноктите. И за 190 дена напред може да се даде диагноза каква е болестта. Сега дойде лекарят, прегледа езика – побелял. Туй показва, че стомахът не функционира редовно. Погледне очите – пожълтели. Това показва, че черният дроб не действа добре, има разстройство. Езикът, очите – ненормални. Третият начин: попипа пулса – нередовен, значи в сърцето има нещо. Е, хубаво, какво има в сърцето? Оня нерв там, който регулира биенето на сърцето, е повреден. Там има една спирачка. И някой път тази спирачка затихва, а някой път, като се отпусне, и сърцето бие силно – тупа, тупа и се уплашиш. Ти ще кажеш: „Приятелю, закон е сърцето да бие 72 пъти в минутата, туй е правилно и ти ще се подчиняваш.“ Ще стегнеш там спирачката и нагоре няма да я пускаш, защото за условията, при които живеем, достатъчни са 72 удара. Като видиш някой човек, който обича повече, ще му кажеш: „Извади тази спирачка, нека бие сърцето

ти повече – 74 пъти нека бие.“ Дойде някой вкъщи, когото ти обичаш, ще си кажеш: „75 пъти нека бие сърцето ми и повече дори.“ Ще му кажеш, че като бие сърцето повече, на известни места ще трябва да се образува едно натрупване на енергия. Сега сърцето не пулсира правилно. Вие не сте правили опити да наблюдавате как пулсира сърцето и колко видоизменения има в туй пулсиране. Цяла наука е това! Ако вие следяхте това нещо, някой път сами щяхте да забележите видоизмененията, но като не разбирате тази наука, има опасност да се уплашите. Като наблюдавате, ще видите какви течения има, как става биенето на целия Космос, как стават теченията вътре в Природата. Сърцето показва биенето на целия Космос. И по биенето на вашето сърце може да определим какви са теченията в еди-коя си част на Земята. Цяла наука е това! Затуй се изисква някой път много голяма чувствителност. Накрая на пръстите има едни издатини, папили – те трябва да се развият много, да станат силно чувствителни, за да възприемат тия токове. Когато почне чрезмерно да се развива чувствителността на нервната система, образуват се едни малки, нежни органически подувания. При тази изтънчена чувствителност хората стават много нежни и при най-малкото побутване могат да възприемат тия токове.

Сега ще дойдем до музиката. Ще се заемете да пеете и ще се тонирате. После ще дойдем до второто упражнение – *Венир Бенир*.

Сега аз ще ви предупредя да държите отделно всичките окултни песни. Окултните упражнения няма да ги смесвате с другата музика. Тези упражнения се пеят при особено време. Има време, когато ще се пеят тези упражнения, за да имаме резултати. Не може да ги пеете всякога. За окултното пеене трябва да сте сериозни. То не е тъй, за развлечение. При обикновеното пеене може да пеете, когато искате, но при окултното пеене във вас трябва да се пробуди съзнанието – да няма никакви пукнатини в съзнанието ви, никакво раздвояване. И за една година чрез пеенето можем да постигнем много добри резултати. Ще пазите

тия упражнения. Сега аз предлагам тази теория на вас и ще я поставим на опит в най-елементарните неща. Ще пеете *Изгрява Слънцето, праща светлина*. Като пеете тъй, вашето Слънце ще изгрее. Като казвам, че вашето Слънце ще изгрее, не разбирам Слънцето в Природата; друго едно Слънце има, което изгрява – то праща светлина. Ние не пеем на това външно Слънце. А когато туй наше Слънце изгрее, то ни праща своята светлина, която носи радост в живота ни. Тогава ще дойде сила жива, изворна, течуща. Това са все символи. Значи влизаме в съприкосновение с този реален свят.

Та ако е за критика, и аз мога да критикувам, по-строг критик от мене няма. Например аз съм забелязал – някой път като говоря, критикуват моя език. Ако е за критикуване на езика, ако аз разкритикувам българския език, едва ли ще останат 250 думи в него. Ще останат само 250 думи и те ще бъдат корените на езика, с които ще можем да говорим нещо разумно. А сега ред думи ще употребим и никакви резултати не може да има. И проповедници, и свещеници говорят, говорят – нямат резултати. И не могат да имат резултати. Затуй, когато се прави един превод на Священата книга, човек трябва много добре да разбира окултния език, да разбира думите в тяхното дълбоко значение. А сега превеждат точно според оригинала. И в Писанието някои идеи са преведени толкова буквално, че ако се явеше някой пророк или Христос, те биха се чудили на гениалността на тези хора – как е идвало това нещо на ума на хората: тъй да изопачат мислите, че да предадат туй, което те не са нито сънували, нито на ум не им е идвало. И ние казваме: „Туй е превод точно според оригинала.“ Той го превел криво, дойде друг, чете го и казва: „Тъй е писано в Священата книга.“ Ти провери ли? „Мене Духът ми каза.“ Духът му казал, пък той превежда същия крив превод. Не е така! Даже по някой път аз съм се спирал да мисля каква дума да употребя на български език за думата *любов*. Думата *обич* – и тя не може да изрази Любовта. Единствената силна дума в български език, тя е *благост* – значи сладко нещо. Тя има вече смисъл. Сладко е, значи не може да бъде горчиво. А Любовта какво нещо

е? Няма символ, няма корен. Какво значи Любов, не знаем; откъде е произлязла тази дума – не знаем. *Обич* – и тази дума корен няма. Откъде е произлязла тя? Значи *благодет*, сладко нещо – тя е много силна дума. И като намерим такива думи, за които ние имаме опитност, у нас се зараждат ония истински мисли и идеи, които действат съзнателно. И например в музиката има някои тонове: този тон (*Учителя пее „Изгрява Слънцето“*.) е много хармоничен, другите тонове, които идват в песента, не са толкова хармонични – то е в естеството на езика. Другите тонове идат по причина на самите думи. И всякога една дума трябва да изразява един образ. „Изгрява Слънцето!“ – това е един тържествен, идеален момент. В окултните упражнения навсякъде има образи.

Който европейски език и да вземете, всички куцат в предаване на тия окултни упражнения. Сега във Франция някои музиканти правят опити да преведат обикновената музика в окултна. Започват да пишат окултни песни, но те се нареждат по особен начин. След време ще имаме окултна музика и тя ще внесе нещо ново.

Сега бъдете готови! Има такива музиканти и у тях ще се роди окултната музика. Ще проучвате теорията на музиката.

Тайна молитва

ВЛИЯНИЕТО НА ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО

Пета лекция от Учителя
29 октомври 1922 г., неделя, 19 ч., София

ВЛИЯНИЕТО НА ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО

Имате ли зададена тема? „Не.“ За идущия път ще имате темата *Човешката воля – разлика между воля и своеволие*.

Ще направя няколко бележки върху отклоненията в живота, върху привидните причини, които въздействат на това отклонение. Ако се поставите на равно поле и наблюдавате пътеките, през които хората вървят, ще забележите, че хората не вървят в права линия, а зигзагообразно. Даже ако направят едно царско шосе, вие ще видите, че те ще вървят от едната страна, после ще минат през другата страна – такова едно кръстосване става. И у животните, и у тях се забелязва това отклонение. Заекът като бяга, и той не бяга в права линия, и той прави известни лъкатушения. После, като вървите из града, и вие правите същите отклонения. Ако сте в странство, законът ще ви застави да вървите отдясно. Но тук, в България, вървите отляво, после отдясно, отляво, отдясно, ту на едната, ту на другата страна. После тия отклонения се забелязват и в нашата мисъл. Нашата мисъл върви до известна степен в една посока, после в друга – вляво, вдясно, докато достигнем целта. Туй отклонение се забелязва и в чувствата. И там има едно лъкатушене – ту се усилят, ту отслабват. Когато дойдем до изпълнението на известно дело, и там има тази пресиленост, това отклонение. Сега туй отклонение за тялото се обуславя от електричеството и магнетизма.

Да кажем, вие сте пасивни. Ако вашето тяло е пасивно, то и клетките на организма ви са пасивни. Да кажем, вие минавате по улица *Витошка*, вървите по положителните течения на електричеството. Но понеже електричеството не върви по права линия, а прави зигзагообразни движения, то и вие ще направите едно отклонение от пътя си – ще вървите до известна степен по течението на електричеството вляво, после вдясно. Електричеството минава ту вляво, ту вдясно –

и вие ще минете ту в едната, ту в другата страна. Сега някои от вас, като разберете този закон, можете да се тонирате. Ако сте пасивни и искате да предизвикате едно активно състояние в себе си, излезте на полето и там ще можете напълно да се тонирате. Ние затуй правим тия планински екскурзии. Някой път ние не вървим по законите на екскурзията. Не трябва всякога да вземаме един и същ път – теченията се менят. Ние постоянно минаваме през Драгалевци и някой път на вас това ви дотяга и казвате: „Не може ли през друг път?“ Защо ви дотяга? Понеже електрическите течения или магнетичните сили се изменят и вашето настроение, и то се мени. Следователно често между вас ще се роди един спор и вие може да развалите една екскурзия, ако не разбирате закона. Ако половината от вас сте активни, а другата половина сте негативни, или пасивни, между вас ще се роди спор. Тръгнете в една посока, където електричеството е положително. Които от вас са активни, ще кажат: „Ние по този път не искаме да вървим.“ Ще спорят и ще се разделят – едните ще вървят по една посока, а другите ще вървят по друга посока. И вечерта, като се върнат, ще кажат: „Знаете ли какво стана? Скарахме се, разделихме се.“ Никакво скарване! Електричеството ви е разделило – пасивните е привлякло към себе си, а активните е отклонило от себе си. И вие сте тръгнали в две посоки според волята на електричеството, а не според вашата воля. Този закон ще го знаете. Често и в домовете, където се образуват караници, същият закон действа. Някой път електричеството образува споровете вкъщи. Сега ще ви обясня. Туй е една окултна тайна. Защо някой път става спор вкъщи? Вие си построявате къща, но като не разбирате окултните закони, вие поставяте къщата в такава посока, където не може да става бързо превръщане на електрическите течения.

Хубава е къщата за живеене, но жената е пасивна. Под къщата започва да тече положително електричество; жената е доволна от къщата, но мъжът е активен, той казва: „Аз не съм доволен от къщата! Аз не мога да я търпя, не ми се влиза вкъщи.“ Туй течение може да е за един месец, за два

месеца, за цяла година. Мъжът се скарва с жена си и казва: „Ще я продадем, аз не мога да търпя, не мога да живея в тази къща.“ Сега, ако разбирате закона, вие трябва да разделите електричеството и така да направите, че в къщата ви да минава и отрицателно електричество. Често в една къща минава положително електричество, а в съседната къща минава отрицателно електричество. Те са течения отдолу. И тогава знаете ли какво става? От туй гледище често стават и други спорове. Да кажем, че жената е пасивна, защото минава положително електричество, а в съседната къща минава отрицателно електричество. Вие живеете с вашата съседка много добре. Да, но мъжът ви ще почне да ходи често там, отрицателното електричество ще го привлече. Ще кажете: „Знаете ли, той като ходи там, усеща се като у дома си.“ Да, ще каже жената, която не знае причината. Не, не, разбираме трябва. Тук има известни естествени причини. Трябва да разбирате най-първо естествените причини, които подбуждат хората да минават от едно място, а не от друго. Сега, ако в туй се съмнявате, аз мога да ви докажа за пет минути, че туй е вярно. Само че това няма да го аргументирам тук, но горе на Витоша или на Чамкория; или ще отидем в Сливен на Сините камъни – там ще го докажем. На Сините камъни изведохме 150 души, от тях около 10-20 души се разболяха, като се качихме горе на равнището. Една госпожа казва: „Аз оттук не се мърдам. Ако река да се помръдна, ще стане разрыв на сърцето ми и ще умра без време.“ Пък понеже ние искахме да идем на друго място, казвам ъ: „Оттук още половин километър не можеш ли да ходиш? Там ще те оставим. На това място ще оставим при тебе някой да те пази, пък ние ще тръгнем по-нататък.“ Вдигнахме ние самовара за топла вода; носеха го на ръце и вървяха напред. Избрахме една полянка, където тия течения се уравновесяват. И казвам: всички 150 души ще налягате тук на дясната си страна. След 15 минути станахме, направихме упражненията и тази госпожа оздравя и каза: „Не оставам тук. Аз ще дойда с вас.“

Онова място, където ние се бяхме спрели, беше една долина – там електричеството беше пасивно, а понеже тя

беше негативна, усили се туй състояние. Тя не можеше да си го обясни. Казвам: туй електричество усили в нея това разслабително състояние, но след половин километър път състоянието ѝ се промени. През целия ден тя беше бодра и весела и отгоре пак слезе добре; намерихме каруца, качи се тя и тѣй си отиде до Сливен.

Казвам: вие често ще срещате такива противоречия – те засилват тия течения на електричеството. Това ще го изучавате. Някой път трябва да разбирате закона. Вашето тяло може да стане негативно, всичките ви клетки могат да станат негативни и положителната част на вашето електричество може да е в друг индивид. То е неблагоприятно за самия индивид. Защото ако вашето положително електричество отиде в някой индивид, на когото вибрациите са по-нисши от вашите, ще се възстанови вашето здравословно състояние, но вие ще изгубите нещо от общия калибър на вашия ум. Следователно трябва да знаете закона да се поляризирате. Направете лявата страна активна, пък дясната страна пасивна, да привлечете тия течения на вашето тяло. Сега тази вечер туй е само една загадка. Ние ще дойдем до опитите как да се поляризирате. Често ще забележите явления на съгласия, които зависят само от земните течения. Тогава ще разпределите течението. Може да вземем двама души от вас, които са скарани, и да ги примирим. Ще отидем някъде на разходка, където тия течения се уравновесяват, и двамата ще се примирят, ще кажат: „Дай си ръката, ние можем да работим.“ Значи причината не е във вас, а тя е външна. То е, както когато забия на двама души трън в петата. И двамата ще викат: „Не можем да търпим.“ Извадете тръна и двамата ще бъдат доволни. Извадете причината! Следователно ние трябва да знаем всички причини, които ни въздействат външно, механически, за да можем да се справим с по-дълбоките причини, които не зависят от нашето тяло, от физическото тяло, а от другите тела, които човек има.

Когато избираш някоя къща, някой път ти се предлага тази или онази, но щом си в затвора, ти не можеш да

избираш. Когато имаш свобода, ще избираш най-хубавата къща. И тия къщи хората ги наричат приветливи къщи. Ще идете тогава ти и жена ти заедно да избирате къщата. Ако и двамата сте доволни, ще повикате и децата си; ако и те са доволни, още по-добре. Пък ако искате опитът да е по-сполучлив, повикайте и приятелите си. Тогава тази къща е добра за вас. Но ако жената е доволна, а мъжът и дъщерята не са доволни, тогава простете се с тази къща. Причините са чисто физически – зависят от тия течения там, които не са съвсем еднакви с вашите. Това са много интересни твърдения, които трябва да се докажат, и те ще се докажат постепенно. И затуй аз употребявам окултната музика – тя е един от методите за поляризиране. Без музика вие нищо не можете да извършите. Туй трябва да го знаете. В основата на живота на един окултен ученик музиката служи като метод за поляризиране. Не си разположен – ще почнеш да пееш. Не си разположен – ще почнеш да играеш, и правилно ще играеш. Метод е това – ще играеш. Когато човек престане да пее и да играе, той умира вече. И Природата всякога ни застава да играем и да пеем. И когато тя ни застави, ние я слушаме. Ти не искаш да правиш упражнения, седиш в бездействие, но се яви сърбеж по тялото ти, краката те засърбят, почнеш да се чешеш. Мислите ли, че туй е произволно? Природата иска да те застави да правиш упражнения. След туй сърбежът понамалее. Втория ден пак се яви този сърбеж.

Аз ще ви обясня причината. Този сърбеж произлиза от това, че в тялото ви се е набрало излишно електричество и трябва да го пренесете от едно тяло в друго, да го изпратите навън. След туй, ако не искате да дадете ход на чувствата си, а да ги задържите, ще ви дойде някоя болест, ще ви заболи коремът, ще почнете да плачете, да викате *олеле, олеле* и на кой как дойде ще разправяте за болката си. Изповед ще направите. Ще си изкажете чувствата. Ако вие мислите, че няма да се изповядвате, лъжете се. Някой казва: „Аз не се изповядвам.“ Лъже се. Какви видни хора, какви попове, владици се изповядват! Като ги заболи нещо, тичат при доктора: „Господин докторе, коремът ме боли.“ „От какво

стана това? Какво яде? Ще ми кажеш право!“ „Е, в пости ядох кокошка, пиле, супа.“ Сега, ако енорияшите знаят това, той на тях не може да се изповядва. „Слушай – казва му лекарят, – няма да ядеш кокошка.“ И като му предпише лекарят какво трябва да яде, той изпълнява неговите предписания. Е, мислите ли, че има нещо скрито-покрито? Природата е толкова умна – ще ви застави когато и да е да се изповядате, и то по всичките правила. Има такива болести например, че като заболее някой от тях, той ще изкаже, дето казват, и млякото на майка си. Като те заболи, всичко ще изкажеш и като се изкажеш, ще ти олекне. Има болести, които може да се излекуват само с изказване.

Тия мисли, тия желания са накопления, които изменят състава на нашето тяло, изменят вибрациите на космическите течения и тогава се образува неправилност в нашия живот. И тогава има потъмняване на чувствата. Ще премахнеш всички тия прегради! И музиката служи като едно средство за премахването им. Ще пеете съзнателно. Не казвам като правило непременно да пеете, но в окултната музика, ако можете да пеете, от Любов ще пеете; ако не можете да пеете от Любов, няма да пеете. От Любов може ли да играете, ще играете. Но вие ще седнете пред прага да мислите дали е право, или не. Играеш ли от Любов – от Бога е; не играеш ли от Любов – не е от Бога. В Любовта има един закон: по Любов ли е всичко, което вършиш, право е. Туй е правило: по Любов ще пееш, ще се наслаждаваш и в тази музика ще има творчество.

Сега аз ви обръщам внимание на вътрешните методи на музиката, а не на външната техника. Аз ще дойда малко по-после да засегна и съвременната музика, оперната музика. Както свирят музикантите днес, аз виждам усилието на съвременното човечество към напредък. Много автори искат да изразят всички чувства на скръб, радост, тъга, на отчаяние, на надежда, и всеки един цигулар – и той иска да ги изрази. Но още нямаме талантиливи музиканти, които да са схванали чувството и да го изразят. Много музиканти не могат да предадат чрез цигулката този вътрешен израз.

Много мъчно може да се изрази едно чувство. Та някои от тия песни са правилни, а други не са правилни. И в окултната наука ние ще пеем само положителни упражнения. Аз ще ви кажа друго едно окултно упражнение: *Сладко, медено, от Слънцето изпратено, от пчелите донесено*.

Това е едно положително упражнение. Ще го пеете това упражнение. Всеки един образ тук е активен. Сега тази вечер ще пеем *Сладко, медено*. Вие ще вземете да го разчлените, но в самото изречение има музика. Ще забележите окултната страна на упражнението.

(Учителя пее „Сладко, медено“.) Като мислиш за него, веднага ще се подсладиш. Значи всичките киселини, които те спъват, се превръщат; сладко ще дойде, медено ще дойде. Сега ти трябва малко светлина: *от Слънцето изпратено* – веднага тази светлина прониква. *От пчелите донесено* – веднага ще мислиш за кошера; понеже пчелите са трудолюбиви, у тях има ред и порядък, ти ще мислиш за тях и всичко туй ще внесе в теб ред и порядък.

Сладко, медено, от Слънцето изпратено, от пчелите донесено. Всяка една дума си има свой окултен израз. Туй са окултни упражнения, не са песни. Ние сме далеч още от окултните песни. Това е само приготвяне за песен. После ще дойдем до една окултна песен. И като вземем една окултна песен, знаете ли какво ще стане? Сега някои казват: „Да имаме едно оперно парче!“ Аз нямам нищо против оперните парчета. Вие откън може да пеете колкото искате оперни парчета. Аз не съм против музиката. Можете да пеете от всички парчета. Песните никога не развращават. Ако някога смисълът на песента развращава, то гласът поправя до известна степен това. Който пее, не се развращава, макар че има някои песни, които съблазняват, но музиката изправя. Тъй щото, може да си пеете каквито парчета искате, ни най-малко не ви забранявам. Сега вие сте ученици – аз ви давам пълно право да пеете, каквото искате. Давам ви право, но не ви налагам. Ако имате разположение и можете по Любов да пеете, пейте; ако нямате разположение и не можете да пеете по Любов, не пейте! Дръжте туй правило. Каквато и да е

песента, пеете ли я с Любов, вие ще имате едно правило, един метод да превръщате нервната енергия за ваше добро. Няма да ви кажа, че тази е свещена музика, а тази е светска. У нас светската и свещената песен се обуславят само от закона на Любовта. И най-лошата песен, като я обичаш, тя е свещена. А най-свещената песен, като не я обичаш, в нея няма нищо. Ако аз ти нося шише за сладко, медено, а вътре няма никакво сладко, тогава това няма да те задоволи. Сладкото медено трябва да бъде вътре. И тъй, първото правило при закона на поляризирането е: ще се поляризирате чрез музиката.

В окултната музика не се изисква да пеете високо. Много тихо се започва. Тихо, много тихо пеене, на себе си. Защото някои от вас ще отидете в друга крайност, ако пеете много високо. Мъжът ще каже:

– Защо ме смущаваш?

– Е, Учителя каза да пея.

Не, тихичко ще пееш, че като те слуша той, да каже: „Ха, какво пееш? Я ми попей!“ А сега някои като викнете, че мъжът казва: „Какво си се запяла тази сутрин?“ Та сега, понеже в наряда ви има пеене и по някой път може да смущавате вашите съседы, пейте тихичко. Там песните са много тихички. Ще гледате да пеете по възможност колкото можете по-тихо.

Ще си турите на ума тихо да пеете, пък когато сте във в гората, дето няма никой – там можете да отпуснете гласа си, колкото искате, и да пеете, както искате. И тъй, с музиката ще се поляризирате. (*Учителя пее „Сладко, медено“*.) Гледам в Ючбунар по улицата минава един продавач; той тъй си наредил думите на песен, че всички деца са научили песента и я пеят. Всички жени излизат и си купуват макари и пр. И той си пее, песента му е една и съща, но той тъй наредил тия тонове, че кой как чуе, отива при него. С количката си върви и си пее. И той пее *Сладко, медено*. Аз вярвам, че така той печели доста. Обръщам ви внимание – това е една малка причина, но знайте, че щастието на нашия живот почива върху такива малки, незабелязани причини в света. И туй, което спъва съвременния свят, туй, което спъва нашите

домове и нас самите, това са малките, микроскопични причини, които са тъй естествени. И когато разберем този ход на нещата, ние 75% ще се освободим от ненужни борби; ще ни останат 25% необходими борби и тогава разумно ще се борим. А 75% от борбите – те са от посторонни причини, които трябва да извадим от ума си. Сега 75% от борбите ще ги снемем и ще оставим само 25%. Дойде борба, ще кажеш: „Причината не е от мъжа ми, не е и от Бога, причината е от електрическите течения.“ Ще напуснеш къщата, ще излезеш малко да се поразходиш и ще ти мине. И ако мъжът разбира закона, ще даде възможност на жена си и тя да се разходи. Тогава и жената – неразположен ли е мъжът ѝ, ако има пиано или цигулка, нека му попее или посвири половин час *Сладко, медено* и ще му мине. После ще попее упражнението *Сила жива, изворна, течуща*. Ще правите опити с тях, ще опитате силата им – да видите как действат. Аз ще ви дам ред упражнения, ала те няма да действат на всинца ви еднакво. Но ние имаме толкова упражнения, че всеки един от вас ще си избере някои от тях, които да употреби за своето тониране. И ще имаме ред ключове как трябва да се започне пеенето. Има си начини за започване на окултното пеене. Сега това са малки бележки за пеенето.

Аз пак ще се върна върху електричеството.

Я изпейте всички *Изгрява Слънцето!* Пейте по-отривисто! (*Учителя свири на цигулката си, взима четвъртини тонове.*) Вие туй не може да го направите, туй е окултен глас. (*Учителя пак свири нещо весело, игриво.*) Туй е светска музика, не е обикновена. Един тон може да стане окултен, може да стане и обикновен. Легатото не е окултно. В един окултен тон трябва да има мекота. Сегашните цигулари всички турят на цигулката си отгоре сурдинка, за да свирят тихо, докато на един окултен цигулар не му трябва никаква сурдинка. (*Учителя свири съвсем тихо.*) После в позициите има окултна музика. Един тон, като се вземе с първия, втория или с третия пръст, има разлика. И всякога, когато пеете, трябва някак си да движите и ръцете си. В окултната музика пеенето трябва да бъде картинно. Вие трябва да имате един

жив образ. Идеята в ума ви трябва да бъде ясна.

(Учителя свири с цигулката си и пее „Сладко, медено“.)
Втория път ще учим от *Слънцето изпратено, от пчелите донесено. (Всички пяхме „Сладко, медено“.)*

Сега, тази вечер, правим превод. Този глас е съобразно с вибрациите ви. Този е гласът, който подхожда на вашите електрически вибрации – всички веднага усвоихте упражнението и усещате една радост в себе си. Гледайте да не го забравите! То е нагласено по всичките възможни форми, в които може да се яви *сладко, медено*. Като го пеете, усещате едно приятно настроение – значи гласът и думите хармонират на вашето състояние. С него веднага може да се поляризирате, да излезете бодри и да идете на работа. Няма да се смущавате, пак ще пеете „Сладко, медено“. *(Всички пяхме пак „Сладко, медено“.)*

Е, добре, туй е, за да се възстанови електричеството в нас, да го тонираме. Сега, за да произведем дълбочина, трябва в окултната музика да изменим вече ключа. *Сладко, медено* може да се пее и на друг тон. *(Учителя пее нова мелодия, по-провлачена, и създава друго настроение.)*

Сега, тъй изпята, упражнението ви прави едно приятно впечатление. Така е и в чувствата. Когато един човек си изразява чувствата, някой път и те са медени, приятни са – значи ти ще пееш по същия начин. Обаче щом нарушиш хармонията, дойде киселото, горчивото – тогава другояче ще пееш.

Сега ще ви представя на български една селска идилия. Срещат се двама души, от които единият мисли едно, а другият мисли друго. Тя е следната: момък отива на Запад и свършва своите правни науки. Идва на село и се влюбва в мома, селянка, но много красива, и почва да ѝ пее тъжна песен, че неговото сърце го боли, че той не може без нея да живее. Тя, като го слуша, отговаря му весело, безгрижно, с припяване: „Кой ти е крив, като не разбираш живота? Животът седи в това – да си потропа човек малко.“ Той плаче, а тя се смее и си играе. Тя казва: „Ти като ме любиш, защо трябва да плачеш?“ *(Учителя свири на цигулката си)*

този диалог, където мелодиите са различни, на минорна и мажорна гама.)

Сега всичките музиканти искат да изразят чувствата. Тук са представени две крайности в чувствата. Действително в живота туй рядко се случва, но тия настроения се срещат повече вътре в нас. От едно тъжно състояние, когато човек е отчаян, не иска да живее, изведнъж в него става една рязка промяна, той става и се разиграва. Тия състояния са верни за самия човек. Такава рязка промяна става у човека. И от състоянието на тази игра човек веднага може да си измени състоянието, да мине в тъга. Та когато дойдат тия състояния, трябва да ги знаете. Щом е за игра – играйте. Щом е за плач – плачете! Най-първо ние ще учим тия прости упражнения за тониране. *Сладко, медено* – туй са правилно тонирани, ритмично тонирани думи. А песента *Венир Бенир* ще я оставим за следния път, да даде по-голяма дълбочина, да накара човека да мисли.

Как вървят нашите упражнения, пеете ли по петнадесет минути на ден? Сега ще вземем тона *ре*, ще го изпеем тихо, после ще усилим, а след туй ще отслабваме тона. После пяхме *си-му-ту-си* тихо и високо, след туй изпяхме звука *и* високо и тихо до изгубване на гласа.

Тайна молитва

НИКАКВА ЛЪЖА

Шеста лекция от Учителя
5 ноември 1922 г., неделя, София

НИКАКВА ЛЪЖА

*Венир Бенир,
Блага дума*

Досега окултните школи в миналите епохи, както и сега, се считали като едно вътрешно проявление. Окултната школа в миналите векове периодически само е проявявала своята дейтелност и след туй пак е преставала да работи навън; т.е. Школата се е оттегляла в своите вътрешни кътове, понеже времената не са били наизрекли. Обаче сега Школата се заема да прокара всичките свои възгледи, всичките свои правила в живота. Тя взима живо участие във всичките отрасли на живота. И мнозина от вас ще срещнат едно съпротивление вътре в себе си – не отвън, а отвътре; ще се сблъскате с вашите стари възгледи, стари навици, стари привычки на мислене, на действие и ще мине дълго време, докато се освободите разумно от тия стари навици. Не е тъй лесно. И за да можете правилно да се освободите, трябва да имате едно вътрешно разбиране, едно вътрешно, конкретно разбиране.

Например не казвайте: „Този е от Бялото Братство, този е ученик.“ Не. Човек, който не може да говори Истината, той не може да бъде ученик на Бялото Братство! Този закон е вътрешен. В момента, в който вие не можете да кажете една Истина или не можете да кажете една лъжа както трябва, вие не сте ученик, защото Истината може да се каже и при лъжата. Направил си една погрешка – ако речеш да я прикриеш, ти ще направиш друг грях. Не, ти ще имаш доблестта при тази лъжа да изкажеш Истината тъй, конкретно, нито да я увеличиш, нито да я намалиш. Счупил си една чаша – няма да разпращаш за онези причини, които намаляват отговорността ти, а ще кажеш: „Тази чаша аз я счупих, аз взимам отговорността за нея. Да не считате, че

друг е направил това.“ Аз счупих чашата – толкова; няма да се оправдаваш. Защото ония същества, пред които ние ще кажем това, те са разумни. Няма по-разумно същество от Бога! И когато ние пред Бога признаем един наш грях, едно наше престъпление, ще оставим Той да го прецени. Няма да се оправдаваш, че такива били условията – не, не, конкретно кажи. Казал си една лъжа, ще кажеш истината: „Съзнателно я направих.“ Няма да се извиняваш, да кажеш, че не си разбрал. Не, лъжа е това! Ще кажеш: „Аз съзнателно, умишлено го направих туй.“ Тъй ще се изповядаш и ще бъдеш извинен.

Сега човек може да направи и престъпление, и Добро. Като изповядаш тази Истина, ти ще се поставиш на тази висота – че си смел и решителен да кажеш Истината. А понякога ти може да носиш в себе си Доброто и да искаш да го укриеш, да не знаят хората за това. То е друга лъжа. За всички неща в даден момент ние трябва да бъдем смели и решителни да кажем Истината или в положително, или в отрицателно отношение. Смели, ама не навсякъде. Смели пред кого? Пред кого ще кажеш Истината? Пред онзи, който обича Истината. Пред онзи, който обича лъжата, ти ще мълчиш. Той ще ти каже: „Аз съм твой учител, аз ще ти кажа как да лъжеш, аз съм учител.“ Но ти, като не знаеш да лъжеш, ще мълчиш. Следователно няма какво да казваме на хората от света техните лъжи – те знаят много по-добре това от нас. Ние ще застанем смирено и ще кажем: „Ние считаме, че вие в туй отношение седите много по-високо над нас.“ Един светски човек тъй ще излъже, тъй ще скрои лъжата, че едва след двадесет години ще го хванете. Един религиозен човек като излъже, след един ден ще го хванат. Светския човек след двадесет години го улавят, а религиозния – след един ден. Но ти като си религиозен, не можеш да измислиш как да скриеш нещо. Тъй стои фактът. И ти си искал да укриеш, но не можеш. Лъжата сама по себе си всякога влече лоши последствия! Лъжата досега никому благо не е донесла.

Може би, когато бъда малко по-разположен, аз ще ви говоря специално върху лъжата, да ви покажа нейното

произхождение. Че именно заради една лъжа на първия човек хората сега страдат. Заради лъжата страдат, нищо повече! Единственото престъпление беше заради лъжата. И двамата първи хора бяха в Окултната школа. Раят – това беше една велика Окултна школа, а не туй детинско разпращане, което ни предават. Една Окултна школа беше Раят! Тия дървета не бяха дървета – това бяха живи хора, култура от хора. Тия дървета, тия живи хора не са такива, каквито ги мислите. Раят – това беше една велика култура в миналото. И когато този прародител на тази култура направи първата погрешка, той нямаше смелостта да признае Истината и излъга. Там, както е писано в Библията, туй косвено се разбира. Адам казва: „Аз мислех, че Ти ще ми дадеш една другарка, жена умна, интелигентна, която да ми помага в живота, а ето, тя още при първия изпит, още първия ден ме увлече в това престъпление. На Тебе възлагах надеждите си – по-умна жена трябваше да създадеш!“ Това беше един упрек. Тогава Господ замълча. Учителят си замълча. Той само написа, че Адам не си издържа изпита. Струпа всичката вина на жена си. Страхливец, първокласен страхливец! Той нямаше доблестта да каже истината. Казва: „Ти знаеш – аз всякога изпълнявах Твоята воля, но тази жена, ако я нямаше, бих ти слугувал; тя ме излъга.“ Спира се Господ там. Вика жената да види дали тя ще каже истината, как ще издържи изпита си. Казва ъ: „Слушай, ти как направи престъпление в Школата?“ „А, онази змия, онази интелигентност, която Ти създаде, ако тя не беше, аз бих устояла, аз щях върна да Ти бъда, но тя ме излъга, нали знаеш? Увлякох се. Кой е виновен?“ И Господ казва: „Изкарайте ги навън – и той страхливец, и тя страхливка!“ И от осем хиляди години ние се учим да бъдем смели и решителни, но досега сме били все страхливци. Смелост се изисква сега! Няма по-велико нещо от това човек да излезе, когато Господ го вика, и да каже: „Да, съзнателно направих тази грешка, направих я.“ Никакво извинение!

Сегатуй евъншната страна. Ние говорим за греха, говорим за лъжата. Лъжата не е в казването. Има един вътрешен

закон, свързан с известни отрицателни сили в Природата. Щом излъжеш, ти се свързваш с всички негативни сили в Природата, които ще изчерпват всичките сокове на живота ти и ти ще останеш сухо дърво. Опасността не е там, че си казал една лъжа, но нейните последствия са много опасни – ти ще се свържеш с тия сили. Единственото важно нещо е – съзнанието трябва да бъде будно! Веднага ще прекъснеш нишките с тази мисъл на лъжа, която си допуснал, ще се свържеш с Истината и веднага ще потекат тия Божествени сокове. Тъй се разрешава въпросът.

Сега мнозина от вас мислят: да влезем в Школата. Е, как ще влезете в Школата? Вие мислите, че като дойдете при мен и ви кажа да влезете, че вие сте вътре в Школата. Ами че в тази Школа се изисква благородство в обноските, деликатност на мислите, никаква критика! Мене ми е чудно, чудя се на учениците – аз седя и двама ученици се карат пред мен, и то как хамалски се карат, като че тия двамата са от големите учители. И аз ги слушам с всичкото си смирение. Единият чете морал на другия. И знаете ли какъв морал – първокласен морал! Не, като ученици никому няма да четете морал. Вън може да си четете морал, но вътре в Школата ще имате братски отношения, приятелски отношения. „Аз тъй мисля, аз иначе мисля“ – ще си търпите възгледите, колкото и противоречиви да са. Даже и най-противоположни да са те, ще кажете: „Братко, аз изказах противоположен възглед, но ще ме извиниш.“ Деликатни трябва да бъдете помежду си. Не го считайте това за една обида. И сега отношенията между ученици и ученички трябва да се урегулирват. У жените има клюкарство, те са първокласни ученички на клюкарството. И всички ония от вас, които клюкарстват, са вън от Школата.

Туй да го знаете! И всички ония мъже, които лъжат, са вън от Школата. Аз ви заявявам: нищо няма да ви спаси, не се лъжете! Ама ще кажете: „Аз ще ида в Евангелската църква.“ Свършена е вашата работа. Където и да идете, нищо няма да ви огрее, нищо няма да ви измени. Знаете ли на какви деца ще приличате? Аз съм привеждал този пример и пак ще го приведа. В едно гнездо имало пет гарджета. Те изцапали

гнездото си и казали на майка си:

– Мамо, изведи ни от това оцапано гнездо навън, в ново гнездо искаме.

А майката казала:

– Ще вземете ли вашите задници?

– Да.

– И новото гнездо ще оцапате.

Ами че как ако тук, при тия благоприятни условия, не можете да се повдигнете, то като идете в Православната църква, между евангелистите, вие мислите ли, че ще успеете? Лъжете се. Или може да имате едно временно настроение, като опияняване, но не мислете, че това е животът. Аз ви казвам: това са състояния, далече от тия на онази велика Истина. Аз ви говоря самата Истина. Туй временно настроение, което човек може да има, това не е Истината. Истината е нещо постоянно! Тя ще донесе Радост и именно Радостта е нещо постоянно. Тя, Радостта, щом дойде, ще внесе Светлина, Чистота, Свобода, ще разшири душата ти и ти ще имаш една благосклонност към твоите близки. Туй е необходимо за Школата.

Аз желая да ви предам някои работи, но не може, защото има една дисхармония. Вие нищо не плащате, а трябва да знаете, че в Школата всичко ще плащате; аз ви казвам – всичко ще платите. Досега нищо не сте платили, но отсега ще плащате. Какво мислите – че без пари ли, по Благодат ще получите всичко? Как тъй по Благодат? Любов за Любов. Аз за Любов и вие за Любов. Аз за Благодат и вие за Благодат. Ако вие бъркате в моята кесия, защо аз да не бъркам във вашата? Вие сте чудни! Вие бъркате в моята каса, а щом дойдем до вашата, затваряте я. Щом дойда при вашата, ключът да е на касата! Ако аз имам доверие във вас, защо и вие да нямате доверие в мене? Когато дойда във вашата къща, трябва да намеря ключа да седи на касата, да бръкна в нея; а ако вие не оставите вашия ключ на касата – ще ме извините тогава. Това не е правило на Братството. Тъй седи въпросът. Доверие трябва да имате! Изпитвайте! Аз съм казвал от толкова години: осведомете се, изпитвайте нещата, не бързайте. Аз

съм оставил на някои срок повече от 25 години да изпитват. Не сте ли изпитали досега? Хубаво. На другите, които искат да изпитват, и на тях ще дам 25 години, ако имат живот, но те ще бъдат вече изпитвачи, а не ученици.

Сега, за да изучите вие нещата, всеки ден ще ги проверявате. Аз забелязвам – и по музика всички вие имате стари възгледи. Аз съм посещавал съвременни музиканти. Все някой вземе накриво някой такт или някой каже: „Еди-кое си парче еди-как си трябва да се свири.“ Когато Бетховен е писал своите сонати, те знаеха ли какво е мислел да изрази той в тях и как ги е изпълнявал? Може да са близо до истината, но той може да е изразявал съвсем друго нещо. Е, как трябва да се изсвири Бетховен? За да се изсвири Бетховен, онзи, който ще го свири, трябва да има неговото разположение. Той трябва да предизвика онези условия, при които тази песен е създадена – да се явят у него всички тия вибрации, при които Бетховен е свирил. А сега музикантът свири Бетховен и се напъва, напъва, а слушателите казват: „Отлично свири!“ Аз виждам – хубаво свири той, техника има, но смисъл няма това свирене. И тогава казвам: каква е разликата между окултната музика и съвременната светска музика? Ето каква е разликата. Аз не омаловажавам тази музика, но разликата е в резултатите. Ако дойде някой от най-знаменитите виртуози, който е израз на съвременната музика, той може да прикове вниманието на една публика от десет хиляди души тъй, че като падне една игла долу, ще се чуе – такова внимание! Дълбоко уважение и почитание ще има и след като той свърши, ще има ръкопляскане, хвалби, писане по вестниците. Но след една неделя всичко ще се забрави. Ако дойде някой виртуоз на окултната музика, ето какъв ще бъде резултатът. Ако той даде един концерт, всички ония десет хиляди души, кой как стане, ще каже: „Аз чух една музика – чудо!“ Ще иде да уреди сметките си. Скарал се с жена си – ще иде да се примири. Всички тия десет хиляди души ще уредят работите си. Всичко туй ще стане за една вечер, като свири такъв виртуоз. И всички ще заживеят в братство.

Такъв ще бъде резултатът на тази музика. И тъй ще ви

нагласи, че ще кажете: „Аз разбрах – тази моя глава вече ще просветне, отсега нататък аз не живея такъв живот!“ Това прави окултната музика. Това е музиката на Ангелите, с която те дойдоха, когато Христос се роди – тогава те изпяха една от окултните песни. Казват, че те предали песента *Слава вишних Богу и на Земята мир*. Не е предадена песента, както трябва. То е нещо велико! Който веднъж е чул окултна песен, тази песен никога няма да излезе от сърцето му, от ума му. Той може всичко да забрави, но тя ще бъде дълбоко врязана в душата му.

Сега моето желание е всичко у вас да бъде естествено, а не изкуствено. Аз се пазя и не искам нищо да ви налагам, аз толкова обичам свободата, че искам всичко да става естествено, доброволно, защото ако река да ви насилвам, това ще донесе лоши резултати. Най-малкото насилие, което мога да употребя в своите действия, без да знаете вие, то ще има лоши последствия. Туй са опитали всички Учители в света. Няма изключение! Единственият метод, който не произвежда никакви лоши последствия, това е действието чрез законите на Любовта, Мъдростта и Истината. Само те са чистите методи, по които ние може да действаме. Пишете ли, ще пишете по този метод. Търгувате ли, ще търгувате по този метод. Лекар, музикант ли сте – всичко ще работите по този метод. Ще имате вътрешна борба, ще дойдат съмнения, но по този метод ще работите. Не е въпрос за вашите съмнения – те ще дойдат, но от всички тия съмнения вие може да се избавите.

Сега въпросът е за нашите отношения към Невидимия свят, към този идеален свят. Трябва да възстановим тия връзки сега и ще ги възстановим. Един брат казва, че сегашните ученици приличат на неузрели ябълки, на киселици. И донякъде е прав. За да узреете, трябва да дойдете под тази Светлина. Вие стоите, слушате ме и някои от вас казват: „Дали това е вярно, или не? Ами ако не е вярно? Ами ако аз съм тръгнал по един крив път?“ Е, хубаво, ами онези в църквата тръгнали ли са в прав път? Ами евангелистите по прав път ли са? Кой са доказателствата да мислим, че

вървим по правия път? Правият път е естественият път. Кога едно дете се развива правилно? Когато има едно тяло здраво, съразмерно развито, когато дробовите, стомахът действат добре; когато това дете има един бърз ум в своите схващания и може да работи отлично, да е внимателно в обходата си с всички. По това ние ще се познаем. Трябва да бъдем трудолюбиви, работливи, да работим. Сега тази е целта на Школата – да ви приготви за работа, а вие трябва да дадете действието си. Вие оставяте всичката работа на мен и казвате: „Нашият Учител ще направи това.“ Но Господ ще направи това наполовина. Половината работа ще направи Господ, а другата половина – вие. Тази работа не е много голяма, но е работа, която вие трябва да свършите.

И първото нещо – като дойдете в Школата, трябва да имате онова вътрешно смирение. Често до мен идват вашите изкушения и си казвам: защо ще ида на тези да им проповядвам окултна музика, да си хабя времето, да се разправам с тях, когато мога с други неща да се занимавам? Някой път ми минават тия мисли: не е ли по-добре да отложат това за едно далечно бъдеще? Но ако аз употребявам окултната музика, то е просто като едно средство. Аз я употребявам заради Истината, за да може да дойде онази велика Истина, която искам да вселя във вашия ум. Само окултната музика може да ви дойде на помощ. Ако някой може да ви направи ученици, само тя ще може; друг способ няма, защото Духът работи чрез музиката. И Давид, когато свиреше на Саул, онзи дух се укротяваше.

Музиката ни разполага. Сега някой път мъже и жени не са съгласни помежду си. Някой път мъжът не е съгласен да свири жена му. „Какво свириш“, казва той. Ако жената почне много да свири, мъжът ѝ я даже подозира, казва: „Какво си запяла, като че има някой да те слуша отвън?“ Туй е турски характер. Засмяла се някоя жена, очите на някой мъж се засмели – чудо станало в света! Е, мислите ли, че ако и вие имате такова схващане, не ще кажете: „Е, не може ли без окултна музика?“ Може, разбира се, как не! Както досега сте минавали без окултна музика, така и сега може. Казват:

„И без петел съмва.“ Да, ако изколите всички тия петли – съмва, но ако тия петли са живи и не пеят, горко ви на вас тогава! Непременно петелът ви трябва да пее, тогава ще ви върви напред. Не пее ли вашият петел, горко ви! Всичко е свършено. Та ще дойдем до онази простота. Аз настоявам пак: между вас трябва да се образуват братски, приятелски отношения. Аз съм казвал и друг път, казвам и сега: от моя страна знайте, че аз всякога съм на страната на слабите, всякога съм на страната на онези, които са онеправдани. Туй в мен е правило! Туй да го знаете! Аз мога да мълча, но на онзи от вас, който е крив, не мога да взема неговата страна. Може да ми е брат, може да ми е най-добрият приятел – кривото в мен е криво. И когато аз направя една погрешка – погрешката си е погрешка, няма какво да се оправдавам. Аз не ходя да се оправдавам как е направена тя. Сега, когато взимам себе си за пример, казвате: „Учителя може ли да направи погрешка?“ Там защо се ровите? Може. Как? Може, допустимо е. Защо не? Погрешки всякога стават и може да станат. Има неща непредвидени. Тия погрешки може да са микроскопични, но стават, обаче ние всякога използваме погрешките в света.

Грешки са правила не само Учителите, всички са правила погрешки и ще ги правят още за дълго време, не мислете, че ще ги избегнат. В Природата, в която ние живеем, при условията, които имаме сега, единственото същество, което не греши, е само Бог! Разбирате ли! Да ви кажа Истината. Единственото същество, което е благо, то е само Бог. Той е безграничен, диша Любов в Себе Си. А всяко същество, което е ограничено, има възможност при известни стечения на обстоятелствата да направи престъпление, което може да увреди на хиляди хора. Възможно е. И тия възможности ще ги имате предвид. Всичко се допуска.

Някои хора отиват даже дотам, че казват: „Господ като Господ – и Той прави погрешки.“ Е, тогава вие ще изкарате там един стих от Писанието, който казва: „И разкая се Господ, че направи човека.“ Как ще го изтълкувате? „И разкая се Господ, че направи човека.“ Е, какво показва туй? Сега за

един окултист този факт е ясен, но у вас това ще хвърли една сянка и вие ще кажете: „Разбрахме работата.“ Тогава вие ще съдите право и ще си кажете: „Ако Учителя направи една погрешка, тя ще е такава, че с микроскоп да се търси.“ А вашата с метри може да я мерите. Затуй Учителя трябва да се пази. Всичките тия погрешки ще ги махнем. Ще си поставите за правило вътре в Школата: в себе си, в съзнанието си не допускайте никаква лъжа! Никакво оправдание! Говорете фактите тъй, както са си. И ще видите как ще почувствате в себе си едно вътрешно обновление. Млади и стари – без оправдание! После, занимавайте се с музиката и тя ще ви продължи живота. Тя е едно средство за лекуване. Много болести се лекуват чрез музиката. Заставете болния да пее и той ще се излекува. Когато човек почне да се разболява, той не пее вече. Накарайте болния да пее и ще видите как скоро ще оздравее. Само тъй ще видите благотворното действие на музиката, на пеенето. Болният нека пее! Аз вярвам, че със свободата, която имате, вие няма да злоупотребите.

Аз влизам напълно във вашето положение – на всинца ви. Не мислете, че аз не зная какво е положението ви. Взимам положението на всеки одного изключително и зная при какви условия живее. У всинца ви има възможности да се повдигнете. При тия неблагоприятни условия даже имате възможности да се повдигнете на десет степени. И това можете да го направите разумно. Тъй както вървите, през тази година ще правите малки опити. Не се съмнявайте в тях и ще видите какви резултати ще имате. Постарайте се да имате един ум така светъл, оптимистичен, с който да схващате светлата страна на нещата.

Това е Волята Божия, туй е Божията Любов. Не говорете на външния свят – на себе си ще кажете: „Туй е Волята Божия, туй е Божията Любов.“ Това ще казвате на себе си, а не пред външните хора. Нека животът ви вън бъде обикновен. Аз не съм за външното благоприличие и интелигентност, но в своите мисли трябва да имате дълбочина. Като ни срещне човек, да знае, че в нас има една идея и тази идея е като един скъпоценен камък. Аз искам в тази истина да сте положително

убедени и да знаете, че вървите по един положителен път. Аз искам да имате опитности. Ще имате, но кога? Първото нещо – никаква лъжа!

Сега ще ви приведа един факт. Тук, преди събора тази година, ще ви изясня какво направиха някои ученици от класа: то не е за упрек, взимам го само за изяснение. Една сестра отива при един търговец евреин, отваря кредит, взима платно да си правят сестрите рокли. Той, човекът, дава. Кои сте вие? От Бялото Братство – за Господа живеят. Правят дрехи, това-онова, без сметка. Взимали топове от плата, чорапи, ширити, това-онова, набрали се три хиляди лева и нещо. И тези всички се радват. Стяга ги евреинът – парите! Всички се изпокриват, остава само една сестра. Той казва: „Взели парите, опапали ги.“ Онези, които не са платили, скриват се и мълчат. Отива евреинът при една сестра и казва: „Кажете на вашия Учител, че неговите ученици идваха, взимаха платове и други работи, да си платят!“ Казвам: идете, вижте тази работа, до колко е докарана сумата. „Сега има около 800 – 1200 лева да се плащат.“ Отивам при едната сестра, виновната, казвам ѝ: „Слушай, ти знаеш ли, че си виновна, сестрите хвърлят всичката вина върху тебе.“ И след туй седя и ѝ доказвам, че е виновна. Ето какви са аргументите. Допуснете, че аз имам хубава градина, давам ви ключа, след това идват вашите сестри, нанизват се една след друга. Вие влизате първа и после им казвате: „Аз нямам време да ви чакам, оставям ви ключа, като излезете, заключете!“ Те, като излизат, забравят да затворят, оставят градината отворена, влизат всичките прасета и разравят градината. Тази сестра казва: „Аз имах всичкото добро желание, но излязох първа.“ Казвам ѝ: „Ти като си взела ключа, ти ще отвориш и ти ще затвориш градината, ще дочакаш да излязат всички.“ И после, казвам ѝ: „Вие не искате да пипате пари, пък топове платове без пари ги вземате от евреина.“ Ама че каква логика има тук? Ами именно без пари не трябва да взимате. Ще си платиш на евреина и тогава ще вземеш полица, че си платил всичко. Туй е окултен ученик! И като кажеш, че утре в 4,30 часа ще занесеш парите, а не отидеш, в Бялото Братство

имат особено мнение за тебе. Казах на тази сестра тъй: аз не те осъждам, но ти, като отиде при евреина да отваряш този кредит, пита ли Господа: „Господи, да ида ли при този евреин да отворя кредит?“ Ти не Го попита. И ако Духът ти каже: „Отвори!“, ще отвориш кредит. И онези сестри, и те не попитаха Господа. И най-после всички се спотаиха, всички мълчат. Казвам: „Кажете ми колко дългове имате сега, та да уредим тази работа.“ След това всички сестри почнаха да идват една по една при нея и да ѝ казват: „Да мълчиш, не казвай, че имам да давам, нямах пари.“ Не, ще кажеш: „Аз съм еди-коя си сестра, аз имам да дължа, ще ме извините, но аз ще платя.“ Туй е благородство! А да се спотайваш и да минаваш за праведница – не може така. Ако някой се нуждае, да му купим десет рокли. Въпросът е да се спази принципът. Ще бъдете искрени и честни във всичките си постъпки! И тази година на събора мнозина от тия благовидни братя... изчезнаха и кърпи, и какви ли не неща изчезнаха там. А, това не може!

Влезе ли кражбата, влезе ли лъжата, тази работа не върви. За в бъдеще ще бъдете внимателни. Всички ще бъдете искрени. Хванем ли някой, който лъже, ще седи отвън, не между нас. Между нас в Школата кражба, лъжа, одумничество няма. „Ама не мога да търпя!“ Ако не можеш да търпиш, ние ще ти купим един билет и ще те пратим отвън, а в Школата ще търпиш. Туй ни най-малко не го считайте, че е един упрек. Аз застъпвам един принцип и без този принцип нищо не можете да извършите, работите ви ще се заплетат, ще боледувате, някои ще умират преждевременно. А за да можете да бъдете здрави, непременно трябва да положите този принцип и ще видите тогава как всичките ви работи ще тръгнат напред. А сега аз се чудя – някои си позволяват много големи лъжи. Никога никакви лъжи! Онзи, който лъже, той пред мен е изгубил всичко.

И ако той не се яви да се изповяда, той не е човек. Не да дойде днес пред мен да каже Истината, за да може утре пак да лъже. Не, да се изповяда пред себе си, да каже: „Аз не направих добре, аз съгреших, това не е благородно за един

човек.“ Да се изправи достойно пред себе си и в себе си да се изповяда. Това считам аз ученик, а не от страх да дойде: „Учителю, прости!“ Не е заради мен, заради самите вас е – да имате достойнство и да седите на една здрава нога. Туй е сега новият морал за учениците.

Сега отгоре на това аз ще ви посвирия малко. Вие ще кажете: „Учителя го прекали малко.“ Когато дойде време да говоря за тия неща, създавате ми най-трудното положение – да мисля как да ви говоря. Един от най-деликатните въпроси е този как да ви говоря. Вие сте с разни темпераменти, с разни разбирания, докачливи сте и всяка моя дума може да я изтъкувате тъй, че да произведе друг ефект, да ѝ дадете друго значение. Разбирате ли? И по някой път аз какво правя? Върна се у дома си и си изсвирия една песен – и така оправям работите. Но трябва да свиря! Като ви свиря, така оправям всичките ви работи. Свиря, нищо повече! Сега тази окултна музика се различава от обикновената музика. Никакви прибавки, никакви завъртания – всяка дума, всеки слог трябва да се вземе много ясно. И няма да правите никакви усилия. Ще бъдете много естествени в пеенето, като децата. Туй е начин за подмладяване. Ще кажете: „Аз съм стар човек!“ И стар човек, на 50 – 60 години да е, пак може да пее. За музиката няма стари хора. И аз бих желал всички да бъдете музиканти, да свирите и да пеете и да кажат всички: „Тия хора са отлични, пеят и свирят отлично!“ И ще направим така, че никой да не може да се сравнява с вас по пеене. Да изпеем *Венир Бенир!*

*Венир Бенир,
Бихар Бенум,
Ил биют, Ил безут,
Ом биют,
Ил безут, Ом биют
Зум мезум (2)
Бином тумето.*

(Пяхме я няколко пъти.)

Да изпеем сега тази песен: *Блага дума на устата*

– туй е ключът на сърцата. (*Сестра Дафинка изпя сама упражнението. Целият клас изпя същото упражнение много пъти.*)

Сега да дойдем до милия поглед: *Мили поглед на очите – туй език е на душите.*

Сега третият стих: *Нежно чувство проявено – всяко зло е разтопено.*

Четвърти стих: *Силна воля увенчава всяко дело и проява.*

Последният стих: *Любовта със тях съгражда този живот, що тук се ражда...*

Като си обезсърчен, кажи: „Силна воля увенчава“... (*Учителя прави движения с ръцете си из въздуха, като че воюва.*)

Като го изпеем, ще знаем, че Господ е с нас. Кой е като нас, когато Господ е с нас? (*Всички пеем.*) *Силна воля... Любовта със тях съгражда...*

В тия упражнения има смисъл и затова, след като си ги изпееш, умът ти ще светне и ти ще се освободиш от лошите мисли. Ако не пееш, умът ти не разбира. Така ще се отразят тия упражнения на когото и да е. Като му запееш, той ще разбере и ще си замине.

Туй са упражнения сега. Като дадете един концерт, ще направим опит – ще сложим тези номера не като песни, а само като упражнения между другите. *Изгрява Слънцето* – упражнение. *Венир Бенир* – упражнение, *Сладко, медено* и др. Само да наблюдавате ефекта – какво се произвежда у слушателите, като минавате от едната музика в другата. Ще ги изпеете с всичките модуляции от високо към тихо и тъй гласът постепенно да изчезне. Ще забележите разликата. Ще правите опити между едната музика и другата. Туй е тониране, то върви по закон. В Европа сега се правят първите опити за окултна музика, но ще се мине още дълго време, докато тия опити минат за чиста окултна музика. Това са само елементи, това не са още окултни песни. Сега аз съм взел само част от съдържанието на тази песен *Блага дума*. Другите четири реда на песента са оставени, тук имате само

по два реда, взети от всеки един куплет, а от тях може да създадете цялата песен. Много лесно може да стане това. (*Учителя свири „Блага дума“. Всички пеем.*) Ние не сме завършили още песента. Не се смущавайте, като пеете! Може да направите погрешки, но няма нищо, ще се поправите. Вижте колко лесно може да научим песента. Аз нарочно не свирех с цигулка, за да може сестрата да пее сама, да изчезне страхът. (*Към Дафинка: „Те са братя, не бой се.“*)

(*Всички пеем „Венир Бенир“ първо по-силничко, а после по-тихо.*) Това упражнение има малко източен темп. (*Всички пеем „Венир Бенир“.*) Пейте го много силно, колкото се може по-силно.

Да свършим сега с упражнението. Темите ще останат за идущия път. Сега, който има свободно време, да си препише упражненията, а който няма, да ги запомни. Но ще знаете, че няма да ги коригирате. Като излезете от училището, може да им турите качулчета, но тук – няма, ще ги пеете точно тъй, както са дадени. Постепенно ще ги коригираме. Ще видим какво може да стане с това пеене. *Венир Бенир* е окултен източен мотив, възприет от западните народи. Тия мотиви са необходими, ние ще минаваме постепенно от единия в другия полюс. Това са две състояния, в които може да се работи. И ще видите как умът ви ще почне да работи. И после музиканти и певци ще се явят, ще се развие гласът ви. Сега гласовете ви са малко дрезгави, но ще почнете да се тонирате. Тази песен, *Венир Бенир*, е много красива на един глас; после ще я научите на два гласа и най-после ще я пеете в хор. В гласа, в трептенията на тия окултни упражнения има нещо особено. При изпълненията на упражнения или песни в окултната музика знаете ли гласният орган колко клавиша има? В този орган за пеене има 35 хиляди клавиша. А сега колко клавиша имате вие? На 35 хиляди клавиша като вземеш да свириш или пееш, чудеса може да направиш. Това е музика. Тъй щото тази музика ще има успех. Ще влезем да я изучаваме и ще видите, че тя си има своя теория. Но ако се вмъкнем в теориите, резултати няма да има. Постепенно ще вървим. Някои от съвременните

музиканти са налучкали нещо от окултната музика. По теория те употребяват окултната музика, но по изпълнение са далече от нея.

От вас искам, музиканти, да изпълнявате тези песни по всичките правила. Няма да обръщаме такова внимание на техниката. Техниката за нас ще дойде сама по себе си. Ние ще вложим вибрации през съзнанието в мозъка и техниката ще дойде отпосле; всичко ще се изглади, изглади и ще стане естествено.

Тайна молитва

МУЗИКА И ПЕЕНЕ – СРЕДСТВО ЗА ПОСТИГАНЕ НА БОЖЕСТВЕННОТО

Седма лекция от Учителя
13 ноември 1922 г., неделя, София

МУЗИКА И ПЕЕНЕ – СРЕДСТВО ЗА ПОСТИГАНЕ НА БОЖЕСТВЕННОТО

Тайна молитва

Хайде да прочетем няколко от темите. (*Прочетоха се няколко от темите „Разлика между воля и своеволие“.*) Имате ли друга тема? Не. Ще оставим за следващия път.

(*Учителя свири на цигулка, а осем млади братя тихо пеят песента:*

*Духът Божи,
Духът Вечни,
Духът Святи,
Духът Благ,
Кой пълни сърца ни с Любов.
Кой пълни (3),
Кой пълни сърца ни с Любов. (2)
С Любов (3),
Кой пълни сърца ни с Любов. (2)*

Втория път я пеят с Учителя без цигулка.

Третия път я пеят пак с Учителя, но съвсем тихо.)

Сега всички заедно ще пеем Духът Божи. Два пъти.

Като допирна точка с окултната музика, *Духът Божи* – това е окултен преход. Ще ви кажа сега къде са окултните допирни точки, къде съвременната музика минава в окултна и защо това дава смисъл на пеенето.

(*Учителя пее сам: Духът Божи, Духът Вечни, Духът Святи, Духът Благ, Кой пълни сърца ни с Любов.*)

Тия думи са окултен преход, т.е. преход в окултен смисъл. Сега ще пеете с движения, ще пуснете волята си в действие. При окултното пеене ще внимавате. Сега ще изоставите всичките ваши традиции. Искам като ученици да бъдете

свободни в пеенето. Когато човек пее, не само умът, не само сърцето му трябва да вземат участие, но и волята му. А за да вземе участие и волята, ръцете трябва да се движат. В съвременната опера съзнават това.

(Учителя пее сам и прави движения:

Духът Божи – издига ръцете си бавно и мощно нагоре.

Духът Вечни – сваля ръцете си надолу пред лицето, прави кръг и после ги поставя в хоризонтално положение.

Духът Свети – ръцете си пак възвива във вид на кръг пред лицето, нагоре и после почти отвесно.

Духът Благ – същото, но ръцете остават хоризонтално.

Кой пълни – ръцете са пред гърдите.

Сърца ни с Любов – ръцете се разтварят широко настрани. Оттам нататък ръцете правят леки движения като летене. Те са в хоризонтално положение.

При „сърца ни“ слага ръцете си навън.)

Напълването е един процес на разширение.

Кой пълни – ръцете са на гърдите.

Сърца ни с Любов – когато са навън ръцете, сърцето се разширява. (При останалите думи Учителя прави с ръцете движения на летене.)

Като се напълни един балон с газ, той почва да се разширява, да се издига нагоре. Когато правите движения на хвъркане, ще забележите, че в тия движения има хармония. *(Учителя пее сам: Духът Божи... Кой пълни...)*

Кой има двояко значение. То е и въпрос, и отговор едновременно. Духът Божи, който пълни – това е отговор. И кой пълни сърца ни с Любов? Духът Божи, Духът Вечни и т.н. Те са атрибути.

Сега каква е разликата между святия човек и светлия човек? Аз мога да кажа *святи* и *светли*. Ето каква е разликата. Като ученици трябва да имате точно определени понятия. При святия човек ти ще идеш, а светлият – той ще дойде при тебе. При извора на водата ти ще идеш. Святият човек е един извор, ти ще идеш при него, той пълни – ще подложиш сърцето си. А светлият човек – това е запалена

свещ. Тази Светлина иде при теб. Ти няма да идеш, тя ще дойде. Следователно процесът е такъв – при святия ти отиваш, а светлият – той ще дойде. Бог е Свят и Светъл. Бог като Светлина идва при нас, а като Святост ние отиваме при Него. Следователно Святият Дух може да напълни сърцата ни. Значи сърцето отива при Святия Дух. А като кажем *светъл Дух*, подразбираме нашия Дух. *Свят* се отнася до сърцето, а умът ни има работа със *светлия Дух*. Следователно това са две живи качества на Бога. С едното живо качество се занимава нашият ум, а с другото – нашето сърце. Като кажем *Свят Дух*, подразбираме нашето сърце. *Благ, вечен, свят* – това са думи, които са свързани. Кой пълни сърцата ни? Божият Дух. Тия упражнения ще пеем с движения. В дома си като влезете, ще пеете с движения. Ще сложите вашата воля на работа. Много от тия упражнения ще пеем с движения. Сега при думите *Духът Божи (Учителя пее „Духът Божи“ и прави движения с ръцете)*, щом си с Него, ти ще вземеш същото разширение. Няма да се смущавате дали сте направили движението правилно, или не. Има един вътрешен закон на движенията. Щом туй движение е в хармония с мислите и чувствата ви, усещате една приятност. Щом има разногласие, ще усетите, че туй движение не е правилно. Туй е по закона на свободата. Ще пеете, ще се движите и ще служите на Бога и с ума, и със сърцето, и с волята, и с цялото си тяло. Всичко трябва да бъде в движение. Всичко туй да участва в музиката. И тъй тялото ни ще се хармонира. По някой път вие мислите, че може без музика. Само умрелите могат без музика, а живите – никога! Само умрелите могат без слово, а живите – никога! Само умрелите могат без хляб, а живите – никога! Само умрелите могат без вода, а живите – никога! Само умрелите могат без мисъл, а живите – никога! Някои питат може ли без пеене? Може. Когато попитали Паганини:

– Можеш ли да свириш на три струни?

Той рекъл:

– Мога.

– На две?

– Мога.

- На една?
- Мога.
- Ами без струни можеш ли да свириш?
- Мога.

И не се явил. По този начин с пеенето ще хармонираме себе си. И чрез пеенето ние ще почнем да привличаме ония сили в Природата, които са хармонични на нас. Туй е закон за привличане. Действително сега няма какво да ви уча. Младият момък и младата мома – те знаят това. И птичките защо пеят? Мъжките птички защо пеят? Те отдавна са научили този закон. Млекопитаещите животни, кравите – и те мучат някой път. Всеки си има един закон, на който се подчинява. Туй мучене – и то е друг род пеене. Пеенето всякога привлича. И ако ние пеем хармонично, при нас всякога ще се привлекат духовете на музиката. И щом се привлекат, те ще донесат нещо много хубаво – обновление. И според степента на нашата песен, според туй вдъхновение ще станат и съобразни промени в духовния ни свят. Сега, първото нещо – ще пеете от сърце. Окултната музика не позволява такова пеене само отгоре-отгоре. Тя иска съдържание, иска дълбочина. Ще пееш първо с чувство, а след туй ще оглаждаш нещата. Ние ще оглаждаме после. Ние още не можем да пеем окултни песни. Това са малки упражнения – тъй ги наричам аз. Ако аз ви ги изпея като песен, вие всички ще заспите и няма да бъдете тук. Вие ще заспите и като ви пробудят, ще кажете: „Бях някъде, в един свят, и то в какъв свят!“ Пък туй сега още не е песен, то е едно упражнение, затуй ще бъдете тук, няма да заспivate. Затова аз ги наричам упражнения. Казвате: „Не може ли да пеем някоя окултна песен?“ Не може! При сегашните условия не може да се пее окултна песен. Туй са окултни упражнения. И всичките ни песни, даже и тия, които се пеят в неделя на събранията, и те са упражнения. Тях ги наричат песни, но са упражнения според моето схващане. Някои са по-близо до песните, а някои – по-далече.

Сега да научим това упражнение с движения! (*Изпяхме „Духът Божи“ два пъти с движения.*)

Изпейте сега *Блага дума!* (Всички заедно с Учителя пеем, а накрая Учителя свири.) Има нещо, което спъва малко. (Учителя пее сам „Блага дума“, а после – всички заедно.) Сега нека двама души да изпеят *Блага дума на устата* – туй е ключът на сърцата, а всички заедно ще пеят припева. (Учителя и една сестра пеят началото, а всички пеем припева.)

Сега ще пеем *Венир Бенир*. (Учителя свири – всички пеем. След това пеем „Изгрява Слънцето“ и „Сладко, медено“.) Сега нека дойдат приятелите, онези, учениците. (Осемте млади братя отидоха при масата.) Пейте *мълчаливото пеене*. (Учителя свири на цигулката един хубав марш, а братята пеят с гърлото си, без да си отварят устата.) Оригинално пеене.

Това е едно преходно положение в окултната музика. Може да ви се види малко смешно, но хубаво излезе, нали? Ще ги развием тези упражнения. Ще създадем приятни работи в музиката. Забележете, че когато децата си правят своите упражнения, всякога се смеят. Хората, когато се смеят, работят. Не се ли смеят, те са болни, волята не взима участие в работата им. Здравият човек всякога е весел. Едно от положенията е следното – всякога трябва да бъдем весели! Туй е здравето състояние. Забележете – като четем Библията, виждаме, че навсякъде хората са били весели, радостни. Животът е хубав, когато е весел. А скръбните състояния – те са негативни, те не са библейски работи, те са извън Библията. Положителното учение, окултното учение се изразява в Радостта, а другото е само сянка. Следователно и в скръб, и в страдания, и в мъчности – всякога трябва да се радваме.

Аз ще направя една малка забележка, но на вас правя забележката. Такъв е законът. Когато изнесете един болен човек на някой планински връх, какво става с него? Оздравява. Мислите ли, че този, болният, като го извадите на този планински връх, ще ходи със своите патерици? Не, той ще ги хвърли. Ще диша чистия въздух. Сега и аз искам тъй да ви извадя на този планински връх. Ще хвърлите

всички вашите патерици. Патерици не ни трябва! Без патерици! Горе е широко, простор е там. Туй е смисълът. Казват някои, че Земята била юдол, сянка на смъртта. Не е тъй. За човек, който не знае Божиите закони, Земята е един юдол на смъртта, сянка на смъртта. Но за този, който разбира законите, за него Земята е място на Радост и веселие. Аз искам да ви освободя от всички предубеждения, които имате. Защото едно от големите заблуждения, които ви внушава Черната ложа, е, че не трябва да пеете, не трябва да се веселите: „Пеене не трябва, ще мълчиш.“ Туй е едно. После те казват: „Много няма да ядеш. Няма да се молиш, не ти трябва молитва.“ Без пеене, без ядене, без молитва! Е, какъв е смисълът на живота, като извадиш яденето, пеенето и молитвата? Какво остава? Та това е основата на живота! Да ядеш – ами че това е първото изкуство, с което човек започва. Тъй казва Христос: „Който Ме яде, има живот в себе си.“ Яденето в окултен смисъл – то е цяла велика наука. Чрез яденето ще дойдем в общение с тази наука, със себе си, с Бога. Тази наука днес е изхвърлена.

Ще се стараем да внесем в себе си всички тия наредени Божествени окултни закони, за да станем весели – по Божественому да станем весели. Туй изведнъж няма да стане. Не мислете, че е лесна работа човек да стане весел. Има преходни състояния. Аз не искам да ви направя изведнъж весели, защото зная какъв е законът. Голямата Радост носи със себе си голяма скръб. От малкото ще започнем и постепенно, постепенно тази Радост ще се увеличи, докато у вас се развие воля, да можете тази Радост да я овладявате, да остава постоянно в душата ви. Сега нашата радост се обуславя от нещо материално. Обект на нашата радост е всякога нещо материално. А като се разруши нейният обект, и всичката ни радост се разрушава. Обектът не трябва да бъде материален. Понеже Любовта е субстанция на Божествения свят, то всички неща в Божествения свят са направени от Любов – тя е субстанцията там. Туй, което за нас на Земята е най-възвишеното – то съставлява полето, почвата, върху която живеят всички същества в Божествения свят. Следователно

Любовта е над нас, а там Божествените същества ходят отгоре върху Любовта. И казвам: краката на тия същества мислят повече от нашите глави. Тия, които ходят върху Любовта – техните крака мислят повече, отколкото нашите най-видни философи тук, на Земята. Всички тия неща трябва да ги осъзнаем от Любов. Субстанция трябва да има. Тогава ще имаме вещи и предмети, които няма да се разрушават. Любовта ще бъде основа, един вечен принцип, и тогава няма да скърбим, всякога ще бъдем радостни. Затуй ние изучаваме Любовта като една Велика реалност, а не като нещо отвлечено. Тя е една Велика реалност – към нея се стремим, в нея има музика. Инструментите ще ги направим от Любов. С нея ще пеем, ще свирим. И като влезете в Божествения свят, там ще разберете по-възвишените работи, там ще ги изучавате като ученици. Та затуй ние взимаме пеенето и музиката само като едно спомагателно средство към постигане на тази Божествена цел.

Тайна молитва

МУЗИКА И ПЕЕНЕ – СРЕДСТВО ЗА ТОНИРАНЕ

Осма лекция от Учителя
19 ноември 1922 г., неделя, София

МУЗИКА И ПЕЕНЕ – СРЕДСТВО ЗА ТОНИРАНЕ

Ние сме още в областта на окултната музика. Тя е музика на образи и картини. Сега, като разглеждаме окултната музика, аз ще ви дам и образци. Може би ще имаме ред лекции за изучаване на музиката. Ние ще минем през разните народи – през източните, западните, както и при българите, за да проследим как се е образувала музиката още от далечните времена. Ще ви покажем образци – откъде е взета, как е произлязла тя, тъй щото да не ви шокира някой път нещо и да кажете: „Ние знаем откъде е туй парче.“ Не, не го знаете, всяко нещо си има свой произход. И когато пеем, у нас всякога трябва да се произведе картина. Когато пишем, когато изричаме поезия, у нас всякога трябва да изпъкнат не обикновени, мъртви картини, а живи картини. Живи картини дава само живата светлина и те са незабравими. Сега, разбира се, у вас трябва да се създават тия чувства. Ако някой религиозен човек би дошъл тази вечер, той малко ще се поозадачи от тия две упражнения, които ще изпълним сега, и ще каже: „Такива работи да се свирят! И това били набожни работи!“ Е, кои работи са набожни? Според моето схващане набожни работи в света няма. Защото хората са набожни, но как? Някой човек в ума си е набожен, а в сърцето – никак не е набожен. Има други хора, у които сърцето е набожно, а умът не е набожен. После имайте предвид, че ние се занимаваме само с упражнения, а не с окултна музика; изпълнение още няма, тоновете се взимат невярно, тактовете не се спазват, в образите също има една забърканост. Всички тия неща ще се изправят. Ще имате търпение да видите как може музиката да ви помогне, защото моето желание е да ви се помогне. Онова, което е заложено у вас, ще може чрез музиката да се развие, за да може да се създадат у вас новите образи. Например

езикът е картинен и нашата бъдеща поезия и музика трябва също да бъдат картинни, да имат много живи образи.

Аз започвам следното упражнение:

*Сила жива, сила жива,
кажи ми, кажи ми:
где вода извира,
извира, извира,
где вода извира?*

Сега имате окултен образец. Това е единият мотив. Вторият мотив е:

*Скръбта си ти кажи,
сърце си ти отвори
на слънчеви лъчи (4).*

Този е другият окултен мотив. Сега ще кажете: „Е, какво има в туй – скръбта си ти кажи, сърце си ти отвори?“

След това идва:

*Лъчи от Бога благост ще ти донесат,
и в душа ти Радост ще внесат...*

Туй последното няма сега да го пеем, но ще изпълним първите два мотива. Аз искам да схванете идеите на окултната музика, понеже сега сме се заели; друг път може би няма да се занимаваме с нея. Веднъж като свърша курса, втори път няма да се връщам към тези неща. Онова, което сега научите от музиката, туй ще ви остане. Пък което остане ненаучено, на него друг ще ви учи. Туй, което научите от окултната музика, ще го приложите в сегашната музика. Сегашната музика никак не я засягам. Най-добрата песен от сегашната музика става едно окултно упражнение, но никога не може да стане една окултна песен. Едно окултно упражнение може да стане една най-добра песен, но една окултна песен ти не можеш да я превърнеш по никой начин в една обикновена песен. Това е немислимо! В туй е разликата между окултната и обикновената музика.

Сега, както и да ви се представи окултната музика, трябва образец, не само да ви се говори за нея.

(Учителя свири с цигулката, а осемте братя пеят първия мотив:

*Сила жива, сила жива,
кажи ми, кажи ми:
где вода извира...)*

Сега ще кажете: „Какъв е този мотив?“ В този мотив – *где вода извира*, ние търсим къде е изворот. И този, високият извор, като слиза, какво прави? Нали играе, скача между камъните? Оттам, от тия звукове, ония овчари са създали своята музика. Туй тропане у българите е от звуковете на водата, която скача. В окултната музика ние ще представим на едно място как тази вода скача от някой планински извор, как слиза; после, като дойде водата на равно, ще се измени темпото. Ще изобразим всичките промени. Като влиза водата в морето, ако морето е било много бурно, пак ще дадем един израз – ще знаем, че морето е бурно. Ако морето е свършено тихо, ще знаем, че е тихо. Тъй че по музиката, от единия ъ край до другия, вие ще знаете откъде слиза водата, през къде минава и къде отива.

Сега вторият мотив. (*Учителя свири, братята пеят.*)

*Скръбта си ти кажи,
сърце си ти отвори,
на слънчеви лъчи (4)...*

Във втория мотив имаме една негативна дума, в отрицателен смисъл – *скръбта*. Как да я превърнем тази скръб? Сега превръщаме:

*Скръбта си ти кажи,
сърце си ти отвори
на слънчеви лъчи (4).*

Слънцето е, което лекува. Скръбта всякога се ражда от нямане на светлина. И всякога, когато някой скърби, в ума му, в сърцето му има тъмнина, няма светлина. Дойде ли Светлината, скръбта изчезва. Дойде ли скръбта в сърцето ти, ще попееш и ще кажеш: „Скръбта си ти кажи.“ Пей – веднъж, два, три, четири, пет пъти, много пъти и ще превърнеш туй състояние в друго, ще превърнеш тази енергия. И сега онези от вас, които искат да бъдат поети, не трябва само да перифразират, да турят рими, но езикът им трябва да бъде картинен, идеен трябва да бъде той, образи да има. *Скръбта*

си ти кажи – думи силни! Също като сърце си ти отвори на слънчеви лъчи. При това вие може да ги украсите още по-хубаво, но няма да слагате нищо излишно. Туй парче може да се разработи. Широк замах има в него. То има две октави – от тях може да се създаде една отлична музика. То не е завършено още, а е тъй, както е в Природата, окултно е дадено. Пейте го още веднъж! (Всички пеят.)

Сега пейте първото упражнение! (Пеят „Сила жива, кажи ми“.) Това е народен мотив. Сега засягам българската музика. Този мотив е взет от течението на висок планински извор, който постепенно скача надолу по камъните, но само приблизително изразява идеята. Имате една много приятна картина. Върху този мотив после може да се създадат и други песни.

Сега пейте второто упражнение: *Скръбта си ти кажи. Тихо. (Всички заедно с Учителя пеят.)*

Българските народни песни, тия, игривите хороводни песни, са произлезли все от изворните места. Природата е жива. А минорните песни, тъжовните песни, са произлезли при дневната светлина. Два силни контраста на светлината дават минорна краска на песента – минорна гама. Например когато някой беден човек излезе вън при красив слънчев ден и види, че всички хора са облечени, а той е скъсан, че всички хора са на разходка, а неговите обувки са скъсани и не може да излезе, той ще запее тъжна мелодия, минорна песен. Като види хората, той не може да се радва. А онзи овчар, като вижда как слиза водата в Природата, как скача, в неговия ум се ражда мажорната гама; мелодията заскача, запее и казва: „Каквото прави Природата, и аз ще правя същото. Както скача водата, така и аз ще скачам.“ Тъй действа човешкият Дух. Ти ще си изразиш тъгата и само Слънцето може да те научи защо трябва да изразяваш тъгата си. Само Слънцето може да ти помогне, да те излекува. И в песента ще я изразиш. Ако си много скръбен, изрази си тъгата пред някой приятел, но не вечерно време. Ако искате да се лекувате, не отивайте при вашите приятели вечерно време да си разказвате тъгите. Изберете един светъл, ясен, слънчев

ден, повикайте приятеля си, идете в гората, разкажете му своята скръб и ще се излекувате. Ето един метод, по който, ако искате, можете да се лекувате. Ако имате скръб, която мъчно може да се лекува, изберете най-хубавия ден – светъл, ясен, идете на полето или в някоя ливада, изпейте тази песен – *Скръбта си ти кажи*, и ще падне от сърцето ви един голям камък, ще ви олекне и ще кажете: „Слава Богу, зарадвах се и се обнових.“ Ако отивате вечерно време да се лекувате, може да посетите сто фамилии, да им изразите тъгата си, но не само че няма да ви олекне, а ще ви стане по-тежко. И поетите са прави, като търсят Природата. Те, като съчиняват своите стихотворения, отиват сред Природата. И поетите имат скърби и тъги, затова ходят по горите и там ги изразяват. Най-много скърби имат поетите, защото чувствата у тях са развити. Много чувстват, а условия нямат, бедни са; от търговия не разбират, пари нямат, дрехи нямат, хората не ги оценяват. Аз говоря на поетически език. И като се върне поетът от гората, ще каже: „Живея в един свят, дето хората не ме разбират.“ Но ще дойде време, когато техните песни ще се пеят... После ние ще засегнем и духовната музика, ще видим как се е родила тя, при какви условия, ще ви дам образец на духовна музика. В църквата туй, гръцкото пеене, както днес пеят – това не е духовна музика. Трябва да мине време, тогава ще ви дам образец, да знаете какво нещо е духовна музика. Трябва да създадете нещо духовно, та като пеете, Небето трябва да се отвори. А така, както е сега, това не е никаква окултна музика, Небето не се отваря. То не е и упражнение. Като започне някой в църквата да пее (*Учителя подражава попското пеене*): *иѣиѣеиѣе*, казват: „Отличен псалт!“ Гръцката глава какво ще създаде? В изкуството – да, признавам, те родиха нещо, но не са гърците, които можаха да родят музика. В красотата – да, но пеенето трябва да го търсим у арабите, у индусите и египтяните, донякъде и у евреите. Но да търсиш ти пеене у англичаните, да търсиш пеене у французите! *Qu'est-ce que?* Кес-кес-кес, е *Qu'est-ce que?* Турчинът казва: „Кес е ки хаба.“ То не е тъй, аз малко го... Но казвам: самото произношение няма дълбочина, то

е носово, гласът е горе; докато при окултното пеене гласът трябва да слезе най-малко в гортана. В окултната музика трябва да бъдеш спокоен, трябва да имаш някой жив образ, нещо живо, което да възпяваш: някоя река или планина, или Слънцето, или човека, или някоя хубава мома, или някой хубав момък, или някой дом. Хубавото, грандиозното само тогава ще може да го възпяваш: то зависи от гениалността и таланта на онзи, който ще работи. Засега нас ни спъват, ние имаме толкова спънки. Много големи спънки имаме и тия спънки трябва да ги премахнем по един разумен начин. Днес ако пееш много набожни песни – лошо, ако пееш много светски песни – пак лошо. Ще пеем песни, които са близо до Природата. Ще възпяваш някой извор, някоя планина, Слънцето, което изгрява, звездите, реката, ще възпяваш добродетелите на някой човек, който е жив, реален. Ние говорим просто, но вярно. Ще кажеш: „Ще ви изсвирия един мотив много прост, но верен.“ Има хора, които говорят много научно, високо, но туй, което говорят, не е вярно. Лъжливите неща са такива. Ние ще започнем с простите, с микроскопическите неща, но те трябва да бъдат верни. Ако попитат: „Откъде си взел този сюжет?“, да кажеш: „Виждал ли си тази река? Ела да видиш откъде е взет моят сюжет – от тази река. Виждаш ли я? Почини си при нея и ще станеш като нея. Слушай сега! Ще станеш весел като нея.“

После същите трептения, същите движения ги има и светлината. Както скача този извор, също тъй и светлината слиза по наклонена площ. И тя прави такива бързи движения. И който е готов, като дойде светлината, ще забележи тия движения. (*Учителя свири „Скръбта си ти кажи“.*) Самото движение на светлината е приблизително като движението на поточето. Сега забелязвате ли разликата между тия упражнения? Ще забележите една микроскопическа разлика в строежа и верността им. Защо са верни? Защото изразяват ония звукове, които са в Природата.

Сега какво може да се роди от българите? Вие ще се спрете, да кажем, и ще кажете: „Туй е българско, ние сме го чували.“ Я нека този от вас, който го е чул, да ми го изпее,

щом е българско! Този мотив слушали ли сте го някъде? (*Учителя свири „Сила жива, кажи ми где вода извира“.*) Ако изпеете този мотив силно и веднага след това го изпеете тихо, ще имате две различни влияния. Като го изпеете най-първо силно и веднага след това тихо, минавате отдолу, образувате една висока вълна, а другата вълна е тиха. Ако мине някой покрай вас, когато пеете високо, ще каже: „Те пеят силно.“ Но туй не е право. Аз ще ви го изсвирия сега тихо. (*Учителя свири тихо, а после силно „Сила жива, кажи ми где вода извира“.*) Тъй са дошли преплитанията. Ето къде е заблуждението в музиката. (*Учителя свири „Изгрява Слънцето“.*) Тия преплитания на тоновете не са верни и затова мелодията се изменя. От тия изкривявания в тоновете тя взима друго направление. Основните тонове тук са при *где вода извира...* (*Учителя свири само чисти тонове, без извивания.*) Сега минаваме в окултната музика. (*Учителя свири с извивания.*) Схванете разликата между едното и другото свирене. В малките пропускания иде заблуждението и се раждат образи, които не са верни.

Сега иде вторият мотив на тази песен. Може ли да изпеете втория мотив? Тихо да изпеем *Скръбта си ти кажи...* (*Пеем всички и след това Учителя пее сам.*)

Сега откъде се е взело в гръцкото пеене туй *иъеиъе*? (*Учителя пее много проточено „Благооост“ много пъти, с разни извивки.*) Като са правили отклонения в тия тонове, като са изключили съгласните, тогава останало това *иъеиъе*. В окултната музика трябва да се предаде смисъл на тия слогове. (*Учителя пее сам Благаа-гост, Благооост (много пъти), ао-ао-ау-оу...*) Трябва да коригираме цялата духовна музика на гръците. Те трябва да разберат, че всичките тия молитви трябва да се коригират. Там думите са безразборно разхвърляни. Те казват, че евреите са превели псалмите. Ходили ли са да видят оригинала, да видят какъв е еврейският текст? Еврейският език е аналитичен, две времена има в него – или минало, или бъдеще; настояще няма. А те превеждат една еврейска дума понякога не само с минало и бъдеще време, но и с някое друго време, несвойствено

на езика им. И с това дават на думата съвсем друг смисъл, а вибрациите, които тя образува в ума ти, вече имат друг произход, като създават вътре в душата ти друго течение. Например един псалм, както е предаден, не е правилно преведен. Аз гледам по някой път и Евангелието как е преведено. Не е прав преводът му. За да преведеш нещо, ти трябва да го преживееш, да се прехвърлиш в тия времена, в които Христос е живял, да разбереш Духа, който е проникнал в Павел, в Петър, в Христа.

Тогава можеш да превеждаш. А днес, като превеждат, дават един буквален превод и вследствие на това хората, като четат Евангелието, не вярват в него. Не вярват, защото преводът не е верен. Духът го няма там. Туй не е за критика, но вие като окултни ученици няма да се лъжете. Всякога вашата преценка за всяко нещо трябва да бъде вярна – ни повече, ни по-малко.

Правилна оценка за нещата! Да не бъдем строги в преценката на нещата, но да казваме Истината тъй, както си е. И после някои казват, че тази е светска музика, а другата е духовна. Сега аз ще ви задам на вас една тема: „Разликата между светската музика и духовната, между духовното пеене и светското пеене.“ Малко напишете, но с образци. Вземете някои духовни песни и някои светски песни, да видите каква е разликата между тях. Имате картини у българите: „Либе ле, либе ле, либе Стояне.“ Като слуша това, в един религиозен човек то веднага ще произведе едно настроение, той ще каже: „За това ли намери сега да ни говори.“ Е, хубаво, ти като се приближиш при Бога, какво положение ще вземеш, като какъв ще Го приемеш? Може да Го вземеш като един съдия, който ще те съди, може да Го вземеш като един благодетел, който ще ти помага, и най-после може да го вземеш като един възлюблен, който може да те люби. И много други положения може да вземеш. „Либе ле, либе Стояне“ – какво лошо има в туй *либе*? Дали е либе, или не е либе? Щом се изрече туй предложение, веднага забелязвате, че в него се съдържа една мисъл, която вече не е поетическа, а е станала еротическа. Образът *либе ле, либе Стояне* не представлява Любовта, а един

банкерин, който дава пари назаем, и ти казваш: „Банкерино, ще ме оскубеш ли, или ще те оскубя? Пари от тебе ще взема ли, ще те оскубя ли, или ти ще ме оскубеш?“ Хубаво, дойде един поет, как ще те възпее? Той ще те възпее: „Красавице моя.“ В какво се намира Красотата? Зад тази Красота трябва да се крие една Добродетел. Красота без Добродетел, то е нищо. Казват: „Тази мома е красива.“ Какво има? „Очите са черни!“ Черните очи са израз на дълбочина в чувствата. Черните вежди – на изблик на сили и енергия. Тънките вежди показват мекота на чувствата, нежност. „Нашата Мара е красива, с тънки вежди писани.“ Като описва поетът тези, тънките вежди на Мара, значи Мара има едно меко и нежно сърце. Тънките вежди трябва да произведат тази картина. А щом като произнесеш думите *тънки вежди* и те представляват нещо слабо, безхарактерно, тези вежди нищо не означават. Ако в черните очи не виждаш дълбочина на чувствата, те нищо не струват. Какво означават сините очи? Нещо идейно, възвишено, каквото го има горе, на Небето. Ако те нямат тази идейност, тия, сините очи, нищо не струват. Всеки един символ – *черни* или *сини*, трябва да има смисъл в себе си. То е музика! Следователно в поезията, когато поетите пишат, те сами се опровергават. Те трябва тъй да направят съчетанието, че идеята да изпъква. Сегашните поети, като описват нещо, трябва да опишат най-напред каква е идеята. На тънки вежди не може да отговаря ниско чело. Тази Мара с тънките вежди не може да има два пръста чело. После поетът няма да направи главата ѝ много широка като на някое английско куче булдог, но малко продълговата, горе закръглена. На цялата ѝ фигура трябва да даде един такъв колорит, който да изразява, че в нея има един духовен подтик; ще опише, че носят ѝ е правилен, в очите да не е разноголеда. Картини трябва да изпъкват! Остави ли това настрана, другото е фразеология. Не намери ли той работи, които да съставят една разнообразна картина, езикът ще стане еротически. Защото красивият човек и добрият човек си имат образи. Така е в Природата. Вълкът си има образ, овцата – и тя си има образ; всички животни според характера, чувствителността и интелигентността си имат

форма, която съответства на туй, което е скрито в тях. Ново нещо не можем да създадем. Ще опишем нещата тъй, както са. И всеки може да измени външната си форма. Затова вие сте окултни ученици – да може да се измените. Аз желая на първо място да обикнете музиката, защото за благородството ви трябва музика и поезия заедно. След туй ние трябва да влезем в живота, нали? Не да се трудим – трудът показва, че вие сте извън Рая. Работата е в Рая, а мъчението – в ада. Всички казват: „Да се трудим!“ Не употребявайте думата *труд*, а кажете: „Да работим.“ Духът се труди и работи – започва с труд и после свършва с работа. Някои казват: „Ще работим и ще се трудим.“ То значи, че сте в Рая и после ще ви изпъдят отвън – и там ще се трудите. Трудим ли се, не сме в Рая, ще работим, за да влезем в Рая. *Труд* значи, че си между два принципа – ти се трудиш. А работата е въпрос на Свобода. Работата става по свободен избор. Затуй музиката е работа, поезията е работа; пеенето, четенето, ученето – те са работа, а не труд. Казват: „Този ученик се труди.“ Ако той се труди, да излезе навън. Трудът е на нивата, а в училището ще работиш. Сега защо казвам, че в училището трябва да идваш с разположение? Ако не идваш с разположение, тук не ти е мястото. Вие сте в Рая: ще забравите за вашия труд, за това как ще се уреди въпросът с референдума и т.н. Този въпрос ще остане вън. Референдумът ще стане точно тъй, както кармата е определила. Нищо повече! И ще излезе много хубаво. С тия референдуми втори път ще си научат много хубаво урока. Господ ги вика сега, казва: „Вие ще се учите ли, или не?“ И там има училище – училище по Мойсеевия закон, а тук – по Христовия закон. Тук има музика, всичко има, всичко се позволява – ще пеете, ще пишете поезия, ще учите изкуства за лекуване, за разходки, за най-хубавите работи. Някой от вас ще каже: „Ама животът не е такъв.“ Ще го направим такъв. Досега не е бил такъв, понеже нашите принципи, с които работим, не са били такива, но ще ги направим такива. От нас зависи. И както ви казах тази сутрин, аз обичам не друг някой да яде заради вас, но вашата паница вие да си я изядете. Защо? Защото от тази паница, от това ядене зависи

вашето бъдеще. Вие ще се учите, ще пеете. Вие казвате: „Този много хубаво пее.“ И ти ще пееш. „Аз не съм роден за тази работа.“ Не, не, роден си, но после ти си пренебрегнал своята дарба.

Ще се учиш, роден си за тази работа. Всичкото изгубено ние ще го възвърнем. От 8 хиляди години вие сте хипнотизирани – това нямаш, онова нямаш, нищо нямаш, грешен си. Тъй, докато най-после ние сме дошли до положението на идиоти! Сега по обратен път ще вървим. Ние нямаме дарби и отново ще ги придобием. Както и да е, но след 8 или 10 хиляди години тази дарба аз ще си я възвърна. Може да ми отнеме едно дълго време – ще работя! Нека ми отнеме 10 хиляди години, но отсега започвам и след 10 хиляди години аз ще я придобия. Ама то е дълго време – 10 хиляди години! В окултното училище 10-те хиляди години може да ги съберем в един час. За един час може да извършим работа колкото за 10 хиляди години.

И работа за един час може да я извършим за 10 хиляди години. Тъй стои въпросът. Това е една велика Истина.

Та време и пространство – те зависят от начина на работа, от методите, които ние употребяваме. Аз сега ви казвам това, за да ви дам един импулс – да не мислите, че сте стари. Казвате: „Аз съм човек на 45 години, че от мен какво ще излезе?“ Старецът като запее, да го видиш ти! Казват: „Когато старото бунище се запали, че тогава да видиш!“ Но в преносен смисъл е това. Когато голямото, старото здание се запали, е опасно. Малките колиби малко горят, малките здания лесно се гасят. Голямото здание като се запали, опасно е – голям пожар става, не може лесно да го изгасиш. Но аз като говоря това, не разбирам запалване. Защото ако запалим ние един човек с човешки огън, той ще изгори, но ако го запалим с Божествения огън, няма да изгори. И казвам: разликата между човешкия огън и Божествения огън е следната: на човешкия огън агне можеш да опечеш и плодове можеш да опечеш, но плода не можеш да го накараш да узрее. На Божествения огън едно агне не можеш да опечеш, но всички плодове узряват, а агнетата растат.

По това се отличава Божественият огън – кара плодовете да узреят, агнетата да растат; човешкият огън изгаря и опича.

Следователно, ако вие сте запалени с човешки огън, ще изгорите и ще се опечете; ако ви запалим с Божествен огън, вие ще израстете, ще узреете, ще заскачате и ще запееете. Та аз искам сега всинца вие, учениците на тази Школа, да се запалите с този Божествен огън и да имате желание да пеете и да свирите, да се поощрявате един друг. Във всинца ви, виждам, има доста дарби, музикални и други, и може да ги разработите, да се развиете. У някои са повече, у някои са по-малко.

Изпейте втория мотив: *Скръбта си ти кажи.* (Учителя свири – всички пеят.) Сега да изпеем *Духът Божи* (Учителя свири – всички пеят) и *Блага дума на устата.* Пак изпейте *Блага дума* – най-първо силно, после тихо. Сега *Венир Венир.* (Всички пеят.) Нейде на места невярно се пее, ние ще го изправим. Изпейте *Сладко, медено; Сила жива, кажи ми.* Тия две песни се спогаждат, понеже водата и медът се спогаждат. Следователно и двете песни може да се пеят заедно.

Сега да се изпее по-тихо *Сила жива, кажи ми де вода извира.* (Всички пеят, Учителя прави движения с ръцете, като че извира нещо.)

Сега починете си малко, тъй, облекнете се, разширете се. (Почивка 7 минути.)

Сила жива, кажи ми. (Всички пеят 3 пъти.) Представете си, че някой ви запита: „По какво се отличава окултната музика от обикновената?“ Със своята крайна мекота, с яснота, картинност и с природни образи. Към туй всички трябва да се стремите – в пеенето ви да има яснота и мекота. И упражненията трябва да бъдат меки. Никога не може да пеете едно окултно упражнение без мекота. Едно окултно упражнение се отличава с една крайна мекота, а мекотата предава крайна пластичност, гъвкавост. Ако искате като окултни ученици да се упражнявате, има такива мотиви – духовни – за съзерцание. Започнете да си тананикате една дума, да я повтаряте постоянно, да я изменяте. Има закони,

по които ще изменяте, ще изменяте и тъй ще нагласявате вашето настроение. Например започнете с думата *Благост*.

Ще я пееш, ще я изменяш, докато добиеш в себе си известно настроение. Тогава ние ще правим разни упражнения. Сутрин като станете, да кажем фамилия сте, съберете се деца, баща и майка, започнете окултните си упражнения. Започнете със „Сила жива, кажи ми де вода извира, извира, извира“ – всички ще пеят! После ще дойдат другите окултни упражнения – и децата, и всички възрастни, колкото сте, ще ги изпълнявате. После изпейте *Скръбта си ти кажи*. Ще видите тогава може ли да се възпитават по този начин – с музика – децата, или не. Може. Дадем ли им нещо окултно, ще има резултат. Децата се възпитават чрез картини, чрез образи. Този език трябва да бъде картинен. Той е езикът на Природата. Детето е крайно впечатлително към образите. Затуй трябва да се създадат такива мотиви. А да предадеш това чрез обикновена музика е много трудно. Не е лесна работа да създадеш един окултен мотив. Сега вие не знаете какви ще бъдат следващите два мотива, които ще дойдат. Досега ние се качвахме, дойдохме до върха; сега ние слизаем, после пак ще се върнем към друг един връх. Сега туй пеене ще се отрази различно на характера ви – някои ще станат по-спокойни, по-сдържани, други – по-активни; някои, които са музикални, които са по-поетични, ще почнат да мислят по-сериозно, по-дълбоко. Различно ще се отрази върху вас тази окултна музика, различно направление ще ви даде; няма да създаде у вас еднообразие, а разнообразие, и в туй разнообразие ще има една вътрешна хармония. Сега аз не искам да мислите, че с музиката всичко може да постигнете. Не, тя е едно от средствата. Музиката е изкуство на Ангелите. И следователно за нас тази музика е неразбрана, но за Ангелите всеки един музикален тон – това е звук определен. И тия звукове са неразбрани за нас, но за Ангелите те са цял един език, красив ангелски език. Музиката е ангелски език. Този тон, да кажем *до*, той означава нещо, той не е само мъртъв звук, той е жив звук! Сега ние чуваме отдалече само звука. Звукът е достигнал до нас, но съдържанието на

този звук го няма. Обаче ако във вас се развие вътрешната, окултната музика, то ако аз кажа например тъй: хм – хм (*Учителя пее „Сила жива“ без думи*), веднага като ви я изпея, всички вие ще знаете какви са думите. Всичките тия звукове си имат определени думи. Изкуство е това! Музиката е изкуство във възходяща степен, а поезията – в низходяща степен. Поезията принадлежи на един по-висок свят, но понеже слиза надолу, тия нейни думи са тъй разбъркани, че никаква поезия не е останала от тях. Разбъркани са думите. Ние казваме например място и пространство! По звукове, по своята първа причина пространство и място се различават. По какво? Що е място? (*Учителя мести лъка си от едно място на друго.*) Ето, мества го. Причината е отвън. Аз бутам лъка, той се мести, нали? Причината е отвън. При пространството причината е вътре. Например аз мества ръката си. Вие сте едно живо същество, докосвам ви, но от моя пръст излиза една жива течност, вие не я виждате и като я оттегля, аз продължавам в моето съзнание да действам върху вас, т.е. силата, която действа, не е отвън, а отвътре. Сега смесват място и пространство, но причината при пространството е вътре. Затуй ние живеем сега в местенето на нещата, а не в пространството. Например човек, който се мести, върви само в една посока. Аз едновременно мества лъка и простирам ръката си, взимам нещо. Значи когато се простирам, имам воля да взема нещо и да дам нещо, а в местенето ти нямаш воля. Следователно казвате: „Местим се в този свят.“ Не, местят се само умрелите хора, а живите се простират. И тогава от простирането, казват англичаните, става проекция – проектира се нещо в пространството. Значи само съзнанието вътре може да се проектира. Българинът казва: *пробива, проектира – еко*. Еко е корен, значи отглас на едно движение, което става. Хвърляш, но туй хвърляне има отражение. И тъй, всяка една дума в нашето съзнание има своята определена идея и своето определено съдържание, което тя има по естество, според това как се е образувала първоначално тази форма в Божествения свят. Тогава за всяка една дума щяхме да имаме един определен

звук, пък сега тия звукове са преведени и всяка една дума се е видоизменила. Например имаме думата *milk* – *мляко*. Каква е била думата в първоначалния език, която е значела *мляко* – *мама* или *майка*? Този звук *ма* го има почти у всички деца, той е най-лесният звук за изговаряне: *ма-ма-ма*, казва малачето. Е, и ние казваме *ма-ма*. Какъв съдържателен звук е той! *Ма* – звукът на детето. Умен човек е само онзи, който може да слезе и после да се качи горе. Който не може да слезе, той не е умен. Който седи само на върха на планината, той е глупав човек, а който може да слиза и да се качва, той е умен човек. *Мама* значи същество, което може да се качва горе и може да слиза. Значи само майката може да се жертва, понеже знае да се качва и да слиза, богата е с долни и с горни преживявания, владее всичките условия на Природата, на Живота.

После например вземете звука *б*. За да произнесеш този звук, това значи, че известна сила е затворена и тя търси път, по който да се прояви. Ти свиваш устните си, горната и долната, и се напъваш: *б-б-б* – значи активният принцип на Мъдростта и активният принцип на Любовта се съединяват, за да родят *б-то*. И тогава иде *а-то*. Звукът *а* е емблема на човешкия ум и като съедините звуковете *б* и *а*, казвате *ба – ба – ба*. После интересно е, когато ние се смеем, какъв звук произнасяме? *Ха-ха-ха*. Пък когато кажеш *ох*, то значи – срещнал си някаква мъчнотия. Звуковете *о* и *а* означават Радост. Звукът *х* е звук на мъчение. Който се смее, казва *ха – ха – ха*, а онзи, който среща мъчнотии, плаче и казва *ох – ох*. Два елемента тук си менят местата – *а* и *о* – ту пред *х*, ту след *х*. Като кажем *ох*, Радостта, буквата *о*, е отпред, пред мъчението; а като кажем *ха*, значи пред Радостта има една мъчнотия. Значи за да бъдеш радостен, мъчнотията ще я сложиш пред очите си, няма да я поставиш зад гърба си. Неприятелят си ще го държиш винаги пред очите си. Тогава е безопасно. Сложиш ли го зад гърба си, там е друго – ще охкаш. Кажеш ли *ха-ха*, значи казваш *познавам те*. Кажеш ли *ох*, с *х-то* отзад, тогава идва философията. *Ох* казваме. *Ох* – това е едно уравнение; измени туй уравнение! *Х-то* е

неизвестна величина – ще намериш на какво е равна. Сложи х-то отпред и ще можеш да надделееш над тази мъчнотия. Да кажем, че имаш един слуга; нервираш се от него, лош е. Ще намериш причините защо е лош слугата. Има си причини. Слугата ти за пет минути може да стане отличен слуга и за пет минути може да стане такъв, че да не го познаваш, защото нашето тяло е поляризирано в нашия ум.

В нашето тяло се намират енергии, които не са под контрола на нашата воля и трябва да знаем как да ги управляваме. И всеки трябва да знае тия закони, иначе ако не разбира тия закони, може да произведе известна експлозия. Някой се гневи. Ще се гневиш и отгатък ще минеш. Гневът, то е изгубване на твоето предишно равновесие. Ами че кой от нас като върви, няма да се спъне да падне? Туй устройство на нашето тяло, което сега имаме, не е много сигурно. Животните са много по-умни от нас. Растенията, като знаят, че се намират в един свят на противоречия, са си забили главите в земята, та да стоят прави. А ние сме се качили на две кокили, главата се върти горе, а кокилите се движат, обикалят земята. Ще изгубиш равновесие и ще паднеш. Растенията са още по-умни. Добре, значи човек пада. Кога пада човек? Трябва да дойде едно същество отвън и малко като те бутне, ти загубваш равновесие. Човек пада, като се уплаши. Ако ти мислиш в себе си, никога няма да паднеш. Значи човек, който се е разгневил, е излязъл от себе си, загубил е равновесието си и пада. Що е гняв? Ще се пазиш – където има много хора, да не ходиш, да не би да те бутне някой, защото ще загубиш равновесие и ще паднеш. Много естествено е това, то не е срамно. Разгневиш се – падане е това. Ще станеш, ще се изтърсиш и ще кажеш: „Втори път ще минавам през места, където няма хора.“ Ще минеш тъй, за да не те бутнат. Та ние, като дойдем в стълкновение с хората, падаме. Но като не разбирате закона, тоз те бутне, онзи те бутне. И ако ме бутнат двадесет души и аз все падам, какво ще стане с мене, на какво ще замязам, като се върна у дома си? Ще се оплаквам на този, на онзи; главата ми превързана, ръката превързана, краката превързани. Та същото е и в морално отношение.

Където има много хора, не ходете! Сега аз като ви събирам тук, трябва да се пазите. Не искам вие да се бутате, но между вас да има най-малко два-три метра разстояние. Може да го има туй разстояние. В окултен смисъл ние може да увеличим пространството и може да го смалим, да го стъсим. Това можем да го направим. Сега какво нещо е гневът? Ще считате, че във всички тия морални недостатъци, морални слабости, които имате, няма нищо лошо, нищо срамно. Ама паднал си, сгрешил си. Казват: „Съгрешил, паднал, ама той морално паднал!“ Какво е физическото падане и какво е моралното падане? Каква е разликата? Този във физическо отношение, той е знаел, виждал е, че ще падне, а в морално отношение – той не е виждал, че ще падне. Дойде до някое място и може да падне. Сега ние ще тълкуваме нещата по един естествен начин и ще се съобразяваме с всичко. Аз искам да ви дам известни правила, да ги приложите, за да може животът ви да стане по-смислен. Защото ако ние не поумнеем повече, ако нашето сърце не се развие, не забогатее повече, ако умът ни не се развие повече, ако волята ни не укрепне повече, тогава защо ни е туй Знание? Искам да позабогатеете и да имате прави съждения за нещата. Ще дойдем до опита. Всички неща трябва да ги констатираме много вярно. Например ти казваш: „Аз мислех тъй.“ Като ученик на Окултната школа ще докажеш защо мислиш тъй, кои са причините. Ще обясниш защо тази картина не е естествена. Пък има още много работи, които ще оставим засега. Има известни области, които ще ги оставим, няма да ги бутаме. Защото ако речем сега да ги бутаме, ако речем сегашния обществен строй да го нищим, отиде, та се не видя. Няма да го буташ. Има някои неща, които сега съвършено не трябва да ги буташ. Искане едно малко бутане, за да рухнат. Тия неща временно ще ги оставим, докато съградим новото. И после вие казвате: „Господ знае.“ Че Господ знае, аз нямам никакво съмнение, но и ние трябва да знаем какво Той знае и какво ни е заповядал. Трябва да го знаем! Ние сме дошли като някои готованци. Вие казвате: „Господи, ти знаеш.“ Не, ти си ученик, имаш задължения, определена работа – и

труд, и мъчения ще имаш. Някой път ще те пратят в ада – няма да се откажеш. После ще се трудиш и ще работиш. Тия състояния – мъчения, труд и работа – трябва да ги минеш. Когато минеш през едно състояние, през второ, трето и четвърто, не се обезсърчавай. Такава е Волята Божия. Онзи, който ще ти даде радост, той ще ти даде и сянката на радостта, защото без сенки животът не е живот.

Самият живот, който сега преживяваме, той носи злото със себе си. Животът без сенки носи злото със себе си. Красотата носи злото със себе си. Красивата жена иска да се облече хубаво. После силният човек иска да има пари. Който има голям гръбнак, той може да краде. Силните крадат. Онези болните, хилавите хора може ли да крадат? Силният, той ще направи престъпление. Е, питам сега: тази сила на здравето, която имаме, зло ли е? Не е. То е едно заблуждение, което е влязло в света и съществува от паметивека. Черната ложа е дала насока на живота по този начин. Хубаво, ти обичаш някого. Ти уверен ли си, че от този, когото обичаш, от него зависи твоето щастие, че той ще внесе нещо хубаво в живота ти? Ами ако след като го залюбиш, той ти донесе нещастие? В какво? И на вас тази вечер ще ви приведа едно разяснение. Аз трябва да ви говоря с разяснения, конкретно, за да разбирате философията на нещата. Представете си, че аз и още някой другар сме затворени в един замък, но тъй херметически сме затворени, че няма откъде да влезе въздух. Той се отчайва, казва: „Нашата работа е свършена. Тук ще умрем.“ Обаче аз работя, чета и откривам, че в тази стая има един заден вход. Той като легне да спи, аз излизам навън. Вън има Слънце, чист въздух, ходя по планината, по горите, върна се – той ме вижда бодър, весел, радостен. Той казва:

– Лош е този свят, как ще се живее? Защо ти си тъй радостен?

Аз му казвам:

- Аз вземам нещата отвънка.
- Къде отвънка, не виждам ли как живееш?
- Има друг един свят отвън.
- А ти виждал ли си го?

– Видях го.

– Кому разправяш тези работи!

Той пак заспи болен, хилав, аз пак изляза на слънцето, радвам се, а той се чуди откъде у мен това разположение? И най-после един ден го убедя, изведа го и излезем и двама на отворено място: „Е, кажи сега!“ „Аааа...“

Сега вашето положение е такова. Аз искам да ви кажа, че този свят, в който вие живеете, е замъкът, в който сте затворени, и в него има една задна врата, през която вие можете да излезете и да идете в Божествения свят. Не ви казвам да излезете и да не се връщате. Не, ще излизате и ще се връщате, ще излизате и ще се връщате. И тогава ще кажете на другаря си: „Тук издържам, това е място за работа, мога да работя цял ден в този замък.“ Това не е илюзия, това е една велика реалност! И сега защо ви свиря, знаете ли защо ви свиря? Тъй ви показвам вратата – как да излезете. Да излезете, нищо повече! Има някои хора, които само с музика може да ги накараш да излязат. Аз съм отвън, свиря ви, вие давате ухо, после казвате: „Някой отвън свири, чакай да го видим, откъде можем да го чуем?“ Като излезете през тази врата навън, ще видите свиреца. А като видите свиреца, ще видите и Слънцето. Туй е една жива философия. Това не е само един пример на картинен език, но е реален пример. Не се съмнявайте! Имате една душа, в която да вярвате. А сега един ден вярвате, че има Господ, а друг ден не вярвате. Най-после на какво базирате живота си? Че Бог е Любов. И тази Любов е всепроникваща. Тя е вътре в нас и прониква не в туй ни тяло, а вътре в нашето съзнание, в нашата душа. Прониква навсякъде, постоянно прониква. В най-голямата скръб вярвайте в Любовта, не избухвайте, дръжте си ума! Всичките външни предмети, външни условия искат да те държат в затвора. Не, не, ти за затвора не мисли, не стой вътре! Те като заспят, ти през тази вратичка на задния вход излез навън. Туй е картина. Няма какво да ни плаши сегашният свят, сегашният живот. Мъчения може да има и ще има, но има и една задна врата, ние през нея трябва да излизаме и влизаме. Тя е реална.

Вие влизате и излизате през нея, но някой път излизате с вързани очи. Не, аз искам да ви се отвържат очите. Аз искам вие с отвързани очи да излизате. Не искам да казвате, като излизате: „Почувствувах, че има една топлина, но не видях нищо.“ Свързан си. Казвам: ще снемем тия превръзки! „Ама мен ми казаха, че не може да се снемат.“ Може, може. „Ама опасно било.“ Никак не е опасно. „Ама еди-кой си окултист тъй ми каза. Някой адепт, еди-кой си учител тъй казва.“ Остави този учител. „Еди-кой си професор.“ Остави този професор. Този учител вие слушали ли сте го? „А, не, неговите ученици тъй казват.“

Не е хубаво! Пийте вода от мястото, от извора направо! Тъй, от мястото пийте, от самия извор. Аз не ви казвам да слушате учениците, а да проверявате нещата и да бъдете съгласни с този велик принцип. Аз искам да ви напомня неща, които вие сте забравили – не нови неща, а стари неща говоря на света, които хората знаят от онова далечно минало. Аз ви казвам: слушайте, светът се е изменил, то не е онова време. В какво се е изменил? Тогава слизаше надолу, а сега прави един подем към Бога. Сега започваме със закона на еволюцията, започваме да се качваме и тогава ще търсим своето щастие в Любовта. За Любовта ще ви говоря още, колко има да ви говоря още за тази Любов!

Сега изисква се Вярa, Абсолютна вярa – Вярa, Вярa, Вярa! И ще я опитаме ние. Аз ви давам пример. Аз искам някой от вас, като пеят, да не се смущават. Аз имам ухо, аз ви слушам, казвам: ще се оправи тази работа. Направи се една погрешка – нищо от това. Веднъж, като бях на един концерт, диригентът (*Учителя прави движения с ръцете си, като че се кара.*) тъй строго дирижираше, че всички се сгушиха! Направиш ли погрешка, нищо от това. Ще се оправи тази работа. Направил съм една погрешка, що от това? С една, с две, с три и с десет погрешки, нищо не е. Много погрешки ще направим. Ще чакаме. Всяка една погрешка има и обратен резултат. Погрешките носят и добрини в света. Някой взел фалшив тон. По отношение на тази гама, която аз давам, този тон е фалшив, но по отношение на друга гама той е в

хармония, във връзка е с нея. И този, който е взел фалшив тон, и той не е крив. Казвам: гамата не е тази, измени гамата! „Как, туй е погрешка.“ Не, измени гамата. Трябва да гледаме конкретно, реално на нещата, тъй както са. Следователно няма погрешки в света. Погрешки има по отношение на едно вярване, на едно разбиране. Казвам някой път: туй не е погрешка. „Как, нали го знаем!“ Да, но туй, което е погрешка за вас, туй, което е погрешка в едно отношение, то е велика Истина в друго отношение. Следователно погрешките, които ще намерите в нашия живот, те са погрешки по отношение на едно положение, по отношение на едно разбиране, но не са погрешки за всички случаи. Туй, което за вас е погрешка, в друго отношение то е една велика Истина!

Сега бих ви привел известни изяснения. Не трябва да се смущавате, вие имате един определен морал. В света, в който сега живеете, няма определен морал. Аз бих желал да ми каже някой от вас кой е определеният морал. Има, не че няма такъв, но ние още нямаме определен морал, който да прилагаме. Аз съм чел толкова моралисти – кое е моралното в тях? Христос е казал: „Да не правиш на другите туй, което не искаш да ти правят.“ Е, какво не искаш да ти правят? Принципът е верен, но този принцип трябва да се разложи. То е една сложна задача, която трябва да се разложи на своите съставни части. „Е, да обичаме.“ Как? То е една задача. Да обичаш, да любиш Господа, то е една велика задача. Четири неизвестни има там. Да Го обичаш с ума си, да Го обичаш със сърцето си, да Го обичаш с душата си, да Го обичаш със силата си. Ами че ти още в душата си не вярваш, а ще обичаш Господа с душата си. Ти в ума си имаш съмнение, казваш: „Дали е Той в ума ми?“ Кой е този ум? Ти и в сърцето си не Го чувстваш. Тогава ти имаш неизвестни величини.

После се казва: „Да любиш ближния си, като себе си.“ Кой е този *себе си*? Два *себе си* има. Едното е висшето аз, а другото е нисшето аз. Кое е висшето и кое е нисшето? Не само да говорим с неразбрани думи, но да знаем кое е висшето и кое е нисшето.

Това са все задачи. Те не че не са верни, верни са, но са неща, които не са проверени от нас – други са ги проверили. Туй, което вие проверите, то е вярно за вас. Вие може да го проверите в друг един смисъл – да го приложите съобразно вашето развитие. Затуй казвам, че искам нещата да бъдат верни. При мен беше една вечер един приятел и му казвам: онзи център, който образува една окръжност, е по-голям от цялата окръжност. „Как може да бъде това?“ Вие имате една такава малка дупчица, през която тече вода, и да допуснем, че вие пускате водата от тази малка дупчица в една щерна от 100 000 тона вместимост, и през тази малка дупчица като тече постоянно вода, ще напълни най-после тази щерна. Питам: тази сила, която е дошла, по-голяма ли е от тази щерна? По-голяма е, разбира се. Този център е само една съединителна точка на един по-голям свят. Сегашният свят е създаден от такъв един Център на този свят и е съединен с друг един по-велик свят, на който енергията е 100 милиона пъти по-голяма от енергията на нашия Център. През този Център текат силите на Божествения Космос. Ние това не го схващаме и казваме, че тази точка не заема никакво пространство в нашия свят, че тя е извън нашия свят. Допуснете сега, да кажем, че този Център не заема никакво пространство, но представлява една отворена дупка и през нея тече вода в щерната. Питам: тази дупка заема ли пространство? Не, но без да заема пространство, тя напълва цялата щерна. Казвате: „Е, няма време и пространство.“ Тя може да не заема време и пространство в този свят, но има и място, има и пространство в другия свят, извън вашия свят. Но има и други състояния.

Туй са философски въпроси. Това да не ви смущава. Има ли Господ, няма ли Господ? В света всичко едновременно съществува и не съществува. Вие ще кажете: „Как тъй и съществува, и не съществува?“ Аз за вас съществувам, за мравките не съществувам. Те не мислят за мен, аз съм извън тяхното съзнание. Това показва, че нещата съществуват, когато ние ги съзнаваме в себе си. Ти обичаш някого – той съществува за теб. И ако те питат дали някой Ангел съществува,

ще кажеш: „Може да съществува, може да не съществува, не зная, не съм виждал Ангел.“ Но за човека, когото обичаш, казваш, че съществува: „Познавам го, пипал съм му ръцете.“ Всичките неща, с които сме свързани, съществуват, проявяват се заради нас и те са реални не по отношение на целокупното Битие, а само за нас. Следователно, когато някой каже, че нещата съществуват или не съществуват, то е по отношение само на нашето разбиране. Тъй ще си мислите вие и да не ви смущава въпросът: „От мене човек може ли да излезе?“ Може от всекиго да излезе човек. Всеки един от вас може да мисли, всеки може да чувства и всеки може да действа. Туй абсолютно може да бъде! И всеки един от вас е господар на своя живот. Всички тия кръгове в геометрията показват все човешкия живот. И тия сечения, всички плоскости в един кръг, показват възможностите, които съществуват в един човешки свят. Туй са отношения заради нас, затуй трябва да изучаваме геометрията.

Този въпрос ще го оставим за по-далечно бъдеще. Ако имаме по-благоприятни условия, ще направим опити, защото всяка една теория се подкрепя от опити. Ще ви обясня с опити, че човек е един кръг и съзнанието му излиза от този център. Ще поставим някого от вас в магнетически сън. Вие ще кажете: „Аз съм първият, мен сложете!“ Но ето къде седи погрешката. Представете си, че българското правителство дава 10 хиляди лева за научни цели – да идат някои в Африка, да направят наблюдения. Всеки ще каже: „Аз ще отида.“ Но той най-първо не знае да наблюдава, той няма познания – защо ще го пратите в Африка? Като се върне, ще ви разправя такива небивалици! Ще пратите учен човек, на когото умът е събуден. Казвате:

- Мен, Учителю, прати!
- Хубаво. Какво видя?
- Е, видях Ангели.
- Какви са?
- По-високи от човека и после къщите им са по-големи, дланите им са големи.

И мислите, че сте казали нещо научно. Ами че бил

по-висок – това не значи, че е Ангел. Че къщите били по-големи – това не е важно за един Ангел. Ангелът трябва да има друго отличително нещо.

Вие искате опити. Аз не мога да прибягна до опити, когато вашето съзнание не е готово. Ако прибягна до един опит, вие ще кажете: „Чакай да видим сега дали опитът ще излезе сполучлив, ще го хванем Учителя.“ Ами че аз ви виждам, как ще ме хванете? Ако искам да ви излъжа, значи искам да взема нещо от вас, лесно ще ви омотая. Добре, значи това 50% е вярно. А ако искам да ви кажа Истината, ще ви я кажа. Е, кое е по-добре? Как мислите вие? Ще ви кажа истината, нищо повече! То е положително. Дръжте вие върховете, а всеки връх има своята долина. Онзи човек, който говори Истината, говори и лъжата. Това е един афоризъм. Значи онзи, който говори Истината, хвърля сянка. Хората ще го разберат криво и от тази Истина, без да иска той сам, хората ще изкарат лъжливи поучения. Та онзи, който говори Истината, ще каже и лъжата, но и онзи, който говори лъжата, ще каже и Истината. Тъй трябва да разбирате нещата, дълбока философия е това. Вашият ум трябва да бъде гъвкав, да схваща добре. Ще кажете: „Онзи, който говори истината, говори и лъжата.“ Ама това е двусмислена дума. Вие не сте научили още езика. Онзи, който говори Истината, говори и лъжата. Значи където се говори Истината, там се говори и лъжата; където има богатство, има и крадци, където има жито в хамбара, има и мишки. Това значи, че само при Истината може да се каже лъжата. Щом говориш Истината, ще се намери някой лъжец, който ще се прекомандирова при теб. Там, където се говори Истината, ще се говори и лъжата. Онзи, който говори Истината, ще говори и лъжата, защото у човека има двама: единият говори Истината, другият говори лъжата. Единият ти казва: „Защо си толкова будала, я гледай да си оправиш работите, да си направиш някоя къща, вземи тия пари!“ Другият казва: „Не, остави, ти трябва да бъдеш човек идеален, безкористен.“ И ти стоиш, не знаеш какво да правиш, казваш: „Кого да слушам?“ И ти не можеш да решиш. Ще вземеш страната или на единия, или на другия. Значи ти

се солидаризираш с единия, с онзи долния, казваш: „Хайде да взема парите.“ Станете ортаци и започнете да лъжете и да крадете. Хванат ви, набият ви, затворят ви. Дойде онзи, другият, казва: „Слушай, аз нали ти казвах ортаклък да не правиш с този.“ „Отказвам се, ще слушам.“

Пускат те от затвора, започнеш да живееш по Бога. Но пак те бият. Дойде първият, казва: „Слушай, ти с мене много добре беше започнал.“ Не, не е въпросът там. Значи ние сме раздвоени вътре в себе си. Ако тебе те бият, причината е, че ти си говорил Истината без Любов. А всяка Истина, говорена без Любов, е наполовина лъжа. Когато аз казвам, че онзи, който говори Истината, говори и лъжата, разбирам, че който говори Истината без Любов, говори и наполовина лъжа; онзи, който говори Истината с Любов, той говори цялата Истина. Това е факт. И ако вие говорите Истината без Любов, то е наполовина лъжа. Ако я говорите с Любов, то е цяла Истина. И тогава философията, че който говори Истината, говори и лъжата, е вярна. За да се избавим от тази възможност, трябва да внесем Любовта. Дойде ли Любовта, ще дойде и Мъдростта. Има ли ги тия два принципа в нас, всяка лъжа е изключена. Ние сме в един свят на хармония, ще имаме много приятели, които ще ни предпазят от противоречията, които сега съществуват в света.

ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА ОКУЛТНАТА МУЗИКА

Девета лекция от Учителя
26 ноември 1922 г., неделя, София

ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА ОКУЛТНАТА МУЗИКА

Тайна молитва

*(Прочетоха се няколко теми от домашната работа
„Разликата между светската и духовната музика“.)*

Музиката, това е съединителното звено между ангелския свят и човешкия свят. Съединителна нишка е музиката. И затуй всичките религиозни упражнения, всичките духовни упражнения започват все с музика. Тя е език на духовете. Духовете познават този език. И когато вие искате да привлечете някой дух, да му въздействате или да ви разбере, трябва да пеете или да свирите. Музиката изисква дълго време работа и не само дълго време работа, но и интензивна работа. Това е необходимо, за да разберете окултната музика не само в нейната външна страна, но и във вътрешната. Например ако аз ви изсвиря някои окултни упражнения, някои от тях може да ви се сторят тъй бурни, както и светските откън, или тъй безсмислени, както са упражненията вън. Но с това ние имаме за цел да се развият чувствата. Когато седите при някой извор, при някоя река, вие не подозирате даже, че в реката има музика, че има смисъл. Когато имате най-лошото разположение на духа, може да направим едно малко упражнение – може да идем до Елидере и да изберем там някое стръмно място. Там, където реката се отбива, има едно ханче; ще тръгнем по тази река и вие ще наблюдавате течението ѝ. Като излезете от туй място, вие ще имате отлично разположение. Тази река ще роди в тебе едно отлично настроение и ти, като се изкачваш нагоре и слушаш това шумолене на водата, на камъчетата и листата, в тебе ще се развива веселие, радост. Това е живот! Музика има по

тия камъчета, по тия завои! Някой казва: „Това не е музика.“ Хубаво, този шум е произвел едно благотворно влияние върху тебе. Идете на най-хубавия концерт, който се дава, слушайте най-големия виртуоз и вижте дали ще придобиете такова настроение. Музиката ще произведе такива мисли, както шумът на тази река. После не само това – идете при някое балканско ручейче, но изберете такова ручейче, което да не е кално, в калните ручейчета музиката е друга. Изберете чисти, бистри ручейчета, където да има камъчета, големи и малки, и водата да се блъска тук и там. Ще видите каква музика има там! После, като идете в гората, там ще чуете такива симфонии, арии... Трябва да ви изведе там, има особено време през годината, когато ще чуете този концерт. Вие не сте наблюдавали Природата. Вашият ум е бил зает с други мисли, вие сте минали оттам, ама не сте наблюдавали. Ще идете сред Природата, ще забравите всичките ваши грижи и ще слушате. Сутрин, като влезете в гората, всичко е тихо; после забелязваш едно малко шумолене, един малък шум, който постепенно се усилва, усилва, усилва, дойде един вятър, залюлеят се всички тия клонища и след туй пак започне утихване. Ако имате слух, ще чуете, че туй трептене от всеки един лист има особени звукове.

Окултните гами на Природата са други по отношение на нашите гами – с тях те са в дисхармония. От наше гледище тази музика е другояче настроена. И ако вие се настроите според тази музика на Природата и изпеете нещо от нея, ще ви питат: „Откъде взехте това парче, от кой автор?“ Та по този начин аз искам вие да се запознаете с окултната музика и да черпите сили и вдъхновение от живата Природа, от дърветата особено. Някой път идете не толкова в боровите гори, там музиката е друга, но в буковите, в дъбовите гори и си изберете някоя хубава красива местност, където да има известни промени вътре в почвата. Сега, в нашето съзнание, ние сме заети само с мисълта за Небето и мислим, че Небето е много красиво място. Но в какво се състои красотата на Небето? Давали ли сте си отчет в какво именно се състои Красивият живот? Красивият живот е Разумният живот!

Нищо повече! А този Разумен живот в какво ще се изрази? Той има външен израз, има и вътрешен израз. А вътрешният израз сега за нас се изявява чрез музиката. В нас има музика. Всеки човек си пее, когато е весел, радостен. Когато е радостен, той пее; макар и да не е певец, той вътрешно пее – или си пее, или се моли. Що е молитва? То е Божественото пеене. Молитвата е недосегаемо вътрешно изкуство. За молитвата друг инструмент се изисква вече. Следователно ние имаме пеене, звукове и след звуковете трябва да съчетаем Божествената музика с ангелската. И тогава ние, хората на Земята, ще ѝ дадем само техниката. Дървените инструменти са наши. Грубата част е човешка – направата на цигулката, струните, лъка; вибрирането на въздуха е от Ангелския свят, а смисълът, който музиката може да донесе, той е от Божествения свят. Всички съвременни хора имат изградено понятие, че външният свят е мъртъв и следователно само ние сме живите хора, разумните същества. Не е така! Вие в даден момент може да бъдете мъртви за одного. В какво отношение? Щом ни най-малко не се интересувате от неговия живот. Вие сте вдадени във вашите работи и до известен момент даден човек не съществува в ума ви, той даже като че е мъртъв за вас, а после този човек може да ви заинтересува и да ви стане интересен. Много хора е имало в живота ви, за които първоначално вие нищо не искате да знаете, а след време се заинтересувате от тях.

Та музиката е един начин да оживее Природата за вас. Камъните ще оживеят, дърветата, изворите и всичко наоколо ще оживее и животът ви ще стане сносен. Навсякъде ще може да се тонирате. Сега аз не говоря вече за градския живот или за селския живот – няма да намерите у тях тази преснота. Например българите постоянно говорят за своята музика. Ако се спра да критикувам нашата стара музика от пет-шест века насам, ще кажа, че от робството ние нищо не сме създали, а обичаме да се хвалим. Българинът живее все с миналото. Разказва: „Нашият баща, той какъв кавалджия е бил, какъв цигулар е бил! Мене не гледайте, но дядо ми, пък прадыдо ми, пък баба ми каква певица е била!“ Дядо ти,

баба ти – те са музиканти, хубаво, те са турили основата, ами ти какво направи? Ако дядо ти е бил музикант, а баба ти е била певица, и ако дядо ти е свирил с гъдулката, а баба ти е пяла, ти какво постави върху тази основа? И ти трябваше да сложиш нещо. „На мен, казва, не ми трябва музика.“ Тогава излез из живота! „Не ми трябва молитва.“ Излез из живота!

Съвременните хора искат да покажат значението на музиката и затова светските хора отделят повече време за нея. Това е хубаво, те вървят по правия път, аз ще ги похваля. В съвременните течения на окултистите и в разбиранията си повечето религиозни хора казват: „На нас много пеене не ни трябва, трябва ни дълбоко размишление.“ Е, какво е дълбокото размишление? Седне някой, концентрира се. Индусите какво правят? Ама тия индуси, които днес употребяват известни системи за концентриране, те с векове са упражнявали пеене и свирене. Те са минали първата степен на ученици и сега са дошли до концентриране. Те са придобили тия способности, които стоят по-нагоре – и те могат да се събудят. А какво става с един европейец? Той се концентрира и като мисли, мисли, заспива. Това не е концентриране! После пак си отриче очите, свие си ръката и казва: „Аз ще се концентрирам.“ Ти развали вече концентрирането. Спокоен трябва да бъдеш. Ти ще се отпуснеш, ще сложиш ръцете си преспокойно, свободно, няма да се свиваш, няма да има никакво стискане на мускулите. И когато пеете, някои от вас се стягат. Не, ще се отпуснете, гърлото ви трябва да бъде свободно.

Някои казват: „Какво ще кажат за мен? Аз от музика не разбирам.“ Вие оставете вашата критика. Ти имаш желание да пееш, нали? Ще направиш една погрешка – сто направи, но се научи да пееш. Ние ще те извиним за погрешката. Но ако кажеш: „Аз да се науча, че после ще пея!“, никога няма да се научиш. Това са лъжливи схващания. Оставете вашето честолюбие и тщеславие! Най-първо няма да взимате вярно тоновете – това нищо не значи, това не е за обезсърчение. „Ама аз не съм добър певец.“ Ще ви дам правила как да пеете. И ако вие употребите моите правила, ще се оправят гърлата ви. Има подобрение. Преди повече от 15-16 години

аз направих първия опит. Това беше във Варна. Имаше една ученичка, шестокласничка, тя не можеше да изпее два тона правилно. Всички се смееха, че била дървен музикант. И като я нападнат, тя си поплаче. Казвам: ти можеш да се научиш да пееш. „Как?“ Тя се научи хубаво да пее и после пееше в хора. Но на човека трябва да му се вдъхне доверие, че има дарба. Той трябва да има вяра, за да се научи да пее за себе си. Аз няма да ви уча да излизате на сцената, за себе си ще пеете.

Най-хубавата музика е, когато пееш или свириш за себе си. И аз от личен опит зная това. С моята цигулка аз съм прекарал най-хубавите си минути. Взема, посвиря на всичките скърби и страдания и като им засвирия така тия песни, т.е. аз ги наричам окултни упражнения, всичките духове си заминават и аз ставам радостен и весел. Но щом не свиря и не пея, много лоши са духовете. Някои си казват какво ли правя аз? Аз, когато съм уморен, свиря и пея. И когато идвам в гората, слушам как тя пее, как изворите пеят, как птичките пеят. Навсякъде се вслушвам. Някоя птичка пее, аз се поспра, заслушвам се, казвам ъ: „Колко е хубаво. Тук, едичкъде си, хубаво пееш, но тук, на това място, и ти си изпортила малко.“ Славеите ги слушам, наблюдавам. Някои от тях са майстори, добри певци. Хубаво гласа си извиват, но на някои казвам: „Ти трябва още да се учиш.“ Един ден отивам към Борисовата градина и по пътя към гората слушам – славей пее. Славеят е много срамежлив. Този славей се скрил в боровите дървета; отличен певец, пее хубаво, но не се вижда и така ме интересува! Тонове взема така правилно, чисто, рекох – да видя къде се е скрил.

Отидох – оттук надникна, оттам надникна, зърнах го, а той, като замижал с очите си, пее, та се възнася. Както го слушах, той отвори очите си и ме видя, подскочи и каза: „Как ме издебна!“ Казвам: слушай, харесвам ти пеенето, хубаво пееш, отличен певец си ти! Трябва да наблюдава човек! Ще каже някой: „Е, аз ще седна сега да се уча от туй малко славейче, друга работа нямам, ще се занимавам с туй малко славейче.“ Ако ти не се занимаваш с него, и с другите работи

не можеш да се занимаваш. И когато Господ те види, че ти търсиш все великите работи в света, Той ще каже: „Нашият син не отива на добре.“ А когато види, че обръщаш внимание на малките работи, и великите ще дойдат. Та пеенето някой път, според вас, това е дреболия. Кои пеят? Казват: „Ние знаем кои пеят.“ Българите за пеенето имат следното понятие: „Момата, казват, трябва да пее, понеже ще се жени. Пък попът, той си има такава длъжност – да пее; псалтът също пее. Аз не съм псалт, не съм поп, не съм мома да се женя, та да пея! То бива един път в годината, когато идеш някъде, когато те повикат на угощение – тогава може да се развеселиш, може да попееш.“ Такива са въобще народните ни схващания. Българинът отпосле ги е добил, в своето слизание. В своя първоначален живот, когато той е седял по-високо, се е проявявал като музикант, но отпосле той е изгубил тази музикална култура. Музикален е българинът! Той имал култура, но като изгубил своята музика, изгубил и своята книжнина. И сега от книжнината на славяните нищо не е останало, а при това славяните са много музикален народ, но у тях наново трябва да се събуди този музикален дух.

Сега ние започваме просто, с малки, прости упражнения. Упражненията са елементарни. Аз искам онези от вас, които ще пеят, доброволно и по любов да пеят. Ако искате да се учите и тия упражнения да произведат ефект върху вас, ще трябва всичко по любов да правите и тогава вие ще ги опитате. Вие ще спазвате законите. Няма да взимате тоновете в такова легато, в такива протакания, но ще се учите да взимате тоновете много вярно, чисто. Най-първо ще се научите да взимате добре четирите основни тона на основната музика: *do, mi, sol, do* (горно). Вярно ще ги взимате. Всякога ще може да взимате тези четири тона и след това постепенно ще се научите да взимате и други тонове. Аз не казвам, че без музика не можете да живеете, можете, но животът ви ще бъде несносен. И онези хора, които най-много страдат в живота си, те са хора без музика. Музикантът не страда. Той страда, но е радостен в страданията си. И аз съм виждал –

има такива просяци. Най-добрите от тях са онези, които свирят със своята гъдулка. Той си свири и като мине някой, просякът казва: „Аз не прося, изкуство имам.“ Изкуство е то! Хубаво свири той, възпитава хората, седи на пътя и казва: „Моето изкуство ви предлагам, без пари свиря аз.“

Та в новото Учение непременно искам от всинца ви да знаете музика. В Школата който не е музикален, той не може да бъде ученик. Всички трябва да имате ухо да различавате тия тънки тонове, но не само да станете чувствителни, защото ако станете много чувствителни, ще станете тщеславни и горделиви, но трябва да развивате образи – чувствителността да се обърне на образна музика. Образите са качество на човешкия ум. Чувствителността е необходима за сърцето като пѐра, но тази пѐра трябва да се обърне на енергия. Всякога, когато пеем, в пеенето трябва да се произвеждат хубави картини, някои хубави образи от Природата. За света други песни ще имате. Когато минавате от сегашната музика в окултната, вие ще имате един преходен период. И в това, както се сменят гамите от една в друга, ще се научите да сменяте гамите и да минавате от едно състояние в друго. Някой път става у вас едно притъпяване на гласа. Притъпяването на гласа се дължи на това, че не сте се научили да контролирате вашата воля. Ще я пренесете в гортана си, ще правите известни упражнения – да владеете вашия ларинкс, да пренасяте разумно волята си. Гневът, съмнението, ядът, безверието – всички тия неща рушат гърлото. Може някой да е много талантлив, но тия отрицателни качества постепенно ще повлияят на неговия гортан, а след туй ще повлияят и на неговата мисъл. Ти се съсредоточаваш, искаш да се изкажеш и тази мисъл постепенно се проектира чрез твоя гортан. А самата реч – и тя се изразява по един музикален начин. Например като кажете: „Аз искам“, това е музика. И първоначалният език е бил чисто музикален, но с грехопадението на хората са останали звукове, които нямат музика в себе си. И сега вече в оперната музика искат да възстановят музиката чрез пеенето и играта, а ние, като видим това, ще се произнесем малко

нецензурно, ще кажем: „Туй са известен род кълчения.“ И ако съвременният човек ни попита: „Кое е правилното движение? Кой са ония правилни маниери и движения?“, ще му отговорим: които са съгласни с Природата. Знаете ли кои са правилни движения, например кога се е появило ръкуването на хората? В сравнение с човешкото развитие ръкуването не е от много старо време. Всяко едно движение изразява известен музикален тон. И с музиката по-нататък ние ще изучим тия движения. Когато движението съвпада с тона, който му съответства, то е една велика сила. Сега там псалмопевецът казва: „Изворите, реките, горите Те призовават.“ Цялата Природа взема участие да слави Господа. Как ще Го слави? С пеене. Сега не разбирайте, че аз взимам предвид пеенето в сегашната музика. То не е още музика. След време хората ще се раждат с музикални способности. Сега, доколкото виждам, между всички ви има някои доста даровити по музика. А то е един добър признак. След това тази музика ще предизвика, ще събуди у вас други способности, ще ви направи по-способни, по-нежни и меки. Нужна е нежността! А нам ни трябва мекота, музика. Аз употребявам музиката като един последен метод да внесе хармония между вас. И ако този метод не проработи, аз имам на разположение още един метод, но после ще ви го кажа. Сега ще кажете: „Непременно дърво ще дойде.“

Съвсем друга е мисълта ми. Имам един метод още по-хубав, но бих желал този последен метод да дойде, когато вие усвоите музиката. Той може да дойде и по-рано, но като започнете с него, ще трябва да се върнете назад. Та методът ще ви върне да научите музиката. В него изключение няма. По-добре е да изучите сега музиката, че като влезете там, да вървите напред, като някоя птица да си вдигнете крилата нависоко и да бъде свободен вашият път.

Сега да се върнем към нашите две упражнения. Те почти са завършени. Един такъв клас, да ви занимавам с тия упражнения, аз наричам това забавни събрания. Туй за мене е едно забавно събрание, една забавна вечер. Сега няколко от учениците ще изпеят първото упражнение, както е завършено;

след туй ще пеем упражнението за Слънцето и Скръбта си ти кажи. (Учителя свири, а осемте братя пеят.)

Първи мотив, завършен:

Сила жива, (2)
кажи ми (2)
де вода извира. (2)
Кажми ми (2)
сладки думи две –
твоите думи две,
сладки думи две.

(2)

Втори мотив, завършен:

Скръбта си ти кажи,
сърце си ти отвори
на слънчеви лъчи. (4)
Лъчи от Бога Благост ще ти донесат
и в душата ти Радост ще внесат. (5)
Радост ще внесат (8)
и в душата ти Радост ще внесат.

(Изпяха се много пъти.)

Да изпеем втория мотив така, че когато мелодията се качва нагоре, постепенно да се усилва, а като слиза надолу, да утихва, утихва, докато дойде на това място – *радост ще внесат*; после пак постепенно ще се качва нагоре и като се връщате, пак тихо ще пеете. Туй показва, че в музиката при качването нагоре има известни мъчнотии, които постепенно се преодоляват, както като се качваш на някой планински връх. При слизането започваш да пееш пак тихо. Вълнообразно е качването нагоре. В тази песен пък – *Кажми ми сладки думи две*: тук има полутонове, тях ще ги прескачате. Каква е широка площта на окултната музика! В обикновената музика това е разделено на четири части и едва може да я пеят.

Прилагайте музиката в живота си! Да кажем, имате някоя мъчна работа да свършите: започнете да пеете. (Учителя пее сам „Лъчи от Бога Благост ще ти донесат и в душа ти Радост ще внесат.“) Ще си изпееш така свободно песента. После по този мотив може да си направиш много песни. Те

са правила. Може да си композирате каквато песен искате. И тогава, ако вземете: „Кажми ми, кажи ми сладки думи две.“ ... (*Учителя пее сам.*) Тези, сладките думи, кои са те? Туй не е измислено. Казват българите: „Кажми ми две сладки думи!“ Там се взимат и хубави, и весели думи. (*Учителя свири „Кажми ми, кажи ми“.*) Сега българинът се събужда, нали, и вие ще кажете: „Това са български песни.“ Не, не са български песни. Това са песни на Природата. Този мотив не е роден от българската глава. Българска музика било това! Ходил един ясновидец и изкарал тия хороводни песни като български песни. Това са песни на Природата! Казват: български песни били! Българската глава такива песни не може да роди; не само българинът не го бива за това, но и англичанинът, и французинът – тях даже още повече не ги бива от нас. Това са мотиви на Природата. Някой път са съблазнителни, понеже с тях много тропане са изкарали, много са играли с тях. Тези песни са ги употребявали хората за зло, та сега, като ги засвириш, казват: „Тропаница има.“ А тази тропаница е за лекуване. Ако има тропаница, тя е за здраве. Това са ритми за здраве. И вземете, когато някой е болен, не му пейте минорни гами, мажорни пейте. Мъжът ти е болен – потропай му, тъй, не силно, тихичко потропай, вкъщи потропай. Той най-първо ще каже: „Не ми тропай!“ А като му поиграеш, ще каже: „Я още малко!“ И ще почне и той да тананика и погледнеш – работата се свърши. „Ама че как – казвате, – срамота е да се играе?“ Още по-голям срам е да лежиш на леглото здрав, да пъшкаш и да ти носят това-онова. Туй е още по-смешно. Ако е за почивка, друг е въпросът, но да се разболееш и да смутиш цялата къща с своята болест, това е срамота! Ще потропаш, ще посвириш; има болести, които така се лекуват – това е музикално лекуване. То е много хубаво. Няма много силно да пееш – тихо, не да сплашиш болния, защото ухото му е много чувствително. Трябва да се пее много тихо, но живо. Например, когато минаваме към второто упражнение, мотивът е много сериозен – отпърво той е минорен, после става по-жив: „Лъчи от Бога Благост ще ти донесат.“

Сега ние ще приложим музиката при възпитанието на децата. Ще правим опити с малките деца. Вие искате с вас да ги направим. Вие сте употребявали много морални правила, а сега върху децата ще приложите някои от тия окултни упражнения, ще видите какво е тяхното влияние. Музиката за в бъдеще ще представлява едно добро възпитателно средство, което може да приложите и за себе си. Седиш и не можеш да решиш една задача. Вземи едно упражнение, второ, изпей всичките упражнения и ще видиш резултата. С тия упражнения, които ви давам сега наготово, туй е едно съкращаване на труда. Другояче тия упражнения ще ги търсите из рилските гори, ще ги търсите по планините, по изворите, пък най-после може да ги търсите и сред народа, но трябва ухо и разбиране – да схващате какъв е истинският мотив. Българинът през време на своето робство се е лекувал така с тия свои песни. С минорните песни той е лекувал тъгите си, а с мажорните той е казал: „Ти трябва да потропаш, да поиграеш, пък утре ще идеш да ореш.“ После, като дойде пак тъгата, ще пее минорната гама, при Радостта – пак мажорната и т.н. Сега и ние сме изложени в света на страданията, а музиката – това е начин за лекуване. Може и без музика да мине.

Хайде една почивка, сега да видим какво казват учениците тук за музиката.

(Прочетоха се още няколко теми.)

Светска и духовна музика няма. Музиката не е нито светска, нито духовна, но тя има два превода. Музиката си е музика, един принцип е – тъй може да се каже. Когато ние говорим, че човек трябва да има добро настроение, то е музика. Всяко приятно настроение – това се дължи на музиката. Доброто, за да се прояви, непременно трябва да употребиш музиката, тя е една обвивка. В Мъдростта има ред и порядък, както в музиката. Значи в Мъдростта, в Истината, в Любовта всички употребяват музиката. Те са външни средства за проявяването на самия Живот. Музиката е граница. Ако вземем този, интелектуалния свят, той е граница между интелектуалните и музикалните

способности на човека. Тук (на челото отстрани, на ръба му) се намират няколко способности у човека. На някои този ръб не е така силно развит, значи музикалните способности са по-малко развити, а ще забележите, че у музикантите този ръб (над окото) е много развит. Интелектуалният свят, туй е ангелският свят, дето казват: „Човек е манас“ – то е светът на Ангелите. Допирни точки са това. Най-големият наш философ пред един най-прост Ангел е като един невежа. Най-ученият философ на Земята пред един най-прост Ангел ще се намери в положението на едно малко бебе.

Сега по някой път ние имаме високо мнение за себе си. Често на Небето има такъв един израз – там най-простият Ангел е офицер. Не е войник – между Ангелите е офицер; а тук офицерът не е Ангел. При сегашното състояние на човечеството има по-важни работи, отколкото целият наш живот. Сега ние имаме за себе си високо мнение, даже по някой път аз съм слушал да казват, че хората седали по-високо от Ангелите, от Архангелите. Тъй си мислим ние. За в бъдеще може да стане това нещо, възможно е, но засега... Там, в Писанието, се казва: „Направил си го малко по-долу от Ангелите.“ Но някои богослови го тълкуват, че човеците надминават Ангелите. Това не е вярно! Ако вземем формата на Ангелите – добре, но ако вземем тяхната същина, има нещо, в което Ангелите не могат да прогресират – то е, че те не могат да грешат! Те са същества абсолютно чисти, чисти! Те са образец на Чистота и Любов. Ако искате Любов, там може да я намерите, между тях е Любовта. И каква Любов! Ако изпратим някои от вас там, при тях, ще видите, че те нямат такава любов, такава култура като вашата. Между вас и тях има такава преграда, че мъчно може да се домогнеш до тяхното училище! Колко живота трябва да прекарате в пост и молитва, колко молби трябва да отправите към Бога, докато ви приемат там, при тях. В Рая лесно се влиза, но между Ангелите мъчно се влиза. В Рая са все човешки души. Та когато някой ме слуша да говоря за Ангелите, казвам: пламъка, огъня, Ангелите ги правят, те са същества на огъня. Ние трябва да бъдем скромни.

Ангелите имат отлична култура – такава култура с такава Чистота, за която ние можем да имаме само смъртно понятие. По някой път някой Ангел може да дойде на Земята, но те идват със специална мисия. И човешките души имат ръководители Ангели, но те много рядко слизат между нас. Не си правете илюзия! Ангелите слизат много рядко – не че не обичат да слизат, но имат много работа. Понеже човечеството е останало назад, те гледат да приготвят светии за него. И Ангелите – и те си имат еволюция, по която вървят – те приготвят светии. И тъй, вие се приготвяте за светии. Туй не е за смях. Светия значи проявяване, да можете да учите и да помагате. Та почти всички служби, които Ангелите са имали, сега са заети от светии. Много малко Ангели има сега тука – те се оттеглят в своя свят, там имат работа. Някои от тях са много натоварени, натоварени са с управляване на слънчеви системи. Те няма да слязат да се занимават с Иван, с Драган. Важна работа имат! Те са същества чисти, крайно чисти, толкова нежни, че при тях ти не можеш да приближиш тъй порочен! Абсолютно не можеш да се приближиш! Те са като пчелите – те болници нямат, лекари нямат, когато някой съгреша между тях, изведнъж го изхвърлят навън. Опрощение няма там, никой не плаче, изведнъж го изхвърлят и го забравят. Тъй щото между нас има доста от тия паднали ангели – не са паднали ангели, но ангели без крила са те. Има едно предание, че когато хората паднали и дошли на Земята, от Невидимия свят изпратили един милион Ангели тук, да дойдат да им помогнат. Те, като дошли, видели човешките дъщери, които били много красиви, и взели, та се изпоженили за тях и останали на Земята. Та казва преданието: „Синовете Божии видели, че човешките дъщери са много красиви, и се задомили на Земята.“ И като дошъл Христос, дошъл да каже на Ангелите: „Вашата мисия беше да помогнете на човечеството, пък хората, като дойдат до такова съзнание, нека те да спасяват другите с тия връзки.“ Сега това са приказки от *Хиляда и една нощ*. Това е окултен разказ, който трябва да се разясни, за който ако се говори без разяснение, ще си съставите едно криво понятие.

Ангелите са свързани с растенията, с животните, а ние сме свързани с тях. Аз ще ви кажа как сме свързани с Ангелите. Дърветата – това са деца на Ангелите. Сега ви говоря на окултен език. Пък животните – това са деца на Архангелите. Та техните деца – растенията и животните, служат на хората. Ангелите и Архангелите им казват: „Учете се тук, изучавайте човешкия живот!“ Не мислете, че растенията имат просто произхождение – един ден те ще се върнат горе при своите родители. Някои казват: „Това е едно дърво!“ Сега у вас ще влезе една отрицателна мисъл: Ангелите имат ли деца? Имат, разбира се, но деца, които не се раждат така, както се раждат хората. И този начин, по който се раждат хората, той не е един от най-сполучливите методи за раждане. „Родено от плът и родено от Дух.“ Как се ражда от Дух? Та затуй ние трябва да бъдем много внимателни към тия растения. Когато ви говоря за растенията, аз имам предвид, че те са деца на Ангелите – затуй в ябълката, в крушата и пр. има такива хубави сокове. Не чувствате ли тяхната сила? То е цяло богатство! У тях Любовта е свършено безкористна, те се жертват. Но някой път, когато пристъпим законите, и те произнасят присъда и често някой от нас може да плати с живота си. Сега въобще вие казвате: „Господ създал растенията, дърветата за хората – да ги употребяват за градиво.“

Вие, като ученици на Окултната школа, ще се освободите от туй заблуждение. Не е тъй! Дърветата не са направени да стават греди за нашите здания. Че стават греди, то е друг въпрос. Че ние можем да заколим някои от тия млекопитаещи, то е друг въпрос, но те не са създадени за нас да ги ядем. Сега, ученици сте вие, трябва да мислите. Дойде някоя мисъл, мислете върху нея. Има и друг начин за раждане. Ако растенията и животните доброволно се жертват, то е друг въпрос, но тъй, както ние ги употребяваме, както ги насилваме, първоначално не е било така. Растенията, животните и млекопитаещите имат съвсем друго предназначение. Когато Адам е бил в Рая, какво било предназначението му, какво му било предоставено? Какво пише Библията? Нали там се казва да обработва земята и

да отглежда растенията и животните? И не само това, но на всички животни да им даде имена. Никъде не е казано да ги яде. На животните Бог дал трева да ядат, а на човека дал плодове. След като излязъл из Рая, понеже станал господар, човекът престъпил Божия закон.

И тъй, ние трябва да се научим да пеем – най-важното нещо е да пеем. Но тази музика, която аз препоръчвам, тя трябва да внесе следните елементи – окултната музика внася освежаване на ума. Ако ти поеш правилно една окултна песен, умът ти ще се разведри. Ако имаш да решаващ някоя задача, правилно ще я решиш. Някой пита: „Как да реша задачата?“ Ще поеш и правилно ще я решиш. Като си попееш пет минути тихо, след туй вземи перото и ако тази музика може да внесе тия качества на разширение, светлина и чистота в ума, тя върви в съгласие. Трябва не само да се възродиш, но и да решиш правилно задачата си. Например в музиката има и някои тонове, които са свързани с думи. Ние ги свързваме с думите, за да се развие в нас чувствителността. Пък някой път чувствителността се отразява зле върху нашата памет. Сегашните музиканти са много чувствителни. Изобщо музикантите са много честолюбиви, от много малко кипват. Вземете някой капелмайстор или някой диригент на хор – като си втренчи очите, не може да търпи грешки. А той трябва да бъде тих и спокоен. Туй е, защото идейна музика няма още. Сега няма какво да го осъждаме. Прав е, трябва да се пее хубаво. Той не може да слуша тия неверни тонове. Прав е! Та първо ние ще пеем за кого? Ние ще пеем от Любов. Ще турим за основа Любовта и ще пеем! Тогава аз например казвам: „Много ми е тъжно, не ми се пее вече.“ Някой се усеща тъжен, не му се пее. Ще поеш! Единственото нещо, което може да те излекува сега, то е пеенето – трябва да поеш! Защо да не поеш? Както ви казах тази сутрин, ние трябва да мислим, защото много скъпо костваме на Невидимия свят.

Аз един ден трябва да ви правя сметка колко коства всеки един от вас. И да не си правите илюзии – за нас се харчи такава грамадна енергия, че е срамът ние да седим още

в това положение! Това не е милион, не са десет милиона, това са милиарди и милиарди лева само за одного! И при това седите и казвате: „Какво ще излезе от мен?“ Какво ли ще излезе? Как да нарека такъв един ученик, на когото баща му харчил, харчил, изпохарчил всичкото си имане? Как го кръщавате такъв син, как му казвате? Ще намерите сами тази дума.

Ще бъде, всичко ще бъде! Главното нещо е да се мине този преходен период на човечеството. Учениците се намират в малко особено състояние. Туй няма защо да ви обезсърчава. По-нататък ще дойдем до някои основни упражнения. Ще дойдем тогава да застъпим друга една област. Ще минем в геометрията и математиката.

Сега аз искам да ви кажа как растат идеите. Например аз взех един образ – „Сила жива, изворна, течуща“, и всички тия упражнения излязоха от тази картина. Принцип е тази сила – строи. После ще имаме едно упражнение за Мусала: „Един си ти, мой Мусала! Видели ли сте изгрева от Мусала? Мусала, Мусала, мой Мусала!“ За Мусала ще има едно упражнение, след него ще имаме едно друго упражнение. Само за думата *Истина* – цяло едно упражнение! Ще се научите да произнасяте тази дума – *Истина!* Заглавие и песен с една и съща дума. Ще имаме значи три упражнения: за *Мусала*, за *Истината*, *В зарите на живота*. После ще научим още едно упражнение – *Бог е Любов*. Там като дойдем, ще видим дали ще продължим. Тогава с него ще имаме дванадесет упражнения и ще завършим първия цикъл на окултните упражнения по музика. Те ще бъдат упражнения само за през свободното ви време. За музика ще давате само пет-десет минути време. Когато сте скръбни или тъжни и не можете да работите, тогава пейте, но щом можете да работите, не ви трябват песни. Нека имаме сега една тайна молитва.

ОКУЛТНА МУЗИКА

Десета лекция от Учителя
3 декември 1922 г., неделя, София

ОКУЛТНА МУЗИКА

Тайна молитва

Сега от учениците в Школата се изисква сериозна работа. Сериозна в туй отношение – вие не трябва да идвате само като слушатели, просто да премине времето ви. Пеене трябва! Когото и да е от вас, стари и млади, ще ви изправя тук да пеете. Искам всички упражнения по музика да ги запомните, понеже те са музикални правила и ние ще ги приложим. За музиката има разни мнения. Сега вие ще заучите тези музикални правила тъй, както са, като образци. От вас се изискват прости тонове – ясно, чисто и идейно пеене; и като пеете, да чувствате това. Сега ние минаваме набързо тия упражнения.

Както виждам, някои от вас и върху зададените въпроси не пишат. Всеки от вас, който три пъти не напише зададената си тема, трябва да напусне Школата! Или ще сте изпълнителни, или няма да бъдете ученици ! Щом сте ученици, трябва да бъдете верни на себе си. Два реда да има, но напиши нещо; глупаво да е, но напиши; за някоя гарга да е, но напиши! После ще се учите да пеете. „Ама не мога да пея.“ Не можеш? Ако не можеш да пееш, ще се научиш. Все с туй *не може*; отлагате, отлагате и сте дошли до това положение.

Сега аз не искам от вас да отдадете на пеенето цялото си време. Може да му посветите един час или половин час време от седмицата. И то е достатъчно, това е една приятна работа. И после въпросите, темите, които се задават тук, вървят по един особен закон. Вие може да не кажете нещо много умно и аз не искам да кажете нещо такова, но искам да размишлявате умно. Вие като разсъждавате върху тази тема, самият предмет ще внесе една малка светлинка у вас, а тя гради нещата. Нашият свят е създаден от малки величини.

Господ с милиони години е изпращал към нас своите мисли, чувства, желания, действия; и колко е чакал, чакал, докато ги възприемем; и сега ние трябва да бъдем верни, понеже разбираме как бавно се гради човешкият характер. Ще ми кажете: „Ние имаме някои по-важни работи.“ По-важни работи от тия нямате! Аз считам за най-важните работи в този свят яденето, пиенето, спането, мисленето, чувстването и действането; а другите работи, търговските – обличането, журфиксите, туй-онуй – това не са толкова важни работи. Ние ще разделим нещата на важни, съществени и на несъществени. Ученикът каже ли веднъж, че ще учи, ще държи на думата си! Ще учиш! Вие имате мнение за себе си, че сте възрастни. Е, на колко години сте, каква е вашата възраст? Ако тук сте на четиридесет години, то ако се пренесете на Юпитер, там наши дванадесет години са една тяхна година. Тогава нашите четиридесет години, пренесени на Юпитер, на колко техни години се равняват? Ако се пренесеш на Сатурн, на колко години ще си? Там нашите тридесет години са една Сатурнова година. Тогава на колко години ще бъдем ние? Даже на година и половина няма да бъдем. Ами ако се пренесем на Нептун или по-далече? Тъй че туй, дето се мислите за стари, не важи. Мога да ви пренеса на една слънчева система, където едва ли ще имате една минута от живота си според делението на живота там. Тъй че не си създавайте мнение, че сте стар човек. Стар човек е този, който много знае. А че вие не знаете: това аз мога да докажа на всички ви; и не само на вас, но и на най-големите философи в България мога да докажа за три минути, че не са учени. Мога да докажа, че не са учени. Как? Ще им задам една задача за разрешаване. Нали са учени! Хубаво, какво правят, като заболяят от апандисит? Като им дойде апандисит, не могат да го изцерят – хайде, отрежат червото; заболи ги стомахът – отрежат дебелото черво. Чудни операции правят! Заболи ги бъбрекът – отрежат го, казват: „И с един бъбрек се живее.“ То ако можеше тъй, Господ щеше да направи човека с един бъбрек. Не, стомахът е необходим, слепото черво е необходимо, апандиситът е необходим. „Може и без него.“

Не, Господ с милиони години е работил върху тях, а ние казваме: „Може да ги извадим.“ Заболи те окото – извадят го, оперират те, турят ти изкуствено, стъклено око. Това не е изкуство! Изкуство е, като туриш ново око, да можеш да виждаш с него. Сега аз им признавам едно изкуство – че могат да присаждат кожата, обаче те от гърба ти ще вземат кожа, носа ти да направят. Гърбът ти ще помни това, ще каже: „Носа поправиха, но мен развалиха, от мен взеха, на носа туриха.“ Пък аз искам сега да знаят – като трансформират тия клетки, да поправят и гърбове, и носове, без да пострада единият за сметка на другия. Сега в музиката вие слушате тия класически музиканти и композитори: Моцарт, Бетховен... Но ако някой ви попита: „В какво седи класицизмът на Бетховен?“, казвате: „Чудно нещо! Той е дивен!“ Но какъв е? Казваш: „На еди-кой си чувствам аз силата му.“ Какво чувстваш? Там, като видиш нотите, може да покажеш коя нота, кой пасаж ти харесва, защо и за какво. Той може да означава някаква идея. Например може ли някой човек да се кара и да ти говори тихо? Той, като ти говори любовно, може да ти каже: „Ти си благ човек.“ А като иска да се кара, ще натърти гласа си съобразно с тоновете в Природата: с това, дали тоновете са силни или тихи, се изразява известна идея. Така и на някой концерт ще вдигнат една олелия. Хората казват: „Отлично свири!“ А пък аз казвам: все се караха те. Има оркестранти, които свирят бурно. То е хубаво; като караница е, но трябва да изразят известна идея. В музиката трябва да изразяваме образно всичките чувства. Трябва да знаем и начина, по който се изразява едно чувство. И в пеенето е същото. Ние като започнем, че и Любов, и всичко – карае ей тъй, по шопски. Не, не, окултната музика не търпи тия работи. Тя има образи, изрази има, идея има в нея. Поезията е скрита вътре в самата музика. И аз искам да помислите върху туй. Това е една широка област. Сега, тази вечер, ние ще ви изпеем *В зорите на живота*, после ще ви изпеем нещо за Мусала.

(Една от сестрите изпя първия мотив.)

В зорите на живота (2)

*Слънце изгряваше, (2)
на Природа граници очертаваше, (2)
в душа ми мощен дух пробуди (2)
и в сърце ми Любов събуди, (2)
събуди, събуди
и в сърце ми Любов събуди.*

Сега за Мусала – втори мотив:

*Един си ти, мой Мусала,
свещено място, Божи връх.
Мой Мусала, Мусала, Мусала, мой Мусала.
През ясен ден на пролетта
видели ли сте изгрева от Мусала?
Мусала, Мусала, Мусала, от Мусала.
При първи лъч на Слънцето
вдъхнали ли сте леки дъх на Мусала?
Мусала, Мусала, Мусала, на Мусала.*

Тия са двата мотива. Сега имаме и трети един мотив, но ще заучим сега само този за Мусала, по-лесен мотив е той.

Сега аз ще изпея третия, той е източен мотив. (*Учителя свири и пее.*)

Трети мотив:

*Махар Бену Аба,
Веют Биладер Адер Бену шела,
Бену шела, Бену шела,
шела, шела, шела,
Биладер, Адер Бену шела.*

Молитва на ученика – тъй кръщавам аз този мотив. Разбирате ли? И вижте разликата, това е един окултен мотив. (*Учителя пее пак, без да свири.*) Мекота се изисква тук. (*Пак го повтаря.*) Тъй ще го изпълнявате вече. Сега аз ви казвам как да пеете, давам ви образец. Като дойде някой певец, тъй трябва да пее той. (*Изпяхме го всички.*) Не е мъчен този мотив, но в пеенето ще пазите едно правило: когато пеете, ще концентрирате ума си! Щом изгубите концентрирането на ума си, не може да пеете. После, не само за мелодията ще мислите, но и за гърлото си ще мислите. Певците не мислят за гърлото. Гласът ви и умът ви ще присъстват вътре

в гърлото и никога няма да се простудите. Само така ще се създадат хубави гласове. Израз на мекота трябва! Това са упражнения, които трябва да минете. Сега, като пеете *Махар Бену Аба*, внимавайте за израза на песента. Това са едни от най-великите звукове.

Махар значи Великият,
Бену – Онзи, Който благославя,
Аба – Баща на всичко.

Няма да се плашите, няма да се страхувате – ще давате израз на душата си. В окултната музика няма да се страхувате. Може да има страх, но не тук. (*Изпяхме всички „Махар Бену Аба“.*) Това е специален мотив, може да го пеете само при особено състояние. Туй прекъсване, което се вижда в упражнението, то е във връзка с други музикални гами.

Прекъсването значи, че има други гами, други упражнения, които не можем да ги изпълним; ние изваждаме само простите. Аз ви казах, че има мелодии, които мъчно могат да се преведат в една окултна песен; даже и в едно окултно упражнение има големи тънкости в тях. Ако не можем да извадим тези тънкости чрез обикновената музика, то е, защото обикновената музика произвежда обикновени работи.

Сега да пеem „Мусала“! Този е един настоящ мотив, създаден на тази гама, на която ние живеем. От вас се изисква чисто пеене. На мнозина гърлата са малко пресипнали.

Сега да изпеem слога ХА. Вие се смеете, но направете някой път опит, да видите как действа това ХА. (*Учителя пее сам.*) Окултен тон е той. Всеки, който се смее така: ха-ха-ха, той е добър човек. Аз бих желал всинца, като се смеят, да казват ха-ха-ха, а не хи-хи-хи или хо-хо-хо. При слога ХА се отваря душата. Тъй! Природата си има израз и ние изкуствено трябва да го предадем. Трябва да се упражнявате! После правете упражнение с буквите а и е! Вие трябва да избягвате туй пеене със звуковете иее-еее, то е гръцко пеене. Ти едновременно трябва да прокараш три тона отдолу през гортана си. (*Учителя свири съвсем тихо, след това пее: ха-ха-ха.*) Човек може да прокара гласа си чрез лъка на

цигулката си и да накара цигулката да пее, каквото той иска. Сега за онези от вас, които не са толкова добри певци, като на ученици на окултната наука аз поставям за тях музиката като средство за усилване на волята. Ако вие не можете да преодолеете малкото мъчнотии на гласа си, тогава где седи волята ви? Именно в преодоляването на мъчнотиите ще калите волята си. Онзи, който не е способен в пеенето, той чрез думите на упражненията ще трябва да упражнява и своята воля. И музикантите се развалят по нямане на воля. Те си създават идеята, че знаят много да свирят, че са добри цигулари, но всъщност хората днес едва са засегнали изкуството да свирят на цигулка. Те мислят, че имат добро изпълнение. Може ли един музикант тъй да предаде едно любовно настроение с цигулката, че като свиря, околните да познаят, че за Любов свиря – да изрази гласа на Любовта? По някой път, след като ти е разказвал дълго време за тези неща, едва ще разбереш за какво ти свиря и ще почнеш да чувстваш това. Не, не! Вие, без да знаете всичко това, само като ви засвири някой, трябва да почнете да го чувствате. Хубаво свирене е това – и онзи, който не знае какво се свиря, да го чувства. (*Учителя свиря селския диалог много живо и образно.*) И мислите ли, че известни наши чувства ние не можем да ги изразим чрез музиката? Можем. Не само това ще знаем чрез музиката, но ще знаем и как човек играе.

Сега имайте предвид, че всичките движения на ръцете са музикални. Всички движения в нас трябва да бъдат музикални. Движенията вървят по известни закони, както и тоновете вървят по известни закони. И често, когато ние парализираме волята си, то е, защото ние не правим правилни движения. Всяко движение на очите, на ръцете ни, във всичките наши пози трябва да бъде свършено естествено. И към туй трябва да се стремим. Можем ли да постигнем тия естествени движения, гласът ни ще бъде естествен и от Невидимия свят ще почнат да ни преподават. Само тогава – като дойде от Невидимия, от Божествения свят, ще можете да разберете онази висша наука, за която всички мечтаете, която искате да научите. Например ако един

българин играе, как ще си движи ръцете? (*Учителя си движи ръцете.*) Ще кажете: „Туй е кълчене.“ Не е кълчене. Кълчене е за този, който не знае да играе. Това са геометрически движения. Във всяко едно движение се проектират известни струи от човека навън и той взима и дава едновременно. И ако ти развалиш някои от тия струи, ти сам ще пожънеш последствията. Например ти можеш да си изкривиш устата и после с години не можеш да се освободиш от това, не можеш да се поправиш. Не, не, има известни движения, които са дисхармонични. Няма термини, с които те могат да се изразят. Ще бъдеш искрен в движенията си. Нашите движения трябва да бъдат музикални. И говорът ни – също. Когато аз говоря музикално, думите ми произвеждат един ефект, но някой път правя известни нарушения, за да видя какви резултати ще произведат думите ми. И често, когато съм употребявал някоя дисхармоничност, някой дисонанс, виждал съм какви резултати произвеждат те.

Трябва да говорим музикално! И човек не може да говори музикално, ако не говори Истината. Само музикалният човек може да изрази Истината. Само любещият човек може да изрази Любовта! Любовта – това е най-висшата музика, най-висшата поезия, най-висшата молитва. Тя е единение с Бога и следователно, когато ние любим някого, всичките негови действия са за нас красиви. А щом не го обичаме, колкото и да е свършен, не ни харесва. Питам: коя е онази сила, която прави хората пред нас красиви, добри? Любовта, Любовта изглажда нещата. Ако вие дружите с човек, който ви обича, Любовта му ще преобрази вашия характер, вашият поглед ще стане по-мек. Любовта ще я турим в действие: в гърлото, в очите – навсякъде. Ако аз те срещна и ти се пооблещя, какво ще произлезе от това? (*Учителя прави едно гордо движение.*) Това не са естествени маниери, движения. Това са карикатури. Ти изведнъж искаш да представиш известна идея. Тази идея има само едно правило, само един начин за изразяване – нещо сериозно има в нея. Може да се усмихнеш естествено: този твой смях ще бъде тъй естествен, тъй искрен, че всекиму ще е приятно, а не да се изкривиш.

(Учителя прави известни гримаси.) Не прави така, че хората всичко следят.

Та в Школата аз ще ви обърна внимание на правилните движения. Внимавайте за вашите движения! Неправилните движения развъртават света. Всяко движение да е на място. Туриш очите си в едно направление – трябва да изразяват нещо, в друго направление – също. Например вие погледнете едного и после изведнъж погледнете надолу. Туй не е красиво. Задръж погледа си. После, някой се ръкува бързо и си отдръпне ръката. Като се ръкуваш, не задържай ръката дълго време, не я стискай много; като хванеш ръката, хвани я добре. Тъй и ръкуването, и то е ритъм вътре в Природата, следователно и движенията ни трябва да са музикални. Сега аз не искам да започнете само да пеете, но казвам, че музиката има свои вътрешни изрази в движенията. Когато музиката се съедини с движенията – това е красивото; а като се съедини с речта, тя става още по-красива. Аз съм слушал човек да говори музикално – всяка една негова дума се нарежда правилно, всички слогове са музикални. Хора, които не са живели редовен живот, не могат да говорят красноречиво. И всички трябва да говорим красноречиво. Под *красноречиво* разбирам тъй естествено, че да обичат хората да ни слушат. Затова ни е създал Господ и затова сме в тази Школа на Земята.

Сега забележките, които ви правя, не ги приемайте само за себе си. Аз не ги правя лично – искам само да ви накарам да мислите. Аз искам само да ви цитирам какви са законите. Божиите закони са неумолими в развитието си. Те не могат в нищо да се изменят. Ние трябва да се подчиним абсолютно на тези закони. Туй трябва да имате предвид. Тъй, както Бог действа, и ние ще действаме. Нищо повече! И няма защо да ходим да си губим времето. Ще пеем хубаво, ще говорим хубаво, красноречиво. Ще движим очите си правилно, всичко правилно ще вършим. Ако имаме някъде дефект, ще го оправим. Ще имаме своя воля. Туй е целта на Окултната школа. Вие може да придобиете знание, но защо ви е това знание, ако него използвате? Ако този капитал, ако туй знание

ще го турим в действие в сегашния ни живот, да ни ползва всички, тогава то има смисъл. Например, ако една домакиня пее хубаво, то като си идва мъжът ѝ, тя още отдалече трябва да вземе да пее и той ще бъде разположен. Но песен да е! Аз съм виждал много мъже: връщат се от работа, а някоя жена нейде си пее и те се спират, слушат. Има защо – окултно пее жената. Спрял се е мъжът, слуша я и се облагородява, хубаво пее тя. Питам: ако във всяка една къща имаше хубаво пеене, ако дъщерята и жената пеят хубаво, бащата като влезе в дома си, не ще ли му бъде приятно? Пейте, не бойте се – ще има мир въщи! А сега хората, като са престанали да пеят (т.е. те пак пеят, но по друг начин), на друга гама са започнали да пеят и не се разбират. И това е музика, но много груба. А аз бих желал от всички ви да излязат добри музиканти; не специалисти, но като изпеете нещо, себе си да задоволите. Аз да ви кажа как да пеете: пейте си вие тъй, като че няма кой да ви слуша. (*Учителя свири и пее „Мусала“.*) Сега хубостта, значението на тия песни какво е, защо ги пеем? Били сте на Мусала. Там има две противоположни течения – електрическо и магнетическо. Щом запееш за Мусала, ти се свързваш с всички тия течения и образи, които изпъкват картинно пред тебе, и те ти действат. Затуй за всички места, където сме били по екскурзии, ще направим и музика, и поезия за тях, а на външните хора ще кажем: направете нещо по-хубаво от нас. Идущата неделя ще имаме и третия куплет за Мусала. Ние можем да пеем и трите куплета на един и същи глас, но в окултната музика една песен от три куплета ще има три различни гласа. Тъй щото на всеки куплет – отделен глас. Окултната музика не позволява да пееш два куплета на един и същи глас. Пет куплета – пет гласа ще имат; а тези, които не познават тази музика, карат по няколко куплета на един и същи глас. Казвам: хайде, и ние ще съчиним един глас. И този брат, ученик, който написа песента за Мусала, и той беше съчинил един глас. Направихме два гласа, остава и за третия куплет един глас – и него ще направим. Коректура направихме. И казвам: ето, виж как се учат учениците да пеят, всички се учат да пеят.

Музиката е потребна като едно средство за лекуване. В сегашния живот големите тревоги и тия бързи промени, които минават като ученици – от едно радостно настроение в едно скръбно, оставят известни утайки от отрови у вас. Затова музиката се употребява като средство против тия отрови. Има известни чувства, които, след като ги минете, ако не знаете как да ги лекувате, ще отровят целия ви организъм, ще повлияят на вашия черен дроб, на вашата жлъчка. Затуй е потребно ученикът да знае как да пее. В такъв момент, в такова състояние ще туриш волята си, ще пееш. „Ама не ми се пее.“ Ще пееш, защото ако не пееш, ти си турил отровата в себе си, а трябва да излезе тази отрова. Затуй налагам музиката като средство за лекуване – аз наричам тази отрова психическа, органическа отрова, и под нейното влияние ние ставаме толкова жлъчни, че не можем да виждаме доброто у хората, а виждаме само злото. Като видим едно, казваме: „Той е такъв, такъв, такъв.“ Има известни същества, които, като ги турим в човешкия мозък, отразяват му се вредно. Под тяхното влияние и художниците не могат да различават боите, а почват да се объркват в тия бои – изменят ги. Следователно от тия отрови, които внасяме в ума си, ние загубваме понятие за правото. Кое е онова право, с което ние можем да критикуваме нещата? Има едно Божествено право! Ако аз съм един художник и вие направите една картина, аз ще ви покажа как по-хубаво да се поправи картината. Казвам: приятелю, този нос не е така. Крив е носът. „Не зная.“ Но трябва да знаеш: в Природата не може да бъде така. Обущар си, не си направил хубаво обувките – ще ги поправиш. Всеки един от нас трябва да знае къде и как да поправи. Да кажем, че нещо е криво, на едно място е криво – поправи го. Ама не говориш правилно, не пишеш правилно граматически – поправи се.

И Природата си има своя граматика, и тя си има свои глаголи, свой първоначален език. Ами знаете ли какъв е бил първоначалният език, какви са били първоначалните глаголи? Ако ударите някого по главата и произведете един силен удар, едно силно сътресение, най-първо се загубват

съществителните имена от речта. Туй показва, че те са най-скоро образувани. След туй се изгубват прилагателните, после – глаголите и най-после остават само съюзите. Значи най-старо произхождение имат съюзите. И когато човек почне да се подобрява, думите се възстановяват, възвръщат се, но пак по същия ред. Значи при образуването на речта у човека в сегашното му състояние, в нашия мозък има известни пластове, които са покварени, та много думи от езика ни са изчезнали, а ние мислим, че имаме един език, който не се изменя. Е, колко други думи ние сме изгубили! И когато дойдем в нормално състояние, езикът ни ще се възстанови. Един човек, у когото мозъкът е повреден, говори само с глаголи. Той казва: „Туй, което сече“, вместо да каже „брадва“. А за коня не казва „кон“, а казва: „Туй, което бяга.“ Но и кравата бяга, и конят бяга, и много други животни бягат. Той няма да каже железница, а ще каже: „Туй, което се движи.“ С глаголи говори. Защо? Защото съществителните имена ги няма. Следователно речта става по-сложна. И в нашия език ние сме изгубили много думи. Ако влезете в окултния свят и ви кажат една дума, тя съставлява почти цяла една тукашна реч. В окултния свят една цяла наша реч с една дума я изразяват. Как? С всяка една буква изразяват една дума. Да кажем, че една дума има десет букви – те означават десет думи. Ако от тия десет думи всяка една има по пет букви, то колко наши думи правят? Десет думи по пет букви правят петдесет думи. Такъв е техният език. Сегане ще оставим това настрана, но казвам, че в Школата ще се учите да разбирате думите. Думите ви трябва да бъдат разбрани. Вътре в Школата думите ви трябва да бъдат разбрани, трябва да знаете какво искате да кажете.

Сега искам да мислите един за друг Добро. Аз правя изследване и намирам като една от най-големите спънки у вас това, че вие не можете да мислите Добро един за друг. Вие не знаете закона, че ако мислите Добро или зло за другите хора, то е все едно да мислите същото и за себе си. Ако искате да се поправите, да се облагородите, непременно трябва да мислите много добре за другите хора. Туй, което

мислите за тях, то е заради вас. Такъв е Божественият закон. Ако не го спазвате, вие с това вредите на себе си. Че тогава защо ви е Окултната школа? Ако дойдете тук да се научите да познавате само погрешките на хората, а не знаете как да ги изправите, каква е тази наука, какво сте научили? И музиката е един начин за оправяне на погрешките. И някой път тия течения са толкова отровни, че за някои от тях съм свирил по половин час, за да ги разруша. И от всичките ви отровни течения, като тегля лъка на моята цигулка, не остава нито едно, което да не се разруши. Да употребя половин час – това е много работа, за да се разруши едно отровно течение. И човек, омотан веднъж в едно такова течение, ще се намери като в един задушлив, отровен газ, ще плати с живота си. Всички тия течения ще ви отровят, ще парализират мисълта ви, волята, чувствата ви: ще станете кости, мъртви кости. В туй отношение сега музиката, каквато и да е тя – не само религиозната, която е едностранчива, не само светската музика, която също е едностранчива – музиката изобщо може да лекува. Музика аз наричам появяването на първите лъчи, тази дрезгава светлина на Слънцето. То е музика – да изразиш как се усиля слънчевата светлина, как идва до зенита и как после се намалява. То е музика, минаване от една гама в друга. Например един окултен цигулар може да ви представи зазоряването и вие може да видите на цигулката му, като свири, как иде светлината, как се увеличава, увеличава, как Слънцето изгрява. После той ще ви представи как пеят птичките и вие, като излезете, ще ви олекне на душата. А сега, след като ви свирят дълго време, казвате: „Е, той е класически автор, този Бетховен.“ Но какво е искал да каже Бетховен? Той имал сюжет! Та ние сега благодарим на тия стари автори, ние признаваме тяхното значение, но за в бъдеще идат други музиканти, много по-велики от Бетховен! Те ще създадат една музика, за която светът даже не може и да подозира.

И апостол Павел, който видял какво се приготвя за в бъдеще, казал: „И видях, и чух неща, които не може да се изкажат на човешки език.“ Той чул музика. Духовният свят

е свят на музика. И който веднъж се е озовал там и е чул тази музика, като се върне, ще се заеме да преведе това на хората. Музикален е там светът. Ако това хората го знаят, светът ще се оправи. Следователно ние ще се стремим да направим българския народ музикален. И той е музикален. У англичаните, които са такива материалисти, много малко музика има в тях. Също и у американците, но американците съзнават това, чувстват тази нужда и викат най-видните музиканти да работят между тях, плащат им скъпо, защото те знаят, че ако не е развита музиката, ще пострадат. И ние за вас ще повикаме такива велики музиканти и ще им платим.

Сега аз ви гледам – вие оставете на хора той сам да пее. Не, в неделя сутрин всички ще пеете; ще се вслушвате в хора, ще се водите по него, но непременно ще вземате участие. Всички ще пеете, без пари ще пеете. Нека всички вземат участие в туй пеене в неделя сутринта. Някои от по-старите казват: „Чакай да видим как ще пее хорът“, и вземат едно критическо положение. Не, не, всички ще пеете. Вие се вслушвайте в хора – той изразява музиката.

Тия бележки, които сега нахвърлих, те са важни, важни са заради бъдещите ваши схващания, които ще имате. Защото, ако нямате музика в душата си, този океан – животът, знаете ли на какво ще мяза? Виждали ли сте децата как пишат на пясъка по морето? Пишат, пишат, дойде никоя вълна, заличи написаното – и пак наново пишат. Това е животът без музика. Ти пишеш – той заличава; ти пишеш – той заличава. И най-после казваш: „Животът няма смисъл.“ Защо? Защото няма музика. Хората не се молят, казват: „Молитвата е глупаво нещо, не е изкуство.“ Не! Молитвата е още по-велико изкуство в живота. Да се моли човек – това е още по-велико пеене.

Хайде сега да изпеем упражнението със слога ха. Ще бъдете искрени!

Сега имайте предвид, че аз не ви говоря като на богомолци – говоря ви като на разбрани ученици. А ученик е онзи, който се учи. Тук богомолци няма, ученици има. И правя ви бележка като на разбрани ученици. *(Всички пяхме*

„ха, ха, ха, ха, *do, mi, sol*“.) Сега някой ще каже: „Защо да не вземем *do, re, mi, fa* и т.н.“ Ако вземем тия тонове, няма да има никакво значение, не е то *do, re, mi...*, то е *ха*. Да изпеем пак с *ха* цялата гама, но с постепенно усилване. Сега пак ще се изпее, но с едно малко спиране на *ха*, тъй – *ха, ха, ха*. Буквата *х* е пълна буква, а буквата *а* е празна. Като произнесеш буквата *х*, ще се напълниш, казваш *ха, ха*. Сега ще изпеем по друг начин гамата: *do, re, mi, fa, sol, la, si, do*. Забелязахте ли каква е разликата? Тъй се внесе една малка дисхармония. Когато вие пяхте *ха, ха...*, имаше утихване, утихване. (Учителя пее сам гамата с *ха*.) Тихо ще пеете, в себе си. Туй, силното пеене, после ще дойде. Седнете и си направете едно упражнение в стоята с това *ха*. Неразположени сте, пейте *ха, ха, ха...* (Учителя пее.) Вземете основните тонове: *do, mi, sol, do*. Сега ще продължим с *ха*, да видим доколко може да продължим от силно към тихо. (Всички пеем „хааааа“ към отслабване.) Да кажем, някой път сте набрали повече енергия в себе си, усещате се неразположени духом. Седнете, произнесете с пеене слога *ха* – пейте така, с постепенно отслабване. (Учителя пее, показва как. После пее друга мелодия.) Сега ще кажете: „Е, аз ще направя това?“ Не трябва само да го изпее, но важно е какво ще излезе. После, това упражнение със слога *ха* не позволява да се пее как и да е. (Учителя пее „ха, ха, ха“ с повишение и после с понижение на гласа.) Може да ви дам едно упражнение: сутрин, като станете, ще изпее изведнъж *ха, ха, ха* с повишение и после *ха, ха, ха* с понижение, колкото пъти можете да го вземете с гласа си. С усилване на тона може да се вземе десет пъти. Туй упражнение е същевременно и за дишането, но тихо го пейте. Защото ако пеете много силно, ще развалите гласа си, вашият гортан ще се развали – тия, грубите движения ще го развалят. Ще имате най-доброто настроение на духа и тогава ще пеете тихичко, тихичко. Така ще дойдат тия прекрасни магнетически движения. Щом дойдат тия движения, вие ще ги предадете на вашия мозък, на вашето тяло, на вашия глас. Чрез гласа си вие може да дадете едно добро настроение. Затуй, като се дадат тия упражнения, някой от вас казват:

„То и без тях може.“ Без всичко може, но без тях не може. Без ядене, без пиене, без дишане, без пеене, без мислене, без чувстване, без действие не може. Те са неща необходими и основни. Не може без тях. Ако вие мислите да прекарате един щастлив живот без пеене, лъжете се. И Небето, онзи Божествен свят, е свят само на пеене, на музика. На наш език казано: ако всяка работа, която правим, бихме я вършили с песен, тя щеше да има успех. Въпросът не е в многото учене, а да се стремим към туй, същественото, което трябва да стане у нас. В туй отношение искам окултната музика да ви даде един подтик. Този опит е пръв; искам да приложим музиката като едно средство за лекуване на самите вас, като средство за подем. То не е тъй лесно, но може да се приложи.

Скоро ние ще завършим своите упражнения, а после, в продължение на три-четири седмици, по двама, по трима ще излизате да пеете, ще видим как ще пеете упражненията. Някои от вас с голяма радост, на драго сърце ще излязат да пеят, но някои от вас ще кажат: „Туй е голямо нещастие – аз да изляза да пея.“ Но туй нещастие ще дойде. Някои биха дали две хиляди лева да пее друг някой за тях, а те да се освободят. Сега аз искам от Любов да се пее. Музиката не се учи насила, никой не ви е вързал. Но понеже ние следваме Окултната школа, то всичко, което се изучава в нея, ще се изучава от Любов. Ако законът на Любовта работи, всичко може да се постигне. Ако е без Любов, нищо не може да се постигне. Музиката е външен израз на Любовта! Следователно, ако ние вложим Любовта като едно силно подбуждение, ще възприемем музиката. Щом няма Любов, ще гледаме тъй да минем, а с Любов ще се придобие едно Божествено изкуство и вярвам, че тогава у вас ще се създаде един по-устойчив характер. А сега не че вие не искате да бъдете устойчиви, но външният свят е много неустойчив, нециментиран; и тогава, разбира се, неустойчив ще бъде и вашият свят. На мене ми разправяха един пример, ще го разкажа и на вас. Той е следният: двама души, благородници, се влюбват в една много богата и красива мома, искат и двамата да се оженят за нея. Тя казва: „Хубаво, аз ще избира одного от

вас. Ще дойдете при мене с вашите велосипеди.“ Идват те с велосипедите си. Завежда ги тя при една стена и казва на единия: „Ти ще идеш на петстотин метра разстояние, ще засилиш велосипеда си и ще прескочиш през тази стена.“ И той се качва на велосипеда си и казва: „Навярно тя няма да ме остави да се убия; като дойда там, до стената, тя ще каже да спра.“ Той засилва велосипеда си, достига до стената и тя го оставя да прескочи. Той обаче спира велосипеда. Тя казва: „Твоят изпит се свърши.“ Казва на втория си кандидат: „Ще прескочиш тази стена и от другата страна на стената, там ще ме намериш.“ Той засилва велосипеда си, бухва стената, тя била книжна, и минал оттатък. И вие с вашите велосипеди може да минете тази стена като първия. Тук се изисква смелост. Сега навсякъде ние имаме все книжни стени и с велосипедите си трябва да пробием тия стени. Там ще намерите вашия идеал – зад стената. На първо място ще турите диамантената воля, а на второ място – музиката, като едно средство за облагородяване, и после ще говорим за други работи.

Имате ли някаква тема зададена? Не. За следващия път напишете нещо върху *Предназначението на космите*.

По десет реда, по един ред, по две-три думи да е, но напишете нещо. Турете си за правило да напишете поне една дума. Най-после едно изречение може да напишете. Едно изречение се състои от три думи, а три думи всеки може да напише. Щом ви се даде една задача, може да кажете така: „Три думи да са, но ще пиша.“ Например аз казвам тъй:

Светло – топло,
Истина – Светлина,
Истина – топлина и
Топлина – Светлина.

Какво разбирате от това? Истина – Светлина, Истина – топлина, топлина – Светлина. На вас оставям да определите това. Мисля, че определих какво нещо е Истината. Туй, което посадиш, и туй, на което опиташ плода – то е Истина. Истина – Светлина значи туй, което си посял, и туй, което си ял. Светлината е служене. Светлината служи на Истината –

да я изяви. Защото ако Светлината не беше там, нямаше да израсте семето. Истина – Светлина е тази, в която плодовете узряват. Истина – топлина е тази, която кара Слънцето да се движи, туй, което те кара да чувстваш или което кара растението да расте. Истина – Светлина, Истина – топлина – те са първите основни действия. Светлина – топлина значи: в тази Светлина моите мисли може ли да зреят; в тази топлина моите чувства може ли да се пречистят; в тази Светлина моята воля може ли да стане диамантена? И тогава ще преведем тези неща, ще кажем: топлината – това е Любовта; Светлината е свързана с Истината. Топлината всякога придружава Любовта. Ако имате един чувствителен термометър, може да проверите, че на всеки човек, който люби, неговата температура се отличава от температурата на онзи, който не люби. И на всеки човек, който мисли, който се занимава със сериозни мисли, в мозъка му има повече Светлина, отколкото у този, който не мисли. Туй може да го докажем научно – повече Светлина има. Следователно Светлината е свързана с Истината, а Истината е подбудителен мотив за Мъдростта. С Мъдрост ние търсим Истината за нещата. Следователно Светлината е един резултат, който се произвежда от тия движения, които стават в човешкия мозък. Който търси Истината, той има повече Светлина, а който не я търси, той няма Светлина! Който търси Любовта, има топлина. На някои хора изстиват краката. Внесете Любовта в себе си – ще имате топлина и на края на пръстите. Щом ви изстинат пръстите, вашата Любов е банкрутирала. Щом палците ви са студени, какво показва това? Сърцето ви е топло, но волята ви е парализирана. Щом пръстите ви са студени, това показва – волята е слабо развита. Че няма защо да се заблуждаваме – ще събереш волята си, ще кажеш: „Тази Любов искам да проникне в крайните частици на моите пръсти.“ Най-голямата сила на волята е в краищата на пръстите. Нека дойде нейната топлина и в пръстите. И сега разни професори, лекари ще ни казват това и онова. Онзи професор, който и да е той, трябва да изпълнява нещата правилно. Бъдещата наука ще бъде наука положителна,

осмислена. Имаш ли Любов, нека Любовта дойде в пръстите ти. Като са вкочанявали, ще проектираш Любовта си там, в пръстите си, и за пет-десет-петнадесет минути ще имаш топлина. Ще кажеш: „Слаб съм.“ Това не е извинение, това показва, че ти нямаш знание. Ако аз вляза в къщата ви и ви запаля собата, сгрея вода и ви туря в една баня, няма ли да ви стопля? Ще ви стопля и оттатък ще минете. Ще каже някой: „Може и със студена вода, по метода на Кнайп.“ Опасно е: студената вода е само за ония хора, които имат много топлина, а онези, на които организмът е изтощен, те в топла вода трябва да се мият. Пък онзи, който има много топлина и се нуждае от хладно, може в студена вана да се къпе, но това не е правило. И тогава ние със своите разсъждения ще мязаме на един болен от турско време. Посетил го докторът и той му казва: „Г-н докторе, позволи ми да ям зеле. И тъй, и тъй ще умра, зеле искам да ям.“ Лекарят казал: „И тъй, и тъй умира, дайте му зеле, то се вижда работата.“ Наяжда се болният със зеле и оздравява. Лекарят изважда книжката си и пише: за еди-каква си болест трябва зеле с масло и пипереч отгоре. Ама като прилага тази рецепта на друго, той умира. Тази рецепта само за едного е вярна. Лекарят трябва да опита тази рецепта и ако деветдесет и девет случая са сполучливи, тогава може да я приложи. Сега положителните случаи ние ще оставим настрана. Някой може да оздравее от зеле, а някой може да умре. Зависи как е възпитан човекът.

Тайна молитва

ЗНАЧЕНИЕ НА ГЛАСНИТЕ ПРИ ОКУЛТНОТО ПЕЕНЕ

Единадесета лекция от Учителя
10 декември 1922 г., неделя, София

ЗНАЧЕНИЕ НА ГЛАСНИТЕ ПРИ ОКУЛТНОТО ПЕЕНЕ

Тайна молитва

Прочетоха се някои от темите върху „Предназначението на космите“.

Всичко няма да четем, но всички ще пишете.

Като ученици на Окултната школа за всеки един предмет ще се спирате върху главните му отличителни черти. Например даде ви се да опишете човешкото лице. По какво се отличава човешкото лице? Отличава се по своя нос, отличава се по своята уста, отличава се по очите си, отличава се по ушите си. След туй лицето се разделя на части. Отличава се още със своето чело, със своите скули, със своята брада. После идват второстепенните наблюдения: лицето може да е вдлъбнато или изпъкнало някъде, но навсякъде трябва да намерите основните черти, които дават характеристика на лицето, и след туй трябва да разберете какво носи сама по себе си всяка една характеристика. Сега за косата. Кои са отличителните черти на косата? Може да бъде дълга и тънка, може да бъде дълга и дебела, може да бъде къдрава. После по цвят може да се отличава – може да бъде черна, кестенява, руса и т.н. Има си причини защо е руса, защо е черна или кестенява. Всяко нещо си има своите причини. Сега, ако вие поставите един човек в една стая да не го вижда Слънцето, той става бял, избелява; ако го турите вън на атмосферни влияния, на слънчевите лъчи, той почернява. После защо са черни косите? Дали именно Природата има някаква специална цел или в нея има някой произволен път; дали просто туй е първичната причина, или е мода? Може чернотата на нашата коса да не зависи от същинската

Природа. Какво бихте казали, ако една съвременна бомба на някой океански параход, която тежи хиляда килограма, се запази, и ако след хиляда години, като я човърка някой тук-там, тя даде експлозия. Тогава какво ще речете? Ще кажете: „Природата тъй е наредила!“ Природата ли е тъй наредила? Не, не е Природата, човек тъй е наредил. Тъй че туй, което избухва в света тъй силно, по някой път принадлежи на същества, които са живели преди нас. Те са оставили своите творчески сили. И ние, за да дойдем до самата Природа, до първичните причини, трябва да очистим нашия ум, нашето съзнание от много идеи, от много мисли, които са натрапени. Много от тези мисли в темите ви са верни. Косата служи като едно покривало.

Сега да вземем да разгледаме езика. Езикът има три функции. Едната, първичната функция, е проста: да движи, да улеснява храната за стомаха, да регулира. Вторичната функция е чрез вкуса да различава всички ония вредни елементи, които принасят пакост на организма. Третата функция е да говори. Едновременно той изпълнява три дължности.

Сега всеки предмет, който разглеждате, ще се стараете да го оставите в ума си, умът ви да бъде спокоен. Вземете темата за космите. Турете в ума си косата; не бързайте да пишете, оставете тъй, мислете час-два. Като имате малко свободно време, мислете защо, какво предназначение имат космите. Може да не намерите същинската причина, но все таки за в бъдеще вие ще се домогнете до известни прави съждения за предмета, който разглеждате. По косите може да се познае човешкият характер. Като разглеждаш косъма от единия край до другия под микроскоп, под една леща, ще можеш по него напълно да опишеш характерните черти на човека. Не само туй, но ако един ясновидец разглежда един от вашите косми, той ще опише по косъма не само сегашния ви характер, но и вашето минало, и вашето бъдеще. То е написано на космите вътре и може да се чете. Не само по вашите косми може да се чете всичко туй, но и по вашите нокти. Природата навсякъде е описала човека. Сега първично какво е предназначението

на косата, защо е създадена тя? Какво ни показват наблюденията? Всички онези животни, които са паднали, у които културата е слаба, в които умственото развитие не е дотам проявено, които живеят при неблагоприятни условия, всички са космати. И постепенно, колкото повече се събужда съзнанието в тях, колкото повече идва интелектуална сила, тия косми се разреждат, не опадат. Щом опадат космите, то е аномалия. Те не опадат, но почват да стават тънки и се появява челото, тия скули, които показват, че туй място се разработва. Ако пък съвършено оголее главата на човека, ние можем да извадим съвсем друго заключение.

Значи космите могат да опадат само на известно място, не навсякъде. Косите са само един регулатор, те регулират известни процеси в организма. Регулират влагата в него. Сега, при сегашното състояние, ако у човека изпадат всичките косми по тялото, очаква го явна смърт. Всички тия косми по тялото регулират влагата, която е необходима, за да може тя да се разпредели правилно и така да се улесняват тия вътрешни процеси. Туй е първото им предназначение. След туй космите дават израз на умствения характер у човека. Колкото умът почва да се развива, косите почват да отстъпват назад. Колкото Любовта почва да се развива, космите на лицето в известни области почват да намаляват, да отстъпват назад. На ръката например те съвсем са изчезнали. На лицето все още има малки косми. Сега втория път ще пишете върху *Предназначението на ръката и десетте пръста*. Аз ще ви дам едно упражнение за една седмица. То е следното: с левия палец подпирате десния, с десния показалец подпирате левия, с левия среден пръст – десния, с десния безименен – левия, с малкия ляв пръст – десния малък пръст. След това обратно – с десния палец подпирате левия, с левия показалец десния и т.н. С това упражнение ще предизвикате известна енергия в себе си. Вие ще правите упражнението сутрин и вечер. По шест упражнения сутрин и вечер. Три от едната страна и три от другата. Туй е първата част на упражнението. Втората част на упражнението е такава: лявата ръка ще отворите свободно. Дясната, като са

свити всички пръсти, само показалецът е свободен: с него ще минете от върха на малкия ляв пръст към дланта, после по посока на безименния – до върха, от безименния към дланта, после до върха на средния, пак назад по дланта, до върха на показалеца, пак назад към дланта и най-после ще минете по дланта до върха на палеца. След това ще започнете обратно. С левия показалец ще минавате по дясната ръка. Туй ще го правите два пъти. Когато правите упражнението, в ума си ще гледате да имате една приятна мисъл, едно благородно и положително настроение. Ще кажете тъй: „Всичко, каквото този пръст съдържа за моето сърце, тази сила желая да влезе в моя характер.“ Туй е сърцето, което подpira и казва: „Всичко, каквото се съдържа в този пръст, съм готово да реализирам.“ В туй е благородството на човека. (*Учителя показва десния палец.*) По-нататък: „Всичката справедливост, която се крие в моето сърце.“ Справедлив трябва да бъде човек! Да каже: „Всичкото знание, ония благородни черти аз съм готов да развия в ума и в сърцето си напълно, тъй както самият живот го изисква, готов съм всичко да изпълня.“ (*Учителя показва десния показалец.*) Тогава ще кажеш с големия си пръст тъй: „Както е писал Господ, тъй да стане.“ Туй е половината от формулата. Друг път, като правим упражнението, ще ви дам втората половина.

Забележете сега астрологически. Първият пръст е свързан с Юпитер, вторият пръст е свързан със силата на Сатурн, третият пръст е свързан със Слънцето, четвъртият е свързан с Меркурий, а петият, палецът, е свързан с Венера, богиня на Любовта в гръцката митология. Тази издупина отдолу, то е основата. Този палец, волята, има за основа Любовта. Човешката воля има за основа Любовта. Тази издупина, тази могила, този планински връх подкрепя палеца. Но понеже пръстите не съдържат всичките влияния на планетите, затуй ние упражняваме и другите части на ръката, за да може да се засегнат и другите влияния, упражняваме полето на Марс например, за да може да се засегне вътрешната страна на Венера. Сега, разбира се, не може да се каже, че човек влиза в съобщение с планетата Марс, но в себе си той има известни

течения и те могат да се регулират. Може да направите един опит. Да кажем разтревожен си, обиден си, честолюбието ти е засегнато: сложи този пръст, десния показалец на левия показалец, поседи така пет минути – ще видиш какво влияние ще дойде у тебе. Или някой път искаш да решиш нещо – дали е право, или не, не знаеш. Тогава със средния десен пръст подпри левия. Ще правите опити, нали? После искаш да разрешиш някой научен въпрос – безименния пръст ще подпреш. Постойте така, няма да изгубите нищо; седете и размишлявайте. После с малкия пръст ще подпреш и т.н.

След туй някой път искате да уякчите волята си, слабохарактерен сте – ще подпрете палеца. Волята ви изведнъж няма да стане силна, но все пак това ще окаже известно влияние. Колкото и да е малко това влияние, упражнението пак е приятно.

Сега да изпеем едно упражнение за Мусала. Може ли някой да продиктува думите? Представете си, че отиваме на Мусала, възпяваме го. След туй се качваме на върха, възхищаваме се от тази гледка – това е вторият стих. Най-после идва резултатът, който сме добили. С третия стих се приготвяме да слезем долу. Сега да изпеем тихо упражнението. То не е довършено. (*Изпяхме го.*)

(*Брат Иванчо изспири на цигулка ново упражнение „Бог е Любов“.*) Можете ли да го изпеете? *Можем.* (*Всички изпяхме упражнението.*)

*Бог е Любов, (3)
Любов, Любов
вечна, безгранична,
пълна с живот,
живот на благия Божи Дух -
Дух на Благостта,
Дух на Святостта,
Дух на пълен Мир и Радост
за всяка душа. (2)*

Няма да го пеете като обикновена песен. То е упражнение. Туй ще остане за следващия път. Сега ще пеем *Духът Божи*.

(Учителя свири и всички пеят.) Вие ще препишете това. Всеки от вас да научи упражнението хубаво да го пее – за себе си. Няма да прескачате. Вие го пеете като обикновена песен. Ще вземете методите на Природата. Ние вървим по пътеките на Природата. Тя не започва изведнъж, а постепенно, плавно. Тя не започва с един тон, тъй. (Учителя засвири изведнъж много силно.) Нищо не става тъй изведнъж, но започва постепенно. (Учителя свири тихо, леко, постепенно усилва и пак затихва.) Може да вземете един тон ясно. Може ли да го вземете така? (Учителя свири.) Ще забележите, че когато вашият характер е разногласен, не можете да пеете. Защо? Защото тогава вибрациите са малко по-къси, не се посрещат. За да може човек да пее вярно, той трябва да бъде разположен. Много хубаво ще пеете, когато сте духовно разположени. Същото нещо е и за мисленето. Щом си разтревожен, не можеш да мислиш. Човек, който е разстроен, не може да мисли. Някои считат, че мислят в най-голямата тревога. Не, това не е мислене. Най-първо на себе си ще кажете: „Хмъ...“ Ще се стремите да хванете вашия глас. (Учителя взема един тон много тихо.) Нужно е едно съсредоточаване навътре. Някои започват навън. Не, навътре, трябва контролиране на ума. Сега при какви условия ние употребяваме а-то? Казваме: „А-а-а“ – учудваме се. О-о-о значи: много нависоко си се качил! Или когато една болест се усилва в корема много, казваме: „О-о-о...“ Дори и на болестта се казва: „О-о-о, почакай малко!“ После казваме: „И-и-и, сега ли му намери времето?“ И-и-и значи: по-мекичко, не бързай много нагоре-надолу, много нависоко недей. Е-е-е значи: прекали го вече. Сега в музиката е-то регулира. Е-то слиза отгоре. Е-то има три проекции: проекция към изток, проекция към запад и една друга проекция отгоре надолу. Българите обикновено го пишат отворено надолу, с опашката надолу, а с главата нагоре. Туй показва, че е-то се държи в Умствения свят и после слиза долу. Гърците го пишат обратно. С тия букви ще регулирате. Някой път казвате на себе си: „Ии-ии-ии.“ – ще регулираш нещо. Или пък неразположен си, някаква болка имаш в ума или в сърцето, казваш: „О-о-о, о-о-о...“ У човека

има двама души: единият е онзи, който се сърди и бърза. Той е обективният човек, той бърза да си свърши там работата. Той е търговец, базиргянин. Ще му кажеш: „О-о-о...“ Той ще разбере закона, ти ще го укротиш, ще му кажеш: „Слушай, аз те управлявам. Ти си слуга, аз съм господар.“ И работите се обръщат с главата надолу.

В думите се срещат гласни букви, които имат смисъл в окултната наука. Може да се спрете и да кажете: „Аз имам с по-важно нещо да се занимавам от това, да пея сега буквата а. Имам да се занимавам с един философски въпрос.“ Аз ще ви отговоря: по-философски въпрос от буквата а няма. Ами че ако ти се научиш да произнасяш буквата а правилно, тъй както е била първоначално, да се възстанови нейният първичен тон, ти ще знаеш много. Та в пеенето, в музиката ще възстановявате по една буква.

Всяка една буква си има вътрешна страна, не само външен характер. Тази сутрин в беседата си аз ви представих едно обикновено житно зърно, едно восъчно зърно, едно златно и едно диамантено зърно. Те се различават. Онзи, естественият тон в Природата, е като житното зърно – съдържа в себе си сила, постепенно се развива и ще принесе своите блага. Сега, разбира се, ние трябва да създадем в себе си нова музикална вълна. Хората на обикновената музика, в музикалните школи, знаят да пеят повече – там имат известни методи, похвати, с които са сполучили доста. Те някой път много хубаво пеят, но в техните песни от окултно гледище липсва нещо. Но за в бъдеще, когато те научат окултната наука, ще приложат много лесно правилата. Нека сега да изпеем гласните букви, колкото ги има на български. (*Пяхме гамата с буквите а и о.*) Ако взимате тоновете вярно, ще се образува такова нещо: *аоа-аоа*. Ще взимате тоновете вярно. Ще считате тази буква, този звук за интелигентно същество. Ще се стараете да схванете неговия език, ще се приспособите – тъй, мекичко ще му говорите. Ще дойде звукът *о* и ще ти каже: „Не ме разбираш, ще вляза в стомаха ти.“ Ще ти залепи една болест. Ти ще кажеш *о-о-о*. Изобщо всичките деца започват с буквата *о*. Казват: „Олеле,

мале.“ Туй о означава нещо много силно. Но ще се заемете да упражнявате гласните букви. При мнозина, дето не можете да пеете, причината се дължи на това, че у някои от вас о-то е по-силно и затуй има дисхармония в гласа ви, той не е равен. У някои а-то има предимство – тия вълни са по-силни. У някои и-то, някъде я или ю са по-силни. Като ги изречем всички тия гласни, техните трептения са толкова силни, че когато дойдем до музиката, те не могат да се пеят. При говоренето в българския език много се повтаря например частицата *кай, кай*: „Аз, кай...“ и т.н.

Сега вие имате по-важни работи от тези. Ще си кажете: „Ние, възрастни хора, до какъв хал дойдохме.“ Не, не, трябва да се върнем да изправим погрешката, това не е срамота. Когато няма какво да правиш, останал си без работа, не можеш ни да пишеш, ни да четеш, седни да упражняваш буквите, защото ако не се упражняваш, непременно ще се караш с някого. Като си възбуден, започни да се занимаваш с гласните букви. Като свършиш упражнението, ще им кажеш: „Благодаря ви, че ми дойдохте на гости и ме избавихте от неприятност.“ Ще се упражнявате не когато имате работа, но когато няма какво да правите. После – ще се научите да пеете смислено. Тъй: ще седнеш, ще концентрираш ума си, ще затвориш устата си, мислено ще изкараш една песен, докато започнеш да слушаш тоновете. Онзи, който иска да бъде добър окултен певец, в ума си ще пее, ще повтаря, докато започне да чува гласните като далечно ехо; след туй те ще слезат на физическия свят, той ще ги изрази и ще има един пластичен глас.

Сега вие не схващате вътрешния смисъл на всички песни, които имаме. Например българинът, като пеел там *Стоян Мари думаше*, той е разбирал нещо идейно. Какво думаше на тази Мара? Изразява се идея. Откъде си води първоначално смисъла? „Стоян Мари думаше.“ Какво е останало? „Либе ле, либе ле.“ Първоначално това съвсем друго нещо е изразявало, друг окултен характер е имало, но сега всички тия песни у българите са остатъци. Останали са само такива малки остатъци на физическото поле. Изобщо, когато българинът

пее тия остатъци, той се въодушевява, в неговата душа има възраждане на нещо по-дълбоко. Сега съвременните хора, евангелистите например, като пеят една религиозна песен: „Господи, помилуй“, „Господи, помилуй“, мислите ли, че туй „Господи, помилуй“, като го казват, го разбират? Ако биха разбрали тази песен: „Господи, помилуй“, те, като излязат от църква, други хора щяха да бъдат. Като произнесат тези думи: „Господи, помилуй“, те трябва да се разцъфтят като един цвят и хората да бъдат съвсем други. Ако някой от вас излезеше да изпее упражнението *Бог е Любов* както трябва, друг щеше да бъде той. Ще кажете: „Обикновена работа, Бог е Любов, разбрахме.“ Не, тази песен като я изпеее веднъж, каквито болки имате, ще изчезнат; и като излезем от туй здание, трябва да бъдем всички радостни, весели, да се подмладим, като да сме на двадесет години, и да кажем: „Може да се живее.“ Туй е пеене! А сега, питат ви: „Какво пяхте?“ „Е, *Бог е Любов*.“ „И тя – като другите песни.“ А казвате: „Моцарт е това! Като изпееш или изсвириш неговите произведения един-два пъти, стига ти.“ Ние, съвременните музиканти, сме като онези, които ходят от кръчма в кръчма, да търсят къде има по-хубаво вино. Сега, като минавах покрай театъра, гледам светските хора. Тия хора имат убеждения – този човек ще плати двадесет и пет лева за стол, плаща си, отива рано, влиза вътре да слуша. Убеждение има! Някой път ще плати петдесет-сто лева, за да слуша. А ние сега, като дойдем до духовните работи, казваме: „Даром се дава, без пари“, и сме нехайни. Онези хора имат повече убеждения. И аз съм дошъл до туй убеждение, че всяко нещо, което се дава даром, не се оценява. Не мислете, че даром се дава. Даром се дава само на възлюбления, на онзи, когото обичаш, но на този, когото не обичаш, даром не му даваш. Чудни са хората!

Казват: „Даром сте взели, даром давайте.“ Даром съм взел от кого? От този, който ме обича. Затуй даром съм взел. Няма даром! Даром като вземеш, даром всичко ще платиш. Любовта колкото дава, толкова и взема. Обмяната е много правилна. „Христос дошъл да пострада.“ Христос даде Любов за Любов – колкото даде, толкоз и ще вземе. Христос не е от

тези страхливци – и няма нужда от такива. Казваш: „Е, аз за Христа давам.“ Не, не, или всичко ще дадеш, или нищо. Сега някои ще ми определят: „Христос даром дава.“ Любовта даром дава, но и всичко даром взема. Сега ние седим и пеем упражнението *Бог е Любов*. Казвам: Бог в нашите сърца люби ли? Че Бог люби, тъй е, туй е една велика Истина, но Бог във вашето сърце люби ли? На тази Любов аз отговарям. И ако аз действително отговарям на Божествената Любов, понеже Бог е съвършен, аз непременно ще имам тази Любов. И понеже Бог обича всички, следователно моето сърце ще отговаря на всички сърца, както и Неговото.

По естество Бог еднакво обича всички, не съди никого, отговаря на всички. Но всички хора, като не се ползват от тази Любов, понеже сърцата им не са готови да я възприемат, остават всякога бедни. Казвате: „Какво е Любовта?“ В сегашното ваше положение, като ученици, бъдещата ви карма ще се определи от вашата Любов. Вашата сегашна Любов ще определи бъдещото ви положение в другите съществувания. Ако в тия хора, около които живеете, сте вложили вашата Любов, тази Божествена Любов, те ще ви бъдат приятели в следващото съществуване; ако не сте вложили Любовта, те ще ви бъдат неприятели. Този, когото не сте обичали, може да ви бъде мъж, жена и като такъв ще ви малтретира; може да ви бъде син, дъщеря, може да ви бъде слуга, господар; в каквото положение и да бъде, ще ви малтретира. Но ако сме дали тази Любов, всички ще дойдат да ни помагат. Тази Любов ще се върне и ще каже: „Вие ни дадохте – и ние ще дадем; вие не дадохте – и ние няма да дадем.“ Тогава няма какво да се сърдите. Сега, като дойдем до този въпрос, ние го оставаме за следващото съществуване – на него очакваме. Всичко в света е potrebno, но трябва зъби, за да се дъвче.

Та тъй значи – ние трябва да мислим. Но как? Ние, съвременните хора, не мислим още, учениците не мислят. Да мислиш, значи да проверяваш нещата. Да чувстваш, значи да преживяваш нещата, поне отчасти, не всичко – малки преживявания да имаш. Но другите, разбира се, няма да ги оставяте. Като казвам туй, не казвам, че сегашните ваши

преживявания не са верни. Верни са, но туй сте го преживели хиляди пъти, то е старо, много обикновено. На жабата, която седи с векове в блатото и кряка, и нейният баща е крякал, и дядо ѝ, и баба ѝ все крякали. Така започват, но цели четири месеца все по един начин се надуват: крякат, крякат и най-после от туй крякане какво ще излезе? Веднъж крякат, два пъти, три, четири пъти крякат – какво ще излезе? Ще кажа на жабата:

- Слушай, ще напуснеш блатото и няма да крякаш!
- Защо?
- Този занаят научи, няма да го забравиш никога.

Досега и вие много работи сте научили, нови трябва да учите. За следващото време актив ще ви бъде, ако напуснете това еднообразие. Туй еднообразие внася страдание. Вие всинца сте недоволни като ученици. Сега седите тука като ученици, но умът на някои е зает някъде. Аз виждам това. Някой седи тука, но има дете вкъщи и казва: „Учителя малко закъсня, с детето какво ли става?“ Друг казва: „Слугата оставих, касата не затворих, има опасност.“ Трети казва: „За утре имам работа. Трябва да ида да поспя.“ Ако е ученик, уроци си има! И след всичко това казва: „На окултно упражнение бях.“ Това не е окултно упражнение. Окултно упражнение е, като дойдеш, един час и половина да бъдеш свободен и да си туриш воля да смъкнеш всичко, да свалиш старите дрехи. Като излезеш навън, свали новите дрехи и пак в стария костюм се облечи. Тази песен, която изпяхме, тя е опасна. Опасно упражнение е то, тринадесето по реда си. Това упражнение изисква самопожертване. Ще го изпеем с чувство, ще предизвикаме мислите си – да мислим само за Бога. Сега в този салон има неудобства, стеснени сме, салонът трябва да бъде два пъти по-широк, за да може всички да насядате, да не се допирате, да сте най-малко на двадесет сантиметра разстояние, да сте свободни. Тогава и въздухът ще бъде по-чист. Тази въглена киселина, която се образува, е една неприятност. Тогава упражненията ще бъдат по-приятни от сега. И после трябва да се разпределите. При вас, тъй както сте насядали сега, обмяната на магнетическите

течения не е правилна, затова седите като на тръни. Според окултния закон трябва съвсем другояче да ви наредя, а не тъй, както сте разхвърляни. Някои от вас искат да седят на първо място, но по окултния закон те трябва най-назад да седнат, а някои отзад да дойдат напред. Трябва ви един голям салон. Като отидем в новия салон, непременно ще направим един опит. Тия музикални упражнения все таки най-малко петдесет процента ще пренесат своята полза.

И тъй, с още няколко урока ще свършим с музиката временно. Може би ще имаме още един-два урока и ще минем в други области. По-късно пак ще се върнем към музиката. Ще имаме малка почивка. Сега, втория път искам трима души от класа да изпеят „Духът Божи“ един по един, да видим как ще я изпеят. Искам две сестри и един брат – поотделно ще излязат и ще пеят. Доброволци няма ли? Който има желание, импулс – не се стеснявайте! (*Обаждат се две сестри и един брат.*) Когато пеем или свирим, някой път може да изпъкне техниката. Който пее, който свири, той има техника. След туй идва съдържанието на това, което се пее, и най-после – смисълът. А когато пеем, ще изпъкне още и нашият глас. А онзи, който ни слуша, да каже: „Отличен глас имат, и аз бих желал да имам такъв глас.“ Трябва да пеете. Даже най-слабите ученици по пеене, и те почнаха да пеят. Ние най-първо ще изкараме да пеят онези, които са останали най-назад в музиката. Един квартет ще направим от тях. Голяма смелост ще проявят те. Няма да им се смее, де. (*Учителя пее думата „Истина“.*) Да кажем, вие искате да кажете някому музикално думата *Истина*, много меко. Как бихте изпели това? (*Учителя пее: „Истина аз ти говоря, Истина ти говоря, Истина аз ти говоря, Истина ти говоря. Истина, Истина аз ти говоря, говоря, Истина аз ти говоря.“*) Опера, нали? То не е много мъчно изкуство. Ще си представиш как ще кажеш, то е най-естествено. После, всеки един човек има мерило в себе си. Когато човек не говори хубаво и не пее хубаво, той сам не е доволен от себе си. Недоволен ли си, ще си попееш. Не се залъгвайте! Ти ще си признаеш факта: „Не пея хубаво, но аз ще се науча да

пея. Не говоря хубаво, но аз ще се науча да говоря. Не мисля хубаво, но аз ще се науча да мисля.“ Признайте факта, но не се спирайте. Смисълът, целта на пеенето е да улесни работата. Пеем ли, работата върви, не пеем ли, не върви. Докато в една къща има пеене, работата върви, престане ли пеенето, опасна е работата. Тъй е и в Природата. Ако един ден вие излезете отвънка и славеят, птичките са престанали да пеят, няма чуруликане – работата е опасна, вие трябва да напуснете този град, в София не трябва да ви има. Ако птичките, врабчетата престанат да чуруликат в София, вие сте свършили, опасна е работата ви. Но чуруликат ли птичките, вие да сте напълно спокойни. Ще кажете: „Какво общо има това?“ Важно, много важно е. Докато се пее, всичко е наред. Престане ли пеенето, всичко потъмнява. Щом станеш сутрин, запей си! Най-първо не започвай с търговия, изпей една малка песен, не бързай. Изпей песента в себе си и работата ще ти върви; не излезеш ли с песен, работата не върви.

Следователно пеенето е един закон. Докато ние пеем, добре сме, престанем ли да пеем, ние се демагнетизираме. Пеенето уталожва. Станеш сутрин, неразположен си – не се спирай, попей си, не бързай да идеш на дюкяна. Попей най-малко пет-десет минути, ще поразведриш душата си, а после вземи книгата си и чети. То е едно практическо упражнение, което трябва да се прилага в Окултната школа.

Тайна молитва

МУЗИКАТА – СРЕДСТВО ЗА КОНЦЕНТРИРАНЕ

Дванадесета лекция от Учителя
17 декември 1922 г., неделя, София

МУЗИКАТА – СРЕДСТВО ЗА КОНЦЕНТРИРАНЕ

Тайна молитва

Темата за следващия път ще бъде *„Пробуждане на Божественото съзнание в човешката душа“*.

Това ще запомните, върху това ще мислите, колкото можете; може и два-три реда само да напишете. (*Прочетоха се няколко от темите „Предназначението на ръцете и пръстите“*.) Трябва да си изберете от класа около десет-петнадесет души или двадесет души, които всякога да изваждат едно резюме от общата работа, да изваждат основното, та да се четат изводите от всичко, каквото е казано. Та ще се разпредели материалът помежду им. Ще изваждате само основните черти, тъй щото от всяка тема да имаме резюмето.

Сега целта ни не е да ви направим писатели, целта ни не е да ви направим и музиканти. Писането, пеенето – това са средства за развитие на човешката душа. Те имат по-висока цел. Ние употребяваме пеенето като средство, като едно от мощните средства за развитието ни. Пеенето, размишлението – това са средства. Сега вие трябва да работите, защото чрез тия неща ще се научите да се концентрирате. Най-потребно е концентрирането на ума. Например защо ви давам музиката? Ще кажете: „Без музика не може.“ Може. В нашия живот по-напред Светлината и чувствата са минавали през човешкия ум и са се поляризирани през сърцето – човек е слизал към Земята. Следователно тия лъчи са се стеснявали, стеснявали и ние сме дошли в пресичането на този триъгълник. Сега правим един подем нагоре, процесът е обратен – всичките наши чувства и желания трябва да ги пратим през ума си, не да ги

премахнем; всичките наши чувства трябва да ги прекараме през призмата на нашия ум. Тук те ще дойдат в един център, ще се смесят при тия концентрирания и ще усетите, като че изгубвате всичко, но след като преминат през центъра на тази призма, те ще се разширят и ще вземат такава ширина, каквато душата иска.

Та чрез пеенето – чрез един метод – вие ще развиете вашата чувствителност. Няма да мислите за окръжаващите, че някой ще ви се смее. Туй не е важно – ти ще гледаш да се концентрираш, ти се упражняваш за нещо по-велико. За бъдещето важно е концентрирането, а не разсеяността на ума. Сега вашият ум може да е зает с хиляди неща, но тия хиляди неща няма да ви помогнат. Те може да ви помагат временно, но знаете ли в какво положение ще се намерите, след като напуснете тялото? Всичката ваша философия няма да струва нито един грош, всичката ваша религия и молитвите ви няма да струват нито един грош. Защо? Знание се изисква, и то Божествено знание! Сега не мислете, че аз омаловажавам вашия стремеж. Не, този стремеж трябва да бъде непреривен, а не един ден да се чувстваш религиозен, втория ден – нерелигиозен. Това не е религия. Религията е постоянен стремеж към Божествената Любов, както корените на растенията трябва да бъдат насадени в почвата, за да могат постоянно да смучат, а клоните постоянно трябва да бъдат в светлина. И двата тия процеса са необходими. Лишено ли е растението от светлина, лишено ли е от своята почва отдолу, неговият живот се прекъсва.

Другият закон, който трябва да помните като ученици, пак ви напомням, е свързан с това – във вас има слабост, защото вие мислите, че доста знаете. Не е лошо това, аз не искам да мислите, че не знаете, но трябва да мислите, че има още много нещо, което трябва да знаете. То да бъде импулс във вас. И сегашното ви знание да бъде като едно стъпало, до което като достигнете, да кажете: „Едно стъпало минах.“ Второто, третото, четвъртото – те да са импулс. Да не мислиш, че като идеш донякъде, свършена е работата. Не, вие едва сега започвате живота.

Следователно корените на вашия живот ще бъдат в сърцето, а клоните ще бъдат в ума. И всички сокове ще ги пращате към тия клони, към Бога. Това е еволюция, за да сформирате вашите цветове и бъдещите ваши плодове да могат да узреят. Следователно, като влезете в другия свят, от Невидимия свят за вас ще се интересуват доколко вие разбирате тези неща. Може да идете в Англия – законът е същият. Ако кажете: „Господине, моля Ви“, човекът си отминава. Казваш: „Моля, господине“, той не се спира. Той казва: „Говориш ли английски?“ „Моля, господине?“ Но като кажеш на неговия език: „Моля Ви, господине, аз съм чужденец, изпаднал съм в нужда в чужбина“, англичанинът ще каже: „All right! Аз ще се погрижа за тебе.“ Ще се спре. И ти, като идеш в Духовния свят, трябва да разбираш, да знаеш езика им. Ще кажеш на ангелски език и Ангелът ще се спре, ще ти послужи. А сега разправяте, че като влезете в онзи свят, като царски синове ще ви посрещнат, като храненици ще ви гледат. Не е тъй. Ще влезете скромно, ще говорите смирено и почтено. Закон е това! И този закон не може да се измени. Но ако вие не знаете техния език, за Божествения свят това се счита пренебрежение. Ако вие това не знаете, вие сте един горделив човек, надут, вие сте един човек, който не заслужава и кракът му там да стъпи.

Тъй седи великата Истина. Бог е Бог на смирените, а на горделивите се противи. Ако вие сте един горделив човек, ако Бог ви се противи, какво търсите между Ангелите? Тогава, като излезете от тялото, ще се намерите на земята. И тази Истина, като окултни ученици, трябва да я знаете. Докато сте на Земята, ще се концентрирате и ще изучавате ангелския език. Ще изучавате езика на духовете, ще почнете да говорите с тях. Някой път ще грешите, но като влезете в Ангелския свят, трябва да знаете поне десет думи – това е достатъчно. Ако идеш в Ангелския свят, да можеш да кажеш две думи. Турчинът казва: „Екмек вар?“ Като дойде някой българин, ще каже: „Хляб имате ли?“ „Имаме, имаме.“ Тъй! И следователно вие ще дойдете някой път до това положение. Не си създавайте идеи, които нямат основа.

Забавления може да имате, но като ученици аз искам да учите всички. Казвате някой път: „И без туй упражнение може.“ Без всичко може в света, но всяка една Школа си има свои методи и виетрябва да ги изучавате. Царски път заникого няма. Царският път е път на трудолюбие, на концентриране, на смирение – всеки един да мисли, че каквото Господ е казал, трябва да бъде. А Господ е казал, че трябва да се учим. Тъй е казал! И на онези ученици, които се учат, Той всякога им помага. И сега казвам: тази енергия, която се накопила във вас, трябва да се използва за работа. Сега допуснете: един цар пътува по пътя, измръзват ръцете му. Може ли да свири? Не може. Трябва му една соба и най-малко десет-петнадесет минути да се погрее, да дойде кръвта в пръстите му и тогава може да свири. И краката му трябва да бъдат топли. Законът е същият. Ако нашите сърца не са топли, ако нашият ум не е свеж, не е светъл, как ще работите? Това са два инструмента. Ако вие идете с тъжно сърце, отмиляло ви е всичко, нищо не ви се иска – какво ще учите? Ако всичко ви е тъмно в ума и постоянно критикувате, как ще учите?

Искам сега най-първо да се стоплите, да се понапечете. Ние сме много съобразителни: „Ако сте много гладен, ние ще наредим една трапеза.“ „Ти гладен ли си?“ „Хубаво, една супица ще ви донесем, да се стоплите добре.“ Защото ако си гладувал три-четири дни, ще кажеш: „Супица, супица няма ли?“ И всяко безпокойствие в душата ви – туй е, което спъва. Тъй ще се учите – да няма много безпокойствие. А пък вие сега всички носите едно безпокойствие. Безпокойството се множи, то е като въшките. Те лазят и си ходят на гости, пъплят. Като седнеш, някои от тях, от тия, белите въшки, те са съобразителни, влизат под ризата и избират мазните места, ходят, не се спират на гърба. Казват, че били глупави. Не, не, най-добрата част на тялото избират. Как им достига умът? Някой кокал не избират, а най-мекото место. Казват, че въшката е глупава. Не, не е глупава, умна е. Онези, черните въшки, избират място горе на главата, няма къде другаде, локализируют се там на някое мазно място и казват: „Туй е нашето място!“ За въшката – гребен, гребен, от тия, гъстите

гребени. И от ризата ще ги извадиш. Българите знаят как се чистят въшки. Туй е едно изкуство. Не мислете, че е лесно да се концентрира човек, да бъде търпелив. То е едно от мъчните изкуства – да бъде човек търпелив. Аз зная от опит какво нещо е търпението. И когато човек научи онзи закон – да знае във всеки момент да бъде търпелив и да знае да се концентрира, той е придобил едно отлично изкуство. И следователно аз ви давам тези отлични дванадесет упражнения. Тази вечер имаме едно друго, тринадесето – *Бог е Любов*; едно остава незаучено – *В зорите на живота*. Тия упражнения са за концентриране на вашата мисъл. И вие не можете да пеете едно упражнение, ако умът ви не е нагласен по особен начин. Щом ти не мислиш, упражнението не е упражнение. Вие не можете да пеете, ако умът ви не е съсредоточен. Тези упражнения не могат да се пеят като обикновени песни. Ако не мислиш, ти не можеш да пееш. Ще мислиш върху това упражнение и всеки един тон, всяка една дума ще упражни своето влияние. Вие може да направите опит.

Аз искам и друго. Тия упражнения въвн от Школата никому няма да ги давате. Защото у всинца ви има такова желание – хайде да разпространяваме нашите песни. Не, те са за вас. Ние искаме тук да ги опитаме. Първото правило: всяко нещо трябва да го опитаме. Ама вие не сте направили опита, а да почнат да ги употребяват хората. Ще ги опитаме упражненията и ако има добър резултат, тогава ще ги дадем на хората. Следователно, щом няма за нас резултат, защо ще ги даваме на другите хора? Ще ги опитаме, да добием тази вяра, че туй, което говорим, е право. Ако не е право, ще ги изменим. Затуй казвам да седят упражненията в Школата. Ще ги научите много хубаво. Всички можете да пеете. Сега софиянци минават за певци, за първи певци. Туй е за похвала. Значи има у вас нещо хубаво заложено. А тия упражнения ще ги изпявате семпло, правилно, с концентриране на ума. Тази вечер тук има трима приятели от учениците, които ще пеят *Духът Божи*. И няма да се безпокоите, не бойте се вие, няма нищо. Ние ще започнем с погрешките и ще свършим с хармонията.

Сега, ще заучим тази вечер *Бог е Любов*. Има някои от младите ученици, които ще ни услужат да изпеят *Бог е Любов*:

*Бог е Любов (3)
Любов, Любов
вечна, безгранична,
пълна с живот,
живот на благия Божи Дух –
Дух на Благостта,
Дух на Святостта,
Дух на пълен Мир и Радост
за всяка душа, за всяка душа!*

Туй е само първата част на упражнението. Ще вземате тоновете вярно. Готови ли са тия, които знаят упражнението? Ще започнете първо съвсем тихо, понеже упражнението е картинно. (*Учителя свири и някои пеят.*) Сега да го изпеем пак, много тихо, а другите внимавайте. Допуснете сега, че мисълта ви е съсредоточена. Да не сте разсеяни. Като пеете постоянно, силата е в преживяването. Сега аз сам ще пея. (*Учителя пее сам.*) Някой ще каже: „От мене може да пеят по-хубаво.“ Не, в окултната музика ние искаме да пеем не както пеят хората, а както Ангелите пеят. Ние искаме да пеем, както Ангелите пеят. По този начин ще се оправят гърлата ви. Концентрирайте ума си. Душата ви трябва да дойде да живее един ден във вашето гърло и тогава отлични певци ще бъдете. Вие сега имате идеята, че има само известни хора в света, които са родени да бъдат певци. Не е тъй. Те са певци, защото те от миналото са научили този закон – тяхната душа живее в гърлото им. Като научите това изкуство, и вие ще бъдете певци. Вие мислите, че това е благодат, специална благодат. За онзи, който се е научил да разсъждава, специална благодат е, а за онзи, който не се е подчинил на закона, не е специална благодат. Следователно ние учим един велик закон, който не може да бъде друг. Всички може да бъдете добри певци. И който пее, зная, че душата му е в гърлото. Тогава и като говорим, ако нашата душа би живяла в нашия ларинкс, колко хубави думи биха излизали от него! Но понеже

душата не живее в ума ни, затова не можем да кажем нищо идейно. Главното е, че ние чрез музиката можем да привлечем Ангелите, те ще се заинтересуват от нас и вие ще им кажете: „Ние изучаваме вашата музика, искаме да пеем като вас.“ Те ще кажат: „Много добре. Ние ще ви дадем нашето присъствие и съдействие.“ И ще започнем да пеем като тях. Това няма да стане изведнъж. Ще започнете със смирение, ще слушате как те пеят. Някой път ще чуем много хубави неща. Аз съм чул много сестри да казват: „Чух нещо много хубаво, но като го изразиш навън, изгубва се.“ То е едно окултно пеене. Ако пеем така, каква Благодат, каква хармония ще излезе от нас, ще се излива като една струя, като един извор. Я сега изпейте всички заедно песента *Бог е Любов. (Пяхме я.)* После ще гледате да си препишете тия упражнения. Те са за вас направени. Те не са за певците откън. Направете опит, проверете да видите какъв е законът. Ще си служите с едно упражнение, с второ, трето, с четвърто... Едно ще употребите – не може да ви въздейства; ще опитате второ, трето, четвърто, пето, шесто – ще ги изкарате всичките и ще видите в дадения случай кое от тия упражнения ще ви подежда и ще може да ви помогне. Но когато пеете, ще започнете тихо. (*Учителя пее и свири „Бог е Любов“ съвсем тихо.*) Какво по-хубаво от това: „Дух на пълен Мир и Радост за всяка душа, за всяка душа?“ Този Мир, тази Радост, която търсите за вас – това е най-важното. Трябва да схванете това, няма никакво изключение. Вие сте скръбен, тъжен, в недоумение сте, умът ви не работи: този Дух, благият Дух, Духът на тази висша Божия интелигентност – за вас е Той. За вас е тази Радост. Схванете ли това, умът ви ще проработи, сърцето ви ще проработи – и вие сте хармонизирани. Вие ще можете да говорите с Ангелите, ще ги разбирате, ще бъдете радостни като тях; всякога ще бъдете радостни, защото те не знаят какво е скръб. И когато някой Ангел иска да узнае какво е скръб, те го пращат между хората. И като се върнат горе, Ангелите ни казват: „Елате, в замяна на това ние ще ви въздадем – да разбирате какво нещо е Радост.“ Това е първата част на упражнението, а втората част е по-мъчна. (*Учителя пее и свири.*)

*Ний ще ходим в тоя път на светлината,
на светлината, на светлината.
В която царува Божията Любов,
Божията Любов. (3)*

Ще пеете с чувство. В този път ще ходим, друг път няма. В тоя път на Светлината, в която Божията Любов царува. То е велико нещо! И в тия прекъсвания на пеенето е изпълнението. (Учителя пее тихо и с прекъсвания.) Като научите първата част, ще вземете втората. После, понеже в упражнението между двете части има едно малко разграничение, то втората част ще бъде изпълнена от общия хор. Във всички ви трябва да има единодушие, за да може да пеете тъй. Щом се каже „Бог е Любов“, щом е тъй, тогава всички ще пеят: „Ний ще ходим в тоя път на Светлината.“ И тогава, като научим туй упражнение хубаво, ще го изпеем на един глас на едно общо събрание, да видите има ли то сила. Ще дадем един концерт и ще излезем всички, не само специалният хор. Тъй като сме ученици, всички заедно, и аз ще изляза и ще свиря всред вас. (Смях.) Слушайте, когато трябва да проверим един закон, нас не ни е срам. Да не мислят хората, че аз искам да си играя с цигулката. Ние от музика разбираме, но не искаме да се занимаваме с нея. Ние я разбираме тъй, както те още не разбират музиката. Не искаме да ги разубедим: това, което имат, то е хубаво. Аз ще ги похваля – те отлично разбират музиката и не трябва да си мислят, че не я знаят. Знаят я, и хубаво я знаят, но оттам нататък не знаят. Туй е всичкото. И казвам им: там, дето вие спирате, ние оттам започваме. Има още нещо. Един ден, ако тъй, както на вас преподавам, преподавам и на тези музиканти, те биха ви изпреварили. Тази, нашата музика, тя не може да се излага пред света. Ти ще излезеш, може да пееш тази музика на площада, но петнадесет пари няма да вземеш. Вземеш ли веднъж, свърши се въпросът. И който те чуе, като се върне, ще каже: „Този човек пее на площада, той има нещо идейно.“

Ти ще пееш като за себе си – ще се спреш на площада, ще пееш и след туй ще си тръгнеш, като че нищо не се е случило. Вие ще кажете изведнъж: „Какво ще каже обществото?“ Тези

хора седят по бирариите и дигат чашите, нищо не казват, нищо не мислят какво ще каже обществото, нито какво ще кажете вие. А ние, като изпеем една песен окултна – какво ще каже обществото!? Важно е какво ще кажем ние – обществото, това сме ние. Ще кажеш: „Моля, приятелю, искам да си опитам гласа. Понеже тази страна е свободна, мога свободно да пея.“ Един виден певец без пари пее – и никакъв стражар не ще те закачи. Хубава песен ще си запееш и ще те слушат. Ама туй ще стане! Ще кажем на едного от вас: „Иди на площада, изпей една песен.“ Това ще бъде. Ама че то спада към задачите ни. Няма да ви изложи вас на присмех. Ние ще изнесем една наука, да видим как работи Божият закон. Няма да правим глупави работи, няма да ви изложим. Когато ще се случи да ви изложи, аз ще ви кажа: „Вие ще пеете и всички ще ви се смеят.“ А като ви пращам сега да пеете, ще ви кажа: „Освен че няма да ви се смеят, но ще искат още веднъж да ви чуят.“ Тъй е.

Сега да изпеем *Сила жива*. (*Учителя свири, ние пеем*.) От тия неща не се плашете. Аз като кажа да идем на площада – ще кажете: „Щом е дошло до тук, ще действаме само по закона на Любовта.“ Всички певци още не са определени, да не ви смущава това, че може да попаднете сред тях. Всичките неща, които ние ги вършим, ние ги вършим по един велик закон на Божествената Мъдрост, нищо глупаво няма да направим, туй да го знаете.

Сила жива и *Скръбта си ти кажи* – тия две упражнения вървят заедно, понеже едното е отговор на другото.

Да изпеем упражнението *Сладко, медено*. (*Учителя свири, ние пеем*.)

Сега едно правило: щом пеете, всякога ще си турите мисълта – ще изпълня това упражнение по всичките правила. Мога да го изпълня добре. Туриш ли си тази мисъл, ще го изпълниш. Тъй ще работите. Но ще се стремите да вземате тоновете ясно.

Например при *сърцето си отвори*, ако беше развит вашият слух, вие щяхте да слушате такива едни трептения. То е пулсът на сърцето. Сърцето пулсира в ритъм. На някои

хора пулсът бие по-тихо. На някои сърцето бие по-силно. Има два удара и между тях един промеждутък. Та всякога каквото говорим, каквото вършим – то трябва да съвпада с ритъма, със силите на нашето сърце. Много от сегашните песни са написани в разрез с пулса на сърцето и вследствие на туй ние не ги обичаме. При някои песни пулсът се усилва и затова трябва да употребим някоя минорна гама, а някъде, където пулсът е слаб, той трябва да се усили. (*Учителя свири съвсем тихо, с постепенно замиране на звуковете.*) И ако така ви свиря половин час, вие ще почнете да се унасяте и ще заспите всички. Това са еднообразните движения. И сънят не е породен от нищо друго, освен когато движенията у нас станат еднообразни – тогава клетките в мозъка почват да си разглобяват крачката и ние заспиваме. Щом си починат, пулсът става разнообразен, ние се събуждаме и се освежаваме. И всичките болести идват от понижението на темпа. При тези известни темпераменти, ако вие сте трескав и ви изсвиря едно парче, вашата треска ще изчезне от тази музика. Има известни парчета, от които, ако ви ги свиря, вие ще се разболеете, т.е. те ще ви дадат едно внушение и ще се разболеете. Та повишението на темпа на ума и на сърцето всякога трябва да седи над общия уровень и тогава болестта не може да ви закачи. И във всички онези, които не разбират този закон, идва едно смущение, а след всяко смущение идва болест. Когато двама души се скарат, идва простуда или някаква рана, или инфекция. Когато организъмът е силен, никаква инфекция, никаква болест не може да има. Затова вкъщи накарайте болния да пее. И той ще се излекува. *Сладко, медено* го накарайте да пее, после другите упражнения – така може да се излекува. По някой път, ако не може да пее, вие му попейте. Някои хора може да се лекуват с музика, но не от всички болести. Има и друга крайност. Ще кажат някои: „Имам операция, нека ми попеят.“ Не, за операцията не може да се помогне. Само там, дето е възможно.

Я изпейте сега *Бог е Любов*. Не се смущавайте. Едно от правилата на окултната музика е: когато направите една погрешка, не се смущавайте. Турете си мисълта, че в ума ще я

поправите. Аз съм слушал тук и в Америка виртуози – казват, че свирят правилно. Не свирят правилно. Колко пъти вземат криви тонове! И колко от тия най-знаменити, които свирят на цигулка, свирят погрешно? Те правят погрешки, камо ли вие няма да правите?! Ще кажат някои: „И най-големите капацитети правят погрешки, изяждат от такта една осма, една шестнадесета.“ И когато един такъв музикант свири, казват: „Много правилно свири на цигулка!“ Не! Аз зная, слушал съм най-знаменити цигулари – по-добър цигулар от Паганини не е имало. Единствен той е свирил много хубаво. След него другите цигулари, които свирят, правят погрешки. Като вземат легато, колко погрешки правят! За да избегнат своите погрешки, правят легато. Легато да вземеш, изкуство се иска. Като свириш с цигулка, а някой пее, да не може да се различи ти ли свириш, или той пее. Това е изкуство! Да можеш да вложиш душата си в цигулката – тогава можеш да свириш. Не вложиш ли душата си в цигулката, ще правиш погрешки. Пръст е, изплъзва се, после позицията не е вярна. Та не се обезсърчавайте. Най-видните цигулари в едно парче поне на десет места не вземат вярно тоновете, правят погрешки. Понеже вашите погрешки са по-големички, и вие не се обезсърчавайте. Тъй стои самата истина. Направим една погрешка – ще кажем в ума си: „Ще я поправим. Направим втора: „Ще я поправим.“ Ще я поправим, ще я поправим – докато най-после се научим да пеем. Тъй е.

Сега онези приятели, които имаха добрината да пеят *Духът Божи*, ще пеят ли? (*Пяха.*)

Високите прекъсвания в окултната музика показват височина. (*Учителя пее с прекъсвания „Махар Бену Аба“.*) Като чуят духовете тия думи на стария език, те ви разбират; на новия език те не ви разбират. Един свещен език е това. Като чуят тия думи, те идват. И мотивът е техен. Източен мотив е, в него умът и сърцето вземат участие. Една свещена песен, едно свещено упражнение е това! Една свещена песен не можем да изнесем, но вие може да пеете едно свещено упражнение. Вие се стеснявате. Естествено трябва да пеете. Аз не съм добър певец, но естествено пея, свободно. (*Учителя*

пее „Духът Божи“ много естествено и свободно.) Разговор в пеене е това, музикален разговор. Ще бъдеш свършено свободен да си изразиш душата. Можете, можете да пеете.

Сега ще изберете най-малко десет души комисия, които ще разглеждат работите (темите) от класа и ще правят резюмета. Да ги определим още сега: десет братя и десет сестри. Казано и свършено! (*Избраха се десет братя и десет сестри.*)

Тайна молитва

ОКУЛТНА МЕДИЦИНА

Тринадесета лекция от Учителя
24 декември 1922 г., неделя, София

ОКУЛТНА МЕДИЦИНА

Тайна молитва

(Прочете се резюмето от темите „Значението на ръцете и пръстите“.)

Каква е темата за тази вечер? *Пробуждане на Божественото съзнание в човешката душа.* Тогава да прочетем няколко. Едно правило: когато пишете, тези листчета ще бъдат много хубаво написани. Няма да пишете на каквито и да е книжки. Нека формата им да е хубаво изрязана. Ето вижте – тази книжка е като халваджийска книга. Вие сте в една Окултна школа! Може да пишеш на една четвърт от листа, но трябва чистота. Три-четири реда ще напишеш, но чисто, хубаво. Нямам нищо против малките листчета, но всички да имат една по-хубава форма. Това се казва ученик! Ще бъдете внимателни в малките работи. Всеки ще гледа да пише по-хубаво, да не бърза. Да напише четири реда, но да ги напише внимателно. Когато пишеш темата си, някой Бял Брат те наблюдава, гледа те; пиши внимателно, с ума си мисли. Четири реда да напишеш, ти ще се ползваш. А ти гледаш да напишеш криво-ляво, само да изкараш нещо. После някой от вас, като пише, зацапа го, след туй го изтрие, казва: „Минава и тъй.“ Не минава. Всяка една книжка трябва да бъде чиста, без петна. Може да ги дадете с петно. Но като за ученици на Окултната школа това са правила – ще ги пазите. По възможност хубаво ще пишете, ясно и четливо. Може да пишете с молив, с каквото искате, но по възможност да бъде най-доброто писане. Нали от Любов ще работим? Има много ученици, които остаряват преждевременно. Преждевременното остаряване е от това, че ученикът бърза да изучава нещата. Гледайте добре да

ги изучите, да се ползвате от тях, а не да бързате. Защото всяко нещо, което изучавате, трябва да го приложите. Вие знаете много работи, а всичкото окултно учение, което ще изучавате, вие трябва да го прилагате в себе си.

Сега имайте предвид, че окултните познания вървят по съвсем друг път, по съвсем други закони от обикновените. Не че те се различават, но всяка една окултна наука, истинска наука, почва от най-малките методи, начини, резултати. Микроскопически резултати ще имаме. Онзи, който бърза, не може да има никакви резултати, понеже Природата никога не бърза. Когато приготви всички условия, тогава тя действа със светкавична бързина. Но при сегашните условия вие не трябва да се учите бързо. Във вашето съзнание всички предмети трябва да минават полека. Всяко нещо, което вие видите в света, то има съотношение към вас. Вие си представяте, че като отидете на Небето, ще се успокоите. Как си представяте Небето като място за успокояване? Небето е място на блага. Там ще ви дадат блага и ако вие не знаете да използвате тия блага, как ще се ползвате от тях? Да кажем, тук не си пазите паничките, но ако на Небето ви дадат една чаша и вие я счупите, знаете ли, че за една счупена чаша вие трябва да напуснете Небето? Ще кажете: „Нищо не е, че счупил една паница.“ Да, на Земята, че е счупил сто паници, нищо не е, но на Небето да счупиш една чаша, много означава. И ако вие знаехте последствията от счупването в света! „Да счупим това, да хвърлим онова.“ Ако вие познавахте последствията! Но ако ви говоря за последствията, у вас ще се роди страх, ще се плашите от сянката си и тогава няма да знаете къде да идете. Първото важно нещо за окултния ученик е: той трябва да бъде внимателен. И всяка дума, която аз ви кажа, трябва да я обмислите добре; не бързайте, обхванете нейния дълбок смисъл. Някой ви говори някоя обидна дума – ще се спреш, ще си кажеш в себе си така: „Като ученик аз съм сега пред лицето на онези братя, които знаят повече от мен. Искам да разбера защо този човек ми говори така обидно. Искам да зная откъде идат причините за това, че той ме обижда. Той ще говори, аз ще мисля.“

Той говори, аз разсъждавам – и ще се повдигна нагоре, и след като се повдигна нагоре, този брат, като ми говори половин час, ще каже: „Извини ме, братко, аз направих една погрешка.“ Ако ти тъй не мислиш, ако не се повдигнеш нагоре, той ще ти каже: „Втори път като те срещна, ще ти кажа по-горчиви думи.“ Трябва да се самовладеем. Няма да губите своята енергия в света. Този свят е свят само за препъване. Навсякъде ще ни спъват, понеже ще ни изпитват. Ще се спрем. Светът е само за учение. Ще знаем – ще ни изпитват. Вие сте ученик. Ще кажете: „Аз съм ученик на четирийсет и пет години. Минало ми е времето за ученичество.“ Ама на Небето има духове, които са стари няколко милиона години и учат там. Какво ще кажете? Има ученици, които имат по десет милиона лазарника. И знаете ли с какво усърдие се учат? Отлични ученици са те! А вие на четирийсет и пет години мислите, че сте стари. Те се радват, те никога не казват: „Ние сме на четирийсет и пет години.“ Те казват: „Време е, аз трябва да се уча.“ Туй остаряване, което вие чувствате, то се дължи на съвсем други причини. Ученичеството е закон на подмладяване. Ако не станеш дете, няма да се учиш. И Христос е казал: „Ако не станете като малките деца.“ Малкото дете няма какво да става, а възрастният трябва да стане като малкото дете и да започне да учи; неговият ум и неговото сърце трябва да започнат наново. Затуй хората се раждат. А ние няма да идваме пак, да се превъплътяваме отново. То е един тежък закон! Кармичен закон! Ще те приспят, после ще те пробудят наново. То е дълъг процес.

А трябва тъй – в един живот ти да си събуден, съзнанието ти да е будно. И сега Окултната школа има за цел да научи ученика да има будно съзнание. Някои от вас ще опитате смъртта; и като дойде тя, трябва да можете да минете от този живот в другия с будно съзнание. А сега тъй се уплашите, викате лекари – ще се обърка съзнанието ви. Те ще ви приспят и като минавате от този свят в другия, няма да осъзнаете това. Може да усещате страдание в себе си, но онзи, който умира, ще каже: „Аз заповядвам на смъртта!“ Може да си туриш инжекция, както прави лекарят, и спокойно да чакаш

часа – тогава ще минеш съзнателно от единия свят в другия. И като влезеш в другия свят, ще се усетиш по-свободен, отколкото в този свят. Ако се уплашиш, ще те приспят; ако не се уплашиш, ще имаш съзнание – и като дойдеш от другия свят, ще помниш, ще знаеш отгдето идеш. Та първото нещо: учениците, които напредват, трябва да знаят, че съзнанието им е будно. И всичките погрешки почиват на туй, че нашето съзнание не е будно. Аз съм наблюдавал, правил съм опити и съм виждал, че погрешките идат, когато човек е в едно спящо състояние. Захласнал се той някъде – и тогава ще дойде по улицата някоя кола, ще го прегази. Ако съзнанието е будно, ти вървиш по пътя, мислиш, съзнаваш и никаква кола няма да те прегази, защото виждаш и отзад, и отпред. Сега казваш: „Господ да ме пази.“ Ами защо Господ ти е дал очи? После, мнозина от вас имат друго мнение, казват: „Аз не настивам.“ Някой стане сутрин, не се обува, излезе бос – настине. Казва: „Мен не ме хваща настинка.“

Но като излезеш, хване те кашлицата, настинеш. Това показва, че ти не си научил закона. Ако твоят ум беше на място, ти нямаше да се простудиш. Твоето съзнание не е на място. Щом се простудиш, туй показва, че има пропускане на съзнанието. Какъв е законът? Като станеш, тури си дебели чорапи, не излизай гол, тури си едно дебело палто и тогава няма да се простудиш. Ще вярваш на палтото. Някой казва: „Не ме е страх от студ“, но като излезе, простуди се. Направете един опит. Вие казвате: „Нас студ не ни хваща.“ Туй го говори вашето честолубие. Щом почнеш да кашляш, ще кажеш: „Не съм си научил още урока.“ Щом ти изстинат ръцете и краката, пак ще кажеш: „Не съм научил урока.“ Не е срамата. Ще се учиш! Проектирайте волята си към студените пръсти, кажете: „Аз заповядвам на моята кръв да иде в пръстите ми и да ги стопли за пет минути!“ Извади си часовника и виж след колко – след 10, 15, 20, 30 минути ще се стоплят ли. Ще видиш силата на волята си. Пък ако кажеш и изведнъж се стоплят ръцете ти, ти имаш воля. Но тази воля трябва да бъде разумна.

Първото нещо: ние трябва да зачитаме Божиите закони. Туй мъгливо време вие знаете ли на какво се дължи? Защо

има мъгла в София? Няма да се спирам дълбоко, но ще ви кажа следното: когато електричеството е положително, и горе, и долу, навсякъде от влагата се образува мъгла. И небесното, и земното електричество са положителни. Туй електричество се държи по лицето на Земята, но понеже и нашият организъм е положителен, често в мъгливо време хората се простудяват най-много. Цялата атмосфера е пълна с електричество. Пък електричеството въобще изстудява. То е проводник на студа. При това нашият организъм не е магнетически, за да може да превърне тази влага. И той е положителен, та се започва една борба – и тогава ние се простудяваме. И щом излезеш навън, какво трябва да направиш? Умът ти трябва да бъде буден. Направете опит. Излез от къщи и през цялото време умът ти да е съсредоточен, да обгърне тялото ти – и виж дали ще се простудиш. Няма да се простудиш, ще бъдеш и положителен, и отрицателен. Ще превръщаш туй електричество. А можеш да го превръщаш само ако присъства съзнанието ти. Сега за тази кашлица, която имате, всички ще викате лекари. Излекувайте я сега без лекари! Една задача съм дал за тази кашлица – без лекари! И първото правило: дишайте дълбоко! Дълбоко дишайте и след туй представете си в ума си, че всичката ваша артериална кръв върви хармонично по цялото тяло; и венозната, и тя хармонично се връща. Представете си в ума, че всичко върви хармонично, образувайте вътрешна хармония и постепенно ще забележите, че кашлицата ще започне да утихва, да утихва.

А пък някои от вас, ако не могат да си помогнат тъй, да си вземат малко равнец – попейте малко и ще ви мине кашлицата. Лятно време събирайте всички равнец: всеки възрастник да има набран равнец, бял и жълт, та който не може да се лекува с волята си, да пие тия треви. После, да имате от синята тинтява. Наберете си – те са магнетически растения, които помагат. Наберете си още мащерка, зелени листа от ягоди – и те са лечебни. Може да ги употребявате. Наберете си и от дребната лайка. Ще си имате цяла аптека стъкленички. И тия листа и цветове, като ги затворите в шишета с похлупаци,

сложете ги на слънце да се пекат, да приемат още енергия от Слънцето. Не ги туряйте на влажни места! Като дойде едно такова състояние да кашляте, извадете си малко от тях, сварете си малко, сварете си половин кафена чашка цяр. Как да го пиете? Вземете една глътка в устата си и си представете този равнец – че той сега расте, че той е жив – и че този равнец поглъща кашлицата ви. Той привлича кашлицата към себе си. Нищо повече!

Пък ако искате да знаете какво нещо е привличането, тук има химици, нека ви отговорят как елементите се застъпват. Когато лекарите искат да извадят един вреден, ненужен елемент от организма, те правят известни съединения и така освобождават организма от него. Хубаво е да може да упражнявате вашата воля с кашлицата си, с гърлото. Според теорията на Куне, която е стара, взета е от индусите, той я е преработил и казва: „Всички тия отлагания в организма, това са същества – у тях има един стремеж да отиват нагоре и те искат да обсебят главата.“ Куне казва, че лекува, затова иска да привлече тия същества към стомаха и после чрез жлезите, чрез изпотяване да ги изхвърли навън и така да се освободи организмът от нечистотиите. Някой от вас тук ще почне да кашля. Имайте само вяра! Тресе ви или сте се простудили, има един начин за лекуване – само вяра. Едно правило: ще извадите първата чаша, ще я изпиете. Може чай да пиете, може гореща вода: една, две, три, четири, пет, шест чаши, докато у вас се образува една реакция на изпотяване. Хубаво! Снемете си ризата, изтъркайте се. Седнете пак наново: една чаша, две чаши... Вземете и малко дървено масло, намажете си краката и ръцете и си легнете. Опитайте този начин и няма да ви боли главата. Вие сега казвате: „Мен от настинка не ме е страх.“ Но тази настинка мине в по-остра форма и вие се уплашите, търсите лекар.

Друго правило: щом се простудиш, първата мярка е да вземеш очистително, да се очистят стомахът и червата ти от всички ненужни вещества. Всичко туй трябва да се изчисти навън. Трябва един-два дена въздържание от ядене, три-четири чаши гореща вода, две чаши спаначен

сок със солчица, две паници супа, направена от картофки, с малко солчица. По малко ще сърбате, няма да преяждате, и всичко ще мине много лесно. Защото тия кризи ще дойдат. Болестите са нужни: в тях има известна криза. Необходимо е даже и най-здравите хора да боледуват. Боледуването – това е тониране. Болестите – това са музикални тонирания. Когато Господ иска да направи хората по-чувствителни, по-меки, те трябва да боледуват. Най-великите хора са боледували. Толстой няколко пъти е боледувал и след всяко боледуване е имал най-хубаво просветление, в него са идвали нови мисли. Когато боледувате, не мислете, че това е нещастие. Това не е нещастие – вие се тонирате. За да може да върви болестта естествено, всички трябва да вземете тези мерки – очистително и топла вода, за да може да не изгубите в тази болест своето равновесие, да може болестта да принесе своите полезни последствия през целия ви живот. Ние лекарства не употребяваме. Не казвайте, че ние не искаме лекари в дома си, но ние искаме само умни лекари. Нищо повече! Не че не искаме лекар, но искаме лекар, който е роден такъв – лекар, пратен отгоре. Ние не искаме лекари занаятчии, платени лекари. И всеки от нас трябва да бъде лекар на себе си; а някой път, ако това не помогне, може да прибягнеш до лекар, но пратен отгоре.

Сега имайте предвид – аз като ви говоря за музиката, не искам да попаднете в една крайност. У човека, в сегашното му състояние, има приблизително повече от сто способности, но засега само четирийсет способности са констатирани у него. Музиката е една четирийсета от него, т.е. една от четирийсетте способности у човека. Следователно човек трябва да развие в себе си своите способности. От тия способности зависи здравословността му. Сега в някои от вас чрез тия способности разсъдъкът е развит, а музиката е слабо застъпена; у някои паметта е силно развита, а наблюдателността е слаба; у някои милосърдието е слабо застъпено, у някои Божествената Любов е слаба, вярата; у някои съвестта е слабо застъпена. Окултният ученик трябва да развива правилно всичките си способности и те трябва

да действат в своето нормално състояние. След като развие той всичките тия способности, ще влезе в Божествения свят. Всички тия Божествени сили ще могат да ви говорят. Ще влезете в света на духовете по музика. Те ще почнат да ви говорят за музиката нещо, но ако вие нямате тази способност да ги разбирате, какво ще научите от тях? Да кажем, влезете в света на разума; но ако у вас не е развита тази способност, тия духове няма да ви обърнат внимание. Сега да не попаднете в крайност – да кажете: „Само музика ни трябва!“ Не, под думата *музика* аз разбирам, че всичките способности трябва да вземат правилно направление. Музиката трябва да бъде идейна. Човек трябва да мисли, когато пее. Ако вие пеете без мисъл, то не е пеене. Под окултно пеене аз разбирам: ще мислиш и ще пееш. И то е един начин, окултен начин да пренасочим своите чувства, защото у човека има чувства, страсти, желания; ако не знаем да ги пренасочим чрез музиката, те ще вземат направление към центъра на Земята. Какъвто и да бъдеш, туй движение някой път е нагоре, някой път е надолу. Ако не разбираш този закон, у тебе ще се родят най-лошите неразположения, като че те пекат на скара. И ти ще търсиш някой да се скараш с него. Ако разбираш музиката, ще прекараш тия чувства през ума си, ще добиеш едно приятно разположение – и сили ще добиеш, и работите ти отвънка ще тръгнат.

Та казвам: музиката в окултната наука се употребява като един метод за проектиране на нашите мисли, чувства и страсти от нисшия свят към висшия, за да дадем храна на Причинното тяло да се развие. Ние чрез музиката си приготвяме храна. Тази е причината, че всички религии почват с едно тананикане. На Изток така започват, тихо: „Хъм-хъм.“ Като пее така, човек прекарва тази енергия нагоре през мозъка, после я проектира в своите чувства. Най-първо погледнеш този човек – целият е бледен; после ще видиш, че от музиката неговото лице оживява. Не се минава половин час – от лицето му започва да излиза голяма светлина. Той разбира закона. Пък гледаш някой друг: пее, свири, неговите ръце треперят – той гледа отнякъде да капне

някой лев. То не е пеене. Тия упражнения вие ще ги пеете окултно. Ще седнете пет-десет минути тихо, ще си изберете някои от тях. Най-първо ще ги пеете тихо, на един глас, но много вярно. Тъй че като ги пеете на себе си, на вас да ви стане приятно. Туй е пеене. На всичките ученици налагам едно правило: ще пеете по закона на Любавта. Ще седнеш тихо, на себе си ще пееш, никой да не те смущава. „Как тъй ще си пея самичък?“ Излезте някой ден през седмицата някъде, все ще намерите пет-десет минути да изпеете едно упражнение. Ако първият опит не излезе сполучлив, вторият, третият, четвъртият, петият, шестият и т.н. ще са сполучливи. Това е един от методите, един от силните методи. И след него ние ще пристъпим към втори един метод. Ние пристъпихме към един метод – яденето. Взехме екскурзиите – те са друг метод. А сега вземаме музиката – тя спада към Умствения свят.

Това е един преходен период от чувствата към ума. Музиката спада към изящните изкуства; чрез нея минаваме от едно състояние в друго. Следователно ще произведем в себе си едно мисловно настроение – мислене, мислене. И ще се стараем в ума си да схванем, че всичко в света е разумно. Някои са чували Ангелите да пеят. Един Ангел, едно такова същество, с такава интелигентност, като почне да пее, в неговото пеене има дълбок смисъл. Днес ние не можем да го чуем, но един ден, като се развият у нас тия чувства, ако чуем едно такова ангелско пеене, ще кажем: „Такъв един концерт чух!“ Сто години човек да живее и да слуша как един Ангел пее, няма да се счита нещастен, че животът му е отишъл напразно, но ще каже: „Аз се чувствам щастлив, че живях сто години и дочаках да чуя такъв велик музикант!“ То е велико нещо! Например да чуеш да пее в Небето такъв един артист, да го видиш, като излезе да пее – в неговите очи, в неговото лице не само ще се чете тази музика, но той ще предаде един смисъл на Знанието за всичката хармония в Природата. И всичко туй ще оживее, ще забравиш всичките тревоги на света и в душата ти ще се всели Мир и Радост. Следователно Небето е място на музика, каквато човек никога не е почувствал. В Ангелския свят като идеш, там всички пеят. Сутрин, като

станат, знаеш ли как започват в Ангелския свят? И Ангелите, и те някой път спят, само че техният сън не е като нашия. Но като се събудят, всички се изправят по особен начин и запяват. Всички изведнъж започват тихо. Аз съм гледал тия същества – започват една мелодия, постепенно тя се усилва, усилва, и така, като дойдат на върха, тук, на Земята, изгрява Слънцето; и те почнат своята песен. Да кажем, че ти си в най-голямата скръб на света, отщяло ти се да живееш, но като чуеш един милион Ангели да пеят, ти ще забравиш всичко, ще кажеш: „Има смисъл да се живее.“ И ти ще подемеш песента. Това е изкуство!

И първото нещо: всички те пеят, пеят. И как можем да преведем тяхната окултна музика? Трябва да чакаме още хиляди години, докато един ден дойде и при нас тяхното изкуство. Трябва да пратим ученици да се учат и да се върнат на Земята. Трябва да търсим специални начини, за да се преведетазимузика.Иманачини,покоитоможедапреведем музиката. И действително, тя ще помогне за повдигането и облагородяването на съвременното човечество. Сутрин, като чувствате неприятно разположение, пейте. Ангелският свят не е тъй далече от Земята. Има сутрини, когато Небето е тъй лазурно, има един цвят с една мека астрална светлина, която прониква, като че нещо вълшебно се носи върху Слънцето. Това са ония тънки отзвуци от Ангелския свят, които се предават на нас. И някой път нашата душа схваща туй, като че иде нещо велико, като че прониква нещо хубаво, нещо Божествено, и в нашата душа се заражда нещо светло, идва едно желание да пеем. Туй става през месец май. Тогава някак си има прекръстосване, понеже през месец май Земята минава през орбитата, има един възел, през който Земята минава. Тогава сме най-близо до Ангелския свят. Всички цветенца почват да оживяват. Затуй в този месец всички чувстват нещо вълшебно. А като мине този месец, ние се отдалечаваме от Ангелския свят. Сега сме много далече, а след няколко месеца пак ще бъдем близо до него.

Първото нещо: ние ще схванем музиката като нещо идейно, възвишено, в което не само нашият ум, а и цялата

ни душа трябва да вземе участие. Да се качим някъде и да пеем туй, както Ангелите пеят! Това ще бъде за в бъдеще. И като чуете някой певец, не казвайте, че е светски. Някой път светските певци пеят много хубаво: те туй изкуство го учат, у тях има един стремеж и може да се каже, че те повече ценят музиката. Идете на един концерт – ще видите с какво благоговение сяда публиката, какво затишие има! Хората там седят много по-благоговейно, отколкото вие тука. И когато някой артист свири на пиано, такова затишие има, всички го следят, всеки иска да разбере каква идея иска да изрази той. Аз бих желал окултните ученици да вземат от него един пример: това е съсредоточаване на мисълта – да могат да следят каква е идеята. А ние? Нашите песни се отличават. Например пеем *Бог е Любов*, ама не мислим в туй. И тези думи: *Бог е Любов*, може да се разработят. Аз, ако имам време, може да разработя песента и ще ви дам едно разработено упражнение. Трябва да търся специално време, да направя една специална разработка на песента. *Бог е Любов* не е още песен, но е едно разширено окултно упражнение. На туй упражнение ще дам едно разширение, да видите какво нещо е едно разширено окултно упражнение. Туй не ви обещавам, не зная скоро ли ще бъде, но мисля да го направя, да видите какво ще бъде. Ще имате предвид, че ние взимаме музиката като едно средство да прекараме тия течения през ума си, да ползваме нашия разум – висшето, Божественото у нас, за да създаде най-възвишеното. Умът ни трябва да има храна. А музиката може да ни даде тази храна, другояче тия чувства ще увехнат, без да се използват, и у вас ще се зародят отрицателни желания. И заради туй, заради доброто на вашата душа, заради доброто на тия цветове, които трябва да цъфнат, ние ще се учим да употребяваме туй изкуство. И може да го употребим.

Сега нека изпеем *Духът Божи*. Аз ви казвам: ако биха ми дали две хиляди лева за един концерт, не бих излязъл да свиря. Разбирате ли туй? Не бих им свирил. Тази музика е за мене. Аз правя едно изключение. Понеже се занимавам с едно Божествено изкуство, искам да ви дам пример, че

уважавам музиката – заради самата музика го правя това. (Всички пеем „Духът Божи“.) Да изпеем сега *Мусала*. Гласът ви малко спада, но това зависи от влагата. Сега да изпеем *Сила жива* и *Скръбта си ти кажи*. Да изпеем *Бог е Любов*. Аз бих препоръчал на всички сестри и братя, които имат пиана – на пиано свирете тези упражнения. Само на един глас ще ги учите, но верни да са. Сега, като пеете, има едно малко отклонение, губите една шестнадесета от тона. (*Изпяхме няколко пъти do, mi, sol, do; do, sol, mi, do.*)

Всяка една песен трябва да се схване правилно. Да кажем, имате да вземете няколко окултни тона, нали? Между един обикновен тон и един окултен тон има една малка разлика. В окултния тон има едно трептение, забелязва се една вътрешна мекота, в него мисълта взима участие, а щом мисълта вземе участие, в тона има едно меко трептение. Да кажем, захласнеш се някъде, пееш *do* съвсем гърлено, а сега, като мислиш, пееш *do* ясно. Колкото повече мислиш, по-ясно излиза; щом не мислиш, не излиза. Трябва всички да бъдете господари на своя ларинкс. Вие ще почнете да желаете доброто на вашето гърло. Всяка сутрин всички правете молитва за вашето гърло, за да се върне гласът ви. Че в тази музика, като говорим, речта ни да бъде тиха, мека, приятна. Тихо и спокойно вземете три-четири тона, но всякога имайте желание да ги вземете вярно. Сега, да допуснем, в тона *do* има едно преходно състояние, нали? Нека музикантите кажат. В църквата например има някои извивки: *do-o-o*.

Каква друга дума може да турите? Искате, да кажем, да направите една извивка, например да я сложите на думата *истина*. На кой слог ще турите тази извивка? Искате да дадете тежест на думата *истина*. Може да кажете: *и-истина* и *истина-а*; или пък тя може да има едно средно ударение, нито в края, нито в началото. Да вземем думата *благодет*. Всеки един от вас да си избере по една дума. Ще си изберете една възлюблена дума, която вие обичате, и ще си направите едно музикално упражнение. Вземете два слога и в музикално отношение, на музикален език я кажете на себе си. Нали някой път искате да кажете някому, че го обичате. Изпейте

тази дума, например *благост*, на себе си – да изразите, че някой ви обича. Изпейте така тази ваша възлюблена дума, че той да я разбере, и като я разбере, той ще усети една Радост. Най-първо вие си я кажете на себе си. „Как? Може ли?“ Разбира се, че може. Само на себе си! В тебе друг живее и те слуша. Тук, горе на главата, живее един, в гърлото живее друг, в гърдите – трети, под лъжичката, в стомаха – четвърти и т.н. Но този под лъжичката, той е мълчалив, живее тихо, и той ще ти каже: „Тонът не е верен, малко го изправи!“ И после пак слуша, ще каже: „Слушай, не, не, още, още го изправи.“ Ти ще внимаваш. Човек не е сам. Не мислете, че вие сте сами. Най-голямото заблуждение е да мислите, че сте сами. Никога човек не е сам. Най-малко трима има в него. Един горе, при темето, друг в центъра между очите и трети – в цялото тяло. Те са само слушатели отстрани, ние на тях пеем, а те ще одобрят или не. Те взимат участие в нашата мисъл. Ще кажат вярно ли е, или не. И едното, и другото казват. Ще кажат: „Твоята мисъл не е права, понеже тя не изразява една съществена идея. После – не е чиста тази мисъл, не е идейна.“ Другият казва, че ти не си произнесъл думата хубаво, меко. И ти почнеш да си мислиш какво нещо е мекотата. Ти ще ги слушаш, те ще те учат. Например някой път ти искаш да говориш, да ораторстваш, и те ще ти продиктуват едно стихотворение и ще ти кажат: „Научи това стихотворение.“ И ти го научиш. „Я ни го декламирай!“ И ти почнеш, а те казват: „Не е тъй! Чакай, не е тъй, сега ще намериш един учител отвънка да ти каже как.“ А ти казваш: „Аз съм възрастен, срамота е да ида при учител.“ „Не, ти ще намериш учител и ще слушаш.“

Аз веднъж слушах един американски учител по ораторство. Нарича се Силвър Нейл – сребърната игла. Критик ужасен. Той критикуваше ученици, които са завършили университетско образование, богословска академия, с особени свидетелства, и които се готвят за проповедници. Те се явяват в особени аудитории пред него. Седи професорът, излиза студентът, качва се – ще държи своята беседа. Точно започва да говори, професорът го спира,

казва: „Не ви разбирам какво искате да кажете.“ Студентът слезе да се обясни. „А, сега разбирам.“ После пак почне да говори, но професорът пак му казва: „Не ви разбирам.“ Че професорът като мачка, мачка този студент, той слиза като някоя окъпана патка. И го питат: „Какво ти каза?“ „Остави се, ти бил ли си при Силвър Нейл?“ И професорите, и те се поусмихнат малко. Професорът казва: „Аз ще ви критикувам, после и други ще ви критикуват.“ Заговори студентът, той ще го спре: „Не се говори така, слез от това място!“ И той безцеремонно отиде на мястото си. После пак ще го извика. Три-четири пъти ще го изкарва. Той е знаменит проповедник и не само че ще критикува студента, но сам ще излезе, ще вземе неговата реч, ще започне да говори и после казва: „Вие сега ме критикувайте, да видите къде ще намерите погрешка.“ Никой не може да го критикува. Тъй говори той! Говори, като че чете. Всяка дума е турена на място, няма нищо излишно! Думите са наредени тъй естествено, идеално. Като го слушат, студентите казват: „Има право, не е такова нашето изкуство.“ Та някой път вие се намирате при такива учители, които ще кажат: „Седни там!“ После пак ще те вдигнат; ще се качиш не веднъж и два пъти или три пъти, но заслужава човек да се научи да говори и да разсъждава.

Да пеem, защото това е Живот. Животът е музика, Животът е поезия. Те са реални неща. С тях ще влезем в този висш Божествен път и като слезем отново, пак ще го носим със себе си. За следващия път ще имате за тема „*Ползата от цветята*“.

Тайна молитва

ПРАВИЛНИЯТ РАСТЕЖ НА УЧЕНИКА

Четиринадесета лекция от Учителя
2 януари 1923 г., вторник, София

ПРАВИЛНИЯТ РАСТЕЖ НА УЧЕНИКА

Размишление

(Прочете се резюме от темата върху Пробуждане на Божественото съзнание в човешката душа.)

Тема за следващия път: *Разлика между човека и животните*. Тази тема не е странна – понеже вие сте я минали, ще си я припомните само.

И за втората неделя темата *Разликата между ума и сърцето*. И това ви е известно – по какво се различават.

Ще говоря тази вечер върху темата *Правилният растеж на ученика*.

Вие може да вземете растенето в обикновения смисъл, тъй както става в Природата. Например в растенията има стремеж да израснат нагоре, понеже така те намират ония условия, при които животът им може да се развива правилно. Значи растенето е една необходимост – то е минаване от едно състояние на потенциалност към едно кинетическо състояние или състояние на активност. Или може да кажем – минаване от тъмнина към светлина.

Сега ученикът трябва да има предвид всякога методите на живата Природа. Вие не трябва да си създавате илюзии в ума, че Природата ще създаде за вас специален метод. Не, всички ще спадате към онази категория на оня метод, на който са подложени всички същества, без разлика. Сега в туй отношение много пъти известни религиозни системи, известни философски системи може да ви спънат във вашия растеж. Как? Ще кажат: „Бог е Любов, следователно като Любов Той ще улесни вашата работа.“ Това е вярно петдесет процента. В какво отношение? Че Любовта ще подобри само условията на живота ви, но от вас пак ще зависи да използвате

тия вътрешни условия. От вас зависи, Любовта е специално предоставена за вашата работа. И всеки един от вас има да разреши най-малко няколко задачи в едно съществуване. И тия задачи трябва да се разрешат правилно. Добре, сега ако някой ни запита:

– Защо ние се храним?

Ще му отговорим:

– За да израснем.

– А защо трябва да израснем?

– За да могат тия набрани енергии в нас да се превърнат, да минат от едно състояние в друго.

– Защо трябва да се превърнат енергиите?

– За да се появи съзнателният живот у човека.

– Защо трябва да се появи съзнанието?

За да дойде самосъзнанието. Те са два полюса. Съзнанието и самосъзнанието – това включва само рамките на човешкия живот. То е живот на постоянните, вечни промени, на скръб и Радост. Скръб и Радост – днес печелиш, утре губиш. Усещаш, че си ял, доволен си, след няколко часа усещаш новия глад.

Следователно растенето подразбира да спуснеш своите корени в подсъзнанието – то е Божественият свят, и след туй да прекараш клоните на своя живот в свръхсъзнанието – то е пак Божественият свят. Те са два полюса. Трябва да прекараш корените в подсъзнанието и клоните в свръхсъзнанието, в Божествения свят, и ще започне *Новият живот, Живот на хармония*, както го наричат, или още *Живот на безсмъртие*; или *Живот, дето няма гниене*. Сега, като казвам тия думи – *съзнание* и *самосъзнание*, то е, за да ги разберете. В съзнанието при сегашните условия ние осъзнаваме, че стават известни промени. В нашето самосъзнание ние констатираме нашите погрешки или правите си дела. В самосъзнанието някой път имаме осъждане или възнаграждение за едно Добро. Усещаме, че някои постъпки са прави, а някои не са. Но смисълът на живота не седи в самосъзнанието на човека – той седи в неговото свръхсъзнание. Човек трябва да мине през този период, да влезе в подсъзнанието, да забрави погрешките си. Защо? Добро е само това, което се

помни. Добър човек или добър ученик е онзи, който помни Доброто, а забравя злото. Ученик е онзи, който помни само Любовта, а забравя омразата. Ученик е онзи, който помни само Мъдростта, нея има всякога предвид, а забравя своите глупости. Сега глупостта – и тя е една наука. Аз ще ви докажа туй, защото в дадения случай то може да ви радва. Сегашното ви благо след няколко години ще бъде вашето нещастие.

Да, аз ще ви го докажа. Ето моят аргумент: имате едно дете на десет години – здраво, стройно, умът му е отлично развит. Това дете иска да има хубави дрехи, направени от нов плат. И то разбира. Вие му ушивате дрехи от новия плат. То е доволно. И когато дойде някой ваш гост – чичо или леля, някой ваш далечен роднина или приятел, то ще каже: „Мамо, я ми дай хубавите дрехи.“ Ще се облече, радостно е. Гостите ще разгледат плата, как са направени дрехите му, ще кажат: „Много хубави са дрехите.“ То сияе от радост първия ден, втория ден, третия, един месец, но след две години, когато се окъсат тия дрехи, изтънеят, то се срамува от тях. То ги слага в някой гардероб. Какво ще бъде положението му, ако след две години, като дойде чичо му, ще трябва да obuе тия дрехи? Това ще бъде позор за него. Те ще бъдат парцаливи. То ще каже: „Старите дрехи там да седят, аз не ги искам, други ще ми дадете.“ И аз ви казвам: вашите вярвания, които сега имате – след десет години може да ви е срам от тях. А сега, в дадения момент, те може да ви са едно наслаждение. Къде е злото? Не е в старите дрехи. Тия дрехи са износени. Онова, същественото в дрехите, е изчезнало и те изгубват онази приятна красота в себе си, тъй както известна храна, ако вие я държите, тя започва да се разлага и ония набрани енергии в нея изчезват – храната става безполезна. Някои казват: „Старите истини.“ Те мислят, че истините може да стоят някъде и да бъдат стари. Истина е само това, което в даден момент ти самосъзнаваш, туй, което се проявява в твоето подсъзнание, което се проявява в твоето свръхсъзнание в даден момент. Ако една Истина се прояви в твоето съзнание или самосъзнание, това е едно преходно състояние на тази Истина. Ако тя се яви в твоето подсъзнание и свръхсъзнание,

тя е Истина, на която ти можеш да разчиташ. Може да направите опит, той е следният.

Този опит е верен. Ако вие застанете вечерно време и кажете на вашето подсъзнание: „Аз искам да стана утре в четири часа“, и забравите, подсъзнанието ще ви събуди точно навреме. Но кажете ли два пъти, то няма да изпълни желанието ви. Щом повтаряте, значи вие сте се усъмнили в него, а то е Божествено. На Божественото веднъж се казва. Кажеш ли на някое дете веднъж: „Стоянчо, иди купи един килограм захар“, то ще купи. Кажеш ли му втори път, то ще забрави. Да допуснем, че имате известна болест. Кажете на вашето подсъзнание: „Аз искам да бъда здрав след една седмица“ и забравете туй. След една седмица вие ще бъдете здрав. Оплели са се вашите работи някъде. Не бързайте. Спрете се и кажете на вашето подсъзнание, на себе си, туй: „След една година искам моите работи да се оправят.“ Спрете пак. Нищо повече! Направете туй и не мислете никак. След една година работите ви ще се оправят. Но ще вложите вяра. Като кажете, вие ще вярвате. В Божествения закон няма никакво изключение! Сега например аз седя и съдя – дали ме разбраха тази вечер учениците? То е работа на съзнанието и самосъзнанието на човешкия живот. Когато аз работя в границите на Божествения живот и ви казвам една Истина, туй, което ви казвам тази вечер, то ще принесе своята полза. Аз нямам никакво съмнение и в моя ум е определено след колко време тя ще принесе своята полза. Ще принесе. Защо? Защото вие всички се намирате в известна тревога и не знаете как да оправите работите си; съзнавате, самосъзнавате се, мъчите се и всеки от вас иска да излезе от туй безизходно положение, всеки иска повече щастие. Всеки иска да подобри материалното си положение; всеки иска да подобри здравето си, семейните си отношения, отношенията между приятелите; всеки иска да усили своя ум, да облагороди своето сърце, да уякчи своята воля. Това са все стремежи. Как ще ги постигне? Ето къде е опасността у вас.

Вие ще кажете: „Учителя ни каза едно правило, ние

нямаме вече нужда от Учителя.“ Ето къде е погрешката. Вие не разбирате целия закон. Защото ако аз ви кажа да поставите гърба си на Слънцето, непременно туй Слънце ще ви излекува, но ако ви покажа един начин да съберете тази слънчева енергия, та когато го няма Слънцето, пак да се ползвате от него, какво ще кажете? Ще кажете: „Няма да може.“ Лъжете се, ами че тази енергия е пак слънчева, макар че тя е акумулирана. Слънцето постоянно има връзка с тази енергия, която сте акумулирали. Щом кажете, че нямате нужда от Слънцето, вие скъсвате вашите връзки с него. Сега във вашето подсъзнание работи Божественият закон. Всичките опитности на миналите векове са вложени вътре в туй подсъзнание, там са събрани всичките Божествени закони. То е склад на тази потенциална енергия. Тази енергия, която е вложена в подсъзнанието, може да се развива в Божествения свят и оттам ще мине през човешкия живот – през съзнанието и самосъзнанието. Следователно съзнанието и самосъзнанието са потребни като едно условие да трансформирате енергията си. За да мине Божествената енергия от едно съзнание в друго, потребен е един преходен период, а той е човешкото съзнание и самосъзнание.

Сега аз като говоря за *Учител*, подразбирам не много учители – един Учител има в света! Туй ще го пазите. Един е Учителят в света. Този, Божествения Учител, вие ще го научите. Той постоянно слиза и възлиза в света. Слиза и възлиза! Когато Го обичате, Той слиза при вас; когато Му се наситите, Той възлиза. Христос преди две хиляди години дойде при евреите, нали? Слезе и после, като не Го искаха, възлезе нагоре. Сегашните народи се намират в тежко положение, затова пак Го викат. И казват по кой начин щял да дойде. Ще дойде по особен начин. Е, по какъв начин ще дойде? Казват: „Отгоре, от Небето ще дойде.“ Какво нещо е идването от Небето? Ако Той дойде от Небето, тъй както дъждът иде или както снегът, или тъй както слънчевите лъчи идат, какво ще придобиете? Ако дойде като росните капки, Той само ще измие праха на растенията, ще уталожить известни нужди на хората, нивите ще дадат повече плод.

Може да дойде като слънчевите лъчи, да подигне растенето, но в човешките умове, в човешките сърца Христос нищо няма да внесе. Следователно Христос ще дойде като росните капки, ще дойде като слънчевата светлина, но ще дойде и като онази велика разумна Мисъл вътре в човешките умове и като онова разумно желание в човешките сърца. Той ще проникне във вас! Тогава се заражда мисълта: ще има ли форма, ще Го видим ли? Ще Го видите. И туй виждане, този Христос вътре във вас, Той ще бъде един идеал, към който вие ще се стремите. Той е идеал на вашия живот.

Всяко растение си има идеал. То като художник почва да работи и да реализира своя план. Първо почва никнене, растене, цъфтене, след туй връзване на семката и най-после идва зреенето. Значи растението съзнава, че е добило известна енергия, и започва втори опит. И самото растение си има идеал, който трябва да достигне. То се усъвършенства тъй, както и хората. И животните се усъвършенстват, както хората. Всяко едно животно – и то си има един идеал, към който се стреми. И то се усъвършенства в ума. Идеалът на растенията не е идеал и на животните. Но всеки един живот от растителното царство, от животинското царство, както и животът на човека, си има свой идеал. И всеки се стреми да го реализира. Какъв е идеалът на ученика? Да бъде като Учителя си. Следователно Учителя е идеал на ученика, който той трябва да реализира, т.е. да има туй знание, което Учителя има, да има тия чувства, които Учителя има; да има тая воля, която Учителя има и да работи в света тъй, както Учителя работи. В туй растене окултният ученик трябва да има едно много правилно схващане за окръжаващата го среда. Той трябва да знае, че Истината не може да дойде отвънка. Отвънка ще дойдат всичките спомагателни средства, но Истината ще дойде отвътре. А *отвътре* – то е закон на подсъзнанието и свръхсъзнанието. И този, вътрешният свят, обхваща, съставя едно условие за нашето съзнание и за нашето самосъзнание. По някой път ние мислим, че подсъзнанието и свръхсъзнанието са отвън. Там е нашата погрешка. Вътрешният свят в този окултен смисъл

е широкият свят. Туй Божествено съзнание прониква нашето съзнание и самосъзнание. Вие като ученици ще си зададете следния въпрос. Допуснете, че вие растете, имате известен идеал, най-после остарявате, след туй дойде смъртта и вие умирате. Представете си, че туй състояние трябва да го преживеете най-малко веднъж, преди да сте умрели.

Представете си, че напускате тялото си. Какво ще стане с вас? Трябва да имате ясна представа за себе си извън тялото. Е, каква ще бъде вашата представа извън тялото? Тази представа ще бъде следната. Да допуснем, че имате пред себе си известен богат човек, нали? Той има ниви, после има крави, има коне, овце, има къщи, борове и т.н. Вие го считате богат заради всичките тия неща, които има. Но ако той се запита: „Какво съм аз вън от тия къщи?“, за да разбере себе си, той трябва да се изолира, да остане сам. И следователно туй тяло, което ние имаме, тия клетки, които сега имаме – това са неща непостоянни. Човекът е скрит вътре. Сегашното ни тяло – това е едно богатство, което ни помага да се развиваме. Ето защо ние трябва да се освободим от страничните неща, да разбираме вътрешния живот. Хубаво! Ако аз през целия живот се занимавам със своите волове, коне, овце, градини, какво ще ми допринесе това? Мислите ли, че един вол ще ми даде известна интелигентност? Аз мога да го науча как да оре, мога да го храня, но той за Небето нищо няма да ми разправи. Нивите, които обработвам, и те няма да ми дадат смисъла. Всичките неща, които имам, ще ми дадат понятие само за обикновените работи, а дълбокият смисъл къде е? Няма да го търсим в тялото, а извън тялото. Туй тяло е образувано по закона на съзнанието и самосъзнанието, а за в бъдеще ние ще образуваме своето тяло по закона на подсъзнанието и свръхсъзнанието. И следователно във всяка една школа ние ще започнем да градим своето тяло. То е изкуство. И ако питате един франкмасон как да съградим туй тяло, какво ще ви каже? Там има чукове.

По новия начин трябва, а то по старому всеки може да гради! По новия начин трябва да знаеш да градиш, а този, новия начин, ще го научиш от кого? Само от своя Учител! Аз

казах: този Учител като дойде, Той ще ви каже първата дума. И по образа на тази първа дума ще почнете вие да градите новото си тяло – и тогава ще имате друго сърце. В туй ново тяло не само сърцето ви ще се промени, но и умът. И апостол Павел казва на едно място, че ние имаме ума Христов, не обикновения ум. Като казвам, че ще имаме едно ново сърце, разбирам, че туй сърце няма да бъде като сегашното, т.е. не с тия преходни чувства. Сегашното сърце е много неустойчиво. Че е неустойчиво, сами може да направите опит. При сегашното състояние човек е непризнателно същество. Даже ако Господ направи един опит с нас, само като докосне човека някъде, веднага неговото състояние се изменя. Вземете обикновеното плачене. Човекът плаче. Защо плаче? Защо плаче онази майка? Умряло ѝ детето, плаче за детето си. Казвам: онази, женената жена плаче. Защо? Умрял нейният мъж. Богатият плаче. Защо? Изгубил всичкото си състояние. И той плаче. Всички, които плачем, все плачем за нещо, което сме изгубили. Защо плаче човек? Понеже е изгубил нещо. Казвам: плачът не спасява. Ако сме изгубили нещо, с плач няма да го намерим. Плачът само показва, че сме изгубили нещо. Е, как ще го придобием туй, изгубеното? Плачът е само едно състояние, да смекчи човешкото сърце, за да може Божественият Дух да работи вътре. Туй е смекчаване. Защото ако човек не може да плаче, значи условията са тежки. Като си смекчи сърцето, тогава ще дойде Духът Божи. И за онези, които плачат, Духът действа по един начин, а за онези, които не плачат, действа по друг начин.

Сега ученикът трябва да има предвид съграждането на своето ново тяло. Никаква друга задача не трябва да ангажира неговото висше съзнание! В своето съзнание и самосъзнание той може да се ангажира с обикновения живот, но никога не трябва да си позволи тия, обикновените неща на съзнанието и самосъзнанието, да ги внесе в подсъзнанието и свръхсъзнанието! Тогава той прави едно прегрешение и е осъден на ред страдания. Ти в съзнанието си като търговец, като учен човек, може да живееш, както искаш, но опитаеш ли се в Божествения свят да внесеш една от тия човешки

мисли от своето съзнание, ти ще се спънеш в своето развитие. И когато ние казваме, че по Бога трябва да живеем, ние не разбираме самосъзнанието, не, но ти ще се повдигнеш в своето свръхсъзнание и ще живееш като човек. Но ти можеш да пуснеш своите клони в Божествения свят и там да живееш. Как ще живееш? Като ученик. Аз вземам думата *ученик* във висш смисъл. И затова казва Христос, че когато дойде подсъзнанието и свръхсъзнанието, ще се отречеш и от баща си, и от майка си. Заради подсъзнанието и свръхсъзнанието ще се отречеш. Защото в Божествения свят други са предметите, други са нещата, които ще ви занимават. Ти казваш: „Аз имах един приятел, като отида в другия свят, дали ще мисли за мен?“ Мнозина от вас може да мислят така. Вашият приятел може да мисли за вас само ако сте го обичали и ако той ви е обичал, ако сте хранили едно възвишено чувство към него – не обикновената любов, но Любов, на която нишките не се късат. Той, щом влезе там, постоянно ще мисли за вас, постоянно ще бъде във връзка с вас.

Тъй че връзките на подсъзнанието и свръхсъзнанието са постоянни, а връзките на съзнанието и самосъзнанието постоянно се късат и вследствие на това виждаме всичката дисхармония, която сега съществува. Сега всички хора, даже и тия от окултните школи, страдат от смесването на тия два въпроса – те искат да внесат Божественото в човешкото. То е немислимо. Божественото не може да се вмести в човешкото съзнание и самосъзнание. Когато Соломон искал да съгради храм на Господа, казали му: „Ти ли ще Му съградиш храм? Небето не може да побере Бога, че ти в тоя малък храм!“ Туй наше съзнание и самосъзнание не може да вмести великото Божествено подсъзнание и свръхсъзнание. Следователно, едновременно ние ще имаме два живота. Павел казва: „Едновременно ще познавате два живота – и като човек ще живеете, и като Дух в съзнанието и в самосъзнанието.“ Като спазвате двоякото съзнание, ще знаете как да изправите вашия живот. Казвам: боли ви главата, имате главоболие. Ако го лекувам по закона на самосъзнанието или съзнанието, след един месец пак ще имаш главоболие. Ще печелиш, ще губиш.

Ще се раждаш, ще умираш. При такъв един морал, който се върти, не може да си оправиш работите. Ще го лекуваш по Божественому, в подсъзнанието и свръхсъзнанието. Дойдеш ли до този закон, всичко можеш да оправиш. Та пътя, който ще научите, той е лесен, само ще направите едно разграничение между човешкия живот и Божествения Живот. Човешкият живот е живот на постоянно разрушение, а Божественият живот е Живот на постоянно съграждане. Човешкият живот е един процес на разрушение, разрушение, разрушение... И като погледнете от единия край до другия – това е все разрушение, нищо повече! А Божественият живот – това е Живот на постоянно съграждане, съграждане, съграждане.

И следователно туй, което ние искаме в света, всичките условия – те се намират само в този Живот. Туй трябва да го знаете. И ако вие искате да бъдете щастливи във вашето съзнание и самосъзнание, в тях не можете да бъдете щастливи, защото там самият процес е обратен. Тъй е засега. Той е процес на разрушение. И ние виждаме, че туй е така. Четете историята, разгледайте живота – как ще го обясните? Всичко в света, туй, което съдържа живота, всичко се разрушава, едно друго се разрушава; а в Божествения свят има едно, което разрушава, а другото съгражда. Човешкото разрушава, а Божественото съгражда. Значи тия два живота паралелно вървят, докато един ден Божественото включи човешкото вътре. Тогава ще дойде вътрешна хармония и ще минем от едно състояние в друго, ще минем от смърт в живот. Туй може да стане тази вечер – то не е въпрос на времето, то е въпрос на вашата бързина. Вие още тази вечер може да го решите, но може да го отложите за един час, два, три, пет часа и т.н., а може да го решите веднага. Вас като ученици няма какво да ви спъва. Светът може да има нещо да го спъва. Вие сте дошли в Окултната школа, какво ще ви спъва? Ще кажете: „Чакай да си помисля.“ Какво има да си мислиш? С хиляди години сте мислили, някои от вас сте на двайсет, на четирийсет, на шестдесет години и сериозно сте мислили. С образование сте, мислите.

Тази Истина няма да я намерите никъде, тя не е написана

в никоя книга. Всяка една книга е написана по закона на самосъзнанието и съзнанието, а при онази, великата Истина, която се крие в подсъзнанието и свръхсъзнанието, там всички учени хора мълчат, всички окултисти мълчат и всички учители мълчат. Когато учениците на Хермес са го попитали за една дума от Великата книга на живота, да им я изясни, той само си стиснал устата и нищо не казал. А ние веднага ще си отворим устата два пъти. И когато Йоан видял тия работи отгоре, казали му: „Туй го запечатай.“ Той е писал нещо, но туй, което е писал Йоан, то е за съзнанието и самосъзнанието, а ония неща, които се отнасят до чисто Божественото, за тях му казват: „Туй го запечатай, то е тайна!“

Сега на вас като ученици ви трябва едно основно правило. Без туй правило вие не можете да имате никакъв успех. То е следното: вие трябва да се познавате добре, добре да се познавате! Но туй познаване не може да стане чрез научно изучаване. Вие трябва да употребите Любовта като едно средство, вие трябва да залюбите един човек, за да го познаете. Бога ние чрез Любов трябва да Го познаем, за да добием Вечния живот. И същият закон трябва да се приложи и в Школата. Вие трябва да вложите Любовта един към друг като един велик закон, за да се познавате. Само ако се познаваме, можем да работим.

- Е, как ще работим?
- Да се обичаме.
- Ама как? Ти познаваш ли го?
- Аз го познавам.

Но утре откриеш някои особености в неговият характер, казваш:

- Аз не мислех тъй, не го обичам.

Защо? Не го познаваш. В Любовта ти познаваш човека в неговата основа, там не може да има лъжа. Ти познаваш човека такъв, какъвто си е. И като го опознаваш, ще постъпиш съобразно неговото естество. Защото туй естество, което се съдържа в подсъзнанието и свръхсъзнанието, то е Божествено естество и с този човек ще постъпиш тъй, както с Бога. Ти ще го обичаш. И ако в една школа, каквато и да е тя, не се сложи

Любовта като основен закон за опознаване, никакви резултати не могат да се постигнат. Следователно когато аз говоря за Любовта, подразбирам този, великия принцип, който сега трябва да вложите, за да познавате окръжаващите ви хора. Чрез закона на Любовта вие трябва да познавате хората.

Така ще се избегнат много от сегашните неприятности и нещастия. Щом познаваме един човек и щом той ни познава, ние се намираме вече в закона на Божествената хармония. Защото онзи цигулар, който познава своето изкуство, той свири добре. Двама музиканти, които познават еднакво своето изкуство, свирят правилно. Но ако единият е учил по една система, другият – по друга, единият употребява един ключ, другият – друг ключ, те не могат да свирят. Следователно всички трябва да се нагласят по закона на Любовта, а туй нагласяване става чрез познание. Казвате: „Какво ще видим, ако познаем един човек?“ Велико нещо е да познаете един човек! Даже при най-обикновения човек, ако вие го познаете с Любовта, вие ще се учудите на голямото невежество, което хората имат. Такова велико богатство се крие във всяка една душа! Затворена е тази душа! Вие мислите, че е нищо. Не, такова едно грамадно богатство се крие вътре в нея. Един велик свят се крие във всяка една душа! И да я познаеш със закона на Любовта, то значи да познаваш Бога. Да познаем Бога, значи да го познаем в Неговото единство. И да познаваме Бога в Любовта, то е да Го познаваме в Неговото множество. Всеки един човек е проявление на Бога.

А Бога в Неговата целокупност и в Неговото проявление трябва да го познаваме еднакво, понеже Той не се изменя. Аз към Бога трябва да бъда еднакво внимателен, дори и към Неговия пръст. Да допуснем, че Той има пръсти. Когато пипаме Неговия пръст, трябва да бъдем толкова внимателни, както и към цялата Му ръка. Ако допуснем, че Той има косми, към един косъм трябва да бъдем толкова внимателни, както бихме отдали важност на Неговите очи, ръка и пр. За мен всичко има еднаква цена, защото у Бога всичко има една и съща цена. Следователно от туй гледище на Любовта душите, като лъчи, които изтичат от туй Божествено свръхсъзнание

или подсъзнание, имат еднаква важност. Бог на всички гледа еднакво, без разлика! Той не се заблуждава от външните форми, които сега сте образували. Той не се заблуждава от вашето знание, нито от вашето неразположение, което сега имате. Някой взел повече, някой взел по-малко. Той с тия неща не се заблуждава. И казва Писанието там, че трябва да обръщаме внимание на човешките сърца: на вашето сърце най-първо и после на вашия ум; но не на това как чувствате и как мислите чрез закона на съзнанието и самосъзнанието, а чрез закона на подсъзнанието и свръхсъзнанието.

Сега ние ще имаме един малък опит, едно упражнение го наричам аз, психическо упражнение. Туй упражнение е следното: тази вечер ще отидем от Месечината до Слънцето. Ще тръгнем от Земята към Месечината и от Месечината към Слънцето и обратно – от Месечината към Земята. Сега вие ще си представите, че излизате от вашето тяло, ще отправите вашата мисъл първо към Месечината. Всеки от вас ще си определи една скорост, с която ще пътува. Със 100 километра или с 200, 300, 500, с 1 милион километра или с 10 милиона километра – и ще полетите с тази бързина. Но за да не се уплашите, вие ще турите тази бързина, която е поносима за вас. Най-първо ще си определите с каква бързина ще се движите към Месечината и като достигнете до нея, в съзнанието си гледайте какви картини ще видите. Дали краката ви ще докоснат някоя твърда почва и каква ще бъде тя, дали ще стъпите на някоя равнина или на някой висок връх. Ще седите няколко минути и след туй ще се устремите към Слънцето. Около Слънцето има един огнен пояс – ще се гмурнете, ще минете през него и ще влезете в Слънцето. Този пояс е много горещ, но вътре в Слънцето не е тъй горещо. Като влезете вътре, ще видите един много красив свят. Той е толкова красив, но дали ще го видите, или не, не е толкова важно – важното е само какви представи ще имате.

Някои от вас може само едва да припарят там. Но има и друга опасност тук – между Земята и Месечината има един студен пояс, може някой там да се спре. Този леден пояс – това са известни сили, електрически сили, които някой път

засягат Земята и я изстудяват. И вследствие на тия засягания Земята е претърпяла катастрофи. Там като минавате, няма да ви е страх. Няма да замръзнете, аз ще ви придружавам. Няма да ви е страх, разбирате ли? Ние ще тръгнем сега. Опитът ще трае петнайсет минути: пет минути са до Месечината. Туй ще сложите във вашето подсъзнание. Разбирате ли? Законът е такъв. Вие ще ме питате: „Може ли да направим туй нещо?“ Можем, разбира се! Казано-свършено, тръгваме! Тази вечер тръгваме! Вие ще кажете: „Как ще бъде това?“ То не е наша работа. Как? Искам и тръгвам до Месечината. Ще идем до Месечината – пет минути, оттам до Слънцето пак за пет минути и пет минути ще ни вземе обратният път, да се върнем на Земята. Сега ще се успокоите хубаво. Онези, които няма да вземат участие в пътешествието, те само ще ни изпращат, няма да дигат шум. Те ще наблюдават, ние ще се движим и ще чакат, като се връщаме назад. Но няма да кажете: „Дали ще се върнем?“ Ще идем и ще се върнем назад. Сега ще започнем, тръгваме вече. Достатъчно сега. Е, как мислите, пътува ли се лесно до Слънцето?

Сега тихо да изпеем една песен.

(Пеем „Бог е Любов“ заедно с припева:

Ний ще ходим в тоя път на светлината,

на светлината, на светлината!

В която царува Божията Любов,

Божията Любов. (3))

В окултното пеене ще пееш за себе си. Умът ти ще бъде концентриран в думите и в гласа. Само за себе си ще пееш. Нищо да не ти отвлича вниманието навън.

Тайна молитва

ЗНАЧЕНИЕ НА РЪЦЕТЕ И ПРЪСТИТЕ

Петнадесета лекция от Учителя
7 януари 1923 г., неделя, София

ЗНАЧЕНИЕ НА РЪЦЕТЕ И ПРЪСТИТЕ

Тайна молитва

(Брат Ст. Русев прочете резюмето върху „Ползата от цветята“. Прочетоха се няколко от темите „Разликата между човека и животното“.)

Защо човек има две ръце и пет пръста на всяка една ръка?

Ще разискваме сега в класа защо човек има две ръце и по пет пръста на ръката. Сега нали ръката, и двете ръце – това са проекции? Две проекции, които излизат от центъра на човека, т.е. от някой органически живот. Ръцете са съзнателна проекция на душата. Тогава, ако са проекции, кои са причините за тия проекции? Какво представляваха по-напред ръцете у животните? Ръцете в туй състояние са задните крака на животните. Нашите ръце са задните крака на животните. Защото ръката на човека се свива по същия начин, както се свиват задните крака у животните. Е, сега да допуснем, че човешкото съзнание представлява един кръг или една топка, една сфера. От тази сфера се проектира една права линия навън, на известна дължина. Нали трябва да определим причините, които заставят тази права линия да се проектира от съзнанието навън. Съвременните астролози свързват това нещо с влиянието на известни сили. Значи, за да се проектира ръката, много влияния са работили, много сили са работили, за да я образуват. Например ония влияния, ония сили, които са действали, са имали различни направления. Първо, вземете ръката от врата, от рамото: тя има едно направление – хоризонтална посока. Туй нейно направление с направлението на главата образува един прав ъгъл. При същото ъ направление, като се тегли от

рамото надолу права линия, тя образува друг прав ъгъл. При разтваряне на ръката при лакътя се образува един тъп ъгъл. Тия кости не са образувани при едно и също влияние. Сега астролозите свързват показалеца с Юпитер – тук е действало едно влияние, което го е образувало.

Големия (средния) пръст свързват с влиянието на Сатурн. Безименния пръст свързват с влиянието на Слънцето. Малкия пръст, кутрето, свързват с влиянието на Меркурий. Тогава палеца свързват с Божествения свят, при основата си той е свързан с Венера. Значи под Божествения свят е влиянието на Венера. И вътре в ръката има други влияния – влиянието на Марс и на Месечината. Всички тия влияния са действали за проекцията на ръката. И сега, ако вие се върнете с милиони години назад, ще разберете, че тия влияния не са механически. Значи колко милиони същества са работили, за да образуват човешката ръка! Или от еволюционно гледище казват: „Колко от нашите прародители по закона на еволюцията са правили известни подобрения, докато тази ръка достигне до сегашното си състояние! Например ако ти развиваш личните чувства, ако почнеш да се налагаш, да се развиваш като индивид, първият пръст почва да расте, да се развива. И тогава тия кости горе съобразно големия пръст претърпяват едно видоизменение. Ако ти почнеш да развиваш в себе си съвестта, или тъй нареченото Божествено право, почва да расте средният пръст. Ако ти развиваш науката, своите знания, започваш да развиваш своя интелект, разсъждаваш за причините и последствията, тази сила от мозъка се изразява в третия пръст и той добива оная специална форма.

Например, ако развиваш музиката, този пръст става по-дълъг. Човек, на когото третият пръст не е дълъг, не е поне равен с първия, с показалеца, не може да бъде музикант. Даже ако третият пръст е равен с показалеца, такъв човек не може да бъде музикант. Обикновен музикант може да бъде, но гениален музикант или поет не може да бъде. Безименният пръст у поета и музиканта трябва да бъде по-дълъг от показалеца. Фактът е такъв. Сега дали с вашите

пръсти е така, то е друг въпрос, но у истинския поет, който е по душа поет, така трябва да бъде. Вие сега няма да се спирате. Аз ще ви моля едно нещо: когато ние разискваме, когато разглеждаме принципно въпроса за пръстите, внимавайте – това няма нищо общо с вашия личен живот. Вие се абстрахирайте от вашите пръсти, от сегашния ви живот; понеже ако вие свързвате вашите пръсти със сегашното си състояние, вие ставате смешни. Сегашното състояние, което вие имате, то не съставлява една милиардна част от това, което сте всъщност. Вие много малко сте проявени сега. Че как сте се проявили вие като човеци? Казвате: „Аз съм.“ Да кажеш: „Аз съм“, то е смешно. Да кажеш: „Аз съм“, това значи да влезеш в съприкосновение с цялата Природа, да се чувстваш едно с нея, да съзнаваш движението на всички и да вземеш участие в туй движение. Казваш: „Ти познаваш ли ме кой съм аз?“ Кой си ти? Съзнаваш, че имаш само една къща и 100-200 милиона, че имаш четири деца, няколко души приятели, ниви – туй съзнаваш. Колко пари струва туй съзнание? Философски колко струва твоето съзнаване на една къща и четири души приятели? Ама такива хора ги има с милиони! Вие сега се абстрахирайте от сегашното си положение. Сегашното положение, в което вие се намирате, е смешно.

Смешно става, когато ние мерим с него нашия живот. Когато мерите вашия живот със сегашното си положение, с туй ваше положение, то е само една роля на сцената. Вие играете една много незавидна роля. Вие играете последния слуга на сцената, най-незавидната роля – на един слуга, на когото всеки трябва да му заповядва да върши всичко. Ще кажете някой път: „Ама ние разсъждаваме, ние разбираме живота.“ Да не си правим илюзии, че ние разсъждаваме. Колко философски въпроси сме разрешили досега? Ама ще кажете: „Еди-кой си философ написал такова и такова съчинение.“ Разрешил ли си е той въпроса? Не. Написал една книга. И аз мога да напиша една книга. Някой написал едно стихотворение. И аз мога да напиша едно стихотворение. Но ние разрешили ли сме по същество ония важни въпроси, които

са легнали в основата на Природата? Не сме ги разрешили. Ние трябва да разсъждаваме конкретно и просто, да не си правим илюзии: нито трябва да се надценяваме, нито трябва да се подценяваме, да не си туряме една цена по-ниска, да не се обиждаме, а трябва да взимаме туй положение, в което сме сега. Ние сме слуги, имаме един робски образ.

Сега ние някой път се хвалим и ще се намерим в положението на онзи български поп, на когото аз ще ви уподобя. Няма да се сърдите, понеже това не се отнася до вас, а само до ония ваши външни форми на схващанията ви, защото за в бъдеще ще имате други схващания. Този свещеник минавал за много благочестив пред жена си и тя много го почитала. Той ѝ казвал: „Аз като ида в Рая, за мен е отделено най-хубавото място.“ Като отиде в Рая, първото място ще му дадат – тъй си мислел. Жена му се радвала. Заминава той за онзи свят и тя се готви след него да иде. След време и тя заминава. Търси го навсякъде из Рая, няма го там. Най-после го намира в чистилището, или в ада, и му казва: „Как си влязъл тук по погрешка, дали пътя не си намерил?“ „Не се безпокой, тук ме сложиха, но аз съм на раменете на нашия владика.“ Туй не е едно оправдание – че си на раменете на владиката. В тия негови думи пак човешкото изпъква: „Да не мислиш, че аз съм на толкова долно място – от моето има по-долно.“ Сега къде е нашата погрешка? На нас като ни кажат: „Ама вие трябва да бъдете по-разумни, вие сте създадени по образ и подобие Божие!“, вие казвате: „Ама ние сме на раменете на животните.“ Значи животното е владиката. Туй не е едно оправдание за нас. То не е и философия. Защото ако съдим по аналогия, че животното, като има тази козина, седи интелектуално или по душа по-ниско от нас, туй не показва, че с животното това е точно така. Не. Може потенциално то да е равно на нас, но в своето кинетическо състояние да не се е проявило. Да кажем, един цигулар свири много хубаво и едно дете го слуша, но не знае да свири. Туй дете, като се прояви, може да стане един виртуоз, десет пъти по-знаменит от първия. Та в туй проявление, което имате, тия неща трябва

да ги изучавате чисто обективно. В окултната наука искат да събудят съзнанието на всеки един ученик, да осъзнае същността на своето проявление. Той не трябва да съжاليا за положението, което заема. Никога не трябва да съжاليا за едно положение. В нас трябва да има един стремеж и работата, която ни е дадена в даден случай да я изпълним, тя е вътрешна. Външната форма ще ни даде случай да развием ония способности, които са заложени в душата ни. Затова излизаме от Небето – да придобием опитности. Там има теория, а тук – опитност; и после пак ще се върнем на Небето, където не е място за опитности.

Сега например ние говорим за вярата, нали? И колцина от нас имат онова истинско схващане какво нещо е вяра? Ние казваме: „Да уповаваме на Бога.“ Ами схващаш ли какво значи да уповаваш на Бога? Да оставим на Бога Той да уреди всичко, туй право ли е? Има хора, които са оставили всичко на Бога, Той да го уреди – и техните работи са се забатачили. Има хора, които всичко са взели в своите ръце и работите им вървят. Това е факт в света. Тогава как ще обясним тази работа философски? Това е наше твърдение. Ако аз твърдя нещо, то не значи, че Господ го твърди. То е мое твърдение. Всичко се подлага на опит. Онзи, който уповава във всичко на Бога, работите му не вървят. А който уповава на себе си, работите му вървят. Има някой ученик, който, като стане сутрин, не се моли на Господа, но той чете пет-шест часа, учи, иде на училище, каже си урока добре. А другият – цяла нощ се моли Богу, ама не е учил. Отиде на училище, учителят го вдигне и го скъса. Казва: „Такава била Волята Божия.“ Това не е философия. Ти си длъжен да се молиш, но си длъжен и да учиш. Молитвата ви към Бога не замества ученето на уроците. Ще се молиш, защото си длъжен. Това е дишане на душата, а учението е процес на Мъдростта, на главата. Двата процеса вървят едновременно. Аз ще се моля с душата си. Да се моля, това е потребно за душата ми. А потребно е за моята глава да мисля, понеже това ще внесе в мене повече светлина. Ние, като забъркаме тези процеси в Природата някой път, казваме: „Само по вяра трябва да се живее. По

Бога да се живее.“ Ама Господ е едновременно най-мъдрото същество. Той е предвидил в творението всички детайли и е работил математически и геометрически, с милиони и милиони години е работил и след като е мислил дълго, най-после е турил в действие целия този план. Ние казваме: „Да бъдем подобни на Бога.“ Това значи, че ние трябва да мислим като Него дълго време и тогава по същия закон ще сложим нашата вяра и нашите работи в действие. Аз съм забелязал между вас, учениците, че всички бързате и дълго време ходите из този път. Казвам: ти може да ходиш дълго време, но не си учил. За един малък опит с цигулката, само за да намеря един ритъм, десет години съм работил. Само за да намеря един ритъм, цели десет години всяка сутрин съм работил и след десет години се домогнах до този закон. Разбирате ли? Ама трябва да стане известен проблясък. Ще работиш, ще работиш. Закон има. Да кажем, вие искате с вашите молитви да достигнете добри резултати. Ще се молите ден, два, три. След десет години ще имате един много малък резултат. Един ритъм само. Разбирате ли? Едно погрешно число, едно живо число, само за да го изправиш – десет години ти трябва. Та първото качество, което трябва да имате, то е следното: нужно ви е много голямо търпение – не на бездейтелност, но на работа. После ние, като децата, имаме някой път една способност да преувеличаваме нещата, но то не е качество на всички. Туй преувеличаване произтича от Месечината. И когато се разглежда астрологически или хиромантически, когато линията на ума у някой човек отива към възвишението на Луната, тя упражнява туй преувеличаване, т.е. тя туря лупа, та преувеличава нещата и ни ги показва не в естествена величина, не в естествен ред. Някои хора пък имат обратен път. Те са скептици и тогава тяхната линия на ума не отива към Месечината, а отива към Меркурий. Той е като базиргянин, казва: „Аз не вярвам – да го пипна, да го имам като вързана пара в джоба.“ Но тогава, щом имаш парите в джоба, няма защо да вярваш. То е един факт. Тия са сегашните състояния. Някои хора повече вярват – Месечината упражнява повече влияние върху тях, а на други Меркурий упражнява повече

влияние – вярата у тях е по-слаба. Не че вярата им изобщо е по-слаба, но това е временно влияние, което отклонява ума – да не разсъждаваш правилно. Например ако за една задача не ви дам всичките елементи за разрешението ѝ, вие ще имате едно криво разрешение. И ако ви дам всичките елементи и работите според законите, ще имате едно пълно разрешение на задачата. Сега ние сме окултни ученици, да допуснем следното: че някой би ви задал въпроса каква е конкретно целта на окултния ученик? Целта на един ученик по инженерство каква е? Да стане инженер, да прави пътища и съобщения и след туй да придобие своята прехрана. Целта на един ученик по музика каква е? Да изучи музиката, която ще може да употреби за себе си, за своите близки или за света; тя да му служи и за прехрана. Сега каква е целта на окултния ученик? Аз ще ви дам туй за тема: „Целта и предназначението на окултния ученик.“ Ще разискваме върху това. Не се смущавайте – както схващате, тъй определете целта и предназначението на окултния ученик. И така, помнете: сегашното ви положение да не ви смущава. То не може без това, но вътрешно разсъждавайте разумно. Туй положение ще се измени. Вие сте пратени на Земята временно, за шейсет години, в известна форма, ограничени сте. Вашият череп е направен по известен модел. Вашият нос, вашите ръце – във всички неща вие сте ограничени в известна степен. Но туй ограничение е временно. В следващия живот ще има условия да се видоизмени вашата съдба. Сега аз в своите изследвания имам факти, които показват, че човек за няколко години може да измени своя живот, може да измени своята съдба. Аз имам факти и данни. На някои хора за четири-пет години носът им се продължава с един сантиметър – при усилена умствена деятелност. Някои хора, на които челото е полегато, с усилена умствена деятелност челото им се изправя с два сантиметра. Стават тия неща. И в техния живот е станал цял един органически преврат. Това може да стане. А сега някой път ние седим и само се тревожим. Господ, за да направи нещата, ние трябва да работим съобразно със законите на живота. И в туй отношение

светските хора ни дават отличен пример. У светските хора има друга една крайност: че те в тази своя радост – в своя труд, отиват до самозабрава. А духовните хора – в своята леност и те отиват до самозабрава. Две крайности имаме. Като оставят всичко на Бога, има опасност духовните хора да станат лениви. То е много естествено. Те, като възлагат всичко на Бога, престават да работят. Докато не разчиташ на никого, ти сам си вършиш работите, а щом разчиташ на някого, има опасност да станеш ленив. Но в окултната наука ония братя, които ръководят вашите съдбини, са много строги. Те са минали по вашия път и никога не можете да ги заставите да извършат това, което те знаят, че е криво. Вие може пред тях да напълните цял един джобур със сълзи, но те ще минат философски покрай вас. Този брат е тих и спокоен, той мълчи, само някой път ще се усмихне. Ти ще плачеш, той ще мълчи. Ти ще го заплашиш, че ще се самоубиеш, той пак ще се усмихне. Ти тъкмо идеш да се самоубиеш, той като те шибне, ти кажеш: „Няма да се самоубивам.“ После пак казваш: „Ще се самоубия.“ Той те шибне, измени се настроението ти, казваш: „Аз ще се самоубия, ама не днес, а утре.“ На другия ден – пак шибаница има. После някой път кажеш: „Няма да плащам дълга си.“ Той те шибне. Ще го платиш. „Няма да уча.“ Шибне те. Ще учиш. И следователно те всички изпълняват този велик закон и те подтикват към тоя благороден импулс. И трябва да благодарите, защото без тяхно съдействие бихте отишли много далече. И като не познавате законите на Природата, ще идете като някое дете да пипате колелата в някоя фабрика, които се въртят. Те не дават да се пипат. Ти бутнеш, те казват: „Недей, не бутай!“ Там, където някой се е захласнал, всякога стават пакости.

И тъй, във вас ще има едно желание да определите своето положение. Например най-първото положение е да определите какво е отношението между вас и Бога. Сега аз бих ви попитал тъй: каква е вашата дълбока опитност за Бога?

Това е един свещен въпрос, който рядко се задава. Но първото нещо, което ученикът трябва всякога да прави, е следното: ще седнеш вечер, ще помислиш за Бога и ще видиш

появява ли се светлина някъде в твоето съзнание. Не може да се определи каква е тази светлина. Тя е отвънка. Някой път тази светлина може да я чувстваш, може да я видиш в сърцето си. Дълго време ще виждаш, че има такава светлина в сърцето ти. Някой път гледаш – сърцето не свети; погледнеш в ума си – и там няма светлина. Светлината е извън ума. Вън от себе си ще намериш една много мека бяла светлина и ще ти се стори, като че долавяш някакво внушение. Ти няма да схванеш отчетливо думите, но като помислиш за тази светлина, ще усетиш като че в тебе иде един подем, нещо дълбоко в душата ти израства и ти почваш да мислиш правилно. Когато тази светлина изчезне от вашия живот, вие имате най-лошото разположение на Духа. Тогава поясът ви е пуснат. Вие имате едно неразположение, недоволство – и не знаете причините. Имаш някакво особено неразположение, недоволство: тъй, напрегнат си, ръцете ти са малко изпъкнали като във военно положение и чакаш само да мине някой, само един малък повод чакаш, за да му пуснеш една искра. Сега, като ученици, вие трябва да разбирате туй външно състояние. Това е набиране на електрическа и магнетическа енергия – и като не знаете как се събира тази енергия, тя механически, безсъзнателно ще почне да минава от едно движение в друго. И днес повечето скарвания в живота произтичат в безсъзнанието, вън от съзнанието.

Желанието на всички ви е да имате стремеж да се учите. Човек, който иска да се учи, всякога се подмладява. Въпросът за годините – че си на петдесет-шестдесет години – той не влиза никак в сметката. Че сте женени, че имате деца – то е вашата длъжност. Ако аз съм слуга и трябва да служа на десет-петнайсет души, нима това ще ме спъва да уча? Ще служа и като съм свободен, ще взема книгата и ще чета. Тия деца – това са абонати. Мъжът ти – това е един абонат: ще му послужиш, ще му угодиш и след като свършиш работата си, след това ще ти остане време. Ще вземеш книгата да четеш – ти за абонатите няма да мислиш. Като дойде време за ядене, ще затвориш книгата; после пак ще четеш. Така трябва да мислим. „Като ученици туй положение е трудно“, може да

ми възразите. Вие възразявате, понеже не сте се научили да бъдете ученици. Някои, като ме слушат, казват: „Много лесно говори Учителя, ама той бил ли е на нашето положение?“ Аз ще ви попитам тъй: вие на моето място били ли сте? Аз на вашето място съм бил, но вие били ли сте на моето? Всичко туй, което сега изпитвате вие, аз съм го минал, тия задачи съм ги решил, минавал съм през тях; решил съм ги и мога да ви кажа как да ги решите правилно. Но като ученици ще знаете: всяка една задача си има начин за разрешаване. Елате с мен, ще ви покажа един пример. Той е следният. Почнете да четете на някой човек морал: „Направи това!“ Караш му се. Ти с това му придаваш енергия. И колкото повече му се караш, той става повече тапигбоз и нахален и тъй привиква на това, че най-после му стане приятно и всякога, когато дойде, иска по същия начин да му говориш. За него е добре, той е точило, но ти, като го точиш, ти се източваш. Ти му разправяш: „Това не прави, онова не прави.“ Той се утеши. Но ти, като влезеш въкъщи, забелязваш, че си изгубил нещо. Сега аз не искам да ви чета морал, понеже вие се нуждаете от известна опитност. Аз гледам, че някой ще направи погрешка, но аз не мога да предотвратя тази погрешка. Казвате някой път: „Учителя не знае ли?“

Тази погрешка е необходима за този човек. Ако аз ви спра от тази малка погрешка, ще направите много по-голяма. Виждам, че вие ще се опарите. Детето отива към свещта, слага единия си пръст в пламъка – виждам, но го оставям. Защо? Аз го оставям сега на свещта, понеже друг път ще тикне пръста си в огъня, в някоя жаравя вътре. То, като бутне пръста си, ще изгаси свещта, но ще се и опари. Тъй че тия малки неприятности в живота са за предпочитане и никога не се старайте да избегнете опитностите от тях. Някой човек иска да стане търговец, но той не знае никаква търговия, нищо не разбира от това. Нека стане търговец. У него ще се роди едно желание да печели пари и след туй нещата така ще се наредят, че той ще има такива съдружници, които ще му вземат парите. Защо става така? Защото той дотогава никак не е мислил за Бога. Но като се намери в туй трудно

положение, като изгуби всичкото си имане, ще си зададе въпроса има ли Господ или няма Господ, има ли някаква причина вътре или не. Затова стават в света всички тия нещастия.

Та в живота на ученика е потребна опитност. Ще си кажете: „Туй е потребно за нашето растение.“ Сега има неща, които не са ни потребни. Като казвам така, има и друга крайност. Не трябва да си създаваме изкуствени мъчнотии. Например искам да видя какво нещо е болка, но няма кой да ме надупчи. Взема ножа, па го забия в гърдите си, в ръката си. Питам: има ли нужда от туй забиване? То е глупаво от моя страна. Ние сами не трябва да си забиваме ножа в нашето тяло по никой начин. Има хора, които постоянно се осъждат, и на такива хора аз казвам: изглади погрешката си, но не забивай ножа в себе си. Може да кажете някой път: „От мене нищо няма да стане.“ Защо? Ако влезе тази мисъл в ума ви, тя е чужда, не е ваша мисъл. И сега цялата наша литература е пълна с отрицателни мисли. Има опасност вие или децата ви да четете някои отрицателни и песимистични книги. Вземете Библията: там например, ако четете книгата за Йов, първата част до средата е написана песимистично, но в края онзи, който е писал, е извадил заключение, че от всичките тия нещастия, които са сполетели праведния Йов, той е добил мъдрост, познание, едно философско разрешение за живота. И след като е придобил туй, неговите синове и дъщери се връщат и заживяват един живот, много по-добър, отколкото първия. Следователно, ако ние можем да преживеем един живот по-добър, отколкото сегашния, заслужава да минем един малък период на страдания и да преминем в по-добър живот!

Сега тия упътвания са потребни, за да се създаде между вас една хармония. Моето желание е да се създаде в класа една вътрешна хармония. Аз не искам едно общежитие. Такива, каквито сте, аз ви харесвам, т.е. считам, че всичките ви дарби, които сега са вложени във вас, са на място, но вашите схващания, вашите философски мъдрувания не са прави и се заражда една дисхармония, която вие трябва да отстраните. Аз ги зная тези схващания. Има например

няколко души приятели, казват за одного: „Малко да го дресираме.“ Е, какво се постига с дресирането?

Ако един дойде с ножиците и отреже нещо от едната страна на клона ти, и ако всеки един от приятелите ти все те реже, какво ще стане с тебе? Те ще те дресират тъй, както искат, но това няма да бъде в полза на твоето растене.

Първият закон за ученика е такъв: той трябва да има един широк простор и неговите приятели не трябва да влизат в аурата му. Вие трябва да си пазите аурите. Да дойдат в съприкосновение, но да не се вплитат. Защото ако дойде вятър, ще стане движение. Не вплитайте вашите аури една в друга. Опасно е това. Щом се вплетат, тогава ще дойде умствено движение и често става разкъсване. Сега някои от вас може много да се обикнат. При сегашното положение е опасно да се обичат много. И аз ще ви обусловя това. Не си струва да ви обичат, нито да обичате. Защото щом обикнеш някого, ти се свързваш с него, свързани сте. Ако единият падне, и другият ще падне, ако единият се дави, и другият ще се дави, ако единият умре, и другият ще умре. При двама души, които се обичат много, ако умре единият, и другият ще умре – той не може да остане на Земята. Остане ли да живее, значи той не може да говори за Любов. Щом обичаш някого и той умре, след него и ти ще умреш. Той заминеш, и ти ще заминеш. Не трябва да заминавате, не трябва да правите връзки, които ще ви причинят ненужни страдания. Те ви спъват. Има едно несъзнателно спъване. Всеки един от вас трябва да бъде свободен, да може Божественият Дух в него да расте и да се развива. Другояче, ако вие се свързвате с някое лице чрезмерно, то може да спъне вашето развитие. Някой може да спъне ума ви, някой – сърцето ви, а друг може да спъне волята ви. Туй може да стане несъзнателно. Следователно окултният ученик трябва да бъде свободен! Нито него да спъват, нито той да спъва. Има известни правилни отношения. Свързвания не трябва да има. Докосвания трябва да има, но щом дойде законът на мисълта, всеки един трябва да бъде раздалечен, да има известна дистанция, за да може нашето съзнание свободно

да манипулира.

Сега туй ще влезе във възпитанието, това е за майките. Тази наука трябва да влезе в основата на възпитанието на малките деца. Тогава има един период за развиване на човека. Това е период, в който туй развитие върви спирално, то започва отдолу. Най-първо развитието започва отпред (от слепите очи), тръгва назад и прави спирални кръгове; после към тридесетата година туй спирално движение идва към центъра на главата и тогава казват, че човек е поумнял. Към двадесет и осмата година човек е поумнял. Това спирално движение върви нагоре. Ако не знаете туй правило, става обратното. Някои хора до четиридесет и пет годишната си възраст живеят благочестив живот и после изведнъж у тях започва друго движение. Движението се образува надолу и току виж, ударят го на ядене и пиене. Туй става със старите хора и с хора, които умират. Даже един наш брат, доста напреднал, един ден ми разправя, че му се пие винце, че му се яде това-онова. Слушай, казвам, макар че си стар, ти си в едно Учение; ако е за укрепване, имаш право да пиеш, но да ти опекаш пиленце и да ти дадат половин килце винце за удоволствие, казвам, че ти ще си въздействаш зле и най-после ще умреш като прост човек. Ама лекарят ще каже: „Ако не пиеш, ще умреш.“ Ти и с виното ще умреш. Защо ти трябва на стари години да си пийнеш. По-добре да умреш като един честен човек, отколкото като безчестен. Ще ти дадат винце, кажи: „Не ми трябва винце.“ Дадат ти кокошка. „Не ми трябва.“ Баница. „И без баница може.“ Те няма да те спасят. Всичките тия неща по обратен път ще се явят. И този, старият човек, като му дадат това, най-после казва: „Слава Богу, наядох се, с отворени очи няма да замина в онзи свят.“ Ял и пил – това е един крив път. Ние трябва да започнем възпитанието от ранната възраст и да благодарим на Бога. А това, че ядем много, това е атавизъм. Старият човек може да заприлича на едно малко дете. Как? Ще се въздържаш! Ще упражниш волята си! Казва Христос: „Не само с хляб, но с всяко разумно Слово ще живееш.“ Дойде ти една мисъл за вино, ще вземеш Библията – ще видиш кои стихове съответстват на виното.

Дойде ти мисъл за печена кокошка, ще видиш кои стихове съответстват на печена кокошка. Всичко туй ще го намерите в Библията. Пътят на съвършенството трябва да изпъква в душите ни.

Сега вие, окултните ученици, трябва да имате едно много правилно схващане за живота, правилно, конкретно схващане – да се роди тази вътрешна хармония в нас, да дадем един модел на съвременния свят. Ние сме окултни ученици – ако не можем да дадем един модел, в какво се състои нашата окултна наука? Ако един художник не може да даде по-хубава, по-изящна форма, в какво се състои неговото изкуство? И тъй, вие ще се върнете към сегашното положение, ще бъдете доволни от него. И след туй у вас ще се зароди едно желание взаимно да си помагате. Да кажем, някой от вас се намира в трудно положение – ще изпратиш дълбоко от душата си едно желание и от ума си една мисъл да се разреши правилно неговият живот. Прати му такива мисли – една, втора, трета, четвърта, и ще му помогнеш. В умствено отношение ние можем да му помогнем тъй, както и в материално положение. Някой има нужда от две хиляди лева. Един не може да ги даде, но десетина-двадесет души, всеки като даде по сто лева, ето как може да се помогне. И в умствено отношение е пак същото. При сегашното положение ще се стараем всякога да внесем туй нещо в отношенията си за насърчение. Трябва да се внесат тия добри мисли в света. Трябва да ги внесем в подсъзнанието и в свръхсъзнанието, не в съзнанието. Първото нещо – трябва хармония. Виж, за хармония аз настоявам, за вътрешна хармония; тогава растенето може да върви по-правилно. И ако се образува тази правилна хармония, ето какви ще бъдат резултатите: щом влезеш в такова семейство, всеки един от членовете му ще усеща в себе си едно разширение на сърцето си, на ума си.

Сега мнозина имате стягане на слепоочните части на главата. Гледаш, някой си стисне челото, разтрива си главата. Хармония трябва! Някой се почесва. Всички тия неща не са движения на хармония. Щом влезеш в тази хармония,

ще имаш едно вътрешно разположение, мислите ти ще заработят. Щом влезеш в едно общество, дето има хармония на мислите, в тебе мисълта почва да работи, сърцето ти да тупа. Сега между нас се изисква тази хармония. Като ви казвам тъй, това за един ден няма да се създаде, но то трябва да бъде целта ни. Изискват се няколко години, за да може да се създаде хармония. Не мислете, че е лесна работа, но тя може да се създаде. Създаде ли се веднъж, ние вече стъпваме на една здрава основа, на окултна основа. В тази хармония всичко можем да вършим. Например обкръжаващата среда от Черната ложа, която повдига духовенството, а то е от Черната ложа, иска да внесе един клин, едно отравяне между вас. Не му е времето сега. Вие се занимавате с важни въпроси, оставете духовенството за друг път. От чисто окултно гледище то постъпва неразумно, но ние ще постъпим според закона на Бялото Братство, според Божествения закон. Ще дадем едно мощно движение напред, тъй както житното зърно израства отдолу нагоре. Ще кажем тъй: „Ние имаме право в този свят да растем, да се развиваме, да цъфтим, да вържем и да узряваме! И този вътрешен процес, който ни е даден, никой няма право да го спира. Никой няма право да спира Божественото в нас!“ Тъй, като ученици, това ще знаете: никоя сила в света не е в състояние да спъне нашето растене! Никоя сила в света няма право да спъва нашето Божествено растене! Туй ще го сложите в себе си. Няма да се колебае. Кажете ли тъй, Бог ще бъде на ваша страна, защото туй е Негов закон. Негов закон е вие да растете, да се развивате, да цъфтите, да вържете, да зреете. И когато вие започнете да растете, Богу е приятно, че вие растете. Когато вържете и когато зреете, приятно Му е. Бог се радва на своите дела!

Следователно от наше гледище ние се радваме, защото всички хора, без разлика на вероизповедание, минават по същия закон, понеже туй е Божествено. Та като ученици ще имате туй правило. Като дойдат мъчнотии, някои казват: „Как да разрешим този въпрос?“ Ще кажете тъй: „В Божествения план е аз да раста в Добродетелта; в Божествения план е аз да възраствам в Божията Правда; в Божествения план е

аз да живея в Божията Истина; в Божествения план е аз да цъфтя в Божията Мъдрост; в Божествения план е аз да узрея в Божията Любов. Следователно аз съм на пътя на Истината и на Божествения живот. Туй право никой не може да ми го отнеме. То е мое собствено право. Където е Господ, там съм и аз.“ Кажете ли така, вие вече сте оградени с една мощна аура, всичките Бели Братя са на ваша страна и те изтеглят ножовете си. Като казвам, че изтеглят нож, то е като онзи слуга, за когото се говори в Писанието, че казва: „Господарю, заграден си с неприятели.“ „Онези, които са с нас, са повече.“ Като му се отворили очите, видял, че цялата гора била пълна с колесници и коне. Това са ножовете. Това са техните мисли. Щом изразим тази формула, заставаме прямо да изразим Божия закон. Всичките тия братя насочват своите мисли към Земята, ние ставаме едно мощно динамо и Божественият закон почва да работи в нас. Казвам: най-първо ще се поляризира, ще бъдете верни на призванието си, няма да се страхувате, няма да се колебаете, ще опитвате. Господ казва тъй: „Опитайте Ме във всички скърби, във всички най-големи противоречия, и когато никой не може да ви помогне, Аз ще ви помогна. Вие ще Ме прославите и ще познаете, че Аз направлявам всичко.“ Но първото необходимо нещо е това – ще учите, ще мислите, после ще чувствате и след туй ще действате. Когато искаш да възлюбиш нещо, виж го – това нещо заслужава ли твоята Любов.

Да допуснем, че направя един красив мехур от сапун. Често децата си правят мехурчета. Този мехур може да се вдигне във въздуха и ти казваш: „Всичкият ми живот зависи от него.“ Не се влюбвай в този мехур. Кажи: „Това е едно забавление, той ще се пукне скоро.“ Оставете мехурчетата да се пукат! Когато искаш да обикнеш нещо, нека бъде реално, нещо, което да не се мени. Най-първо ще обикнеш Бога, който е Любов, т.е. към Него ще бъдеш чист. После ще обикнеш своята душа, тя е реална, неизменна; ще обикнеш своя Дух и на трето място ще обикнеш своя ближен. Въпросът е разрешен за тебе като ученик. Аз взимам Бога в смисъл на Божествения Дух, Учителя, който може да те учи, да ти

обясни нещата, да ти даде светлина, по който и да е начин да смекчи живота ти на Земята.

Е, добре, сега, след като ме слушахте, колко неща останаха у вас? Кажете ми сега най-важните неща, които залегнаха във вашия ум. *(Един брат задава въпрос: „Наближило ли е да влезем в Царството Божие и как да намерим ключовете?“)*

С единия крак сте в Царството Божие. Сега ето как ще ви отговоря на въпроса. Представете си следното: често малките деца лежат в стаята си, майката е затворила кепенците на прозорците, та светлината не може да дойде. Детето пита майка си, която го събужда:

– Мамо, изгряло ли е Слънцето?

– Още не е.

Някой път каже:

– Изгря, мама, отдавна изгря.

– Още да си поспя.

Сега Слънцето, Царството Божие, още не е изгряло, след половин час ще изгрее Слънцето. Значи добре се е зазорило и след половин час ще изгрее. Които искат, може да станат, а които искат, може да поспят още, докато изгрее Слънцето. Още половин час остава, докато изгрее Слънцето. Това аз подразбирам по отношение на съзнанието. В умовете на хората трябва да стане едно изгряване, да блесне една обща идея, която ще ангажира умовете на всички. Като изгрее туй Слънце, тогава всички улове на хората ще бъдат съсредоточени към този идеал, хората ще мислят и ще чувстват по един начин, т.е. този начин ще бъде такъв, че всеки ще гледа Слънцето, ще каже: „Щом се понагрея малко, ще си обърна гърба.“ Но ще речете: „Мечтателно положение!“ Всички хора ще се понапекат и след като се напекат, ще кажат: „Сега ще вървим на работа.“

И тъй, този ключ е много сложен. Нужно е да ви се даде ключът да си отворите, но трябва да знаете как да го въртите – няма да го въртите само на една страна. Ще идете там, но много е важно въртенето на ключа. Ами ако сгрешите? Много сложен ключ е той. Ще дойдем и до тия ключове.

Всички няма да умрем, но всички трябва да се изменим.

Да направим едно упражнение, да стигнем до Слънцето за три минути. Когато казвам три минути, аз не разбирам буквално да гледаме часовника. Три минути – то е закон на равновесието. Времето може и да се увеличава, и да се смалява. За една минута ще идем до Слънцето, една минута там ще седим и една минута е за връщане назад. От вас се иска интензивна мисъл. Ще кажеш: „Със своето съзнание искам да ида до Слънцето.“ Веднага ще помислиш за Слънцето и тогава почти влизаш вътре в него. Ще си представите, че влизате в неговата светлина и каквато светлина може да види вашето съзнание, достатъчно е. И след туй, за обратния път, пак ще кажеш: „Искам да се върна на Земята при своите си.“ И като се върнеш, всичко ще ти бъде тъмно. Туй се изисква. Тия упражнения ние ги правим за концентриране на ума. Слушайте, аз ще ви моля едно нещо: да не разказвате, че ние пътуваме до Слънцето – такива неща да ги няма. Това са опити за концентриране на ума. За да идем до Слънцето, може да пътуваме със своята мисъл, може да идем със своето съзнание, пък може да идем и със своя двойник. Сега ще разберете. За да идете със своя двойник, вие всички трябва да заспите, за да извадя двойника ви. Пулсът ви ще се намали, пулс почти няма да имате, ще се втвърдите. Ако идете със своето съзнание, мисълта ви ще се отвлече, ще забележите, че сте вънка. Лесно се пътува със съзнанието.

Та ще правите разлика – да не мислите, че ние пътуваме със своята мисъл. Не, пътуваме със своето съзнание. Затуй за три минути се отива до Слънцето: една минута за отиване, една престояване там и една за връщане. Но това пътуване не е с нашите двойници – с тях е сложна работа. Там се искат ред други приготовления, взимане на особени мерки. Защото ако ви вземат двойниците, разтривки се иска, след това мъчно може да влезете в тялото си. После, всички не може да идете, най-малко половината трябва да останат, да се молят и да пазят другите. Та сега със своето съзнание лесно правим пътешествие до Слънцето. Това ще служи за придобиване на една сила – за концентриране на мисълта. Концентрирането

е потребно като една сила. Като правим този опит, ние ще се домогнем до положителните сили на слънчевите лъчи – да станем по-положителни. Всякога може да правите този опит. И тази вечер, като се върнем, всеки един от вас ще се чувства по-разположен. На Слънцето ще идете, за да се тонирате.

Добре, сега готови ли сте вече? Ще вземете една свободна поза, няма да има стягане на стомаха. Ще усещате, че отивате на една приятна екскурзия, по възможност една от най-приятните екскурзии, които сега съществуват – до Слънцето. Сега всички ще си затворите очите, ще утихнете и ще насочите веднага съзнанието си към Слънцето. Сега да започнем упражнението!

Да изпеем *Духът Божи*, но много тихо.

Тайна молитва

ТЪМНОТО ПЕТНО В СЪЗНАНИЕТО

Шестнадесета лекция от Учителя
21 януари 1923 г., неделя, София

ТЪМНОТО ПЕТНО В СЪЗНАНИЕТО

Размишление

(Прочете се резюмето върху темата „Разликата между ума и сърцето“. Прочетоха се няколко от темите „Целта и предназначението на окултния ученик“.)

Ще ви попитам сега за какво мислите и какво чувствате.

Аз ще направя едно въведение, няма да го пишете, то е предговор. Сега да допуснем от окултно гледище, че човек иде на Земята, преражда се. Например да вземем един стар дядо, който е умрял на сто и дваайсет години, влязъл е в Духовния свят и да кажем, че след сто години пак се преражда наново. Допуснете, че този старец е бил философ, писал е ред съчинения. Името му е сложено в някоя енциклопедия. Там е написан и целият му живот. Ред автори са записани там. Например този старец е писал за произхода на светлината, върху създаването или произхода на човека. Този философ, като се роди отново като едно дете, ще почне да плаче; той е забравил всички философии. Питам ви: как е възможно един философ да се превърне в едно дете и да плаче пак наново? Докосвам един важен въпрос. Някои твърдят, че сърцето е това, умът е онова. Аз казвам: някой си е много учен философ, но след като се роди наново, плаче. И туй дете като порасне, като стане на дваайсет и една или на трийсет и три години, пак почва да проявява своите таланти. След туй пак се връща в Духовния свят, после пак идва на Земята като малко дете. Питам: има ли връзка между проявяването на първия детински живот и проявяването на втория живот?

Сега да допуснем, че има един по-висш свят от нашия. Знаете ли, че най-глупавото в нашия свят – плаченето на едно дете, представлява предмет за изучаване в другия свят?

Туй, което за нас е много глупаво, за тия висши същества там това е една философия, а всичките най-умни книги тук там са най-глупавите неща. Допуснете сега именно такова противоречие. Ние го допускаме, но може да има някои за и против тази мисъл. И действително, в Писанието се казва, че най-голямата човешка мъдрост пред Бога е безумие. Тогава иде следният въпрос: коя е нормата, върху която окултният ученик трябва да обуславя своя живот? Откъде трябва той да започне, за кое знание той трябва да положи усилие и кое трябва да тури за основа? Той няма право да се отрича от живота. Само умният човек може да се отрича. От какво? Пред мен са поставени две паници: едната паница с отрова, другата с ошав. Казвам: отричам се от първата. Защо се отричаш? Тази паница не е за мен. Взимам другата паница, в която седи сладкият ошав. Глупавият човек веднага ще вземе двете паници.

Сега от окултно гледище се казва: ученикът трябва да се отрече. От какво трябва да се самоотрече окултният ученик? Какво нещо е да се самоотричаш? Кой от вас е правил опити? Знаете ли произхода на самоотричането? Опитвали ли сте го вие? Има няколко души, които са опитвали стойността на водата. Има и от младите, и от старите, които знаят какво нещо е водата, какъв е нейният произход, каква е нейната сила. Те имат цял ред доказателства и такива преживявания, че никой не може да ги убеди в противното. Сега например все трябва да се правят твърдения. Днес всички изразяват отрицателната философия. Казват: „Това да не правим, онова да не правим.“ И при това, при все че се казва да не правим нещо, ние го правим. После се казва: „Това да правим, онова да правим“, а ние пак не го правим. Туй, за което се казва да не го правим, ние го правим. Например казва се да не крадем, а ние крадем; да не лъжем, а ние лъжем; казва се да не сме страхливи, а ние сме страхливи. Това, което ни се заповядва да не правим, ние го правим. После казва ни се тъй: „Ще бъдете благородни, ще обичате ближните си“, но ние не го правим. Защо? Кажете на когото и да е: „Ти трябва да раздадеш имуществото си.“ Той ще

каже: „Не му е дошло още времето.“ Но дайте му един метод как да отвори касата на богатия човек, той ще направи това. Защо? Туй е политически живот. Като кажеш само една дума, той тъй ще нагласи ключовете си, че всичкото злато ще го извади. Американците в тази война по един изкуствен начин, законно, изтеглиха всичкото богатство на Европа. И едва сега, след войната, европейците усетиха, че златото им отиде, и мислят по кой начин да си върнат назад туй злато.

Сега изобщо туй, което става в общия живот, става и в личния живот. И тогава ние ще се спрем на следното твърдение: вие на гъсеницата не може да дадете морала на пеперудата. На вълка не може да дадете морала на овцата. На паяка не може да дадете морала на мухата. Паякът си има особен морал, вълкът си има особен морал, гъсеницата си има особен морал. И като дойдем до хората, вие трябва да разберете, че не всички хора произтичат от един и същи род. Сега ще се натъкнете на едно противоречие. Казва ви се, че всички произтичат от едни прародители. Нали тъй? Окултната наука оспорва това. Всичките хора не са родени от един баща. Не са! Туй сега между стените да остане. Разбирате ли? То не е за навън. Изнесете ли го, ще се компрометирате всички. Сега ние ще дойдем до разсъжденията за това като ученици. Възможно ли е един предмет, направен от злато, да не е златен? Възможно ли е един предмет от злато да стане железен? И възможно ли е един предмет от желязо да стане златен? Алхимиците казват: „Желязото може да стане сребро и злато.“ Да, но за този, който разбира. То е друг въпрос. Затова, като кажем, че всички хора не произтичат от един баща, подразбирам, че има няколко рода материя, от която хората са създадени. Няколко вида материя има и следователно телата на всички хора не са образувани от една и съща материя. Вследствие на това се явява туй съвременно противоречие. И то дълго време ще съществува, докато дойдат ония, по-висшите светове, които сега алхимически работят, т.е. превръщат нисшите елементи, които сега функционират в човешките тела. Докато работят, те разрешават една висша задача в своите лаборатории.

И когато висшите светове разрешат своите задачи, те ще почнат да правят тела, в които хората ще функционират в една нова обстановка. Тогава хората няма да грешат, а ще възкръсват. Но докато човек добие това ново тяло, той трябва да работи дълго време, трябва да си достави материя, а тази материя се добива много мъчно. Тя съществува разхвърляна, т.е. материята, от която трябва да се направят нашите тела, е разхвърляна в пространството и трябва хиляди години, за да се достави. Има твърдения, че за да се достави един грам от такава една организирана материя, от която може да се създаде нашето бъдещо тяло, всички фабрики в света трябва да работят три хиляди години. Е, питам: колко ще струва този грам? Може ли да направите едно изчисление? И тъй, ние се намираме при създаването на своя организъм, при създаването на своя ум и на своето сърце пред една от най-мъчните задачи. Като ученици туй трябва да го знаете. Не си правете илюзии. Да се създадат органите на бъдещото сърце и на бъдещия ум, да мислим тъй, както Бог мисли – то е много сериозна работа. Сега онези, слабодушните ученици, казват: „Тази работа като е толкова трудна, тя не е за нас.“ Така може да мисли само един човек, който не е ученик, но който е ученик, неговата задача е да трансформира своето сърце. Това е приготвление за третата култура, която сега иде. Аз я наричам трета култура малко в разрез с това деление на теософите. Не е в разрез, защото ние я вземаме от чисто кабалистично гледище, а не от теософско.

Третата култура – тя е култура на сърцето. Значи човешкото сърце трябва да се трансформира, да се преобрази. И в Писанието се казва: „Каменното сърце ще се превърне в плът.“ Не в плът, не е преведено добре. Ще се превърне в една материя възвишена и благородна, в която човешкият Дух ще може да работи тъй пластично, в която човешкият ум ще работи тъй възвишено, че да поддържа този благороден стремеж. Казва се: „Ще им дам сърце, направено от плът, в него ще напиша законите си и всички, от малък до голям, ще Ме познаят.“

Сега вие, окултните ученици, за да може да работите, непременно трябва да имате абсолютна Вярa! Знаете ли какво значи абсолютна Вярa?

Вие сте влезли в Школата много лесно, всички сте влезли без никакви изпити и мислите, че сте в Окултната школа. Не! Вие сте в преддверието на Окултната школа и сега всеки, който ще влезе в нея, ще мине през един изпит – през девет огъня ще ви прекарат. Не мислете, че то е лесно. Аз още не съм ви взел на разходка в другия свят. Тук в Школата много лесно влизате, но един ден ще ви взема в Школата горе, да видите как седи всъщност работата. Сега изведнъж ще кажете: „Ха да видим тази работа!“ Няма какво да видите. Най-първо трябва да имате абсолютна Вярa и безстрашие. Знаете ли какво е безстрашие? Някои светски хора имат туй безстрашие. Ще ви приведа един пример, аз съм го привеждал и друг път. Над Ниагарския водопад, широк близо един и половина километра, прекарват едно въже от единия му бряг до другия. При падането на тая вода с милиони кубически тонове се образува страшно бучене. И един господин с върлина в ръка минава от единия край до другия край по това въже. Ще кажете: „Това е смелост.“ Втория път той се връща и взима друг един на гърба си и пак минава по въжето с върлината. Третия път взима пак другия човек на гърба си и минава вече без върлината. И двамата минават по въжето. Представете си какво концентриране трябва да има този човек на ума си, за да мине по туй въже, и колко внимателно трябва да върви, стъпка по стъпка! Никакво подхлъзване не трябва да има. Защото при най-малкото подхлъзване и двамата ще платят с живота си.

Та ние в този свят сме отгоре на едно такова въже и трябва да минем по него. Отдолу има такъв рев, такова бучене! И всеки един трябва да има такова концентриране на мисълта! И аз бих препоръчал всеки един от вас да има такова концентриране, каквото има у този американец, който е минал по това въже. Питам ви: ако вие имахте това концентриране, нямаше ли да минете? Щеше ли да ви смущава ревът? Не. Рев има в света. Горе на въжето си. Каква

цел имаш? Една велика задача имаш – да минеш водопада от единия край до другия по това въже. Сега при този закон ние ще дойдем до способността да контролираме своите чувства. Не се стремете да контролирате вашите силни чувства. Стремете се да контролирате най-малкия си недъг. Постарайте се този най-нищожен недъг да го контролирате. Допуснете, че вие имате по закона на наследствеността следния недъг – обичате да се почесвате отзад по главата. Това, да се почешеш, не е грях, то е в реда на нещата. Но постарай се този недъг да го премахнеш. Знаете ли в какво противоречие ще се намерите? Или например имате друг недъг – седите на стола си, слагате си единия крак върху другия, а после правите обратното. След туй си местите и ръцете. Това не е грях, но като седнете на един стол, тихо и спокойно трябва да седите, да си слагате краката така, че да запазите своето равновесие.

После например, ако аз седна някоя вечер тъй, да се отдам на размишление, вие се нервирате. Вие ще кажете: „Защо Учителя мълчи? Какво нещо ни липсва?“ Аз си мисля, а вие казвате: „Кажи нещо, де!“ Да каже нещо Учителя! Ами че аз казвам. Аз мълча и ви казвам в себе си, на ума си: вие разрешихте ли великата задача на живота? „Е, кажи де, кажи нещо, Учителю.“ На този, малкия недъг, трябва да му намерим произхождението. От какво е произлязъл този малък недъг? После вземете следното, което се заражда често между хората. Хора, които много се обичат, между тях се роди един недостатък – че и най-малкият оттенък на думите се тълкува зле. Единият каже нещо, другият изтълкува думите точно в обратен смисъл. Как ще си обясните това изопачаване? И казваш, че ти обичаш другия, а когато той говори, мислиш: „Тази дума е за мене.“ Тогава имате два живота. Е, как е възможно един човек да ви обича и да ви каже една обидна дума? Откъде е произлязло това противоречие? Ще кажете: „Някой дух му е казал, той му е внушил тези мисли.“ Но това не става само един път. Той ти каже веднъж, и втори път, и трети път обидните думи и наруши цялото равновесие между вас. И между тия хора става едно разединение. Да кажем, някой

ученик е влязъл в Школата, ревностен е, един от първите е, но по едно време почва да се явява у него едно охлаждане, охлаждане и той си излезе от Школата. Другите обясняват: той е зелен, той не е готов още. Не! Въпросът не е там. Той не е излязъл от Школата. Той е чул тука някои работи и отива да ги провери в света. Може след четири-пет години да се върне и да каже: „Аз разреших нещата.“ Той е отишъл надалече и работи. Онези, които не разбират закона, ще кажат: „Той е излязъл от Школата.“ Не, той решава задачата.

Сегавтия малки погрешки трябва контрол! Има погрешки, които само ние знаем. Туй, което хората знаят, това не е погрешка; това, което само ние знаем, това е погрешка. Бъдете уверени, че всеки сам знае своите погрешки. Погрешките не са видими. Те имат отвън резултати, но погрешката не седи в тия резултати. Тя другаде се крие. Само ние знаем нейната причина. Тази погрешка, която вие съзнавате, за нея говоря аз, за погрешката, която седи във вашето съзнание. Като влезем в новия салон, трябва да имаме една голяма дъска, да ви обяснявам нещата. Сега някои работи може да разбирате, някои не разбирате. Туй, което в даден момент ти съзнаваш като една нищожна погрешка в съзнанието си, то хвърля едно малко петно в съзнанието ти, една точица. Ти ще го опиташ – една точица е то. Затуй ще употребиш всичките средства и ще се постараш да премахнеш туй черно петно от съзнанието – ти вече имаш знание.

Туй черно петно, това е една гъста материя, през която Божествената светлина не може да минава, и следователно в съзнанието ти то се показва като една черна точка. И във физическия живот, и в сърдечния това има ред проявления, т.е. всички мисли и желания, които са дошли под сянката на тази черна точка, са осакатени. Следователно туй малко черно петно е зачатък на една малка проказа. И тази проказа е вътре в човешкия живот. Тя някой път се увеличава, някой път намалява. Почнете тогава да се молите и вижте дали вашата молитва има сила да премахне това петно. Туй малко черно петно вътре в съзнанието си вие го осъзнавате. Никой не го вижда, само вие го съзнавате – то е толкова малко,

че с най-силни микроскопи трябва да го търсим. Само вие го виждате, никой не го вижда. И такива петна всички ги имаме. Светиите са идвали в Школата, те са виждали тия петна. Някой светия прави чудеса, лекува другите, а при това той има такова едно петно, постоянно се бори с него и търси начин как да се освободи от него. Един светия седи двацет години в гората, чака и не може да се освободи от такова едно малко петно, търси начини. Седи в гората и чака. Защо? Щом разреши въпроса как да премахне това петно, той не седи вече в гората, а се връща в обществото. Сега ви препоръчвам това: аз виждам – всеки един от вас има такова едно малко, микроскопическо петно и ви препоръчвам като ученици да насочите вашата деятелност, за да го премахнете от съзнанието си. Да бъде съзнанието ви чисто или най-малко да може да местите това петно от едно място на друго. Туй показва, че имате сила да може да го местите както в часовник. Това е първият опит, който трябва да правите във вашето съзнание. И всичките изобретатели в съвременната цивилизация, които са се домогнали до някои окултни сили в каквото и да е направление, тия изобретатели според резултатите, които са произвели, за в бъдеще ги очаква голямо нещастие – едно такова петно ще се образува у тях. Тия изобретатели са забогатели, милиони са спечелили от изобретенията си. Да допуснем сега, че един алхимик е намерил закона за подмладяване на живота на хората. Дойде един, който е живял развратен живот, той му даде два-три пъти от това средство и поднови организма му. Знаете ли каква ще бъде неговата отговорност?

Сега първото нещо: в Школата се изисква онези от вас, които искат да добият истинското познание, да се доберат до един положителен морал, не до този, обикновения морал. И тогава това черно петно на съзнанието вие сами ще си го намерите. Направете опит. Аз бих желал за цял един месец всяка вечер между десет и четири часа, когато се пробудите, да проектирате ума си към вашето съзнание. Вие ще видите в себе си една бяла, мека, много приятна светлина – то е вашето съзнание, което прави отражение. Насочете погледа

си към съзнанието, направете едно изчистване в ума си и вижте тази белина еднаква ли е. Къде е по-бяла? Някой път към периферията е много светла, а към центъра потъмнява, както един художник рисува предмет, който хвърля своите сенки. Центърът е светъл, а периферията е потъмняла. Някой път ще забележите туй петно вътре в центъра на тази светлина, някой път няма да го забележите. Щом намерите тази светлина, вие ще се концентрирате пет-десет-петнайсет минути. Това са наблюдения – ще гледате дали можете да намерите туй малко черно петно. Ще разделите съзнанието си, за да видите откъде се пада петното – от лявата страна на вашето лице или от дясната; отгоре към челото или надолу към брадата. Тази светлина ще бъде под ъгъл около четирийсет и пет градуса и някой път, ако я гледате дълго време в съзнанието си, ще вдигнете главата си нагоре, тя ще дойде над главата ви перпендикулярно и ще почне да се движи бързо над нея и после ще се отдалечава, отдалечава нагоре. Като гледате така дълго време в пространството, ще видите, че се образува нещо като дупка, която се намалява, намалява, докато изчезне. И след туй всичко наоколо потъмнее: съзнанието е изчезнало, няма го.

Докато тази светлина съществува, вие усещате едно приятно настроение на духа си, щом се вдигне нагоре и изчезне, почвате да усещате една тъга, една скръб. Въпросът е защо тази светлина се вдига нагоре? Сега, като изучавате псалмите, Давид казва, че той наблюдава своето сърце, своето съзнание. Направете го и вие, но само онези от вас, които искат, не всички обезателно. Онези, които искат да дадат един нормален ход на своето учение, нека направят този опит, той не е задължителен. Но онези от вас, които го направят, да постъпят според закона на Мъдростта. Тук трябва Мъдрост. Разбирате ли? Тук трябва Мъдрост и постоянство. Мъдростта и Истината могат да разрешат този въпрос. Любовта после ще дойде. Само онези от вас, които имат тази интелигентност на ума си, те могат да направят опита. За един цял месец, от пет до трийсет минути най-много, могат да правят своите опити. Не бива да мислите,

че успехът е в многото наблюдения. Някой път човек за пет минути може да разреши повече неща, отколкото за трийсет минути. Концентрирането не зависи от времето. След един месец аз ще питам някои от вас намерили ли са туй петно вътре в съзнанието си. Само така ще се домогнем до един окултен закон за живота. Ние не искаме сега да реформираме света, както досега са го реформирали. По тия закони, по тия правила, както сега се реформира светът, то е „две затъкава, три разтъкава, две затъкава, три разтъкава“. То е едно забавление. Туй поправяне на света не е поправяне. И човек със сегашния морал никога не може да се поправи. Невъзможно е! Защо? Причините, които произвеждат тия недъзи, са незасегнати, а ние само временно чистим тия резултати. Например болестите в света сега много се увеличиха. Какви ли хигиенни мерки не са взети? В едно отношение взимат мерки, в друго отношение болестите се увеличават. Забележете, след като влязохме в Школата, започнахме с музиката, но когато започнахме да пеем тези песни, изведнъж у вас дойде тази кашлица, всички почнахте да кашляте. Ама тази кашлица аз нарочно я допуснах.

Аз ви поставих на един изпит, зная къде седи този ваш недъг. Всичко седи тук, в гърлото, и работи надолу в корема. Казах ви много пъти да кажете на кашлицата: „Слушай, аз съм мобилизиран.“ Сега не е лошо, че кашляте, то е в реда на нещата, но причината е в гърлото. Във вашия живот, между Бога и вас, между Ангелите и вас, има известна дисхармония. Дисхармонията между вас и Бога е в това, че вие Любовта Му не я възприемате, както трябва. А че с Ангелите сте в контраст, то е, защото не възприемате тяхната Мъдрост, както трябва. И вие се намирате в едно несъзнателно противоречие. Например казвате: „А, нашето сърце е топло.“ Любов имате, нали? Но ако Бог е Любов, как е възможно в мен, който имам Божествената Любов, да се роди в сърцето ми омраза? Невъзможно е! Омразата е от друго естество. Или не е вярно, че аз съм имал Любов, или Любовта не е у мене, или отношенията между мен и Бога не са правилни.

Туй е по закон, това е принципът. Второто положение е, че не сме уверени в нашето знание, в туй, което знаем, и не можем да го приложим. Вие, съвременните окултни ученици, ако дойде при вас един адепт, как ще го посрещнете? Ако ви дам един изпит, най-малко три четвърти от вас бихте се увлекли. Защо ще се увлечете? Как? Аз зная. Тук преди години, в София, дойде един млад момък, дойде и една млада мома. Те бяха от Хасково. И двамата отиват, въодушевени от Новото учение, да проповядват в Македония. Момъкът говори с духовете чрез момата и духовете им казват да отидат в Македония. И двамата ме питат: „Ти какво ще кажеш?“ Аз им казвам: „Може да отидете, ако искате, но ако питате мен, не отивайте, не му е времето да отидете сега в Македония, може да останете да работите тук.“ И те останаха да работят в София. Почнаха да се стичат около тях нашите приятели, даже някои от най-видните отиваха. И тогава медиумът казва на една сестра, която после си замина: „Ти скоро ще умреш, но трябва да осигуриш нашето дружество, да му завещаеш нещо.“ Е, хубаво. След това тия двамата отидоха в Пловдив. Там друга една сестра с цялото си семейство отиде при тях и се опропастиха. Сега да знаете, че този, който беше повел тази мома да иде в Македония, той не е тъй силно духовно развит. Той живее само за себе си, нищо Божествено няма в него. И като погледнеш в Духовния свят главата му, тя там е черна, но неговият личен егоизъм свети горе на главата. Ама другите благородни, Божествени качества – всичко туй си. Казвам му един ден: „Слушай, ти трябва да се върнеш назад, да подготвиш себе си, да се освободиш от всичките свои недъзи и тогава може да идеш да проповядваш, а тъй ти ще създадеш на себе си едно зло.“ Сега този, младият момък, беше под влиянието на други адепти, защото в света действат и други адепти. Някой път те идват и тук, в България. Не мислете, че не я посещават. Адепти посещават и Школата в София. Някой път с физическите си тела идват, а някой път идват със своите астрални тела. Мислите ли, че туй, което сега свещениците правят, аз не зная на какво се дължи? Знаем ние произхода му. Произходът му не е тук, от

България, той е от друго място. По някой път вие ще кажете: „Господ нали е силен?“ Да, Господ е силен, тъй, но и ние трябва да бъдем силни. Разсъждавайте по същия начин. На окултния ученик не му е позволено да разсъждава детински. Той трябва да разсъждава като мъж. Житното зърно не трябва да пита: „Слънцето нали ме грее?“ То трябва да пита така: „Способно ли съм аз да използвам светлината, която ми се изпраща, мога ли да използвам слънчевата енергия?“ А туй колко е силен Господ, не е важно. Важно е в състояние ли сме да използваме тази светлина, която иде от Бога, за благо на нашата душа и за нейното растене? Това трябва да ни интересува като ученици. Тази светлина, малката светлина, която имаш за растене, тя е важна. Сега, като ви говоря така, вие пак няма да разсъждавате детински.

Ще кажете, че се обезсърчавате. Не, в окултната наука няма обезсърчение! Там има знания! Това е Мъдрост. Ще разсъждавате. Няма да мислиш, че ти си праведен, но ще знаеш, че пътят ти е отворен. Там е способният ученик, в това се вижда дали той е добър, или лош. Способен ли е той, пътят му е отворен навсякъде. За резултатите на своята способност той после си дава отговор, но пътят му е всякога отворен. Та сега първото нещо – вие трябва да развивате тази способност в себе си. Способността седи в това безстрашие на вашата мисъл. Тази мисъл да я развиете тъй, както е в първоначалното нейно произхождение, т.е. да схванете една Божествена мисъл тъй чиста и ясна, както си е, без да се опасявате от нейните последствия. Ние някой път говорим за Любовта и после ще кажем: „Е, има философия, за да се разбере тя.“ Не, не, Любовта може да се разбере само по един начин. Ако аз бих пуснал тази вечер тока на Любовта, вие щяхте да я почувствате. Може някой път за половин час да пуснем тока на Божествената Любов, тогава вие ще почувствувате какво нещо е Любовта. Ако половин час тече този ток във всинца ви, вие ще научите много повече, отколкото от всичката философия, която сега съществува в света. Вие ще кажете: „Ха, пусни го!“ Прави сте – и аз да съм на вашето място, и аз ще кажа тъй: „Ха, пусни го!“ Питам, ако

аз го пусна, този ток ще произведе ли тия резултати, които Невидимият свят очаква? Разберете, че Живата природа държи строга сметка за всичките свои живи сили. Тя тъй щателно следи за тях! Много щателна е тя. Ако тече половин час този ток, един ден ще ни представят сметка. Природата държи сметка и не може току-тъй да пуснеш този ток, ще го пуснеш навреме. Може да се пусне, но навреме, ако вие сте приготвени. Ако намерите тия черни точки и можете да ги контролирате, тогава токът може да го пуснем. Не искам да се шегуваме. Сега ще дойдем до сериозна работа. Като пуснем този ток, старите ще ги подмладим, а младите ще ги състарим. Има млади, които са позлатени отвън, и като пуснем тока, ще изчезне златото и те ще останат така, като че са стари; има стари, които отвътре са със злато, а отвън са обвити с един пласт от обикновен метал и като пуснем тока, този пласт ще се стопи, а златото ще остане. Тъй че всеки ще се яви в своята вътрешна същина. И цялата обстановка на нещата ще се измени.

Тогава ще видите кой е праведен и кой е грешник. Кой е праведен – това е на обикновен език. Ще се видите, всеки ще разбере учен ли е, или не, а не кой е праведен. Този ток ще покаже кой от вас е работил в миналото, доколко се е занимавал, как се е учил, когато е бил в Школата, каква е била способността му. Само така ще се разкрие доколко той се е учил и как е използвал това знание в ред съществувания на миналото.

И следователно във вас ще се представят всичките тия картини на вашия минал живот и вие ще се спрете и ще кажете: „Разбирам, тази погрешка се дължи на тия причини.“ И при туй съзнание вие ще поправите тия погрешки много лесно. Та главното нещо, което се изисква, е да съсредоточите ума си във вашите способности, да използвате Божията светлина. Сега с туй, което става в окръжаващата среда, искат да отвлекат вашето внимание в друга посока. То е едно налягане и онзи ученик, който разбира закона, ще знае, че туй налягане отвън е тъй необходимо, както в една реторта трябва да има налягане, за да може законът да работи. В

Школата трябва да има известно съпротивление. Та няма да се плашите от външната обстановка на нещата. Тия свещеници, които днес пречат, те са били ученици някога в Окултната школа; някои от тях са изпъдени от Школата и като няма какво да правят, станали са свещеници. Но Школата на Бялото Братство, тя е безпощадна. Един ученик веднъж изпъден ли е от училището за непослушание, неговата съдба е решена – той ще деградира постепенно. Постепенно изгубва ония условия, при които той може да се учи, и следователно при всяко едно прераждане условията почват да стават по-тежки и по-тежки, докато той дойде в положението на един посредствен индивид. И тъй са се родили в Индустан тия парии, най-бедните, идиотите, най-тъпите. И с умните е същото – всеки един човек ще дойде до това положение, щом веднъж е постъпил в една школа и се върне назад. В каквата и да е школа – дали си от Школата на Бялото Братство, или от Школата на Черното братство – и в двете законът е един и същ – всякога резултатът е смърт, няма друго! Трябва да знаете: излезете ли веднъж от Школата, очаква ви смърт!

Там законът е смърт. Казва се: „Който претърпи докрай, спасен ще бъде.“ Не трябва да се страхувате в нищо! Трябва да бъдете безстрашни! Връщането назад е смърт. Дали си в едната школа, или в другата, същото е. Затуй и в Черното братство, и в Бялото Братство всички се отличават с постоянство. Какво постоянство има във всичките братства! Защото те знаят, че ако не издържат – смърт ги очаква! В Черното братство всеки, който не устои, очаква го смърт; и в Бялото Братство всеки, който не устои, очаква го смърт! Обратно – в Черното братство, ако устои, очаква го Живот; и в Бялото Братство, ако устои, очаква го Живот.

И тъй, ще се стремите да не се обезсърчавате. Ще ви дойдат големи обезсърчения, ще кажете: „То тази работа не е за нас. Ние сме стари, външните условия са такива, ще чакаме по-благоприятни условия.“ Не се лъжете! По-благоприятни условия от тези няма да намерите. По-неблагоприятни ще намерите, по-лоши ще намерите, но по-благоприятни от сегашните няма да намерите. И после ще кажете: „Има малко

време, да отложим, да си помислим.“ Никакво отлагане! Никакво мислене! Не да прогласите света, да кажете: „Ние сме окултни ученици.“ Но в себе си, във вашето съзнание, ще кажете: „Сега е време, този въпрос аз трябва да го реша. Сега или никога!“ И когато решиш, хората няма да знаят, няма да казваш никому – на себе си само ще кажеш, на ума си ще кажеш. Има един ум, който вие само го знаете. Няма да кажеш: „Аз.“ Не, ти ще се обърнеш към своята душа. Какво трябва да кажеш на тази душа: „С теб е Бог! Ти ще победиш! Твоята победа е моя победа.“ Всякога ученикът трябва да признава, че Бог е в душата му. То е закон. Не признавали великия закон... Кой е този закон? Аз онзи ден казах правилото. Аз вярвам само в един Бог на Любовта, в един Учител на Мъдростта и в един Дух на Истината. Тъй трябва да бъде! В един Бог на Любовта, в един Учител на Мъдростта и в един Дух на Истината. Туй трябва да бъде правило на всеки един окултен ученик! Ще се спре и ще го каже. Това правило трябва да го разрешаваме. Сега не мислете, че вас в окултния свят ще ви посрещнат с такива цветя. Не, много нещо ще минете, но мъжество се изисква от вас. Ще минете вътрешни борби; външните борби са нищо, те са цветя! Ще влезете в едно противоречие със себе си, ще дойдат духовни борби. Дойде ли тази борба, няма да си извадите ножа като Дон Кихот, а ще се спрете и ще кажете на душата си: „С теб е Бог! Ти ще победиш! Твоята победа е и моя победа! Аз вярвам в един Бог на Любовта, в един Учител на Мъдростта и в един Дух на Истината.“

Сега вие, учениците, които ме слушате, имате този обикновен морал да се критикувате. Ако аз дойда да засегна морала... Този морал е за света, трябва да го напуснете. С този морал никога няма да се оправите. И Школата няма да се оправя. Преди всичко трябва да имате дълбоко в съзнанието си желание, като седнете вечерно време в своята стая, мислено да обгърнете всички ония ваши приятели, ученици: изпратете им една Божествена мисъл на Великия учител, изпратете им едно добро пожелание на Великия Господ на Любовта, изпратете им едно благо на Великия Дух на Истината.

Дълбоко от душата си пожелайте на всички поименно и те да имат туй благо, което вие имате. Пожелайте в себе си да ги повдигнете. Постарайте се някой път да видите, че те светят във вас. Не се спирайте върху техните погрешки, не оставяйте да проникват те във вашето съзнание, а да са пред вас като свещи. По-дълбоко идете. Всяка една душа има наслоения от миналото, такива пластове! Туй наслоение трябва да се пробие. Те са като в някоя рудница затворени и вие трябва да влезете като първия спасител между тях. Може би някой от учениците да е обезсърчен, да каже: „Тази работа няма да я бъде, аз ще напусна Школата.“ Ти със своята мисъл ще се притечеш, ще кажеш: „Братко, аз съм с теб, моята душа е с тебе!“, ще го насърчиш. Това е Любов. Ако туй казвате всяка вечер. А вие сега какво правите? Седнете, започнете вашето „медитиране“: „Онзи там на първите столове седнал, той да ми говори! Само той знае; десет години как е в Школата, нищо не знае, пък сега дошъл да ми се показва, че е нещо.“ Медитация е това!? Или кажете за някой брат: „Че как досега този Учител не е могъл да го поправи? Ако беше той от Бога пратен, той трябваше да пусне този ток, та братът да стане светия. Тази работа няма да я бъде.“ За някоя си сестра, хайде да не ѝ казвам името, казвате: „Ха, тази, младата, сега влязла в Школата, а ние от толкова години сме там, вече сме стари, а тя едва влязла, знаем я ние.“ Това са спънки за един окултен ученик. Млади, стари няма! Грешките на хората – това са благоприятни условия за вас да се развивате. Това трябва да го знаете.

И в този свят, ако вие искате да знаете, праведните хора са грешни, а грешните са праведни. Защото един грешник, който се е оцапал, той казва: „Господи, в мене вече нищо не остана, аз толкова много съм се оцапал! Аз зная, аз опитах всичките хора и от сега нататък от хората не очаквам нищо. От Тебе очаквам, Ти няма да ми изневериш; всички хора ми изневериха. Аз опитах всички хора и сега, каквото ми кажеш, ще го правя.“ И почне да се повдига. А праведният каже: „Аз съм способен, това ще направя, онова ще направя.“ Той седи и в края на краищата нищо не излезе. А онзи, падналият,

няма да се минат пет-шест години, той ще се повдигне, Бог ще му помогне. И ако някой от вас оспорва това, нека прочете в Стария завет какво каза Господ на Соломон. Яви се Господ на Соломон и му каза, че ще има голяма мъдрост. И какво стана със Соломон? Всички му се смяха. Колко жени имаше той? Около деветстотин наложници. Това е едно морално падение. Казва се, че в първо време той се отдал на ядене и пиене. Каквото пожелавал, всичко правел. Разбирате ли? Нали той беше всичко, нали той беше най-умният? Казваха му: „Като теб в Израил друг цар няма да бъде.“ Най-първо Соломон имаше тази претенция – обещавахе храм да направи. Имаше големи окултни познания, но после трябваше да премине през закона на смириенето. Като четете 12. глава от Еклесиаст, казва се: „Помни, че Господ ще докара всичко на съд.“

И като четете притчите на Соломон, много от неговите мисли са нахвърляни в края на живота му, когато той вече признава, че философията не седи в тази световна Мъдрост. И затова казва: „Суета на суетите, всичко е суета.“ И който пише много книги, Мъдростта не е там. Има нещо по-дълбоко. Аз го опитах. Ако човек не го научи, всичко е напразно. Не е там спасението. Той е намерил нещо, за което е казал, че не му е време сега да се говори. Друг ще дойде да говори. Сега, ако аз ви кажа, че един от учениците на Христа беше и Соломон, може ли да намерите кой беше Соломон? Кой от дванайсетте ученици е той? (*Обаждат се: Йоан, Павел.*) Който и да е, намерете го в себе си.

Аз ви казвам само толкова. И тази сутрин ви казах, че няма да ви разправам защо е дошъл Христос. И защо е страдал, пак няма да ви кажа, но ще ви кажа защо трябва да се обичаме и любим. Туй ще ви кажа. Аз ви казвам, че Соломон е бил един от Неговите ученици. Той е имал тази опитност и казва: „Всичко в света е само Един. Само Един остава в света.“ Значи един от учениците на Христа беше Соломон. И той се сподоби да влезе в Школата на Христа с големи страдания и смирение. И му казват: „Ти ще влезеш в Школата на Христа, за да научиш това, което сега не знаеш.“

Вие нали казвате: „Ние сме в Школата на Христа.“ А за да влезете в Школата на Христа, вие трябва да претърпите едно такова морално падение, т.е. един такъв тежък изпит, какъвто не сте виждали. И сам Христос, като слезе на Земята, Той минаваше един велик изпит. Какъв беше този изпит? Че върху Неговите плещи трябваше да се сложат греховете и пороците на цялото паднало човечество и Той почувства, като че сам Той ги е извършил. И трябваше да намери един модус: като освободи всичките тия души, да им даде един нов подтик, нов тласък да дойдат пак на Земята, да се очистят, да се повдигнат. Следователно сам трябваше да дойде на Земята да разреши задачата си и да я опита. И Той я опита и каза, че по този начин трябваше да се реши задачата. По кой начин?

Сега, ако вие сте готови, има и друг начин за изучаване на Евангелието. Казвам: вие едва влизате в Школата, в преддверието на Школата сте, но и вътре ще влезете. И сега, ако вие вървите назад, смърт ви очаква. Напред – живот има. Тъй е разрешен въпросът. Да не мислите, че е лесно да кажете: „Аз ще се откажа.“ Ще се откажеш ли? Въпросът е тъй за вас: смърт или живот! Напред е живот, назад е смърт. Нищо повече! Най-малкото поколебаване – смърт. Назад е смърт. Каквото и да ви кажат: младост, знание, Мъдрост, Истина, Свобода, Правда, Любов, Милосърдие – всичките тия работи са неща на бъдещето. Позор, грехопадение, нещастие – всичките тия озверявания, това е връщане назад. Едно от двете ще решите! Напред! Никои от вас да не бъдат страхливи! Безстрашни ще бъдете и тогава Бялото Братство ще ви помогне по един особен начин. Не! Няма да ви помогне, както вие искате, както вие очаквате. Великото Бяло Братство има особени начини за помагане на учениците, които са искрени и честни. То е много внимателно. Но и вие ще бъдете искрени. Не искрени, аз ще взема думата чистосърдечни. Първото нещо не е искреност, а чистосърдечност. Знаете ли какво нещо е чистосърдечност? Да си чистосърдечен не за света, но като седнеш, вътре в душата си да отпратиш мислите си към Бога, този Бог на Мъдростта, Любовта и

Истината. Ти ще бъдеш тъй чистосърдечен, за да може всичките Божествени лъчи да се приближат, да проникнат в душата ти. За себе си такъв ще бъдеш. Няма да разправяш, че ти си чистосърдечен, защото ще се опетниш.

Когато хората разправят за греховете ти, в душата си да останеш спокоен, да кажеш: „Аз познавам себе си, чистосърдечен съм в най-малките неща.“ При най-големи обиди, бури, нещастия да не се размъти дълбочината на твоето сърце, да бъдеш тих и спокоен в душата си. Може да има голяма тъмнина, противоречие, но като застанеш в този център, да няма никаква външна сила, която да може да те поклати от твоите основи или да те разколебае, и да кажеш: „Тук и никъде другаде!“ Сега това са принципи, които трябва да приложите. Някои от вас сте свързани, женени сте. Но що е женитбата? Мъж и жена – един договор имате. Някои от вас сте приятели – и то е договор; някои сте слуги и господари, учители и ученици – това са все отношения, вземания-давания. Ние имаме кармични връзки. Как ще се разрешат тия кармични въпроси? Тия въпроси може да се разрешат само чрез Божията Мъдрост. Любовта при сегашните условия не може да разреши въпроса. Чрез Любовта галените деца стават развалени деца. Ако вие при сегашния живот дадете на един човек Любов, няма да го ползвате, вие ще го развалите. Вие първо ще засегнете неговата душа с Божията Мъдрост, а после чрез Божията Истина. Любовта, тя ще действа, но по пътя на Божията Мъдрост и на Божията Истина.

Сега аз говоря за Любовта, нали? Но онази Любов, за която аз говоря, и тази любов, която вие познавате, те са две сили, които се различават. Аз говоря за Любовта, според която всички трябва да вярваме в Бога еднакво. Всички еднакво трябва да вярваме! Всички трябва да излизаме да се печем на Слънцето. Един човек ще използва светлината по един начин, кравата ще я използва по друг начин, птицата, паякът – по трети начин. Не може всички същества еднакво да използват светлината. Аз при светлината ще взема една книга, ще чета, а паякът при тази светлина ще направи своята мрежа. Та при сегашните условия как бихте използвали

Любовта? Ако Божията Любов би дошла във вашите сърца и ако вие не се пречистите, тя ще произведе обратен резултат, ще увеличи вашите страдания. Вие ще станете извънредно чувствителни, ще се обиждате от най-малките неща, ще кажете: „Защо Господ не ми даде това нещо?“ Не, така ще бъдете към Бога положителни, а спрямо хората ще бъдете негативни и ще привличате недъзите им, техните отрицателни черти. А в Окултната школа всички ученици трябва да бъдете положителни към света, диамантена стена трябва да имате към него. А спрямо Бога трябва да бъдете в негативно състояние – отворен да бъде вашият хоризонт и всички сили, които идат, да ги възприемете, да бъдете в едно пасивно състояние да приемате. А сега вие отгоре сте затворени, а отстрани сте отворени и вследствие на това страдате, вследствие на това идва и вашето нещастие.

Някой има един недъг, изгради стена, затвори се. Този недъг е минавал от един човек във втори, трети, четвърти; грехът като зараза минава у всичките хора, той има дълбоко произхождение. И греха в неговото космическо произхождение няма да го премахнем ние. Грехът в сегашното състояние представлява една велика задача за Окултната школа, за великото Бяло Братство, което работи с хиляди години в своите лаборатории, за да намери един цяр против него. И Христос, като е дошъл на Земята, Той е давал на своите ученици този цяр, давал им е начини за лекуване. И в Евангелието, ако четете внимателно, ще намерите как да се лекувате. Всички проповядват този цяр. Но преди всичко ни трябва една Божествена Мъдрост – да владеем най-малките недостатъци в себе си. И в какво се състои недостатъкът? Да допуснем сега двама приятели сте, скарате се, нали? Той ви каже някои горчиви думи, и вие му кажете такива и се разделите и двамата. И почнете тогава: „Той не е прав.“ Другият също казва: „Ти не си прав.“ Как ще се примирите? Ти може да отидеш при приятеля си и да кажеш: „Извини ме, аз те обидих.“ Но той не прощава. И в твоята душа ще остане нещо, но и в неговата душа остава нещо. Не може да се примирите по този начин. Истинското примирение е

следното: ти ще се спреш в себе си, дълбоко в съзнанието си, и ще кажеш: „Господи, аз огорчих Твоя Дух, огорчих Теб, този, Великия. Аз не можах да устоя на добродетелта Ти, аз Те огорчих, не можах да устоя на висотата. Огорчих Те много.“ И ще се обърнеш, ще се молиш, ще чакаш, докато дойде туй обновление. Ти ще го почувстваш. Няма да се мине ден, два, три, един месец, и твоят приятел ще дойде. И в неговата душа ще се яви обновление. Нашите грехове са против Бога! Като направите грях в Школата, вие огорчавате Бога. Няма да огорчавате Бога. Тогава ще приемем този вътрешен мир, ще дойде примирението, радостни ще бъдем. Този е пътят за повдигане на ученика. И всеки окултен ученик трябва да бъде свободен от всички недъзи, за да може да учи правилно. Това е необходимо, за да дойде Божествената Мъдрост. За да може да се развие тази диамантена воля при сегашните условия, непременно трябва да имате тия задачи, тия разсъждения. Те са трудни, но може да правите малки опити. По този начин вие ще се подмладите.

Знаете ли какво нещо е човек като се обърне към Бога? Леко ти е, приятно ти е, усещаш една приятност, нещо нежно, което се усмихва. Хората може да говорят всичко, каквото искат, но ти усещаш в себе си нещо хубаво, възвишено, благородно, един порив имаш и след време ти ще израснеш като едно мощно дърво.

Та казвам: сега вие, учениците, ще се подготвите, за да мога този ток да го пусна за половин час, защото и на мен той ми трябва. Защото аз, като го пусна, ще го употребя за друга работа. Та ще помогнете да пуснем този ток. Ако помогнете да пуснем този ток – добре, ако не може – пак добре.

И тъй, ще бъдете безстрашни и ще се научите да контролирате тези малки петна във вашето съзнание. А другите въпроси, те са въпроси само на времето. След тях в Школата ще научите всичките методи, по които може да изправите вашите недъзи. Един малък недъг, извършен вече, той може да се поправи.

Сега аз не говоря да се обичате. Защото когато говоря, че трябва да се обичаме, всякога се явява противното. Ще бъде

смешно, след като съм извел всички на Слънцето, да кажа: печете се! Туй е положението – извел съм ви на Слънцето да кажа: „Печете се!“ Това е, когато казвате, че трябва да се обичаме. Аз тъй разбирам. Излезли сме на Слънцето, аз ще седна, ще говоря за други работи и без да ви казвам да се печете, вие ще се печете и благодатта ще дойде. Някой ще каже: „Ще си загубим времето.“ Друг пита: „Дали правилно се пека?“ Печи се, както обичаш – на едната страна легни, на гърба си легни, стани, печи се колкото искаш, имаш всичките условия, няма какво да говориш.

Затуй казвам: няма какво да ви съветвам да се обичате. Аз съм ви извел в Живата природа и ако вие не се печете, аз няма да ви говоря да се печете. Аз съм ви извел и Божието Слънце ви грее, няма какво да ви казвам: печете се! Не, друго нещо има, което можем да научим. След като се понапечем, ще отворим една книжка, ще кажа: елате сега, седнете тъй, че да не си правите сянка един на друг, и хем ще се печем, хем ще учим. Човек, като се пече, е разположен да учи. Сега е време не за Любов, а за учение, за Божествено учение, понеже имаме условия за туй учение. Няма да ви кажа: „Аз вярвам, вие ще се учите.“ Ще учим; помнете, че сте отвън на Слънцето и всеки един от вас може да се пече, както намери за добре, но всички ще учите по определен начин. Няма да учите, както е било досега. Система има, начини има за учение. Тия изкуства сега ще изучавате – как трябва да учите, как трябва да четете книгата, как да я държите и каква поза трябва да имате при четенето на книгата. В Окултната школа има особени начини и методи как трябва да четете и тия методи ви трябва. И то е най-трудно. Както един цигулар, млад ученик, трябва да го учите как да държи цигулката си, този лък, а то е най-трудното, после има позиции и пр., тъй и в Окултната школа ги има тия позиции, този лък. После, цигуларят трябва да знае как се нарича движението на лъка, отгоре има особено движение с него, туй го изпълняват най-видните виртуози – това е игра на лъка върху струните. И всеки един окултен ученик трябва да има един гъвкав ум. Умовете на всинца ви са приготвени от толкова време, вие

може да учите.

Сега друг опит ще направим за три минути, на Слънцето няма да ходим. За три минути ще съсредоточите ума си, да видим може ли да намерите вашето съзнание, тази светлина. Да видим без никакво препятствие дали ще го намерите, или не. Положително ще насочите ума си нагоре, в тази посока, в която е Слънцето, Божественото Слънце – то е винаги над нашата глава, където вървят теченията. Ще има малко отклонение в тази посока, но ще гледате да се абстрахирате временно от всички тия влияния, които отстраняват вниманието ви, ще насочите мисълта си към това дали ще можете да видите малка светлинка. Който види – добре, който не види – пак добре.

Сега да започнем своето упражнение!

Тайна молитва

МАЛКИТЕ СЛУЧАИ

Седемнадесета лекция от Учителя
5 февруари 1923 г., понеделник, София

МАЛКИТЕ СЛУЧАИ

(Изпя се песента „Махар Бену Аба“. Прочете се резюмето върху темата „Целта и предназначението на окултния ученик“.)

Тема за следващия път: *„Смисълът на раждането и прераждането“.*

Всички съвременни наблюдатели, естественици, които наблюдават Природата, мислят, че няма никаква връзка между предметите. Там се вижда, че всички предмети в Природата са разхвърляни. Философите, като разглеждат причините, които предизвикват проявите в Природата, и те мислят, като че няма връзка между проявите, даже намират едно противоречие. И от това противоречие възникват противоположните философски възгледи. Например между философи песимисти и оптимисти, от чисто френологическо гледище, съществува следната разлика. Песимистите се определят по следуюция начин: хора крайно тщеславни и честолюбиви, при това крайно страхливи, със слабо развита надежда и силно изострен ум. У оптимистите еобратно – у тях гордостта е слабо застъпена, а съвестта, милосърдието и разсъдъкът завземат по-широка площ в схващанията им, затова те виждат във всичко добрата страна. Разбира се, като разглеждаме съвременния материален свят, ние не можем да го считаме за идеален свят. Не мога аз да считам положението на един грънчар, който замесва пръст, като нещо идеално. Когато гърнето се изпече и излезе из пещта, тогава туй гърне е идеално. Обаче вие ще забележите, че в Природата има три съзнания. Едно физическо съзнание, което е като резервоар, в което всички съзнания на индивидите в света, на всички малки животинки, се отразяват. И в тази проекция на туй съзнание съществува едно вътрешно брожение. Второто

съзнание на Природата – един стремеж да обуслови, да придобие и да застави всички тия съзнания да действат хармонично. И третото съзнание, то е чисто Божествено, което дава насока на мисловния живот, т. е. на човешкия живот.

Първото съзнание може да го опитате. Идете на кое и да е място в Природата и ще опитате следното положение: като идете в Рилската пустиня и постоите там два-три дни, вие ще усетите едно желание да бягате, усещате една скука, като че всички предмети ви душат. Искате да избягате, една борба се явява у вас. Природата казва: „Ще изхвърлиш този багаж, който носиш, той не ми трябва. Твоите нови философски възгледи ще ги снемеш, аз не се нуждая от твоята философия. Там, в София, ти може да философстваш, колкото искаш, но тук аз нямам нужда от твоята философия.“ И като оставиш твоята философия, първият резултат ще бъде, че ти ще усетиш едно успокоение, ще усетиш, че слизаш надолу. Природата ще те приравни със себе си и след като се приравниш с нея, ще усетиш, че по един особен начин тя ти дава една по-нова насока на мисълта. Но в първо време ще се зароди една вътрешна борба между нея и тебе.

Сега тази борба съществува и в самите вас. Например някой път вие се считате за ученици. Онова, дълбокото, Божественото съзнание, ти казва: „Изпълни Волята Божия.“ Ти казваш: „Не, не мога да изпълня Волята Му сега поради тия и тия съображения, не е време да изпълня Волята Му. Аз не мога да я изпълня.“ Добре. И всякога след един вътрешен отказ на ученика резултатите, които ще последват, са нещастия, страдания. Толкова взискателна е Природата, че на всеки един твой отказ и тя ще ти даде друг отказ. Ти ще откажеш, тя ще замълчи; но и ти ще се обърнеш да искаш помощ от нея, и тя пак ще замълчи. „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери.“ Туй сега източните народи го наричат Закон на кармата. Но в този Закон на кармата те внасят един механически елемент. Има нещо, което не е вярно. Те отиват много далече и в закона за кармата внасят някои религиозни догми, т.е. по някой път употребяват

закона за прераждането като един закон, като един модус да сплашат някого. Но законът за кармата не е създаден, за да сплаши човека, но да му покаже причините и последствията на нещата, как вървят те по един математически закон – ни повече, ни по-малко. И всяко едно страдание, което ще изпита човек, съответства на престъплението, което е направил, т.е. каквато болка си причинил другиму, същата болка ще се върне и на теб по същия начин, за да знае човек, че каквото прави, за себе си го прави.

Сега първото нещо за ученика е да влезе в съгласие с Божественото. Всички философи учат, че ние не можем да влезем в съгласие с Божественото. Можем. За да влезем в съгласие с Него, ние трябва да се освободим от мнението на хората за нас. Какво ще мисли Господ за нас – то важи. Най-първо трябва да кажем: „Нека мислят каквото искат за нас, а колкото хората мислят по-зле, толкова по-добре.“ Лошите мисли по някой път са необходими, те са чернозем, в който някой път растат най-хубавите плодни дървета. И Писанието казва: „Блажени сте, когато върху вас рекат на лъжа лоша реч.“ А не казва: „Блажени сте, когато ви похвалят.“ И някои между вас, по същия закон, щом ви дойде някоя неприятност, не можете да издържате. Например вие още не знаете как да превърнете известна енергия. Да кажем – обидил ви някой. Трябва да можеш да превърнеш тази обида. Че това е воля! Сега аз свързвам туй съзнание на Природата с волята. Всички мислите, че имате воля. Аз не отричам това. Онзи генерал на бойното поле – и той мисли, че има воля. Държавникът – и той има воля. Генералът каква воля има? Той, като изтегли ножа, ще не ще, напред ще върви. Не може да бяга назад, срам го е да се върне – войниците са, които го тласкат. Ако аз се намеря пред една тълпа, няма ли да вървя напред? Ще вървя. Изведете този генерал в обществото – ще видите, че там пред много малки спънки капитулира, но на бойното поле той е смел. Той там изразява колективната воля на войниците. Тази воля не е негова. А къде ще се прояви волята на човека? Тя може да се прояви в три положения. Първото положение: да кажем, пътуваш в Рилските места,

сам си и насреща ти иде мечка. Няма никой около теб. Ако имаш воля, ще тръгнеш полека, ще мислиш, че тази мечка може да те разбере, ще минеш насреща ѝ, ще се разминете, без да има никакви инциденти между тебе и нея. То е воля. Щом се уплашиш, знаеш ли какво ще стане? Мечката има крайно отвращение към страхливите хора. Не се знае случай в живота мечка да е изяла страхлив човек. Като неприятел – изяжда те, но страхлив ли си, щом се разтрепериш, тя ще мине покрай тебе, ще те оплуне и ще каже: „Крайно съжалявам, че воля нямаш.“ И този, когото мечка го е плюла, три месеца боледува. То е голям изпит.

Сега не е въпрос за мечката. Аз взимам мечката като символ. Например имаше във Варна една акушерка, знаменитата баба Хранова – тя е навлизала по четири-пет километра навътре в морето, плувала е като някой тюлен, като сом. Тази баба Хранова е готова да убие всекиго, но покажете ѝ една пиявица в едно шише и тя цяла се разтреперва, изгубва всякакво присъствие на духа си. Пиявицата, то е цяла мечка за нея, обект, който може да я уплаши в даден момент. Не мислете, че за страха се изисква нещо грамадно. Значи психически това състояние има известна връзка с миналото. В миналото тази пиявица е била много голяма, а сега се е смалила. И при човек, който бяга от пиявицата, то е, защото тя седи в ума му като някой грамаден монстр. По същия закон и ние, съвременните хора, сега страдаме от малките погрешки.

Второто проявление на волята е такова: направиш известна погрешка – например имате дете, син или дъщеря, или пък някъде в обществото сте, както и да е; направите погрешка по отношение на когото и да е от тях. Дойдат и те питат: „Туй нещо направи ли го? Каза ли го?“ „Не, не го направих.“ Този човек е страхлив, няма воля. Кажете: „Направих го.“

Третото проявление на волята е проявление на Волята Божия: когато човек се реши да изпълни Волята Божия, да пожертва себе си, съзнателно да се пожертва. Този човек има силна воля, който може за известна идея съзнателно да се

жертва. Това са три прояви на волята. И всички вие най-първо трябва да си въобразите, че срещате някоя мечка. Такива маневри трябва да правите, те ще бъдат хубави упражнения. Често англичаните в Индия правят такива опити, за да калят волята си. На места, където има тигри или змии, ще седне някой англичанин на някой камък и спокойно ще чака. И тия хора, които имат силна воля, не се знае случай да ги е нападнал някой звяр. Ще седиш тихо и спокойно, умът ти ще присъства, съвсем концентриран, смел ще бъдеш, няма да ходиш тъй насам-натам. И никога не може да те нападне звяр. Е, добре, как ще проявите вашата Любов? Любовта всякога изисква жертва. Тя се проявява чрез Закона на жертвата. Първият закон, чрез който Любовта се проявява в съзнанието на душата ти, е чрез жертвата. Защото някой път жертва без Любов може, но Любов без жертва не може. Може да дадеш жертва без Любов – някой път се отчаеш, хвърлиш се отвисоко, но туй не го правиш от Любов. Но съзнателната Любов всякога изисква жертва! Жертвата е закон, чрез който Любовта може да се самоопредели. Тази жертва ще произтича от вашия Дух, тя не трябва да се наложи отвънка, защото ако се наложи отвънка, тази жертва не е по Закона на Любовта. Тя трябва да произтича от вашия Дух и тогава в момента, в който почувствате този закон на самопожертването, вие ще пораснете, Духът ви ще стане мощен и силен. След като ученикът е разрешил въпроса на самопожертването, той може да влезе в пътя на Мъдростта и може да преодолее всичките мъчности. Но не е ли научил Божествения закон на самопожертването, той в пътя на Мъдростта не може да ходи и Любовта не може да прояви.

Сега вие слушате тия работи, но онези от вас, малцината, които искат да калят волята си, какво трябва да правят? Например когато човек иска да покаже, че има воля, той свива ръката си. Свиването на ръката се отнася до проявата на волята на физическото поле. После, когато иска да покаже, че има воля, човек свива устата си – то е по отношение на сърцето му. А когато иска да покаже, че и умът му взима участие, свива и веждите си. И детето прави така – начумери

се. И майката казва: „Маминото, ще имаш, което искаш.“ Майката капитулира. Тъй е. Но това поведение на детето е своеволие. Дете, което по този начин налага своята воля върху баща си и майка си, е дете от една ниска култура. А онова, благородното дете, което дойде вкъщи, трябва да принася, а не да изнася. Този, който така свива ръката, устата и веждите си, той ще изнася навън. Сега по някой път аз ви виждам – и вие си свивате юмрука, веждите и устата на мене, начумерите ми се. От ниска култура сте, казвам. Да, щом ми се начумери човек, аз имам едно мнение – от ниска култура е. Защо трябва да ми се чумериш? И без да ми се чумериш, аз ще ти дам двойно повече, отколкото искаш, но от туй, което имаш, ти няма да израснеш нито един милиметър. Не е там въпросът. Разбиране трябва между нас, зачитане на онези велики закони, на които ученикът и Учителя се подчиняват едновременно. Ако вие сте един ученик при мене и учите музика, аз не мога да изменя тия правила на музиката заради вас, да изменя тоновете на позициите и да ви дам други тонове. Ще ги вземете точно тъй, както са – и за мен, и за вас те трябва да са ясни. После вие не може да карате лъка насам-нататък, да го размахвате. Този лък трябва да върви правилно, красиво. Може да хванете този лък и по средата, както искате, но има известни правила, които трябва да спазвате. И ученикът, и учителят трябва да ги спазват.

И в живота е същият закон. Ние не можем да живеем по който и да е начин. Има точно определени правила, по които трябва да живеете. Тази вечер аз мога да говоря и по друг начин, мога да кажа много неща, но аз зная последствията – че може да се обидите, може криво да ме разберете. Че ще се обидите, за мен тия неща не важат. В дадения случай аз това не искам да го зная. Ако аз съм дошъл да изправя твоя крак, който е счупен, за мен не е важно какво мислиш ти. Баща ти ми казва: „Може ли да оправя крака?“ Аз казвам: „Да, мога.“ Ти може да ме хулиш, ругаеш, но като оздравееш, пак ще говорим. Аз ще седна, ще покажа изкуството си, а твоето ругателство е друг въпрос, ще го оставя за твоя сметка. Може да кажеш: „Ти ми причини болка, ти си жесток.“ То е друг

въпрос. Въпросът е мога ли аз да направя крака, или не? Направя ли аз крака, поставя ли всяка частица на мястото, аз не съм просто жесток човек – аз съм човекът, който винаги прави крака, който ви помогна да оздравеете. Следователно вие не можете да очаквате да ви се оправи кракът без болка. Вашият Учител трябва да изправи много ваши погрешки. Турете в ума си мисълта, че когато ние говорим за погрешки, тия погрешки са извън нашата душа. Защо? Ако вие мислите, че един Учител нарочно се отнася към някого тъй, че да го оцапа или обиди, вие криво разбирате вашия Учител. Ако един Учител би помислил това, той деградира. Някой път Учителя може да ви създаде някои мъчнотии изкуствено, но неговата цел е съвсем друга. Тя е далечна. Учителя може да ви даде трудна задача, но целта му е съвсем друга – да развие ума на ученика.

Сега първото нещо: по причина на отсъствие на воля и хармония между вас, учениците, често имам с някои ученици и ученички доста недоразумения, неразбирания. Едно нещо помнете: аз съм заобиколен с една диамантена стена спрямо света, а спрямо горе съм отворен! Отдолу – никаква кал! Който дойде отгоре, добре дошъл. Но да се отвори отдолу, да влезе кал – никога това няма да го бъде! Който се опита да дойде отдолу, ще приеме не един ритник, но хиляди ритници. Който дойде отдолу, като го ритнем, ще се намери на един километър далече. Ритници има! Не мислете, че ние сме много кротки хора. Отдолу който дойде – има ритник; отгоре който дойде – казваме му добре дошъл. Нищо повече! На съвременен език говоря: ритник! Ще дойдеш отгоре, както светлината. Ще се отвори твоята душа за тази Божествена светлина, която да оплодотвори твоя ум и твоето сърце и да се явят в нея тия възвишени, благородни пориви. Сега например от толкова време аз ви говоря и ви наблюдавам: вие още не можете да си услужвате един на друг. Ученикът на Окултната школа трябва да използва онези незабелязани микроскопически случаи, за да услужи. Допуснете, че вие носите лачени обувки и аз виждам, че вашето ремъче се е отвързало и се влачи. Казвам: не е моя

работа това да услужвам. Не, ако си ученик, ти ще се спреш и ще кажеш: „Извинете, моля, почакайте.“ Ще се наведеш долу и ще оправиш ремъчето. Сега у вас ще се роди някаква подозрителна мисъл, изведнъж ще заговори благочестието. Аз говоря жена на жена да послужи и мъж на мъж. Изведнъж в ума си вие прекръстосвате работите, явяват се контрастите. Навеждате се надолу, ще кажете: „Позволете да ви услужа. Извинете, че ви спрях.“ Това е една малка услуга, но комуто я направите, той няма да я забрави.

Добре, ето друг случай. Вървиш с твоя приятел. Ти си внимателен. Качвате се на трен, на трамвай или на файтон. Приятелят ти е забравил кесията си, няма пари. Ти не чакай да ти иска, но му дай, без да се досети. Не прави така, че да се уронва неговото честолюбие; предвиди всичко, не го заставяй да ти иска пари, но преди да иска той, дай му. Всичките тия малки неща помежду си трябва да ги предвиждате, да ги правите. Те са, които внасят ред и порядък – малките работи. Да допуснем, че вие излизате на разходка, двама души сте или трима, носите една хубава пита кашкавал, сирене, но случило се е, че един от вас не си е взел хлябец. Ти предвиди! Никога да не кажеш в ума си: „Откъде се взе той! На този ще трябва да му се даде.“ Използвай случая да му дадеш ти и да ти стане приятно, че той не си е взел хляб. Кажи: „Друг път пък ти ще ме угостиш, но сега ще ми направиш голямо удоволствие да ти услужа.“ Този другар никога няма да забрави тази малка услуга. Сега тия са малките случаи, които трябва да използвате. И Невидимият свят ги използва. Ако ти от Господа искаш голяма сума, Той няма да ти даде, но често Господ внимава за много малките работи. Малките работи, малките благодеяния са благотворни, а големите благословения са поройни. Малките благословения са като росата, носят благословение, а големите благословения са поройни, те и корените завличат понякога. Аз предпочитам росата. Сега ние казваме: „Господ да ми даде дващест милиона, че това ще направя.“ След като ти даде Господ дващест хиляди, ще ти се създадат дващест неприятности. Нищо повече! Сега вие често критикувате. Критикувайте, без

да хапете. Виждай погрешките на хората, без да ги изнасяш. Да имате тази благородна черта. Там, в Библията, се говори за Ной, че като излязъл от кораба, като пил винце, се напил. Единият син видял баща си разголен и казал: „Онзи, старият наш.“ А другият син взел една дреха и покрил голотата на баща си. На окултния ученик не е позволено да изнася погрешките на другите, понеже той изнася своите погрешки. Проказа е това! Това, което ти ще изнесеш за другите, то един ден ще дойде в дома ти. Пък и турците казват: „Не се смей на комшията си, да не ти дойде на главата.“

Ние не съжаляваме, че сте влезли в Школата с погрешки; че имате погрешки, ни най-малко аз не съжалявам за това, но аз съжалявам, че вие не можете да ги използвате. И когато някой направи каквато и да е погрешка, голяма или малка, аз казвам: ето един отличен случай за този ученик да се повдигне. Аз виждам в това един добър случай, а той казва: „От мене човек няма да стане.“ Казвам: сега е време да се повдигнеш, защото в света има падане, има и слизване. Не смесвайте вашето слизване с падането. В падането има чупене на крака и ръце, а в слизането има само една умора. Следователно, когато слизате, ще се качвате и падате. Някой път ще дойдат мрачни настроения на Духа. Имаше една сестра, която искаше да повдигне целия свят, тъй беше вдъхновена, но после, като се върнах от Търново, намерих я клюмнала надолу, казва: „Аз съм голяма грешница.“ Как тъй – едно време искаше да спасиш света, а сега си грешница? Казвам: самозаблуждаваш се, ти не си това, което си мислила едно време, и сега не си туй, което мислиш. Онзи, който спасява света, е Бог! Голям грешник е онзи, който не изпълнява Волята Божия. Това е искрено. Не мислете за себе си туй, което не сте. После, често идват някои ученици и ми казват: „Учителю, аз искам да взема от твоя товар.“ Чудна работа, от моя товар ще вземе! Казвам: носили ли сте товара на Учителя си? Единствената услуга, която можеш да ми направиш, то е твоето послушание. Да снемеш моя товар от гърба ми, значи да измениш великия Божествен закон в света и да обърнеш великото, благородното в света

на кал. Разбирате ли това? Когато аз нося някое страдание, аз разбирам смисъла на това страдание и работя върху него. Казват: „Много страда Учителя.“ Страдал Учителя! Че кой не е страдал? Онази майка, която ражда, не страда ли? Онзи войник, на когото е счупен кракът на бойното поле, не страда ли? Онзи министър, на когото е хвърлена бомба и е откъснала ръката му, не страда ли? Онзи banker, който е изгубил парите си, не страда ли? Целият свят е пълен със страдания. И всяко страдание е на мястото си. Обаче ние можем да улесним този път на страданието. Не се съмнявайте! Та като дойде някой и каже: „Учителю, аз искам да взема твоя товар“, казвам му: не се съмнявай, върви в пътя си! Товара си аз мога да нося. Ако искаш да ми направиш услуга, не се съмнявай в мене! Защото с твоето съмнение ти увеличаваш страданието ми десет пъти повече, а щом увеличаваш моите страдания, ще получиш един ритник и ще се намериш на десет километра надалече. Казваш: „Този Учител!“ Не, ти не се съмнявай в своя Учител! Аз взимам думата *Учител* в специална форма, като специална идея. Не се съмнявай във великото, в Божественото, в проявлението на Божията Любов, която носи жертвата в себе си, която носи Мъдростта в себе си, която носи в себе си Светлината, която носи Истината, Свободата. Това са най-възвишените проявления на Божественото.

И всеки един ученик, който се съмнява в тия неща, аз не зная какъв ученик може да бъде. Един ден аз вървя по пътя и срещам един ученик, за пример ви го давам, върви си той, запалил цигарата си, не ме вижда. Щом ме видя, веднага си свали ръката и скри цигарата. „Отгде този Учител сега?“ Аз казвам: не е научил урока си. Казвам: не, не, Царството Божие с този дим няма да го намериш. На окултния ученик не се позволява да пуши! Може, но в редки случаи, само когато иска да се дегизира. Учителя може да пуши, но ученикът – никога! Тръгвате ли – няма пушене. Кой е този ученик, аз няма да кажа, не искам и той да си каже името, но е факт. Той отива към изток, аз отивам към запад. Към Бога отива той, но наместо свещ – тютюн запалил. Това са малки работи. Да запалиш една цигара, аз не го считам за

голям грях, защото в Писанието няма закон за пушенето. За винопийците има – вино не пий; но за тютюнопушачите няма закон – свободни са, за тях няма нищо казано. Тъй че няма закон за тях, с който може да се съдят, но правият закон е следният: коминът е направен за дим, а човешкият нос не е направен за комин. Понякога някой като пуши, изкарва дима през носа навън и казват, че той е майстор пушач. Пушенето на тютюн, пиенето на вино психологически всякога са свързани с известни недъзи на човешката психология. И тютюнът сега в Европа се употребява като едно наркотично средство против усилената дейтелност на нервната система. Тя се намира в едно болезнено състояние, което искат да лекуват чрез тютюна.

Сега ще се върнем към целта – към волята. Вие имате един недостатък – ето един случай да калите вашата воля. У нас имаше двама приятели, като стълбове хора, тъй здрави, но и двамата бяха пушачи на тютюн. Те се хващат на бас. Единият казва: „Аз ти купувам едни дрехи, ако в продължение на един месец не пушиш.“ И другият обещава нещо, но и двамата не можаха да издържат. Единият се крие на едно място – пуши; и другият пуши – крие се на друго място. И двамата минават за хора с много силна воля, а при това не можаха да победят тютюна. Е, питам: къде е тогава волята? Някой се гневи, но иска да въздържа гнева си. Не да спреш гнева, но да превърнеш този гняв в даден момент в една енергия и да използваш тази енергия.

Гневът от окултно гледище е една енергия. Не се стремете да унищожите вашия гняв. „Гневете се, но не съгрешавайте.“ Някой път трябва да се гневите, да развивате тия центрове. Трябва да има малко гняв. Някои не се гневят. У гневливия човек се заражда енергия да работи. Някои от вас смесват честолюбието с гнева. Честолюбието е докачение, което носи отмъщение, а гневът е едно ексекутивно чувство; щом се разгневииш, даваш отпор, работиш, браниш се. Един извади револвер, и ти извадиш револвер – браниш се. Искам всички вие да не мислите, че трябва да бъдем миролюбиви хора. Не, окултният ученик трябва да е толкова смел, че да се застъпва

всякога за Истината! Смел трябва да бъде, юнак трябва да бъде! А не – този да не обидим, онзи да не обидим. Не, не, щом дойде въпрос за Истината, по всичките правила ще се застъпим за нея! Щом дойде въпрос за Мъдростта, по всичките правила ще се застъпим за нея! Щом дойде въпрос за Любовта, по всичките правила ще се застъпим за нея! За всяко друго нещо може да отстъпим, но дойдем ли до тия три позиции, ние ще бъдем твърди като диамант, непристъпни. Това е окултен ученик!

Сега волята трябва да се кали в тия, малките добродетели. После, старайте се например, като дадете едно обещание, да го изпълните. Ученици, туй непременно го искам – да бъдете точни, по-точни от англичаните. И аз ще ви дам задачи за точност. Знаете ли как? Дадеш обещание да бъдеш точен като часовник – то е една отлична черта. Речеш ли, че за четири и половина часа ще свършиш някоя работа, да разчитам, че за четири и половина часа ще я свършиш, без никакво извинение. Ще оставиш всичките други неща, но работата ще я свършиш. Не обещавай, без да обмислиш. Преди да обещаеш – мисли хубаво. Обещаеш ли веднъж, кажи: „Тази дума е казана, Бог е казал, аз ще се застъпя за Бога.“ Така трябва да бъде при всяко нещо, което е обещано. Нашето съзнание трябва да предшества обещанието. После второто нещо: искам да се пазите от друго – да не изнудвате другите те да обещават. Не искайте от другите обещание, ще оставите всеки да действа по свободна воля. Като ученици всеки един ще оставите на неговата Любов, той сам да обещава. И като обещаете, да се чувствувате свободни, радостни в своите обещания, а не изнудени. Обещаеш ли, не забравяй своето обещание – то не е окултно, то е маниер на света. Никакво изнудване не трябва да има! Тия са правила, които трябва да се спазват. Само така може да се образува между вас известна хармония. Някой път аз ще ви дам задачи, и като ви ги давам, взимам участие и аз. Например ако аз ви дам задача да срещнете мечката и обяснявам как да се разминете с нея, аз ще ви покажа опита, няма да ви пратя вас сами. Ще ви кажа: елате десет-двайсет души, ще седнете далече от

мен да наблюдавате как аз ще се срещна с мечката, как ще разговарям с нея.

По същия начин ще постъпите и вие. Законът е един. На тази мечка вие още не разбирате нейното естество. Има начини, чрез които вие може да влезете в разговор, в съприкосновение с мечката, да се разговаряте приятелски с нея. Аз като я срещна на пътя, ще седна – и мечката ще седне до мене. Ще я питам: как ти е халът, как поминаваш в гората, децата ти как са, с хората как поминаваш? Тя ще се приближи при мен, ще постави лапата си върху ми, ще ме поближе с езика си и после ще каже: „Добре съм.“ Аз ще я потупам по главата малко. Туй същество има съзнание, то е един дух, който е слязъл при такива неблагоприятни условия, и сега усеща, че има едно същество, което го разбира, и ще се разположи. Мечката много обича и много мрази. Горещо сърце има мечката, но намрази ли някого, тя е неукротима; обидиш ли я веднъж, тя не забравя обидата. Та казвам: то е цяло изкуство човек да влезе в положението на известно животно. Вие ще изучавате този закон – да влезете в положението един на друг. Видиш някой ученик разтревожен, нещо го мъчи – не го питай какво има. Влез в положението му и виж как е създадено туй положение. Той има товар – не му го взимай; ти можеш да му помогнеш, като не се съмняваш в него.

Сега, разбира се, аз не искам за един ден да изпълните тия правила. Аз ви давам десет години, за да ги усвоите, пък вие може да ги усвоите и за един ден, за седмица, за месец, за една година и за две години. В живота няма нищо по-приятно от това да чувстваш в окръжаващата среда, че хората, между които живееш, нямат съмнение в тебе. Обичат те тъй искрено, всеки един от тях е готов да стори всичко, което душата му позволява. Това е благородно – да се усещаш между своите. Няма по-хубаво състояние на Земята от това! Да имаш двама-трима приятели, на които ти напълно можеш да разчиташ. И сега такова общество ние трябва да направим; и ще го направим туй общество, сега ще го направим, модел имаме вече, нали? Сега, разбира се, някои

от учениците работите, аз влизам във вашето положение. Някои от вас работите усърдно. Голяма енергия притежавате. Някои сте се домогнали до по-правилни методи и начини на мислене, на действие; някои от вас имате доста хубави, красиви опитности, но има още много да се желае. Как? Къде е един светия, който е завършил своята еволюция, и един Ангел, който е достигнал вече до съвършено положение в своето развитие. Разбира се, някои от вас, учениците, сте млади, някои сте стари. Казвам го по отношение на вашата опитност.

Този клас, който съм образувал, той почти е най-добрият. Общият клас е най-добрият. Защото той е естествен клас, ние сме се събрали както една фамилия, както е в Природата: малки и големи, млади и стари, възрастни – да може всеки да използва дадения случай. И деца трябва да има между нас. Като се говори за философски въпроси, те не мислят за това, което говори Учителя, но като дойде да разказвам детински истории, всяко дете казва: „Това разбирам“ – и те слушат. После дойде пак някой философски въпрос или някоя математическа задача, детето казва: „Това не ме интересува“ – другите вземат участие. Тъй че в една беседа всеки един човек може да използва това, за което неговото съзнание е приготвено. В нея има по нещо за всички.

Та, малцината от вас, гледайте да образувате една ядка. Една ядка на какво? Да използвате малките случаи.

Да изпеем една песен! *Бог е Любов.*

СЪМНЕНИЕ И ВОЛЯ

Осемнадесета лекция от Учителя
11 февруари 1923 г., неделя, София

СЪМНЕНИЕ И ВОЛЯ

Размишление

(Прочетоха се няколко теми върху „Смисълът на раждането и прераждането“.)

Колко важни въпроси се развиха в миналата лекция? Разгледа се главно въпросът за силната воля и за използването на малките случаи.

Някой път вие се запитвате защо не можете да успявате в живота? Аз ще ви отговоря. Тук имате един инструмент, една цигулка. Който знае как да свири с тази цигулка, той ще си изкара прехраната и ще спести нещо за джоба си, а който не знае да свири, всяка вечер ще очаква от другите нещо. Защо? В какво се състои туй изкуство? В пръстите. Цигуларят трябва да знае тия математически съотношения – как се съкращават струните, та да знае как да изменя тоновете. Вие сега се наричате окултни ученици, но ако не знаете как да боравите с вашето тяло, мислите ли, че учението ще ви върви успешно? Не. Вие по същия закон ще бъдете в положението на този, който знае да свири на цигулка. Някои от вас можете само да дрънкате, за туй ви бива, но тук липсва нещо. Ще кажете: „Може, може тъй да се свири, то върви.“ Не, не върви. После цигуларят, като тегли тъй струните, защо скърца така? Не сте ли и вие такива цигулари – току хванете цигулката и дрънкате. Ами че всяка една дисхармонична мисъл не произвежда ли такива сътресения? И после казват за някого: „Той е отличен мислител, окултен ученик е той.“ Някой път ние трябва да дойдем до положението на децата. У всички ви трябва да се роди простота в разбирането, трябва да се вдетините, като деца трябва да станете. Ако вие не се върнете в положението

на деца, да се учите, вие няма да бъдете в състояние да възприемете Великата Божествена наука.

Знаете ли защо? В този път ви трябва да знаете условията, при които материята може да се превръща от едно състояние в друго. Да кажем, дадено ви е сребро, а на вас ви трябва злато. Трябва да знаете алхимически как да го превърнете. После, трябва ви някой скъпоценен камък. Важното е да знаете как от този въглероден двуокис, който се образува във вашите дробове, да направите един скъпоценен камък. Или пък от излишното желязо, което е в организма ви, да си направите един от най-хубавите ножове, органически, с който да си служите. Сега това са знания в окултната наука. Всеки един ученик иска да има тези познания, за да ги използва, но има закони на Провидението – Господ ги е сътворил. И тия закони не са железни, а са диамантени. Железните нищо не струват, но и гранитни не са. Аз казвам: „В Божествения свят съществуват диамантени закони – закони, на които най-възвишените умове, най-възвишените сърца, най-възвишените Духове доброволно се подчиняват. И те са живи закони! *(Учителя много леко тегли струните sol, re, la, mi, la, re, sol...)* Разбирате ли това? То е един музикален език. Ето, чрез него аз ви изказах една велика Истина. Ще кажете: „Виж как Учителя тегли струните.“ Например така може да предам и едно грубо движение. *(Учителя тегли струните по известен ред така, че се образува нещо като гърмеж.)* Това е сърдитият човек – бууу. Ама тъй е! Изучавайте живота в неговите проявления! Това са течения, които ги има във всеки един организъм. Има музикални течения, има мисловни течения. Трябва да знаете техните закони. Като знаете тия закони, ще можете да изкарвате прехраната си.

Сега всички вие трябва да имате един определен идеал. Ако ви попитам кой е вашият идеал, някои ще кажат: „Да познаем Бога.“ Други ще кажат: „Усъвършенстването на нашата душа, на нашия ум и на нашето сърце.“ Но всъщност при сегашните условия кой трябва да бъде идеалът, към който да се стремим? Това е една задача, за която трябва да помислите. И тази задача не е еднаква за всички ви. Вие

всички нямате един и същ идеал и не можете да го разберете по един и същ начин. Ако дори само на десет души цигулари дадем по една цигулка, тия цигулари ще използват цигулките по разни начини. Някои хора са внимателни, у тях има ред и порядък. Всяко нещо те ще поставят на мястото си. Те обичат реда, системата. Други пък казват: „Не ми трябва система“ – разхвърляни са всичките им работи. У трети въображението е развито, имат широк полет, не са консервативни, а са с широки, най-възвишени идеи. Други, наопаки, казват: „В този свят много идеи не са необходими – една идея е нужна.“ Англичаните казват: „С една идея и с един другар.“ С една идея животът не се съгражда.

Като ви говоря сега, вие искате да разгадаете например какво може да бъде заключението ми. Аз няма да правя и да ви давам никакво заключение, но ще ви кажа защо посаждам нещата. Туй мога да ви уча – да посаждате нещата и да растат; а заключението идва, когато узрее плодът и го хапнете. Какво заключение? Някои искат в някоя моя беседа заключение. За да дам едно заключение на една моя беседа, трябва най-малко десет години. Опит трябва да имате. Ако тя не даде своя плод, тя е беседа без заключение. Тъй стои въпросът. При сегашното ви ученичество не може да има заключение. Като окултни ученици, ако спазвате законите, най-малко след десетгодишен постоянен, а не извънреден труд, вие ще имате едно определено заключение, ще придобиете нещо. Вие ще знаете как да се справяте правилно с живота, да използвате всички условия и да имате един почтен и приятен живот. Това е най-малкото, което може да имате. Защото сега ние минаваме през такива ужасни фази.

Например ти си посветил целия си живот да придобиеш малко богатство, да се осигуриш, но случи се – къщата ти изгори, изгубиш всичкото си богатство, останеш беден, няма кой да те гледа, почват да те ядат въшките, а на всичко туй ти не разбираш вътрешния смисъл. Питам: този живот има ли смисъл? Защо човек да не знае ония условия, при които може да запази своето богатство? Да има книги, с които да се занимава на стари години, да си има хубава библиотека

или да вземе малко земя да я обработва, или да се занимава с пчеларство, да придобие един малък капитал, който да тури в действие. Окултният ученик трябва да бъде много умен. Ние не трябва да ходим в крайностите, в които са попадали всички ония хора, които са били в разни религиозни течения. Две крайности има: едната е крайната нищета, а другата – стремежът за първенство вътре в църквата. Едните хора са ставали калугери, постници, а другите са заемали най-големите постове в църквата, най-високото положение в света. Това са двете страни, двете положения. Ние не можем да осъждаме тези хора – така са мислели те. А когато дойдем до това да проучваме Божествената наука, ние трябва да се освободим от всички вътрешни предубеждения. Например някой път аз си позволявам в беседите да разкритикувам владиците и поповете в целия свят. Ако аз сравнявам владиците и поповете с тия заведения, които сега съществуват, тяхното положение е идеално. Но ако сравня една църква с една кръчма и кажа, че църквата не стои по-горе от кръчмата, то е безобразие. Ако кажа, че един поп е по-долу от един кръчмар, не е вярно. Когато говоря за духовност, аз подразбирам възвишеното, идеалното, най-благородното – онзи велик идеал, към който се стремим. А сега ние сме като кръчмарите. Те взимат туй, хубавото, в обратен смисъл. Не, с възвишеното и благородното другояче ще се постъпва. По друг начин ако ви се говори, за самия говорител е зле.

Следователно, ако говорим за Истината, ние не можем да правим никакъв компромис с нея. Истината трябва да се каже! Когато ще говориш една Истина, кажи я тъй, както си е. Ако не можеш да кажеш Истината, никой не те заставя да я говориш. Ако трябва да кажа Истината, ще я кажа тъй, както е в сравнение с онзи велик идеал, който Бог е поставил в далечните времена. Ама че тъй е! Ако духовенството, ако вярванията в света седят по-високо, отколкото животът, то е друго. Но тогава, ако сегашното духовенство го считаме за най-доброто, то да се спрем там и да реализираме неговите вярвания. Нищо повече! И затуй вие като ученици имате

право. Някой път като казвам, че поповете са такива-онакива, то е само като гледам идеалното, Божественото – от негово гледище разглеждам въпроса. Казвате вие: „Туй не е бяло.“ Има една белина, по-бяла от тази, която вие познавате. Има една чистота, по-голяма от тази, която вие познавате. Та в своите вътрешни схващания трябва да бъдете съвършено искрени – за себе си трябва да бъдете искрени! Например сега като ви гледам, какви са подбужденията ви? Като сте дошли в този клас, на всички ви подбужденията еднакви ли са? Идеалът, към който се стремите, еднакъв ли е? Не е. Аз както го виждам, от Божествено гледище, идеалът ви не е еднакъв. Някои от вас са влезли в класа от съвсем други съображения. И следователно всеки ще получи според своите съображения. Според този закон на Природата е тъй. Когато някой човек те обича, той ще ти даде най-хубавото – той ще ти напълни джобовете; пък когато не те обича, пак може да ти напълни джобовете, но той ще избира нещо, което е червиво. И Природата, и тя прави така. Тя е много внимателна. Както мислиш, тъй ще бъде. Ако ние се приближим към Бога като към едно разумно същество, като към най-велик и най-разумен и зачитаме Неговите велики закони, зачитаме тази йерархия на тия разумни същества между нас, които са завършили пътя на еволюцията си и са в други планове на Битието, ние ще постигнем своя идеал. Ако ние не зачитаме техните велики мисли, техните внушения, които те всеки ден ни изпращат, ние не ще постигнем нищо. Някой път някой Ангел, като остане една минута свободен от своята велика мисия в света, той се обръща към някой човек, каже му: „Слушай, ти си се отклонил от пътя, попаднал си в една погрешка.“ Човекът му отговори: „Не е твоя работа, аз зная как да разреша този въпрос, аз съм чел еди-кой си автор.“ Ангелът замълчава. Е, хубаво, след години ти намериш автора си и други някои автори, но погрешката пак не си изправил. Някой Ангел ти каже: „Слушай, ти си влязъл в еди-коя си църква, но пътят, в който вървиш, не е този.“ „Не е твоя работа да се разправяш с моите религиозни вярвания, аз съм свободен да вярвам, в каквото искам.“ Ще се вслушвате

в тази велика мисъл на Ангелите! Ако не се вслушвате, вие не можете да бъдете ученици, т.е. не сте ученици.

Аз подразбирам, че не можете да използвате условията. Какво подразбирам, като казвам, че можете да използвате условията? Разбирам следната идея: представете си, че е сутрин, тихо пролетно време, денят е хубав, грее Слънце, отлично е времето, но вие сте затворени във вашата стая, не сте я отваряли няколко дена, задушливо е. Казвате: „Отвън е много хубаво времето.“ Отвори прозореца! Казвате: „Чакай да мине още малко време, ще се простудя.“ И целия ден не отваряте прозореца си. Питам: какво се ползвате от това, че вън времето е хубаво? Нищо. Вие трябва или да излезете от стаята навън, или да отворите прозорците си – да може тази светлина да проникне направо. Защото когато светлината минава през стъклото, има едно влияние, а тази, която минава направо, има друго влияние. Не мислете, че светлината, която минава през стъклата, е толкова приятна. Не, тя не е най-хубавата светлина. Когато светлината минава през въздуха, тя е хубава. Освен това ще избирате дни, когато във въздуха има по възможност най-малко влага, не сухота, но малко влага. Следователно такива дни ще търсите през годината – тия дни ще ги броите на пръсти, те не са много. И в окултната наука вие ще изучавате големи работи. Разпределено е времето кога да се изучават такива работи, във всяко едно време не става. Когато тази светлина минава през атмосферата, през влагата, през тия течения, тя внася вътре в нашия организъм желания и мисли, някой път чужди.

Сега например вие седите и казвате: „Какво трябва да направим?“ На онези от класа, които са най-свободни, аз бих им препоръчал една разходка до Витоша, да използват там добрите влияния. Има някои дни, които са много полезни, и ако се качите в планината през тия дни, ще имате добри резултати. Полезни са за вас тези влияния, понеже сега приижда екваторната прана на Слънцето, която носи живот в себе си, обнова за организма. Някои от вас там, на Витоша, ще си обновят нервната система или ума, ще се премахнат

някои болезнени състояния, някои лоши настроения. Всичко това трябва да се премахне, за да може човек да мисли правилно. Сега, да кажем, ние ще се събираме тук, но като дишате всички, образува се една атмосфера от въглена киселина, която не е толкова благоприятна за една Окултна школа. При такъв един въздух, при такава атмосфера от въглена киселина не може да се говори за велики работи. Ако излезем на Витоша, тази прана там е толкова силна, че тя ще ви насочи в друга посока. Там като се качим, няма да бъдем разположени за знания. Защо? Знанието трябва да дойде само тогава, когато човек е здрав. Има два вида знания: знание на болните хора и знание на здравите хора. Лекарите например знаят всичките симптоми на болните. По побеляването на езика, по пожълтяването на очите, по почервяването на носа те виждат все лошо, все симптоми на болести. Някой психолог изучава науката на отрицателните черти у човека. Съвременните хора още не са почнали да проучват хората в добрите им прояви. Всички изучават само отрицателните черти на човешкото развитие. И действително ние само разрушаваме, разрушаваме – само това учим. А окултният ученик трябва да започне да учи науката за здравите хора. Например може ли вие да превърнете едно ваше състояние? Някой казва, че има знания. Щом има знания, може ли да превръща състояния? Един приятел от Америка ми пише така: „Уча се.“ Много неща сега е разбрал. Пише какви са условията на американския живот и мъчнотиите, при които се намира, че трябва да се справи с тия мъчнотии, с обстановката, с умовете на хората. Е, как ще се справиш?

Сега например вие чувате за Бяло Братство, говорите, че сте ученици на Бялото Братство. Но кой от вас е срещал някого от Белите Братя? Я ми кажете, има ли някой от вас, който да се е запознал с Белите Братя? Казвате: „Ние сме членове на Бялото Братство.“ Срещали ли сте някой член на Бялото Братство? Ако вие сте Бялото Братство... Влезли ли сте вие в контакт със съзнанието на тия същества от Бялото Братство, които са завършили своята еволюция и които ръководят съдбините на човечеството? Или вие мислите,

че като присъствате в окултния клас, някой от тия Братя ще обърне внимание на вас. Не, законът е такъв: Учителя обръща внимание само на способния ученик. Тъй е! Нему е приятно да предаде нещо на такъв ученик. Той казва: ето един ученик, способен по музика или по каквото и да е. Учителят, като вижда, че ученикът е способен, неговата душа се отваря и може да му предаде повече знания.

Питам сега: имате ли вие тази готовност да се учите? За вас вече имам свое мнение. Аз ви поставих всички на един изпит и зная на какъв уровень сте и какво мислите за мен. Аз зная: с нищо не може да се излъжете, фактически зная, имам всички доказателства и данни, нищо повече! Повече няма какво да правя опит. И от своето правило аз няма да отстъпя. Защо? Божественото се дава само на ония хора, у които няма абсолютно никакво съмнение! Аз не се съмнявам във вас, но вие се съмнявате. Казвам: аз няма какво да се боря с вашето съмнение. Вие трябва да се борите и да победите това съмнение. Вие сте гладен, давам ви хляб. Допуснете сега, че вас ви болят зъбите, майка ви тъй ви е родила. Хлябът ви се вижда твърд. Казвате: „Нямаш ли някой хапан да счукаш тази твърда храна, да я направиш малко рядка?“ Казвам: обстановката е такава, пустиня е, няма вода, само сух хляб има. „Ами ти малко слюнки нямаш ли?“ Е, добре, за одного може да имам слюнка, ама за другите нямам, за сто души нямам. Не съм в положение. Казвам още: сам трябва да имаш слюнки за своята храна. Туй се изисква от ученика. Ученик, който няма слюнки за своята храна, да седи вън от Школата, да добие слюнки. Сега не взимайте туй в неговата обратна сила. Законите в света, с които трябва да се борите, са такива. Защото тъй както сега сте поставени, като ученици, Провидението кармически ви поставя на един изпит. Вън от изпита, на който аз съм ви поставил, има друг един изпит, на който сте поставени, и аз не искам там да пропаднете. Аз искам при вашето сегашно съзнание благополучно да го минете. Вие минавате един велик изпит и втори път през това състояние няма да минете. Не по отношение на мене, а по отношение на вашето съзнание. Туй съчетание втори път

няма да го намерите. Туй, което сега изучавате, втори път няма да го минете. В сегашната култура влизат не хиляди или един милион същества, тук влизат милиони същества, които взимат участие в реализирането на тази Божествена мисъл. И вие взимате едно малко участие тук, в България.

Следователно вашето усилие, колкото и да е малко, поставено в туй общо течение, в този общ резултат, има вече смисъл, голям смисъл. Вън от туй общо течение то няма никакъв смисъл. Онази малка стрелка, поставена в часовника, колкото и да е малка, тя е важна.

Сега аз ви говоря, за да можете да уякчите волята си. Съмнението е потребно в известен случай, но ако аз настоявам да няма съмнение във вас, то е, защото съмнението е една голяма спънка за правилното развиване на вашата воля. Защото волята ви без съмнение ще се развие по един начин, със съмнението – по по-друг начин. Волята ви по закона на Любовта, Мъдростта и Истината ще се развие по един начин, а в обратен смисъл ще се развие по друг начин. Основния закон трябва да разберете в дадения случай. Какъв е вашият стремеж? Стремежът, който имате в душата си, какъв е? Сега трябва да имате импулс. Вие имате този импулс и не се съмнявайте в себе си. Туй, което от младини имате, туй, което от детинство имате, него трябва да прилагате. Върху туй, което имате от вашето детство, ще гради Божественото – то ще остане като основа за проявата на Божественото. Защото само в една добра почва може да се посее една Божествена семка, за да расте. Един окултен ученик трябва да има разположението на Духа, за да бъде тих и спокоен, непоколебим във всичките мъчности, които може да срещне. Може да ви дойдат мъчности, да искат да ви вземат главата, но да бъдете тих и спокоен; даже ако и смърт ви сполети, пак да не се уплашите, да минете без страх от един живот в друг. Всеки страх е вреден. Даже да умираете, ако се страхувате, това ще ви спъне. Като влезете в другия живот, ще влезете с туй чувство на страх и то ще ви спъне. Влезете ли смело и решително, без страх, вашето съзнание ще се проясни. Сега Христос е единственият фактор, на когото вие можете да

разчитате. Като говорим за Бялото Братство, за Христа, ние го знаем – Един е Той, който е дошъл на Земята, пострадал е и е възкръснал. Един от членовете на това Братство е слязъл на Земята. Сега ще оставим кой какъв е. Въпросът е, че туй, Божественото, или този, Божественият свят, се е проявил в лицето на Христа, но не тъй, както църквата Го разбира. И ако във вас се зароди същият стремеж, който Христос е имал, ще вършите това, което и Той е вършил. Защото ако нямате Неговия стремеж, не можете да извикате Духа на Христа. Той казва така: „Ако думите Ми не пребъдат във вас.“ Едното условие, което поставя, е: „Моите думи“, т.е. да приемем разумното Слово. Туй Учение, на което Той е учил, не е само това, което е написано в Евангелието. Думите: „Ако пребъдвам във вас и ако вие пребъдете в Мене, Аз и Отец Ми ще направим жилище във вас“, подразбират един велик закон. „Тогава Аз ще ви се изявя на всеки едно.“ Това е една опитност, която можете да имате.

Сега гледам: по някой път някои от учениците мислят, че с насилие може да заставят нещата да им се изявят. Не, не може с насилие. Пред Слънцето може да излезете и да напълните цял един джобур със сълзи и да му кажете: „Ти не знаеш ли, аз цял един джобур със сълзи напълних, прати ми, моля те, от твоите лъчи.“ Но ако прозорците ти не са отворени, ако ти не излезеш от тази къща, то няма даже да ти обърне внимание, няма да се помръдне. Слънцето не обича да ходи на гости. И Христос не обича да ходи на гости и не обича да Го караш да ти прати туй-онуй. Ще ми цитира някой стиха: „Ето, хлопам на вратата на сърцето ви.“ Но сърцето, това е цял един свят. И Той може да влезе в света на сърцата – не в едно сърце, а в света на сърцата Той хлопа и там праща своите лъчи. Ако ти излезеш и Го видиш, ще приемеш всичката Му благодат. И Той казва: „Там, в света на сърцата, ще направя едно угощение.“ Там, както в Природата, ще видиш всичките цветя и дървета цъфнали, вързали и всяко ще ти каже: „Вкуси от моите плодове“, и ще ти благодари за Доброто, което си му направил. Сега да допуснем обратното – че вие бихте придобили едно

знание, че ръцете ви са с магическа сила. Някой те оскърби, ти кажеш: „Да ослепее!“ и той ослепее. Друг те ритне и ти кажеш: „Краката да ти изсъхнат!“, и то стане. Ти ще уплашиш всички хора. Навсякъде хората ще бягат от тебе и в която къща влезеш един път, няма да те приемат вече. И като кажат хората: „Ето, онзи силният, знаменитият иде“, всички ще бягат. Ще бъде като с онези българи, които бягаха от кърджалиите. Казвах: „Идат даалиите!“, и хайде всички по горите. Защо? Като дойде този даалия, всичко само огън стане. Като отиде този даалия в дома на някой българин, той, след като му заколи кокошка, баница ще му приготви; жена му, дъщеря му ще играят кючек и после отгоре на всичко ще му плати трийсет и толкова гроша за зъбите, за всеки зъб по един грош. И най-после ще го изнесе два-три километра път и така ще го остави. Питам: втори път като чуеш, че иде този даалия, ще го чакаш ли? Някои казват: „Да научим окултната наука.“ Ако съвременните хора биха владели силите на окултната наука, такива даалии щяха да бъдат. А, ужасно нещо щяха да бъдат! Обаче във великия Божествен закон, за да може да се използва една сила правилно, непременно тя трябва да мине през средата на Любовта. Защото Любовта е същевременно и среда, т.е. среда е, когато е в едно по-гъсто състояние, когато се проявява и трябва да мине през една порядъка среда – Мъдростта. Мъдростта пак е среда. Истината пък, тя е най-рядката среда. Всяка сила трябва да премине през всички тия среди.

Сега не говорим за Любовта и за Мъдростта като принципи, но говорим за тях като среди и условия, при които Божественият живот може да се прояви при даден случай в нашето съзнание. Та казвам: ако придобием туй знание по този начин, ще можем да го използваме за благото на човечеството. Тогава, ако аз вляза в дома ви, няма да си отмъстя, но ще преобразя вашия ум – да имате правилно разбиране, да видите погрешките си, да се изправите. Ще се изправите и ще ви благодаря. Така трябва да се постъпва. Правото в света – да наказва и да прави Добро – има само Бог. Само Един в света има право и да накаже, и да прави

добро едновременно. Той е само Бог, никой друг! И всеки друг, който си позволи туй право, той е на крив път. Той е едно изключение. Само Бог има право едновременно да наказва и да благославя! Той може веднага да те умъртви и след туй да те възкреси. Но когато Бог умъртвява, Той ще те прекара през ужасни страдания и след време, като те извади от тях, ще ти даде знания и други възвишени блага, тъй щото страданието ще се уравни. Всеки друг, който не разбира този закон, ще ти причини само страдания. Сега някой път ние си позволяваме да наказваме. Доколкото аз зная, това е един прерогатив само на Бога. А по отношение на нас, ние трябва да се стремим да бъдем благи, не и критици. Да не мислите, че като се стремим към това, ще бъдем благи.

И пак има нещо горчиво в човека. Окултната наука казва, че основата в човешкия живот е горчива. Корените на човешкия живот са горчиви, а плодовете на човешкия живот са сладки. Това са два принципа, които действат. Единият принцип постоянно ражда отрицателни качества, той привлича отрицателните сили и ние не можем да се справим с тях. Казва апостол Павел: „Виждам в себе си един закон, който действа – искам да служа на Бога. Този закон действа в удове ми, но когато правя това, което е много хубаво, правя и това, което не искам.“ Оплаква се той. И след като учил дълго време в Школата, онези Братя му показали изходния път. Има един изходен път! И там, в 8. Глава, вече пише: „Има един път, през който човек може да излезе.“ Следователно вие като ученици ще се намерите като апостол Павел в едно голямо противоречие. И много по-големи противоречия ще дойдат. То е много естествено. Че ако вие не можете да издържате тия противоречия и да придобиете тази светлина, тогава вие няма да можете да се ползвате от тях. Та ще имате предвид, че някои казват: „И тук хатър, и там се прави хатър, тъй върви работата.“ А, не, не, в Божествената школа няма никакъв хатър! В Божествената школа да имаш привилегия, значи да станеш най-последен в света и от нищо да не се ползваш. Нищо повече!

Когато дойдем до Божественото, ние не щадим никого!

Аз виждам: когато някой път ви направя една забележка, веднага се обиждате. Някои се обиждат много скоро. Аз нямам за цел да ви обидя. Казвам: пътят, по който вървиш към своя идеал, не е правилен. Някой път някой ми каже: „Не можа ли да ми кажеш това насаме, ами ме компрометиращ пред тия братя?“ Ами те знаят какъв си! Всички ученици знаят, че той е страхлив, но понеже Учителя казал, той се засрамир. Ами че ти отдавна си засрамен! Нима в класа не знаят, че ти се караш с всички? Някой път хората, като не ни казват погрешката, ние ни най-малко не трябва да си правим илюзия, че те не я знаят. Туй не значи, че те са слепи. Ами те виждат, всичко виждат. Например аз съм виждал – като влезе някой в стаята ми, ще вдигне единия чаршаф, ще каже: „Горният чаршаф на Учителя е чист, но долният не е чист.“ Защо се интересува? Този, който вдига единия чаршаф, той и в живота си ще бъде същият. Любопитство е това! После под кревата ще погледне, да види какво има отдолу – обувките на Учителя са там.

И те знаят кое къде е – цигулката къде е, куфарът къде е. Това е хубаво, но казвам: туй е любопитство у хората. Сега мислите ли, че при тая черта, която имате, като дойде някой у вас, няма да бръкне да види кое къде е? И вас ще ви изпитат. Ще питат за вас как се обхождате с другите, щедър ли сте, като ви поискат пари. И онзи ще каже: „Не е толкова щедър, той е стиснат, малко обича... цигания има, цигания тъй.“ Имал цигания! Но туй ще ти го каже съвсем тихо. И двамата сега вървят: „Слушай, аз ти казвам като приятел – цигания имаш малко.“ А той се препоръчва за щедър. После дойде при него друг: „Как си, приятелю, ти си от Школата, нали? Много се радвам.“ Къде е тази черта, искреността, у хората? Туй спъва вътрешния прогрес. Невидимият свят е крайно недоволен. Туй ви спъва, отдалечава ума ви от целта. Ами че тази цигания в кого я няма? Кой я няма? Например някой път ти се пазариш с един файтонджия – човекът ти иска 30 лева. Казваш: „Деца имам. Не може ли 28 лева?“ „Не може.“ „Е, хайде де, аз ти давам 29 лева.“ Защо сега искаш да отбиеш един лев? Не че си беден. Макар и беден, някъде може да

пожертваш 200-300 лева, а на този, бедния файтонджия, сега ще отбиеш един лев. Някой път искаш да отбиеш един грош! Защо? Цигания е това! Жест трябва! Иди там и виж колко струва. Ако разполагаш, питай: „Колко струва?“ „Толкова.“ „Действително толкова ли е?“ „Толкова.“ Дай и нищо повече! На Запад няма такива пазарлъци. Там са сложили вече надписа: „С циганията ние приключваме!“ У англичаните няма цигания и пазарлък има прификс. Нищо повече! Влезеш в някой магазин, ще ти кажат: „Това е от вълна, това е от памук“, точно определят. Или кажат: „Туй не е за теб.“ Или пък рекат: „Ако не излезе така, ние си взимаме стоката назад, върнете я.“

Сега най-първо всички вие, пак ви казвам: като ученици трябва да се научите да бъдете точни. Точно навреме за клас! Всички ще идвате точно. Знаете ли колко точно? Аз по някой път правя едно изключение за някои закъснели: влизам петдесет минути след 7,30 часа. Не, трябва точност! Часовникът ви трябва да е точен. Трябва да си тук две минути по-рано. Първото нещо, което искам от всички ви в Школата, е точност. Това е едно от правилата! После ще ви поставя на изпит, ще държите изпит за точност. Така трябва, точно навреме – другояче не може. Точно трябва да постъпвате!

Сега често, като стоя в стаята си, ето какви мисли приемам от вас за наряда, който ви дадох на събора, и съм решил да не ви давам вече такъв дълъг наряд. Един ми казва: „Що ми трябваше всяка сутрин да ставам: бъра-бъра-бъра. То е попщина, то наряд ли е? Веднъж, дважд, не искам вече.“ Друг казва: „Много е дълъг.“ Трети се оплаква: „Ти остави наряда – то да е само да се чете, ама трябва и да го пееш.“ Четвърти казва: „Освен наряда, пък и тия упражнения, без тях не може ли? Ами че нали трябва да бъда свободен – а аз, какво, ще си слагам юлар, че да ме водят?“ Един ден мърмър-мър – разгневи се. Погледна някой, каже: „Не искам да правя това, аз мога да мисля сам за себе си.“ Казвам: „Още какво ще кажеш?“ „В една такава глупава работа не влизам. Аз с нея не се занимавам.“ Ааа, тия работи не минават, не минават, не, на крив път сте. Като дадете едно обещание

доброволно, аз ви казах: изпълните ли вашето обещание, вие се повдигате. Не го правете заради мен. Защото аз си казах на себе си: нямала баба работа, купила си прасенце. Казвам: идущата година ще направя наряда толкова къс, че за една минута ще го свършиш. Това са изкушения, които идат от тъй наречената зона на изостаналите души, или от черната зона, която опасва Земята. Има хиляди и милиони души, които са изостанали – те са първокласни клюкари. И те не искат никакъв прогрес, никаква светлина, никакви знания. Техният стремеж е да спънат цялото човечество. И каквото сте спечелили, те искат да го спрат. Те казват: „Не ви трябва да вървите нагоре, защо ще ходите при Господа, дайте тук насам ние да ядем и да пием, ние сме нещо реално. Тук е всичко, на Земята.“ А *тук* – това значи да могат съвсем да те използват.

Та първото нещо: искам от вас да развиете вашата воля, защото в окултната наука има опасност чрез слабата воля да привличате противоположни влияния и да си объркате сами пътя. Смел трябва да бъде окултният ученик! Защото всеки страх, всяко съмнение, всяка слаба воля ще привлекат някои от тия неканени гости и те, като дойдат вкъщи, ще бъде много зле. Аз съм бил много внимателен към вас. За в бъдеще ще взема по-строги мерки да не пропадат някои от учениците. Някой път човек се ожесточи, потъмнее умът му, няма разположение. Трябва воля, воля! Не се поддавайте! Нямах настроение да се молиш сутрин. Застани, обърни погледа си нагоре – ще ти дойде някой Бял брат на помощ. Понеже си обещал, трябва да изпълниш обещаното. Болен си, втресло те е. Стани! Казал си, че ще излезеш на половин километър вън. Излез! Болен не болен – излез. Ще упражняваш волята си. Ще гледаш да преодолееш мъчнотията – една малка мъчнотия е това. Дал си обещание! Сега вие мислите, че като тръгнете в Божествения път, той ще бъде постлан само с рози, ще ви посрещнат с финикови вейки и ще кажат: „Като вас ученици няма!“ Не е тъй. Тъй е, но като минем от другата страна на тази зона. А докато я минем, трябва да имате тази диамантена воля. Борба трябва с тия неканени гости, за да се избавим от една голяма

напаст. Вследствие на това се раждат много болести. Та ще развivate волята – диамантена воля трябва! Сега например аз ви дадох музика и гледам – пак докарахте тия окултни песни до обикновените. Първото правило за окултните песни е: ако не си разположен, ако умът ти не е разположен, не пей. Тогава пейте от обикновените песни. За окултните песни трябва да имаш разположение, волево разположение, и умът ти трябва да присъства. Разправяше ми един ученик следното. Давам едно упражнение на учениците и казвам: ще извадите ръцете напред и около десет минути ще мислите все за тялото, с отворени очи. Външния свят ще го забравите, само за тялото ще мислите. Този ученик, като седи, казва: „Чакай да си затворя очите.“ Затваря си очите и след десет минути заспива. Не, с отворени очи става концентрирането. Някой казва: „Чакай да зажумим.“ Не, с отворени очи ще се лекуваш, ще мислиш за ръцете си, за краката си, ще прокараш ума си през нервната система, през стомаха, в червата, по цялото тяло – като един господар, който трябва да се разходи навсякъде из своето имение, да види в какво положение се намира всичко. Това значи концентриране.

Когато вие пеете тия окултни песни, умът ви трябва да е концентриран в песента – тогава ще видите резултата.

Вземете например упражнението *Изгрява Слънцето*. Най-първо вие, като кажете *изгрява Слънцето*, трябва да видите туй Слънце, че изгрява. Трябва да вземете участие с ръцете си. „Изгрява Слънцето.“ (*Учителя плавно изтегля ръцете напред.*) Какво прави Слънцето, като изгрява? „Праща светлина.“ (*Учителя разтваря ръцете настрана.*) Какво донася тя? Благословение. „Носи Радост за...“ (*Учителя прибира ръцете към гърдите.*)

Втората част: живата сила какво носи в себе си? Какво е действието на тази жива сила? Тя всякога извира. Значи ще дадеш на целия си организъм един подтик – на сърцето си, на ума си, на волята си. Туй е едно усилие на волята. Щом не си разположен, не пей. Дойдеш ли да пееш упражнение – изпей го по всичките правила!

Нека един от учениците, който е най-способен, един

доброволец, да изпее *Изгрява Слънцето. (Мълчание.)* Действително имате право, притеснително е. *(Един от братята пее. След него няколко сестри изпяха същото упражнение.)* Аз ви казвам: не съм добър певец, но правилно пея. Искам да се научите от мене правилно да взимате тоновете. *(Учителя пее и свири на цигулка „Изгрява Слънцето“.)* Някой път се боите и не изразявате туй, което е в душата ви. Ще се научиш да бъдеш смел. Мисли за сърцето си и не се бой! Може би някой от вас, като пее веднъж, втори път няма да се опита да пее, ще изгуби всякаква охота, защото няма да получи насърчение. Като го слушат, ще кажат: „Ще бъдеш тъй добър втори път да не ни заставяш да те слушаме.“ Така е, защото хората обичат хубавото. *(Всички пеят „Изгрява Слънцето“.)* Трябва ви непременно вдъхновение – ще се стараете двойникът ви да влезе в гърлото. Може да имате техника, но нашата цел не е само до техниката – трябва израз в пеенето. Човек може да направи всичко, но трябва воля и разположение. Имаш ли разположение – можеш; нямаш ли разположение – не можеш. И когато дойде до разположение, трябва да знаете, че в света Господ не обича да си играем. Сега, когато пееш, ще пееш по всичките правила; щом мислиш, ще мислиш по всичките правила, които мисълта изисква. Не можеш ли, ще стоиш настрана. Имайте идеал! Имайте мисълта, че можете да пеете хубаво. Изведнъж може да не достигнете това, но ще знаете, че можете да пеете хубаво. Музиката не е за външната страна на вашия живот, но е едно помагало да можете да уякчите волята си.

Имате ли зададено някакво упражнение? Да, упражнението върху съзнанието, да намерим черното петно. Тогава ще ви дам друго едно упражнение. Доколкото виждам, никаква точка няма да намерите; то е едно от трудните упражнения, за които може би след една година ще имате резултати, не сега. Но ще го следвате. Туй упражнение, което ще ви дам, е за вашето здраве. Упражнението е следното: вие ще поставите двете си ръце една до друга, палците допрени на една маса, краката ви, и те да бъдат един до друг. Ще

седнете и ще почнете да мислите за вашето тяло, както ви казах. Сега всички ще направим туй упражнение за десет минути, с отворени очи. Ще мислите за ръцете, за краката, за дробовите – само за себе си ще мислите. За нищо друго няма да мислите. Ще се концентрирате и с ума си ще преминете по цялото тяло. *(Всички направихме упражнението.)*

Сега аз ще ви обърна внимание на следното. Аз не искам да останете в това положение, докъдето сте стигнали като ученици, аз не искам да останете на този път, защото той е един от най-опасните пътища. Не струва да доведеш човека до средата на пустинята и да го оставиш там. Да не мислите, че там може да спрете. Някои казват: „Толкова стига вече.“ Не, трябва да стигнете на една определена станция. Там, който иска, може да продължи, който иска, може да остане, но туй положение, в което се намирате, е опасно. Сега не може да ви оставя така. През пустинята минаваме. Туй, което имаме, ще използваме; може вода да няма в изобилие, но с лишение, с малко ще минем. Тъй трябва да се примирите с условията на живота. Пустиня минаваме, с камили пътуваме, не с някой модерен трен – ще се примирим и няма да философстваме. Там, в пустинята, стават такива бури, всичко може да стане. Трябва да знаем, че и в окултния свят, и там стават бури. Трябва да бъдем умни, защото може животът ни да съвпадна с Божествения развой на нещата, трябва да знаем кога може да тръгнем и кога да свършим. На мен ми разправят, че през Балкана минават някои пътници: през планината сняг, студ, буря, та просто им окапват пръстите на ръцете от студ. Защо ти е да минаваш планината през туй време, та да ти окапят пръстите? Стой си дома една седмица, почакай! Но веднъж замислиш ли пътя, не закъснявай, защото буря ще дойде. Ти казваш: „До два дена мога да мина отатък.“ Но като дойде бурята, изненада те. Трябва да разбира човек. Затуй ще бъдете всички внимателни, защото окултният свят е един свят на ред и порядък и нещата трябва точно да се изпълняват – тъй, без изключение за всички.

Тайна молитва

ДВЕТЕ ТЕЧЕНИЯ – ОГНЕНАТА ВЪЛНА И ВЪЛНАТА НА ЛЮБОВТА

Деветнадесета лекция от Учителя
19 февруари 1923 г., понеделник, София

ДВЕТЕ ТЕЧЕНИЯ – ОГНЕНАТА ВЪЛНА И ВЪЛНАТА НА ЛЮБОВТА

Тайна молитва

(Прочете се резюмето върху темата „Смисълът на раждането и прераждането“.)

Тема за следващия път: „Предназначението на човешкия нос.“

Какво е потребно на грънчаря? Пръст. След туй? Вода. После? Огън. Ами колелото? Да, и колело, и след туй пеш му трябва. Сега от какво зависи качеството на грънците? От пръстта, нали? И после – не само пръстта трябва да е хубава, но и майсторът да е добър, да може да изкара от нея нещо хубаво. Добре, тогава, ако бих ви задал една тема: „Кое е онова, което различава хората“, как ще ми отговорите? Защо хората се различават?

У човека има способности по отношение на ума, има чувства по отношение на сърцето и после – сили по отношение на неговата воля. У човека има центрове, които развиват само силите. Всяка една способност се определя от своята форма, а формата определя възможността на способностите и на чувствата. Какво показва степента на едно чувство? Как може да се определи то? А формата на волята пък определя силите – как може да се проявят те. Вземете простия пример – един вол. Неговият мозък е затворен в главата. Всичката му сила е съсредоточена в главата с тия рога и в краката му, както са устроени. За да израснат тия рога, воловете са мислили с хиляди години, докато ги създадат, докато намерят едно оръжие против своите врагове. Те са намерили рогата си днес за самоотбрана. Конете, те са измислили друго оръжие – със задницата да ритат. После ред други животни с хиляди

години са мислили да намерят средство за самоотбрана и са упражнили зъбите си да хапят. Пчелите са мислили хиляди години, докато си направили своята картелница – жилото, което, като забият, пуска отрова. Туй жило вътре в средата е пробито и като го забият, пуска тази отрова.

Казвам: ако вие въведете един вол при съвременната култура в каквото и да е общество и се стараете да развиете неговия мозък, до каква степен ще го развиете? Все таки до известна степен ще може да му повлияете, но в тази форма, тъй както са ограничени неговите способности, той не ще може да прояви интелигентността на човека. Та същият закон е и по отношение на нас. Мозъкът на съвременните хора сега е дошъл до такава една форма, до такъв предел на развитие, че трябва да знаем, че ни предстои да минем в едно ново състояние. Тъй както са устроени нашите глави, по-културни днес не можем да бъдем. Вземете един човек с глава, каквато днес има, и му проповядвайте каквото и да е учение: християнство, мохамеданство, будизъм. Той ще го възприеме, но ще си остане пак същият. Защо? Защото трябва най-първо да се измени формата на неговата глава. Сега например всички вие като ученици може да направите опит със себе си. Щом ви се проповядва едно учение, казвате: „Това учение не е за мен.“ Какво показва това? Че формата, в която сте включени сега, вашите способности, вашите чувства, вашите сили не могат да се проявят по този начин в този ви живот. Като дойдем на Земята в друг някой живот, тогава ще бъде друго.

Следователно най-първото нещо за окултния ученик е това: той трябва да се постарее постепенно да измени според законите на окултната наука формите на своите способности, формите на своите чувства и сили. Първото нещо – трябва да стане такова прераждане вътре в него. Вземете например у всеки един човек гнева като сила. При всяко едно спорене във вас всякога несъзнателно се заражда едно желание да се биете с лакътя си или с ръката си. Това желание е същото, каквото е желанието у коня да рита. Тази ръка – тя изразява желанието на коня. Конят рита назад; следователно тази

част на ръката съответства на задната част на коня. Значи ние още носим конската цивилизация. И когото да бутнеш, ти най-първо го бутнеш с лакътя си и после свиеш ръката си на юмрук. Юмрукът, това е копитото у коня. Значи тази енергия ще се прояви несъзнателно. След туй ти чувстваш, че си извършил нещо нехубаво и казваш: „Извинете, аз не знаех.“ Значи у човека има известни движения, които не са под контрол на неговата воля. Следователно тази форма трябва да я измените. Дойде туй желание у вас да ударите някого – трябва да знаете как да превърнете тази енергия, да ѝ дадете друго направление. Например защо аз трябва да извадя револвера си? Първото нещо – вие носите револвер и само чакате някой да ви обиди и да теглите куршум. Че какво е това? Това е конската цивилизация и цивилизацията на вола – същото нещо. Волът, като дойде някой при него, набучи го на рогата си, убие го; конят ритне някого, убие го; ти теглиш куршума, убиеш някого. То е все същото.

Добре, сега Новата култура препоръчва следното. Ние имаме по-силно оръжие. Дойде един апаш при тебе, иска да те обере, но ти със своята мисъл можеш да измениш енергията вътре в неговия ум. Следователно, като измениш посоката на мисълта му, той ще вземе друго направление. Що ти трябва тогава да вадиш револвер? Ти с ума си ще вървиш по пътя. Не е ли износно? Сега ще те срещнат войници, ще кажат: „Имаш ли оръжие?“ Ама ще знаеш: в ума си ти ще носиш едно оръжие, много по-силно, отколкото първото – револвера.

Другата слабост на съвременните окултни ученици, поне аз както наблюдавам, е, че като се съберете, най-първото нещо е, че почват да се критикуват. Но критикуването не е наука. Защото когато някой дойде и ми каже: „Ама ти си изкълчил крака си, я да го видим“, той вземе, че го помърда малко. И после, като не може да го направи, каже: „Иди, намери някой майстор, който ще умее добре да ти го направи.“ Дойде втори брат, и той също го помърда и каже: „Иди при онзи брат майстор, той ще го поправи.“ Този брат, онзи брат, всеки помърда крака и го остави. Е, каква полза? Туй не е ли критиката? Казвам: ако умееш, мърдай го, но

ако не умееш, не го бутай по-добре! Ти знаеш ли изкуството да лекуваш крака, бутай го; ако не знаеш, не го бутай, поне ще ми направиш една услуга. Е, какво изкуство има в това, когато критикувате някого? Аз казвам: трябва да критикувате някого, не казвам, че не трябва да го критикувате, но как? Да наместите крака. Хвани го, кажи: „Ти, братко, имаш един голям недостатък, но аз съм майстор, ще ти наместя крака. И втори път пак ела!“ И тогава каква е целта на учениците? Ако ние в съвременния живот не можем да придобием една голяма сила, с която да преодолеем мъчнотиите, в които се намираме, тогава защо ни е окултната наука? Сега да оставим какво Господ може да направи, какво ние можем да направим. Друг въпрос е важен. Ще ми каже някой еди-кой си автор какво казал. Всичко туй е хубаво, но в дадения момент има друга една по-хубава философия – какво ние можем да направим за Господа. Не че не мога да ви отговоря, но вашият ум трябва да бъде подготвен за по-висшето разбиране. В по-висшето разбиране има по-тънки сили. Казвате: „Учителю, кажи нещо!“ За да ви говоря така, на всички ви трябва да кажа да постите петнайсет дена и никой няма да ви слугува. „Е, как?“ Няма да лягаш там в леглото и после да ти засъхва гърлото, че да се жабуриш с вода, та и цялата махала да знае, че си постил. И след туй умът ти трябва да бъде свеж. Тялото ти ще стане по-ефирно, ти ще привлечеш тия по-тънки сили и тогава ще можем да разговаряме. Аз някой път ще говоря върху поста. Сега онези от вас, които са постили по десет дена, привличат от тия по-тънки сили и после, като свършите поста, някои започват да ядат кисела зелева чорба. С това вие ще направите едно подпушване на тия сили и ще развалите всичко. Постът се употребява за обновяване на организма. То е един начин за подмладяване.

И следователно след поста колкото се може по-дълго време употребявайте храна еднообразна и храна, която изисква малко сила за храносмилането, за да не се възбужда във вас апетитът, за да може да се развиват дробовете, та да може да приемате повече прана от въздуха и от водата и да изваждате повече сокове от храната, отколкото сега.

Постът е един от начините за постигане на тези неща. Сега у някои от вас се явява желание от амбиция и тщеславие да съобщите на другите, че сте постили. Ще тръгне той и започва: „Слушай, аз постих десет дена, не е един ден, не са и два дена, не са три дена... това са цели десет дена, ехее.“ И в туй отношение аз мога да ви похваля: вие надминахте православните. Православните постят три дена. Аз не отивам в другата крайност, не казвам, че това не е хубаво; човек все трябва да има малко амбиция, не трябва съвсем да изчезне амбицията му, но важното е в поста той да придобие известна сила. Като се хваля, моята похвала трябва да съответства на самата реалност. „Аз направих една картина, нещо идеално съм нарисувал.“ Е, хубаво, поставя моята картина на изложението; дойдат и други, и те поставят картините си в това изложение. Погледна – моята картина заема последно място. Казвам: „Те не разбират.“ Как не разбират! Като я погледна, трябва да кажа: „Да, на последно място е, но толкова е заслужила.“ Следователно ние трябва да схващаме нещата тъй, както са. Ако някой е нарисувал нещо по-хубаво от мен, ще призная факта. Та казвам сега: постът е едно добро средство. Аз ви похвалявам. Най-първо ще се кали волята ви с поста. Човек, който е постил десет дена, той може да направи много работи. Човек, който е постил десет дена, той не е овца – той е един герой! Човек, който е постил десет, дванайсет, петнайсет, дваайсет дена, вече не можеш да го буташ и не можеш да налагаш мнението си върху него. Не, не! Един човек, след като е постил дваайсет дни, ще се освободи от много заблуждения. Много ваши заблуждения ще изчезнат.

Та в сегашния век ние вече настъпваме в една огнена вълна. Разбирате ли, ние влизаме, приближаваме вече, на първите редове сме. И скоро вече всички ние ще навлезем в една силна магнетична вълна. Това са няколко милиона: 10, 15, 20 милиона волта в тази вълна. Ето къде е опасността – от тази вълна става събиране на енергията, затова отсега още някои усещат нещо като сърцебиене, нещо ги бутне в нервната система. Тия вълни идват периодически и като

попаднеш в тях, в някое отношение те разреждат кръвта, в друго отношение я събират; в някое отношение те събират енергията на нервната система, в друго – разреждат тази енергия; и вследствие на това едни хора получават нервен удар и умират. Това са все огнени вълни. Тия огнени вълни, през които сега минаваме, ще ни направят много кибритлии. Мъжът от малко настръхва, но не знае откъде иде това. Огнена вълна е туй. Той се е нажежил. Богат е, няма никаква загуба, но нещо е настръхнал. Търси причината, а причината е вътре – попаднал е в тази вълна. Единственото необходимо нещо е: той трябва да се обърне нагоре, към Бога, да подобри вибрациите на своето тяло. Друго спасение няма! И сега, като проповядваме в Окултната школа, това е един метод да повдигнем телата си, да са в хармония с тази вълна, в противен случай хората ще измират, ще дойдат епидемии и ще ги завлекат. Природата в туй отношение е много строга. Тя търпи, търпи, но когато тия същества сгрешат – дойде, помете всичко. Тя е като някой грънчар, който казва: „От тия грънци нищо не става, пометете ги.“ Бог отнеме Духа си – измират хората. След туй отново праща Духа си – създава нова раса. Бог е постъпвал така много пъти – измете цяла раса и после отново я създаде.

Сега аз загатнах в неделя, че трябва да се стремите да преобразувате вашия череп, да дадете нова насока на мисълта си – да има един оттенък, че действително вие сте влезли в шестата раса. Най-първо, лицата ви трябва да издават една светла краска. И тъй, след като постите десет-петнайсет дена, ще забележите, че една светеща краска почва да прониква от душата във вашето лице. Сега по-висшите същества, Ангелите, праведниците, адептите, Учителите се интересуват от хората дотолкова, доколкото е степента на техния стремеж към Бога. Когато един адепт или един Учител види една душа, която прави всички усилия, прави всички разумни жертви, той е готов да ѝ се притече на помощ, да ѝ покаже начин как да превърне всички тия нови форми на своите способности, мисли, чувства и сили и да ѝ даде един нов подтик в живота. Тъй щото в окултната наука мнозина от вас, които сте на

четирийсет и пет-петдесет години, можете да се подмладите и да живеете един съзнателен живот, да бъдете полезни на вашите близки. Можете да обновите вашето тяло, душата си, ума си. Умът може да се обнови чрез мислите, а душата може да се облагороди чрез своите чувства. Та ще обърнете внимание върху своето саморазвитие, а не върху това да се критикувате. Да се критикувате, то е естествено, това са стари навици, които ние трябва да преобразим. Като виждаш погрешките на един човек, ползвай се от тях, за да избегнеш страданията. Това е един добър начин за възпитание. Не критикувай погрешките, но да ти бъдат за поука! Каквото един човек прави, ти не прави неговите грехове, но те да ти бъдат една поука, да се избавиш от тия страдания. Или ти имаш някой лош навик – този навик да ти послужи като един учител. Старай се погрешките на хората да ти бъдат от полза. Този трябва да бъде стремежът на всички окултни ученици.

А после аз бих желал всички от вас да си препращате добри мисли. Вие сега седите и се молите Господ да благослови целия свят. Но това е много неопределена молитва – целия свят. Е, хубаво, аз минавам през вашата градина и казвам: Господ да благослови градината ви. Добре, но да кажем, че е лятно време, суша е, минавам и не казвам: „Господ да благослови градината ви“, но отивам с кофите за вода и поливам всичките дървета. Поливам ги пет-шест дни наред. Питам: кое е по-хубаво – да кажа: „Господ да благослови градината ви“ или да взема и да поляя градината ви? Минавам покрай вашия пиперник, той е сух. Кое е по-хубаво – да взема една тенекия и да го поляя или да кажа: „Господ да благослови“? Аз бих желал вие да поливате градините си. Минаваш и видиш, че градината на твоя съкласник не е полята. Вземи вода, полей я! Не е прекопана – вземи мотиката. Утре той ще ти направи същата услуга. Туй е Окултната школа. Ако това не се прави съзнателно, от него няма полза. Тогава като дойдат по-висшите сили, и те си имат свое приложение. Сега аз не казвам, че у вас няма прогрес – има доста прогрес. Някой път аз се произнасям строго, знаете ли по какви съображения? Аз гледам по отношение на онзи велик идеал. От гледището на

този велик идеал вие нищо не сте направили, но като взема човешкия живот, хората от света и вас, казвам: за прилика между света и вас не може и въпрос да става. Тъй щото двете крайности трябва да ги вземете предвид. Като говоря по отношение на Божествения живот, тъй е, не се обиждайте. Но като ви похваля някой път, то е по отношение на света. И в единия, и в другия случай пак съм прав, туй са две различни мерки. Сега виждам – има у вас движение, има и стремеж. Аз желая този стремеж да се усили още повече и разумен да стане, да не станете едностранчиви, защото всеки ученик трябва да бъде всестранен. Неговата деятелност трябва да бъде всестранна. Той трябва да бъде в контакт с всичко в Природата, във всичко да взема участие, да се интересува какво прави и Ангелът, и червеят.

После някои от вас да вземат да проучват Евангелието – извадете от него най-силните стихове и направете опит с тях. Например направете опит със стиховете:

Аз съм Пътят, Истината и Животът.

Повярвай в Господа Исуса Христа, ще бъдеш спасен ти и домът ти.

Аз и Отец Ми едно сме.

После направете опит с онзи стих, дето се казва в Писанието:

В началото бе Словото...

Бог е Дух и които Му служат, трябва да Му служат с Дух и Истина.

Ако те ударят от едната страна, обърни и другата.

Ако те съблазнява дяното или лявото око, извади го и го хвърли.

Направете опит да разберете вътрешния им смисъл, какво е искал да каже Христос. Има друг един смисъл в стиха, скрит. Може някои от вас да не го приемат, но все таки тия размишления върху стиховете ще ви доведат до много нови разбирания. Сега например аз, като говоря за Любовта, като проповядвам Любов, ето какво разбирам. Любовта минава през три степени. Понеже чрез кръвта се носи животът, в нея е съсредоточена жизнената енергия. Като минава тя

към първите центрове, които се намират в преддверието на човешкия мозък, събужда се тъй наречената индивидуална любов – любов, която мисли само за себе си! И следователно ние искаме да прекараме всичко за себе си. Детето иска да събере всичко в хамбара си пак за себе си. Това е първата любов. Втората любов има друга една врата. Кръвта като възлезе горе, събрана вече, ние сме готови да намерим друго същество и от излишъка на нашата любов да му дадем. Казваме: „Хайде, вземи половината от тази любов.“ Туй го наричам дружба, приятелство. Това не са още морални чувства. След туй кръвта, като мине горе, в предната част на главата, засяга едно морално чувство, което наричам милосърдие. Тогава се проявява онази Любов, която жертва всичко за близкия си. Човек е готов да даде залька от устата си за благото на другите. Следователно Любовта трябва да мине през тези фази, за да се яви милосърдието. Но за да се прояви милосърдието, трябва и човешкият интелект да дойде, трябва да се прояви и човешкият разум. Тия са трите степенени, през които човек ще мине.

Следователно в нас трябва да се проявят едновременно милосърдието и разумът. От тия две сили у ученика, съединени наедно, от тях той ще разбере в каква насока именно трябва да се използва Любовта. Сега, в първата и във втората любов всякога има едно натегнато състояние – поляризиране и раздвояване. Например ти имаш един приятел – най-първо ти го обичаш, той седи ден, два, три при тебе, най-после ти дотегне. Вие сте забелязали това. Майка сте, имате дете, обичате го, галите го, но най-после ви дотегне и кажете: „Хайде, иди навън, играй с другите.“ Това не е една морална любов. Туй дете, като е смукало, черпило, черпило от майка си – взима, а нищо не дава; майката го праща да играе навън. Защо го праща вън?

Обаче като дойдем до моралното чувство на Любовта и милосърдието, там не е така. Ние не можем да проявим тази Любов към едно същество, което няма морална Любов. Това чувство можем да проявим само към един човек, който е морален. Разумният живот може да се сподели само с един

човек, който е разумен. Само с разумния човек ще говориш разумно. Ами че такъв е законът! Ти не можеш да проявиш морална и Божествена Любов към едно същество, което няма тази Любов, няма тия чувства. Ти и да я проявиш, то ще те разбере в първа или във втора степен. Следователно, когато ние говорим за Божествената Любов, двама души трябва еднакво да се разбират и еднакво да се жертват и тогава благата, които имат, са равни. Обмяната между тях е правилна. Тъй щото някой път вие спорите, разбирате се според степента на вашето развитие. Аз съм направил свои изследвания, свои изчисления, свои ъгли и познавам хората, зная степента на тяхното развитие. Аз няма да ви поверя тия свои изследвания. Аз съм решил – няма да поверя тази наука никому. Има ъгли, има известни форми и числа, които показват кой човек към коя степен на развитие спада. Сега за вас има едно важно нещо – вие може да се трансформирате само по един прост начин. Мога да ви го покажа, той е следният: вие не философствайте за Бога! Например вие искате най-първо да схванете какво нещо е Бог в своята необятност. Досега нито един адепт, нито един велик Учител, нито един Ангел не е могъл да ви определи какво нещо е Бог. Ангелът може да ви определи какво е Бог: Той е една необятна Светлина. Ти усещаш една необикновена мека Светлина, която те изпълня, но каква форма ще Му дадеш? И като влезеш в Него, ти си нещо особено. И в тази Светлина по някой път се явяват форми, които представят Бога, но формите, това не са Бог. Бог е скрит вътре в туй безгранично и всякога ще остане скрит, никога няма да Го познаят. През хиляди векове, през цялата Вечност – никога няма да Го познаят. Този Великият, Абсолютният, Безграничен Бог, Той ще остане една велика загадка завинаги! Туй ще го сложите в ума си! Да не мислите, че някога ще разгадате какво нещо е Господ! Во веки веков Той ще си остане така Абсолютен! Да се разгадае Животът – това значи да се заличи Животът. Велико е само това, което остава необяснено! Осъзнава се, без да се ограничи! Изясненото всякога показва вътрешно ограничение на една велика Истина. По същия

закон не мислете, че някой ден ще определите какво нещо е Любовта. Любовта ще остане като една проява. Вие ще опитате Любовта в една или друга степен, но речете ли да я ограничите, тя се загубва. Този, който ви люби, след четирипет дена, след една година той не може да ви люби. Защо? Много естествено! Развалила се е лампата и тази енергия – Любовта – не може да се прояви. Мозъкът на този човек се е развинтил. Във френологията често има такива случаи. Има ред причини, те са следните. В Америка един господин се оженва, обича жена си, децата си. Един ден го ритва кон в задната част на главата и той намразва жена си и децата си, изпъжда ги от къщи. Този кон, като го ритнал, изменил формите на неговите чувства. Нищо повече! И така минал живота си. Ти му говори, морализирай го, че не е прав, той си остава така. Изменени са тия чувства.

Следователно някога някой ви разлюби. Казвам: ритник е получил в дадения момент. Формите на неговите чувства са изменени. Ти с нищо не можеш да го заставиш да те обича. И тъй, имайте предвид едно нещо – да се пазите от следния закон: силните сътресения в живота са в състояние да изменят способностите ви, чувствата и силите ви или във възходяща степен – да ги подобрят, или в низходяща степен – да изменят целия ви живот. Например вие можете някого така да го обидите или така да го озлобите, че този човек да ви намрази и да каже: „С този човек отсега нататък никога няма да се примирим.“

Ученикът никога не трябва да си играе със силите в Природата. Един велик Учител може, но ученикът трябва да бъде много внимателен. Той трябва да има цензура на езика си. И в Писанието се казва: „Господи, сложи страж на езика ми!“ Един Ангел да има, че като речеш да говориш нещо лошо, да каже: „Чакай!“ Защото често, като се разгневим, казваме: „Аз това ще направя, онова ще направя.“ Нищо няма да направиш, ще повредиш само на себе си. Онова, което става, то не се казва. Само нещата, които не се казват, те стават; а нещата, които се казват, никога не стават. Правилото е такова. На сто казани неща едно става, а на сто неказани

неща – деветдесет и девет стават. Ами че много естествено! Ако посеее сто ореха и никой не ги знае, деветдесет и девет ще израснат, но ако сто посеее и кажете, колко ще израснат? Децата ще идат, ще ги човъркат един по един и ще ги изядат. Даже хубаво е някой път човек сам спрямо себе си и той нищо да не знае. Трябва да е в известно отношение невежа. Някой казва: „Кажи ми какво ще премина в бъдещето си!“ Мога да ти кажа, но ти няма да придобиеш опитност. Ти трябва да бъдеш невежа, докато придобиеш опитността. Следователно не се плашете от невежеството. Не искайте да бъдете учени, преди да платите данъка си! Че как ще станете учени хора? След като сте минали опитността, след като платите данъка си. Онзи ученик трябва да премине десет, петнайсет, двайсет години в учение и тогава става учен. Ако вие не преминете през ред сътресения, през ред изпити в живота, какви ученици ще станете? Вие казвате: „Аз вече цяла една година съм тук, в Школата.“ Хм, една година! Не една година, не един живот – може би ви трябва още един, два, три живота. Може в един живот да направите много, но да не мислите, че е лесно да се добият окултните познания, да се усвоят тия окултни сили и да се научим как да живеем. То е едно от най-великите изкуства. И аз не познавам по-велико изкуство от изкуството да знаеш как да живееш. Например минаваш по пътя, този те обижда, онзи те обижда, а ти да бъдеш тих и спокоен, да можеш да трансформираш всичките тия енергии, и като се върнеш в дома си, да се усещаш богат. Или след като учителят сложи на ученика си единица в училището, като се върне ученикът вкъщи, да каже: „Моят учител е прав, но тази глава не разбира.“ Тъй трябва да каже той. Това е ученик! Сега и ние някой път казваме, че Господ спрямо нас е несправедлив. Не, Той е толкова справедлив, толкова благ, че ако Той би ни въздал за нашите глупости, нищо не би останало от нас. Ами след като направим деветстотин деветдесет и девет погрешки на хилядата, Той казва: турете му малко на гърба, че да усети. После, като направим други деветстотин деветдесет и девет погрешки, пак малко ти тури. Няма какво да се сърдим.

После, друго нещо, от което искам да ви предпазя. Като ви говоря за Любов, за милосърдие, аз не искам у вас да се роди овчедушие – аз искам да мислите, да бъдете самостоятелни, да бъдете справедливи, смирени. Говори ви Учителя. Да знаете в дадения момент дали Той е прав, или не. Ако Учителя е прав – прав е; ако не е прав, да останете на особено мнение, но положително да знаете прав ли е, или не е прав. Да опитате себе си. Някой път Учителя може нарочно да ви изпита дали туй чувство на справедливост е развито във вас. И хубавото е именно в това – да знаете прав ли е, или не. Ама ще кажете някой път: „Учителя не постъпва справедливо.“ Уверени ли сте?

Сега тия понятия трябва да ги имате предвид. Те са необходими за вашето бъдещо развитие. И сега, като ви гледам, аз желая да стане едно подобрение у вас, защото виждам – на мнозина мозъците са демагнетизирани, трябва ви енергия, мнозина не сте весели. Седите тъй хубаво, но в душата ви аз виждам, че сте страхливи. Някои уж кураж имат, но виждам ви – страхливи сте. Не, не, не се лъжете! Аз наричам смел човек онзи, дето като дойде време да го покачат на кръста пред обществото, да каже: „Няма нищо!“ И той да устоява, да не му мигне окото. Този наричам аз ученик. И другите, като погледнат на него, да кажат: „Това е ученик!“ А на онзи, който каже: „Що ми трябваше туй учение, защо не си стоях вкъщи?“, ще река: не започвай тогава тази работа, стой си вкъщи! Сега трябва да бъдете безстрашни, тръгнали сте в пътя, не се лъжете! Пътят, по който вървите, е прав. И в този път всеки, който е скромен, чистосърдечен като човек, той се благославя.

Та казвам: ние правим едно общо усилие. Трябва да образуваме една ядка, да можем да приемем тия сили от Природата. Например тази година иде една много приятна вълна. Тя ще мине тук, през Школата. Но аз се опасявам, защото има един възел: когато аз искам да събера тази вълна, тогава забелязвам – учениците се ритат, искат да си уредят сметките. Казвам: елате, дайте си торбите, оставете старите сметки, дайте чувалите си, напълнете ги с туй богатство.

Но и Черната ложка тогава ще започне това-онова. Не, не, трябва да бъдем тихи и спокойни. Имаме един момент, едно богатство и трябва всеки да е готов да го приеме. И вие имате право да го приемете.

Сега моята задача беше в миналата екскурзия да направим един опит. Аз искам да ви покажа една малка част от тази вълна, която сега минава през България, да видим как ще я опитате. Кое число беше в петък? Шестнадесети февруари. Нека кажат тези, които бяха на Витоша, как почувстваха тия енергии, които идват отгоре. Беше толкова топло, като пролет, разбирате ли? Като седиш на снега, като че на трева седиш, като лятно време. И туй е само една малка част от тази съзнателна жизнена енергия, която настъпва. А иде една вълна още по-голяма. И бих желал вие всички да сте готови, че като дойде тя, да засегне не само вашето тяло, но да засегне и сърцето ви, и вашия ум, и душата ви. Тя ще внесе една нова струя и ще донесе едно обновление. Тази вълна ни чака. Туй, Божественото, трябва да дойде. Тя е като Слънцето. Ако ние не я използваме, какво ще ни даде тя? Та затуй ние ще се приготвим добре. Тъй стои въпросът. В Природата трябва да знаем времето на всички неща. У всички ви аз искам да има една готовност – да знаете, че Бог е готов да благослови когото и да е, стига да спазват Неговите закони.

И бих желал всички вие да се повдигнете, да бъдете по-умни; не да мислите само, но да станете по-умни. По-умни и по-мъдри да станете! И сърцата ви да станат по-благородни! Само по този начин старите ви дългове ще се платят. Вие не мислите сега за миналото. Вие мислите: „Аз съм изгубил този случай, това-онова.“ Изгубеното е изгубено. Туй, което ще спечелим – то е важно. Туй, което ще спечелим сега, то струва десет пъти повече, отколкото изгубеното. И виж в другите църкви – те си имат методи, те знаят това. Много пъти баптистите в Америка ще се съберат и ще се молят, без да разбират туй благо. Те се молят, молят и казват: „Ще дойде благословиението.“ Туй благословение иде периодически. Например, като следим тия събуждания в

Америка, виждаме, че те вървят по течението на тия жизнени вълни. И религиозните хора, като обхванат тази вълна, тогава в църквата настава една особена промяна – настава едно съживяване, Любов между членовете, самопожертване, действа закон на самоотричане, те във всичко издържат. А окултният ученик трябва да знае законите. И всички трябва да бъдете готови.

Аз ви казвам: една вълна иде през тази година – няма да ви кажа кога. Ще си пригответе торбите и тенджерите, защото и масълце ще има, житце ще има, а после и касите ще пригответе – и злато ще има, органическо злато. Богатствата на човека се определят от друг един закон: всеки един човек става богат според златото, което има в себе си. Онези, богатите милионери – те са богати, защото имат повече злато в себе си. Следователно златото отива при златото. Такъв е законът. По възможност ще се стараете да се образува съзнателно една хармония между вас, като съсредоточите ума си. Иде тази вълна! Да образуваме хармония, че като дойде тя, да остави нещо в умовете ви. Това е благословение.

Сега следващата неделя аз ще ви дам две или три формули, с които да си служите. Ще ми напомните.

Но аз бих желал вие да почнете да мислите върху себе си. Помислете си например преди две хиляди години къде сте били? Преди хиляда, преди деветстотин, преди петстотин години къде сте били? Да видим може ли да отбележите в коя част на Европа сте били и дали сте били в Европа или в Индия, в Америка или в Австралия. Може да не разкриете точно, но все таки, като съсредоточите мисълта си, все ще ви дойде една малка светлинка. И след туй ще намерите известна разгадка. Вие още не сте правили упражнения, а трябва да се правят много упражнения. Ние ще пристъпим към някои практически опити. От малките опити, от микроскопическите опити ще започнем.

1. Да направим един малък опит сега. Поставете лявата ръка на коляното си, повдигнете дясната ръка напред, свийте другите пръсти, само показалецът да остане навън. Сега не гледайте кой как си повдига пръста. Мислете за своя пръст.

Леко се поставя десният показалец в средата на челото. Мислете сега за това място тук. Движете пръста надолу полекичка между веждите, по носа, по дясната ноздра, по средата на дясната буза до горната част на ухото. После нагоре по въздуха над главата, напред, надолу и ще поставите пръста си върху палеца на лявата ръка. Концентрирайте се, наблюдавайте промените, които стават във вас. Себе си наблюдавайте. Теглете сега пръста си по лявата ръка нагоре, до рамото, след това под брадата, от дясната страна, зад шията и от задната страна на главата нагоре, после по горната част на главата, където са моралните чувства, над веждите, по дясната вежда, по бузата надолу, до брадата, след това ръката се поставя хоризонтално вдясно. Умът ви да е концентриран във вашата ръка – не се поддавайте на никакви чувства, защото те са лъжливи емоции, но гледайте на онова, разумното във вас. Ръката напред, пръстите се изправят, ръката се издига нагоре, след това се сменя долу при лявата.

2. Сложете сега ръцете на гърдите с отворени пръсти. След това ръцете се отварят настрани. Пръстите се свиват на юмруци и едновременно ръцете се прибират отпред на гърдите. Пак ръцете се разтварят настрани, пръстите се разтварят; свиват се пръстите, прибират се ръцете на гърдите. *(Това се прави три пъти.)* След това ръцете се слагат напред, настрани, пак напред, допират се палците, после пред гърдите, но пръстите са хоризонтално, след това ръцете се спускат долу.

Изпейте сега *Изгрява Слънцето!* *(Пее се с движения.)*

Забележка: В петък, на 23 февруари, ще има екскурзия до Витоша за тези, които могат, които са свободни; пък които не могат – за тях ще жертваме една неделя.

КАЧЕСТВА НА УМА, НА СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА

Двадесета лекция от Учителя
25 февруари 1923 г., неделя, София

КАЧЕСТВА НА УМА, НА СЪРЦЕТО И ВОЛЯТА

Тайна молитва

(Прочетоха се няколко теми върху „Предназначението на носа“.)

Изпейте *Изгрява Слънцето*.

Аз ще направя няколко бележки. Специално няма да обяснявам, но казвам: Природата има два метода, с които си служи. Тя има много други методи, но два основни метода има, чрез които си служи умът, служи си и сърцето, служи си и волята.

Умът може да привлече известна енергия към себе си, а същевременно може да отблъсне същата енергия. Умът има, тъй да кажем, наклон на площта. Движението по тази плоскост – това е поляризиране на тъй наречената съзнателна енергия или електричество на мозъка. Туй е необходимо, за да може да привлечете каквато и да е енергия от Природата.

Вие трябва да обикнете предмета, който изучавате. Това е първото правило. Не обикнете ли предмета, вие няма да имате абсолютно никакво познание, не можете да го учите. Защо? Понеже този предмет ще бъде в тъмнина спрямо вашия ум и вие, каквото усилие и да правите, няма да можете да го проучите. Най-първо умът ви трябва да хвърли известна светлина върху предмета. Ако чрез вашия ум не можете да хвърлите известна светлина върху някой предмет, вие не можете да го проучите, същевременно и вашето сърце не може да обикне този предмет. Следователно един предмет се обиква само тогава, когато ние видим неговата външна форма. Туй е обективната, предметната страна. Следователно, ако умът не е хвърлил светлина, сърцето не може да обикне;

тогава и вашата воля, и тя не може да завладее този предмет, т.е. не може да го използва. Да завладее – разбирам в широк смисъл. Тъй щото най-първо във вашето съзнание трябва да хвърлите светлина върху предмета, да обикнете този предмет и тогава да го схванете чрез вашата воля. Чрез тия три процеса вие може да се домогнете до онова знание, което Природата е вложила в него.

Сега първото нещо – вие не можете да мислите правилно. Ако вашият ум не върви паралелно с Божия ум, ако не е в съгласие с Него, вие не ще можете да мислите правилно. Това е един от законите. Следователно, ако вие вървите в разрез с Божествения ум, вашата енергия ще се разпръсне и дейтелността ви постоянно ще се парализира. Туй е първото нещо. Иначе който и да е от вас трябва да бъде в съгласие с Божествения ум. Да е в съгласие с Божествения ум – разбирам да е в съгласие със законите, по които действа Божествената мисъл. Един учен човек може да не е религиозен, може да е безверник, може да има разни философски вярвания за Бога, такива, каквито обикновените религиозни хора нямат, но като изпълнява законите на мисълта или законите, които са в Природата, той постига резултати. Защо? Защото той съблюдава по какъв начин върви Божествената мисъл. Тъй щото не се лъжете от външната страна на нещата. Вие сега ще кажете: „Аз се моля.“ Може да се молите и пак да не спазвате Божествените закони. Следователно Божествената мисъл тогава не ще може да проникне в ума ви.

Сега не е достатъчно само да видите известни предмети, защото виждането на известни предмети още не може да породи мисъл у вас. То може да породи само един усет. Например ако видите някой човек, вие ще имате за него известна външна представа. Докато дойде онова вътрешно общение между неговия ум и вашия, трябва да минат ред процеси. Сега вие може да кажете тъй: „С хората ние можем да разговаряме, понеже ги виждаме, знаем как, но с Бога как можем да разговаряме?“ Добре, ами по телефоните как разговарят хората? Те виждат ли субекта? Сложиш си слушалката: „Дзънн... ало!“, чуваш от другия край, почваш

да разговаряш. Значи и в Природата има такива слушалки. Ако ти можеш да се домогнеш до такава една станция и да си платиш, тогава ще можеш да разговаряш. Ще питаш: „Мога ли да разговарям с еди-кого си?“ Ако ти кажат, че може – ще можеш. Някой път ти кажат, че не може, и ти ще чакаш след един ден, след два, три дни, след един или два месеца. Но дадат ли ти обещание, ти трябва да бъдеш точен, математически точен – дойде ли времето, веднага на телефона – вземи слушалката и слушай! Отличен е този телефон, не както тукашните телефони – да зъзнеш. Стига да ти обещаят, ще го получиш.

Първото нещо е това – трябва да имате ясна представа за тия велики закони, които господстват сега. Аз съм забелязал – някои ученици на окултната наука както в Америка, така и в България, са такива изменчиви натури! Те мязат на мъгли и на движещи се облаци, на пара. Тук имаме ред статистики. Тия ученици са толкова неустойчиви в характера си! Аз съм намерил светски хора, които не познават Бога, които са сто пъти по-устойчиви от тях. Например такъв един ученик може да ти каже, че ти си от Черната ложа. Хубаво, опиши кои са качествата на хората от Черната ложа. В Природата няма скрито-покрито. Скрито-покрито има само за хората, които не виждат, но в Природата всяко нещо е строго определено. И като кажем, че един човек е от Черната ложа, това е наше схващане. В Невидимия свят нямат такива идеи, каквито имаме ние тук. Черната ложа – това е едно философско течение в Невидимия свят. Божественият план на нещата може да се разглежда от двояко гледище. Аз задавам въпроса: ако тия грешници – черни братя наречени – съществуват, то как им е позволило Провидението за толкова хиляди години да бъдат господари на Земята и как им е дадена власт? И Христос казва: „Иде князът на този свят.“ Иде като княз. Кой му е дал тази власт? Тези от Черната ложа си имат свои закони. И вие се намирате под тяхното управление и контрибуция им плащате. Питам тогава: как ще оправдаете вие това с Божествената Мъдрост? Ако е тъй, както тясно схващаме ние въпроса, как е допуснал Господ тия, лошите

хора, да управляват Природата? Не, не са лоши те, не си правете илюзия. Един черен брат, той е философ, може да ви заблуди. Един дявол, като го осъдили, че лъже, казал: „Аз не лъжа, всякога говоря истината.“ То значи: „Когато говоря на себе си, никога не лъжа.“

Е, по какво се отличават сега Бялата и Черната лежа? Аз ще ви представя две качества толкова съществени, че да имате една ясна представа. Сега на всичките ония ученици, които ме слушат тук, казвам: да не ходят да бърбят това, което чуват тук. Аз ви държа отговорни в Школата. Ще си пазите езика – като говорите, да знаете как да говорите. Тъй да плещите не се позволява – този ваш език ще се парализира. Ето по какво се отличават двете лежи – и Бялата, и Черната лежа употребяват Светлината като едно средство. И едните, и другите си служат със Светлината, но как? Един маг от Черната лежа със Светлината си служи само за себе си. Ако един такъв маг иска да погледне колко е часът, той ще обърне Светлината към часовника и вижда колко е часът, само той го вижда. Когато иска да изследва нещо, той отвори, светне си и знае кое как е, но бързо след това той скрива тази Светлина. Тази Светлина той я държи специално само за себе си, а за другите тя е скрита. Тя е изключително за него. Той за окръжаващите не се грижи. Казва: „На тях не им трябва Светлина.“

В Бялата лежа е обратното. Един бял маг си запалва лампата и чете, но той навсякъде върти Светлината. Като извади своята лампичка, почва да я движи и като я движи в кръг наоколо, осветява цялото пространство, тя служи на всички. Следователно по тия две качества се отличават те. Ако един човек държи скрита светлината си, той следва пътя на Черната лежа; ако светлината му е отворена и за другите, той е от Бялата лежа. Това са качествата. Това е философия, така разбирайте нещата! Няма какво сега – нека ми дадат нещо от Библията, което да докаже, че не е така. Обаче за да е така, и едните си имат причини, и другите си имат причини. Няма какво да ги осъждаме. Този човек, който крие светлината си, той има причини. „Ама защо той да

не си отвори своята лампа?“ Питам: онзи фотограф, който снима човешките лица, отваря ли камерата обскура, отваря ли цялата светлина? Не, само една малка дупчица ще отвори към човека, когото ще фотографира. Той е умен. Другояче като остави цялата пластинка отворена, няма да може да фотографира. Следователно условията, при които черните братя живеят, са такива, че трябва да крият светлината си. Толкова са еволюирали те! Следователно, ако се връщаме на този уровень, на който е Черната ложа, тя е останала назад в своето развитие, тя е в корените долу, в най-гъстата материя. Там Светлината е непотребна. Понеже Бялата ложа е излязла вън от гъстата материя и е влязла в по-рядка материя, тя може да употреби своята Светлина. И двете ложы работят за общия ход на Природата. Има закони, които регулират действията на едните и на другите. Когато един маг на Черното братство и един маг на Бялото Братство се срещнат, те се здрависват, говорят си приятелски и пак се разделят приятелски.

Един от старовремските светии имал двама души ученици – те били ревностни на своя учител. Те били християни още от първата епоха на християнството. Един ден и двамата излизат, правят си една разходка из езическия свят, но срещат един езически жрец и казват: „Сине дяволски, откъде идеш?“ Този си вдига тоягата, счулва главата на единия, после на другия – и двамата простира на земята. След туй среща учителя на двамата ученици, който му казва: „Братко, откъде идеш?“ „Как, ти ми казваш братко, питаш откъде ида? Сега, преди малко, аз срещнах двама от твоите ученици и ги прострях на земята.“ „Радвам се, че ти си им дал един хубав урок, да знаят как да приказват.“ Когато някой черен маг простре някого на земята, белият маг му казва: „Аз се радвам, че си ми дал един добър урок, да знае как да употребява езика си.“ Следователно нямате право да кажете на някого, че е от Черното братство. Като дойдете до дълбоката наука, трябва да се пазите да не съдите. „Не съдете, да не бъдете съдени.“ Туй е за учениците, не е за света. Научно изучавайте тия велики закони, но не съдете, не е ваша работа. Научно изучавайте тия постъпки, защото като

съдите, и вашите постъпки на същото основание ще бъдат съдени. Като спазвате тия правила, умовете ви ще бъдат спокойни. Сега аз зная – мнозина от младите и от старите ще дойдат и ще кажат: „Знаете ли вашият Учител от коя лежа е?“ „От коя е?“ „Е, от Черното братство.“ Хубаво, аз ви казвам кой е от Черното братство. Щом някой си гледа часовника и свети само на себе си, от Черното братство е. Но щом тази Светлина навсякъде свети, не е от Черното братство. „Ама знаете ли какви са неговите намерения?“ Какви са неговите намерения? Всичките лоши намерения стават все в тъмнина. „Ама знаете ли какво говори?“ Всичките лоши разговори стават на тъмно. Ако искам да направя нещо лошо на някого, ще му кажа:

– Ела!

– Какво?

– Аз ще ти подшушна на ушите, но слушай, само между тебе и мене да си остане. Аз имам доверие само на тебе, ти си мой приятел. Слушай, онзи, той е един първокласен вагабонт, да се пазиш от него, шмекер е. Той следва Школата, ама... туй да го пазиш, да не го казваш.

И той ще иде при друго лице, ще му пошепне: „Слушай, ще ти кажа нещо, то е тайна.“ Всичко уж в тайна!

Питам сега: кой е от Черната лежа? Не, между учениците тия неща не трябва да стават, защото сега живеем в един век, където няма скрито-покрито; едно време имаше, но сега завесата е раздрана. Има толкова пропуквания в тази театрална завеса, че хората вече през завесата виждат какво се върши вътре, карагъзлъци няма вече. Всеки един от вас може да провери това. Опитайте някой път съзнателно да кажете една лъжа и вижте, наблюдавайте се в огледалото – има едно коренно изменение в лицето ви – очите ви са изменени вече. Може да направим опит с вас. Туй ще го направя, за да видите, че лицето се изменя. Кажете една велика Истина, Божествена – веднага по обратния закон лицето ви се изменя, изменят се и очите ви. Промяна става при всяка една мисъл. Аз говоря за мисли, чувства и волеви действия, съединени в едно и съществуващи като един

съзнателен акт на човешкия Дух. Всеки един съзнателен акт се отразява върху лицето ви. Туй трябва да го знаете. Следователно ще се огледате, ще се видите и ще кажете: „Аз ще оправя тази погрешка.“

Сега да се върнем към онзи вътрешен принцип на ума. Значи щом вие мислите само за Черното братство и виждате хора все от Черното братство, вие сте свързани с него и сте негови членове. Това е закон. Защото каквото човек мисли, това и става. Ако аз подозирам всеки един човек в престъпление: Иван, Драган, Петко – всички тия десет-двайсет души аз ги нося в ума си и тия хора ще ме покварят. Затова Христос казва: „Любете враговете си.“ Избавлението сега иде чрез Любовта. Любовта е за ученика. Защо? За да го избави от всичките тия души, от всичките тия форми. Чрез Любовта той ще изхвърли всички тия форми и ще внесе хармония в ума си. Това е едно Учение. Аз няма да критикувам, но ще констатирам един факт. Някой път констатирай злото и извади поука за себе си, пък и друг нека извади поука, но никога не се занимавай с него; да го държиш както един светия го държи в ума си, да мислиш за всичките негови прегрешения, защото иначе ти ще се спънеш в своята еволюция. И обратното е вярно. Сега, ако ние мислим за хората Добро, с това ние привличаме противоположни сили в Природата към нас. Например ти си болен, нали? Мога да ви дам сега един начин за лекуване. Може да се лекуват двайсет и пет процента по този начин. Той е следният. Болен си – престани да мислиш за каквито и да е болни хора. Тръгни из града и почни да мислиш за здрави хора, изхвърли из ума си всичките болни хора и почни да търсиш само здрави хора. Срещнеш болен човек – не го поглеждай. Срещнеш ли какъвто и да е здрав човек – дръж го в ума си; и няма да се минат ден, два, три – ти ще почувстваш едно облекчение. Това е един начин за освежаване. Хора, които страдат от болести, имат тази слабост, че те се намират под влиянието на болни. Българите имат една поговорка, аз не искам да ви я приведа, но сега съм заставен да ви я кажа. Може да я вземете в лоша форма, но аз ще ви я кажа в един

широк смисъл: „Краставите магарета през девет баира се намират.“ Болният търси болни. Той, като срещне някой болен, започне: „Ама знаеш ли как е стомахът ми от пет-шест месеца?“ После разправя еди-кой си лекар какво казал. И другият казва: „А ти знаеш ли моят стомах как е?“ И двамата ще тръгнат – че единият за стомаха, другият за стомаха. Намерят трети, пак започнат – търсят се. Не е този начинът за лекуване.

Това е един начин, чрез който болестите се увеличават и се разплодяват. Не разправяй за своята болест! Срещни здравия човек и мисли за здравия му стомах, кажи: „Я ела у дома, аз искам да те нагостя.“ Ами че така може да се лекувате. Направете един опит! Като намериш десет души здрави, дай им едно угощение, а ти седни с тях и ги гледай. Като ги нахраниш така четири-пет пъти, и ти ще оздравееш. Ами че този, здравият човек, като яде, произвежда една музика, създава се едно оживление и ти ще забравиш всичките болести; тези здрави хора внасят една нова енергия. Разбира се, този начин на лекуване е скъп – да храниш десет души по двайсет лева, това прави двеста лева. Като ги нахраниш четири-пет пъти, ще похарчиш хиляда лева. Една докторска визита някой път струва и повече. Следователно аз ви казвам туй правило, за вас е то; няма да го казвате навън, няма да си служите с него, само за вас е. Някой път аз ви давам някое правило за лекуване и вие, без да сте го опитали, отивате да лекувате хората. Най-първо те няма да ви вярват и наместо да внесете в тях една положителна мисъл, вие ще ги направите негативни, те ще кажат: „Аз съм толкова учен, нямам други методи, ами тия хора дошли да ми разправят да викам десет души, да ги гощавам.“ Не говори: ти си направи опита за себе си и ще имаш един отличен резултат.

И после, всички тия десет души ще оставят по нещо и психически. Тия десет здрави хора ще оставят своите добри влияния в дома ви. Ама ти, като ги викаш, не им казвай, че понеже си болен, затова ги гощаваш. Нищо не им казвай! Те като дойдат и се нахранят, ще кажат: „Господ здраве да ти дава, хайде, оставяме нашето благословение.“ Следователно

умът трябва да се тури в хармония. В живота си всякога трябва да търсим ония хора, които мислят здраво. Никога не разсъждавайте, не мислете заедно с един фанатик – оставете го настрана. С един човек, който се съмнява, не разсъждавай. Всички ония, които имат отрицателни качества на ума си, остави ги настрана. Търсете хора, които имат положителна мисъл и които мислят здраво. Ако вие, учениците на тази Школа, бихте постъпвали по този начин, щяхте да имате по-добри резултати, отколкото сега имате. Аз някой път гледам – и тук, и в провинцията почват да образуват малки школи, скрито да се учат. Ама каква школа ще образуваш? В света има само една велика Божествена Школа. В Природата скрито-покрито няма. Ще викаш някого да го лекуваш. Е, как ще го лекуваш? Ще го лекуваш, както онзи българин, който лекувал едного от треска. Направил му една муска, завързал я на врата му, залял го с един котел вода и той оздравял, но самият лекар след това лежал шест месеца от треска. Треската минала върху него.

В Природата има един закон, според който трябва внимателно да се постъпва, когато ще лекувате някого – трябва да се пазите. Ако един човек е болен и Природата по този начин прати всичките отрицателни сили да излязат през него, той е в дадения случай един канал, а ти, като не знаеш това, правиш подпушвания. Тогава тя казва: „Откъде да излезе?“ Хване тебе и те направи канал. Няма избавление. Тъй щото, когато лекуваш някого и искаш да му помогнеш, ще гледаш да намериш друг да го замести. Как? Да кажем, болен е някой човек, искаш да му помогнеш, ще намериш някоя костена жаба, ще я донесеш вкъщи и ще пренесеш болестта в костената жаба, а след това ще я пуснеш да си върви. Тази болест, всичкото зло, ще иде в костената жаба. Например българите как лекуват? Те лекуват доста сполучливо. Имаш брадавица или някой лишей – българинът ще отиде у някой бакалин, ще открадне бучка сол, защото като открадне, тя стане положителна – положителен е и той. Той ще я открадне и няма да мисли за морал и когато се разсипва Месечината, ще обиколи брадавицата с бучката сол и ще каже: „Както се

разсипва Месечината и както се стопява тази бучка, тъй и брадавицата да изчезне.“ После хвърля солта и брадавицата изчезва. Лекарят ще реже това-онова, а с тази сол, като обиколи с нея брадавицата, тя изчезва. Е, как ще обясните това? Може да направите опит. Ще си го обясните, че солта като един канал е привлякла ония течения в Природата, които поддържат тия брадавици. Тя е канал, привлякла ги е. Нищо повече! С камъче не става, а със сол, с нещо, което се разтопява. И с пипер не става, със сол само може. Туй сега един лекар ще го нарече суеверие. Както и да е, резултат има. Има много баби, които лекуват по този начин. Бабата ще каже: „Ще ми донесеш крадена сол една бучка.“ С тази сол тя ще обиколи брадавицата. Стига да се излекува човек, нищо от това, че солта е крадена. След като ти се излекува брадавицата, иди, кажи на бакалина: „Извини ме, откраднах малко сол, но ще ти я платя колкото едно кило.“

Ето как трябва да направим. Открадни и после иди плати за цяло едно кило. Кажи: „Ще ме извиниш.“ Кажи си истината: „Трябваше да си лекувам една брадавица, та взех една бучка сол. Понеже сега брадавицата ми оздравя, искам да поправа моралната си погрешка. Моля те, кажи, колко струва солта, че да ти платя за цяло кило.“ Бакалинът ще почне да се смее и ще каже: „Няма нищо!“ Няма бакалин, който ще иска да му платиш. Сега вие ще разбирате моята мисъл правилно. То е наука. Ще кажете: „Значи тук ще трябва да лъжем или да крадем ли?“ Не е крадене това. Ако ти идеш да вземеш една малка бучка сол от един чувал, крадене ли е? Аз питам: този бакалин от баща си ли я взе тази сол? Природата с милиони години работи за тази сол, а той ще ти каже, че нямаш право да вземеш една бучка. Престъпление било това! Не е престъпление! Той не е работил за нея. Питам: ами онзи, който е орал земята, сам ли е работил? И Слънцето е работило. Е, ако ти вземеш едно кило жито, за да спасиш дома си от глад, това кражба ли е? Не е. Има неща в света, които са изключителни. И такъв човек, ако вземе от моя хамбар, аз ще му кажа: съжалявам, че ти не си имал достатъчно вяра в мен – аз можех да ти дам повече. Та

казвам: моралните неща са от друг характер. А туй взимане на малко сол, или минал си някъде, ябълка паднала на пътя, ти я вземеш – това е относителен морал. Аз няма да взема ябълката, понеже като ме видят, ще ме охулят – аз ще се отрека от едно благо.

Второто положение е такова: вашите чувства трябва да бъдат строго отмерени. Никога да не се опитвате да кажете, че обичате някого, ако всъщност не го обичате, защото думите ви ще произведат обратен ефект. Може да кажеш някому, че не го обичаш – това ще произведе правилен ефект. Защото ако кажеш, че го обичаш, а ти го обичаш, не са думите, които произвеждат ефекта на действията вътре. Не всякога можеш да кажеш обратните думи. Някой път може да кажем някому Истината, за да му угодим. Не, ние имаме всичкото желание тия думи да произведат добър резултат. А някой път може да кажем най-хубавите думи, но да имат лош резултат. Следователно всичките думи, които са продиктувани от здравите мисли, от здравите чувства и здравите действия, привличат. Тогава законът е следният: умът ни трябва да върви успоредно, паралелно с Божия ум. Нашето сърце трябва да върви успоредно, паралелно с Божието сърце. И волята ни трябва да върви успоредно с Божията воля.

В тия три направления ние трябва да бъдем в съгласие с Природата, в съгласие с Божествените действия. Например за ученика има един особен морал, нали? Да допуснем сега, че вие излекувате някого. Поставете си ръцете над главата му и той оздравее. Той дойде и ви благодари: „Аз съм много доволен от вас, че ме излекувахте.“ Вие ще кажете: „Аз не те излекувах, Господ те излекува.“ Ти замълчи, не казвай, че Господ го е излекувал, но в себе си признай факта. Помисли за великия закон, чрез който всички хора се лекуват. В себе си трябва да съзнаеш правото. Някой ще покаже смирение: „Аз не те излекувах, Господ те излекува.“ Не, съзнай в себе си, че с туй, което си направил, ти си послужил само като един носител на тази Божествена енергия, за да помогнеш на някой твой брат, и се радвай в душата си, че тази Божествена сила е проработила и в тебе и е дала добър резултат.

Като дойдем до волевите действия, там стават най-големите стълкновения. Представете си, че вие, двама-трима души, сте гладни, минавате покрай едно дърво, на което има само една ябълка, и вие, тримата души, се устремявате да я вземете. Единият взима по-рано ябълката, другите двама ще се разгневят. Не осъждай онзи, който я е взел по-рано. Спри се и благодари, че той е взел ябълката, не считай, че неговите действия са криви. Няма да се минат десет-петнайсет крачки или сто-двеста метра, тримата ще намерят друго дърво, пак с една ябълка – нея ще откъсне вторият. Третият – и за него има едно дърво с една ябълка. Тъй че след половин-един час ще бъдете задоволени и тримата. Но ако се скарате, тогава Провидението ще докара един вятър, ябълките ще паднат и няма да ги намерите.

Сега да ви преведа този закон за трите ябълки. Първият му превод е за това: да видите как действа той в Природата. Да допуснем, че вие, трима души, сте бедни. Вървите по пътя и срещате един благодетел. Но той има пари само за одного от вас и нему дава. Не завиждайте, че той ги е взел. Защото с този богат човек, който е с пълна кесия и я е отворил за одного, едновременно с него и други двама богати, и те са отворили кесии си, ще дойдат до другите двама бедняци и ще дадат и на тях. Благодарете, че един от вашите приятели се облагодетелства – това ще намерят и другите двама. Ако вие се скарате, няма да намерите другите двама богаташи с отворени кесии. Сърцето им ще се затвори. Законът е такъв. Ако ние вярваме в Бога, Бог е, който отваря и затваря човешките сърца. Тъй казва и Писанието: „Бог е, който отваря и затваря сърцата на хората в света.“ Следователно вие имате недоразумение помежду си. Как ще го поправите? Ще дойдете в съгласие с този велик закон, ще действате паралелно с него, Божествената енергия ще дойде, сърцата на хората ще се отворят и вашето сърце ще се отвори. Всичките противоречия тогава ще изчезнат. Туй е като закон. Ще проверите този закон. Туй може да го направите един, два, три пъти, за да дойдете в съгласие.

Е, мъж си, някой път ще се скараш с жена си. Направи

опита и ще видиш, че утре ще се отвори сърцето на жена ти. Но ще се обърнеш към Господа и Той като дойде, ще потече тази сила, ще почне да тече Божествената енергия през жена ти и децата ти. Действаме ли по човешки, тогава всички тия ключове се затварят и ние се намираме в един безизходен път, ще работим много, но няма да има плодородие и трудът ни ще отива напразно. И опасното е там – аз забелязвам, че всичките влияния отвън сега са насочени върху вас и внасят едно раздвояване в ума ви. Те искат да кажат, че вие не сте на правия път, за да прекъснат съобщенията ви с Бога. А щом прекъснат съобщенията ви с Бога, вие сте вече в тъмнина, в пътя на Черното братство. Е, хубаво, да допуснем сега, че някои се съмняват в мен. Аз ще приведа факта: някой се съмнява в мен, казва: „Дали нашият Учител ни говори Истина, или не.“ Вие казвате, че Христос говори Истината. Ами Христа виждали ли сте Го? „Ама нашите свещеници...“ Питам: туй, което аз зная, което аз говоря, вашите свещеници правят ли го? „Ама те са ръкоположени!“ Аз днес сто попа мога да опопя, но те попове стават ли? Тогава тия попове ще мязат на мъжа на онази българка, която сама го опопила. Викнала мъжа си, дала му една китка босилек, дала му и едно котле с вода и той започнал да ръси. Идва владиката: „Кой ти даде тебе правото да ръсиш?“ „Жена ми ме опопи.“ Вика я той: „Ти какво право имаш?“ „Как! Мъж ми е, аз мога да го опопя!“ Това е разбиране. Това може да не е право, но е разбиране. Сега обаче като окултни ученици вие се намирате в едно противоречие, раздвоявате се. Хубаво, аз нямам нищо против туй. Всичко, което аз ви уча, поставете го на строга критика. Ако намерите, че фактите, които ви давам, не са верни, отхвърлете ги, но не отхвърляйте Истината, без да я опитате.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Повярвайте в Господа Исуса Христа. Аз проповядвам едно учение – Единство в Бога, и казвам: във всичките времена само Господ е говорил! Каквото хората са говорили, то е изчезнало, а туй, което е останало да живее през вековете, то е само Божествено. Следователно туй, което е преживяло всичките религии, то е Божествено. И от туй, което аз говоря,

само което е Божествено, то ще остане. И казвам: в света само Бог говори, само Неговите мисли са положителни и само те принадлежат към действителния свят, към Божествения свят. Приемете ли вие, че Бог говори в мене, вие ще Го опитате, но усъмните ли се в мене, и в Бога ще се усъмните, няма да имате никакви резултати. Даже този, който вярва в Бога, усъмни ли се някога, може да помисли, че и лъжата му помага. Затуй първото нещо е: няма да се съмнявате. Защо ще се съмнявате? Вие имате ум, имате сърце, имате и воля. Отворете вашата светлинка – проверете! Вижте колко е часът ви. Ако е 7 часа сутринта, ако е 12 часа на обяд, вие сте от Бялата лежа. Ако е 7 часа вечерта и 12 часа вечерта, вие сте от Черната лежа. Нищо повече! И едните носят 7 и 12, и другите носят 7 и 12. Ама у едните при 7 Слънцето е над зенита; у другите при 7 Слънцето е под хоризонта, а при 12 Слънцето е под краката. При учениците на Бялото Братство Слънцето изгрява, а при учениците на Черното братство Слънцето залязва. По това се отличават учениците на Бялото Братство от тия на Черното братство. И тъй, щом усетите това състояние, вие може да го измените. Ще се обърнете към Бога, ще се поляризирате, ще кажете в себе си: „Истината е една, Бог е един Бог, който се проявява, Той е Любов, Мъдрост, Истина.“ Нищо повече! Понеже Бог е Любов, Мъдрост, Истина, ние не можем да бъдем излъгани от никого, защото живеем в тях. Това е една формула, която ще прилагате, когато искате да разрешите някой въпрос.

А важно е за вас да укрепнете по дух! Аз желая всички ученици да имате воля, да имате стремеж съзнателно да укрепнете. Вие сте били вече в единия път, някои от вас сте служили толкова години на тази лежа, няма какво да се връщате назад. И в какво се състои значението на Черното братство? Аз някой път ще се спра да разгледам какво се придобива в Черната лежа и какво в Бялата лежа, т.е. какво се придобива от едните и от другите сили. И ще видите, че при сегашните условия, в които се намираме, по-голямо превъзходство имат силите на Бялото Братство. А Черното братство си служи за свои цели с излишъка на тази енергия,

която Бялото Братство не може да употреби, и я праща към центъра на Земята. И тъй, ще знаете: Истината е една в света! И когато някой ви говори нещо за Бялата и Черната лежа, тия са отличителните им качества, да ги помните. На ученика от Бялото Братство Слънцето му е на изток, в 7 часа сутрин изгрява, а също е и над главата му в 12 часа по обяд. Затова духовете от Бялото Братство, които идват в сеансите, носят големи звезди или на челото, или над главата, а онези от Черното братство нямат никакви звезди. Всеки един дух от Бялото Братство, който ще се яви, ще има или една петоъгълна звезда на главата си или на челото си, или един светъл кръг около главата си, или пък светла аура по цялото си тяло; тази аура и денем се вижда – той издава Светлина от себе си. А онзи, който е от Черната лежа, няма никаква звезда, никаква Светлина около себе си. Тъй е сега. Може да ви говоря някой път за това, за да не се смущават умовете ви. Черният маг не може да има звезда – тя изгасва, защото този маг крие светлината си. Той ходи в тъмнина, иначе в Светлина ще се издаде. Щом си тури звезда, той става член на Бялото Братство. Ако един черен маг се опита да си тури звезда, въпросът е свършен, изключват го от Черното братство. Той или трябва да се покае, да се върне назад, или да мине в Бялото Братство. И ако някой ученик от Бялото Братство иска да си изгаси Светлината, същият закон е и за него – той престава да е от Бялото Братство.

Във всичките ваши действия умът ви трябва да бъде буден, сърцето ви трябва да е будно и волята ви трябва да е будна. Като направите някоя погрешка, трябва всякога в себе си да я констатираме, не я разправяйте навън. Ще я забележите, ще кажете: „Това е погрешка.“ Така ще знаете буден ли е умът ви. Писанието казва: „Ако сами себе си съдим, няма да бъдем съдени.“ Значи ако ние констатираме малките си погрешки, тогава от Бялото Братство казват: „Този е един достоен ученик.“ Но ако ги прикриваме, те отбелязват това. Направил си една погрешка – констатирай я и ти ще я поправиш. Смел бъди, да не те е страх да я констатираш. Констатирай я, но правилно, и въпросът ще бъде изгладен. Писанието казва:

„Господ ще заличи всичките ви прегрешения, няма да ги помене, ще ги хвърли зад гърба Си.“

И тъй, умовете ви да бъдат положителни, сърцата ви да бъдат положителни и волята ви да бъде положителна, т.е. умовете ви да действат успоредно с Божия ум, сърцата ви да действат успоредно с Божието сърце и волята ви да действа успоредно с Божията воля. Това е философия. Това е закон за учениците на Бялото Братство.

Да изпеем тихо упражнението *Бог е Любов*.

Тези упражнения вие сте ги направили песни, не са вече упражнения. Аз искам с тия упражнения да придобиете концентриране на ума – не влагайте мисълта, че те са нещо извънредно, че не можете да ги пеете. Те са само за концентриране на ума.

Сега аз бих ви дал друго едно упражнение. (*Учителя свири и пее.*)

Няма сила като силата на Духа; само силата на Духа е сила Божия.

Първото нещо: ще се учите да се концентрирате, да внасяте ума и сърцето си в песента. Когато изучавате музиката, вие трябва да имате Любов към Бога. Всички ония възвишени същества, когато се приближават към Бога, с песни се приближават, а след туй идва мисълта. Там всички пеят. Ако вие бихте слушали един ангелски хор или един хор на светиите, вие ще разберете какво нещо е пеенето. Тук пеенето го считат за срам. Казват: „Само младите трябва да пеят.“ Но когато старите пеят, или когато пеят тъй наречените напреднали души у тях, има едно чувство на преживяване и дълбочина на Духа. А сега има едно заблуждение, че само младите може да пеят хубаво. Млад човек е онзи, който иска да прояви Божията Любов. Когато човек е в началото на Божията Любов, е млад, а когато човек прояви най-високата струя на Божията Любов, той е стар. Младият е в началото, а старият е в края на една и съща песен. И двамата са едно цяло. Ние ги разделяме, но те са едно.

Размишление

ПРОИЗХОД НА ПРАВИТЕ МИСЛИ

Двадесет и първа лекция от Учителя
8 март 1923 г., четвъртък, София

ПРОИЗХОД НА ПРАВИТЕ МИСЛИ

Тайна молитва

(Прочете се резюмето върху „Предназначението на човешкия нос“.)

Тема за следващия път е „Влиянието на планетите върху човека“. Втора тема: „Произход на музиката.“

Вие считате първата тема за мъчна, но и втората е мъчна. Не че вие ще разрешите въпроса за влиянието на планетите, но като мислите върху този предмет, ще ви дойдат някои нови мисли. За да може да напишете една мисъл, през колко процеса трябва да минете! Първо трябва да създадете нейната форма, затова дълго време ще мислите; след като създадете тази форма, трябва да я обикнете. След като я обикнете, ще се роди у вас желание да я изразите, т.е. волята ще дойде, ще седнете и ще почнете да пишете. През три процеса трябва да мине една мисъл, за да се изрази: мислене, чувстване и писане.

Тази вечер ще ви говоря върху темата *Произход на правите мисли*.

В Природата съществуват първични типове или първични форми, по които съвременната мисъл се гради, т.е. тази мисъл, която е нова за нас, тя иде от едно по- високо поле, тя е предшествана от друга. Първият в света, който е почнал да мисли, е Бог. Или, тъй да кажем, в началото на Битието Той е проектирал една своя мисъл и тази мисъл е възприета от всички окръжаващи Го същества, които влизат вътре в Божествения свят. Те възприемат тази мисъл и почват да я пращат в по-долните светове. Следователно мислите, които имаме, от какъвто характер и да са, тия мисли са дошли от другаде. Сега ако у вас дойде мисълта за Любовта, как ще

се изяви тази любовна мисъл? Сега ако ние употребяваме думата *любов* тъй, както е в български или английски език, първото нещо, което ще влезе в ума ви, то е: ще имате едно изопачаване на Любовта – няма да помислите за онази същинска Любов, но ще помислите за известна нейна форма. Като кажете *любов*, вие ще си представите две величини или две числа: $1+2$, и ще кажете, че $1+2=3$; тъй е аритметически. Или ще кажете: $a+b=c$; тъй в алгебрата се слагат тия форми. Старите хора пък, които чуят думата *любов*, ще кажат: „Дъщеря ми и онзи, младият момък от другата фамилия, тя и той, и двамата са равни на някаква величина – сватовщина ще стане.“ Но това не е Любов. Събирането на двама млади на едно място, това Любов ли е? Не е Любов. Ако събирането на двама млади заедно означава Любов, тогава ако съберете два камъка на едно място, може ли да се залюбят? Или ако съберете два цвята или две зелки, или два картофа един до друг, може ли да се залюбят? Това Любов ли е? Сега хората мислят, че като се докоснат един до друг, Любов имало помежду им. Не, не, това не е Любов. Ние схващаме нещо като Любов, но то не може да се изрази.

Сега, интересно е коя е първата мисъл, която се е появила в човешкия живот? Аз ще ви задам и трета тема: *„Първата съзнателна мисъл, която се е явила в човешкия живот.“*

Първите мисли са Божии мисли. Следователно всички мисли, които произтичат от Бога, от Първия извор, са прави мисли, в които абсолютно няма никакъв дефект. Ако ние схващаме тия мисли прямо, наричаме ги прави мисли. Те не са опетнени. В тях се съдържа първият превод на Битието, на същността на нещата. Значи тия мисли, които произтичат от Духа Божи, от Първия източник, те се наричат прави мисли. За да може да разберете една права мисъл, непременно Бог трябва да ви е очукал – трябва да имате тази Божествена светлина. Мисълта – това е велик принцип, който се съдържа у Бога. Той мисли, а всички ние мислим по отражение на тази Божествена мисъл. Бог съпоставя две живи същества в съотношение да възприемат тия Божествени мисли. По същия закон и ние съпоставяме нещата в нашия живот. Само

че Бог ги съпоставя тъй, че в тях има хармония, пък ние ги съпоставяме тъй, че в тях няма хармония. Например вземете сега образуването на сегашните семейства. Вие не вниквате в един млад момък, да видите каква е неговата мисъл, какво е неговото сърце и неговата воля, но вие се влияете от неговата външност: колко е висок, снажен ли е, здрав ли е, богат ли е, има ли доход, може ли да говори, много да се хвали и тем подобни. Туй ще вземете под внимание и въпросът ще се уреди. Казвате: „Откъде да знаем дали е умен, или не?“ Че първото нещо: ако той е умен, мисълта е взела участие в строежа на човешкото тяло. Височината е създадена от мисълта, широчината е създадена от сърцето, а дебелината е създадена от волята. Нищо повече! Следователно у един човек математически ще изчислиш височината, широчината, дебелината. Да кажем, че той е висок 175 см – значи умът му е равен на 175 см. Сърцето му е равно на широчината – вие може да вземете широчината на гърдите. А дебелината иде от волята. Тъй – между височината, широчината и дебелината и между ума, сърцето и волята има известно съотношение. Математически вие може да извадите една формула какъв е умът, какво е сърцето и каква е волята на един човек. И турците имат една специална поговорка, но ако вие не можете да ѝ дадете правилен превод, ще извадите едно криво заключение. Те казват тъй: „Туй, което у хората е късо, у Бога е бял.“ Късите хора са бял на Бога. Туй, бял на Бога – това е един превод, то е една форма, взета отнякъде, но изопачена, изкривена. Разбира се, сега може да се зададе въпросът коя е причината, че някои хора са високи, а други – къси? Късото, то е закон на израждане, но само тогава, когато всичките части на човешкото тяло са несъразмерни. Това показва, че в мислите, желанията и волята е настъпила една дисхармония и оттогава човек е почнал да се деформира. В израждането си човек е почнал да става дребен, а пък когато идеите царуват, човек почва да расте. Статистически данни показват, че в Англия, откак жените почнали да работят за добиване граждански права като мъжете, те са израснали на височина, с пет сантиметра са станали по-високи. Следователно

правите мисли, Божествените мисли дават растеж на човека. Височината – това е първият подтик на растеж. Правите мисли на духовете дават широчина на човешкия организъм, те засягат сърцето. А правите мисли на човешките духове – те създават неговата дебелина, неговата плътност. По туй ще познаете една Божествена мисъл – тя трябва да има дължина, т.е. Божествените мисли са безконечни в своето движение. Мислите на духовете се познават по широчината си, а човешките мисли – по своята плътност, т.е. солидни мисли са те. Казваме: здрава мисъл има този човек, т.е. той е идеен човек, здраво, плътно мисли.

Правите мисли са необходими. И всички трябва да се занимавате с онзи закон за правилното съпоставяне на нещата – да знаете как да ги съпоставяте в даден случай. Представете си например: срещнете някой ваш приятел, този, с когото си симпатизирате – ще го погледнете, ще му се усмихнете. А като срещнете друг, с когото във вашето познанство не сте така интимни, ще се поклоните малко сериозно. Тогава питам: защо на одного ще си отворите очите, ще си вдигнете устните нагоре, ще се поусмихнете, а с друго ще сте сериозни? Какви са подбудителните причини? Може ли да заключите, че всеки, който ви срещне и ви се ухили насреща, ви обича, а който не ви се ухили, не ви обича? В това има нещо вярно, но има и нещо невярно. Турците са толкова лековерни, че ако един турчин го срещне някоя жена и му се усмихне, той ще каже: „Любов има тя към мене, в очите ми се засмя.“ И тази турска глава не можеш да я убедиш в противното. Следователно, за да не се съблазняват от това, Мохамед е издал закон: жените да се покриват с покривала, за да не се лъжат мъжете от усмивката им. От тия криви съпоставяния на нещата в съвременното общество, па и във всички религиозни общества, произлизат всичките спорове. Някой път от кривото съпоставяне на две думи тук, на Земята, излиза цял спор. В Божествения свят, в окултния свят, думите там са точни величини. Всяка една дума си има определени вибрации. Тя се определя според своя размер, според своята интензивност, според своето

въздействие. Думите се определят тъй, както се определя до какъв размер може да достигне едно дърво. Например ако вие произнесете известна дума, в даден случай с нея може да запалите целия свят. Вземете например, ако един цар каже думата *война*, подпише указ за война – ето, цялата държава се разтичва; хиляди, милиони хора, войници, коли задрънкват, свещениците излизат с кръстовете. Война! Всички подемат тази дума – война! Приготвят топове, пушки, коне – всичко това само заради една дума. Ама туй е едно съчетание на нещата. Значи ако известни хора са свързани като в известно уравнение, ако са един сбор, ако имат известни интереси, разбират се, ако те са скачени, думата *война* ще произведе у тях един нов ефект.

Ще ви приведа една аналогия за ефекта, който произвежда произнасянето на една дума между хора, които имат нещо общо помежду си. В нюйоркските пристанища има една канара, от която стотина кораба са загинали и американското правителство, за да се избави от тия нещастия, трябвало да направи около три хиляди дупки; напълнили ги с динамит и ги свързали с жици. Когато всичко било готово, поставили едно шестгодишно дете да натисне бутончето. Като натиснало детето бутончето, цялата тази адска канара изчезнала. Значи думите са такива едни бутончета, свързани с такава една сила. Туй става, когато хората имат един общ интерес. Бутването на такова едно бутонче има такова влияние. Някой път може да бутнеш някой бутон, но не става нищо.

Често у българите има един много лош навик. Българските майки, особено в селата, вие може да ги забележите, кажат нещо много лошо на сина, на дъщерята, че не изпълнили нещо: „Това или онова да стане.“ Някой път каже майката нещо подобно и няма да се мине много време – това, което е казала, стане. Този навик съществува даже и у хора, които влизат в духовни или религиозни общества. Кажат нещо, което като че неволно е излязло от устата им веднъж, дважд, и то на третия път се сбъдва.

Следователно правата Божествена мисъл изисква човешкият ум да бъде буден. Не бързай да произнесеш

неразумна дума. Не бързай да възприемеш една мисъл, която не си обсъдил, която не знаеш откъде иде. На всяка една мисъл, каквато и да е, търси нейния произход, и ако е Божествена мисъл, тя винаги носи Светлина. По това се отличават Божествените мисли. Ако произтича от Ангелите, тази мисъл всякога носи със себе си топлина; пък ако произтича от хората, от човека като колективно същество – носи добрина. Всяка мисъл, която е добра, е човешка мисъл; всяка мисъл, която е топла, е ангелска мисъл; и всяка мисъл, която е светла, е Божествена. Добрите мисли са човешки, топлите мисли са ангелски, а светлите мисли са Божествени. Произходът им е такъв. Обаче произходът им е един и същ, защото топлината произтича от Светлината, а плодът произтича от топлината. Плодовете при какво зреят? Всичките плодове са образувани само от действието и въздействието на Светлината и топлината. Разгледан човекът тъй, както е построен в своя сегашен организъм, той е създаден от Светлина и топлина. Премахнете топлината и Светлината – от него няма да остане нищо.

И тъй, всяка мисъл, за да бъде права, трябва да има три качества. По своя първичен произход тя първо трябва да произтича от Бога – да бъде светла. Второ, да има Любов, да бъде топла, и най-после да е минала през хората – да има добрина. Има ли тия три качества, тя е права мисъл. Тя е минала един цял кръг в своето развитие и може да се приложи в практическия живот. Една светла мисъл, която няма топлина, тя не може да се прояви. Три качества има мисълта, която може да се приложи: топлина, светлина и добрина. Има ли ги, навсякъде може да се приложи. И ако има известни идеи, които не може да се прилагат, причината е тази – липсва един от тези три елемента. Мисъл, която има само Светлина, тя още не се е изявила. И вие, когато създадете една нова мисъл, не мислете, че вие сте я създали. Вие само сте я възприели. Някой казва: „Хрумна ми една нова мисъл.“ В едно американско дружество обещаха да дадат 25 хиляди долара на онзи, който каже една нова мисъл. И още не се е явил човекът, който е казал една нова мисъл, която

да не е казана от никого досега. Американците дават големи премии за една нова мисъл. И право е казал Соломон: „Няма нищо ново под небето.“ Всичко това са само съчетания, само пермутации, каквито правят някои музиканти – имат си тефтерчета, правила, според които се съчиняват песните. Най-важните мотиви те си ги имат в тефтерчето. Този виден музикант казва: „Аз съчиних това.“ Но как? Извади тефтерчето си, оттук-оттам направи една комбинация. Ааа, гениален е той! Взел от Бетховен малко, от Моцарт, оттук-оттам, написал нещо подобно на хъмбък. И като гледам съвременната музика, от която се възхищават, тоновете са тъй неестествено съпоставени, че не прилича на музика. Ако дойде един Ангел, който разбира окултната музика, и слуша някой ваш концерт, той ще се чуди как е могло хората да бъдат тъй гениални, да изопачат туй хубаво изкуство! Най-първо музикантът, за да създаде каква да е песен, трябва да има една светла, топла и добра мисъл, и тогава да почне да мисли право. Той трябва да има тия три качества на мисълта си, и тогава може да бъде музикант, иначе не може да бъде музикант. Та и в музиката има известно съпоставяне на тоновете.

Сега и вие, които живеете на Земята, искате да подобрите живота си. Може да го подобрите, но трябва да знаете как да съпоставите вашите мисли. Вие се съмнявате например. Аз ще ви представя тази вечер една картина на съмнението, картина, която не сте виждали, нито слушали. Явява се съмнението в камарата на човешките мисли и способности и казва: „Господа, в тази държава право няма.“ „Как – казва съвестта, – от толкова години аз само с право се занимавам!“ Съвестта доказва, че само тя правото носи. „Хубаво, ама милосърдие няма“ – казва съмнението. Явява се милосърдието и казва: „Как тъй? От памтивека аз само с милосърдие се занимавам.“ „Ама Любов към Бога няма.“ Току-виж, благоговението дойде. „Ама вяра няма.“ – говори ораторът – съмнението. Вярата изскача: „Как? От памтивека все с вяра се занимавам, има вяра!“ „Ама хората не са умни, глупав е човекът.“ Дойде разсъдъкът: „Как? Не, господа,

тази работа аз я нареждам, с тази работа аз се занимавам.“ И след като се изредят всички членове в камарата, съмнението каже: „Признавам ви, господа, правата, но аз оставам при особено мнение.“ Тогава питам: туй съмнение, което оспорва, дали има право, или не? Право има в света, милосърдие има, Любов към Бога има, вяра има – всичко има в света. Откъде произтича съмнението? Когато вие съпоставите две несъвместими идеи, при туй съотношение може да се зароди съмнението. Когато две идеи не са поставени на тяхното място, ражда се съмнението. Например може ли вие да създадете условия за приятелство между един охлюв и една птица? Можете ли да ги съпоставите? После, може ли да съпоставите една риба вътре в океана и една пчела? Да кажем например, че съчинявате следното: залюбили се рибата и пчелата, но така се залюбили, че сърцето на рибата почнало тъй да трепти, че рибата подскачала във водата. Но скачането на рибата не произлязло от любов за пчелата, други са причините. И всичките сегашни наши размишления, спорове дали в света съществува право, или криво, мязат все на този род философски размишления – пчелата и рибата се залюбили и любовта на рибата към пчелата била толкова голяма, че от любов тя скачала във водата. Не, съвсем друга е причината за скачането на рибата.

Съмнението ще се яви, но ще донесе нови мисли, нови аргументи. Съмнението ще се яви в този смисъл, че работите не са добре съпоставени. Съмнявам се дали тази работа е направена добре. Ще погледна и ако намеря, че всичките части са така, на място, и работата е добре направена – съмнението изчезва. Психологически съмнението произлиза от факта, че виждаме как работата ни не е завършена. Някой път се съмняваш в чувствата си. Казваш: „Обичам този човек“, но като се върнеш вечерта, вземеш да се съмняваш. Кажеш си: „Дали го обичам?“ Ама защо се съмняваш? Хванал си се на слабото място, казваш си: „Ако този, когото обичам, ми поиска десет хиляди лева, мога ли да му дам?“ Отговаряш си: „Не съм готов.“ Значи любовта ти не е още силна. Тогава този, когото обичаш, той ще те постави на изпит. Казва:

„Нали ме обичаш, продай ми този кон, или: дай ми това цвете от градинката си!“ Някой път онези, които обичат, искат всичко и ако не им го дадете веднага, сърдят се. От сръдната на влюбен човек да те е страх. В това отношение особено се сърдят влюбените. Да те е страх от сръдната на невежия човек и от сръдната на добрия човек. Те са най-опасните сръдни в света.

Сега тия мисли са необходими за самите вас, защото вие не можете да измените външната форма на Божествения свят. Ние можем да изменим само своя живот. Какво ще стане, щом се разгневеш? Имаш едно весело разположение, свеж си; дойде някой, разгневи те – веднага лицето ти се измени, потъмнее. И ти дълго време мислиш какво да му направиш. Представете си – този човек, който ви е разгневил, утре вземе експреса и излезе от България, отиде в Америка. Е, какво ще му направите сега? И най-последно заблуждението се крие в туй – ние мислим, че някой човек може да ни обиди. Всъщност, философски казано, никой не може да ни обиди. Ако ние сме умни, никой не може да ни обиди. Аз мога да бъда толкова внимателен, че никой да не може да ме обиди. Пък ако не съм внимателен, мнозина от вас може да ме обидят. Например онзи лекар хирург, който прави операция на някой болен, когото не е наркотирил хубаво, та болният не е добре заспал и усеща болка, какво ще получи от този болен? Има много болни, които дават такъв ритник на хирурга, че той пада на гърба си и казва: „Тази упойка не беше хубаво сложена.“

Болният трябва хубаво да заспи и тогава да направиш операцията. Така трябва да се постъпва и по отношение на вътрешното човешко естество. В нас има нисши чувства и мисли, които трябва да приспивате, за да може да разсъждавате и чувствате правилно. Всяко едно чувство, всяка една мисъл във вас трябва да бъдат чисти. Когато разрешавате някой велик въпрос, всички странични мисли трябва да ги пратите като децата в леглото. Майките, които искат да точат нещо или да свършат някоя важна работа, казват на децата: „Ха, мама, всички в леглото.“ Ако тези

деца останат около майка си, ще ѝ пречат. Тя крие тази своя мисъл, иска те да не знаят. Исква да ги изненада: „Ха, мама, в леглото, утре ще ви кажа.“ Сутринта, като станат, ще намерят готова баница. Туй правило, като го приложите в себе си, ще видите, че работи отлично. И тъй, първо ще приспиш всички ония мисли, които са от детински произход, и тогава ще станеш да точиш баницата. Приготвянето на баницата – това са великите мисли, идеи, които човек има. Но остане ли една твоя детинска мисъл незаспала, тя ще бута тук-там и ще развали всичката твоя работа. Сега всички вие може да проверите това.

И тъй, всички ония прави мисли са мисли, които творят. Сега вие нали се готвите да бъдете ученици на Окултната школа. Вие мислите, че сте ученици на Окултната школа, но не сте още. Не се обезсърчавайте. Какви са качества на един окултен ученик? Окултният ученик се отличава по това, че в ума му съмнението всякога стои отвън. Той няма абсолютно никакво съмнение. Всеки един от вас трябва да е преживял съмнението. Който се съмнява, той е в подготвителния стадий на своето ученичество, защото вещиат човек не се съмнява. Който знае, той не се съмнява, а който не знае, той всякога се съмнява. Съмнението е един признак на невежество. Тъй го определям. Страхът е едно качество на слабите хора. Страхува се само слабият човек, а силният не се страхува. Туй, което е страхът за слабия, туй е съмнението за умния човек. Онзи човек, на когото умът е малко слаб, той се съмнява. Не че страхът не е полезен – той е полезен в Природата. Страхът произтича от едно чувство на осторожност. Такъв човек, у когото е развито туй чувство, погледне положението, каже: „Господа, еди-коя си греда на моста, петнайсата или шестнайсата, не е добре скачена.“ Това е предпазливост. Отидеш там и видиш, че действително тази греда не е добре скачена. Но когато туй чувство се изопачи, това не е добре. Има деца, които отидат на някоя чужда врата, натиснат звънеца и после бягат. Ти отидеш – няма никой. А то тия деца са натиснали бутона и бягат. Ти пък толкова си се изплашил, че от страх все звънеца чуваш. Излезеш –

няма никой. Влезеш – пак чуваш звънеца! Еди-коя си врата ще я поправиш и няма да чуваш звънеца. Вратата ви не е затворена, а трябва да се тури на мястото. Предпазливост е туй. А тази предпазливост може да се превърне в съмнение. След като направиш нещо, може да се съмняваш дали си го направил. И тъй, като живеете тук, на Земята, едновременно вие се приготвяте за ученици на Божествената школа. Това е най-красивият живот.

След като напуснете Земята, като отидете на другия свят, най-красивото, което ще носите, то е името – ученик на Божествената школа! В онзи свят няма да отидеш като някой си господин, граф, няма да минеш за госпожа или госпожица. Там не искат и да знаят за госпожи и госпожици, нито мислят за тях. В онзи свят ще носиш само торбичката с книжчиците си. Какъв си? „Ученик!“ Който тук, на Земята, е свършил всички науки и е станал професор, в Духовния свят между Ангелите го приемат за кандидат за прогимназията. Най-ученият професор тук, на Земята, в Божествения свят е ученик в прогимназията, значи е или в първи, или във втори, или в трети клас. След като свърши прогимназия в Духовния свят, ученикът влиза в Божествения свят и там става кандидат за забавачницата. Представете си сега какви трябва да бъдат учените хора на Божествения свят! Ако тук, в човешкия свят, най-гениалният ум няма вече какво да учи, изучил е всички науки, Ангелите го приемат, дават му почетно място като ученик в прогимназията. А в Божествения свят го приемат като кандидат за забавачницата. И това е доста голяма привилегия. Туй е съпоставяне на идеите. Ще кажете: „Аз да бъда в Божествения свят в забавачницата!“ Представете си какви са мерките за знание! Не че туй знание, което имате, е нищо, но даваме ви само съотношение. Всичко това не значи, че в Божествения свят има такива забавачници, но като влезнеш в Божествения свят, ще кажеш: „Аз не зная нищо, т.е. казано в положителен смисъл – отсега нататък има какво да се учи!“ Значи всичкото знание, което имаме сега, може да го приложим, да го разучим. Аз привеждам тия мисли за едно вътрешно смирение, да знаете, че животът е

един вечен процес на самоусъвършенстване – процес вечен, безконечен. Там именно е и благого на човека – че вечно ще се развивате; няма да има време, когато да кажете, че няма какво да учите. Всякога ще има да учите. Все ще има нещо хубаво да научите. Туй е без край. Това е хубавото – че има какво да учите. Все ще има нещо ново да научите. Онези от вас, които сте готови, трябва да почнете да работите.

И аз бих желал сега всички онези от вас, които се готвите за ученици, да знаете, че може да бъдете вече ученици. Говорил съм и друг път, и сега пак ще кажа. Ученичество по благодат не се дава. По благодат може да те приемат в училището, но ученичеството е по достойнство. Достойният може да бъде ученик. Ученикът се отличава с едно качество – у него, в характера му, трябва да има благородство. Той трябва да има съзнанието, че е ученик, и като влезе в училището, да знае, че си е научил хубаво уроците по всичките предмети, които има. Всичките предмети, които му се дават, трябва да се учат, и никога ученикът не трябва да каже: „Този предмет е мъчен за мен.“ Всичко можете да учите. Няма нищо мъчно. Мъчни са само тия неща, които не искате да учите.

И тъй, първото нещо сега за вас, учениците, е да имате благородство. Туй няма какво да ви пречатства във вашия живот. Животът на Земята е една временна служба. Вие сте наемници на една стая, взели сте я за 10, 20, 50, 60 години и казвате: „Какво ще стане с нас след 10 или 20 години?“ Като изтече срокът ви, ще си излезете. И аз ви казвам: след 120 години вие ще напуснете тази стая. За всяко едно тяло, на когото и да е, от Невидимия свят дават материал за 120 години – то е крайният период засега. Някои ще бъдат в тази стая до 60, 70, 80 години. В тази къща може да бъдете най-много 120 години и след това ще я напуснете и ще си излезете. Като живеете в тази къща, какви реформи ще правите? Едно нещо трябва да научите. Всеки един от вас трябва да знае следното: мисълта му трябва да бъде светла, трябва да бъде топла, трябва да бъде добра. Има ли той една светла мисъл, топла мисъл, добра мисъл, той е ученик. По това се отличава мисълта на един ученик. Има ли той една такава мисъл,

всичките му мисли ще бъдат такива.

Сега вие може да ми зададете този въпрос: „Еди-кого си може ли да го обичаме?“ Оставете този въпрос настрана! Доброто в света може ли да не се обича? Любовта може ли да не се люби? Истината може ли да не се възприема? Истината всички я възприемат – и от едната лежа, и от другата лежа. Само че едните си служат с Истината по един начин, а другите – по по-друг начин. Истината е стремеж на човешкия Дух. Защото какъв е стремежът на един човек? Ние всички се стремим към Истината. Истината е смисълът на живота. Всеки човек се стреми към Истината. Но в този стремеж целите на реализиране са различни. Един може да иска да стане силен, друг може да иска да стане учен, трети може да иска да стане богат, и т.н. Но това не са съществени стремежи. Богатството не е едно качество, знанието не е едно качество. Апостол Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти мъдруваме.“ Значи има нещо по-съществено в света от знанието.

У всички ви трябва да има една благородна мисъл. Имате ли тази благородна мисъл, ще имате разположение да мислите правилно. Ето какво се крие в човешката мисъл. Аз намирам в проявлението на човешката мисъл три фази и ги определям по следния начин. Да кажем, вие сте художник, знаете изкуството за рисуване. Аз го слагам към материалните науки. Четката, платното, боите – всичко туй го виждаш и пипаш. Работиш ден, два, три, десет и най-после тези бои, като ти въздействат, гледаш – станал си, разбъркаш ги, хвърляш четките, излезеш навън, не ти се работи, не искаш да рисуваш. Всеки рисуващ е имал тази опитност. След като е работил дълго време на физическото поле със своята четка, не иска да работи повече. Какво прави после? Ако обича музиката, ще го видиш този художник – отворил си цигулката и почва да свири: ден, два, три, седмица, две и после гледаш – затворил цигулката; не иска да рисува, не иска и да свири. Казва: „Усещам едно желание за уединение.“ Ииска да се моли, иска да мисли. След като се помоли един ден, два, седмица, две, у него се зароди желание пак да рисува. Пак вземе четката, започне с музиката, с молитвата. После

пак четката, музиката, молитвата. Това е един кръг, който постоянно се върти. Сега към коя категория спада яденето? Яденето е рисуване, аз го считам размиване, разпределяне на боите. Онзи художник взема своята четка, размие, разтвори боите. Вземаш яденето, разтвориш го и го пратиш навътре в организма си. Материално изкуство е то. След като се наядеш вече, казваш: „Не ми се яде.“ Тогава искаш да вземеш някое цвете, да го помиришеш оттук-оттам – това е музиката, слушането. Като се умориш, казваш: „И туй не го искам, чакай да се помоля.“ Но молитвата нито я похващаш, нито можеш да я помиришеш – нея можеш само да я мислиш. Божествените неща ги мислим, ангелските – миришем, а човешките – пипаме. Всяко нещо, което попипате, е човешко; всяко нещо, което миришете, е ангелско; а всяко нещо, за което си мислите, то е Божествено. Това са три процеса. Всеки процес е на мястото си. Ще рисува хубаво, ще свири хубаво и ще се моли хубаво. Защото онзи, който не рисува добре, той не свири добре и не може да се моли добре. Някой ще каже: „Може и без рисуване, може и без мирисане.“ Е, какво? Да мисли право. Но има съотношение. Мисълта трябва да бъде светла, топла и добра. Нищо повече! Добрата мисъл е изкуството, топлата мисъл – това е музиката, а светлата мисъл – това е молитвата. Такава трябва да бъде мисълта към Бога, към възвишеното.

Тия са трите процеса, които ученикът трябва да има. И тогава ще дойдете до онова дълбоко разбиране на окултната наука. За тия сили се иска музикалност. За да дойде една мисъл и да я приложиш в живота, трябва да имаш светлина, трябва да бъдеш умен; при това трябва да имаш едно топло чувство, огън – да разтапяш всичко. И при това твоята добродетел трябва да бъде силна като диамант. Никакъв гранит да не може да разпръсне тази сила. Добри, топли и светли трябва да бъдете. Такива трябва да бъдат окултните ученици. Тогава аз лесно мога да ви позная добри ли сте, или не. Когато и да е от вас за един месец мога да го позная дали е добър, или не. Има опити, чрез които може да се познае. Имате едно детенце. Дайте на вашето детенце една

саксия с едно много хубаво, много деликатно цвете. Дайте му наставления как да го полива и ще гледате какво ще стане със саксията за един месец. От това ще знаете какво е вашето дете, дъщеря или син. За един месец го наблюдавайте – това ще определи неговия характер. Гледайте как ще постъпи с цветето. Най-първо ще следите дали това дете ще изчисти саксията, дали ще я полива навреме, дали ще ходи да къса листата му, или ще бъде внимателно. Наблюдавайте всичките негови прояви и по това ще знаете какво се крие в душата му. Ще кажете: „Моето ангелче!“ Ангелче е, понеже вие сте го родили. Ангелче! Може да е ангелче, може и да не е ангелче. Възможно е едното, но възможно е и другото. Не мислете, че всяко нещо, което ние сме създали, е хубаво. Някой път то е недоносче. Има много наши творения, които трябва да ги преобразим. Не трябва да мислим, че като е излязло нещо от нас, е добро. Ще го коригираме веднъж, два пъти, три пъти. Има писатели, които по три-четири пъти са преписвали своите съчинения. Вие си казвате: „Понеже аз мисля, аз съм ученик.“ Вие мислите, че всяко нещо, което мине през вашия ум, трябва да е вярно. Не е тъй. Всяка една мисъл, за да бъде вярна, трябва да има, както ви казах, три необходими качества. Три качества трябва да има мисълта ви, ако искате да бъдете ученици и Невидимият свят да ви съдейства. Трябва да имате уважение пред тия три качества. Когато един човек действа справедливо, то, като се обърне към Бога, Той знае, че тази саксия се е променила и откънка. Като я погледне Господ, повдигне си очите и казва: „Дайте му и друга.“ Но като види, че саксията е оцапана, листата окъсани, казва: „Нищо не давайте на това дете.“ Мислите ли, че Господ, като дойде и погледне в твоето сърце, няма да види всичко? Какво ще каже тогава? „Аз ще се спретна да чистя сърцето ти!“ Ти трябва да кажеш: „Дай ми, Господи, чисто сърце!“ Ами че като развалим сърцето си, тогава ли трябва да го дадем на Господа? Не, сърцето, което ни е дадено, трябва да го пазим. Нашият ум, нашата воля – това са сили, които са ни дадени и ние трябва да ги пазим. Умът, сърцето, волята – това не е самият човек. Волята не е негова. Силният човек

може да стане слаб. И на човека, който има сърце, може да му се вземе сърцето. Умът ти може да се вземе и ще станеш безумен. И сърцето, и умът, и волята се взимат. Следователно волята ти е дадена – няма да злоупотребиш с нея; сърцето ти е дадено – няма да злоупотребиш с него; умът ти е даден – няма да злоупотребиш с него.

И тогава, когато Бог види, че ти действаш правилно, Той ще каже: „Давам ти сега да владееш над десет града; този ум е твой, туй сърце е твое и тази воля е твоя и ти ще станеш господар на положението.“ И на вас, като ученици, главната ви цел, която сега имате в живота, е да станете господари на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля. Но знаете ли в какъв смисъл ще сте господари?

Втори път ще продължим темата. Засега ще мислите. Аз ви дадох няколко съществени мисли, върху които ще се спирате. Когато нямате какво да мислите или какво да правите, спирайте се върху общите работи. Спирайте се върху тия характеристики, които дадох – каква трябва да бъде мисълта.

Имате ли някое упражнение? Не. За един месец имахте едно упражнение да намерите тази черна точка. Намерихте ли я?

Две минути в размишление. Аз ще определя кои от вас ще могат да изпълнят това упражнение. Аз ще направя сега още един много сложен опит, без да знаете упражнението. Колцина от вас сте готови абсолютно да кажете в себе си, че сте готови до го изпълните, ако ще Земята да се обърне с главата надолу. Сега не знаете това упражнение, нали? Едно упражнение ще ви дам и ще го правите без никакво съмнение. Няма да философствате, да кажете: „По друг начин не може ли?“ Не, туй упражнение може само по един начин да се направи, защото аз съм го правил само по един начин и само така има резултати. Които са правила тия упражнения по друг начин, никакъв резултат не са имали.

Сега една минута тишина. Отправете мисълта си нагоре за една минута. Понеже вие повечето сте хора горещи, с горещи темпераменти, затова на вас ви трябва успокояване,

тишина.

Упражнението е следното: лявата ръка ще поставите отзад, в средата на гърба, с вътрешната страна навън, а дясната ръка отпред, на слънчевия възел, с вътрешната страна на възела. Тъй, да се чувствате в спокойно състояние, и мислено ще кажете: *Бог е Светлина*. Ако го изговорите с думи, всичко ще развалите. Ще дойдем и до говорене, но това упражнение ще бъде мислено. Две минути ще мислите върху *Бог е Светлина*. След туй пак мислено ще кажете: *Ангелите са топлина*. И най-последно кажете мислено: *Всичките човеци са добрина*.

Няма да говорите, никаква дума няма да произнасяте, а само ще си мислите: *светлина, топлина и добрина*. След туй ще кажете единично: *Бог в мен е Светлина*. *Духът ми е топлина*. *Аз съм добрина*.

Като кажете аз, няма да се спирате да кажете *ааа*, та да се възгордеете. В този случай: *Аз съм добрина*, това значи: *Моята душа е добрина*. Ако искате да избегнете думата аз, кажете: *Моята душа е добрина* – има същия резултат. Но в думата аз има една опасност – може да роди гордост. В думата аз буквата з е опасна, а в *моята* – м-то е опасно. Но кажете: *Моята душа е добрина* или *Аз съм добрина*. Мисълта ви ще бъде свързана с идеята, че вашата добрина е произлязла от светлината на Бога, от топлината на Духа. Вие ще почувствате едно укрепително състояние на вашия ум.

Туй упражнение ще правите вечерно време, когато си лягате. Ще ви отнеме пет минути, ще имате един приятен сън и сутринта, като станете, ще имате резултат от вашата мисъл. През нощта може да дойдат сънища, да ви плашат; не се смущавайте.

Сега разбрахте ли упражнението? (Да.)

Изпейте *Бог е Любов*.

Тайна молитва

ВЛИЯНИЕ НА ПЛАНЕТИТЕ

Двадесет и втора лекция от Учителя
12 март 1923 г., понеделник, София

ВЛИЯНИЕ НА ПЛАНЕТИТЕ

Тайна молитва

(Прочетете резюмето от миналата лекция. Прочетоха се няколко теми върху „Влиянието на планетите върху човека“.)

Астрологията – това е една стара наука. Тя води своя произход още от първата култура, зачената е с първата раса, която е съществувала на Земята в предисторически времена. Астрологията – това е физиология на човешката душа. Може да направим следното сравнение – както анатомията е необходима за един лекар, за един хирург, така съвременната астрономия представлява анатомия, а пък астрологията – физиология на небесните тела. Астрологията – това е една отвличена наука. Мъчно е да се докаже каква връзка има между планетата Марс и човека. Или мъчно е да се докаже прямо, фактически, какво влияние има Сатурн за човека. Когато кажем, че някой индивид е слънчев тип, това е символ. Когато кажем, че някой е марсианец или че някой принадлежи към типовете на Луната, Сатурн или Венера, това са пак символи.

При хората от слънчевия тип Слънцето има връзка с човешкия ум. Ще ви дам общи, бегли мисли върху тия типове. Слънчевите типове се отличават по следните белези: те са любители на Природата, затова са хора поети, оптимисти, гледат светло на бъдещето, весели са и по натура са добри. Можем да кажем, че те са почти най-добрите хора. При добрия аспект на Слънцето те са философи на творчеството, разсъждават философски, имат една здрава философия, подложена на един здрав опит. Следователно слънчевите типове се занимават повече с музика. Туй е влиянието на Слънцето – върху целокупния мозък на човека.

Дойдем ли до влиянието на Венера, тя се занимава с една по-гъста материя, със сърцето, занимава се с кръвообращението – със съгъстяването и разреждаването на кръвта. По някой път тя се занимава с миризмите на цветята и знае как да ги комбинира. Понеже е богиня на Любовта, то за да увлече хората, тя е майстор на формите. Сега астролозите разправят, че тия хора, които са под влиянието на Венера, всякога се отличават с това, че са горещи, у тях има отлично кръвообращение. Те на всяка стъпка все за любов говорят. Ще ги видиш в разни афери, инциденти – навсякъде. Те и през прозореца излизат, и през вратата излизат, и през най-малката дупка може да влязат и да излязат. Когато Венера заговори, за нея няма препятствие. Разбира се, Венера си има и своите добри влияния. Когато тя се влюбила в Слънцето, придобила от него добри качества. Венера има за баща Юпитер и го почита. Тогава тя упражнява отлично влияние върху човека. Но по някой път куртизанка е тя – когато е свързана със Сатурн, пък има приятелство с Марс, че и с Меркурий, тогава се дигат много скандали, и все от любов. Разбира се, за в бъдеще науката трябва да анализира кръвта на влюбените хора. Кръвта във венерините типове се различава от кръвта на хората от слънчевия тип. Устройството на организма във венерините типове е различно от формите на слънчевите типове. Изобщо всичките типове се различават по своите геометрични форми. Венерините типове обръщат внимание на външната култура – на красивите шапки, изпъстрени с пера на птици, и на други такива неща. Като обича външното и като се стреми към красивото в Природата, Венера създава модата – там все тя се разпорежда. Венера, като види някое голо дете, казва: „Ще облечете туй дете.“

Сатурновите типове са под влиянието на Сатурн. Вие сте учили за него, в старата митология се говори за това. Сатурн едно време е бил баща на боговете. Той изгубил своя престол и станал недоволен. Хората, върху които тази планета има влияние, са големи скептици. Едно окултно предание казва, че за да изгуби Сатурн туй положение, причината била, че се влюбил в една от дъщерите на човечеството. Тя

го излъгала и затова го свалили от престола му. Ето защо Сатурн спрямо хората е крайно подозрителен. Тъй е паднал този Бог от своето величие. Туй, което ние наричаме съдба в света – то се свързва всякога със сатурновите типове. Те се отличават с крайно подозрителен характер. Всичките най-ужасни престъпления, които стават в света, всички мъчения, убийства, се дължат все на Сатурн. Разбира се, някой път тия влияния идат от връзката му с Марс.

Марсовият тип е героичен, войнствен, доблестен. Песимизмът, недоволството у хората се дължи все на тоя марсианец. Преобладаващо влияние в организма му има венозната кръв. У всички тия сатурнови типове преобладава въгленът. Аз ги наричам хора на въглерода, направени са все от въглен. Те в нищо не виждат доброто. Каквото хубаво нещо и да му кажеш, той ще ти покаже обратната страна. У Сатурн повечето черти са лоши, но някой път се случва, че има и добри страни. Една част от планетите действат зле върху човека, но благодарение на това, че другата част действат благотворно, те взаимно се компенсират. Сатурновите типове хора изобщо са сухи, храносмилателната им система е слабо развита, те всякога имат развален стомах. Много недъзи има у тях. Те имат силен дух, критически ум. Ако искаш някой да ти намери погрешките и да ти покаже правия път, намери един сатурнов тип. Това е френологическото им отличие. Центърът на разсъдъка у тях е силно развит. Личните им чувства са чрезмерно развити. Страхът у тях също тъй е силно развит, защото те гледат на лошата страна на живота. Всеки човек, който е песимист, от чисто френологическо гледище у него са силно развити страхът, предпазливостта, честолубието, тщеславието. Съвестта е слабо развита, вярата и надеждата – също. Такъв човек, като види, че не може нещо да реализира, той обръща другия лист и почва да проповядва своите възгледи. Тези хора гледат през особено стъкло на живота.

Луната – и тя упражнява известно влияние върху хората. Как се казват тия типове, върху които Луната оказва влияние? Лунни типове или лунатици. Те са хора на въображението. Един човек, върху когото Луната оказва влияние, ако

започне някъде търговия, на стоте сто и петдесет вярва. И затуй такива хора никога не прокопсват. Те все се чудят защо нещата стават тъй или иначе, все са изненадани. Те са поети, не се обезсърчават, имат много голяма вяра. Те вярват в късмета. Колкото гадателки има в София или другаде, те ще ги намерят, ще искат да им кажат нещо за късмета, като им гадаят било на кафе, било на боб, било на карти. Тия хора са още и иманяри – вярват, че има скрити съкровища в земята. Те не обичат да работят, надяват се на късмета си. Турците казват: „Ако ми е късмет, на крака ще ми дойде.“ На тези хора челото им горе е широко. Лицата им са валчести, доста правилни. Те вярват в добрата страна на съдбата.

Марсовите типове са отлични. Те са смели, решителни, мускулести, по темперамент холерици, войнствени хора. Щом го закачиш, такъв човек тегли ножа си, особено като пие половин килограм вино – готов е да се бие. Извади ножа си и казва: „Ти онзи ден ме срещна на пътя, това ми каза, онова ми каза.“ Марсови типове са англичаните, германците – те спадат под влиянието на Марс, а българите изобщо са сатурнови типове. Тук, на Балканския полуостров, владее този бог Сатурн, затова и ние не можем да се освободим от него. Където види култура, той казва: „Какво, култура ли!“, и бърза всичко да разваля. Американците са още и под влиянието на Меркурий – търговци, сметкаджии хора са те, затуй англичаните ги е страх само от американците.

Разбира се, това са само наброски от астрологията. Тя е една наука, която трябва да се проучи добре, защото има приложение навсякъде в живота. По човешкия организъм, по всяко едно положение на тялото, по устройството и формата на челото, на лицето може да познаете един човек към кои типове спада. Всички планети оказват влияние върху човека. Например марсовите типове имат широки глави при ушите; зад челото главата им е широка. Те са смели и решителни. После, у венерините типове и у всички други типове главата се различава. Всяка една планета си оказва своето влияние, тя си създава особен тип. Сега, разбира се, ученият човек трябва да мине през влиянието на тия планети, да ги проучи,

да ги съчетае, и оттам насетне той ще почне да борави с друга материя, ще създаде новото си тяло. Планетите – това са един ключ. Писанието казва, че Бог взел и направил човека от пръст. Тази пръст, този прах бе разпръснат из пространството, във всички планети, и Бог взе тази пръст, направи от нея каша и от тази каша създаде човека. Затуй всяка една планета оказва известно влияние върху човека. Например Марс гледа колко желязо има в човешкото тяло. Той държи сметка за желязото – как се употребява. Слънцето държи сметка за златото, Луната държи сметка за среброто, Меркурий се занимава с живака и т.н.

Тия елементи, които са вътре в човешкия организъм, те упражняват влияние върху него. Ако у някой човек желязото има преобладаващо влияние, той е марсианец. Ако преобладава златото, голямо влияние има Слънцето. Обаче благородното, възвишеното у човека не зависи от количеството на златото, но от неговата активност. Ако златото у човека е чрезмерно активно, то е, защото той има такива сили, които са свързани със златото. Когато известни магнетически и електрически течения минат през атомите на златото, те са, които правят човека от един или друг тип. Те са, които превръщат неорганическото желязо в органическо, което упражнява влияние върху човека.

Има още много други съставни елементи в организма на човека, които упражняват влияние върху него. Тъй щото именно за вас, като ученици, за да бъде тая наука достъпна, трябва ви воля. Разбирате ли? Волеви типове трябва да бъдете, но не в обикновен смисъл. Просто волеви типове. Аз наричам волеви човек този, за когото, като си постави един идеал, да няма мъчнотия в света, която може да му попречи. Трябва да има воля като тази на онези мъченици – макар и сто гвоздеа да му забият, да каже: „Христос пострада така, и аз мога да постъпя по Неговия пример.“ Това е идеал! Един ученик, който е минал през всички тия изпитания, само той може да устои. Имайте предвид едно правило: докато един ученик не мине през всичките изпитания, той не може да влезе в Царството Божие лесно. Това не е играчка. Да влезеш

в България, в Англия е лесно, но да станеш гражданин на Англия, да заемеш видно място в някое заведение – за това се изисква време. Ако отидете в Англия, можете ли за една година да постъпите в Кембриджския университет? Не, трябва да минат десет-петнадесет години. Казват някои: „Като влезем в Царството Божие.“ Как се влиза там, къде е това царство? Че Царството Божие си има свои научни заведения, свои институти, професори, философи; има си свое художество, своя музика, свое музикално училище. Ще каже някой: „Къде е онзи свят?“ В Млечния път е Царството Божие. Значи трябва да минете през всичките изпити. И когато изпитите дойдат, най-първо ще бъдат на физическото поле, после ще дойдат изпити на вашето сърце и на вашия ум. Аз следя сега учениците: като се поставят на тия изпити, не могат да издържат един елементарен изпит – учат, учат, не могат да го издържат. И аз гледам – от няколко години насам тия, които са чели окултни книги, говорят за онзи свят, но когато им се даде един малък изпит, колата им се върти навсякъде. Не може така! Колата трябва да се върти само в една посока!

Сега астрономите мислят, че навсякъде през пространството могат да идат – към Слънцето, към Месечината и пр. Може, но ако тръгнете към Слънцето, щом излезете от Земята, ще се натъкнете на един тъмен пояс, на една такава твърда, непроходима стена. Какво ще кажете тогава? Сега някои казват, че американците щели да хвърлят една граната към Луната. Но те трябва да знаят откъде да я хвърлят. Има известни места горе, в пространството, през които като мине, гранатата ще се разтопи. Пространството е пълно с такава електрическа енергия, каквато никой човешки ум не може да си представи. Сега съвременните хора мислят, че пространството е празно и можем навсякъде да пътуваме. Не, не е така. Някои казват: „Да иска Учителя да ни заведе някъде.“ Как, вие сте толкова страхливи, треперят ви гащите от един най-малък изпит – как ще минете през едно такова силно течение! Туй пространство е населено със същества, някои от които са неприязнено разположени към

хората. Те, като ви срещнат из пространството, ще питат: „Този невежа къде го водите? Назад към Земята!“ Те ще се изпречат пред теб да те изпитат смел ли си, или не. Небето презира страхливите хора. Туй да го знаете! И в Писанието се казва: „Страхливите няма да наследят Царството Божие.“ Смели хора се изискват! Грешните хора на десет километра се качват, но повече не смеят. Смелост се иска. Ами как ще ви извади човек из вашето тяло? Щом река да ви извадя из тялото, ще кажете: „Ами после как ще се върна?“ И наистина, не можем да ви извадим из телата, понеже има известно съотношение – кармически всички вие сте затворници, тъй щото и да искате, аз няма да ви извадя от телата ви. Вие сте обковани с букаи за десет-петнадесет години. Ами ако аз ви пусна от затвора и вие не се върнете в тялото си? Ще питат: „Кой им отвори вратата да излязат?“ Нима мислите, че вие сте от много благочестивите?

Първото нещо: когато на един окултен ученик покажат книгата на миналите животи, когато му покажат една тъмна страница от неговия живот, той трябва да знае истината, трябва да е решителен, смел и безстрашен. Ще ти покажат една тъмна страница и ще ти кажат: „Туй си направил.“ „Да, направих го. Ще го изправа.“ Ще ти покажат друга страница: „Ти това направи.“ „Да, и него ще изправа.“ Ще бъдеш смел и решителен, окото ти да не трепне. Всичките престъпления от памтивека ще ти покажат и ти трябва да кажеш: „Ще ги изправа.“ Потрепериш ли или се помолиш на когото и да е – свършено е. Не – смело, решително ще признаеш: „Да, аз го направих, но сега аз ще изправа всичко.“ Туй е задачата на окултния ученик! Затуй се казва, че който победи страха, той ще влезе в Царството Божие. Значи смелост и воля се изискват от вас като ученици. Тогава ще бъдете души. Сега ако посещавате една школа, каквато и да е, където и да е – била тя в Индия, в Китай, в Тибет, в Америка или в Германия, във всички тия братства има едно и също правило – всички ще ви подложат на изпит. Във всяка една окултна школа правилото навсякъде е едно и също. И в двете школи – тази на Бялото Братство и тази на Черното братство, правилото

е едно и също. Най-първо ученикът ще се изпита верен ли е, или не. Вярност, смелост се изискват. Без страх и без съмнение да се върви в този път! Придобие ли туй качество, тогава ще пристъпим към първите уроци на онова истинско Знание, за да се освободи Духът ви от връзките на материята, ограниченията и престъпленията. Тогава ще се познаете и ще почнете с Любовта. Аз зная тука един младеж, който принадлежеше към една баптистка секта. Като се обърна към Христа, почувства се тъй бодър, тъй смел, че си казваше: „Който пехливан да ми излезе насреща, ще мога да се боря с него.“ Не се мина една година, яви се този пехливан и го бутна на земята. Погледна той към него и почна да му се моли. Заряза тогава и баптизъм, и християнство и се върна пак в света. Няма да го викаш онзи – той е пехливан. И в съвременните църкви имат тази слабост, където казват, че Христос всичко ще направи за нас. Аз ще им възразя: ако Христос прави всичко, защо в църквата има толкова страдания? Защо не е направил Христос всичко? Защото не вярват всички в Христа. Христос е направил всичко, но и от нас се изисква да направим нещо. И всичката заблуда е там, че ние оставяме Христос всичко да върши, но затуй и работите не вървят добре. Ученикът трябва да бъде смел и решителен – нищо повече! Христос казва: „Аз извърших Моя дял, ти можеш ли да вървиш по Моя път?“ Ти искаш да Го следваш, но знаеш ли колко камшика Му удариха? „Не зная.“ Те Му удариха един, два, три – аз няма да ви кажа числото. Христос запитва: „Толкова камшика можеш ли да издържиш? После знаеш ли тежестта на този дървен кръст, който Аз носех? Ти такъв кръст можеш ли да носиш?“ Апостол Павел казва: „Това не е шега работа!“ Да, но трябва да се мине през това. Казва някой: „Учителю, заради мене не може ли някой да носи този кръст, пък аз да мина през царските врата?“ Не, не може, всеки сам трябва да си носи кръста. Не само сега става това, но всякога е било и ще бъде.

В Египет, в Индия всеки един ученик, когото прекарват през първото, второто, третото посвещение, го слагат да носи един голям кръст. Четири-пет дни ще пости и ако

издържи, ще получи посвещение. Някой път има случаи, когато учениците умират на кръста и се свършва с тях. Тъй щото има разни начини за посвещение на ученика. Не мислете, че е лесна работа истинското ученичество. Казвате: „А, лесна работа е.“ Кръст има – туй не е лесна работа! За ученика е лесна тази работа, когато той е смел. Първото нещо, което трябва да знаете, е, че трябва да бъдете смели. Положението, което заемате в обществото, не трябва да ви пречатства да бъдете смели в живота. Ако при сегашните условия си търговец, а трябва да проповядваш Христовото учение, това именно ще ти бъде слабата страна, но туй ти е изпитът. Поставен си там като търговец, да те изпита Господ дали ще лъжеш хората. Търговията – това е място на лъжата. Ти ще кажеш: „Няма да лъжа!“ Ама против твоя интерес е. Нищо, честно ще продаваш стоките си. Ти си ученик, но си поставен като търговец, за да придобиеш честността – тя не ти е достигала. Страхлив си – като ученик ще те направят лекар хирург. Хубаво ще правиш операциите, не само отгоре-отгоре, за пари, но внимателно ще ги правиш. Изпитват те. Та всички професори, свещеници, съдии – и това са изпитни места, през които ще минете. Свещеник си – някои мислят, че тази служба е една привилегия. Не, изпит е това. Ти ще заемеш това място и щом ти изпитат ума, ще те уволнят и ще кажат: „Сега ще ти дадем истинското място.“ Та всеки на своето място трябва да се изпита докрай.

Гледам сега някои студенти, ученици ми казват: „Учителю, да напуснем университета.“ Не! Ти ще завършиш университета, че после, ако искаш, закачи дипломата на гвоздея. „Ама губене на време е то, ще бъде по-полезен в Новото учение.“ Не, щом ти не завършиш тук университета, ти и там не ще можеш да бъдеш полезен. Нищо повече! Ще положиш всичкия си труд, ще завършиш и диплом ще вземеш. Който се учи, ще завърши. Във всяко едно отношение, където те поставят, трябва да гледаш тъй, реално! Ще бъдеш смел и решителен! Някой казва: „Мен не ми трябва много знание, нямам пари.“ Не, ще работиш и пак ще завършиш училището.

Аз се чудя на американците, те дават отличен пример в това отношение. Аз съм видял американец – лук кълца и пак гледа латинската граматика. После пак реже лук, бърка в тенджерата и чете: „*Homo hominis lupus est.*“ После се обърне към картошките, поглежда ги и от време на време прочита нещо от гръцката граматика и т.н. Тъй работи четири-пет години, докато завърши университет. И аз бих желал някои от вас да ги пратим в Америка. Колко от вас са смели? Там има образувани големи братства, в които влизат много студенти. Върнат се от университета, поставят си престилките, работят, изкарват си прехраната. Едни на други си помагат. Похвална черта е тази. В туй отношение те са незаменими. Там няма да срещнете човек, комуто да дават пари в помощ – това е срамата. Там всеки си изкарва прехраната с труд. Ако някой е богат, ще каже: „Имам малко работа, искаш ли да ми помогнеш, ще ти платя.“ Ще ти плати достатъчно, но ще работиш. По три пъти на ден ще ходиш в дома му да чистиш печката, да пренасяш въглища, но трябва да работиш. Всеки трябва да работи, а не, както тук – даром. В туй отношение американците са незаменими. Те са меркурианци, сметка има у тях.

И тъй, най-първо ще развивате тези черти: смелост на сърцето, смелост на ума и смелост на волята. Тия три черти ще развият у вас необходимите ви способности. Въображение трябва да имате. То е майка на идеите. И после, разсъдъкът ви трябва да е развит. Чувство за музиката трябва да имате, за да бъдете весели. После трябва да е силно развита способността за сравнението, да съпоставяте нещата. Съвестни трябва да бъдете, хора на Природата трябва да бъдете, Любов към Бога трябва да имате, милосърдие трябва да имате, самоуважение трябва да имате, смелост трябва да имате, дружелюбие трябва да имате. Много неща се изискват от вас! Например понеже българите са сатурнови типове, те не са толкова учтиви. Българинът казва: „Не давам стола си.“ Да, защото си Сатурн, само за себе си гледаш. Етикеция в такъв човек няма, той само за себе си гледа. Той счита, че всеки човек е по-долен от него. „Няма по-достоеен човек от мене“, казва.

Тъй мисли Сатурн. За да даде стола си, той трябва да е някой алтруист, да спада към друг тип. Много е естествено такъв тип да не отстъпва.

Когато се проповядва едно учение, лесно се говори, мъчно се прилага. Сега забелязвам: ред ученици, наместо аз да ги изпитвам, те ме изпитват. И да видите какви задачи ми задават! Казват: „Хайде, Учителю, как ще решиш тази задача?“

Ще ви направя една бележка тази вечер. Онзи, който ще дохожда на нашите екскурзии, не трябва да пости. Разбирате ли! Онзи, който пости, на разходка да не излиза. Туй е едно от правилата. Ученик, който дойде на екскурзия, трябва да си носи хлябец, да пие вода и да благодари на Бога. А пък онзи, който иска без хляб да мине, нека остане в София. На екскурзията всички ще бъдете сити. Гладни хора ние не искаме, нито такива, които постят, защото ще се компрометират разходките ни.

Ще ви направя друга една бележка. Постенето – това е начин за обновление на човешкия организъм. Във вас не трябва да влиза туй тщеславие да се надминавате кой повече дни да пости. Не е това идеята. Главната идея в поста е той да събужда скритата сила и енергия в клетките и да обнови организма. Но трябва да работим по-разумно. В поста се върви последователно. Има известни закони, които трябва да се спазват. Ако ти си определиш пост, без да знаеш защо ти е, той не е полезен. И после, трябва да се спазва времето, трябва да се спазват и дните, когато ще се пости, а вие нищо не спазвате. Ако започнете вашия пост в понеделник, ще имате един резултат; ако го започнете във вторник, ще имате друг резултат; ако е в сряда, четвъртък, петък, събота, неделя – ще имате различни резултати. При това, ако започнете поста от сутринта, от обяд или вечерта, пак ще имате различни резултати. Тънкости има в поста. Ученикът, който учи една наука, трябва да бъде внимателен. Има закони, които по възможност трябва абсолютно да се спазват, за да дадат добри резултати. Нали чрез тия резултати трябва да дадем на външния свят пример, да видят в какво се състои нашето

Учение? Ако ние не спазим правилата, ще имаме криви опити и външните хора ще кажат: „Ето докъде стигнаха!“ Пък ако искате да покажете геройство, най-силните които сте, може да ви подложим на 15-20-30-35-40-дневен пост. Тогава ще изберем между вас някой ученик и ще му кажем: „Ти еди-къде си, еди-как си ще издържиш поста си, 40 дни няма да те има между другите.“ Изпит е това!

Тия между вас, които ще могат да издържат такъв изпит, са само двама, трима, четирима, пет, шест, до седем. Ако има такива седем души герои в България, много работа може да свършат. В Библията се говори за пророк Илия, който постил 40 дена, за да се магнетизира. В поста не трябва да се плашиш. Постът – това е едно средство да се махне страхът, да се контролира стомашната система, да се контролира кръвообращението и мозъкът. После, при поста трябва всякога да сте много будни, да сте нащрек, защото тогава човек става много чувствителен, привлича известни динамически сили от Природата и трябва да знае как да се справя с тях. В противен случай ще си създадете неприятност. С тази забележка аз предупреждавам учениците. Желанието ви да постите е добро, аз го уважавам, но ще бъдете много умни.

После, аз искам да се урегулирате помежду си. Гледам, някои от вас почват да заспиват. Това не е упрек, но туй показва, че тук, в събранието, не сте хармонирани. Тук има някои сили, които трябва да изгъдим. Едни черпят повече, а други дават повече. Правилна обмяна няма. Ако обмяната между вас е правилна, всички ще бъдете бодри. Сега, забелязано е в Америка, където се събират в някои събрания около две-три хиляди души, че най-малко сто души от тях спят, хъркат чисто по американски, не могат да слушат. Това може да се случи не само със слаби натури, но и с най-силните – заспиват. Един от видните, активни американски проповедници – Муди, разправя за едно подобно свое заспиване в църквата. То е станало при следния случай. Често в Чикаго дохождат видни проповедници, които държат проповеди върху важни въпроси от Евангелието. Извикват един проповедник, голяма знаменитост. Дохожда

той и говори нещо за дявола. Обаче Муди закъснял и не могъл да чуе какво се говорило за дявола. Той извиква втори път същия проповедник, който на другия ден щял да говори. Обаче дяволът пак устроил мрежа на Муди. Събранието било определено към 7,30 часа вечерта, а в 6 часа Муди ял хубав американски салам. Американските проповедници не са вегетарианци. Отива Муди на събранието да слуша проповедта за дявола, но от тежест в стомаха заспал и пак не могъл да чуе. Питат го: „Муди, как е работата?“ „Остави се, дяволът и саламът разбъркаха работата.“ Сега, ако някой от вас е предразположен за спане, той трябва да знае, че връзките в дадения случай помежду ви не са хармонични. И този, комуто се приспи, трябва да промени мястото си. Ти променяй мястото си в салона – седни напред, вляво, вдясно, сядай навсякъде, докато дойде онова състояние, при което да няма черпене. Сега ние желаем да се обменят енергиите правилно. Онзи, който заспива, то е, защото от него черпят повече, той дава повече. Затова много естествено е туй заспиване! Ако аз изтегля от някого четири-пет килограма кръв, той ще заспи. Ако е постил десет дена, пак ще заспи: слаб е той в тялото си.

Та казвам ви като на ученици: най-първо ще се учите да контролирате мозъка си. Събирайте енергията в Природата и я пращайте в слънчевия възел, в сърцето, в гортана, в челото, в задната част на главата, в горната част на главата и след туй прекарайте тази енергия около тялото си. Почнете да правите тия магнетически душеве, докато се образува една светла магнетическа аура около тялото ви – и тогава ще се усетите свободни.

Сега мнозина се оплакват, че са станали толкова чувствителни, че като отиват на някое светско събрание, почват да заспиват. Значи светът е по-активен от вас, черпи от вас. Ето защо вие не трябва само да развивате чувствата си, да ставате чувствителни, но трябва да имате знания, да развивате волята и ума си. Не трябва да бъдете слабохарактерни. У някои от вас дължината на палеца, тази фаланга, която изразява волята, не е достатъчно дълга, но

можете да развивате волята си постепенно. Разумно можете да развивате волята си! И тогава може някой път да ви дам едно упражнение за привличане добрите влияния на планетите. Някога не смея да ви давам такива упражнения, понеже ще изпаднете в суеверие, а то е много опасно. Да станеш суеверен – то е друго зло. Животът трябва да се гради разумно.

Сега у всички ви има добри желания, но ще бъдете смели и решителни! После, ще имате непреодолима Любов, непреодолима Вяра, непреодолима Надежда, милосърдие, разсъдителност. Туй са чувства и способности, които ще предизвикате в себе си. Сега аз виждам по някой път, че вие можете един на друг да си напакостите. Ако вие имате един приятел, този ваш приятел в даден момент може да ви причини най-голяма полза и най-голяма вреда. Как? Щом двама приятели се сближат, техните астрални тела се свързват и енергиите от единия почват да преминават в другия и обратно. Ако единият заболее, заболява и другият. Ако единият умре, и другият умира. Туй е факт. Ако някоя жена обича мъжа си и той умре, то и жената отива след него. Или пък ако мъжът обича много жена си, щом тя умре, и той умира. Това става, ако са много привързани. Но ако жената повдига мисълта си, тя повдига и мъжа си, защото никой сам нито пада, нито става. Някой път ние искаме да се свържем с Христа. Как ще се свържем? Ако се свържем със своя порочен живот, ние ще Му причиним страдания. Христос не иска тъй да се свържем с Него.

В Окултната школа ще развивате туй мъжество, тази сила – да работите за своето повдигане. Някои от вас имат по-добри условия, някои имат по-слаби условия. По-силните, у които умът е развит, ще помагат на по-слабите, на които умът не е тъй развит, които не могат да разсъждават дълбоко. У едни практическият ум не е развит, други не могат да мислят философски; трети имат воля, но сърцето им е сухо. Сега тъй ще се събирате, че ще гледате да дружите с онзи, който има добър ум, добро сърце. Като дойде до волята, пак тъй ще постъпвате. В туй отношение хората могат да си помагат

взаимно. И да не мислите, че всичко можем да направим. Всичко може да направи човек, но кога? Когато е свързан с Христа, т.е. в дадения момент той е свързан с всички добри, с всички съзнателни хора, които имат един и същ стремеж. И като станете ученици, вие ще се свържете с всички ученици по Земята.

Някой път аз казвам, че не сте ученици. На физическото поле сте ученици, но в астралния свят не сте, в Божествения не сте. Туй подразбирам. У всички ви трябва да има един съзнателен подтик. Не искам само съзнанието ви да работи, да се самоосъждате, но моето желание е да живеете във вашето подсъзнание и свръхсъзнание. По някой път трябва съзнанието и самосъзнанието да ги отдалечавате – те ви спъват. Почне ли човек да се занимава със своите погрешки или с погрешките на другите, той се спъва. Не се стремете да си криете погрешките. Може ли един художник да скрие погрешката си в картината? Един музикант може ли да скрие погрешката си в пеенето или в свиренето си? Един оратор може ли да скрие своя дефект в речта си? Има известни изкуства, дето може да се скрие една погрешка, но дойдем ли до художника – и децата ще забележат погрешките му. Музикант си – няма скрито-покрито; писател си, оратор си – също. Като четете човек книгата, той ще види погрешката. Ще кажеш: „Моя е погрешката, ще я поправя!“ Нищо повече! Не се извинявай! Погрешката се дължи на това, че не си взел вярно тона. Не казвай: „Малко винце пих“, или пък: „Въздухът беше студен.“ Не, не, причината не е нито във винцето, нито във въздуха. Причината е у мене – аз трябва да пея правилно! Нищо повече! Или не може да пишеш. Аз имам едно правило: ще осъзнаеш това, че не можеш. И колкото по-добре го осъзнаеш, толкова по-добре ще пишеш. Трябва да се осъзнаят фактите. Има неща, които не можем да крием. Ще бъдете смели и решителни! Няма да кажете: „От мене нищо няма да стане, аз съм неспособен.“ Не, във вас има повече способности, отколкото предполагате, но не знаете как трябва да разработите тези способности.

Сега аз ви говоря от толкова години в България, минал съм през най-лошите условия, опитал съм ги, но човек трябва

да бодърства много и ако не бодърства, може да бъде пометен. Бодърства ли, няма мъчнотия, която човек да не може да победи. Някой път нещата сами по себе си се разрешават. Ще бъдете смели и решителни! Ще вярвате, няма да се съмнявате! Някой ме пита: „Къде е това Бяло Братство?“ Най-после може да се зададат и други въпроси: „Къде е Господ? Къде е Христос?“ Ако питате един ясновидец, той ще ви каже дали тази вечер Христос е тук, или не. Той ще Го види. Няма събрание, в което, ако духовете на хората са въодушевени, обладани с възвишени мисли, да не ги посети Христос най-малко за петдесет минути, или да няма друг някой представител от Бялото Братство. Достатъчно е двама души да си повдигнат мисълта нагоре, и ще ги посети Христос. Ще кажете: „Ама може ли Христос да бъде едновременно на толкова места?“ Това е смешно схващане! Христос едновременно може да присъства на всички събрания в света. Време и пространство в Духовния свят няма. Не че не съществува, но времето и пространството там не са едно препятствие. Ако влезете в Духовния свят, там времето и пространството улесняват хората, сближават ги. Тук ги раздалечават, а в Духовния свят ги сближават. Следователно аз мога да ви приведа следното сравнение: всички окултни събрания, които стават по лицето на Земята, може да ги съберете в една орехова черупка. Е, питам тогава: Христос не може ли да ги слуша изведнъж? Това не зависи от формата на нещата – то зависи от интензивността вътре в тях.

Сега аз ще ви обясня какво означава тази черупка. Съзнанието на Христа, Неговото присъствие е толкова силно, че Той схваща умовете на тия хора идейно. Този орех е толкова голям, че всичките събрания може да се съберат в него. Но ако вие възприемете това буквално, ще кажете: „Ако това е истина, голяма лъжа е.“ Не, има такава възможност.

Сега, понеже Сатурн господства над българите, вие ще бъдете внимателни спрямо него. В какво отношение? Няма да му разправяте вашите идеи. Мълчете си, гледайте всякога да го изненадате. Когато реализирате нещо, тогава да разбере той. Щом кажеш какво си намислил, той ще

развали работата. И затова на българите работата върви дотогава, докато никой не я узнае. Узнае ли я някой, всичко се разваля. Вземете примера с Балканския съюз. Създаде се той, но Сатурн дойде, намеси се и развали работата. Той направи такава каша, че българите и сърбите и до днес не могат да се помирят. И в религиозно отношение пак Сатурн е, който пречи. И в Школата – също, навсякъде е той. Аз гледам: дойдат съмнения, пак той – същата чорба.

Сега трябва да имате критически ум. За каквото и да е, разсъждавайте здраво! Ние от ученици, които разсъждават здраво, не се плашим. Онези от вас, които имат най-противоположен възглед, даже и тези, които мислят, че всичко могат да развалят – и те са добре дошли. Нека опитат. В Школата има губерки, които са толкова нажежени, че които от вас много знаят, ще ги сложим на губерките.

Ще бъдете умни! Тази Школа е от паметивека. През нея са минали хиляди, хиляди същества. Които са минали и са спазили правилата, те са приели диплом и благословение. Те са излезли от тази Школа и сега се радват. И вие гледайте да минете по същия път – да приемете диплом и благословение. Не мислете, че тази програма ще се измени. Тя е една Божествена школа, ще минете по всичките правила – не я критикувайте. Имайте вяра, опитайте, може да поставите всичко на най-голям опит. Но веднъж като опитате, не се съмнявайте. Може да ви дам микроскопически опити да направите – опитайте, но не се съмнявайте, за да не се спъвате в пътя си като ученици.

Аз бих желал всички да минете през тази Школа и всеки да счита за привилегия, че е ученик, и да каже: „Аз ще бъда един от примерните окултни ученици.“ В себе си да каже това: „Ще бъда един от примерните ученици!“ Съмненията ще дойдат; те може да ви приказват, но вие ще вярвате. Настоявайте: „Ще бъде, ще бъде, ще бъде!“ Вярвам, че ще бъде!

Изпейте упражнението Сила жива, изворна, текуща.

Размишление

СМИСЪЛЪТ НА ПРОТИВОРЕЧИЕТО

Двадесет и трета лекция от Учителя
9 март 1923 г. понеделник, София

СМИСЪЛЪТ НА ПРОТИВОРЕЧИЕТО

(Прочетоха се няколко теми върху „Произходът на музиката“.)

Какво разбирате под *концентриране на мисълта*? Думата *концентриране* може да се разгледа като съставена от думите *кон* и *центрум*. *Кон* значи *със* и *центрум* значи *център*, т.е. мисъл с центъра си. Следователно има мисли с център, има и мисли без център. Концентрирането – това е волеви, съзнателен акт на душата – да събереш мисълта към нейния център, т.е. там, където може да се използва. Значи мисълта иде отвън и се отправя към един център, както малките изворчета се съсредоточават към една голяма вода, която е впрегната на работа.

За следния път ще ви задам темата „*Произходът на мисълта*“.

Щом знаете това нещо за мисълта, по същия начин ще разсъждавате и вие, естествено да върви мисълта. Казвате, че всичките неща си имат свои причини. Битието – и то си има своя причина. Казваме, че светът е създаден от нищо. Може, но думата *нищо* има съдържание в себе си. Щом кажете *нищо*, какво подразбирате под тази дума? Разбирате една необятна идея, която е без граници. „От нищо Бог създал света“ – това е форма само на езика. Или ще кажат някои, че Битието е създадено от Небитието. Но що е Небитие? Туй, което не е било, нали? Питам тогава философски: може ли човек да мисли за туй, което не е било? Може, разбира се, защо не. Но мислите за Битието и за Небитието – това са две различни мисли. Ако мисълта за Битието представлява една сянка, а мисълта за Небитието представлява светлината, тогава каква форма бихте дали на светлината? Как ще я определите? Как ще опишете светлината? Например често

говорите такива отрицателни думи: „Еди-кое си нещо не съществува.“ Всяко отричане е доказателство по обратния път според математиката, а всяко твърдение е реализиране на мисълта. Да отречеш Истината, то значи да докажеш, че тя съществува, а да я докажеш, значи да я реализираш. Вие като ученици на окултната наука трябва да се научите да не се стряскате. Като кажат: „Няма Господ“, кажете: „Да, няма Господ.“ Като кажат: „Няма живот“, кажете: „Да, няма живот.“ Или:

- Светът е лош.
- Да, лош е.
- Е, животът е безсмислен.
- Да, безсмислен е.
- По-калпаво същество от човека няма.
- Да, прав си, по-калпаво същество от човека няма.

Сега аз говоря за реалности, които съществуват, но дали ще се съгласим с тях, то е друг въпрос. Аз не измислям тия неща, но говоря за туй, което съществува. После казват: „Като умре човек, с него се свършва всичко.“ „Да, така е, като умре човек, с него се свършва всичко.“

Сега започвам обратното – като умре човек, ще се свърши всичко, но като се роди, ще започне всичко. Значи ако след смъртта се свършва всичко, с живота започва всичко. Без Бога светът изгубва своята форма, с Бога – придобива своята форма. Без Любовта животът няма смисъл, с Любовта животът има смисъл. Без Истината лъжата господства, с Истината какво започва? Музиката започва. Музиката въобще има произхода си от Духовния свят, от Ангелския свят. Нейният произход не е от Божествения свят. Тя е връзка, съединителна нишка между човешкия и Божествения свят. На това място, където са веждите, на долната част на челото, има способности, които се занимават само с обективния, с реалния, с материалния свят. После има друго едно поле на способности, през средата на челото, англичаните го наричат място на ритентивни (събирателни) или селшинтелектуални (полуинтелектуални) способности. В тия места се съдържат набралите се енергии. Тук спадат

няколко способности: музиката, паметта, възприемането на времето и пространството. Всичките тези способности спадат към Духовния свят. Математиката например спада към материалните науки, геометрията – също. Математиката няма духовен произход, но музикантът трябва да владее математиката и геометрията. После, тоновете изискват време и пространство. До центъра на тона е центърът на времето. И много музиканти, у които времето е слабо развито, не спазват такта. Някой такт правят по-голям, някой по-малък, и създават дисхармония. Трябва да се спазва времето в музиката. Ако времето и тактът следват ритмично едно след друго, в музиката има хармония. Музиката оказва влияние върху настроението на човека. Всякога, когато засвирилите на някой човек, в него се заражда желание да се повдигне нагоре, той иска да поиграе. Направете опит. Засвирийте на един човек, който е на умиране, и ще видите, че той ще си повдигне главата. Следователно всичките хора, за които се говори, че ще излязат от гробовете си, с музика ще излязат. Казва се в Писанието: „Ангелите като затръбят със своите тръби, мъртвите ще станат от гробовете си.“ Тия тръби правят нещата малко по военному. Като засвирият те, всеки ще излезе от гроба си навън. Какво ще видите? Надигнали се всички от гробовете си, подават си главата навън да видят какво е това ново чудо, което иде в света. Тия гробове – това са човешките тела, в които сега хората живеят. Варосани гробища са телата. Те представляват гъста материя, в която се развиват човешките души, сърца и умове. В тази гъста материя силите не могат да се проявят.

И тъй, музиката е едно средство в живота да се даде импулс първо на човешката мисъл, после на човешките чувства. Животът всякога започва с музика. Всяка работа също започва с музика. Така е между Ангелите, така е и между хората. Отнемете музикалното чувство на когото и да е – той не може да работи; внесете в него музиката – той ще заработи. Засвирийте на онези войници, които във време на поход са отпаднали, и ще видите, че те не само ще се съживят, но и конете им ще заиграят. Това са факти. Някои

казват: „Не ни трябва музика.“ Не, в музиката трябва да има едно качество – тя трябва да оживява. Може ли музиката да оживява, може ли да дава импулс към работа, събужда ли мисли, чувства, тя е правилна музика. Сега, разбира се, съвременната музика еволюира тъй, както еволюират сегашните музиканти. Ако биха поканили един наш музикант да даде концерт в Духовния свят и ако запалят много лампи наоколо, то всичките тия лампи ще загаснат. Такъв гръм ще бъде тоя концерт! Знаете ли на какво ще прилича той? Ако се съберат стотина души и започнат да удрят на тенекии, каква музика ще чуете? На това ще прилича пеенето или свиренето на този човек в Духовния свят. Туй ни задоволява сега. Такава е съвременната музика.

Първото важно нещо за музиканта: той трябва да се научи да контролира своя глас, да контролира ларинкса си до съвършенство. И онези, които искат да бъдат певци, трябва непременно да бъдат хора със съзнателна воля и да имат обич към музиката. Едно правило бих ви дал, то е за Ангелите: певецът трябва да бъде девствен! Аз мога да ви дам ред факти, от които се вижда, че онези, които изгубват гласа си, изгубват го по причина на грубите страсти. Вижте какъв е благороден гласът на онези, малките деца! Като растат, като напредват във възрастта си, гласът им огрубява. Значи важно правило за музиканта е това: онзи, който иска да пее, непременно трябва да бъде девствен, чист. Дали ще бъде такъв, или не, то е друг въпрос, но който иска да пее, той трябва да бъде чист. Това е правило на Ангелите. И като постъпите в тяхното училище, ако нямате нужното целомъдрие, не можете да станете музиканти. За в бъдеще при възпитанието на децата имайте предвид, че не можете да всадите никаква идея в тях, ако не е развито музикалното им чувство. Ако вие мислите да дадете култура на човечеството без музика, не се лъжете – това не е възможно. Не е съществувала досега култура без музика и за в бъдеще няма да съществува. Някой човек си легне разгневен, неразположен – каква идея може да има? Най-първо той ще трябва да стане добре разположен, за да се махнат всички ония утайки, неразположения; ще трябва да се хармонира добре, че

като дойде музиката, тогава ще бъде готов да слуша, да мисли.

И тъй, кой е първият тон на музиката? Първият тон на музиката – това е Любовта в нейното първо проявление, а не в нейното висше проявление. А какво е първото проявление на Любовта? Подтик към живот, към самоопределение – да се живее в една посока. Окултните ученици всякога са се натъквали на ред мъчнотии по причина на неразбирането на този основен факт. Не само западните окултисти, но и източните окултисти са се натъквали на ред мъчнотии. И много култури са пропадали поради липса на музика. Някои препоръчват източната музика. Тя си има добрите страни, но някой път тази музика е много банална. И между класическите парчета има някои, които са хубави. Например има едно хубаво класическо парче от един автор, наречено *Сънят на живота*. Един американец разправя за впечатлението си от музиката, като слушал Камилла Русо. Когато Камилла Русо, ученичка на Паганини, изсвирила туй парче, този богаташ американец почувствал, че е в състояние в този момент да се откаже от всичко, да раздаде имането си. Туй музикално парче го вдъхновило и той бил готов да направи тези неща. Тя не му проповядвала, но като му засвирила, той почувствал това. Туй е един вътрешен подтик на музиката.

Сега често питат: „Коя е причината за отпадането на църквата?“ Липсата на музика. Например в гръцката музика като се проточи онова безконечно *ие-ие...* Това е всичко. Да, но това е изопачаване на музиката. И българските свещеници са взели да подражават на гръцкото пеене. Пее някой псалт туй *ие-ие*, но не върви. И всеки българин, който е музикант, не ходи в църква. Той казва: „Не искам да слушам това *ие*.“ В този музикант има идея. Той казва: „Туй е гръцко.“ У гърците няма музика. Художество и изкуство има, красивите форми те са ги създали. Сега в туй отношение аз не искам да бъдете гърци.

Окултният ученик не трябва да се бои или да отрича противоречията, които ще срещне в света. Срещнете някой и ви каже, че няма Господ, че еди-кой си философ давал силно доказателство, че нямало Господ. Питам аз този философ:

на какви основания той гради това, от какви данни вади своето заключение? „Еди-кой си автор, еди-кой си философ твърди това.“ Добре. Той казва, че в Природата има ред несъобразности, противоречия, дисхармонии и други данни и от това заключава, че няма Господ. Това обаче само привидно е тъй. Казвам: вие пребродихте ли всички системи на живота, които съществуват? Навсякъде из Вселената били ли сте, за да направите един извод, че няма Господ? Трябва да сте пребродили целия свят и след като се върнете от вашето дълго научно изследване, да кажете: „Като обиколих няколко милиона светове, видях, че няма Господ. Аз никъде не Го намерих.“ А тъй, ти от Земята не си излязъл, а доказваш, че няма Господ. Аз те наричам един дървен философ. А знаете ли какво значи дървен философ? Дървен философ е този, на когото мозъкът е толкова неподвижен, че не може да създаде нищо по-хубаво от това да отрича. Защото като каже човек, че няма Господ – то си остава за него. Поезията е за музикалния човек, за камъка няма поезия. Когато ние говорим за Бога, че Той съществува, това е само по отношение на разумните същества – че съществува известно съотношение. Само за най-висшите същества, за най-разумните същества има Господ – за тези, които ще Го разберат. За кого е Любовта? За любещите. Казват мъжете, че женското сърце не могло да се разбере. Да, не може да се разбере. Защо? Изисква се друго подобно сърце като това на жената – да люби, да разбира туй сърце. Щом не любиш, не можеш да разбираш туй сърце. Ако моята ръка е парализирана, съединението с главния мозък е прекъснато; тогава като туря ръката си на печката, тя изгаря, понеже не чувства. Какво показва това? Липсва ми нещо. Казвате, че женското сърце било неразбрано. Откъде тази философия? На какво отгоре се базира тя? Неразбрани неща са неопитаните неща.

Сега аз разглеждам научно въпроса. Да не мислите сега, че взимам това физическо сърце на жената. Не, сърцето на жената го взимам като идея. Какво нещо е жената? Вие тук ще кажете: „Ние сме жени.“ Аз не отричам това, че сте жени. Кой не е жена тогава? Има ли някой, който да не е жена? И

мъжът е жена, и жената е жена, и детето е жена, и момичето е жена, и всички животни са жени. Жена в простата форма значи туй, което живее, което постоянно се видоизменя. И тъй бързо се видоизменя, има такива тънки движения, че ти не можеш да разбереш, не можеш да уловиш тия промени и казваш: „Не мога да разбера това сърце, много се изменя.“ Ами хубаво, какво лошо има в това, че едно сърце се изменя? Ако днес наблюдаваш едно дърво, което е четири пръста голямо, утре го видиш двайсет сантиметра, на другия ден – петдесет сантиметра, после един метър и най-после го видиш голямо дърво и кажеш: „Не мога да разбера това дърво.“ Защо? Защото то израсна. Там е причината: че ние сме дребнави хора и всяко нещо, което не можем да обгърнем, казваме, че не е за нас. Закон в света е това: щастието на човека седи в постоянното и вечно разширение на ума и на сърцето. По нямане на подходящи думи аз употребявам в случая думата *разширение*. Ще се задоволя с тази дума само затова, защото искам да ви дам една определена идея. Като казвам *разширение*, разбирам границите на сърцето и ума постоянно да се разширяват по форма, по съдържание и по смисъл. Щом престане разширението, смъртта ще дойде.

Сега ще се върна към главната мисъл: противоречията във вас да не ви смущават. Всички вие имате противоречия. В какво седят тия противоречия, аз зная. Вземете който и да е философ – вие можете да го изненадате; който и да е поет вие може да го изненадате, който и да е проповедник вие може да го изненадате; който и да е свещеник, което и да е духовно лице вие може да го изненадате. И в какво може да го изненадате? В неговите очаквания. Вземете онзи човек, който поддържа, че животът има смисъл, че по-благородно, по-добро същество от човека няма и т.н. Представете си, че той отива да се венчава и изведнъж неговата възлюбена изчезне, откраднат я някои. Какво ще бъде неговото състояние? Веднага той ще се разочарова. Животът не седи вътре в самата форма. Ако аз се върна хиляда, десет хиляди, петдесет хиляди години или десет, петнайсет, двайсет милиона години назад във вашите минали съществувания и видя, че сте били

тогава дребни същества като инфузориите, трябва ли днес да се спра на тогавашното ви развитие? Казвам: не, това малко същество, което преди двайсет милиона години беше една инфузория, сега е една окултна ученичка.

Някой казва: „Е, аз първоначално излязох от Господа.“ От Господа дошъл най-първо! „Ами нали в *Битие* беше писано, че имаме Дух от Бога.“ Да, но ти имаш ли тази опитност? „Не.“ Ти със заблуден ум разсъждаваш тогава. Например аз декламирам: „О, парице, парице, всесилна царице, с теб в Рая, без теб накрая.“ Туй стихотворение мое ли е? Аз може да съм едно малко дете, не съм опитал това, което декламирам. Туй го казва П. Славейков, той го е опитал, има право да го каже. Казваш: „Аз съм излязъл от Бога.“ Кога излезе, я ми кажи! „Не зная.“ Е, като не знаеш, защо говориш? Като дойдем до окултната наука, ние трябва добре да разбираме фактите. Излязъл съм от Бога, но кога? „Някога, забравил съм.“ Като се връщам 20 милиона години назад, аз виждам някои от вас във вид на малки инфузории. Ще кажете: „Е, тия инфузории!“ Като не разбирате този окултен език, ще кажете: „Ето на, направи ни на такива прости малки същества.“ Но това не е разсъждение. Инфузорията – това е един зародиш, който изисква условия да се развие. То е едно малко семенце като ябълченото семе, което иска само почва да расте. И следователно преди 20 милиона години вие сте изисквали условия, за да се развият сегашните ви форми. И питам ви: след 20 милиона години какви ще бъдете? Ако пак се намерим в една Окултна школа като тази, върху какво ще разговаряме тогава? Това са само ред разсъждения. Тия разсъждения може да бъдат верни, може и да не бъдат верни. Но математически отношенията, които имат те, принципите, на които се основават, са верни. Вие може да се съмнявате, ще кажете: „По-важен е този въпрос дали Земята е съществувала преди 20 милиона години, или не, а не това, че аз съм бил една инфузория.“ Може да не е съществувала Земята, но казвам: ако преди 20 милиона години вие сте били като инфузория, и сега, след 20 милиона години, ви срещам тук, какви ще бъдат отношенията във вашето

развитие. Разбира се, същите: т.е. ако преди 20 милиона години сте били една инфузория, то и днес по отношение на следващите 20 милиона години ще бъдете пак като една инфузория в развитието си. Днешното ви положение по отношение на бъдещето ще бъде такова, каквото сте днес по отношение на миналото – като една инфузория.

Та в самия живот се крият ония вечни възможности, в които човешкият Дух, човешката душа растат и се развиват. И помнете онова правило, което казах в една моя беседа: „Ученикът трябва да има едно сърце – чисто като кристал; един ум – светъл като Слънцето; една възвишена, благородна и широка душа – като цялата Вселена, и един крепък Дух – като Бога!“ Само така можете да бъдете ученици. Това са окултни принципи, които трябва да приложите. Ще кажете: „Без Чистота не може ли?“ Не може. Ще помните това изречение! Във вас трябва да се създаде стремеж. Вашият стремеж всеки ден трябва да се увеличава. Вие седите в Школата и си казвате: „Толкова време откак сме тук, остаряхме вече, на младини можехме да работим, но сега вече нищо няма да излезе от нас.“ За старост не мислете! За старини също не мислете! „Ама как да не мисля, когато главата ми е побеляла?“ Да не мислите, че в съвременната окултна наука няма начини за подмладяване! Там когото и да е от вас за два-сет минути може да го обновим, да стане млад. Човек може да се постави в хипнотически сън и за два-сет минути с тази интензивност на законите в Природата може да се измени съвършено формата му. И костите му, и черепът му, и ушите му: всичко може да се измени и като стане, той сам ще се уплаши. Може да се измени и неговото сърце. Ако го измениш тъй, той, като стане, ще полудее от страх. Като се види в огледалото тъй изменен, ще се уплаши, ще каже: „Какво стана с мен?“ Там е опасността! Представете си следния факт: вас с понятието ви за една четирийсет и пет годишна жена ви поставя в тази Школа и след два-сет минути се видите като едно малко момиченце на десет години. В себе си вие се знаете като голяма жена, запазено е съзнанието ви, но се погледнете в огледалото, казвате си: „Сън ли е това?“ Веднага вътре във вас

ще стане едно сътресение, едно стълкновение. Много пъти при такива сътресения хората полудяват, затуй Природата не обича бързите промени. Всичко трябва да върви бавно. Някои казват: „Как ще стане възкресението?“ Господ не иска хората да полудеят, като възкръснат, затова възкресението е един бавен вътрешен процес в човешката душа. Господ не иска, като ти даде едно велико благо, ти да считаеш, че то е едно голямо нещастие. Мислиш ли така, ти не разбираш нещата.

Следователно това е първото нещо: ще примирите всичките противоречия в себе си! Аз ви казвам великата Истина: не мислете зло в себе си! Всичко в света е Добро. Като казвам *всичко*, разбирам, че вътре всичко е Добро. Не мислете за външните проявления на живота. Учете се от Природата и вижте как някой път тя изразява най-хубавите неща с най-нечистата материя. Представете си някой човек, на когото дъхът мирише. Той държи някаква проповед за Любов, братство, равенство. Които го слушат, казват: „Днес проповедникът говори много чиста, отлична проповед.“ Но казвам, че ако тази проповед я слушаше един Ангел, той трябваше да си запуши носа от миризмата, която излиза от устата на този човек при изговарянето на тия думи. И затуй дълго време, след като някой ти каже някоя любовна дума, ти усещаш една неприятност. И на всеки, който ти каже: „Аз те обичам“, ти възразяваш: „Той ме лъже.“ Лъже, разбира се, защото тази дума е облечена с нечиста дреха. Това е факт! Ти ще се заемеш да очистиш тази дреха. Най-първо тия думи трябва да се прецедят. И затуй някои велики автори, след като са писали своите произведения, остават неразбрани. Те трябва да умрат, да минат ред поколения, докато другите ги разберат. Хората трябва да се молят дълго време, да плачат дълго време в душата си и тогава тези книги на великите автори ще имат за тях смисъл. Всяка мисъл е силна дотогава, докато не я изречеш. За Любовта не говори. Мисли я, чувствай я, но не говори за нея. Когато сърцето ти стане чисто като кристал, умът ти стане светъл като Слънцето, душата ти – възвишена, благородна и широка като цялата Вселена

и Духът ти стане крепък като Бога, само тогава кажи нещо за Любовта! Това не е изискване за обикновените хора – то е за учениците. Учениците трябва да бъдат такива. Нищо повече! „Може ли?“ Може, може! „След колко време?“ След половин час. Някои могат след половин час да бъдат такива, а някои могат да бъдат такива и след двайсет милиона години.

В окултната наука ние с време и пространство не се занимаваме. Времето и пространството са в рамките на нашия Дух. Време и пространство: това е само едно условие, с което ние си служим. Времето и пространството нас не ни ограничават. Време и пространство: това е една възможност, в която душата и Духът могат да се проявят. А при сегашните условия на живота времето и пространството са ограничения. Някой приятел ти обещае да дойде след пет минути или след един час. Ти седиш, чакаш, чакаш – той не дойде, закъснее нещо. Ти се нервираш, ограничаваш се. После като дошъл, забравил нещо. В Духовния свят няма такива работи. В Духовния свят две същества помислят ли нещо, то стане; пожелаят ли нещо – стане. Там всичко веднага става. А тук ще си определят randevu, но единият от тях ще заболее, ще му се яви главоболие или ред други препятствия, които ще спънат реда на нещата. Аз забелязвам, вие често казвате: „Ама ние, учениците в класа, ще може ли да изпълним условията?“ Някоя ученичка си мисли: „Аз имам мъж, какво ще правя, мъжът ми не ми позволява да следвам Школата.“ Друг някой си мисли: „Аз пък жена имам, тя не ми позволява.“ Ами когато Господ ви прати на Земята, вие какви бяхте? Господ създаде ли мъж и жена в света? Не. Той създаде две същества, две форми: едните същества, мъжете, да носят мисълта в себе си, да бъдат като слуги на Неговата мисъл, а другите същества, жените, да носят съдържанието на живота в себе си. Слуги са и едните, и другите. Мъжете взеха шишето от Господа, казаха: „Туй шише е наше.“ А жените взеха живота и казаха: „Това е наше.“ Мъже и жени днес почнаха да си разменят шишетата. Мъжът казва: „Я ми дай чашата, налей ми от твоята бутилка!“ И двамата се лъжат. На единия се капне

повечко, на другия – по-малко, и постоянно има спор. Нямате право да изпразвате тия шишета! Туй трябва да го разберете! Във външния свят може да правите опити, но в Школата – не! Окултният ученик трябва да има една здрава философия, с която да се съгради бъдещото общество. Туй не е в стълкновение със сегашното ви състояние. Ние трябва да имаме правилно схващане, да знаем какви сме в света. Вие трябва да знаете какво е вашето отношение към тази Първична форма, която ви е пратила на Земята. И всеки един от вас, като стъпи на този свят, трябва да знае какво трябва да прави, какви са неговите отношения към Бога, към неговата душа и към ближните му. Това трябва да знаете правилно, положително. Съзнаете ли го, влезете ли във връзка с тази Първична Причина, вашият живот ще се измени и вие ще нареждате живота си по друг начин.

Аз ще оставя сега тази философия, да изпеем няколко упражнения!

(Изпяхме „Сила жива“, „Изгрява Слънцето“, „Венир Бенир“, „Сладко, медено“, „Блага дума“, „Духът Божи“.)

Данаправимедноупражнениеизатриминути! Представете си, че тръгваме към Слънцето по един гладък път и се движим с една бързина, пет пъти по-голяма, отколкото бързината на слънчевата светлина. Значи с бързина около един и половина милиона километра в секунда. Вие ще си представите, че се качвате в една светла каруца. Тогава колко секунди ще са ви нужни, за да идете до Слънцето? Всичко една минута и шест секунди. За три минути ще направим един кръг – от Земята ще минем през центъра на Слънцето и ще се върнем тук. Сега представете си, че се намирате в една каруца, която се движи с един и половина милиона километра в секунда. Тъй че за една минута и шест секунди вие ще влезете в диска на Слънцето и ще излезете оттам. Каквото видите за това време, добре. След три минути ще бъдем пак тук. Знаете ли защо ние ще се движим с бързина, пет пъти по-голяма от тази на светлината? Ако се движите със същата бързина като тая на светлината, вие сте във физическия свят, но понеже се движите пет пъти по-бързо, вие сте в Духовния свят, дето се

движат мислите и чувствата на хората.

Сега ще бъдете внимателни, никакъв багаж няма да имате. Най-малкият багаж е опасен. Никакъв багаж, нищо! До Слънцето за три минути не ви трябва багаж, ще бъдете свободни. Една приятна разходка е това!

Ще започнем вече упражнението. Ще сложите волята си на работа! Кашлиците, всичко ще оставите настрана. Защото в тия пространства, през които ще минете, ако речете да кашляте, кондукторът ще ви спре наред пътя и ще ви свали.

Мнозина от вас кашляха, затова кондукторът ги върна назад.

На тези от вас, които кашлят, един цяр ще им дам. Ще настържете черна ряпа и от сока ѝ всяка вечер ще изпие по една кафеена чашка. Отлично действа и за стомаха. Ще взимате и по една скилидка чесън с малко солчица. Това ще правите всяка вечер, докато кашлицата престане.

Когато имате болки в сливиците, взимайте лют чесън! Това е един добър начин за лекуване на сливиците и хубава дезинфекция на гърлото. Те са отлични хапчета, пилюлчета. Една глава чесън ви стига. А иначе трябва да дадете 60-70 лева в аптеката за лекарства. Чесънът действа отлично и за тези, които страдат от безсъница.

В Школата ще бъдете сериозни, ще се учите да ме слушате и ще се съмнявате в мене само тогава, когато от сто направени опита деветдесет и девет излязат несполучливи. Тогава ви давам пълно право да се съмнявате в мене. Окултната наука е наука на опита. Учителят в окултната наука не върви отзад, а отпред. Когато се правят опити, той е в лабораторията си. Тогава и ученици, и Учител са заедно. Той няма да каже: „Направете вие опита.“ Не, той ще направи сам опита и ще присъства през всичкото време, докато трае задачата.

Няма по-грубо нещо от съмнението! Най-голямата грубост в света – това е съмнението. Най-голямата подлост в света – това е лицемерието! Няма по-голяма подлост от лицемерието и по-голяма грубост от съмнението! Тия два гряха аз ви забранявам абсолютно да ги имате. Не позволявам да си служите с тях! Разсъждавайте, но да се съмнявате,

да лицемерите – ни помен да няма от това! Тъй е писано! Няма нищо по-жестоко от това да се съмнявате! Нали ние ще се приближаваме към една наука на опитите, а няма да работим тъй, както вие си мислите. Ученикът трябва да бъде буден. Казано – свършено! Щом се каже на ученика нещо и той си туря уговорки, той не е ученик.

Щом ми напомните, следващия път ще ви дам кои са положителните черти, които трябва да имате. Сега ви казвам кои са отрицателните черти, за да ги избягвате. Защо не трябва да ги имате? С вашето съмнение и с вашето лицемерие вие отблъсквате всички ония творчески сили на Природата, които ще ви помогнат. Вие сами себе се опропастявате. Нищо повече!

Може да излезем на разходка някой път, както вчера например. В това време някому започват да изстиват краката. Ние знаем причината. Студът е качество на електричеството. То е, което изстудява. Обаче това не е студ, който умъртвява, а студ, който изцелява. Например когато човек има огън, висока температура, какво трябва да се прави? Да се намали топлината, защото има топлина, която не е свойствена на организма. Аз виждам, има една топлина, която е много приятна. Някоя ръка е гореща – като я пипнеш, причинява нещо неприятно; пък има ръка – като я пипнеш, толкова приятна е, усещаш, че излиза живот от нея. Това става и в Природата. По някой път, като отиваме всред Природата, най-първо минаваме през процеса на изстудяването. Който не разбира, ще каже: „Почват да ми изстиват ръцете.“ У вас ще се зароди едно желание за лицемерие. Недоволен сте, казвате: „Какъв е днешният ден!“ По-добър ден от днешния няма! „Ама сняг вали!“ Кажи: „А, отличен е денят, по-добър сняг от този няма.“ В себе си трябва да го кажеш, но трябва и да го преживееш. Пък ако в душата ти влезе страх, ще се уплашиш и ще си кажеш: „Може тук да ме хване главоболие, може да изгубя здравето си, да стана някой инвалид. Такъв един глупав опит не правя. Още веднъж баба на такова хоро не се хваща.“ Природата не търпи никакво лицемерие. Всяко лицемерие тя го наказва най-строго. За съмнението

и за лицемерието в Природата има най-тежко наказание. Тия, които са се съмнявали в мене, тя ги прави невалидни. Не ги уморява изведнъж, но в продължение на 20, 30, 40, 50 години ще те направи инвалид, ще те прекара през всички страдания, които знае. Тя си има колела и като минеш през тия колела и тия зъбци, пак ще те пита: „Обичаш ли още да се съмняваш?“ Окултните ученици трябва да знаят това. Хората на Земята – това са галени деца. Ами че тъй е! Туй, което вие си позволявате да правите, то е доказателство, че сте галени деца. Това ако го направи един Ангел, биха го изпъдили от Небето. Вие хванете някоя кокошка – сложите я в тенджерата. Хванете някоя лястовичка – отрежете ѝ крилото. Видите някое цвете – откъснете го. На вас от Невидимия свят нищо не казват, но ако един Ангел откъсне едно цвете, ще го изпъдят – те не признават такива неща. Към вас имат голямо снизхождение. Затуй аз наричам хората галени деца. Досега е било така, но вече сте влезли в един период, когато започва приложението на първите педагогически правила. Майката е излязла с една тънка, тънка пръчица, че като ви шибне някъде... Най-първо майката казва: „О, моето пиленце, моето ангелче“, а после тази пръчица играе безпощадно по него. Целта на Природата не е наказанието, но с изправленията да ни застави да зачитаме нейните свещени закони. В това се крие нашето благородство! Защото в Природата няма нищо, което да е извън нея. Всяко нещо е на мястото си. И ние абсолютно нямаме право да се съмняваме! Туй, което съвременните хора наричат Природа, това не е Природа, това са изопачени неща, които се дължат на хората. Когато влезем в някоя къща, която първоначално е добре инсталирана, но отпосле се развалят водопроводите и всичко друго, кой е виновен? А истинската Природа е всякога девствена, тия нейни непослушни деца не могат да си играят с нея.

Та искам, млади и стари, да знаете едно свещено правило: абсолютно никакво лицемерие като ученици! Какви са вашите отношения към света, то е друг въпрос. Като ви говоря за Живата Природа, разбирам какви трябва да бъдат отношенията ви спрямо нея. Ще бъдете според правилото

абсолютно искрени, чистосърдечни и без никакво съмнение! Трябва да разбираме вътрешния принцип. Този е живият принцип. Докато не разберете този принцип, другите отношения не може да се оправят. Ние започваме с основния закон. Приложим ли него, всичко друго ще сполучим да разрешим. Но не сполучим ли там, нашите отношения към света ще бъдат такива, каквито са сега.

Истинският път е: вътрешна връзка с Живата Природа. Тъй го наричам аз, защото ако кажа *връзка с Бога*, опетнено е Божието Име. И затова аз казвам: истинският път е връзка с Живата Природа – име, което хората не са произнасяли, то е още девствено. Нека оставим другото име да се очисти, защото като сме произнасяли туй име, ние сме го опетнили. И сега, като кажем Господ, като Го призоваваме, Той не ни чува вече. А Живата Природа – тя е най-близо до нас.

И тъй, да няма никакво лицемерие! Всякога можем да бъдем в контакт с туй, от което имаме нужда. Сега ние ще имаме нужда от съграждането на нашия ум, от съграждането на нашето сърце и от съграждането и развитието на нашата воля. Тия неща са необходими в градежа на нашия живот още сега, още днес.

Аз вярвам, че вие ще приложите това нещо. Не само че вярвам, но зная, че ще го приложите. Два начина има за приложение. Вие знаете и двата начина. Няма да има човек, който да не ги приложи. В края на краищата всички ще приложат туй, което Природата изисква. Единият начин е по закона на Свободата, а другият начин е по закона на необходимостта. Но колкото по-скоро, толкова по-добре.

Тайна молитва

ТОЧНОСТТА

Двадесет и четвърта лекция от Учителя
8 април 1923 г., неделя, София

ТОЧНОСТТА

Тайна молитва

(Прочете се резюмето върху темата „Влиянието на планетите върху човека“. Прочетоха се няколко теми върху „Първата съзнателна мисъл“.)

Упражнение:

Прострете дясната си ръка напред. Опънете я хубаво, без да се свива. Ще се стараете да проектирате вашата воля в ръката и ще мислите само за нея, за нищо друго. Ще направите едно малко движение наляво, после надясно, пак вляво и пак вдясно.

Сега, като движите ръката си полека, ще проектирате мисълта си във всичките пръсти и като връщате ръката си надясно, ще направите пак същото. Движението ще бъде в две посоки: наляво се движи ръката, а умът се движи от палеца към малкия пръст; после ръката е вдясно, а мисълта си ще прекарате от малкия пръст към другите пръсти. Е, какво забелязвате? (*Особени струи се усещат в пръстите – сила, успокоение.*) След това ръката се поставя отпред при другата ръка.

Смисълът на живота седи в малките работи. Природата, за да ни застави да се концентрираме, за да ни накара да се върнем към себе си, да мислим, тя е създала болестите. Например ти си търговец, имаш да мислиш за сто души: този има да ти дава, онзи има да ти дава, умът ти е разсеян. Върнеш се вечер, не можеш да се помолиш, не можеш да си помислиш за децата си, за приятеля си – също. Дойде една силна болест или в окото ти, или в стомаха – веднага ти се концентрираш, забравиш всичките си длъжности и почнеш да мислиш само за себе си. Нашата цел не е да ви

освободим от страданията, ни най-малко – но искам да видите ползата от тия страдания. Днес всички вие искате да бягате от страданията. Не, първото нещо: човек трябва да бъде концентриран, да може своевременно да насочва ума си правилно, накъдето иска. За да разберете закона, умът ви трябва да дойде в стълкновение с друг ум. Защото два ума могат да дойдат в стълкновение един с друг. Две сърца също могат да дойдат в стълкновение едно с друго. И две воли също могат да дойдат в стълкновение една с друга. Всичко може да дойде в стълкновение. Ако туй стълкновение е неправилно, често произлизат катастрофи, неприятности.

Сега например на вас може да ви се вижда чудно защо трябва да правим упражнения. Природата изисква от нас упражнения във физическия свят. Тя ни заставя да правим движения. И ще забележите, когато някои хора имат нужда от упражнения, какво правят вечер, когато спят? Наблюдавайте ги! Току свиват десния си крак, левия пръст; след туй прострат десния си крак, свиват лявата си ръка. После простират лявата си ръка, свиват левия си крак и т.н. Всичко в тях се движи. Вие може да мислите, че тия неща са произволни. Не, не са произволни. Всяко едно движение, всеки ъгъл, който прави тялото, е във връзка с известна електрическа енергия, която действа под разни ъгли. И вечерно време, когато човек е в сънно състояние, Природата го свива по един или друг начин. За да познаеш дали един човек е нормален, т.е. уравновесен, виж го вечерно време как спи. Който е уравновесен, той спи спокойно, а онзи, който не е уравновесен, ще го забележите какви свивания прави. Той ляга ту на корема си, ту на гърба си, ту на едната или на другата си страна – до сутринта все се премята. Туй движение е потребно за него.

И тъй, концентрирането е потребно за вас. Например аз ви казах и по-рано, че всички, които сте в Школата, трябва да бъдете точни. Първото нещо: ние изискваме абсолютна точност от вас, каквато Природата ни представя. Природата е точна, определена, абсолютна. Тя е израз на Божествената абсолютност. В нея има една абсолютна

мярка, която е потребна за нас. Когато нашите мисли и действия съвпаднат в тази абсолютна мярка, ние веднага ще усетим в себе си един мир, едно успокояване. Например решавате да станете точно в четири часа. Ще си внушите тази мисъл да станете точно в четири часа. Събудите ли се, няма да се въртите насам-натам, но веднага ще станете. Не станете ли, почнете ли да философствате, че има още една минута време, законът ще се измени. В Природата има друга една противодействаща сила, която веднага ще се прояви. Тя е леността, мързелът, от който вие трябва да се избавите. Щом решиш да направиш нещо, мързелът ще дойде, той е един съветник. Казва ти: „Има още време, почакай още малко.“ Не, не се поддавай! После идеш някъде на гости, решиш да си вървиш вече. Станеш изведнъж, но те поканят да постоиш още малко. Не изменяй първото си решение! Станеш ли веднъж, върви си. Станеш ли и после пак те върнат, непременно работата се разваля. Щом си решил в шест часа да си отидеш, върви си, не отлагай! Всички трябва да разбирате този закон, да се учите на точност. Точността – туй е първото нещо, което се изисква от ученика. Само така ще бъдете точни в мислите си, точни в чувствата и желанията си и точни в своите действия.

Живата Природа обича акуратността. Тя е много възискателна в това отношение. Обещаеш ли нещо, ти не можеш да го отлагаш. Като четете Причтите, там се обръща внимание на това: като обещаеш нещо на Господа, да не го отлагаш. Господнеблаговоли към онези, които не изпълняват. Онзи, който обещае и не изпълни, за него имаме много лошо мнение. Човек, който обещава и не държи на думата си, на Небето той е последен, не минава за човек там. За всички ви на Небето държат сметка. Там в тефтера се пише за всички. И ако ти си един от тези, които обещават и не изпълняват, за теб е писано такова нещо: „Той е един от непостоянните. От него нищо не може да излезе.“ За някои от вас е писано: „Той обеща и свърши обещаното.“ Всяко дадено обещание е дадено пред Живата Природа. Животът, който имате, желанията, действията: на всичко това ние не сме напълно

господари. Защото ако кажа, че аз мога да направя, каквото искам, то значи, че се считам за Бог. Не, има и друг Бог с нас и ако ние влезем в стълкновение с Неговата воля, ще понесем последствията от това нещо. Няма човек досега, който да е влязъл в стълкновение с Божията воля и да е спечелил. Яков се бори с Ангела Господен до зазоряване. Като не му надви, докосна се до става на бедрото му и Яков окуця. Ангелът му рече: „Остави ме да си отида.“ „Не, няма да те пусна да си отидеш, ако не ме благословиш.“

Знаете ли какво значи *бутна го*? Някои хора хванат Господа и искат от Него пари, пари, пари. И Той ги бутне в хълбока, даде им пари, но те окуцят. Не мислете, че богатата, които съществуват вътре в Природата, се дават безразборно. Не, те са определени. Всяко благо има своето предназначение. И тъй, в Школата ние ще се учим да бъдем точни. Например ние ще имаме един опит, ще направим една екскурзия, в която ще измерим нашата точност. Да кажем, ще определим точно в 4, в 5,30 или в 6 часа всички да се намерим на сборното място. Трябва да изпълним тази задача съзнателно. Ако не можете да изпълните тази задача, тогава как ще изпълните другите задачи, които са по-важни? Как ще ги изпълните, ако нямате тази точност?

Второто нещо, което искам от вас, е всички ученици да издържат на обещанията си. Дума дадена, обещана – да се изпълни! Малко ще говорите, а повече ще изпълнявате. Дадена дума на известно място – да се изпълни. Например на вас като на ученици може да ви дадат такава една задача. Ти искаш да станеш окултен ученик. Ще ти дадем една задача: да спечелиш за един месец хиляда лева, а нямаш нито пет пари. Ще кажеш: „Трябва да ги открадна.“ Не, няма да ги откраднеш, ще ги спечелиш. Ще каже някой: „Ама как ще ги спечелим?“ Е, това е една от задачите. Може да дадем някому задача да нарисова една картина или за една година да се научи да свири на цигулка. Вие сте чудни! Ще ви се дадат невъзможни неща и ако ги превъзмогнете, това показва, че имате воля и можете да събудите ония скрити окултни сили във вас да работят.

Сега ние ще пристъпим към някои от тия задачи. Ще ги даваме не безразборно, на когото и да е, но когато някой дойде при мене и го видя, че искрено желае това, тогава ще му разкрия нещо. Аз съм готов, гледам какво не му достига. Виждам го – не може да рисува, ще му кажа: за една година ще нарисуваш една хубава картина. Ако не можеш да нарисуваш тази картина, и аз няма да ти разкрия нищо. Ако ти можеш да нарисуваш тази картина, и аз мога да ти доверя, да ти разкрия нещо. Сега не мислете, че това е излишно. Туй са ред малки задачи, от които зависи цялото ваше бъдещо развитие. Например някой път се дава известен наряд за молене. Вие го взимате буквално. Що е молитвата? Молитвата е едно упражнение: да знаеш кога да ставаш. Като станеш, да знаеш какво да мислиш; после – да знаеш какво да чувстваш; най-после – да знаеш как да действаш; и най-накрая – как да постъпиш в даден случай. Трябва да знаеш как да се поляризираш. Станеш сутрин – неразположен си, казваш: „Когато ми дойде разположение, тогава ще се моля.“ Не, не, ще се молиш без разположение, ще превърнеш тия сили. Един прост пример. Вземете у нас ритмическото дишане. Как става то? Равномерно и непрекъснато. Може ли да спреш дишането, че си разгневен? Не можеш да спреш дишането: ще дишаш. Не си радостен: ще дишаш. У някого дишането се ускорява, но той не може да го спре. По този начин ние можем да развием силата на нашата воля и много от невъзможните задачи, които сега имате, ще станат възможни.

Сега аз забелязвам: някои от учениците са почнали добре, но някои не вървят правилно. Някои от учениците, които са придобили малко знание, употребяват това знание да противодействат. Имайте едно нещо предвид – че тия противодействия ще бъдат спрени. В Школата вие ще забележите един закон. Ние, т.е. Бялото Братство, сме поставили в действие този закон. Целият съвременен културен свят ще се намери пред този закон като пред една диамантена стена. И за да не се сблъскат хората в тая стена, всичките им действия, всичките им намерения ще трябва да

се превърнат, да се спрат. Не че Природата иска да ги спре, но една диамантена стена се изправя отпреде ни и тя дава насока в друго направление да се движим.

Аз желая всичките ученици да се самонаблюдават, вашият живот да стане разумен. Не трябва да се спъвате от думите. Аз от няколко време наблюдавам: например проявяват се известни психически сили в някой брат или в някоя сестра, става повишение на чувствата и те се проявяват особено ексцентрично. Няма спокойствие, страхуват се. Защо? Не разбират закона. Какво има да се страхувате? Ама тези духове тук, в света – те ли са, които управляват живота? Не. Вие можете да изпратите на този брат или на тази сестра една добра мисъл. Помолете се за тях, пожелайте изпита, който имат, да го минат добре. Някой е обезсърчен – не разбира закона. Обсебили са го духове и не може да издържи изпита си. Но знайте, че ще стане повишение на чувствата ви. Не мислете, че вие ще бъдете толкова солидни. Не, ще се понагорещите: тъй с 400 градуса, с 500 градуса, с 1000 градуса, с 2000 градуса температура и ще се намерите в едно напрегнато състояние. Туй не трябва да ви плаши. И първото нещо – всички трябва да си изпращате благопожелания, да мислите добро един за друг.

Сега, тази вечер, аз забелязах, че този брат, като чете резюмето – а то беше малко дългичко, понеже планетата му е такава, в такава зодия се е родил – вие, като седите, не можете да слушате спокойни, казвате: „Кога ще свърши, стига, стига вече.“ Тревожите се. Той може да чете един час и вие трябва да не се безпокоите. Но вие казвате: „Той взима времето на Учителя.“ Разсъждавайте философски! Ако ние искаме да спрем тази енергия, ще завъртим ключа и ще се спре всичко. Но не, този брат е взел работа и вие трябва да се научите на търпение, ще се учите да издържате. Това е най-малкото зло. Сега в класа ще се учите да търпите. Днес ще дойде едно, утре ще дойде друго, после трето и т.н. Някой може да говори глупаво според вас – ще търпите. Учете се на търпение! Защото знанията на всички ви какви са? На онези, които знаят повече, и на онези, които знаят по-малко:

все такива да бъдат отношенията помежду ви. Но в света, когато Любовта царува, макар че нещата са казани по един нехармоничен начин, те са търпими. Детето, когато говори на майка си, все умни работи ли говори? Може много глупави работи да говори, но майката казва: „Много хубаво говори моето дете.“ Защо? Защото го обича, у нея има желание то да се оправи и то се оправя. И аз вярвам – вие всички имате много благородни желания, но щом се дойде до изпълнение на вашите благородни желания, вие се обезсърчавате. Не сте точни, няма постоянство у вас. Вие правили ли сте някакви научни наблюдения, с които да развивате търпението си? Аз съм изучавал характера на българите цели 11 години. Правил съм най-щателни измервания на главите им с пергел. Всеки ден съм измервал по десет души. Това продължи цели 11 години. А за това нещо търпение се изисква! Цифри, цифри, изчисления, цели таблици. Мерили ли сте 11 години наред глави? Търпение трябва! Природата обича постоянството. Вие искате много лесно да разрешавате въпросите, но някои задачи са мъчни за разрешаване. За да разрешите някои задачи, трябва ви може би един-два живота. Те не са за сегашния ви живот и не можем да ви говорим за тях. Обаче има задачи, които още сега може да се разрешат. Например има задачи, които може да се разрешат за един ден, за два, за седмица, за година, за две, за десет години, а има задачи, които ще останат за разрешение, като минете в другия свят. Вие сега мислите, че като заминете за другия свят, ще заспите. Не – знанието, което сега учите, когато идете в другия свят, ще го продължите, още по-добре ще го учите. Ние искаме тази Школа, която сега имате, да се продължи и по-нататък. Засега тя е в елементарно състояние. Днес ние не можем да употребим всичките окултни методи, защото има такива методи, които, ако ги приложите, знаете ли какво би станало? – Вашият организъм – мозъкът ви, мускулната ви система, артериалната и нервната ви система няма да издържат, не са пригодени. Индусите имат специални методи, които прилагат, но те с хиляди години са се упражнявали върху тях. Например един от тия методи

е методът за дълбокото дишане, който западните народи не могат да употребят. Обаче тия методи са изкуствени. Но ние имаме други, естествени методи. Бялото Братство си служи с тия естествени методи, които са отлични. Аз искам да приложа тези естествени методи. Те са нови методи и не са прилагани досега. Ние ще ги приложим само на онези от вас, които, като ги поставим на изпит, издържат. Ще опитате вие тия методи. С всеки един метод вие ще разрешите една ваша задача в живота си.

Та сега първото нещо: ще изучавате точността, тя е необходима. Точно навреме ще ядете, точно навреме ще лягате, точно навреме ще ставате – ще се научите на точност. А сега казвате: „Както духът каже.“ Какъв е този дух? Той е мързелът. И всичките ученици, доколкото съм ви наблюдавал, казват: „Ние слушаме нашия Учител.“ Не, аз зная доколко слушате. Досега вие сте изпълнявали моята воля дотолкова, доколкото тя е била в съгласие с вашата воля. Аз съм проверявал. Щом влезе моята воля малко в съткновение с вашата, казвате: „Ние сме на особено мнение.“ Тогава казвам: и аз ще остана на особено мнение. Ако вие като ученици може да останете на особено мнение, и аз мога да остана на особено мнение.

Сега вие мислите, че като седя така естествено между вас, на същия уровень с вас, че и аз съм като вас. Казвате: „И Учителя е като нас.“ Тъй като ходя с вас, казвате: „Учителя, и той е забатачил като нас.“ Много се лъжете. Аз обичам естествения живот, но не забатачвам. Защо обичам естествения живот? Той е живот на Природата. Естествен трябва да бъде човек! Аз зная всички възли в Природата, та като вляза в течението на тази, живата енергия, веднага моето състояние се трансформира. И вие всички трябва да се познавате. Не мислете, че при туй състояние, при което сега се намирате, сте много добри. Аз не си правя илюзии. У вас има добри състояния, но има и лоши. Например някой път някой от вас не може да мисли. Това е едно особено състояние. Той е попаднал в едно неблагоприятно течение. Но ако поставете този човек в благоприятно течение,

неговата мисъл ще светне. Туй е доказано в окультизма. Който и да е от вас, ако се постави в магнетичен сън, веднага умът му ще се проясни и той ще предвижда бъдещето, ще разсъждава много правилно. Отвлечени, философски въпроси ще решава правилно. Ще може да стане медик, ще вижда причините на някоя болест, ще може да предприе цял, но като се събуди, пак нищо няма да знае. Значи у човека има нещо не проявено. И ние в този живот искаме да ви съединим с туй, не проявено. Искам да ви свържа с него по един естествен начин, както се казва в Писанието: „Да станете сънаследници с Христа.“ Да станете сънаследници по естествен път, та туй наследство, което ще приемете, да може добре да го използвате, да ликвидирате правилно с вашата карма. Ако не го използвате правилно, може да си натрупате още една излишна част към вашата карма.

Та сега първото нещо: трябва да се създаде хармония между вас. Всички трябва да направите едно усилие, да се създаде една хармонична атмосфера вътре в Школата. Като дойдете в Школата, всеки един от вас, за един час поне, да се почувства свободен, спокоен, като на почивка. Такова състояние трябва да се образува вътре в Школата! И при това всички ученици трябва да се стремят към тази хармония. Имайте предвид, че външният свят върху вас сипе много лоши мисли, желания и всички тия неща ние трябва по един разумен начин да ги изолираме, а можем да ги изолираме. Ще бъдем точни, ще имаме силна вяра! Това, което обещаем на Природата, ще го изпълним.

После ще дойдем към онзи стих от Писанието, който казва: „Надпреварвайте се да си давате почит един на друг.“ Ако почиташ другите, ще почитат и тебе. Като почиташ другите, ти развиваш едно благородно чувство.

Сега в Школата имаме за цел между другите задачи да пристъпим към тия малки практически задачи, които трябва да се реализират. Ако ги приложите, вие няма да съжалявате, ще благодарите после.

Сега аз бих ви попитал: утре да ви дадем ли една малка задача, или да ви оставим свършено свободни? *(Както вие*

кажете.) Аз имам думата наполовина: петдесет процента аз желая, петдесет процента трябва и вие да желаете и като ги съберем, ще имаме сто процента. Е, тогава ще имаме една малка задача: ще излезем на изгрев точно в 6 часа сутринта. Там няма да седим дълго, най-много два часа; след два часа всички ще се върнем назад. Ще гледате на мястото да пристигнете точно в 6 часа. Не е въпросът в тръгването, а в пристигането. От разни места може да заобиколите, да минете покрай семинарията или откъдето и да е. Хубаво е да бъдем всички точни. Това ще бъде едно упражнение върху точността.

Вие ще си кажете: „Искам да бъда в 6 часа там.“ Има едно съзнание у човека, което ще измери времето. Ще направим сега един опит. Първият опит може да не е толкова сполучлив, но ще видим каква разлика ще има. Ще видим по колко минути ще има закъснели – може по 1, 2, 3, 4, па може и по 10 минути. Всеки да си отбележи в колко е пристигнал там.

Може да има някои, които не ще могат да дойдат, нека се обадят. Тях ще извиним, но които кажат, че ще дойдат, непременно ще дойдат. Те са длъжни да изпълнят задачата.

Размишление

ОКУЛТНА МЕДИЦИНА

Двадесет и пета лекция от Учителя
15 април 1923 г., неделя, София

ОКУЛТНА МЕДИЦИНА

Размишление

(Прочете се резюмето върху „Произходът на музиката“. Прочетоха се няколко теми върху „Произход на мисълта“.)

За следващия път ще пишете върху темата „Произходът на религиите“.

Упражнения:

1. Прострете дясната си ръка напред. Дръжте я в това положение пет минути, без да се движите. Ще концентрирате ума си към ръката.

2. Поставете двете си ръце пред гърдите, като допирате големите си пръсти. Постепенно ще отдалечавате ръцете си настрани, като че ли срещате голямо съпротивление. По същия начин бавно ще поставите ръцете си пак отпред на гърдите. Не бързайте, имате голямо съпротивление насреща си. Когато разтваряте ръцете си, поемайте дълбоко дъха си. Това упражнение ще направите няколко пъти.

След това, както са били ръцете отпред на гърдите, простирате ги напред, като се допират с показалците си.

Отпред на гърдите ръцете се изправят нагоре, пак с допрени пръсти. Прави се още няколко пъти ритмично, но по-бързо. Най-после ръцете се изнасят настрани, после пак отпред на гърдите. Повтаря се няколко пъти.

3. На едно – дясната ръка нагоре;

На две – дясната ръка надолу;

На три – лявата ръка нагоре;

На четири – лявата ръка надолу.

(Това упражнение се прави няколко пъти.) Тия упражнения можем да ги направим на открито.

4. Прострете лявата ръка напред, а дясната сложете на лявото рамо. Прекарайте леко дясната ръка по продължение на лявата и после я поставете успоредно на лявата. След туй лявата ръка се слага на дясното рамо и се прави същото, каквото и с дясната ръка. *(Това упражнение се направи няколко пъти.)*

5. Двете ръце настрани, после нагоре над главата, надолу покрай главата – прави се обливане. *(То се направи няколко пъти.)* След туй ръцете се поставят на гърдите, като се изговаря три пъти сричката ху.

(Всички упражнения извършихме седнали.)

Имате ли някакво упражнение за вечерно време? Последното упражнение беше *Бог е Светлина, Ангелите са топлина, а всички хора са Доброта.*

Упражнение:

Това упражнение ще бъде за една седмица. Всички ще го изпълнявате само вечерно време, точно в 10 часа преди лягане. То ще се прави по следния начин: ще седнете комфортно на стола си, а който иска, може и на земята – ще прекръстосате краката си. Ще се обърнете на изток, ще застанете спокойно. И в туй спокойно състояние веднага ще отправите ума си към далечния запад. Ще наблюдавате дали, като препращате ума си, ще видите някоя светла точка или някое светло огнище, което да привлече вашия ум. Тъй ще проектирате ума си – ще почнете по права линия. Гледайте какво ще забележите. След туй ще обърнете ума си на юг. Пак ще го проектирате по права линия. Пак ще забележите дали има някаква светлина, която да привлича ума ви. После ще обърнете ума си на север и ще забележите има ли някоя светла точка там. Накрая ще спрете на изток и ще свършите упражнението.

Ще видите към коя от четирите страни на Земята светлината е по-голяма: на запад, на юг, на север или на изток. По десет минути ще правите упражнението – един опит ще направите за вашия ум. Сложете по две или три минути за всяка страна. Всичко дванайсет минути: три на запад, три

на юг, три на север и три на изток. Ще се стараете да бъдете точни. Ние ще започнем с точността. И излетите ще правим точно. Това упражнение ще правите точно в 10 часа. Вкъщи ще го правите. От тази вечер може да започнете.

Сега аз ще ви кажа: онези, които остават на особено мнение, които няма да правят упражнението, нека да кажат и нека седят вънка, защото всяка мисъл, че не можем да го направим, противодейства. Онзи, който не може да прави упражнението, да не влиза, да си каже още сега, защото става разкъсване. А онези, които обещаят – да бъдат точни. Защо? Когато правите онези окултни упражнения в Школата, и от Невидимия свят взимат участие. Тия същества ви дават благоприятни условия. Не всякога могат да ви се дадат тези упражнения, защото със силите на Природата не можем да разполагаме всякога. За всяка сила, която се употребява, се води сметка. Нещата не са в излишък, но не са и в недоимък. Всяко нещо трябва да се използва разумно.

Сега например вие имате толкова кашлица. Аз бих желал да зная колко души от вас имат кашлица. Защо страдате от кашлица? Гледам: постоянно пиете студена вода, и то тъй, както не е позволено да се пие. Всички ученици трябва да пиете водата на глътки. Никой от учениците няма право да вдигне чашата със студена вода и да я изпие изведнъж. Туй ще имате за правило! Ще се учите на търпение. В туй отношение кокошките са по-умни. И кокошката дава пример – тя пие много добре. Млекопитаещите защо страдат? Те смучат, смучат водата изведнъж и умират. А кокошката – глътне, спре, глътне, спре. Ако те страдат, то е благодарение на това, че някой път им дават нечиста вода, от която умират. Иначе, тъй както пият водата, кокошките не биха страдали. Тук като сте, можете да пиете по една студена вода, но всеки трябва да си носи по една чашка. Пък като влезем в нашия салон, самоварите ще се сложат и ще избегнем кашлицата. Първото нещо: ще има топла вода в изобилие.

Природата е жива, тя не е механическа. В Природата механическо дишане няма. Тя е органическа и съзнателна. Изисква се и у нас съзнанието ни да е будно, сърцето ни да

е будно и волята ни да е будна. Природата долавя всичко и щом не се подчинявате на нейните закони, тя ще ви научи как да пиете вода. Ние имаме пример как от малки работи стават големи пакости. Отива един приятел, който се помина сега, при един зъболекар да му вади зъба. Заболяло го – иска да се отърве от тази мъчнотия. А този зъб трябваше да го боли. Той трябваше да изтърпи това наказание, но не можа и плати с живота си. Лекарят тегли зъба, но го счува. Изважда го най-после, но инструментът бил нечист, инфектира се мястото, подува се. Вика други лекари, нарязват мястото и изпращат нашия приятел на онзи свят – заради един зъб. Този човек не трябваше да си вади зъба. Сега и вие понякога искате да избягате от страданията. Аз ви казвам: малките страдания приемайте на драго сърце! Бягате ли от тях, ще дойдат по-големи страдания. Понякога се яви у вас кашлица. Сложете волята си в действие. Борете се с кашлицата. Ето как се лекува кашлицата: веднага пратете в дробовите си светлина. В гърлото пратете портокалените лъчи, после сините, зелените. Прекарайте ги оттам, какво ще ви коства? Кашлицата всякога разваля тонирането на организма на човека. По този начин, чрез лъчите, ще се ускори лекуването. Гледайте да го стимулирате. Кашлицата е жива, кажете ѝ да излезе, да ви напусне. По този начин ще упражнявате волята си. Трябва да покажем, че умът има сили да лекува. Ако с ума си ние не можем да лекуваме, къде е силата ни? Ще гледате да упражнявате ума си. Сега аз забелязвам: някой ваш приятел, като го заболи крак, веднага тича при лекаря и той бърза да направи инжекция. При лекар в краен случай се отива, а първа помощ ще си дадете вие. Няма защо да бягате при лекаря. Вие сте ученици: заболее ли, дава ви се задача – лекарят няма да реши задачата вместо вас. Ако той трябва да я реши, той ще ви прати на онзи свят. Например този наш приятел, като го заболя зъбът, можеше да си сложи компрес и щеше да се спаси. Инфекция станало! Можеше да му поставят млечен компрес и инфекцията щеше да спре. Или той можеше мислено да огради зъба си – инфекцията щеше да спре. Може да направите опит: имате един цирей, появил

се на бута ви, на дебелото месо. По-нагоре се образува друг. Вие ще кажете на втория: „Ти ще излезеш преди първия“ – и той ще излезе. Ние имаме опит в това. Тук на една сестра синът ѝ имаше цирей. Първия път му направиха операция и цели два месеца се лекува. После втория път като се явиха циреи, направиха тъй, както казах – през първия излязоха. По този начин минаха много лесно. Тия два цирея са като скачени съдове. На втория ще кажеш: „Моля те, през тази отворена врата ще излезеш.“ Ако не му кажеш това, той ще направи втора врата. После ще дойде трета, четвърта – ще надупчат тялото ти. Колкото циреи се зародят, кажи им да излязат през първата врата.

После друг опит може да направите. Имате треска. Вие може да покажете на тази треска едно място откъде да излезе. Можете да ѝ кажете да излезе някъде зад ухото в едно малко цирейче или на устата отстрани. Тъй стават тези работи. При болестите се задържат известни нечистотии, които може да излязат по един правилен начин. У вас някой път се заражда страх и вследствие на това се явяват много неприятности за малки работи.

Всичко туй е първата помощ, която трябва да дадете на себе си. Заболи ви гърлото, простинали сте – веднага си сложете един млечен компрес или компрес от маслини. Аз ще ви препоръчам един друг лек. Ще вземете квас, ще направите тархана, ще турите изобилно черен пипер, тъй, да ви текат сълзи. Щом ви заболи гърлото, вземете за ядене туй: хем тарханата хубава, хем лековита. Като ядете тарханата, този черен пипер ще образува едно голямо сгорещаване. Той е едно хубаво лекарство, антисептично. Едновременно ще имате едно приятно ядене, а при това и лечебно. Ако някой страда от нещо, простудил се е, вземете тархана един, два, три пъти наред и ще избегнете много усложнения. И тъй, ще знаете: или млечен компрес, или компрес от маслини, или тархана най-после; тарханата ще я ядете топла. Вие сами ще си счукате черния пипер. Не ви препоръчам да вземете от бакалина счукан пипер: вие сами ще го счукате. Тази рецепта няма да я давате навън. Тя е един специалитет. Ако вие я

изнесете навън, лекарите ще се хванат за корема от смях, ще кажат: „Бива, бива, ама такова голямо невежество!“ Вие ще направите опит един, два, три пъти: с децата си ще направите опит, с някой ваш приятел. Ще им кажете: „Имате ли квас? Да направите тархана, опитайте и вижте как действа тя.“ Ще има изключения, навсякъде тя не ще може да лекува. Не казвам, че във всички случаи ще лекува. Някъде петдесет процента, някъде седемдесет и пет процента може да лекува. При употребата на всички лекарства умът трябва да играе важна роля. Едно правило спазвайте: щом направите тарханата, ще мислите за нея, че действа добре. Ако вашият ум е разтревожен и си кажете: „Това няма да ми помогне“, и в ума си имате друго лекарство, вие ще си противодействате. Киселото изобщо отнема възпалението, действа малко успокоително. А пък черният пипер действа сгриващо. Българите изобщо турят черен пипер, масло и спирт, някой път турят камфор и с това лекарство разтриват.

Колко души страдат от кашлица сега, я пребройте! Деветнайсет. Тази кашлица можем да я премахнем за двацет и четири часа, но трябва да се образува една абсолютна хармония. Тази кашлица показва, че между вас няма хармония. Но ако ми обещаете, че за един месец ще въдворите хармония, ще пратим тока. Законът е такъв: не мислете за болните хора – нищо повече! Изхвърлете всичките болни хора от ума си. За болни хора не мислете. Мислете за здрави хора, за здравата Природа.

Е, добре, сега вие, болните, слушайте ме! Аз ще оставя здравите: с вас, болните, ще се занимая. С вас ще се позанимая ден-два, да видя дали сте послушни. След като си направите упражнението през тази седмица, тогава за десет минути ще дойдете вие, всички кашличави, за лекуване. Ще видим следващата седмица колко ще оздравеят. Най-първо ще отправите ума си да се съсредоточите, да видя дали ще се излекува вашата кашлица. Ще употребите по десет минути в продължение на седем дни. Ще видим може ли да проработи този ток за лекуване на кашлицата ви, или не. Онези, които кашлят, ще се молят. Ще кажете: „В името

на Любовта, Мъдростта и Истината заповядвам на кашлицата да си иде.“ Да иде на работа, понеже тя е влязла като един банкер вътре във вас, на лихви живее. Ще я помолим да си излезе. Всякога кашлицата иде от демагнетизиране на организма. Демагнетизирането може да бъде частично и общо. Ако един орган заболяе, той се демагнетизира: може да се демагнетизира гърлото, дробовете или цялото тяло. Тогава усещаме една голяма слабост и трябва да се възстанови магнетизмът на организма. Разбира се, при сегашните условия на живота, както живеем тъй интензивно, има условия да заболяете.

После за тях, кашличавите, ще направим една специална екскурзия. Ама слушайте, на всички кашличави казвам: по две ризи ще носите. После, като идем на Витоша, ще сложите по двайсет килограма на гърба си, че като излезете горе, всички ще се изпотите, но трябва да бъде в един слънчев ден, когато няма вятър. Ще си носим двата чайника, че като идем, всеки ще изпие две-три или четири чаши топла вода. Всички ще носят чайниците, ще се редуват.

Ще направим няколко опита, ще видим как ще се излекува кашлицата, но се изисква топло време.

Тайна молитва

ПРАВИЛНИ ОТНОШЕНИЯ

Двадесет и шеста лекция от Учителя
22 април 1923 г., неделя, София

ПРАВИЛНИ ОТНОШЕНИЯ

Размишление

(Прочете се резюме от темите „Първата съзнателна мисъл, която се е появила в човешкия живот“. Прочетоха се няколко теми върху „Произходът на религиите“.)

Сега ще направим едно упражнение: лявата ръка нагоре, а дясната надолу. Ще се постараете умствено да възприемете двете течения. С дясната ръка ще възприемете течението от Земята, а с лявата – течението от Слънцето. В това положение ще седите три минути. Гледайте да усетите влиянието на теченията по ръцете си.

Вие ще видите, че същият закон се спазва и по отношение на мисълта. Безжичният телеграф приема звуковете чрез въздуха: има си един път, чрез който превежда своите вълни. И ние имаме един безжичен телеграф, по който предаваме мислите си. С ръката, вдигната нагоре, аз мога да изпратя своята мисъл оттук чак в Америка, в Япония. И онова същество, което е нагласено като мене, ще възприеме моята мисъл и след време ще отговори. По същия закон може да изпратите мисълта си, където пожелаете. Следователно у нас всяко действие при упражненията си има смисъл, затова не трябва безсмислено да вдигате ръката си. Гледам ви, сега вие правите безсъзнателни движения на ръцете си. Вие сте под влияние. Не, никакви такива движения да няма. Вие се контролирайте с очите си. Най-после нека да заспиш, но със съзнание. Туй значи един час съзнателен живот. Всяко движение, което правите, трябва да знаете защо го правите. Защо трябва да се почешете или защо трябва да си кръстосате ръцете. Нали всяко движение трябва да има смисъл? Всяко нещо у нас трябва да има смисъл. Някой седи и подпира брадата с ръцете си. Защо? Ние трябва напълно да осмислим нещата.

Сега кое е най-естественото положение? То е това, което продължава най-дълго време. Например кое е естественото положение на един ученик в клас, как трябва той да седи най-естествено? Следили ли сте вие, учениците, кое е най-естественото ви положение? Как трябва да седи ученикът? Ние ще направим един опит – да може да се владеете в клас за един час. Например аз ви следя очите. Тук вие се наблюдавате, не внимавате: някои постоянно се наблюдават, като че детективи има. Един гледа в една посока, друг го наблюдава. Тъй не се учи. Седите и аз ви гледам, че се наблюдавате един друг. Няма какво да се наблюдавате. За какво ще се наблюдавате вие? Сега например, ако искате да знаете Истината, да знаете кой какво върши, ще ви науча на един начин. Ще си сложите едно огледало вътре във вас и ако искате да знаете кой какво върши, ще гледате в огледалото – в себе си, а не навън; защото ако гледате навън, ще се разсипете. Например там някой се почесал, вие го следите и вследствие на това в класа се заражда една дисхармония. Вие не седите като някой благочестив човек, тъй захласнат в своята мисъл, че като ви попитат: „Ти видя ли еди-кого си“, да кажеш: „Не го видях, имах една велика мисъл.“ Трябва да имате дълбоката мисъл на Едисон. Знаете ли онзи анекдот за него? Той не мислел да се жени, но най-после го убедили неговите приятели да се ожени. Обаче той бил зает с велики открития, тъй че като дошъл денят на женитбата, той забравил, че ще се жени. Те завеждат булката, чакат, чакат – няма го. Отиват да му кажат: „Нали днес ще се жениш?“ „Как ще се женя? Чакайте, тук има нещо важно да разреша.“ Забравил, че ще се жени. Значи неговото откритие е по-важно от женитбата. Мнозина от вас не са тъй предадени на мисълта си. Всички, които се заемат да изучават окултната наука, трябва да умеят да се концентрират в даден момент. Без туй концентриране вие не може да минете нито една крачка напред. Например как да премахнете любопитството? За един час се направете, като че сте слепи, като че нищо не виждате в света. Представете си, че седите тук и загасваме всичките лампи. Вие пак ще изпаднете в изкушение, ще си кажете: „Дали

няма някой да се пошегува, да се закача?“ У вас няма Чистота. При ученика не трябва да е тъй. Чистота ви трябва, но у вас я няма! Това нещо ви спъва при общата работа, разберете. Че си могъл да закачиш някого, да го бутнеш по ръката, какво си добил? Какво печелите с това? Какво от това, ако хванеш една ръка? Ръката, това е материя. Реалното не можеш да го хванеш, не можеш да го ограничиш, то никога не се лови. Вие хванете някого и мислите, че го държите. Нищо не сте хванали! Този живот си минава, заминава, а душата е по-тънка: ти с нищо не можеш да я уловиш. Тия неща само отвличат ума. Говоря ви като на ученици: любопитството не е за вас. Вие може да го наричате любознателност, приемам, но такъв род любознателност не може да ви ползва. Един ден аз ще ви пратя някъде като детективи, да идете да наблюдавате нещо. Да знаеш да наблюдаваш и наблюденията ти да бъдат верни – това е наука. „Блажени чистите по сърце!“ Вие ще се стараете като ученици да бъдете чисти, защото във вас има стари навици. Аз знам, че ги имате. Вашите стари, нечисти навици не са изчезнали – те са затаени вътре във вас, но в даден момент може да се проявят. Тъй стои Истината. Ако някой закачи, ощипе някоя своя сестра, какво иска да каже с това? Едно ощипване за ръката в старо време е било наука. Когато атмосферата е била такава, че хората не са могли да си говорят, те чрез разни щипания са предавали своята реч. Това са били ред култури, в които хората са се разбирали по този начин. Туй щипане е остатък от една стара култура, съществувала още преди милиони години. Някой ще те щипне по гърба, за врата – това са все остатъци от тия стари култури. Тогава те са имали смисъл, но днес? Днес това са архаични неща, изостанали. Вие трябва да знаете техния смисъл.

Тук има една сестра, която като седи, прави разни движения: маха с ръцете си, хваща лицето си, челюстта си и разни други части на тялото си – духовете я карат да прави това. Някои неща, някои движения имат смисъл, а някои, понеже не знаете значението им, остават безсмислени за вас. Всяко движение представлява геометрически ъгли, които са математически изчислени. Следователно речта днес е

минала в нова форма – от движения в говор. Казва някой: „Защо ме щипеш?“ Той ти говори на стария език, на който някога е говорил. Тогава да ошипеш някого се считало за привилегия, а сега да ошипеш някого е престъпление. Било е време, когато човек с очите си е давал сигнали, а сега това е престъпление. Тогава, ако някой ти мигне три-четири пъти, това е изразявало нещо, а сега, ако ти намигне някой, ти оставаш недоволен. Ученикът не трябва да намига, не трябва да щипе: ще говори по новия начин.

В окултната наука се стремят да докарат всичките мозъчни центрове в хармония. Когато някой път кръвта нахлуе в мозъка, у вас се събуждат тия стари навици. Вземете някой да се моли, но веднага му дойде на ум, че трябва да яде кисело зеле. Ще напусне молитвата, ще отиде да вади кисело зеле. Пак започне да се моли – ще му дойде на ум да пийне малко винце. Ако не се моли, няма да му дойде тази мисъл. Решите ли да живеете благочестив живот, веднага всичките дяволи ще дойдат отгоре ви. То е закон. Това нещо ще се предизвика, няма какво да се сърдите. Щом решите да живеете добродетелен живот, ще предизвикате противното – омразата. Искате да живеете с истината – ще дойде лъжата. Ще знаете: щом дойде противоположното, значи у вас мисълта се е събудила.

И тъй, ще гледате първо да надделявате любопитството си. Ще работите още върху концентрирането. Например някой път може да направим следния опит. Ще изкарам тук един от учениците и ще ви кажа: познайте какво мисли в дадения момент този брат! Той ще сложи в ума си известна скрита мисъл, без да я знаете вие, и ще видим ще можете ли да я откриете, или не. И тогава, като правим тия опити, ще знаем научно доколко вие можете да схващате мислите. Например да кажем, че вашата дъщеря или вашият син, като ви видят, веднага си прехапват устните. Как ще изтълкувате туй? Защо дъщеря ви си прехапва устните? Защо децата ви си прехапват устните? Вие поне сте имали деца. *(Искат да скрият нещо.)* Какво е направило детето? *(Нещо непозволено.)* Защо трябва дъщеря ви да вкара

именно долната устна под горната, а не горната под долната? *Защо? (Казала е нещо, което не е трябвало да каже.)* Психологически има много причини. Тази гримаса е много естествена. Всяко прехапване на устната се предизвиква от някаква изненада, от учудване. Когато разправяш някому нещо чудно, той си прехапва устните и широко си отваря очите. В такъв човек има две идеи: прехапването на устата – едната идея, и разтварянето на очите – другата идея. Значи тия две противоположни идеи в неговия ум се изразяват с две противоположни движения. Например друг някой седи, слага си пръстите на челото при слепите очи. Какво показва това? Той иска да свърши някоя работа, но този център на ред и порядък е слабо развит в него. После той свива веждите си тъй надолу, зажумява с очите си, за да възприеме по-малко светлина, та външният свят да не отвлича вниманието му. И тъй – помисли, помисли си малко и най-после каже: „Разреших този въпрос!“ С туй поставяне на пръстите върху този център се събужда и после се усилюва дейтелността му. Някой път някой иска да си спомни нещо. Поставя си петте пръста на средата на челото и се концентрира.

Първо, ще се учите да владееете своите мозъчни центрове. Считайте, че всичко, което се върши около вас, не ви засяга. Много пъти в ума ви има подсъзнателни действия, които изразяват, че чрез вас духовете си говорят. И ти току си пипнеш главата, почешеш се. Ако те питат защо правиш това, ще кажеш, че не знаеш. Всички хора си чешат главата, но попитайте ги защо – те не знаят. Не, чрез туй чесане или пипане по главата има други същества, които се разправят на стария език.

В една Школа трябва да се освободим от тия неправилни движения. Ние ще изолираме тия влияния и всички тия приятели трябва да ги държим вън от Школата. Тъй трябва да бъде, ако искате да получите посвещение в Божията Истина. Всички трябва да знаете в даден момент известна мисъл дали е ваша, или не. Ако е ваша, трябва да знаете как се е появила, а ако е чужда, ще знаете каква е, откъде е, какво е нейното произхождение. Ученикът трябва да

знае всичко това точно. Например, ако вие седите и някой съсредоточи ума си отзад на тила ви, вие несъзнателно ще се обърнете. Като влезете в театъра и поискате някой да се обърне, насочете погледа си към него и той ще се обърне, без да знае защо. Вие го карате да се обърне, но не владееете закона, не знаете кога трябва да го правите. Да кажем, че ти си заставил някой да се обърне към тебе, какво печелиш от това? Нищо. Той се спира временно, обърне се и после си каже: „Що си губя времето?“ Ако ти си силен, ето как трябва да постъпиш: виждаш, че един човек отива да напакости някому. Ти няма да го спреш, но ще насочиш своята мисъл към него и ще му кажеш: „Слушай, приятелю, ти отиваш на едно място, но нищо няма да спечелиш.“ Предадеш тази мисъл и се върнеш. Този човек поседи, помисли, помисли малко и се върне у дома. Да го спреш и да му говориш – това не е наука. Ти си направил едно Добро. Аз считам за юнак този, който може да упъти някого в правия път, да употреби тази сила за Добро. Трябва да дадем нова насока на мисълта на хората. Ако можем да сполучим в туй – това е наука; ако не можем – всички тия мисли, които предаваме и приемаме, са несъзнателни мисли. Сега тия неща са ни потребни в дадения момент, когато сме в Школата.

Пазете се да не раздвоявате ума си. Всяко раздвояване на ума, на сърцето или на волята ви действа вредно. Ще се стремите да обединявате ума, сърцето и волята си. Как? Мислете за Бога: мислете, че в Неговите мисли няма раздвояване. Мислете за Бога: мислете, че в Неговите чувства няма раздвояване. Мислете, че в Неговата воля няма раздвояване. Най-благородното нещо е в даден случай мисълта да бъде обединена. Първото нещо: щом се раздвои мисълта ви, ще стане дисхармонична и вие ще усетите едно налягане при слепите си очи. След туй ще ви обхване една дрямка, едно хипнотично състояние, и ще почнете да се унасяте. Туй вече действа зле върху вашата нервна система. Така например котките разбират този закон. Една котка като гледа в очите друга някоя, предизвиква сътресение в слепите ѝ очи. Втората започва да трепери, опашката ѝ се задвижва,

почва да мяука и полека-лека нервната ѝ система отмалява. Тази, която ѝ предизвиква туй състояние, мине покрай нея самодоволно. За котките това нещо има смисъл, но ако ти омаломощиш един човек в Разумния живот, ти сам вредиш на себе си. Ако аз имам десет души работници и ги пратя на лозето си да копаят и накрая погледна лозето, а то седи небутнато, това нещо има ли смисъл? Няма никакъв смисъл. Котките, като нямат работа, да се занимават с тия неща, да се плашат, това нещо за тях може, но ние като разумни същества имаме една по-висока задача. Следователно никога не прекарвайте енергията си в слепите очи. Тази енергия е свързана със стомаха ви. Щом прекарате енергията си в слепоочните места, вие въздействате на стомаха си, а той е съставен от хиляди такива нервни ганглии. По този начин вие се обезсилвате, изтощавате енергията си, демагнетизирате се. След това вие ще почувствате едно изпразване във вашия мозък. Винаги пращайте енергията си към горната част на челото, не я оставяйте в задната част на главата си.

Някои хора например имат навик да си въртят очите ту към едната страна, ту към другата, други хора много си разтварят очите. И това не е хубав признак. Когато човек почне много да си разтваря очите, той не е на правия път; и когато почне много да ги свива, пак не е на правия път. Има едно естествено състояние – очите трябва да бъдат елипсовидни и гледецът да е в нормалното си състояние. Половината от гледеца на сегашния човек трябва да е затулен, като че мисълта му е насочена нагоре. Това показва, че той е съсредоточен към една дълбока мисъл. Каквото възложиш на такъв човек, той всичко може да изпълни. Онези, на които очите са много валчести, много отворени, у тях чувствителността е много развита. Когато вие изразявате любопитство, отваряте очите си, пулите се. Не, ако искаш да наблюдаваш добре, трябва да се съсредоточаваш, да възприемаш правилни мисли, а не да си разтваряш очите. В света има два вида вибрации от светлината, които математически се различават. Едните са вълните на черната светлина, другите – на бялата. Вълните на черната светлина

се различават от вълните на бялата светлина. Някой път те се прекръстосват. Когато черните лъчи засягат окото, те деформират лицето. Пък тия вълни на бялата светлина, дето казват, че Бог е Светлина, като достигнат до нас, те образуват други движения, лицето образува друга форма. Движенията на черната светлина правят хората нервни. Наблюдавали ли сте какви движения правят тия хора? Те, като седнат, слагат си краката един върху друг, после ще ги пуснат долу, свиват си ту едната, ту другата ръка и т.н. Разправяше ми една учителка: едно дете излиза да разказва урока си и постоянно си дига и пуща рокличката. То, като разправи три урока, ще скъса рокличката си. Учителката го гледа, не ѝ идва на ум да каже на детето да не прави така. Та трябва да има тук такива от нас, които да отбелязват някои движения. Има някои движения, които трябва да се отбележат, искам да ви се кажат те. Когато седите в клас, има известни движения, които не са правилни, и тях всички трябва да ги премахнете. Аз ще ви науча кои движения са правилни и как трябва да седите. Трябва да имате известна поза, да знаете как трябва да седите. Например някои от вас седят тъй, клюмнали. В клас, ако искате да се ползвате от знанието, има само една правилна поза: по отношение центъра на Земята и центъра на Слънцето. Нямате ли добро разположение, тогава тия два центъра ще произведат у вас известна дисхармония.

Питам ви сега: как се молите? Молитвата е насочване на сърцето към Бога и концентриране на ума, за да можеш да възприемеш известни Божествени течения. След като възприемете тия течения от небето, вашето сърце ще стане център на Земята. Други течения ще минат през сърцето ти нагоре. Има Ангели, които отбелязват и знаят от какво се нуждаете. Тия течения трябва да минат през сърцето ти, да ги почувстваш и тогава ще можеш да се молиш. Ако ти не допуснеш тия течения да минат през сърцето ти, ти можеш пак да се молиш, но няма да имаш полза. В Божествения свят знаят кога тия течения са минали през тебе. Те знаят от какво имате нужда и веднага задоволяват тази нужда. Затуй сърцето трябва да бъде горещо и отворено, за да минават

тия Божествени течения и да се хроникират твоите нужди и горе, и долу. Ангелите, които живеят в тебе, те ще покажат от какво имаш съществена нужда. Вие може да се молите за това, за онова, но туй не се взема предвид. Тия течения, които минават през вас, те могат напълно да определят и задоволят нуждите ви.

Сега вие считате някои неща за маловажни, нали? По-нататък обаче ще нагазим в по-дълбока вода. То е както цигуларят си има правила как да движи своя лък, художникът – как да движи своята четка и т.н. Както всяко художество и изкуство имат своите правила, по-леки и по-мъчни, така и окултната наука ги има. Аз искам всички вие да бъдете художници – да работите върху вашия характер. Всеки от вас, като дойде в клас, трябва да има своя четка и свои бои. Най-първо ще поправяте очите си, т.е. върху Истината ще работите. Ще коригирате очите си, после ушите, устата, носа – всичко, докато най-после си създадете един характер. Тогава ще имате условия за онази положителна наука. Е, добре, допуснете сега, че вие искате знания. По някой път аз нямам време – тогава ще покана един жител от Невидимия свят да дойде, той да ви държи една лекция вместо мен. Ще кажете: „Една привилегия е това!“ Да, но времето на този, който ще дойде, е скъпо, и знанието, което ще ви предаде, трябва да го възприемете. Ако не сте готови, какво ще се ползвате? Ще дойдат от Невидимия мир много такива същества. Това е, дето се казва там: „Духът ще те научи.“ Ще бъдат изпратени много такива висши същества, както тук изпращат някои професори по естествените науки, по музика, по математика. Те, като дойдат, ще държат своите лекции и ще си заминат. Онези, които са способни, възприемат лекциите. Така и в окултната наука: ще дойдат някои професори да държат лекциите си и който разбере – добре. Окултната наука поставя за цел учениците да бъдат крайно изправни. Това е за самите вас. Сега, разбира се, аз не искам да отидете в другата крайност – на самоосъждане. Да се самоосъжда човек, то е остаряване, а да се поправя човек, то е подмладяване. Онзи човек, който постоянно

се изправя, той е постоянно млад. Който спре да изправя своите погрешки, той остарява. Внасяш ли нови мисли, нови желания, разширяваш ли този кръг, ти всякога ще бъдеш млад. Поставиш ли в ума си мисълта: „Е, тази работа е за младото поколение“, ти си остарял, ти сам си се отписал от тефтера.

Упражнения:

1. Двете ръце малко напред, пръстите свити, само палците и показалците отворени.

Какво усещате – хармония ли усещате, или че ви липсва нещо? Това е едновременно знак и на възприятие, и на противоречие.

2. Показалците се затварят, само палците остават отворени нагоре.

Каква разлика чувствате? *(По-голямо спокойствие.)*

3. Сега само показалците нагоре, а другите пръсти са затворени.

Онези от вас, които са по-чувствителни, какво усещат? *(Като че нещо влиза в пръстите.)*

Добре, съединете двата показалеца, палците не съединявайте. Какво чувствате сега? Преминава ли нещо във вас, в етерния ви двойник става ли някаква промяна?

4. Лявата ръка напред, дясната отгоре ъ, после обратно, раздалечават се и пак се прибират – едната отгоре, другата отдолу и се движат все по-бързо. Какво чувствате сега? *(Една хладина.)*

5. Сега ръцете една над друга, без да се допират, и се обикаля в кръг отвътре навън – по-бързо и после по-бавно. Усещате ли едно съпротивление? Като че една гъста маса има. Сега правете туй полека. Същото, само че ръцете по-настрани. От нас излиза известна енергия, нали?

Ръцете се раздалечават настрани, нагоре над главата, надолу около главата и по тялото.

Сега произнесете формулата: „В името на Любовта, в името на Мъдростта, в името на Истината, всичкото Божие благо да се всели в нас!“

Задача: В сряда, точно в 6 часа сутринта, целият клас

ще се намери на Изгрева. Точно в 6 часа! Вие може да идете и по-рано да посрещате Слънцето, може да бъдете нейде из гората, но точно в 6 часа ще бъдете на мястото. Там ще си направим упражненията.

Тайна молитва

РАБОТА НА ОКУЛТНИТЕ СИЛИ

Двадесет и седма лекция от Учителя
29 април 1923 г., неделя, София

РАБОТА НА ОКУЛТНИТЕ СИЛИ

Размишление

Изпейте няколко от окултните упражнения! (Всички пеем „Сила жива, изворна, течуща“, „Изгрява Слънцето“, „Венир Бенир“, „Сладко, медено“, „Блага дума на устата“.)
Още един път изпейте, но много тихо, Блага дума на устата.

Прочете се резюмето върху темата „Произходът на мисълта“.

За следния път ще имате темата *Отношенията на светлината и тъмнината* и втората тема *Старост и младост*, т.е. *Отличителните черти на старостта и на младостта*.

Аз ще ви попитам: желаете ли идната седмица да направим една екскурзия, или да останем тук, в София? Знаете ли какво ще бъде правилото за тази екскурзия? Ще бъдете наредени на триъгълници, и то така: двама ще вървят отзад, един – отпред. Значи трима по трима – триъгълници ще образувате. Ще вървите в права линия, но във вид на такива скачени триъгълници. Двамата ще вървят на една права линия, те ще образуват основата на триъгълника, а единият ще върви напред, той ще образува върха на триъгълника. От един триъгълник до друг ще има едно малко разстояние – около 3-4 метра. Понеже ще искате да разговаряте, то двамата, които са на една линия, на основата, само те ще разговарят, а този на върха няма да говори. Този, който е на върха, после ще отстъпи своето място на един от другите двама. Тъй последователно ще се сменят, ще се въртят тия триъгълници и в същото време ще се движат напред.

За един окултен ученик думите *не може, не е възможно*

не съществуват. Ще преодолеете всички спънки, мъчнотии – нищо повече. (*Откъде ще тръгнем тъй на триъгълници, по трима?*)

Ще тръгнете така на триъгълници от кладенчето още от сутринта. Ако някои са с автомобил, то е друг въпрос, но ние говорим за тези, за които не е необходим автомобил. Тъй естествено ще се наредите двама отзад, един напред. Ще тръгнете от къщи в 4,30 часа сутринта, та около 5,30 часа да бъдете всички събрани. Тия, които носят самоварите, ще вървят напред.

Сега ще спазвате един закон: при екскурзиите важи концентрирането на мисълта. Ние отиваме сред Природата, на Витоша. Като влезем сред Природата, ако нашата мисъл е концентрирана, ние можем да използваме енергиите на Природата – те всякога може да се привличат. Тия енергии са във възходяща степен. Разбира се, може да има известни дисонанси, но с тях ще се борите, те са потребни; обаче вие сами не си създавайте изкуствени мъчнотии. Ако Природата създаде дисонанси, то е друг въпрос. От тия мъчнотии не се плашете, но вие сами не създавайте дисонанси. Христос казва на едно място: „Достатъчно е на деня неговото зло.“ Всеки ден си има своите злини, своите дисонанси, но нека ние да не ги притуряме, достатъчно е да се справим с тях.

После всички онези от вас, които са слаби, нервни, могат да си носят по една риза за преобличане, та ако е хубаво времето, да се преоблекат. Защото ако се остави там тази пот да изсъхне на тялото ви, тя се връща назад през порите и не само че не ще имате полза, но дори вреда ще имате. Които са изпотени, здравословно е да се преоблекат. Това се отнася до ходенето. На тази разходка ще има някои задачи, които ще трябва да решим. И висшите духове правят по някой път екскурзии. Когато ги пращат на Земята да минават през гъстите ъ пластове, те трябва да преодоляват известни мъчнотии. Какви мъчнотии? Когато минават през Земята, тази гъста материя е образувана от нисшите човешки мисли и тия духове трябва да ги преодоляват. Тия спънки служат за развитието на ума. Сега някои казват: „Защо да не премахнем

тази мъчнотия?“ Има мъчнотии, които колективно трябва да се премахнат; има мъчнотии, които индивидуално трябва да се премахнат. Има племенни мъчнотии, които вие сами не можете да премахнете – племето може да ги премахне; има мъчнотии, които целият народ трябва да ги премахне, но затова той трябва да дойде в съзнание. И тъй, мъчнотиите – това са една спирачка. Знаете ли какво е да се премахнат мъчнотиите на един народ? Вие още не сте влезли в дълбочината на тази Божествена Мъдрост. Аз искам с тия въпроси да се занимавате: изучавайте ги, проучвайте ги, не бързайте да се произнасяте, защото грешим при всяка една дума, която е напразно казана. Например често казвате: „Защо Господ е създал така света?“ Проучвайте го, но не питайте защо Господ е създал така света – това не е ваша работа. Вие ставате един критик. Ето, аз сега ви давам правото, като казвам: нека един от вас, който е недоволен от живота си, да ми даде един проект как иска да бъде нареден животът му, и аз ще го изпълня абсолютно точно. Но после няма да искате да се отмени. Каквото ви се даде, ще го понесете – да видите какъв е вашият проект. Да не мислите, че този проект, който дадете вие, ще бъде по-хубав. Не, той ще бъде хиляди пъти по-калпав, отколкото този, сегашният проект. Бог е избрал най-хубавия, най-добрия от всички други възможни, които могат да бъдат. Всички други проекти в света, за които можете да мислите – това са проекти с много по-големи мъчнотии, отколкото сегашните.

Сега у вас е залегнала мисълта: „Защо не може без мъчнотии?“ Мъчнотиите са толкова, колкото можете да издържите. Изпитите ще бъдат толкова, колкото могат да издържат вашият ум, сърце и воля. Така е. И като ученици тази мисъл трябва да залегне коренно у вас: да не мислите, че може без мъчнотии, та тази мисъл да ви спъне като у някой противоположен лагер. Не, светът е умно направен. Има причини защо някои неща спъват живота ви, защо страдате. Например вие сте възрастен човек, окултен ученик сте и дойде един ваш приятел, изважда един хубав пръстен с диамант и го дава пред вас на един ваш познат, а после на

вас дава друг. Ако онзи пръстен е по-хубав, ще ви се свие сърцето – защо на вас да не даде по-хубавия. Ако пък вашият е по-хубав, на другия ще се свие сърцето. Човешкото естество е такова. Добре, този въпрос може да се разреши по следния начин. Да допуснем, че единият пръстен е направен от злато и на този златен пръстен е сложен един малък диамант, а другият пръстен е сребърен и на него е сложен един диамант, по-голям и десет пъти по-хубав от този на златния. Сега, ако ви дадат да избирате, кой пръстен ще си изберете? Ето вашето съждение сега. В дадения случай има съвсем други причини, които ви карат да вземете сребърния пръстен. Ами ако този, по-малкият диамант, е по-хубав? Възможно е, някой път този процес е обратен. Ами ако онзи, по-малкият диамант, има някаква по-голяма целебна сила, макар че е по-малък? Качествата на този диамант може да са по-ценни, може да се съсредоточават в него известни целебни сили и той да е по-ценен. Интелигентността на слона зависи ли от големината му? Колко пъти тялото на слона е по-голямо от нашето тяло? От материята на един слон колко хора могат да се направят? Но големината на слона ни най-малко не показва, че той стои по-горе от човека. Трябва да се научите да разсъждавате. От всинца ви се изисква една строга, една чиста мисъл. Ние ще ви дадем задачи и тия задачи трябва да ги разрешите. Вие трябва да разрешите закона на поляризирането. При известни изпити може да се раздвои умът ви – раздвояваш се и изгубваш мярката на живота. Следователно тези задачи ви се дават от Невидимия свят. От Невидимия свят всякога ще ви създават задачи, и то тъй правилно, тъй последователно, неочаквано ще дойдат. И да не мислите някой път, че са ви забравили? Ни най-малко – ще дойдете на ред. За всинца ви има задачи, които ще трябва да разрешите. Ако ги разрешите правилно, в анализите на тяхната книга ще запишат това и ще ви дадат други, по-големи задачи.

Например сега у вас минава мисълта: „Защо Учителя е допуснал толкова ученици, защо не тури един ценз?“ Аз нарочно ги допуснах, за да ви опитам. Ако всички сте светии, няма как да се опитвате, да се учите, да се урегулируете.

Мъчнотията е там. Но всъщност няма никаква мъчнотия, няма никакво противоречие. Аз например ще взема някои от вас тук, които не могат да се спогаждат, и един ден, когато съм по-свободен, ще ви създам една задача, ще ви поставя в известно положение на неразбиране, и веднага всички дисонанси, които съществуват помежду ви, ще изчезнат. Тия дисонанси – това е преплитане на енергиите. Тъй щото от вас се изисква да разрешите една задача. Вие сте се разместили и всеки трябва да си знае номера и да си отиде на своето място. Нали като отивате на някой концерт, всеки си има номер, всеки трябва да е на мястото си? „Моля, кой номер е вашият?“ Ако не си седнал на своя номер, ще те изместват. Ще седнеш на друг стол, където не ти е мястото, ще те преместят, ще трябва да станеш. В Природата всеки един човек е сложен на своето място. Сега например вие, като дохождате тук, всеки гледа да седне на първите редове. Ами кое ви дава право да седнете на първите редове, имате ли билети? Една от главните мъчнотии е, че вие се стараете да поправяте неща, които не се нуждаят от поправяне. Вие искате да сложите ред и порядък в туй общество, когато не се нуждае от ред и порядък. Това общество си има свой ред и порядък, то си има ръководство от друго място. Сега вземете например това: защо вие не харесвате туй общество? Вие казвате: „Какво ще кажат хората, какъв е уставът на това общество?“ Я вижте как е нагласен светът! Ами че защо се нуждае туй общество от устава? Като имат другите общества устава, защо не седите при тях? Цялата ви грешка е в това, че вие искате, като дойдете тук, да се проявите като в света. Не, тук ще се проявите най-естествено, по Божественому. Ти искаш да кажеш нещо – кажи го, но тъй, че да се почувства, че дълбоко си го преживял. Например ти излизаш в света като някой автор, който иска да учуди хората и започва тъй, бомбастични. Така и вие сега искате да кажете нещо, както светът казва. – Не, вие ще кажете една мисъл, която дълбоко сте изживели. Изпитайте една Радост, кажете я и бъдете уверени, че туй, което вие сте дълбоко почувствали, и другите ще го почувстват. Ако не сте почувствали дълбоко

тази мисъл и я изкажете, никой не ще може да я почувства. Да бъдем естествени! Например искаш да прокараш ръката си през челото, такова движение да направиш. Не, най-напред помисли: защо искаш да прокараш ръката си през челото, какво искаш да изразиш с това, туй Божествено ли е, или човешко? Защото някой път ние, като не можем да разрешим един въпрос, искаме да замаскираме положението и правим туй движение с ръката. Някой автор не може да разреши задачата, той взима чаша, пълна с вода. Защо не говори без чаша с вода? Тази чаша замаскира положението. И всички автори, които стоят с чаша вода, то е, защото нямат какво да кажат, нямат идеи. Изсхва гърлото им. Природата казва: „Замълчи, престани, не говори!“ Казват: „Дайте му водица!“ В Америка е така. Проповедниците имат чаша с вода на амвона. И тук също. Всички хора без идеи винаги имат чаша с вода. Може, не е грях това, но когато ние влезем в една Школа, аз искам да бъдем естествени. В Писанието се казва: не естествени, но свободни да бъдете. Свободни да бъдете в своите вътрешни проявления. Под проявления разбирам проявление на вашето сърце, проявление на вашата душа – тъй както в Природата може да се проявят. Та тази Свобода е потребна за всинца ни. Не говоря за Свобода, която пречи на другите, но в свободата си мога да изразя своята мисъл. Сега тия състояния са необходими, те ще внесат едно здраве, една приятна мисъл, едно приятно състояние. Всякога, когато чувствата се ограничават, това носи болести. Ограничаването на чувствата носи едно болезнено състояние. Това ограничаване има лоши последствия. Е, разбира се, онези, които ще говорят на някое общество, трябва да бъдат много внимателни, та ако то не иска да ги слуша, да намерят друго общество, което иска да ги слуша, та пред него да се изкажат. Да бъдем свободни! И после, когато почнеш да говориш, трябва да знаеш колко време да говориш. Ученикът всякога трябва да знае колко време да говори, защото всяка ваша мисъл се проектира в пространството, тя се предава и ще бъде или за ваша полза, или за ваша вреда. Та не е все едно да се говори или да не се говори, да се пише или да не

се пише. Ние, съвременните хора, много говорим или много пишем, но за всяка празна дума, за всяко празно написване ни държат отговорни – не можем да си играем с нещата тъй, както искаме.

Та всички ще знаем, че трябва да имаме свобода, да знаем, че между нас действа един велик закон. И този закон можем да го проверим. Ние ще направим един опит да докажем този закон. Например между учениците има по естество хора с разни темпераменти и изглежда, че тъй като са различни, като че всички не вървят в правия път. На едни от тях ще казваме: „Тъй не прави, иначе не прави“, ще ги морализираме. А на другите нищо няма да им говорим, само ще се молим за тях – и да видим след един месец какви ще бъдат резултатите. Трябва да направим този опит за една цяла година и ще видим резултатите. Ако на един ученик направиш един силен упрек, ще се минат една, две или три години, докато разбере твоите думи. Най-първо за една цяла година той ще ти се разгневи, после ще ти прости и най-после ще те разбере. Ще каже: „Този човек има право.“

Не мислете, че е лесно за онзи, който се заема със задачата да коригира хората. Той си създава големи мъчнотии вътре в себе си. Знаете ли какво са теглили еврейските пророци? Няма между тях такъв, който да е умрял от естествена смърт. Най-първо той ще изобличи еврейските свещеници и те ще му кажат: „Ти на нас не можеш да говориш, не можеш да ни учиш ти, ще си вървиш.“ Сега, разбира се, хората имат по-голямо съзнание. Когато искаш да направиш една бележка комуто и да е, трябва да я направиш от съзнание и от Любов, както към себе си, за да даде добри резултати. Е, представете си сега, че един от учениците каже: „Аз научих вече един от окултните закони.“ Тогава ние ще ви създадем един изпит върху този закон. Да кажем, вие сте пратили сина си в странство да се учи, а ние изпратим някой да ви каже, че синът ви вчера се е поминал – ще ви трепне сърцето. Ако сте научили и разбрали добре закона, вие ще кажете тъй: „Ако не е определено за сина ми да умре, той не може да умре преждевременно. Когато аз сам проверя, тогава

ще повярвам, иначе това е само слух. Според нас никой не може да умре преждевременно. Аз зная, че синът ми е жив.“ Добре, друг случай. Имате сто хиляди лева капитал, внесени в банката. Кажат ви: „Знаете ли, че парите ви са пропаднали, загубени са там?“ При всички тия случаи трябва да запазите едно състояние на пълно хладнокръвие, да стоите тихо и спокойно, окото ви да не мръдне. И оттам насетне може да ви се преподават някои малко по-сериозни уроци. Тия работи са трудни, да издържите на всичко това не е лесно. Да ви кажат, че баща ви умрял, майка ви умряла, синът ви си е счупил крака или е паднал от някое здание, или се е удавил: тия случаи произвеждат цял преврат във вас.

Един от нашите братя, който сега е в другия свят, прави сеанси в Горна Оряховица и дохожда един дух, че му казва: „Какво си играеш тук, правиш си сеанси, не знаеш ли, че синът и жената ти умряха?“ Затупква сърцето му и веднага отива да телеграфира, да разбере как са всички у дома. Запитва и те му отговарят, че всички са здрави. Знайте, че на всички ви духовете ще говорят. Сега много от вас са под влиянието на духовете. Говорят им те. Даже и най-големите материалисти са под влиянието на духовете. Те се скриват и им казват: „Духове не съществуват, всичко е материя.“ Това са пак духове, които ви нашепват. И тъй, те те заблуждават – ти им изпълняваш волята и вярваш, че си господар. – Не, той е господарят, той е прехвърлил ремъците върху тебе и ти казва: „Тази книга няма да я четеш, онази няма да я четеш.“ Те ти казват, че няма никакъв Господ. Едни духове проповядват, че няма Господ, други – че има Господ. После ще ти кажат: туй направи, онуй направи – ред такива мисли ще ти внушават, докато най-после дойде време да се разберем, да се пробудим, да разберем къде сме и на кое място. И аз ще ви кажа правата мисъл: трябва да знаеш къде си ти. Може да направим един опит, той е следният: решил си да станеш сутринта във 4, 30 часа. Станеш, но нещо ти казва: „Можеш да си поспиш още 5-10 минути.“ Тази мисъл не е на място, не я слушай. Щом ти каже така – стани, не отлагай! Искаш да направиш някому Добро, но нещо ти казва: „Отложи го!“ Не, направи Доброто!

Направиш ли точно противоположното на казаното – на права посока си, тия са твоите мисли. Ти казваш за някого тъй: „Не искам да го срещна, няма да му говоря.“ Нещо ти казва: „Напротив, говори му.“ Тогава ти ли си на правата посока? Ами че ти си носител на чужди мисли! Без да ти е казал човек нещо лошо, може ли да не му говориш. Някой ти казва: „Това говорят за тебе, онова говорят за тебе.“ Чакай, провери тази работа, защо се произнасяш толкова бързо? Ти сам нищо още не си чул, не си проверил фактите и бързаш. Сега дойде някоя сестра при мене и ми казва: „Еди-коя си сестра говорила по мой адрес.“ Питам я аз: ти сама провери ли това? „Не, но еди-коя си сестра ми каза, а аз ъ вярвам.“ Не, ти сама провери. Аз те облажавам, че имаш толкова вяра – да приемеш противоположното. Дойде друга и казва: „Еди-коя си сестра казала така за мене.“ И туй минало през три сестри, предава се от една на друга: тъй казала едната, иначе казала другата. А като се провери, вижда се, че тази работа не съществува. И тогава дойдат тия, лъжливите съвпадения. Има такива лъжливи съвпадения. В Америка един проповедник имал навика да мига с очите си. Това там не го считат за хубав навик. Отива той в едно общество, срещу една госпожа, и тъй, както говори с нея, мига с очите си. Най-после мъжът ъ се възмущава и казва:

– Господине, ти правиш такова безобразие, най-после не е прилично за един проповедник да мига така с очите си.

– Че как?

– Ами аз нали те видях?

– Това е един навик, с този навик аз от толкова време се боря.

Ще кажете: „Проповедникът не трябва да намигва. Това е един недъг, от който трябва да се освободи.“ После, други недъзи има между вас. Седне някой да разговаря с тебе, извади клечката за зъби и почва да си чисти зъбите. Не, не ги чисти пред хората, дръж клечката в джоба си и после, като си излезеш, тогава си чисти зъбите.

После, в нашата Природа има ред дисхармонични състояния, които са във връзка с известни течения и които

ви заблуждават. Всички тия неща като ученици трябва да ги знаете. Вие седнете да разговаряте с някого, дигнете си единия крак върху другия, после ги променяте, не седите спокойно. Не, седнете така, че половин час или един час като седите, да запазите една поза. Това е самовладеене, поне за един час самовладеене. Ако тия, малките неща, не можем да ги направим в клас, как ще можем да направим в света тия неща, които изискват много повече воля? Там има много по-сериозни неща. Не че тия неща трябва да ни направят да застанем неподвижни като едно дърво, но всяко нещо трябва да става доброволно, по закона на Свободата.

Тия, малките неща са, които спъват окултните сили вътре в нас, пречат ни да можем да работим. Често най-добрите намерения, най-добрите желания и чувства се парализират и плодовете на тия чувства се повреждат от такива дисхармонични мисли, чувства, желания, действия или постъпки, които изпъкват в даден случай. Това са правила вътре в Природата, които трябва да знаете, понеже когато и да е вие ще се натъкнете на тях. Пътят, по който вървите, е толкова строг: не механически, но разумно строг.

Първото нещо: от ученика се изисква точност, съобразителност, подчинение на Божествените закони – той трябва да ги изпълнява, да прави опити и след като придобие знания, тогава да се произнася за тия работи.

Гледам, между учениците се раждат някои дисхармонични неща. Не мислете, че това е правилно. Окултният живот е хармоничен живот, разумен живот. Всички неща, които са определени, трябва да станат, и всички неща, които не са определени, не трябва да стават. Във всеки живот има неща, които са определени да станат и са неизменяеми, а има неща, които са определени, но може и да не станат. Те зависят от нас, ние можем да ги изменим. Има например такива хиромантически знаци по ръцете, които ние можем да изменим. Ако линията на живота на едната ръка на някого е скъсана, а на другата е цяла, значи, че около четиридесет-петдесетгодишната си възраст той ще умре. Но ако реши да живее един добър, хармоничен живот и

вземе мерки за това, тогава ще може да измени тази скъсана линия на ръката си и ще може да продължи живота си до шестдесет години. Следователно има неща, които могат да се избегнат. Следователно сегашната карма, която имате, може да я измените, да я преодолеете, да я смекчите. Мога да ви кажа, че с девет десети от мъчнотиите, които имате, можете да се справите – остават само една десета, с които мъчно можете да се справите. Но за да се справим с известни мъчнотии, непременно трябва да имаме едно хармонично разположение на Духа. Без туй хармонично разположение на Духа не може да се постигне нищо. За да може една окултна сила да работи, за да можем да добием нещо, трябва да имаме един дълбок мир вътре в душата си. Но размъти ли се нещо в душата ни, окултната сила не работи. Най-първо ще възстановим вътрешния си мир. Възстановим ли го, окултната сила работи. Не го ли възстановим, тя не работи.

После, между учениците има друг един недъг. Той е следният: вие поддържате онова, старото учение, че раните се превързват с бандаж така, че да не ги вижда светлината и да не стоят дълго време на слънцето. Сега някои от вас допускат грешка и казват: „Аз моята погрешка няма да я изложа вънка пред другите, не искам да я знаят.“ Не, сегашното ново лекуване е такова, че раната трябва да се извади на слънце. Ти ще извадиш тази погрешка пред Божественото съзнание, пред своето съзнание, ще я изложиш на светлината, ще я погледнеш трезво и тя ще оздравее. Може да мине ден, два, три, месец, година, но най-после ще оздравее. Ако държите тази погрешка затворена като рана, тя ще се превърне на една живеница и ще се яви проказа.

Сега мнозина от вас са много любопитни, искат да знаят погрешките на другите хора. Много от вас си имат тефтери, с тях ходят и питат: „Колко дълг, колко борч има този?“ И записват всичко. „Е, около 25 хиляди лева.“ И той пише: „Иван Стоянов или Драган Стоянов има толкова, толкова и толкова дълг.“ Е, питам те: след като обиколи толкова души и знаеш техните дългове, какво те ползва всичко това? Това наука ли е? Не е наука. После, някои обичат обратното да

знаят, т.е. искат да знаят колко е богатството на този, на онзи. Добре, знаеш това, какво те ползва? Хубаво, ако ти искаш да знаеш еди-кой си колко дълг има, какво богатство има, колко деца има, значи ти постъпваш, както постъпват в света. Ако искаш да знаеш колко пари има, то е, за да разбереш колко сделки да направиш с него. – Не, един окултен ученик трябва да се занимава със себе си. Най-опасното за един окултен ученик е да се занимава с погрешките на другите хора. Ти като окултен ученик вътре в една Школа ако се занимаваш с погрешките на другите, ще привлечеш обратните сили към себе си. Щом мислиш за погрешките на другите, ти ще си напакотиш. Щом искаш да се занимаваш с чуждите погрешки, ще излезеш вън от Школата, но вътре в Школата това не се позволява. Може да мислиш за техните погрешки, но в дадения случай, когато ние се занимаваме с Божествената Любов, с погрешките на хората не можем да се занимаваме. За ученика това е вредно.

Сега често между учениците се нарушава хармонията. И то как? Започват да разправят една чужда погрешка на този, на онзи. Тия погрешки се разправят все в тайна. Вън може да се разправят, но вътре в Школата, ако искате да се развивате правилно, избягвайте това по закона на Любовта. Тия погрешки ще започнем да ги изправяме по следния начин. Аз ще избира десет сестри и десет братя за образец, и то най-напредналите, най-интелигентните, най-добрите – да покажат пример. След тази група от двадесет души ще избира друга такава група, след тях трета група и т.н. По този начин в продължение на една година ще поправим целия клас. Тогава ще се породят спор кой е влязъл пръв в групата. Пръв ще влезе онзи, който има най-малко погрешки и който най-лесно изправя погрешките си. Но онзи, който има най-много погрешки, той ще влезе последен. И много от тия неприятности, които имаме, само по този начин ще можем да ги изправим, само по този начин ще можем да ги отстраним и да създадем една благоприятна атмосфера. Тя ни трябва и за физическа работа, и за умствена работа, и за духовна, и за културна работа. Само тъй можем да се оправим. Ами че

как? Всеки от нас трябва да бъде умен във всяко отношение.

Вие сега имате едно желание: всички искате да се приравните, да заприличате един на друг. Ако всички се приравним, ще заприличаме на една гладка топка. Ние ще оставим всеки да се проявява такъв, какъвто си е. Ще работим тъй, както Духът работи в нас. Когато Божественият Дух работи у нервния човек, той си остава пак нервен, само че се явява у него по-голям подтик за работа. Онзи, който е флегматик, като дойде Духът у него, пак си е флегматик, само че у него се заражда по-голямо желание за работа. Божият Дух не изменя хората, но създава подтик у тях. Даровитият човек си е даровит и вън от Духа, но като дойде Духът, той само усилва способностите и силите му. Тия пък, които имат малки способности, като дойде Духът у тях, ще им създаде по-голям подтик за работа. Духът е като учител, който засилва способностите. Вие сте на крива посока, ако мислите, че като дойде Духът, всичко ще знаете, и че като вас втори няма да има. Вие ще се учите, ще четете, а Духът като дойде, ще ви научи какво трябва да правите. За колко време ще ви научи? Аз бих желал да дойде някой да ми каже, като е дошъл Духът в него, за колко време го е научил. Дали изведнъж е научил всичко? Духът като дойде, ще ви създаде такива мъчнотии, ще ви прекара през толкова страдания, че главата ви ще побелее. Ако не забравиш това, много добре ще живееш, но като дойдеш отново на Земята и забравиш всичко, главата ти отново ще побелее. Ако не забравиш, няма да остарееш. Духът работи в света. Аз виждам, че Духът вече работи у някои, но като заработи Духът, тази енергия идва в друго направление.

Сега аз искам вашият живот да не бъде натегнат, защото ще изпаднете в друга една крайност – ще идвате със страх в клас. Не, искам всички, които идвате тук, да идвате от Любов. Ако от Любов изпълнявате всичко, ако от Любов можете да учите, чудеса можете да направите; но ако учите с принуждение, нищо няма да стане от вас. Искам да идвате тук и да се учите със съзнателна и висока Любов и Мъдрост. После ще направим разлика между тези, които работят с

Любов, и тези, които работят без Любов. Например дойде един млад брат и ще направи една бележка за нещо на някой от по-старите. Вторият ще се докачи и ще каже: „Аз съм по-стар от тебе.“ Не, той трябва да каже: „И това дете даже, като ми прави бележка, аз трябва да го слушам.“ Туй дете, макар и малко, ти казва нещо, слушай го. Ти ще му бъдеш признателен и ще кажеш: „Едно дете ми казва Истината, аз ще го слушам.“ Отде знаеш – ти вървиш по един мъчен, опасен път, по който има разбойници, мечки, вълци и туй дете ти казва нещо. Послушай го! Смирение трябва да имате всички! И аз забелязвам: между учениците, между възрастните и младите има такива отношения, че веднага можете да избухнете. Смирение се изисква, голямо смирение се изисква от всички. Ще обмисляте и тогава ще действате. Сега има друга опасност, която може да се яви у младите. Ето къде е опасността. Например когато някой от младите направи една бележка на някого от старите и последният се поправи, младият се окуражава и казва: „И на другото ще направя бележка.“ И ще почне без сапун да бръсне. Не, ако дойде от Любов, любовно да говори, всички ще го слушат. И старият, като дойде да каже една Истина на младия, трябва да има едно почитание към него. Ние трябва да сме готови да приемем Истината, от когото и да е казана тя. Млад или стар, който и да е, като дойде да говори Истината на когото и да е, той трябва да Го почита. Вън от Божествената Любов, вън от Божествената Мъдрост, вън от Божествената Истина всичко друго ще избягваме. Това са правила, които всички трябва да спазвате. Колко мъчнотии биха се избегнали, ако ние действахме по този начин! Все ще останат около двацет и пет процента, но те са в реда на нещата, с тях лесно ще се справим.

После аз виждам, че някои от учениците са обеднели органически. Аз мога да ви помогна, искам естествено да ви предам един начин да черпите енергия от тази Жива Природа, да се въодушевявате. Засега с нашите разходки ние засягаме само физическите влияния на Природата; после ще засегнем чувствителните влияния на Природата и най-после

ще трябва да направим разходки, с които да засегнем сърцето, ума и волята на Природата. Затова трябва да сме готови да приемем всичките нейни благословения. Достигнем ли това нещо – да черпим енергиите на нейното сърце, ум и воля, ние ще бъдем хора на друга култура. И тогава Природата ще ни даде много нещо. Когато ще искаме да се тонираме, ще можем да придадем на сърцето, ума и волята си какъвто характер искаме.

Сега някои казват: „Дали ние ще можем да владеем природните сили?“ Да допуснем, че вървим по пътеки, по които има много камъни. Ние можем да преместим тия камъни със своята мисъл. Ще съсредоточим мисълта си по пътеката и тия камъни, тия препятствия ще се премахнат. Един път, два пъти, три пъти ще съсредоточим мисълта си и на четвъртия, на петия път камъните ще изчезнат. Тия, големите камъни на египетските пирамиди, са дигани по този начин. Туй е най-голямата техника, която е съществувала в света.

И тъй, в морално отношение трябва да се коригират всички недостатъци, които съществуват. Всички трябва да станат силни, да работят, да бъдат полезни за своето време, полезни на Царството Божие, полезни на Новата култура.

Много от авторите, които четете, загатват за тия сили, но нито в една книга, нито в един учебник не се дават методи за работа. Едно пробуждане се иска от всички! Всички казват: „Не може без Учител!“ Какво се разбира под *Учител*? Под думата *Учител* в окултната наука се крие съвсем друго нещо.

Размишление

ПРАВИЛНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЕНЕРГИИТЕ

Двадесет и осма лекция от Учителя
13 май 1923 г., неделя, София

ПРАВИЛНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЕНЕРГИИТЕ

Тайна молитва

(Прочете се резюмето от темите „Произходът на религиите“. Прочетоха се няколко от темите „Отношенията между светлината и тъмнината“.)

За в бъдеще всеки да си слага името под работата отдолу. Тъй просто като ученици да не се криете. Ще си напишете името и ще четем работите ви според списъка на номерата, така че в един урок ще се четат темите на около десет-петнайсет души, в друг урок ще се четат темите на други десет-петнайсет души, тъй че през годината да се четат темите на всеки едно по пет-шест пъти.

Сега трябва да напишете една жива тема за светлината. Знаете ли как се пишат живите теми? Живата тема се състои в изкуството на писането: тъй да опишеш едно твое преживяване, че всеки, който го прочете, да преживее същото. Например вие описвате как сте се освободили от един ваш порок, примерно от пианството – но тъй живо трябва да го опишете, че който е пианица и го прочете, да каже: „И аз се отказвам от пиенето.“ Ако не е живо описано и някой го прочете, ще каже: „А, това е само така написано.“ Да допуснем, че трябва да напишем една жива тема върху милосърдието. Ние можем да напишем много красиви поетически изразения върху милосърдието и като ги прочете някой, да не му въздействат, а пък можем да напишем едно просто изложение върху милосърдието и като го прочете някой, да постъпи тъй, както ние сме постъпили в дадения случай.

Имайте предвид, че Окултната школа е опасна в едно отношение: опасна е със своите енергии. Аз ще ви разправам сега защо е така. Като ви казвам, че е опасна, то не е, за да се страхувате, а искам само да ви покажа къде лежи опасността, за да не си правите илюзии, да не се самозаблуждавате. Опасността седи в устройството на нашето физическо тяло. Нервната система е една инсталация, а мозъчните центрове са инсталатори, акумулатори на тези идеи. Има случаи, когато тия идеи са с толкова силни трептения, че като се възприемат чрез мозъка, тази инсталация изведнъж усеща едно запалване, едно омаломощаване, а някой път може да усети едно изгаряне.

Сега някой казва: „Защо да не възприемем едно вдъхновение от Бога?“ Ако дойде едно такова вдъхновение, може твоята нервна система да не е толкова силна и не ще може да издържи този ток. Когато дойдат тия силни течения, това става често. Има две течения, два вида енергии, които идват едновременно. Когато идва слънчевата енергия, т.е. течението от Слънцето, листата добре се развиват, клоните растат – изобщо има растеж нагоре. Когато течението на Земята е по-силно, тогава корените се развиват добре. Пътят на човека представлява физическия център и като завъртите човека около този център, около пъпа, образува се един правилен кръг, в който дължината на целия човек е диаметърът в този кръг. От пъпа надолу – това е физическият човек, това са всички течения, които отиват към центъра на Земята. И когато тия течения взимат надмощие в човека, тогава в него се образува едно благоутробие. Всичката тази енергия почва да се пренася надолу. Някой път е обратно: енергията от тялото може да се пренесе към раменете. На тия, у които енергията се пренася към Духовния свят, раменете им нагоре стават широки; а когато енергията отива към Умствения свят, главата постепенно се разраства. Всичко зависи от това, какви са теченията.

Та във всяка една Окултна школа може да имаме добри резултати, когато умеем да направляваме тия течения, а тия течения са от разни степени, от разни калибри. Например

често в Англия, в Америка някои са употребявали като методи за развиване концентрирането на мисълта, обаче тия методи са дали лоши последствия. Защо? Вие с това спирате мисълта си, а като не знаете как да възприемете тази енергия и как да я препратите към тялото си, във вас става едно подпушване. Вие се концентрирате, концентрирате, подпушвате вашите чувства, спирате тази набрала се енергия и ставате ексцентрични. После започвате да скачате, да играете, да лудувате – явява се истерия. Природата не обича да я възпирате. Затуй усетиш ли изблик на някаква енергия, излез всред Природата, играй, скачай там. Ако почнеш да играеш всред София, ще минеш за ексцентричен, но иди на Витоша или нейде из Борисовата градина, далече от хората, и там си подекламирай, поскачай, поиграй, помахай с ръце и ще се върнеш обновен. А сега ние се страхуваме, като войници сме, срам ни е какво ще кажат хората и въздържа мисълта и чувствата си, ставаме ексцентрични. По такъв начин страхът взима надмощие. Вследствие на това в Америка има следните случаи: на някой религиозен човек му дадат възможност да поговори уж само пет минути, а той като започне: че половин час, че един час, че два, три, пет часа – отпуснал енергията, че не спира. Такъв бил евангелистът Муди. Той като започвал да говори, трябвало да му се каже: „Спри, стига вече, не искаме да те слушаме“, а той все продължавал. Та аз гледам: у всинца ви се е набрала достатъчно енергия, у някои даже има умствена енергия. Какво да правят? Да вземат перото да работят. У някои се е набрала физическа енергия. Какво да правят? Да вземат мотиката да копаят. Ако вървите тъй, както сега, ще станете едностранчиви. Не мислете, че трябва да станете едностранчиви. Защо ви извеждам на екскурзии? За да не станете едностранчиви, че това е опасно. Аз искам да насоча ума ви във всички направления: да станете всестранно умствено активни, във всяко отношение да се произведе във вас и проза, и поезия. При това вие трябва да станете активни, а после – пасивни. Някой път може да се развие у вас Любов, но не тази едностранчива любов, любов към одного. Едностранчивата любов е опасна. Изключите ли одного от

вашата любов, започват шушукания, препращания на мисли и отзад на главата, в мозъка, усещате едно загореющаване. Изобщо тази любов трябва да се разпространи навсякъде еднакво.

Та в Школата има ред закони, които трябва да се изучават практически. Не трябва само да казвате, че сте окултист, но ще ви дадем задачи да превръщате тази енергия. Например сиромас сте, без пари сте, нямате средства, не ви достигат 500 лева в месеца и правите дългове. Имате един център в главата, който показва, че обичате парите, а пък ги нямате. Значи имате един любовник – парите, когото очаквате, но той не идва навреме и вие говорите за него. А сега вие трябва да се справите с този любовник. И майката, и бащата, и децата все за него говорят. Ученикът казва: „Сто лева не ми достигат.“ Как ще се справим с този любовник сега? Тази енергия се набира, набира и тогава какво става? Кражбата се ражда. Ще ви приведа един факт: какво стана в нашата къща, в комуната. Изчезват от къщата 150 лева. Навярно някой брат, който много обича парите, ги е взел. И сега аз мога да намеря този, който ги е взел, но оставям онзи, който има нужда от пари, сам да си каже, че има нужда. Ако той има нужда, ще му дадем и 200 лева. Тази година на събора също се загубиха толкова неща! Ние това не обичаме. Този, който се нуждае, ще му помогнем. Кражбата, това е един занаят днес, но всъщност това е една извратена енергия, извращение на чувствата.

И тъй, сега ще знаете как се раждат пороците. Пороците се раждат от натрупване на известна енергия, която трябва да се употреби.

Аз искам нашето общество да бъде идеално! От кражба ни помен да няма! Разбирате ли? Аз съм готов да дам хиляда-две хиляди лева на онзи, който има нужда от пари, но кражба не се позволява. После, сега е изгубена една книга. И две такива книги ще дам, но кражба да няма. Кражбата – това е стара култура. Когато хванем в това престъпление, ще го пратим към центъра на Земята. Нищо повече! Да знае това нещо. Ами че тук се образува едно общество и трябва да покажем на света, че може и без кражби. Този, който е взел

парите, ако мисли, че по любов го е сторил, трябва да знае, че и по любов, и по какъвто и да е начин абсолютно никакво пипане не се позволява! Като се оставят парите на масата да лежат – и десет месеца да лежат отгоре, да не изчезнат. Туй общество считам за честно. Но щом се оставят парите на масата и изчезнат, туй общество не може да мине за идеално. Сега няма да си правим илюзии, да се спираме върху това кой е бил този, който ги е взел. Безразлично е кой е – който и да е, въпросът не е там, принципът е важен. Този принцип може да навреди общо на всички ни; а добродетелите общо на всички помагат. Онзи ученик, който е имал нужда от тия 150 лева и ги е взел, може да иска да се оправдае и да каже: „Аз исках да направя един опит, да изпитам доколко имате Любов помежду си, та като взема парите, да видя дали ще можете да ме търпите помежду си с моите недостатъци.“ В Школата вътре не е позволено на учениците да изпитват Учителя си. Това е един закон. Вън от Школата може, но вътре в Школата – не може. Вътре в Школата Учителя изпитва, ученикът учи. Вътре в Школата никакви опити не се правят от ученика. Ученикът трябва да изпълнява честно и справедливо всички свои задължения и да бъде образец.

Сега аз зная, че тази наклонност у вас е стара. У някого се набира повече енергия, която той трябва да обуздава. Най-първо в него се роди едно желание да вземе парите: взима ги, после ги оставя, пак ги взима, оставя ги, взима ги и най-после казва: „Е, нека Господ да ме прости!“ Нито кражбата, нито взетите пари са някакъв голям грях. Че някой взел парите – това не е един от много големите грехове, но последствията му отпосле са лоши. Освен кражбата има и други пороци. Например ако у някои от вас е чрезмерно развит мозъчният център на благоговение и Любов към Бога, а разсъдъкът му не е развит, за да може да прокара тази енергия в Умствения свят, тогава туй чувство ще се изроди във фанатизъм. Всеки един фанатик е човек без разсъдък в своите убеждения. Туй чувствоинстинктивно се проявява: той мисли, че като неговата Любов към Бога няма друга. Не е тъй. За да бъде Любовта ни към Бога свършена, човек трябва да пожертва всичко,

което има. Не само това, но Любовта към Бога трябва да се изрази в жертвата за цялото човечество – да станеш слуга на човечеството и да му дадеш своето знание. Само един велик човек, у когото умът е развит, у когото всички способности са развити, само той може да слугува на Бога. Че аз мога да направя едно добро дело, това още не е доказателство за служене на Бога. Не, за всеки даден случай ние трябва да постъпваме разумно! От това се нуждаем всички. Още много време има, докато се развият нашите глави. Много нещо още липсва. Че ни липсва, това всеки ден можем да проверяваме. Нашето милосърдие също е един център: морално чувство е то, но ако е чрезмерно развито, а разумът не е развит, ние ще гледаме каквото имаме да го раздадем – без оглед на нуждите, там, където не му е мястото. Ако пък у нас е силно развит разумът, то ще раздадем всичко точно на мястото си. Не е въпросът да се раздаде всичко, че каквото ще да стане. Аз съм правил опити и съм видял, че благодеение с пари никога не води към добри последствия. Ако на един човек се създаде работа: да бъде самостоятелен, да може да работи и да счита, че каквото е изработил, е негово, а не му е дадено даром – това има много добри резултати. Това е една система на американците. Много практична е тя. Добре е даже и ние да я приложим помежду си, да създадем работа за всеки. И като работи човек, да знае, че туй, което яде, го заслужава – работил е заради него.

Друго нещо: в Школата трябва да се създаде известна хармония за развиване на нашите умове. Засега, ако дойде някой между вас, той ще почувства ли в себе си един подем да мисли? Някои ученици, приятели, идват при мен, оплакват се, че усещат едно ограничение. Даже явиха се при мен две ученички и ми казаха: „Искаме тъй, да се поотстраним малко.“ Какво показва това? Или че тази набрала се енергия в мозъка им не може да намери място да се пласира и търси друго място, или че средата, в която живеят, не е в състояние да им помогне. Между нас ние трябва да насърчаваме музиката и изкуствата: всички работи, и най-малките дори, трябва да ги поощряваме. И физическия труд – всичко

добро трябва да поощряваме. Само че за по-грубите работи ще определим по-малко време. На някого, който мие дъски, ще му определим един час време. Един час миене на дъски – това е равносилно на шест часа умствена енергия. А сега е обратно. Един цигулар, като свири три часа, взима толкова пари, колкото ти ще вземеш, ако работиш три години физическа работа. Значи трудът на едни се възнаграждава повече. В моралния свят такава аномалия не се търпи.

После между вас, учениците, има някои, които още обичат да попушват тютюн. Колко души има още, които пушат тютюн? (*Станаха четирима.*) То е значи почти на сто души един процент, нали?

Колко души има между вас, които изкривяват фактите? Аз съм казал, че в Школата ще пазим следното правило: ти като говориш нещо, ще говориш само туй, което си видял и констатирал. Някой ти разправял нещо и ти го предаваш на друг – значи ти си под сянката му. Щом той ти говори нещо, ти ще го провериш и ще го изнесеш тъй, както си е. Провери го и туй то. Много пъти се разпространяват такива лъжливи слухове. Един предава, друг предава, трети, четвърти – и фактите се изкривяват. Аз съм ви казвал: аз съм за Истината – нека се изнесе Истината, но тъй, както си е. Това е правило. Някой път Истината трябва да се изнесе, а някой път може и да не се изнесе, но когато се изнася, трябва да се изнесе тъй, както е. Колко от вас говорят Истината тъй, както е? Не искам да си налагате да говорите Истината, но искам в туй отношение да бъдете свободни, да знаете, че ако не употребите закона на Свободата, у вас ще се набере излишна енергия, която в бъдеще цял един живот ще ви се наложи да изплащате. Законите на Природата не се шегуват, с тях не се играе. Не мислете, че някой може лесно да се провере през Божественото сито. То е толкова ситно, че всичко ще пресее много хубаво. Добре, сега туй правило е, за да се предпазвате отлъжата. Колко от вас обичат да казват Истината тъй, както е, и колко от вас има, които обичат бялата лъжа? Разяснението, което тази сутрин ви дадох: че вятърът гали, че произвежда двойна пневмония, а Слънцето милва и здраве дава, може

да се отнесе и до бялата лъжа – някой път и тя гали. Някой път, за да избегнем някои нещастия, прибягваме до нея. Правило е: не можеш ли да говориш Истината, по-хубаво мълчи! Кажете: „Не съм разположен, не мога да говоря.“ И нищо повече!

Запитват пушенето на тютюн позволено ли е на един окултен ученик, или не? Щом е ученик, не е позволено. Вредно е в този смисъл, че уврежда неговите способности за работа в Школата.

Бялата лъжа аз я наричам съзнателна лъжа. Тя не принася преки пакости. Например в Стария завет Давид, като се намери в опасност, престори се на луд и почнаха да му текат лиги. Царят рече: „Какво сте ми довели този луд човек? Пуснете го!“ Авраам, като се намери в големи изпитания, рече: „Кажи, че си ми сестра!“ После каза: „Убоях се да не ме убият.“ Това е въпрос на схващания, то е морал на времето. Сега вие ще се определите в отношенията си. Лъжата е такава само по отношение на един Божествен закон, написан закон, който съществува и към който ние имаме задължения. Ще говориш Истината. Кому? На този, когото обичаш. Първият закон е такъв: ще говориш Истината на този, когото обичаш. Когото обичаш, лъжа не може да му говориш, а когото не обичаш, лъжа може да му говориш. Лъжа и Любов са несъвместими – вибрациите им са несъвместими. Съвършената Любов изключва всеки страх, казва Писанието. Щом изключва страха, тя изключва и лъжата. Лъжата е едно последствие на страха. Сега дойде някой и те пита: „Кажи какво мислиш?“ Ти не си длъжен да му кажеш какво мислиш. Дойде друг и пита: „Кажи си мнението!“ Не си длъжен да му казваш мнението си. Ето в какво отношение не трябва да лъжем. Аз имам нужда от сто лева и казвам на един господин: „Дай ми сто лева назаем, след три месеца ще ти ги върна.“ Дойде ли определеното време, не манкирай, не ходи да го залъгваш с някакви бели лъжи, че жена ти е болна, че туй-онуй. Ако не можеш да платиш в този срок, кажи му Истината. Имаш ли задължение, не манкирай, не ходи да се извиняваш! Бъди смел да си кажеш погрешката. Ще кажеш: „Не можах

да издържа на задължението си, ще имаш ли добрината да ме почакаш още три месеца?“ Туй разбирам честен човек! А някой ще почне да увърта. Като си признаеш, не само че няма да ти падне кредитът, но ще се повдигне. Имаш задължение към един човек – бъди верен на думата си! И Христос говори на учениците си за един чист, идеален живот и даде образец за това със Своя живот. И тъй – в обещанията да бъдем искрени. Често децата обичат да скриват Истината. Така постъпвате и вие. Например ние имаме самовари, с които си служим. Тия самовари имат ремъци за носене на гръб. Да допуснем сега, че дадем някому, който е дежурен, да накладе самовара, обаче той забравил да свали ремъците и един от тях поизгаря малко. Този дежурен предава самовара на друг и не казва, че е изгорял ремъкът. Запитват: „Кой изгори ремъка?“ Той мълчи. Не, този, който беше дежурен и изгори ремъка, трябваше да каже: „Аз направих една голяма погрешка, бях невнимателен, забравих да извадя каиша.“ Той трябва да се изповяда. Друг случай: дадем някому самовара да го носи. Той се препъне някъде, изпети самовара – премълчава. Даде го другиму да го носи. Питат: „Кой изпети самовара?“ Първият мълчи. – Нека бъде смел и решителен да каже: „По невнимание паднах еди-къде си и го изпетих.“ Ще кажем: „Нищо, ще изправим самовара.“ Защото ако той от страх скрие Истината, този страх за в бъдеще ще създаде по-лоши последствия, по-големи нещастия.

Та всякога, когато имаме заблуждения, има и страх, а когато нямаме заблуждения, ние сме свободни. Дойде някой, иска от тебе хиляда лева, казва ти: „Ти нали си християнин, послужи ми!“ Това е друг въпрос вече, това е изнудване. Може да имам десет хиляди лева, но те са обещани вече на други десет души. Нямам пари за тебе. Ние трябва да дойдем до някои правилни разбирания. Има неща, които трябва да се разберат правилно.

Един брат запитва:

– Учителю, аз съм пенсионер, получавам осемстотин лева пенсия. При една справка, направена от едно учреждение, ме запитват колко пенсия получавам, за да ми се наложи да

платя съответно на нея нещо. Можех да излъжа, да кажа, че получавам по-малко, за да платя по-малко. Аз обаче реших да кажа истината. Можех ли да излъжа, или трябваше да кажа истината?

– Ти каза истината, нали?

– Да.

– Е, много добре постъпи. Ти си се лишил от едно нещо, а спечели друго. Позволена ли е лъжата, или не? На един окултен ученик лъжата не е позволена. Учителят запитва: „Ами вие как намирате това?“ Не трябва да лъжем. Това нещо именно в живота си трябва да го прилагаме. Има обаче някои, които изкривяват истината несъзнателно, не могат да я предадат. Е, ако някой несъзнателно изкриви един факт, то е друго нещо – ние говорим за съзнателното изкривяване на истината. Правилото е: когато кажеш истината, да не съжаляваш; ако съжаляваш, по-добре кажи лъжата, нищо повече! Като кажеш истината веднъж, колкото и да си изгубил, да си радостен. Туй е изпълнение на Божия закон! Ако кажеш: „Защо бях толкова глупав, та казах истината“, по-добре не я казвай – ти вече си допуснал лъжата. Изпитвай себе си! Човек трябва съзнателно да прави нещата. Като направи нещо, да счита своята постъпка за права, да се радва, че е постъпил тъй и да не съжалява. Ние изтъкваме общия принцип, но има второстепенни въпроси, които няма да разрешим сега. Искаме засега да научим само основните принципи, а отделните постъпки на втори план ще оставим. Ако ги засегнем сега, те са трудни въпроси. Има общи принципи, които са необходими още сега – тях можем да приложим.

Като говорим *вън от Школата и вътре в Школата*, трябва да се знае, че щом някой е ученик, той и вънка, и вътре е ученик – не може да лъже. Някъде той може да поизлъже, но веднъж има ли съзнание, той може да поправи грешката си. Като се уплаши от нещо, той може несъзнателно да подхлъзне езика си и да каже лъжа, но после ще се бори със себе си и ще си поправи грешката. Само че след като говорях на тия ученици върху този морал, утре пак ще си кажат на

общо основание някоя бяла лъжа. То е естествено, но после започват да мислят. Не, ние трябва да започнем да се борим разумно с този вътрешен недъг, да разберем причините, по които той се проявява, а не само да кажем: „Аз се отказвам отсега вече да лъжа“, а утре пак излъгваме. Например смешно ще бъде сега някой да каже: „Аз обещавам, че като срещна мечка, няма да ме е страх.“ В момента, когато говори – да, той е прав; но я го изведи утре в гората да види мечка: ще го видиш страх ли го е, или не. Той може да обещава, но между онова предполагаемо юначество и между същинското има грамадна разлика. Ще видиш доколко можеш да издържиш, доколко си смел. Много пъти има случаи, когато можеш да издържиш, възможно е; но някой път не можеш да издържиш. При плътта възможно е и едното, и другото.

И тъй, вие трябва да знаете, че и в живота сте ученици. Вземете сега например този приятел: него са го поставили на изпит върху Истината. Щом те поставят на изпит, тогава законът те задължава да говориш истината и ти трябва да го изпълниш точно. Щом законът не те задължава, можеш да минеш свободно. Е, да допуснем сега: вие вървите по улицата и намерите сто хиляди лева. В тия времена на нужда трябва ли да кажете, че сте намерили парите, или трябва да си премълчите? Ще кажете! Представете си, че вие кажете само затова, защото този господин, който е загубил парите, публикува това във вестниците и обещава добро възнаграждение на този, който ги намери и му ги донесе. Обаче да кажем, че вие държите тия пари в себе си и следите по вестниците: никакъв глас не се чува, че ги е загубил някой. Тогава какво трябва да се прави?

Запитват:

– Ако се намери едно богатство в земята, което принадлежи на човек, който не е жив сега, длъжни ли сме да съобщим, или не?

– Някой от вас намерил ли е такова богатство? Сега аз ще поставя въпроса малко по-другояче: дядо ти умрял преди трийсет години и той заровил, да кажем, две хиляди или три хиляди наполеона в някое гърне. Вие, след като

намерите парите на дядо си, трябва ли да съобщите за това на държавата? Дядо ви ги е оставил там за този, който ги намери, като е оставил бележка, че са негови пари. Според законите на държавата една част от парите тя задържа, а другата част дава на този, който ги е намерил.

Запитват:

– Тия, които пушат тютюн, трябва ли временно, докато надделеят тази слабост, да напуснат Школата?

– Не, за тия ученици това ще бъде една задача: да се справят сами с пушенето на тютюна. Ние ще им дадем най-първо една година срок да се справят с пушенето; след това ще им дадем още една година и ако пак не могат, още една година – три години срок, и ако пак не са се поправили, ще питам класа: „Да продължават ли да стоят в Школата, или не?“ Сега въпросът е принципен, той е вътре в самото желание на човека. Недъзите, които съществуват, аз не ги считам за някакво нещастие: те са уроци, задачи – да видим каква воля имате вие. Защото вие сами сте създали тия недостатъци, вие сте техни творители, вие сами трябва да ги изправите. Следователно ще видим обратното действие на вашата воля: вие да се справите с тях. Така ще придобиете по-голяма енергия за работа. Тия недъзи няма да ги изкорените, но ще ги използвате за работа.

Сега ако един ученик го изгъдим вън от Школата – това е един метод, който няма никакъв педагогически смисъл. Не, ще се справят с недъзите си. Недъгът – това е един придобит навик: може да се справите с този навик, като присадите на него нещо добро. Като продължавате в Школата, ние ще ви дадем методи как да се борите с много ваши недъзи. Ще употребите един метод, втори, трети: и то не само за да изкорените лошите навици, но и за да ги присадите с добри присадки. След туй ще ви дадем методи за развиване на онези възвишени ваши чувства, които не са се проявили още. Те трябва да се проявят, за да се предизвика у вас нещо възвишено, благородно.

Аз имам един метод против пушенето на тютюн, но досега още не съм го употребил. Аз ще го приложам за онези,

които са страстни пушачи – само те ще го опитат.

Запитват:

– Може ли да се препоръча този метод и за някои близки?

– С външния свят засега няма да се занимаваме. Те нека си пушат на общо основание. Ние ще се научим как да не кади нашата къща, че като изправим това, тогава ще мислим за другите къщи. Окултен закон е: не можеш да помагаш на другите, докато те съзнателно не вярват. Да кажем, ти дадеш някому едни наставления за поправяне на известни недъзи, но ако той не повярва, ще ти отправи обратни мисли. Не е така лесно да поправиш недъзите на хората, понеже най-накрая те ще излязат през онзи, който ги лекува. Например лекуваш някого, но ако не разбираш законите, ти сам може да пострадаш. По закона на внушението ще почувстваш същата болка. Трябва малко да уякнете, че тогава да лекувате другите, затова в Школата ще ви дадем методи. В Природата има известни сили, които са опасни, не са за игра: затова като манипулирате с тях, трябва да бъдете внимателни. А сега лесно е да се говори за Вяра, Надежда и Любов. Вие казвате: „Господ е Любов.“ Любов е Господ, но за уредения свят. Неговата Любов някой път се проявява и по друг начин.

Сега да поговорим за екскурзията, която ще бъде в четвъртък. По-силните от вас, онези, които искат, могат да тръгнат още от сряда вечерта. А тези, които ще тръгнат в четвъртък сутринта, ще излязат от домовете си по-рано от 4,30 часа, около 4, 15 часа, и ще бъдат най-късно в 5 часа на кладенчето. Вечерният бивак ще бъде там, на Желязната врата. Тия, които ще тръгнат вечерта, могат да тръгнат в 7, 8, 9, 10 или 11 часа, когато искат. През деня ще имате една нова задача, която ще трябва да изпълните. От селото нагоре ще вървим на триъгълници: това е и за тези, които ще пътуват през нощта, и за тези, които ще пътуват през деня. Тъй че този път триъгълниците ще се образуват по планината нагоре. Чайниците ще се носят от вечерта, ще има дежурни за това, за да има гореща вода както за тия, които ще пристигнат през нощта, така и за тия, които ще пристигнат през деня.

Това е за екскурзията.

Сега да направим няколко упражнения!

Първо упражнение:

а) Лявата ръка е простряна напред, а дясната ръка е така прегъната, че дланта да допира до рамото на лявата ръка. И двете ръце са прострени напред. Дясната ръка е напред, а лявата е над дясната в положение *а*. Двете ръце са напред. Дясната е над лявата в положение *а*, лявата е над дясната в положение *а*, дясната е пак в положение *а*. Двете ръце са напред, а после двете ръце са прегънати при лактите и поставени една над друга.

Двете ръце са прострени напред, допират се с върховете на пръстите, а после и двете ръце са прострени настрана.

б) И двете ръце са горе над главата с допрени пръсти и после са прострени настрана. Прави се три пъти.

в) Двете ръце са над главата горе, допрени са с върховете на пръстите и после се раздалечават, пак се изправят горе над главата с дланите навън. Същото положение се изпълнява осем пъти. Същото положение на ръцете се изпълнява трийсет пъти, само че много по-бързо.

После постепенно ръцете се разтварят и става преминаване от положение *в* до ръце настрана и бавно се прибират отпред с допиране на пръстите до върховете.

г) Изправяне на ръцете горе над главата с дланите напред близо една до друга, при което се движат само китките нагоре и надолу. Така се движат китките много пъти, около петдесет пъти, с постепенно ускоряване.

Ръцете се простират настрана, като се движат изцяло около трийсет пъти с постепенно спиране.

д) Ръцете са малко напред с бавно движение надолу-нагоре, надолу-нагоре – прави се пет пъти. Става постепенно ускоряване на движението – петнайсет пъти. Забелязвате ли някаква хладина в ръцете си? (*Да.*) Бавно, постепенно се намалява движението на ръцете. Прави се няколко пъти, при което движението става по-бавно, по-бавно, замира и спира. Ръцете се свалят бавно надолу.

Второ упражнение:

а) Ръцете се издигат ниско пред лицето, с допрени върхове на пръстите, като се отварят с дланите навън и после се затварят, като върховете на пръстите са сближени. В първо време ръцете са по-наблизо и после постепенно се разширяват и пак отново се сближават.

Това упражнение е за успокояване.

б) Ръцете са в хоризонтално положение. Постепенно става бавно издигане на ръцете до височината на главата и се прави движение на ръцете като хвъркане. В това положение на ръцете, с дланите надолу и на височината на главата, ръцете се спират и после бавно се спускат надолу.

Тайна молитва

ЗАКОН ЗА КОНТРАСТИТЕ

Двадесет и девета лекция от Учителя
20 май 1923 г., неделя, София

ЗАКОН ЗА КОНТРАСТИТЕ

Размишление

(Прочете се резюмето върху темата „Отношението между тъмнината и светлината“. Прочетоха се няколко от темите върху „Отличителните черти на младостта и старостта“.)

За идния път ще напишете нещо върху *Ползата от предметното обучение.*

В прочетените теми има много нещо, казано за старостта и младостта, и то почти в същия тон. Разликата между младия и стария е тази, че младият постоянно слиза и възлиза, а старият постоянно променя решенията си. В какъв смисъл? Например някой стар дядо дойде до някоя река и реши да я прескочи, но като стигне до реката – седи, седи и казва: „А, то на млади години бива!“ После дойде до някой мост, казва: „Ще го премина.“ Но после се размисли: „То не е моя работа, за младите е.“ Значи постоянно решава и не изпълнява, а младият реши и изпълни – падне, не падне – скача. Психологически туй е вярно, констатирано е. Щом почнеш да чувстваш, че трябва да станеш по-добър, ти казваш тъй: „Аз ще стана по-добър“ – решаваш това. Но като дойде време да станеш добър, казваш: „То не е за този живот, като дойда следващия път на Земята, тогава.“ Друг път решиш да напишеш нещо, но си казваш: „Това е философски предмет, не е за мене.“ Някой път дойдете до музиката, решите да я учите, но потрябва ли приложение, казвате: „Е, това е за младите, техника трябва!“ Младият пък, макар и във водата да падне, реши ли да скача – скача. Аз съм виждал как някое дете дойде до водата, скочи в нея и казва: „Хопала! Няма нищо, втори път ще го направя по-

хубаво.“ Старият казва: „Що ми трябваше да скачам, то е толкова глупава работа!“ Така че в туй състояние почват ли да решават и да отлагат – туй е старостта. Това можете да го проверите практически. Младостта и старостта – това са две съществени качества или две прояви в човека. Старият човек всякога гледа да използва другите. Например като мине някое младо момче покрай стария, той казва: „Хайде, дядовото, вземи стомничката!“ Туй-онуй – все да му донесат нещо. Той почва да чувства нужда от услуги. Туй е едно от качества на старостта. Това, което сам можеш да направиш, никога не желай другите хора да ти го направят. Това е едно от правилата за младите. Туй, което можеш сам да направиш, направи го, а само невъзможните неща остави другите да ги направят. Само така ще запазиш Духа си. Никога не влагай в себе си идеята да казваш: „Това не мога да направя, то е невъзможно за мене.“ Макар да не е възможно, ще кажеш: „Мога да го направя.“ Постави в себе си мисълта, че за в бъдеще ще можеш. Можеш – туй е първото правило.

Ние от дълго време не сме пели. Аз забелязвам, че гласовете ви са се малко поразвалили. (*Учителя поставя сурдинката си върху цигулката.*) Защо се слага сурдинката, гребенчето на цигулката? За да не се вдига много шум. Някои от вас трябва да имате такива гребенчета, за да не вдигате много шум. Когато трябва, ще извадите гребенчето. Правили са опити с кучета и с други животни, да видят как им действат цигулката и другите инструменти. Забелязали са, че от звуковете на тръбата кучетата вят.

Да изпеем сега *Сила жива*, кажи ми *где вода извира*.

Изпейте първото упражнение: *si, mi, do, si (si, mi, to, si).* (*След това изпяхме същото упражнение една гама по-високо.*)

За да може музиката да произведе ефект или за да можете да си въздействате с нея, трябва да имате два противоположни по сила тона. Например, ако вземете два тихи тона или изсвирите два пасажа с еднакви по сила тонове (*Учителя взима на цигулката два еднакво силни тона*), те няма да произведат никакъв ефект върху вас, върху

ухото ви. (*Учителя свири една мелодия, при която взима два тона с противоположни сили.*) При изсвирването на два противоположни тона се забелязва една дълбочина, която не може да се изрази на цигулката. Това е закон на контрастите в музиката. И в музиката, и навсякъде трябва да има силни контрасти, за да си въздействате. Ако в един момент в живота ви например вие сте тихи и добри, това са тихите тонове. А някой път в някои моменти от живота ви вие сте гневни, възбудени, считате, че сте лоши. Това е един контраст, туй са силните тонове. Не считайте това състояние на душата си като нещо лошо. Това са контрастите в живота. Между тия контрасти се явява един трети тон, посредством който ще разберете Божественото. Туй, третото, не се предава чрез цигулката. Това, което разбирате, което схващате, то не е изразено с цигулката. (*Учителя свири същата мелодия с контрастите в тоновете, а после свири нещо като акомпанимент, тихичко.*) Такова едно тихо душевно състояние има и у вас. Туй състояние се подготвя постепенно, но то може да се превърне в караница или от караница може да се превърне в един сладък разговор. Значи в живота ви трябва музика. И тъй, за да избегнете караницата, прибегнете към живата музика. (*Учителя свири нещо весело като хороводно.*) То е един вид музика в Природата. Като дойде туй настроение, казваш: „Какво ми се доигра нещо!“ Идва ви едно желание да заиграете, а вие подпушвате туй желание. След това дойде ви на ума нещо, някоя мисъл, вие я подпушвате. Никога не подпушвайте енергията на вашия мозък! Дойде ви едно желание да поскачате, да си поиграете – не го подпушвайте, дайте му ход! Вие казвате: „Е, стар човек съм, що ми трябва!“ Не се подпушвайте! Природата не обича подпушване. На всеки, който се подпушва, Природата разваля бентовете му. Никакво подпушване! Най-първо, живата енергия трябва да се използва. Не се ли използва тази енергия, тя донася всичките злини в света. Ще я използвате. В туй отношение трябва да научите елементарните тонове: силните и тихите тонове. Например някой път сте възбудени. Тогава

употребете един силен контраст в музиката. Ще кажете: „Време за пеене ли е?“ Ами че как ще се упражните вие, как ще си въздействате, как ще калите вашата воля? Време за каляване е – да калите вашата воля, да трансформирате енергията си, защото вашата енергия от която и да е част на мозъка се отразява върху музикалните ви центрове. Всички не сте еднакво подготвени за тази музика, но за в бъдеще с нея все-таки ще може да си въздействате във възпитателно отношение, за да можете да регулирате вашата енергия.

Да изпеем *Сладко, медено. (Изпяхме го няколко пъти.)* Да го изпеем пак, но много тихо! *(Учителя свири едно упражнение, като започва от по-ниски тонове и свършва с по-високи, а ние пеем след него.)* И това упражнение е за контрастите. *(Учителя свири и пее едновременно едно упражнение с контрасти.)* Туй упражнение ще произведе едно вътрешно успокояване. Ще засегне душата ви малко по-дълбоко.

Да изпеем сега тихо *Бог е Любов!*

Опитите, които се правят с пеенето и музиката, са дали чудни резултати, особено когато при туй пеене и свирене душата взима участие. Ето защо знаменитите цигулари никога не дават своите цигулки да ги пипат други. Като пипнеш цигулката на когото и да е, можеш да познаеш какво е неговото естество. Тъй както е направена цигулката, тя може да приеме и да предаде вибрациите, трептенията на всяка една душа. И цигуларят, като пипне някой път цигулката си, може да познае своето настроение. Пипне цигулката си и я оставя, сложи я настрана, не свири – няма настроение. Цигуларите всякога свирят по вдъхновение. Понеже те не са окултисти, не могат да предадат всякога вибрациите си на своите инструменти. Сега по същия закон вие искате да говорите някому, искате да го убедите в истинността на нещата, в истинността на вашите преживявания. Но вие, като говорите, трябва да предадете трептенията на душата си върху ципицата на своето гърло, за да може той да ви слуша. Само тогава ще бъдете убедителни. Като говорите Истината, най-първо трябва да я прекарате през вашето гърло, през

вашия ларинкс, и тия отмерени вибрации ще се предадат до ухото. Да знаеш да говориш Истината – това е най-голямото изкуство! В говоренето трябва да има музика – ще говориш най-първо на себе си, ще пееш на себе си. Да допуснем, че искате да убедите някого в милосърдието. Убеждавали ли сте себе си в милосърдието, за да видите колко мъчно се убеждава човек! Дойде някой беден човек: кесията ти е пълна, но не ти се дава. Вътре в тебе един ти казва *дай*, друг ти казва *не давай* – ти се раздвояваш. Кое е тогава човекът? Човекът не е там, в тия двамата, които спорят. Ти казваш: „Аз имам разположение.“ Не, в разположението не си ти. „Нямам разположение.“ И в неразположението не си ти. Не се лъжете. Ако ти си в разположението и ако ти си в неразположението, ти си раздвоен. Онзи, който седи и наблюдава разположението и неразположението и може да ги възприема – това е човекът. Щом искаш да помогнеш на някой беден човек, ще кажеш: „Да, аз не съм разположен, но ще направя обратното – ще дам.“ Някой път си разположен, ще кажеш: „Аз ще дам не защото съм разположен, но защото е правилно да дам.“ Да кажем, че дойде някой мой приятел, който ме е угощавал, и аз кажа: „Ще го угостя, защото и той ме е угощавал.“ Не, правило е: ще го угостя заради Любовта. Любовта изисква, без да ме е угощавал някой, да му направя една услуга. Туй е Божественото. Значи в даден момент, като имаме едно разположение, то ни спомага да изпълним Волята Божия. Изпълним ли Волята Божия, тогава ние сме на правия път. Туй е, за което казват простите хора, че ние имаме попътен вятър, който ни подтиква напред. Някой път имаме вятър, който ни тласка назад, но дали имаме попътен вятър, или заден вятър – и в двата случая трябва да изпълним Волята Божия и все-таки ще постигнем целта си. Ако имаме попътен вятър, той ще ни помага, а ако имаме заден вятър, ще ни спъва. Сега някои от вас казват: „Не му е дошло времето.“ Щом човек прави разлика между разположение и неразположение, той всякога ще закъснее в своя избор. Например Бог, Който е абсолютен, в Него няма никакво колебание. Той казва и свършва. Колебаем ли се,

ние не сме на правия път.

Сега аз забелязвам една черта у вас. Например много пъти вие се въодушевите, но след туй въодушевлението постепенно се намалява, намалява и казвате: „Нямам въодушевление, не може да се направи това.“ Не, всякога трябва да имате въодушевление. Не се водете по настроения. Настроението е един особен свят, свят на илюзии. Някой казва: „Днес аз съм вдъхновен.“ Да, но вдъхновението никога не се мени. Някои смесват вдъхновението с настроение. Обектът на вдъхновението никога не се мени, а обектът на настроението се мени. Казва се в Писанието, че Духът Божи, като влезе един път във вас, не се връща. Като влезе Господ един път във вас, Той не е от тези, слабодушните, да се връща. Стъпи ли Му кракът веднъж някъде, Той не се връща вече. Въодушевлението си е въодушевление. Сега мнозина християни казват: „Духът може да се отнеме.“ А, да, обикновеният дух може да се отнеме и може и да се даде, но Божия Дух никой не може да Го отнеме и да Го даде. Обикновеният дух може да се махне и да се даде, но когато дойде Великият Божи Дух, Духът на Слънцето, аз със своите грехове не мога да Го изпъдя. И никой друг не може да Го изпъди. Той си върви по определения път. Не се самозаблуждавайте! Великият Божествен Дух като посети човека един път, делото е свършено. Роденият от Бога грях не прави, а щом не правиш грях, не можеш и да паднеш. Сега ще кажеш: „Знаеш ли какво нещо е да не правиш грях?“ Да нямате желание да правите грехове, значи да считате, че всичко, което имате, всичко, което правите, е за общо Добро. Всичко това не ви спъва и в каквото и положение да ви сложат, вие ще можете да се справите с него.

Някои съвременни християни, даже и ученици на окултизма, считат, че Духът може да дойде, когато и да е. Не, за да те посети Духът, ти трябва да завършиш средното си образование в Окултната школа. Само така ще остане туй посещение в тебе. То е едно състояние, когато съзнанието се е разширило и душата е готова да разбира какво ѝ се говори. Този, който се ражда от Бога, той е готов да приеме

посещението на Духа. Казват за някого: „Прост човек е той.“ Не е прост, той е много учен, той е човек, който разбира Божия закон и ходи по Божиите пътища. Трябва да знаете какво нещо е Божественият език, Божествената логика. Съвременните християни казват, че и на простия човек Господ може да говори. Не, не е така. Когато говорим за Божията Любов, ние подразбираме тази готовност на душата – да слуша, да възприема и да изпълнява. Когато говорим за общ живот, за общение на души, ние разбираме туй, което в даден случай можем да възприемем; но трябва и да го приложим, за да се създадат правилни отношения между Бога и нас, защото между Бога и нас може да има правилни и неправилни отношения. Бог може да ни обича и същевременно да съзнава, че ние не използваме Неговата Любов и Му противодействаме, без Той да реагира. Той е всемоушен. Той съзнава, че ние не правим Добро, но не реагира, оставя ни. Кажете ни веднъж, два пъти и най-после отстъпва. Да не мислим, че ние сме спечелили в този случай нещо! Нищо не сме спечелили. Правилни отношения са тези: да знаем и аз, и Бог, че моите отношения към Бога са прави и отношенията на Бога към мен са прави – между Бога и мене да има една обща хармония. По какво ще се познаят тия правилни отношения? В Стария завет е казано тъй: „Преди да поиска, аз ще му дам.“ Господ разбира твоите нужди и година преди да се помолиш, Той ще ти даде. Кога? Преди да се помолиш. А след като се молиш десет години и Господ едва тогава ти отговори, значи не си от много праведните. След като десет години си се молил за нещо и Господ едва тогава ти отговори, значи не си и от много умните. Не знаете ли у дома ви как е? Онова дете, което обичате, преди да ви поиска нещо, вие сте му го приготвили, а онова дете, което не обичате, трябва да ви врънка с месеци за туй-онуй: че хайде за Коледа, хайде за Великден – и едва тогава най-после ще му го пригответе, ще се откъсне нещо от сърцето ви и за него. Защо? В единия случай ние следваме Божиите закони, а в другия случай – не. В последния случай ние спъваме своя прогрес, създаваме в съзнанието си големи препятствия и

тогава Бог ни оставя. Тия наши състояния се отразяват към Бога и после по обратен път те се връщат към нас – жънем своите последствия. Ние се спъваме така и в своите мисли и желания. Тогава какъв е законът, каква е философията? Да отстраним сами препятствията, които ни пречат да живеем в Божествения закон. Туй е задачата на учениците.

И сега мнозина казват, че влизането в една Окултна школа е опасно. Да, всеки, който е влязъл в Окултната школа и противодейства на нейните методи, пътят му е много опасен. Най-първо в такъв човек трябва да има чистота във всичките му намерения и каквото прави в Името Божие, да е доволен от себе си. Няма по-хубаво нещо от това да си доволен от себе си и да се радваш, че изпълняваш Волята Божия. А не, след като напишеш нещо, да питаш другаря си: „Хубаво ли свиря?“ Нима аз, като свиря за себе си, та трябва да излизам на сцената и да питам публиката в София как свиря? Аз зная колко и как свиря. Вестникарите ще излязат да критикуват моето свирене. Как свиря – аз това го зная по-добре от критиците. Аз зная това според моето ухо, според това как въздейства цигулката върху мене. Например някой път съм настроен зле, искам да направя пакост някому и взема цигулката, изсвиря нещо. Ако се измени настроението ми и вместо да направя зло, направя Добро, значи добре свиря, добър цигулар съм. Щом свиренето ми не може да измени моето настроение, аз не съм добър цигулар. Туй разбирам под музика! Всеки един от вас трябва да упражнява пеенето си. Ние сме правили опити, но и още трябва да правим. Не мислете, че нещата можем да ги придобием даром. Не, работа трябва!

В окултната наука към дребните, към малките работи ще бъдете много възискателни, няма да ги пренебрегвате. Например вие като окултни ученици ето какво пренебрегвате. Станете сутрин и виждате, че на обувките ви има едно малко леке. Вие използвате случая други да ви услужат и казвате: „А, жена ми, децата ми не ми изчистиха обувките.“ Не, ти ще вземеш една кърпа и ще си изчистиш обувките. Не жена ти, не слугата ти, а ти сам ще си ги изчистиш. Ще си кажеш: „Тая

работа е моя.“ Излязъл си на пътя, забелязваш на дрехата си прах – няма да звъниш на слугата да дойде, а сам ще си я изчистиш. Тази работа е твоя. А ти ще направиш цял въпрос. Туй, което виждаш в дадения момент – то е за тебе. Тези са погрешките, които вие постоянно правите. Шапката ти е нечиста – ще я свалиш и ще си я изчистиш. Туй, което ти виждаш, то е твоя работа, а туй, което не виждаш, то е работа за другите хора. Например вървя и някой приятел види, че имам едно леке отзад и ми каже: „Имаш едно леке.“ Ще му кажа: „Изчисти го, това е твоя работа.“ Някой път аз виждам, че някой има леке някъде – ще взема да го очистя. „Какво правиш?“ Казвам: „Това е моя работа.“ Туй са малките работи. Сега вие се занимавате с велики идеи, нали? Но ако спазвате малките правила, те ще произведат големи ефекти. Колко пъти малките работи, например едно малко леке на шапката ви, развалят настроението ви за цял ден! „Как, туй леке?“ Или как да остане на обувките ви това леке? Не прави въпрос: вземи, очисти го и си върви напред! Това са правила, които трябва да спазвате. Всички окултни ученици трябва да бъдат пример, образци на чистота! Всяко нещо у вас трябва да е чисто. Ноктите ви трябва винаги да са чисти, макар и да сте работили нечиста работа. Някой си погледне ноктите, каже: „Няма нищо.“ Не, щом има кал – вземи, та ги изчисти хубаво. Ти казваш: „Ама то време се губи.“ Не се губи време. Защото като оставиш тази нечистотия днес, като я оставиш утре, у тебе се образува един психологически навик и тогава от най-малките погрешки в твоите мисли, желания и действия се раждат лоши последствия. Туй, което виждаш в себе си като лошо – изправи го. Например някой път виждаш косата си разчорлена, настръхнала – вземи малко вода, намокри я. Много електричество има. Вземи малко топла вода, заглади я – хем приятно, хем лекуване. После ако имаш гребен, вчеши я. Това са навици. Гледайте да не станете педанти, но разумно въздействайте върху себе си. Ще пазите като правило следното: косата ви трябва да бъде гладка, да не стърчи.

Много от вас кривите токовете на обувките си. Аз

няма да се спра да ви разказвам какви са недъзите, които предизвикват това изкривяване. Като ученици на Окултната школа вие се старайте да няма никакво изкривяване на токовете. Учениците от Окултната школа не трябва да носят тесни и високи токове, а широки и ниски токове на обувките си! Туй като правило разбирате ли го? И който от вас си криви крака наляво или надясно, навътре или навън, ще внушава на крака си да не се криви нито наляво, нито надясно. Ще гледа да изправя обувките си. Ако вие не можете да заповядвате на вашия крак да ходи правилно, как ще заповядвате на други неща, които са извън вас? Този изкривен ваш крак е свързан с известни течения в Природата. Щом измените външно това, ще срещнете тия течения. Направете опит! Ще ви кажа една от причините – отгдето идва туй изкривяване. Вървите правилно по един стръмен път и ви дойде на ума за някой човек, когото не обичате, и казвате: „Какъв човек е този Иван!“ И като вървите тъй: хоп – на задницата си! Да кажем, че има някой си Иван или Петър, когото не обичате; безразлично е – не мисли за него. Ти с това вредиш и на себе си, вредиш и на него. И тъй – щом помислиш за него, падаш на задницата си. „Той не е късметлия човек.“ Не мисли за него. Така се образуват лошите отношения между хората.

Първото нещо: като ученици на Окултната школа ще се стараете да бъдете изправни към вашите мисли по отношение на Бялото Братство или по отношение на вашия Велик Учител, който се намира в другия свят.

Често онези, които си кривят обувките навън, са несправедливи към своите близни, а които си кривят обувките навътре, са несправедливи към себе си. Аз онзи ден на екскурзията гледах: на мнозина от вас бяха изкривени токовете. Трябват ви широки токове, за да не ги кривите. Ако не вярвате в това, направете опит. Когато човек стане критик на себе си повече, отколкото трябва, той започва да криви токовете си навътре. Онзи човек, който изпилява токовете си назад, той е твърд и по-скоро магарето ще влезе вътре, отколкото той; а онзи, който изпилява токовете си

отпред, той е изменчив. Някои ги изпиляват и отпред, и отзад – значи такъв човек някой път е твърд, а някой път е изменчив, страховит. Та първото нещо: ще гледате да не изкривявате обувката си, да ходите нормално, защото тия състояния, които идват несъзнателно, ще се отразят в общия ви живот. Колко пъти тия криви токове може да станат причина на нещастия: да се изкриви, да се навехне кракът ви. А онзи, който ходи правилно, той не е изложен на това. Има изключение и от това правило. Често изкривяването на токовете може да се предаде на другите хора. В Америка в един град имало един владика, който си държал главата изкривена на лявата страна. Всички проповедници в този град си държали главата като него. Туй е подражание по симпатия. Така по симпатия може да се изкривят и токовете. Казвам: ние не трябва да седим под сянката на когото и да е. Имаш един навик – то значи, че си под сянката на някого. Следователно всички тия аномалности, всички лоши навици, които имате – ще се стараете да ги отстраните. Сега, като тръгнете по разходки, да не казвате: „Чакай да видим кому са изкривени токовете.“ То е друг лош навик. Като гледате погрешките на другите хора, без да ги използвате, вредите на себе си, създавате си лоши последствия. „Не съдете, да не бъдете съдени!“, казва Христос. Щом гледаш погрешките на другите хора, ти ги съдиш, а щом ги съдиш, и тебе ще съдят. Щом гледаш погрешките на другите хора, трябва да изправиш една своя погрешка и да кажеш приятелски на този човек: „Имаш една лоша черта, гледай да я изправиш. Аз се възползвах от този твой недостатък и се изправих.“ Та първото нещо: ще започнете с обувките си. За една година учениците от Окултната школа да станат с изправени токове! Криви токове да няма! Вие сами ще ги изправите. И ако някой си изкривява тока на една или друга страна, аз ще му дам правило как да си го поправи. Ще дадете обувките си на някой обувач и ще го помолите да направи с половин сантиметър по-висока тази страна от тока ви, която изкривявате, за да стъпвате тъй, както трябва. Изправите ли краката си по този начин, вие ще дойдете до едно правилно

разрешение на онези психологически процеси, които стават в мозъка ви. Защото някой път най-красивите ни мисли в света се повреждат от едно криво движение. Например аз тръгвам от дома си с добро разположение, но някъде из пътя падна, хлоцна, казвам си: „Не ми върви работата“, и се върна вкъщи. И тъй: на когото от вас обувките са изкривени, ще ги изправи. Ще започнем по закона на Природата – широки токове! Има хора в света, които ходят с остри, високи токове, но това е друго изкуство вече. Сега ние ще учим закона на Природата. А туй, да ходиш с високи токове – за това нещо се изисква особено концентриране на ума. И действително, аз гледам тия дами, които носят високи токове: не ги изкривяват. Казвам: тази дама, като стъпва с тия токове, постоянно мисли за тях, не ги изкривява.

И тъй, ще започнем най-първо от видимите, естествените погрешки, с които започва Природата, докато дойдем до по-големите, за които се изисква по-голямо изкуство. Ако можем да изправим видимото, с това ще придобием повече вяра в себе си, за да изправим по-големите недъзи, за които се изискват по-големи тънкости. А това, че човек изкривява едната или другата страна на токовете си, това е една от малките погрешки, един от малките недъзи.

Упражнение:

Двете ръце се поставят пред лицето с дланите навън, като се допират с пръстите и после се отдалечават; пак се събират и отново се отдалечават, при което отдалечаване се поставят настрани. Същото упражнение се прави още два пъти.

След това ръцете се изправят нагоре и там се срещат с допрени пръсти. Бавно се спускат настрани, с дланите надолу. Постепенно се изправят горе над главата, после се поставят напред, с дланите надолу; пак над главата, изправени горе, без допиране с пръстите, с дланите навън, като се прегъва само китката. После ръцете напред, пак нагоре, с дланите навън, с прегъване само на китката. Ръцете напред, после нагоре, с дланите навън, пак напред, бавно отдалечаване до положение на ръцете настрани, после нагоре над главата, с

допрени пръсти и бавно обливане до раменете. Ръцете отново нагоре над главата и после бавно обливане до раменете. Ръцете прострени напред, приближават се с пръстите, прострени пак напред, приближават се с пръстите и бавно се разтварят настрани, с дланите нагоре. От това положение ръцете се поставят на раменете (както при пето упражнение от тазгодишните съборни упражнения), после настрани, пак на раменете, настрани, на раменете и най-после горе над главата, във вид на триъгълник.

В това положение се задържат малко. В туй положение на ръцете направете една тайна молитва!

Бавно разтваряне и спускане на ръцете надолу.

ВЯРА И СЪМНЕНИЕ

Тридесета лекция от Учителя
17 юни 1923 г., неделя, София

ВЯРА И СЪМНЕНИЕ

(Прочетоха се няколко теми върху „Ползата от предметното обучение“. Прочете се резюмето върху темата „Отличителни черти на младостта и старостта“.)

Тема за следващия път: *Разликата между Добро и Правда*. Ще определите какво нещо е Доброто не само теоретически, но какво вие схващате под Добро. После ще определите какво нещо е Правда, а не какво нещо е право, защото правото е излязло от Правдата. Добро и Правда – това са два принципа, които докосват материалния и Духовния свят.

Ще имате и още една тема: *Задачата на ученика във Всемирната Бяла Школа*.

Сега ще направя малки бележки върху темата *Вяра и съмнение*.

Вие всички се спъвате от съмнения и от вяра. Вяра, която носи след себе си съмнения, е пресилена вяра. Например вие като дете може да мислите, че вашият баща е най-силният, най-умният човек, че всичко може да направи. Туй е вашата положителна вяра. Но при един изпит вие виждате, че баща ви не може да го издържи. Тогава вие виждате, че баща ви не е такъв, какъвто сте го мислили. Вашата вяра претърпява едно малко отклонение и вие започвате да се съмнявате и виждате, че баща ви не е това, което сте мислили. Следователно всеки ученик трябва да има вяра, която да вижда съмнението, но да не го ражда. Злото не е там, че можем да се усъмним в Бога, в нашите близки и в приятелите си, но в това, че можем да се усъмним в себе си и да се спрем в развитието си. Ние мислим, че всичко можем да направим, но при един голям изпит се усъмним в себе си, падаме духом и веднага изгубваме

половината от своята вяра. Вие като ученици ще помните един факт: на Земята няма силен човек. Човекът, облечен в материално тяло, е едно слабо същество. Туй е първото нещо. Не по душа, но по тяло човек е едно слабо същество. Туй трябва да го знаете и винаги трябва да го имате предвид. Силен може да бъде човек само тогава, когато е свързан с онези вечни принципи на Живота, когато е свързан с Бога. Тогава неговият Дух владее законите на живата материя, защото ние сега сме в мъртвата материя, а трябва да я одухотворим. Трептенията на тази мъртва материя са много слаби. Като влезем в нея, нашият Дух веднага се ограничава, губи и ние изгубваме половината от своите знания. Когато слезем на Земята, пред очите на нашите по-напреднали братя ние ставаме като малките деца. Някой може да е бил голям човек, да е писал големи книги, да е свършил десет факултета, но после, като слезе на Земята, той е като малко дете и трябва наново да се пробужда. Майката го къпе и то плаче, криви се, сърди се, не знае да ходи. Ама че ти някога си бил стар философ! Може да отворите анализите на миналото, да видите как някога това дете е било цар, владика, философ, как е бесило и заповядвало – какво ли не е правило. А сега този човек е едно слабо дете. Защо? Щом един ученик претъпи духовните закони, слагат го в закона на забравата. Това е наказанието му. Влезеш ли в закона на забравата, върху тебе ще дойдат всички слабости на света и ще изпиташ всички несгоди на живота. Ще изпиташ всички закони на необходимостта върху себе си, за да се учиш постепенно да служиш на Бога.

Често у вас има едно криво понятие. Схванали сте, че можем да насилим нещата, че можем да направим това-онова. Не, истинските неща в света стават точно на своето време. Например ако пробудя вашето съзнание преждевременно, аз ще ви осакатя. Има много ученици, много религиозни хора, много учени, които от обич към науката са осакатени: те са преждевременно събудени и вследствие на това са осакатени. Човек трябва да се събуди точно навреме, когато са най-хубавите условия. Следователно в Невидимия свят,

където познават Божествените закони, когато дойде време да се роди човек, всички йерархии, през които той ще премине, трябва да дадат съгласието си за това негово раждане, за това негово идване на Земята. Всички тия йерархии, всички тия същества, които са минали нашата еволюция и които направляват Вселената, трябва да дадат съгласието си. Във всички трябва да има съгласие дали една душа да дойде да се въплъти на Земята, или не. Туй е най-щастливото раждане. Туй астролозите го наричат щастливо съвпадение на планетите в живота. Например ако във вашия живот има щастливо съвпадение, тъй че вие да сте под щастливото ръководство на Венера или да сте под щастливото ръководство на Юпитер, или да сте под щастливото ръководство на Слънцето, или да сте под щастливото ръководство на Меркурий, или да сте по някой път под щастливото ръководство на Сатурн, което е рядко изключение – това е голямо благословение. Особено голямо благоволение е някой път Сатурн да има доверие към тебе. Той на много малко хора се доверява. Следователно да имаш неговото доверие – това е едно изключение; тъй го наричат астролозите. Затова астролозите казват, че за да се смекчи неразположението, влиянието, което Сатурн има към някой човек, трябва да влияе върху него или Венера, или Юпитер. Като ви говоря по този въпрос, вие ще кажете: „Ние сме родени вече.“ Тъй, физически сте родени. Да допуснем, че досега вашият живот е бил нещастен – отсега нататък вие можете да го направите щастлив. Как? Вие можете да се родите духовно и вашето духовно раждане да съвпадне с едно щастливо благоволение на съществата от по-висшите йерархии. Туй е, което Христос нарича *новораждане* – може да се родите, без да умрете, и пак да живеете в тялото си. Целият ви живот ще се измени, всичките нещастия ще ви напуснат и отгоре започва да идва едно благоволение. За да дойдете до това щастливо съчетание, под ръководството на тия висши йерархии, които да се заинтересуват от вас, вие трябва да намерите вашия Учител и да нямате абсолютно никакво съмнение в Него. В Небето, в този висш Живот, съмнението е изключено. Защо? Ученикът като оглашен

има право да се съмнява, да мине този период на съмнение. И като мине съмнението, той ще добие знанието. Какво има да се съмнявате? Съмняват се само онези, които нямат истински познания. Които имат познания, няма какво да се съмняват. Идете в Америка: там има двама-трима видни френолози – те могат със завързани очи да ви определят всичко. Искате да имате някой приятел или да вземете някоя слугиня, или да започнете каква и да е работа: идете при някой от тях и той ще ви даде такива точни определения за вашия характер, че вие ще се учудите. Ще опише каква е вашата професия, свършили ли сте висше училище, или не. Значи всичко е написано вътре в човека, няма нищо скрито-покрито. Най-първо всички вие трябва да се научите да изучавате себе си. Няма по-хубаво нещо от това човек да изучава себе си в обективен смисъл. Във всеки един от вас има заложени красиви черти, но се изискват условия за развиване на тия дарби. Туй, което спъва сега учениците, аз намирам, че е в тяхното люшкане и колебание. Питам: тъй както сте поставени тази вечер, има ли по-учени хора от вас в България? Вие казвате, че не сте учени. По-учени хора от вас има ли? Вие заставате привидно тъй, като че нищо не знаете, но в себе си всеки мисли, че знае нещо. Тъй седи Истината. Ако някой поради някаква слабост не признае вашата ученост, вие веднага са докачате. Как трябва да се прояви туй зачитане на вашата ученост. Вие дойдете тук в салона, поставили сте си един стол на едно място, дойде друг, премести стола ви – вие се докачате и казвате: „Аз съм учен човек, не смей да отместваш стола ми, не смей да коригираш моите работи! На какво основание правиш това?“ И веднага почват да спорите. И действително, като дойдете в Окултната школа, според законите на висшата математика всеки един ученик в даден момент не може да седи на кое и да е място в този салон. От Невидимия свят, от тия по-висши йерархии има определени течения за всекиго едного и всеки един трябва да намери тези свои течения. Когато отидете в един салон и намерите там своите подходящи течения и седнете на това място, то като започнете да мислите, веднага ще се

въодушевите. Седнете ли на чуждо място, веднага усещате като че нещо ви стиска и виждате, че не сте на мястото си. Този закон като окултни ученици вие ще го изпитате. Отивате да си купите хляб. От всяка фурна не можете да си купите хляб. Ако разбирате закона, трябва да знаете, че на всеки един от вас като окултен ученик е определено отгдето може да си купува хляб. Защо? Вибрациите на този фурнаджия, който е месил хляба, съответстват на твоите вибрации и като купиш хляба, ще усетиш едно разположение, едно въодушевление. И сега вие като ученици идвате в салона, седнете кой където завари, после купувате хляб откъдето и да е, и става една каша във вас, а после казвате: „Нашите работи не вървят добре.“ Някои ще кажат: „А, това не зависи от тия неща.“ Не, туй е съществено в света. Има и други важни неща. Например всеки ден ти е определено с кои хора ще говориш и с кои не. Не можеш да се срещнеш с когото искаш – определено ти е с кого да се срещнеш и с кого не. Ти можеш да престъпиш закона, да го измениш и можеш да се срещнеш с когото трябва и с когото не трябва, но щом престъпиш закона, веднага усещаш една тъга, една скръб, че денят не е минал тъй, както си желал. Сега вие ще кажете: „Много тънки работи са тия.“ Действително, много тънки са, но са много съществени работи и вие трябва да ги проучите, за да можете да се ползвате от тях.

Сега аз, като ви говоря върху този предмет, искам да ви избавя от вашия стар страх: да не се безпокоите как ще прекарате деня. Вие ще учите онази велика наука, в която нещата са точно определени. За всеки ден е определено какво трябва да направиш, но е оставено на твое разположение да го възприемеш и изпълниш, или не. Този закон е тъй, както в училищата. Баща ти те праща в училище. В него има определени предмети, които ще учиш днес: история, география, математика, старобългарски език и други някои предмети – но ти изклинчваш, не ходиш на училище. Отидеш си вкъщи, баща ти те пита: „Ходи ли на училище?“ „Е, малко бях болен.“ Излъгваш. Излъжете баща си – една лъжа. После излъжете учителя си – втора лъжа. Две лъжи казвате и тогава всичко изгубвате. В живота ви стават много такива

пропускания и вследствие на това нашият сегашен живот е съграден върху множество такива малки погрешки. Затова днес сме дошли до това състояние. Например на някои от вас челата са много малки. Защо? Причини има. Изключвали сте да учите в Божественото училище и сте слезли надолу, челото ви е слязло надолу. У някои религиозни хора главите им горе не са развити. Защо? Не сте ходили в миналото на църква, не сте мислили. И вижте – главата на някой човек е станала такава, каквато не е трябвало да бъде. Като погледнеш главата на някой човек, виждаш неговия минал живот, напечатан върху нея. Ние трябва да се върнем назад, да изправим живота си от всички тия недъзи и да се свържем със съществата от тия висши йерархии, защото иначе няма отгде да черпим сили, а животът на Земята е скачен с тия йерархии. Ние не можем да прогресираме, без да спечелим благоволението на когото и да е от тях. Да не мислите, че можете в света да си пробиее път другояче. За да си пробиее път в света в каквото и да е направление, непременно трябва да имате едно горещо желание за това. Освен това трябва да придобиете закона на пълното смирение и само така да искате да придобиете туй знание, да искате да се учите. Някои от вас имат горещото желание да са богати. Имате ли туй горещо желание, ще станете богати. Някои имат горещото желание да бъдат добри и стават добри; някои имат горещото желание да бъдат чистосърдечни и стават чистосърдечни. Не мислете, че добродетелите, че учението може да се добие в един живот – нито в един, нито в два, нито в десет, нито в двадесет живота. Това е един дълъг процес. Туй знание, което сега добиете, то ще е за в бъдеще като основа на други едни знания, които ще се добият.

Та казвам: при сегашното състояние, в което сте, ще се явят много съмнения у вас. Например тия съмнения често се зараждат и у теософите, и у спиритистите. Последните често извикват духовете и се разговарят с тях. В Англия в една теософска ложа се явява един махатма в плът и казва на теософите: „Тук, в Англия, аз бих ви открил много тайни, но условията не спомагат, затова вие трябва да си продадете

имането и да отидете в Мадагаскар – там ще ви открия големи работи.“ Това е един действителен случай. И наистина, около десетина души видни теософи продават имането си. „Яви се – казват те, – в нашето общество един махатма, който ще ни разкрие велики работи. Ние сега отиваме в Мадагаскар, а след това ще реформираме Англия.“ Отиват там, хващат ги болести и един след друг всички измират, остава само един и той се връща в Англия. Сега и в България може да се явят много махатми, които ще ви кажат: „При тия условия ние не можем да ви открием великите тайни, но идете в Америка и в Индия при индусите, които с хиляди години са развивали своите способности, та дано ви разкрият много неща. Ще отидете там да придобиете своето първо посвещение.“ Какво ще бъде то? За да ви приемат в школата си, какво ще ви правят? Ще те турят на един каменен кръст да стоиш вързан там пет-шест дни, за да видиш какво можеш да научиш от камъка. Някои ще отидат, ще се върнат в Европа така инициирани, ще кажат: „Ние минахме през кръста.“ Индусът може да види нещо на този камък, но европеецът само ще се въодушеви, че стоял на него пет-шест дни, ще си мисли, че е посветен, че е видял нещо, но на този камък няма никакви знания. Тия посвещения, които могат така да се дадат – това са външната страна на нещата.

Туй посвещение на този камък изисква да знаеш свойствата на органическата, твърдата материя, за да можеш да видоизмениш своите кости. Първото посвещение се дава, за да можеш да научиш онези закони, чрез които да видоизмениш своите кости и мозъка, който се намира в костите. Следователно при този нов строеж на твоя мозък в тебе ще нахлуят нови енергии. Знанията ти ще се разширят, умът ти ще се опресни. Туй състояние наричат *възраждане* или опресняване на човека. А иначе можеш да седиш и десет дни на кръста и нищо да не научиш. Христос беше разпнат на кръста, но след като слезе от него, възкръсна и тогава научи нещо. Кога? Като слезе в ада. Там Той научи една от великите тайни на Живота. И Христос не беше сам – двама бяха. Този, Който Го учеше, Учителя Му, Го заведе там долу

в ада, да научи първите уроци. Христос, като слезе долу на Земята, каза: „Не дойдох да изпълня Моята воля, но Волята на Отца Си, Който Ме е изпратил долу в ада.“ Той слезе долу, в ада, и Неговият Учител Му предаде първия урок. По какво? Първият урок на абсолютната забрава – а то значи да дадеш живота си напълно в ръцете на Бога и да не се роди в душата ти никакво съмнение. Господ да постъпва с тебе тъй, както иска. Ни капка съмнение! Ако Учителя ти те заведе в ада и ти се усъмниш – ти ще си затворен там и там ще останеш. Следователно в душата си Христос беше чист и тъй чист излезе от ада. Ако не си чист, не можеш да излезеш. Докато човек не слезе долу в ада, той няма да се качи горе. За да се качим на Небето, необходимо е да слезем долу, да оставим там своите съмнения. Мястото на съмненията е адът – там ще ги оставим. Следователно всички ние имаме съмнения. Аз зная свойствата на съмнението, те изпъкват много естествено. Пътят, по който вървите, има толкова съвпадения, та мнозина от вас, като имат толкова прозорлив ум, нека видят дали туй, в което се съмняват, почива на някакъв верен закон, или не. Не трябва само да се съмнявате, но трябва да определите причината на туй съмнение. Туй съмнение се явява като една спънка във вашето развитие, а същевременно то става спънка на общия вървеж на развитието ви с известни души, с които сте свързани. С вашето съмнение по някой път вие косвено въздействате и на Христовото тяло, понеже сте удове на това тяло. И Павел казва на едно място тъй: „На мъки съм поставен аз още, докато се образува у мен Христос.“ Как ще се образува Христос? Когато Любовта вземе надмощие, понеже Любовта е Първият Божествен образ. Щом Любовта вземе надмощие, тя остава като един господстващ закон над вас и тогава всяко съмнение ще се изхвърли навън. Щом дойде Любовта, идва и Светлината – и тогава ние познаваме нещата такива, каквито са.

Като ученици на Школата ще знаете, че в която школа и да влезете, принципите са едни и същи. В Черната школа, в Черното братство ако влезете, там пак не търпят съмнение. Вие няма да се съмнявате във вашата кауза. В

Черното братство искат, като правиш зло, да мислиш, че то е необходимо, че то е доброто в дадения случай. Ти няма да се съмняваш в принципите. Те казват: „Ти трябва да вярваш и да не се съмняваш.“ Щом се усъмниш, те веднага те хващат и ти налагат най-голямото наказание: ще оковат ума и сърцето ти във вериги, докато се примириш. В Бялото Братство като се усъмниш, няма да те изключат, но ще те извадят навън – да понесеш последствията на своите съмнения. Във всичките спиритически сеанси са проверили този факт. Дойде на сеансите една душа, която е излязла от Черното братство, и като каже някоя истина, уплаши се и казва: „Идват, ще ме затворят сега.“ Издала е някоя истина. Следователно не мислете, че в света, в който живеете, можете да бъдете свободни. Не! Този свят, където живеем, е свят на борби: такива преплитания стават, че вие не можете да бъдете абсолютно самостоятелни. Вие мислите, че можете да бъдете самостоятелни във вашата мисъл. Не, вие се лъжете. Борбата е от толкова векове, от толкова хиляди години, и вие можете да бъдете под хиляди преплитания. За вас е важно само да знаете кои влияния да използвате. Тук е вашето спасение. И казано на християнски език: за вас е важно да познаете в дадения случай една мисъл на вашия Учител ли е, или не, на Христа ли принадлежи, или не.

Тази сутрин аз ви казах, че зад всяко явление седи една разумна сила. Ако искате да използвате каквато и да е сила в Природата, в окултната наука на Бялото Братство, трябва да имате разрешение дали да употребите тази сила, или не. Може да я употребите, но непременно трябва да имате едно вътрешно разрешение. Сега аз ви говоря върху този въпрос и той трябва да се реши между вас. Знаете ли защо? Ако в Школата се допусне една мисъл, противна на другите, веднага отвън, от противоположния лагер, ще дойде едно течение, на което мнозина от вас ще станат жертва. Коя беше причината, че Христос стана жертва? Причината беше Юда, който внесе отвътре отрицателни идеи. Отвътре стана предаването. Защо трябваше Юда да стори това? Имаше ли нужда да Го предаде той. Не можеше ли друг някой да предаде

Христа? Предаването на Христа беше един вътрешен процес. Крепостта се предаде отвътре. Следователно в Школата, в която ние живеем, трябва да има единство в принципите. И тия принципи не са наложени – аз съм ви говорил толкова пъти за това. Приемането им е по Свобода. Знайте, че ако вие злоупотребите с тази Свобода, вие ще злоупотребите спрямо вашата душа.

Това, за което ние сега работим – то е за Бога. То не е нито за мен, нито за вас, нито за България. Ние работим за една Божествена кауза. Ние имаме един план, за който сме дошли на Земята, и казваме: вие ще свършите това, вие ще свършите онова и т.н. Дава ви се една задача, която дали ще свършите, или не, дали ще приемете, или не – то е друг въпрос; но това е една зададена задача, за която, като се върнете назад, ще ви питат: „Защо не изпълнихте задачата?“ За тази задача, аз съм казвал, ще имаме всичкото съдействие и на Невидимия свят, и на видимия свят.

Аз сега желая между вас да се създадат по-меки отношения. Знаете ли по какъв начин? Например вие не можете да търпите някой брат, нали? Аз ще ви дам един начин как да търпите този брат. Аз не ви съдя, защото не можете да го търпите, но ще ви кажа кои са причините за това. Стечение на обстоятелствата е, че и двамата сте положителни, и двамата сте с излишна енергия и не можете да се търпите. Какво ще направите? Вие ще намерите един друг брат, когото първият обича, и ще му кажете: „Моля, запознай ме с този брат.“ Той ще ви запознае с него. Вие веднага ще го обикнете, но пряко с него няма да имате съобщения. Направете опит. Нека тия братя и сестри, които имат антагонизъм помежду си, да си дадат тайно кандидатурата. Ще направим един опит – да видим доколко е сполучлив. Ще сложим една среда, втора среда: да видим тази енергия правилно ли работи. Тия енергии на противодействие трябва да се прекарват през тия благотворни среди, за да се породи една вътрешна хармония. Има и друг начин – той е духовен начин, за да можеш да търпиш брата си. Той е следният: ще се обърнеш към Христа и ще кажеш: „Господи, заради Тебе, застани сега между

мен и моя брат, преобрази неговото и моето сърце, за да се опознаем.“ Този е най-добрият метод. Само така ще се обърнат сърцата ви, душите ви ще просветнат, ще ви стане леко и вие ще се поляризирате. Единият става положителен, другият – отрицателен. Веднага почват да се изменят и между вас се пораждат почит и уважение. В какво седи почитта? – Ето, аз ще ви моля едно нещо. То е следното: понеже желанието на всеки ученик в Школата е той да бъде изслушван, когато говори, то щом двама измежду вас водите разговор, постарайте се да се изслушвате внимателно, да влезете в думите на другия и да се разберете. Туй е едно от условията за почитта. Изкаже ли се единият и бъде ли внимателно изслушан, то като говори вторият, и първият ще има желание да го слуша. Прекъснеш ли го и кажеш: *чакай аз* – у него се появява едно подпушване. И той *чакай аз*, и ти *чакай аз*: чакай, чакай – излезе едно *пфшу*. Ще стане само на *чакай*. Трябва да бъдете много внимателни помежду си! Говорите ли на някой брат, наблюдавайте лицето му. Почне ли то тъй малко да се мърда, спрете разговора. Това мърдане показва, че братът не може да ви слуша, но го е срам да ви каже. Тогава у вас пък се набира енергия, заражда се едно още по-силно желание да му говорите. Не, спрете да говорите и кажете: „Братко, друг път ще продължим разговора, ще извините, че може би говорих повече, отколкото трябваше.“ В училището непременно трябва да се отнасяте вежливо помежду си, ако искате да бъдете ученици. Ако не спазвате тия закони, ще се натъкнете на големи мъчности, които ще ви наведат на големи неприятности в живота. Аз съм казвал много пъти на годишните събрания, че това ще направим, онова ще направим, но трябва да пристъпим към един опит. По някой път, като погледна лицата ви, хваща ме една тъга. Знаете ли защо? Лицата ви са тъй умърлушени, като че казват: „То нашето се свърши, нас няма да ни бъде.“ Обезсърчени, обезкуражени сте. Вие сте под закона на мая, но това е една илюзия. Когато дойде една отрицателна мисъл да ви казва, че от вас нищо няма да стане, при вас седи друг един велик закон: вие сте при един възел на най-големи възможности и от Черната ложа искат да ви отнемат възможността, да ви

отвлекат вниманието. Преди няколко дни един млад брат ми разказваше: „Идва ми една мисъл, зная, че не е моя, но ми подшушва: излез от това Братство, не ти е тук мястото.“ А, казвам, те знаят, че тъкмо сега трябва да си тук. Те ти казват да излезеш, че като изгубиш условията, пак да влезеш. Не, не, ще седиш вътре и ще чакаш. Нали ние искаме да опитаме Господа, Великия Учител в живота?

Сега между по-младите и по-старите ученици аз искам да се установят едни правилни отношения. Има философски работи, които аз съм зачекнал: някои от младите след четири-пет години ще бъдат в състояние да ги разберат. Някои от по-старите ученици, като мислят, че знаят, че разбират великия закон – те са пред друга опасност. Ще започнем от *А Б* – това да го знаете. Не считайте туй за докачане. Всички от *А Б* ! В Бялата Школа е тъй. Някой може да е свършил три факултета: нищо от това – ще почне от Божественото *А Б* – и бързо ще прогресира. Ще започнете с основното и няма да пропускате нищо. Всичко във вашето съзнание ще бъде тъй, че да не става никакво пропускане. Ще кажете: „Учителя ни връща към *А Б*.“ Не, не ви връщам: аз ви тикам напред. Знаете ли какво нещо е Божественото *А Б*? Няма повелика сила в света от тази – да придобиеш съзнанието, че Бог е с тебе! Да знаеш, че като седиш на бойното поле, Той ти казва: „Стой, не бой се!“ Изпитва те Господ. Господ казва: „Стой!“ Гранатите падат пред тебе на четири-пет или десет метра. Но ще стоиш – те няма да те повредят. Около тебе навсякъде ред гранати ще падат, но ти ще седиш и ще чуваш Божия глас: „Не бой се! Да не бягаш!“ След туй Божият глас ще ти каже: „Премести се на сто крачки!“ Веднага ще се преместиш. Гласът ще ти каже: „Стой тук!“ Веднага започва другото обстрелване. Пак ти се казва: „Премести се на още сто крачки.“ Пак ще има обстрелване, но от тебе няма да падне нито един косъм. Ще опиташ един велик закон. Питам: след като те прекара Господ през бойното поле, след като минеш през тия шрапнели и останеш здрав, в тебе няма ли да се зароди онова съзнание, че има една сила, на която можеш да разчиташ? Ще се зароди това съзнание.

Втори опит: ще прострат един тънък конец от макара, който само от тежестта на половин килограм може да се скъса, и ще ти кажат: „Мини през този конец!“ Ти ще минеш, без да се скъса той. Ще минеш един път, ще минеш два пъти, три пъти, ще се хоскаш на конца и той няма да се скъса. Десет пъти ще минеш през конца. Питам: след като направиш този опит, няма ли у тебе да се засили вярата, че има нещо в света, което и в най-трудните случаи в живота ни поддържа?

Трети опит: Господ ще те прекара да минеш край всичките твои неприятели – всички те вардят с пушка, всички се ококорили и ти казват: „Не можеш да минеш оттук.“ Но ти ще минеш един път, два пъти и никой няма да те види. Питам: няма ли у тебе да се зароди вяра, че има сила, която те пази? Ще се зароди. Туй е положителна вяра, положително знание. Няма да се съмняваш – ще минеш, а като ти каже Господ: „Спри!“, ще спреш и ще опиташ, че в думите Му няма никакво изключение. Ще знаеш, че ти си свързан с Онзи, Който ръководи съдбините. И от главата ти няма да падне нито един косъм. Аз бих желал, като ви каже Той: „Направете това“, и вие да го направите. А сега често опитът излиза несполучлив, защото когато Господ ти говори, ти не слушаш; а после в теб се зароди желание да изпълниш Волята Му, но Той казва: „Сега ще чакаш.“ Знаете ли какво е туй говорене? Аз ще ви говоря някой път за него. Някои казват: „Духът ми говори.“ В Цариград на един осиромашал евангелист проговорил Духът и му казва:

– Ще отидеш при един от мисионерите, ще му поискаш три хиляди лева и той ще ти даде.

Отива при един мисионер и му казва:

– Духът ми каза, че ще ми дадеш три хиляди лева.

– Криво си дошъл до мене, напразно ти е говорил, защото ако ти беше казал така, аз щях да имам три хиляди лева, а всъщност нямам такива.

Връща се той у дома си, почесва се, поседява малко, отива при друг мисионер и нему казва същото, но той му отговаря:

– Не, аз нямам пари, ти не си разбрал.

Най-после, като излиза оттам обезсърчен, среща го един ходжа и му казва:

– Ефенди, защо си така обезсърчен?

– Остави се, Духът ми говори да отида при един от мисионерите да ми даде три хиляди лева, но не мога да разбера при кого да отида.

– А, напразно си отишъл при мисионерите – аз съм този човек, ела, аз ще ти дам.

Изважда три хиляди лева и му ги дава:

– Аз съм човекът, за когото ти е казано, не са те.

Ние мислим, че онзи, който трябва да ни помогне, трябва да е от нашето верую. Туй не е правилно схващане. Един ходжа срещаш и виждаш, че той е човекът, който може да ти помогне.

Та ние трябва да различаваме Божественото от човешкото. Има начини за различаването им. Божественото не говори отгоре, от главата ти. Някой път казвате, че Духът ви говори, а усещате едно стягане при слепите очи. Внимавайте, вие сте подложени на едно изкушение, вие сте на крив път, деветдесет и девет процента от казаното е лъжа. Говори ти се: „Това ще стане, онова ще стане.“ Но ти усещаш едно стягане. Не вярвайте, вие сте подложени на изкушение. Доктор Миркович правил един сеанс в Пловдив и духовете му казали: „Иди до Сливен, че като се върнеш в Бургас, ще ти разправяме големи работи – щяло да вали дъжд от жаби.“ Отива до Сливен, връща се в Бургас – няма никакъв дъжд. Това са символи. Той ми разправяше тия анекдоти. Аз му казвам: блажен си, че имаш такава вяра. Той е много лъган от тия духове. Миркович имаше един стиснат характер за пари, петаче не даваше, но щом му говореха духовете, отваряше кесията си. Кажеш ли му: „Аз искам пари“, той отговаряше: „Е, не може, тук има сметка.“ Но като му говореха духовете, широко отваряше кесията си. Дойде при него един изпаднал евангелист, младо момче, и духовете му казват: „Да помогнеш на това момче.“ Викна го той вкъщи, цял месец го храни, прати го на баня, даде му пари, стана

му гарант да му дават книги да чете, да се развива. Казва Миркович: „Духовете тъй казват, не може другояче.“ Този, на когото стана гарант, изяде парите. „Е, няма нищо – казва докторът, – духовете тъй казаха, ще го търпим.“ Дойде онзи книжар, който му давал книги, казва му: „Или да платиш, или да се закълнеш.“ Щом духовете казват – ще платя, няма да се кълна. Аз харесвах тази черта у Миркович – че има голяма вяра. „А – казваше той, – духовете не могат да лъжат, будала съм аз, че не съм ги разбрал право.“ Той не казваше: „Тъй рекъл Господ“, но казваше: „Тъй рекли духовете.“ Блажени верующите! Аз бих желал всички да имате тази детинска вяра. Той беше отличен човек във всяко отношение, разсъждаваше философски, но дойдеше ли до духовете, казваше: „Тук разсъждения да няма. На нас ни говорят повисши същества, аз съм ученик и ще изпълня всичко.“ Щом ги нямаше духовете, той казваше: „Аз съм лекар.“ И тогава сам по своите медицински познания предписваше лекове. Щом дойдеха духовете, питаше ги: „Какво да се даде на болния?“ „Намагнетизирана вода.“ „Слушай – казва на болния, – има една медицина, по-висока от нашата, тя е медицината на духовете. Като пиеш намагнетизирана вода, ще оздравееш.“ И действително той лекуваше добре. Дойде някой болен при него, даде му намагнетизирана вода и след един месец болният оздравява. Миркович казваше: „Трябва да знаете, че когато духовете намагнетизират водата, всичките болести се лекуват.“ Той лекуваше по два начина. Всякога запитваше духовете: „Как да лекувам – по научно-медицински начин или чрез намагнетизиране?“ Ако му се кажеше, че трябва да лекува по медицински начин, той даваше хапове – доста вещ медик беше; но щом му казваха да лекува по начина на духовете, веднага даваше намагнетизирана вода без никакви хапове. И казваше: „Тази намагнитена вода е хиляди пъти по-силна от нашите лекарства.“

Следователно съмнението се заражда още от неразбирането на нещата. Съмнението ще дойде, но пазете се да не се подхлъзнете, да не влезете в примката му. „Всичко изпитвайте – казва Писанието – Доброто дръжте.“ Само така

ще добиете сила за постигане на желанията си. Но за успеха в науката е потребна сила в мозъка. За успеха във всяко едно изкуство, за успеха в каквато и да е област на живота се изисква също сила.

Вие, учениците в тази Школа, напразно харчите излишна енергия. Например учениците с това какво е речено-казано харчат грамадна енергия. Туй е демагнетизиране. Щом одумваш един човек, ти му правиш услуга. Ти се свързваш с него и се демагнетизираш. Защо? Защото, когато говориш за него, законът ви свързва. Та като ученици ще гледате да не се свързвате, да не си правите излишни връзки. Може да одумвате колкото искате, то е за вас, за мене е безразлично. Аз зная, че ако се откажете от това поне в най-минималната степен, то е пак от полза. Да кажем, че днес можеш да одумаш десет души, но се постарай утре да одумаш само едно. И аз забелязвам, често правя опити – отивам в някоя къща и опитвам дали там хората одумват, или не. Има един закон на противодействие. Едва седнеш, почне нещо да ти шушка, да ти казва: „Кажи де, кажи де.“ Първото нещо тогава е: ще се въздържах. Има неща, които трябва да казваме, но има неща, които не трябва да казваме. Спрете ли одумването, то ще се изроди в следното: направете опит – седнете за половин час тихо и спокойно и си кажете: „Няма да мръдна.“ Веднага почва щипане оттук-оттам. Не направите ли никакво обещание, нищо няма да ви щипе. Дадете ли обещание да сте спокойни за половин час или за двацет минути и седнете ли на стола, всичките щипания ще дойдат. Не, вие ще седите спокойно и всички тия щипания за двацет минути време ще ги изтърпите, като че нищо не е станало. Ако искате да се занимавате с тях, ще изброите колко щипания са били. Туй щипане е на физическото поле. Ако успеете да не му се поддадете, то ще влезе във вашето астрално тяло и ще ви подшушне: „Кажи, кажи онова, което ти казаха.“ Туй подшущане ще бъде нито в клин, нито в ръкав.

При съмненията се явява и нещо друго. Ние направим една погрешка и търсим причината извън себе си, казваме: „Аз я направих, защото тъй и тъй беше.“ Не, ти просто ще

констатираш една своя погрешка и ще кажеш: „Аз в дадения случай имах слаба воля, не устоях. Сърцето ми не устоя, умът ми не можа да схване нещата.“ Осъзнай грешката си и се помоли; не съжaliaвай за първата погрешка, защото няма да се мине много време, ще дойде и втора погрешка. За нея трябва да бъдете готови. За втората грешка се помолете. Ако и втората не можете да издържите, пак се помолете. Молете се за всяка една грешка. Цял ден ще водиш борба – деветдесет и девет сражения ще имаш и като направиш тия сражения, ще кажеш: „Победата е моя.“ Но деветдесет и девет пъти трябва да се молиш, за да се свържеш с Бога. Знаете ли какво нещо е да се свържеш с Бога? За това нещо се изисква постоянство от ученика. Ученикът трябва да бъде като октопода – ти пускаш, той не пуска.

Сега някои от вас искат да влязат в Школата като ученици, но като претърпите десет несполуки, вие сте готови да се усъмните. Даже и във в света да сте, вие ще имате същите изпити. Нима Стамболийски нямаше изпити? Нима неговите ръководители не му подшушнаха: „Напусни властта!“ Колко пъти му подшушнаха, но той не слушаше. Той се самозабрави във властта, мислеше, че е силен, че всичко може. Не се самоизмамвайте! Всички хора на Земята са слаби. Когато мислите, че сте най-силни, да знаете, че се намирате пред най-голямата опасност. Туй да го имате като закон. Когато мислите, че сте най-слаби, тогава имате най-голямото Божие благоволение. Затуй в Писанието се казва: „Господ на смирените дава благодат, а на горделивите се противи.“ Проверявайте закона! Насилието ражда насилие. Ако Стамболийски би вървял по пътя на Христа, ако в своето управление не би допуснал нито една капка кръв, нямаше да има никакво отклонение и неговият живот нямаше тъй да се изложи на опасност; но понеже той допусна това, допусна се и този край. Казвам в Школата: допускат се тия неща, обаче не трябваше да го убиват, защото така българите се свързват с него и за в бъдеще ще изплащат стореното. Те нямаха право да го съдят. Ако бяха просветени, трябваше да оставят да го съди Невидимият свят, той да му наложи наказание, каквото

знае, та да се опомни, да се разкае, да се обърне към Бога и да каже: „Господи, ще изпълня Твоята воля.“ А при това разрешение на въпроса, което дадоха българите, от чисто окултно гледище той влиза сега в Невидимия свят и там може да направи сума пакости, докато дойде в съзнание.

Сега вие може да имате и други изкушения – такива, каквито имаше и Стамболийски, и втори, и трети. Всеки може да попадне в тях – да иска да си отмъсти. Не си отмъщавайте! Казва се в Писанието: „Отмъщението е Мое.“ Вие ще живеете без отмъщения! Светът може да живее по свои закони, хората в него имат право да постъпват тъй, но ние ще постъпваме според нашия закон. Нашият закон е Законът на Любовта – ние трябва да вървим по този закон и ще имаме Божието благословение. Ако вървим по Божия закон, нито един косъм няма да падне от главата ни. Защо? Защото сърцата на всички хора, на всички управляващи в света, седят в ръката на Господа. Той управлява всички хора сега. И тъй, досега в Школата трябваше да воюваме с ред съмнения.

После друго нещо трябва да знаете и да го спазвате. Аз не мога да говоря, когато вие искате или когато аз искам. Това е по човешки. Аз искам да спазвам онзи Божествен закон, според който мога да ви говоря в най-благоприятни случаи – тогава, когато от Божествения свят искат да ви предам една Истина, която да ви ползва, защото ако във вашите умове и сърца не е този Божествен Дух да разбере туй, което ви говоря, какво ще ви ползва то? Ако не е Той, който да ви разясни всичко и да хвърли светлина, за да се ползвате от нея, тогава говоренето няма да има смисъл. Туй е Божествено. Щом го няма този Божествен Дух да ви говори, семето е паднало на лоша почва. Не само аз, но и вие трябва да спазвате този закон. По някой път вие ме виждате не такъв, какъвто искате да бъда. Защо? Вие още не разбирате какво нещо е отговорността в света. Да кажем, имате отговорност за нещата, които са важни – и в един даден момент се решава една такава важна съдба в света, където аз трябва да внимавам; а вие се занимавате с посторонни въпроси. Има време за философските въпроси

в света. Така е и при вас – като ученици в Школата всеки си има свои задължения.

Казвам ви: втори път, когато влезете в този салон, седнете тихо и спокойно на един стол според това, къде е влечението ви. Всеки да седне там, където теченията са най-благоприятни за него. Нека се намести всеки, където иска, за да видим каква ще излезе работата. Е, тогава стенографите къде ще бъдат? Стенографите ще си преместят и местата, и масите, където искат. И те могат да се местят. Аз искам всички да станете чувствителни, възприемчиви, да използвате закона. По този начин ще се избавяте от много неприятности. През тия десет години, които сега минавате, ще трябва да се калите, да бъдете силни, защото след тия десет години ще има един такъв велик изпит, какъвто светът не е виждал. Вие ще трябва да бъдете герои. Този изпит ще бъде не само за вас, но и за целия свят. Вие трябва да бъдете герои, да посрещнете този момент. Ще има едно такова силно проявление на Духовния свят, такова мощно сътресение по целия свят – и вън, и вътре, че всички глави ще узреят. Даже и най-заспалите хора ще се пробудят. Не мислете, че тъй лесно ще мине. Ние сме вече в края на тази епоха и всички ще минете през трийсет и пет милиона градуса топлина. Разбирате ли? Този ток ще премине през този свят и той ще бъде пречистен. Не отлагайте, не си правете илюзии. Вие не казвайте това на света. Ще мълчите – то е за вас. На света може да кажете: „Ние знаем нещо много хубаво, което ще се случи след десет години.“ Ами че хубаво е, как не! Светлина ще дойде! Затуй именно сега ние в Школата искаме да ви калим геройски да посрещнете нещата и да се ползвате от тях. Няма да казвате: „Ще умрем.“ Не, ще минете от едно съзнание в друго и пак ще се срещнем. И тук, и там пак ще се срещнем. Не мислете, че втори път като дойдете на Земята, пак ще се трудите да ме намерите. Не – и тук, на Земята, и там горе, в Духовния свят, светът е един. Горе или долу ли било – като ви срещна, ще ви кажа: добре издържахте изпита си, радвам се, туй е хубаво. Аз желая всички вие да издържите тъй изпита си. И всички можете да издържите този изпит. Ако не е така,

аз не бих си отворил устата да ви говоря и да ви казвам, че всички можете да си издържите изпита. Това не е само за насърчение. И тия, малките спънки, които ще дойдат, те са като тия щипания – не ги считайте за нещо голямо. А това, речено-казано – това са малки закачки. Ще вървите напред. В тия десет години вие трябва да научите нещо.

В Бялото Братство не трябва да бъдем слаби. Ние ще воюваме. Как? Ако вие бяхте готови ученици, щяхме да прекараме една електрическа вълна от няколко милиона волта и с нея щяхме да нагорещим всички пушки и топове на неприятеля. Какво ще правят те след това, как ще воюват? Ще отстъпят настрани и ние ще бъдем свободни. Ще нагорещим всички камъни по пътищата. Как ще минат неприятелите? Ще нагорещим всички земни течения, че като минат, краката им ще се спънат. Кого ще гонят? Никого няма да гонят. Тъй ще бъде, като дойде Бялото Братство. Ще видите какво ще стане на Земята. Белите Братя ще пуснат такава артилерия, каквато светът не е виждал. Ще пуснат тия подземни токове, та всички хора да познаят, че има един Велик закон, на който всички същества трябва да се подчинят. Няма да остане човек, който да не каже: „Господи, да бъде Твоята воля! Ние сме хора неразбрани, ние досега не изпълнихме Твоята воля, но отсега нататък трябва да бъдем честни и справедливи.“ Такова желание трябва да се зароди у всички хора: у жени и мъже, у млади и стари, у професори и студенти и всички на един глас така ще викат. У всички ще се зароди такова желание. Сега се приготвяват. Навсякъде трябва да дойде едно такова Учение. Всички ученици на окултните братства в Индия и в Англия – навсякъде сега се обединяват. Туй обединение става вече в Духовния свят, а за тази физическа връзка те ще почнат да пращат свои депутации – да се опознаят. Опознаването сега ще става бързо. Дойде един брат от Чехия и разказа, че там се интересуват за окултните братя в България. Питат какво е нашето верую. И от Америка вече се интересуват. Един наш брат ми разправя, че намерил и там братя. Аз му казвах: като отидеш в Америка, и там ще намериш братя, а той ми пише, че не ги е намерил още и ме

пита къде са. Но сега ми пише вече, че ги е намерил, пише как ги е намерил, какво е тяхното мото и т.н. Те му казали тъй: „Ние държим запалени нашите факли на пътя, по който ще минат нашите братя, за да може да ни видят и да дойдат при нас.“

Следователно Бели Братя има навсякъде, но трябва да ги търсите. Ще ги намерите, ще се запознаете с тях, но трябва да бъдете добри, примерни ученици, да изправите живота си, да проверите, да опитате всичко. Аз искам да опитате всичко туй, което ви говоря, и да кажете: „Всичко туй, което нашият Учител говори, е вярно.“ Искам да се уверите, че това е една велика Истина. Туй е моето желание. Като се уверите в истинността на думите ми, да кажете: „Учителя е бил нещо по-хубаво, отколкото впоследствие сме мислели. Сега разбираме вътрешния, скрития смисъл на Живота и можем вече да започнем една нова работа.“ Само по този начин ще се осмисли вашият живот. И в душите на млади и стари нещо ново ще прозре. Тогава всички ще говорите от изблика на сърцето си, ще бъдете радостни и весели и ще кажете: „Минахме през най-големите страдания, но най-после добихме това, което търсихме. Сега ще работим за Господа. Не само тогава, но и сега ще работим за Господа.“ Аз ви казвам: ще дойдат съмненията, но чрез вяра трябва да победим!

Аз трябва да ви запозная с Бялото Братство. Вие още не го познавате. Искам всички вие да се наричате ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е Глава. В себе си тъй ще кажете: „Ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е Глава.“ И на другите същото ще казвате: „Ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е Глава.“ Бъдете смели в себе си и ще видите дали ще пострадате, или не. Пък на външния свят може да казвате, че сте окултисти. Теософите казват: „Ние сме ученици на Бялата Ложа.“ Кое име е по-съществено – *Бялата Ложа* или *Бялото Братство*? *Бялото Братство* – това е първото име, но то има и по-свещено име, което сега не смея да произнеса. Дръжте туй име в себе си. Има имена, които

не е позволено да се произнасят. Къде е туй Братство? Ще ви кажем къде е. Църквата казва: „Вие сте еретици!“ Не, ние сме членове на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е Глава. Ако Христос е Глава на църквата и ние сме ученици на тази Глава, значи имаме една Глава – няма какво да ни злословите, няма какво да ни гоните. Този, който е ваша Глава, Той е и наша Глава. Следователно една обща Глава имаме. Вие наричате Христа *Глава на църквата*, а ние – *Глава на Всемирното Бяло Братство*. Коя е по-ефикасната дума? *Всемирното Бяло Братство* е по-ефикасна дума. Защото думата *братя* означава живи същества, а *църква* подразбира хора на съдържанието. И едните, и другите са важни.

Тогава ще имате предвид следното: във Всемирното Бяло Братство употребяват три метода за работа. Единият метод е методът на Любовта, по който Христос сега работи. Вторият метод е методът на Мъдростта, а третият метод е методът на Истината. Това са три метода, три Школи, които Бялото Братство употребява едновременно. Следователно ние боравим и с Любовта, и с Мъдростта, и с Истината едновременно. Християните боравят само с Любовта, теософите – с Мъдростта, а йогите употребяват Истината за услуга на волята в нейното физическо проявление.

И тъй, в Бялото Братство изучаването на Любовта, Мъдростта и Истината са методи за работа, за да се образуват онези духовни връзки за служене на Бога. Казва Христос: „Търсете Царството Божие в Неговото проявление и всичко друго ще ви се приложи.“ Тази е Идеята. Христос казва: „Който се отрече от Мене пред човеците, и Аз ще се отрека от него пред Ангелите.“ Белите Братя са служители на Бога – те са Ангелите. Това е, което се подразбира в стиха. Който се отрече, и аз ще се отрека от него не пред Бога, но пред тия Братя. Вие трябва да казвате: „Ние се готвим за ученици – да влезем в туй Всемирно Бяло Братство, на което Христос е Глава, и в стремлението си няма да отстъпим нито една крачка, няма да се отречем от принципите Любов, Мъдрост и Истина.“ Само така ще станем Негови членове. Станем ли

Негови членове – и ще започнем истинския живот. Аз ще се спра някой път да ви поговоря върху Бялото Братство; има много да се говори върху него, трябва да се запознаете със законите на тази Божествена наука. Постепенно ще ви въведа в нея, не изведнъж. Ако бяхте готови, трябваше да ви приведем между тия Бели Братя, да ги видите, но те не пускат когото и да е. Разбирате ли?

Та сега няма да се обезсърчавате. Имате една велика задача и не трябва да променяте начина на живота си. Аз съм бил толкова снизходителен, толкова внимателен, никога не съм изисквал да напуснете жена си и децата си. Но един ден ще кажа някому да напусне жена си, децата си. Сега се приготвявате. Но кога ще го направя? Когато ми се каже отгоре. Каже се някому да напусне жена си, той пита: „Какво ще правя?“ Ще идеш да извършиш такава и такава задача. Че щели да станат раздори между тебе и жена ти. Сега ти ще се отделиш сам и ще отидеш в Америка. Може да отидете и двамата заедно, а може и мъжът и жената поотделно да отидат, но като дойде този момент, трябва да бъдете готови да изпълните една заповед. Ако дойде този важен момент и се даде тази заповед, пригответе се да изпълните всичко, което ви се каже. Поколебаете ли се, вие се спъвате. Например на някой ученик аз заповядвам да си извади един билет и да отиде в Америка. Дава му се един затворен плик и макар че не знае езика, казва му се: „Ще отидеш!“ Няма по-велико нещо от това! Как на Йоан например Господ каза: „Иди в Ниневия да проповядваш!“ Можеш ли да избягаш? Отиде в Испания и после се върна. Казваше: „Мъчно е да риташ срещу остен.“ После отиде в Ниневия и много време проповядваше там. На всеки един ученик ще се даде една задача и в тази задача се решава неговото инициране – да мине от една степен в друга, да мине от един клас в друг. Будни трябва да бъдете сега, та ще учите. И тия неща ще дойдат – за някои ще дойдат по-рано, за някои по-късно, но все таки ще дойдат в живота ви. И казвам: да се не обезсърчавате – много е минало, малко е останало. Апостолите, които живееха преди две хиляди години, казваха: „Близко е денят Господен.“ А това беше преди

две хиляди години. Какво търпение имаха те! И пророците, и те също. А сега ние казваме: „Денят Господен е на нашия праг.“ Братя, първият звънец е ударил, остават още два! И като ударят последните два звънца, всичките царства на Земята ще бъдат царства на Бялото Братство. И ще има само едно Царство на Земята – Царство, а не република. Царство ще има! Всички хора тогава ще бъдат царе и свещеници на Бога.

Тия са великите мисли, великите идеи, които бъдещето носи в себе си. Засега имаме още някои мъчнотии, които трябва да преодолеем. Аз ще ви кажа какви мъчнотии са те. Те са известни задачи, които трябва да решите. Друг път ще ви кажа какви задачи има да решавате и трябва да ги решите правилно. Разбира се, всеки човек според това, което има – някой повече, някой по-малко!

Размишление

БОЖЕСТВЕННОТО И ЧОВЕШКОТО. ДНЕС, А НЕ УТРЕ

Тридесет и първа лекция от Учителя
28 юни 1923 г., четвъртък, София

БОЖЕСТВЕННОТО И ЧОВЕШКОТО. ДНЕС, А НЕ УТРЕ

Тайна молитва

(Прочете се резюмето върху темата „Ползата от предметното обучение“.)

Да се изпее *Духът Божи.*

(Прочетоха се няколко работи върху темата „Разликата между Добро и Правда“.)

За следващия път ще имате темата *Предназначението на братя и сестри.*

Ако бих ви задал един въпрос – защо човек не се ражда научен, защо Природата е изключила това, как бихте отговорили? Може ли човек да се роди учен?

Ще ви задам друг въпрос. Когато се създаде някой инструмент като пиано или орган, този инструмент създава ли се съвършен? Не, трябва да има някой, който да умее да свири, и той ще види какво му липсва. Следователно човек се ражда неучен не само в потенциално отношение като органа, а и в кинетично – значи той трябва да се прояви, както музиката в органа. Като дойде онзи артист и се съединят двамата – артистът и органът – тогава излиза нещо. Ние наричаме умен човек този, който се проявява.

Сега, в Окултната школа има едно твърдение, че всяка душа вечно носи всичките свои способности и качества, но ги проявява само тогава, когато дойде в съприкосновение с Божествения Дух. Така че ако в някои отношения вие сами себе си не познавате, то е по простата причина, че човек може да се познае само когато до него се докосне

Божественото. Но да слезем малко по-близо до живота. Какво е предназначението на една школа? Може да ни запитат: „Какво е предназначението на писането?“ Защото има изкуства като писането, като рисуването или орането, като копането, шиенето, готвенето и т.н. Това са все изкуства, от които човек се ползва. Говорът – това е едно изкуство. Да мисли човек – и това е едно изкуство, само че то не принадлежи на физическия свят, а на един по-висш свят.

Често някои от вас се спират и казват: „Защо не съм добър?“ Аз ще ви запитам: откъде знаете, че не сте добри? За да познаеш, че си лош, трябва да си познал по-рано, че си добър. Не можем да отречем нещо, преди то да е станало. Следователно били сте добри, а сега сте лоши. Добре, ако пък твърдим, че сме добри, значи били сме лоши, та сме станали добри. Тази вечер ще имаме малко контрасти. Има ли нещо лошо в това, ако кажа някому, че е лош? Ако кажа някому, че той е едно празно шише или едно пълно шише, какво обидно има в това? Ами ако аз нося на гърба си едно празно чисто шише или едно пълно шише, какво обидно има в това? Ами ако аз нося на гърба си едно празно чисто шише и дойда до един чист извор, доближа се и го напълня, какво лошо има в това? Ако този човек е празен, виновен ли е? Но ето, да ви покажа къде седи погрешката на вашата философия, особено на вас, учениците. Представете си, че вашият господар ви праща на работа, но трябва да минете през една пустиня, дълга петдесет-шестдесет километра, и в нея няма никакъв извор. Той ви дава едно шише с пет килограма вода, но по едно време то почва да ви тежи и вие казвате: „Дали няма някаква възможност да се освободя от този товар?“ Дохожда ви на ума да отворите запушалката, изливате водата и оставяте в шишето само половин килограм вода и казвате: „А, сега намерих една философия, освободих се от този товар.“ Но през деня Слънцето ви напече, дойде жаждата и гърлото ви засъхне. Тъй че вие, като искахте да се освободите от този малък товар, от туй зло – освободихте се, но то дохожда отвътре. Сега ние, умните хора, които искаме да се освободим от този малък товар отвън, налитаме на по-

голям отвътре. По-добре да носиш туй шише с пет килограма вода на гърба си, отколкото да усетиш тази вътрешна жажда. Следователно вие не можете да избегнете туй вътрешно противоречие. Щом вашият господар ви е дал туй шише, ще го носите и ще пиете. Ще вдигнете шишето на едно място, ще пиете една глътка и ще се ободрите. На друго място – друга глътка, после трета, четвърта и т.н. Следователно пълнете шишетата, които ви са дадени, не ги изпразвайте!

Сега да ви преведа този пример. На какво да уподобя туй шише? Вие сте дошли в този свят и Господ ви е дал десет души приятели, но вие обидите одного и веднага изгубите всичките други ваши приятели. Те за вас са празните шишета и като минавате през пустинята, те не могат да ви помогнат. Питам: какво сте спечелили? И тъй – в живота си не обиждайте, не изпразвайте вашите приятели! Приятелят ти може да ти е един съдружник. Не изпразвай съдружника си – имаш нужда от него. Добре, да допуснем сега, че твоят господар ти е дал десет празни шишета, всяко от които тежи по един килограм, а ти трябва да ги носиш през пустинята. При това той ти дава един ключ и ти казва: „Иди на еди-кое си място в пустинята, там ще намериш една плоча, ще я отключиш, ще я вдигнеш – вътре има един извор и ще напълниш всички тия десет шишета от тази вода.“ Всяко едно от тия шишета събира по десет килограма вода. Можеш ли да носиш тия сто килограма вода? Не можеш да ги носиш. И тъй, отворите вие тази плоча на извора, седнете и мислите какво да правите. Ето, десет души ваши приятели идват. Те са изгубени из пустинята, усещат голяма жажда, а не знаят къде има вода. Едно време те са били ваши неприятели и са били толкова гневни спрямо вас, че в друго време биха ви изтрепали, но сега гърлата им са тъй изсъхнали за вода, че всичко това са го забравили и ви питат: „Нямате ли малко вода?“ Дадете им шишетата, обърнат ги, задоволят си жаждата и казват: „Много благороден човек сте.“ Тъй се ликвидира вашата стара карма. След това си тръгнете по пътя и се върнете в местожителството си примирен вътре в себе си. Следователно навсякъде в живота – и в едно, и в друго отношение; и в

училището, и вънка от училището; и в пустинята, и вънка от пустинята; и в смъртта, и вънка от смъртта – навсякъде трябва да прилагаме един и същ закон, защото не мислете, че след като умрете, няма да имате задачи. И в смъртта има задачи, и в страданията, и в радостите: навсякъде има задачи, които трябва да разрешавате. Онази философия, която ви казва, че след смъртта няма живот, няма задачи, не е вярна. Това е вашата крива философия. И след смъртта, и в тъмнината няма освобождение. Освобождение има само когато изпълниш Волята Божия. Не я ли изпълниш – няма освобождение. И в ада, където и да отидеш, няма освобождение. Следователно ще кажеш: „Аз съм изпратен и в тъмнината, и в ада – навсякъде да изпълня Волята Божия.“ Това е философията, това е Учението на Бялото Братство – да изпълним Волята Божия. А всяко друго учение, което не изпълнява Волята Божия, не е вярно учение. Туй е правата философия. Казвате: „Ще умра и всичко се свършва.“ Не, и там не се свършва, и там има мъчения. След смъртта именно започва мъчението. Знаете ли какви добри учители, какви лаборатории има там. Като те турят ония учители там в този огън вътре! Следователно ние сме изпратени на Земята да изпълним Волята Божия.

Сега другото заблуждение между учениците е това, че те всякога търсят една школа, където могат лесно да минат. Че то лесното минаване в едно отношение е мъчно минаване в друго отношение. Нали знаете онзи разказ за щуреца и мравките. Щурецът цяло лято пъл, ял и скачал, не мислел за зимовище. Идва студена, люта зима, той отива при мравките, казва им:

- Малко житце ми се ще.
- Какво прави цяло лято? – го запитват те.
- Играх, пях и скачах.
- Иди пак поскачай и не яж.

Но гладен не се скача. Лятно време може да се скача, да се играе, но зимно време не може. Следователно лесният път не е правият път.

В тази Школа вие трябва да прибегнете до всички методи за прилагане. Да кажем, тази вечер всички не сте

еднакво разположени духом. Туй не е грях, че не сте еднакво разположени. Това е естествено, понеже заемате разни положения в живота. На едно мозъкът е възбуден отзад, на друго – при ушите, на трети – отгоре, на четвърти – отдолу, отстрани, навсякъде е възбуден. И всеки, където е възбуден мозъкът му, такива проявления има. Важното е да намерите метод да се хармонизирате. Онзи, у когото мозъкът е възбуден при ушите, той седи като курдисан пишов. Нали има такива малки момчета, работници при сарачите, които шият настрани, а майсторът им ги следи и който от тях не знае да шие, щом е близо до него, той току го бодне изведнъж с иглата. Това е състояние, което произтича от напрежение на енергията зад ушите, но заблуждението е там, че някои, като мислят да те ударят, искат да ти внушат, че ще те убият. И ти вземеш пушката и чакаш. Излезеш навън – няма никой. Цял час седиш тъй с пушката – мислиш, че някой ще те убие. След такова едночасово очакване ти цял ден си възбуден, подпушен си и през този ден виж, че си се скарал с някого. Тази лъжа – че щял някой да те убие, е проработила вътре в тебе. Ние, съвременните хора, деветдесет и пет процента страдаме все от такива лъжи. Вие имате двайсет и пет хиляди лева в Народната банка и дойде някой да ви каже, че тя е понижила шконтото, няма да изплаща, че вече е на фалиране. Веднага сърцето ви се обръща, става цяла една пертурбация. Върнете се у дома си, пак не вярвате. Действително, тази банка е спасителна банка, но някой път така спасява хората, че завинаги са спасени. Как? Фалира тази банка. Изяде парите и нищо не ви плаща, а вие започвате всичко отново. Та всинца ние на Земята идваме все с превзети идеи, които сами сме създали, и от това страдаме. Правото учение е това, че ние трябва да се върнем към живота с онези идеи, които Бог е вложил вътре в нас, и да започнем с тия Божествени идеи.

Сега аз ще ви приведа този пример за Шлятер, който се явил в 1895 г. в Америка. Той бил обушар, човек тих и спокоен. Тръгва за Западна Америка и там се прочува като лекар на разни болести. При него се стичат около петдесет-

шестдесет хиляди американци от цяла Америка да ги лекува. Всеки ден той стоял на вратата си и по петнайсет хиляди души минавали през ръцете му. Той само ги хващал и пускал и така ги лекувал. Започвал работата си сутрин от четири часа. След като седял така няколко месеца, Шлятер написал в своя дневник: „Понеже мисията ми се свърши, аз се връщам при Отца си.“ И досега не знаят къде е изчезнал Шлятер. Питам: защо Шлятер се яви и защо изчезна? Какво придоби той с лекуването на тия американци? Никаква религия, никакво учение не остави. През цялото време той е мълчал. Той казвал: „Втори път като дойда, ще говоря. Сега съм пратен само да лекувам. Нищо повече!“ Шлятер е разбирал своето предназначение. Казва му се: „Ще лекуваш.“ Хваща болните за ръцете и ги лекува. Той не е бил учен човек, не е свършил три факултета някъде, прост общар бил, но дава един отличен пример за послушание.

И сега на всички в Школата казвам, че ви липсва послушание. Като ви дам една задача, вие така ще я изопачите, такива качулки ще ѝ сложите, че какво съм искал да кажа, не се познава. Вие ще я обърнете с главата надолу и след туй, като не я направите, казвате: „Нищо не излезе от тази работа, Учителя е прост, не разбира от това.“ Да, прост е Учителя, а този ученик е от учените. Само учените хора могат да критикуват, но тия учени хора, като отидат в Бялото Братство, връщат ги назад. Пращат ги на Земята да станат от тия животни за впрягане, да орат нивите. Тия животни там са все учени хора, които критикуват своите Учители. Всички са критикували своите Учители и Бог ги е пратил на Земята да орат, като им е казал: „Нали сте учени хора, задавам ви следната задача: повикайте вашите господари и ги научете на това, което вие намирате за право.“ Не мислете, че не е възможно това. Вас ви се вижда чудно, че тия учени хора днес работят по нивите. Ако краката на Ангелите се обърнаха на копита и на задниците им израснаха опашки, а на главите им израснаха рокове, мислите ли, че на синовете Божии тук, на Земята, съдбата им ще бъде по-добра? Защото рогата са изопачаване на човешката воля. Опашката у животните е

изопачаване на човешкия ум, а копитото е извращение на човешката сила. Следователно когато тия сили се отнемат, от туй идват страданията. Променете духовния стремеж в себе си, веднага ще се измени и формата ви.

Сега ние казваме, че Господ ще оправя света. Ами как ще го оправя? Ние разваляме света, а Господ да го оправя. Не, разваления свят ние ще го оправим. Няма защо Господ да оправя този свят. За Бога е по-лесно да създаде един нов свят, отколкото да оправя стария. И когато човешкото тяло стане много грешно, на Господ е по-лесно да направи ново тяло, отколкото да поправя това грешно човешко тяло. И не мислете, че Господ ще поправи това тяло или че ще поправи този свят. Не, Той ще създаде нов свят. Да се поправим! Няма какво да се поправяте – не мислете за поправяне. Ама ще ме схващате добре, на вас говоря така. Тази дума, *поправяне*, употребете я не в обикновения смисъл. Вземете да разбирате Божествено нещата. Думата *поправяне* е малко слаба, поправянето е обикновена работа, а животът никога не се поправя – той се обновява. Не мислете за поправяне на живота, а търсете обновление в живота. Вие не знаете какво да искате. Искайте великото от Бога – да се обновите! От Бог, който е толкова велик – не искайте от Него малки, дребни работи. Отивате при Господа, казвате: „Моля Ти се, дай ми десет лева!“ Че десет лева да искаш от мене, лесно мога да ти ги дам, от Драган – също; но като отидеш при Бога, от Него ще искаш нещо, което никой човек на Земята не може да ти го даде. И тогава, като поискаш от Бога туй, великото, Той ще ти обърне внимание и ще ти го даде. Туй е Учението на Бялото Братство. А сега вие седите и очаквате дребни работи, с тях се занимавате – с това, че двама души се скарали, с речено-казано. Е, сестра ти казала, че си била едно празно шише. И започваш: „Ти, Господи, не чу ли, че сестра ми ме нарича празно шише?“ И сега Господ ще се занимава с това, че ти си била едно празно шише. На друга някоя казали, че била пълно шише. Друга някоя казала на сестра си, че била черна. Тя ѝ казала, че е бяла и т.н. И сега Господ ще се занимава с тия неща. Не, Господ се занимава с велики,

със съществени работи. Че то ще бъде смешно – например ти си в един театър, дали са ти да играеш на сцената една роля на графиня и ти казваш: „Защо Господ не ме вдъхнови да изиграя добре тази своя роля?“ Хубаво, като те вдъхнови и ти изиграеш добре ролята си, с това ще оправиш ли света? Един карагьозчия иска да изиграе добре ролята и Господ му помогне. Какво от това? Това не са прави съждения. И тъй, вие ще вложите една велика идея и ще желаете онова възвишеното, благородното, мощното. Ще отправите вашия ум към Бога – да ви благослови и да ви даде това, което никой друг не може да ви го даде. Щом разберете този велик закон като ученици, това ще желаете – да искате от Бога невъзможното, невъзможното за хората, а възможното за Бога. Сега всички казват: „Защо да не живеем братски?“ Не, вие искате малкото. Идете в света – там всички живеят братски. Това изкуство аз го знам, мога да ви дам на всички правилата. Това е най-лесното изкуство – да живеете братски. Не, искайте от Бога Той да се всели във вас, Неговата Любов да дойде у вас, да опитате каква е тази Любов. Всички други въпроси се разрешават лесно. Искайте да имате тази Любов още сега, в този си живот. И после, като ученици ще знаете, че има само едно *сега*, *днес*; затова не казвайте – *утре*! В Божествения свят кажеш ли *утре*, ти влагаш човешкото в Божественото. Кажеш ли: „Аз туй ще го направя“, но после добавиш *утре*, тази идея е напълно парализирана. И с вашето незнание как да говорите вие парализирате онези благородни начинания в себе си. *Утре* – това е човешкото. *Днес* – това е Божественото. Писанието не казва *утре*, но *днес*. „Ако чуете гласа Ми, не ожесточавайте сърцето си!“ То значи: не губете онези хубави условия, посейте Доброто в себе си и то ще се благослови. Туй правило може да се приложи. Например вие сте художник, имате дарбата на скулптор, или сте поет, писател, земеделец или железар, или каквото и да е друго изкуство имате – колкото и да е малко то, използвайте го! Условията, които ви се дават, колкото и малки да са те, използвайте ги. Сядали ли сте в най-голямото си отчаяние, когато мислите, че всичко с вас е свършено, да опитате, че има

един закон, който следи всичко туй? Този закон е наречен закон на Опуленс. Ще ви обясня какво нещо е законът на Опуленс. Законът на Опуленс казва, че условията или най-хубавите елементи, най-хубавите средства за вашия живот са вложени някъде в България или във Франция, в Германия или най-после някъде в Америка, и вие трябва да отидете точно навреме на това място да си ги вземете. Не трябва да отидете преждевременно, защото ще чакате, но не трябва и да закъснеете. Точно навреме трябва да отидете, тия неща ви очакват там и ще си ги вземете. На един американец от Ню Йорк, търговец, който изучавал окултните науки, изучавал и този закон на Опуленс, му се случва, че по едно време пропада в търговията си. Най-после той поискал да опита този закон. Слага в ума си една доста крупна сума и настоява, търси тия пари, иска да му дойдат отнякъде. Той си казвал: „Аз искам по силата на този закон в продължение на два месеца тия пари да ми се донесат тук.“ Но тия пари след определените два месеца не дошли. Тогава той казва: „Ритам този закон!“ И тръгва за един малък градец. Качва се на трена и стига в града. Щом влиза в него, явява се една буря, една такава голяма хала, че почти половината от този град бил унищожен. Едно голямо здание се съборило и както минавал покрай него, един камък удря крака му, счупва го и цели четири-пет часа търговецът бил в несвяст. Събужда се после и до крака си вижда един чек от десет хиляди долара на неговото име. Парите дойдоха, но и кракът отиде. Та сега този закон действа навсякъде. На някой министър от някое министерство ще му се дадат по закона на Опуленс тия десет хиляди долара, но и кракът му ще отиде.

Не, по законен начин ще използваш тия блага. Не чакаш ли по законен начин, или вземеш ли повече от туй, което ти се пада, или пък искаш ли го ненавреме, ще ти дойде някое нещастие. И сега от двайсет години насам учениците искат незаконни неща. Те казват: „Учителю, дай ни сила да лекуваме, дай ни тази Любов, че като излезем пред българския народ, всички да потреперят – да познаят, че туй Учение е Божествено.“ Знаете ли тогава на какво ще

прилича българският народ? Ако аз бих ви дал тази сила, положението на българския народ ще се влоши десет пъти повече, отколкото е сега. Не е позволено да се лекува който и да е. Има престъпници, убийци, които по никой начин един духовен лекар не може да ги лекува. Ако един духовен лекар освободи един престъпник, той ще носи неговата карма. Не трябва само да го освободиш, но ще трябва да извършиш цял един преврат вътре в него и да му кажеш: „Слушай, ти си един престъпник, убиец, ще идеш да се молиш и когато се разкаеш, ела при мен!“ А сега тези ученици, ако имат сила да лекуват, ще отидат надясно, наляво и най-после ще кажат: „Да отворим очите на този.“ На кого? На онзи престъпник. Знаете ли на какво прилича това? Един учител праща децата от своето училище при друг учител, който живее при един модерен пчелин, и им казва да наблюдават и изучават там живота на пчелите. Тръгват те, но си вземат по едни тънки пръчици. Били около десетина деца. Стигат на пчелина и веднага започват да бъркат вътре в кошерите със своите тънки пръчици. Пчелите обаче хубаво ги нажилват. След един час децата се връщат при учителя си, но на някои от тях очите били подпухнали. Защо? Учителят ги пита: „Наблюдавахте ли пчелите?“ Мълчат всичките. Да, някои, като влязат вътре в Божествения свят като тия, малките деца, не отиват да наблюдават работата на пчелите, ами бъркат с пръчицата си. Пчелите имат такива малки жила, с които учат непослушните деца какво трябва да правят.

Сега в Школата вие трябва да знаете едно нещо: според вашите мисли, според вашите желания някой път вие привличате същества от по-висока йерархия, а някой път привличате същества от по-нисша йерархия. Туй трябва да го знаете! Нито един от вас не е свободен. Щом дойдат при вас същества от по-нисша йерархия, те непременно ще донесат по-лоши последствия, ще донесат нещастия. А щом дойдат другите същества, от по-висшата йерархия, те ще донесат блага. Следователно щом дойдете в Школата, непременно трябва да бъдете чисти! Като дойдат по-висшите същества, те ще донесат по-висши неща, вие ще почнете да се повдигате

и вашият живот ще се урежда по един естествен начин. Следователно има милиони работници, които работят за човека. И вие като работите, ще проверите този закон.

Разправят за онзи, който дошъл сега в Бургаско да лекува болни, че като дойде някой болен при него, в първо време той седи и чака. Питат го: „Какво чакаш?“ Той казва: „Не са дошли още моите помощници, не мога да лекувам.“ Щом дойдат те, и той започва да лекува. Следователно щом си отидат те, ще спреш. Има помощници на човешката мисъл. Туй всички поети, всички писатели го знаят. Те седнат и чакат. Като ги няма помощниците, те дращят, дращят – нищо не излиза. Когато дойдат помощниците, всичко е гладко, като по масло върви, всичко се нарежда. Всички вие сте изпитали това. Имате работа въкъщи. Когато тия работници са с вас, работа за десет часа се свършва за един час – всичко бързо върви. И тъй, запомнете този закон: всички трябва да имате предвид Божественото, да не го пренебрегвате, а да знаете, че у всички ви има хубави зачатъци. Аз не искам вие да бъдете фонографи – като курдисат един фонограф като него, да даде отглас. Не, аз искам вие да приличате на една насадена градина и туй хубавото, красивото у всички ви да се прояви – у всекиго едного от вас да се съградят Божествени мисли. Всяка една Божествена мисъл, която идва сега в света, може да стане като един подбудителен принцип в ума ви. Вие пренебрегвате този закон и вследствие на това у вас се ражда един песимистичен дух и казвате: „Тази работа няма да излезе.“ Коя работа? Работата на Школата отлично ще се свърши. Работата на Бога в света отлично ще се свърши. Новият свят, който идва сега, тия светли Духове, ще съградят един отличен живот и вие, като дойдете, ще намерите един отличен свят – ред и порядък ще има в него и Школа ще има. Вие пак ще влезете в тази Школа. Та казвам: сега това е само едно начинание, но вие не се съмнявайте в Бога! Трябва да имате една непреодолима вяра без съмнения. И като дойде някой да ви говори за каквато и да е религия, вие като ученици на Всемирното Бяло Братство казвайте: „Този въпрос ние го изключваме, ние за религия не говорим.“ Заговорят ви

за някои обществени въпроси, за някоя партия: „Не, ние и за това не говорим. Това са стари неща, а ние с вехтории не се занимаваме.“ Туй да го знаете! На всички ви казвам: със стари работи не се занимавайте! Тъй трябва да бъде с всички ви. Някой казва: „Какво трябва да направим, че да бъдем по-благоприятни за българите?“ Ако речем да бъдем по-благоприятни за българите, нашата работа е свършена. Аз искам всички да бъдем по-благоприятни за Господа – нищо повече! Да имате благословението на този, Живия Господ, който е създал всичко, да имате Неговото съдействие, Неговата Любов, Неговата Мъдрост, да изпълнявате Неговата воля – има ли нещо по-хубаво от това? Няма.

Сега вашата минала карма да не ви плаши, да не ви смущава. Казвате: „Какво да се прави с кармата?“ Да имате да плащате, това е най-приятното нещо. Аз съм се посветил, искам да служа на Бога, но имам да давам някому. Какво трябва да направя? Ще отида при него и ще искам да му се отплатя. Но той ми казва: „Братко, срещна ме Господ, Той поговори с мен и аз искам да ти простя. Дай полицата тук!“, вземе я и я скъса. В теб има желание, искаш да си платиш, но другият ти прощава. Тогава ще намерим място на тия пари. След това ще отидеш на второ, трето, четвърто място и събираш полиците. За всички тия, на които дължиш, парите ти са готови, но те се отказват от тях.

Запитват ме: „Какъв ще бъде новият порядък в света?“ При новия порядък ще има каси. Ти се нуждаеш от хиляда лева. Ще вземеш ключа, ще отвориш и ще си извадиш хиляда лева. Ще оставиш една бележка, че си взел хиляда лева. След като си послужиш, ще сложиш парите на място. В Бургас нашите приятели правят един опит. Доколко е вярно това, не зная, но тъй, както ми разказват работата, те направили един шкаф и сложили в него всички окултни книги. Поставили шкафа нейде вън, близо до дюкяна на един наш познат. На шкафа писали тъй: „Кой каквато книга иска да си вземе, нека отвори шкафа и си я вземе. Да обърне книгата и да види цената на гърба ъ. Да сложи парите в шкафа и да го затвори.“ От три месеца е този шкаф и парите не са взети, никакъв

дефицит няма в касата. Минава един анархист и като вижда това, казва: „Е, имало още хора, които вярват“, купува си книги за двайсет и седем лева, слага парите на място и си отминава. Ние мислим, че само сегашният порядък на нещата е верен. Не, има и по-добър ред на нещата от него. Трябва да съберем всичко положително. В туй хубавото, красивото има нещо идеално. Някои казват: „Да поддържаме стария ред на нещата!“ Не, от стария ред на нещата няма нито помен да остане. Знаете ли как са живели вашите прадеди според древната история? Ако хората са произлезли от маймуните, знаете ли как са живели маймуните в горите? Какво казва Моисей? Адам първоначално е бил гол в Рая. Каква е била неговата култура тогава? Ние казваме: голи били, но престъпления нямало. Ние сега сме облечени, но престъпления има. Питам: кой порядък е по-добър? Порядъкът на голия, но без престъпления, или порядъкът на облечения, но с престъпления? Разбира се, порядъкът на голия, но без престъпления, е за предпочитане, отколкото порядъкът на облечения, но с престъпления. Не мислете, че тия здания, които сега имаме, са израз на някаква особена култура. Всички тия здания, които сега имаме, са само разсадници на болести. Нима вашите кухни не са разсадници на болести? Нима вашите хали за месо не са разсадници на болести? Къде са хигиеничните ви къщи? Има ли пред всяка една къща градинка? Пред всяка една къща трябва да има градина. За в бъдеще, като дойде шестата раса, пред всяка една къща трябва да има една градина най-малко от хиляда метра и в тази градина да има нещо посадено. Та казвам: според вашите идеи вие седите и говорите, че в света е тъй. И по някой път седите и ме критикувате. Ако е за знания, аз знам много, но щастието в живота не седи в многото знание. Ако аз проявя своето знание, ако аз прекарам през себе си, през своята нервна система два милиона волта електричество, питам: къде ще бъдете вие, ще може ли да седи някой при мене? Я ми кажете кой от вас, като мина покрай него, ще може да се приближи при мене да ми целуне ръката? Ще седите най-малко на десет метра разстояние от мене. Аз

свободно ще заобикалям и през където мина, път ще ми се отвори. Където ходя из града, път ще ми се отваря и когото докосна, ще се стопи. Като докосна вашата дъщеря, тя ще се стопи. Ще кажете: „Много добър човек е този, но за Небето – там нека си седи, да се не доближава до дъщеря ми.“ Затуй всичките висши Духове, които идват от висшия свят, взимат енергия от Земята, за да се приравнят с вас, а Божественото носят в себе си.

И тъй, без критика в живота! Разбирате ли какво значи без критика? Ако е за величието, не търсете величието другаде, погледнете в Природата. Ако искате да знаете колко е велик Бог, погледнете всички същества! Ако искате да знаете колко е велик Бог, погледнете хората! Хората – това са проявление на онова величие, което е Бог. Те са проявление на туй – великото, мощното. А всичко това е само един момент на проявление на Божията Любов. Това е само един миг от Божието величие. Тогава какво мога да ви говоря? За да ви говоря тъй съзнателно, за да разберете Божието величие, всички трябва да ви вдигна от тука, да ви заведе на Слънцето. Да ви казвам, че аз имам тази сила – всичко е напразно, това са само думи, аз не искам да се занимавам с това. За да ви покажа самата действителност, трябва да ви вдигна всички и в продължение на половин час да бъдете на Слънцето – и като се върнете назад, няма какво да ви говоря повече. Трябват дела! Един факт струва повече, отколкото цели томове с философски разсъждения. Величието на Бога не е в прославянето на хората в света. При сегашните условия на живота името Божие трябва да се изяви и Бог трябва да се прослави в света. Това е задачата на всички видни Учители. Всеки Учител, колкото и да е велик, Неговата задача е да прослави името на Бога и тогава Той да се прослави чрез Бога. Христос казва: „Отче, Аз прославих името Ти, от нине Ти Ме прослави със Своята слава.“ Славата, която носи Христос – в нея е идеята. И ако има нещо в живота, с което Христос се отличава, то е тази велика Любов, която и вие трябва да имате като ученици. Христовата Любов трябва да имате! Знаете ли каква непреодолима Любов имаше в

сърцето на Христа?

Та сега на всички ви трябва едно най-съществено нещо – то е характерът, Любовта, която Христос имаше към Бога, към своя Отец. От тази Любов всички имате нужда. И тази Любов всички трябва да я имате. Още сега може да я имате, а не утре. И туй *сега* не го прекъсвайте, казвайте *сега*. Утре е *сега*. Като си лягате, не казвайте *утре*, защото така ще прекъснете Божественото. Лягайте си с тази мисъл в ума – *сега*. Аз бих желал да държите тази мисъл в ума си за две-три седмици, да видите какъв ефект ще има тя. Та по този начин именно у вас ще се яви една нова интелигентност, която носи светлина. При тази интелигентност няма да бъдем така раздразнителни. Аз като ви говоря, ще поизменя моя език, няма защо да ви нападам, да ви обиждам. Аз съм решил да залича от своя ум погрешките на всички хора, да не мисля за тях. Мене не ме интересува туй ни най-малко. Туй, което ме интересува за вас, туй, което ви желая, то е само онова, което е добро, възвишено, благородно – то ме интересува, а за другите неща, за вашите погрешки, аз съм свършено сляп. И ако някой път вие видите моята ръка оцапана, що от това? Това е вашият свят. Светът, в който живеете, може ли да бъде чист? Може ли някой от вас да маже и дрехата му да остане чиста? Може ли някой от вас да готви и тази дреха за готвенето да не се промени? Може ли някой да пуши тютюн или да пие винце и да не остане този дъх у него? Следователно ние живеем в един свят, който не е чист. Не искайте да бъдете светии в света – не е възможно това. След като умрете, можете да бъдете светии, но приживе – никога! За Христа се казва, че Той носил греховете на света. Е, човек, който носи греховете на света, светия ли е? „И с Неговите болки – казват – ние се изцерихме.“

Вие сте ученици на тази Всемирна Бяла Школа, затова ще имате трезви, философски мисли. Ще бъдете безпощадни към Истината и по отношение на себе си, и към другите. Аз някога ще ви държа една беседа, ще ви изтъкна, че най-големите врагове на себе си – това сте самите вие. Вие дадете едно обещание и после казвате: „Много обещах, десет хиляди

лева ще дам.“ И почнеш да хитруваш, да си служиш с бели лъжи, за да се оправдаеш. Казваш: „Аз съм честен човек.“ После се усъмниш и правиш известни изменения. Щом се усъмниш, ще се опорочиш. И тогава казваш: „Аз съм грешен човек, оглупял съм.“ Не, казвам, ти си благородна душа. „А, благородна душа.“ Най-после, казвам, Господ ще те направи честен човек. „А, отгоре и честен човек!“ Ти не вярваш в себе си, в Бога не вярваш и изпадаш в противоположности. Бъдете изпълнителни! Преди да дадете обещание, мислете, но дадете ли едно обещание, една дума, дръжте на тази дума, изпълнете я и ще видите какво благословение ще дойде. После, вярвайте във вашата интелигентност, вярвайте в благородството на вашата душа, във вашето добро, понеже туй добро, туй благородство и тази интелигентност не са ваши – те са Божествени. Следователно, ако вярваме в туй добро у нас, ние вярваме в Бога, във великото, благородното, което движи света. Като ученици вие само по този начин може да изпълните тази задача. Да кажем, че сега се даде някаква заповед от Бялото Братство или от Господа – колко от вас ще изпълните заповедта? Знаете ли, че вие ще се намерите в едно голямо противоречие? В 905 година в Англия по време на Галското движение* една англичанка се молила цели десет години да я благослови Господ, да ѝ даде сили и възможност да бъде полезна на своите близки и най-после ѝ се явява Христос и ѝ казва: „Туй, което ти искаш, не е определено за тебе, но от еди-кога си е определено за друга, която се е молила по-отдавна за същото. Затова стани рано сутринта и иди да ѝ кажеш това нещо.“ Тя става рано сутринта и измъчена в душата си, отива при тази жена и ѝ казва, че Христос я праща да ѝ каже това и това. Втората се уплашва и казва: „Не съм готова.“ Първата казва: „Е, тогава аз ще взема делото, аз съм готова.“ И цели чудеса се започват в Англия. Следователно, ако дойде сега Христос и ви каже да започнете работа, вие ще кажете: „Е, още не сме готови“ – и ще изгубите случая. Като дойде тази заповед, вие трябва

* Борбата на галите (келтите) в Англия за независимост през 9-11 век срещу нашествието на викингите.

тъй, като войници, да кажете: „Мобилизация, мобилизация: пушките, раниците, патроните, една-две ризи и – хайде на бойното поле!“ Ето един пример – нищо повече.

И вие като ученици на тази Всемирна Бяла Школа, трябва да постъпвате така, а не да се занимавате с известни философски системи. Ако е за философски системи, ние имаме отлични системи, но всичко се крие в изпълнението. Аз може да имам много мъчни пиеси, но трябва свирене. По-добре е да имаш само едно хубаво парче, което да можеш да свириш, отколкото да имаш сто парчета и нищо да не можеш да свириш. По-добре малко, но хубаво, отколкото много, но развалено.

И тъй, вярвайте в думите си, вярвайте в своята доброта, вярвайте в своята интелигентност, вярвайте в благородството на душите си, вярвайте във вашето смирение! Само по този начин ще минете по-нататък, понеже сега наново ви записват. Вие свършихте вече първия курс на отделенията, сега ще ви приемат в първи клас на прогимназията на Окултната Бяла школа. Там е малко по-строго, затова няма да влезете тъй лесно, както по-рано. Макар и малко по-строго, но и там ще влезете, като ви дадем смирение, честност, доброта, крайна интелигентност, благородство на душата – това са необходимите качества, за да влезете като ученици в първи клас на тази Божествена окултна школа. Тия качества не трябва само да ги познавате в тяхната пълнота, но откъдето минете, да ги носите – да са написани и в сърцата, и в умовете, и в душите ви. И тогава ще пристъпите при новите условия, в Новата наука, да изучавате окултните, природните закони в тяхното приложение.

Мнозина от вас боледуват: някои имат ревматизъм, някои – сърцебиене, на някои очите са отслабнали и какво ли не още, но тия неща между вас не трябва да ги има. Глухи хора не трябва да има между нас, слепи не трябва да има. Между учениците, които ще постъпват в първи клас на Окултната школа, там не се позволяват никакви дефекти. Без дефекти! Казват някои: „Без дефекти не може.“ Всичко може – който вярва, всичко може, който не вярва, нищо не може. Това е

закон. Вярвате ли, ще можете. И един ден аз ще направя един опит. Той ще бъде следният: ще ви пратя да съберете из София всичките хилави хора – не само неврастеници, но парализирани и болни от други болести – те ще изпълнят тогава салона, а не вие; от вас ще има само около десетина души. И на тия хора ще държа една кратка беседа, ще ги питам: вярвате ли сега? „Вярваме.“ Добре, ще бъде според вярата ви. Ти вярваш ли? „Вярвам.“ Хайде, стани и си върви, да бъде според вярата ти. Някой ще каже: „Е, възможно ли е?“ Тогава ти ще си останеш тъй. Всички, които повярват, ще оставят патериците си и ще излязат навън. Тъй ще се прояви Господ и ще проверим, че в света има един велик закон. Ще убедим всичките хора, че вън от света има нещо по-велико, отколкото всичко друго. На новите, които идват тук от шест-седем месеца, ще им поставим същата диагноза. Ще ги попитаме: ти вярваш ли? „Вярвам.“ Стани и си върви!

В живота на всеки човек трябва да стане едно преобразование – да посвети живота си на Бога, да отиде у дома си и да не греши вече. А стария живот ще го заличи. Като се върне у дома си, ще обърне един нов лист и ще каже: „Аз и домът ми ще служим вече на Бога. Нищо повече!“

Туй ще бъде Новото учение, което ние ще носим на този свят. Туй е Учението, което вие ще носите навсякъде. За това Учение се пригответе! Ако нямате тази идея в себе си, тогава ще бъдете оглашени ученици.

Сега няма какво да се обезсърчавате. Разбирате ли? Без обезсърчение! За всички има възможности, а не само за вас. И за вас, и за всички ваши приятели има всички възможности.

Тайна молитва

ПРОЯВА НА РАЗУМНИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА

Тридесет и втора лекция от Учителя
1 юли 1923 г., неделя, София

ПРОЯВА НА РАЗУМНИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА

Тайна молитва

(Прочетоха се няколко от темите върху „Задачата на ученика във Всемирното Бяло Братство“.)

Първо упражнение: лявата и дясната ръка се изнасят напред, след това дясната се движи бавно над лявата ръка догоре, над рамото. После минава пред гърдите, близо до врата, до лявото рамо, след което се изнася и тя напред.

Двете ръце остават успоредни, след което лявата ръка минава бавно над дясната ръка – в същото положение, каквото заемаше дясната ръка. Това упражнение се прави няколко пъти ту с лявата, ту с дясната ръка.

Във всяко движение на ръцете вие можете да концентрирате ума си и да привличате силите на Природата.

Искате ли да уякчите силите на сърцето и на ума си, кажете тъй: „Моето сърце ще се изпълни с Божествената Любов и ще бъде устойчиво във всяка Правда и Истина (лявата ръка се поставя над дясната). Моят ум ще се изпълни с Божествена светлина и аз ще възприемам в себе си всички Божествени мисли и ще ги насаждам в света (дясната ръка се поставя над лявата)“.

Двете ръце се вдигат нагоре. Изричате думите: „Амин, тъй да бъде!“ *(Три пъти.)* Ръцете се свалят надолу.

Земният живот на човека се изразява чрез движения. Всяка една мисъл, всяко едно ваше чувстване ще се изяви чрез каквото и да е движение: или чрез движение на вашата уста, или чрез движение на вашите очи, на вашата дясна или лява ръка, на вашия десен или ляв крак, на

веждите, на главата – все ще заемете каквато и да е поза. Ако наблюдавате себе си, от движенията си ще можете да познаете какво е настроението на душата ви, в каква посока вървите – надолу или нагоре. Следователно най-първо е необходимо да възпитаме тялото си – да имаме пластични движения, т.е. като ходим, при всяко едно движение кракът ни да стъпва тъй, че да имаме едно устойчиво движение – да няма клатушкане, несигурност. Като стъпваш, да имаш пълна увереност в краката си.

Има една цяла наука, според която хората се познават по движенията си. Някой човек като върви напред, по движенията му отзад, от гърба, можеш да го познаеш какво мисли, какъв е характерът му, накъде отива и какви са неговите приятели. Тия хора, на които мислите са много дребни, те вървят тъй: тип-тип – бързи са те, бързи крачки правят, но ситнички, много ситнички. А онези хора, които са аристократи или хора с идея, вървят полека. Бързото ходене и плавното ходене са две крайности.

Питам ви: как трябва да стъпвате при ходенето си – на петата си ли трябва да стъпвате първо, а после на пръстите, или първо на пръстите, а после на петата? Всички съвременни хора изобщо стъпват първо на петата, после на пръстите – затуй като вървят, има едно тропане, вследствие на което гръбначният стълб изпитва едно сътресение, а в задния мозък се усеща едно стягане, поради което всички хора са нервни. По закона на ходенето гръбначният стълб усеща едно голямо сътресение, което някой път ни създава най-големите нещастия. Следователно на пръстите ще ходиш и ще стъпваш леко и плавно. Няма да ходиш тъй, като някой автомобил – да се тресеш цял. Не, леко трябва да стъпва човек, едва да се допира до земята. Лекото движение на краката зависи от човешката мисъл. Щом мисълта ти е материалистическа, тъй ще стъпваш с краката си, че цялата Земя ще трепери, като ходиш. Това показва, че човек е свързан повече с центъра на Земята, отколкото с центъра на Слънцето. И в дадения случай трябва да знаете закона как да се развързвате. Трябва да знаете начина на движението. Например магнетизаторите,

като знаят закона на движението, могат лесно да приспят някого. Започват да му правят движения тъй – отгоре надолу веднъж, дважд, три пъти, докато го приспят – с дясната ръка на дясната страна, с лявата ръка на лявата страна. После правят движения с ръцете настрани и духане, които имат разбудително влияние. Когато някой човек направи срещу вас движение с ръцете си отгоре надолу, вие току-виж – погледнете го и заспите. Някой човек ви погледне и веднага си снее очите. Какво изразява това движение? Това е едно неправилно движение. Може да кажете: „Какво ще стане от това, че човекът погледнал отгоре?“ Ако този човек е със силна зла воля, то като те погледне отгоре три-четири пъти, може да те приспи. Всеки човек обаче не може да те приспи. Този, който може да те приспи, той притегля токовете от тялото ти, изменя електричеството и магнетизма ти, изменя кръвообращението ти, пулса ти и те приспива. Чудни сте, като казвате: „Как може да ме приспи?“ Ако стисна някого за артериите на врата, на гушата, няма ли да го приспя? Ако ви стисна тъй, че със силата на моя ум да изменя направлението на вашата кръв, няма ли да ви приспя? Това правят съвременните магнетизатори. Хората от света са по-големи майстори, отколкото набожните, духовните хора. Сега вие ще кажете: „Ама Господ ще им позволи ли?“ Чудни сте, като питате Господ ще позволи ли? Когато онзи паяк хване някоя муха, Господ ще му позволи ли? Когато онази жаба дойде до мравуняка и почва да гълта мравките, Господ ще ѝ позволи ли? Когато мравките дойдат до твоя хамбар и почнат да ядат житото, Господ позволява ли им? Всички същества вършат тези работи, без да им позволява Господ. Като питате така, вие сте прави – според моралния закон трябва позволение. Ако е според моралния закон, то е друго нещо – трябва да искаме разрешение; но ако не постъпваме според този закон, значи всичко вършим без разрешение и вследствие на това ние сме отговорни за своите постъпки. Защо? Защото тогава Бог не взема участие в нашите постъпки. Всяка постъпка, в която Бог не взема участие, е лоша постъпка, а всяка постъпка, в която участва Божественото съзнание,

Божествената мисъл – тази постъпка е добра, морална. Сега пак се заражда у вас мисълта: „Как може да се знае в даден момент дали една мисъл е Божествена, или не?“ Всяка една мисъл, в която участва Божественото съзнание, в която е будно това съзнание, тази мисъл има една мека и приятна светлина в себе си. Всяка една мисъл, в която Божественото съзнание не е будно и в която то не взема участие, е тъмна. Не само това, но правете следните наблюдения. Някой ваш приятел е намислил да направи някакво Добро – ще забележите на неговото лице една мека светлина, която после се изгубва; а онзи, който е намислил да направи зло – на неговото лице веднага минава една тъмна сянка. Тази сянка минава и заминава. Правете наблюдения и върху себе си. Често гледайте лицето си в огледалото, защото във вашето подсъзнание има едно хипнотическо състояние. Например пет-шест хиляди души някъде са намислили да правят зло и вие по едно стечение на обстоятелствата на вашето раждане попаднете при тия условия; ще видите, че и у вас ще се яви такова желание да участвате в извършването на това зло. Или някъде една тълпа от няколко души иска да направи едно зло на някоя печатница, иска да чупи прозорци, и вие минавате покрай тези хора. У вас веднага се заражда едно желание да направите и вие същото това нещо, тази тълпа ви увлича. Силният човек трябва да се отдалечи от това течение – нищо повече!

Сега на вас, като следвате Школата, може да ви се дадат много формули, много теории; но ако не ги прилагате навреме, те няма нищо да ви ползват. Аз съм виждал мнозина, които са чели разни окултни книги – те разполагат с много формули. Но има закони за приложението на всичките тия формули, иначе те само на книга могат да ви помогнат. Например ако вие сте изяли един много добър обяд – разнообразен, с месо, или друга някоя много пищна храна, усещате впоследствие една тежест. Ако след това искате да приложите някоя окултна формула, тя ще бъде безполезна за вас, тя не може да се приложи в живота. После, вие можете да приложите една окултна формула, ако сте гладували десетина дена. Има

известни състояния, в които силите на вашия организъм се уравновесяват, т.е. негативните и кинетичните сили се уравновесяват в положителни и потенциални. Значи в даден момент вие можете да употребите каквато и да е окултна формула в границите на нейната възможност.

За да познаете дали вашата воля се е развила, т.е. дали имате воля да приложите една окултна формула, най-добрият опит е следният: някой път ви заболи коремът, усещате едно въртене отвътре. Опитайте волята си! Сложете си лявата ръка отзад на гърба, а дясната – отпред на корема, съсредоточете ума си и произнесете следната формула към стомаха си: „Моля, болестта да престане!“ Ако тази формула не я помниш, кажи: „Болестта е престанала.“ Ако след като кажете формулата и в единия или в другия случай се подчините на волята си, вие сте послушни и волята ви е силна. Но ако след като кажете едната и другата формула и болестта ви остане, волята ви е слаба. Друго нещо – например имате някой ваш приятел и искате да знаете дали той ви мисли доброто. Сега това са тайни, секрети, които не трябва да издавам – но аз ще ги издам, защото не са предназначени за зло. Тия неща иначе не се поверяват. И тъй, стомахът те боли. Ще повикаш в дадения момент на помощ някой твой приятел, за когото мислиш, че те обича. Ще повикаш неговия Дух и ще му кажеш: „Моля ти се, приятелю, ела, кажи на болестта ми да престане.“ Като дойде той и болестта ти не престане, ще извикаш втори, трети – до десет души. Ако болестта ти мине – всички са ти приятели; ако не мине – те са ти приятели само на думи. Ами че тъй е! Ако някой каже: „В името на Господа Исуса Христа болестта да изчезне“ и тя изчезне, този човек ти е приятел. Ако съзнанието ти е будно и се обърнеш за помощ към този твой приятел, веднага ще се прояви неговата воля. Онзи, който лекува там, в Бургаско – Иван Томов – казва на една еврейка, която дошла при него на лечение: „Вашите евреи разпнаха Исуса Христа, ти вярваш ли в Христа?“ „Вярвам.“ Тогава в името на този Исус Христос тя оздравява. Но едно нещо трябва да знаете: вие не можете да приложите една формула на Всемирното Бяло

Братство вътре в Живата Природа, ако имате прегрешения и неразположения. Не се ли свържете със законите на Бога, с тия велики сили на Природата, тия формули не струват нищо, тия формули тогава ще имат обратни резултати върху вас. Туй да го знаете!

Правете опити с вашата воля, да видите каква е тя – силна ли е или слаба. Толкова пъти аз съм ви говорил как да лекувате болестите си! Например имате някакъв ревматизъм. Всички тия болести не са нищо друго освен случаи, съзнателно изпратени от Бялото Братство, за да упражнявате вашата воля. Вие за тази своя болест ще посетите най-малко двацет доктори и ще се върнете пак с вързана ръка. Това е една задача. Е, хубаво, вие отивате при един лекар. Колко му плащате? Сто лева. Извадете тези сто лева и кажете така: „В името на Този лекар, при Когото отивам да се лекувам и Който единствено може да ме излекува, аз ще сложа тия сто лева в Божествената каса – и в Негово име заповядвам на тази болест да изчезне.“ Сложи в ума си тези лекарства, които би ти препоръчал лекарят, и чакай да видиш резултата. Ако не ти помогне този пръв опит, иди при друг лекар. Той взима двеста лева. Представи си, че си отишъл да сложиш тия двеста лева в Божествената каса, и се намажи с туй лекарство, което този лекар би ти дал. Ако и той не ти помогне, иди при трети, четвърти, а парите, които би им дал, внеси в Божествената каса и най-после кажи: „Господи, Исусе Христе, обръщам се към Тебе: в Твое име да се махне ревматизмът ми – всичкото си имане давам.“ Като го дадеш, ревматизмът ще изчезне. Като кажеш, че всичкото си имане даваш, трябва да го дадеш. Ще го дадеш, разбира се, защото този ревматизъм коства живота ти. Аз ще ви дам един пример. Едного го заболява зъб и той отива при един зъболекар. Той изважда зъба му, но става инфекция на кръвта и болният умира. Сега ако не дадеш имането си, този ревматизъм ще ти коства живота. Казваш: „Как тъй да дам имането си?“ Ще го дадеш за откуп на живота си, ако искаш да живееш.

Всички ученици трябва да разбират тези закони и да ги прилагат съзнателно. Туй е крайният предел. Казано е в

Писанието: „Двама или трима души ако са събрани в Мое име или в името на този велик закон, там съм и аз.“ Може да опитате закона, но трябва да бъдете чисти; не тъй обикновено чисти, но вътре във всичките свои намерения, във всичките свои помисли и желания. На повърхността на вашето съзнание може да дойдат най-отвратителни мисли – аз не говоря за тях; но в дълбочината на вашата душа вие трябва да бъдете чисти. Много пъти по повърхността на съзнанието ви ще станат пертурбации – това е в реда на нещата. Но в дълбочината на вашето съзнание трябва да има единство. Да се усъмниш в справедливостта на Бога – дали Той е добър, или не, това не е правилно. Тогава ти ще се усъмниш във всичко положително. Защото злото е нещо случайно, нещо изключително. Злото е едно проявление на повърхността, следователно ние не трябва да го туряме вътре в нашето съзнание.

И тъй, самият живот се изразява в движения. Например, когато вие се разсърдите някому, обидите му се крайно и не искате да го погледнете, очите ви трептят, държите си погледа надолу към земята. Защо? Защото тия течения ви свързват с центъра на Земята, вие сте свързани с Черното братство. Вие сте свързан човек, не сте господар на вашите клепачи, затова като погледнете, очите ви трепват – искате да прикриете нещо. Така и детето някой път се сърди, не иска да погледне майка си. Вие се смеете на малките деца, но сте също такива малки деца. „Присмял се хърбел на щърбел.“

Сега ние ще дойдем до правилните движения. След като направиш едно движение, ако то е правилно, ти ще усетиш в себе си една приятност. Например туй упражнение, което тази вечер направихте, то е едно много хубаво упражнение. Разсърдил си се някому, искаш да му отмъстиш – направи туй движение и си кажи: „Чакай, чакай малко, какво мислиш да правиш? Чакай, ти обмисли ли, като кажеш това, какви ще бъдат последствията, обмисли ли хубаво? Ако искаш да го нахокаш, знаеш ли какво ще стане?“ При правенето на туй упражнение веднага у теб се заражда едно противоположно желание и си казваш: „Чакай да отложи.“ Не, не да го отлагаш, но ще бъде тъй, както Господ е казал. Какво е казал Господ?

Всичките ни дела трябва да бъдат изправни. Значи на този, на когото искам да направя зло, ще му направя едно Добро – ще му напиша едно хубаво писъмце и ще го зарадвам. Тъй ще бъде! Ще водиш един разговор със себе си и като те видят от Небето, че постъпваш тъй, ще хроникират това в Бялото Братство. Ще кажат: „Един приятен инцидент се случил с един от учениците – имал един приятен разговор, написал едно приятно писмо.“ Те ще хроникират това в техните вестници. Ще кажете: „А, с такива работи ще се занимаваме!“ Едно приятно упражнение е това. Най-учените, Белите Братя, като ви видят, спират се и казват: „Тъй, тъй, много хубаво, много добре постъпи – според нашите закони.“ И няма да се минат пет-десет минути, ти ще се изпълниш с Радост. Ще кажете: „Без движения не може ли?“ Не може без движения. Как без движения? Ще седнеш на земята, ще прекръстосаш краката си натук-натам, все ще вземеш някоя поза. Или ще седнеш в килията си – все по някакъв начин ще стъгнеш ръцете си, те все ще заемат някакво положение. И светии да имаме, пак ще имат някакви движения. Разправяше ми един господин, че не можал да си обясни защо Иван Томов, той го наблюдавал, под калпака си имал скрита една шарена шапка – със златни нашивки, като с гайтани. После под съдраното му кюлче имало един шарен колан. Един ден отиват някои млади, искат да го бият, да му направят някоя пакост. Той сменя кюляфа си, оставя шарената шапка, изважда колана и почва да лекува. Като свършва опасността, пак слага кюляфа си. Това е символ. В Писанието няма ли такива символи и формули? Вземете 119 псалом – в него е турена цялата еврейска азбука, той е образуван от двадесет и две части. Това са все магически формули. Следователно всички трябва да имате такива магически формули. Но всички магически формули не важат еднакво за всички хора. Всеки един от вас трябва да има по една-две формули, които да са му в полза в дадения случай. И всички, които влизат в Братството, трябва да имат красиви движения. Например аз съм говорил толкова пъти да се премахнат гърбиците ви. Защо? Онзи, който има стеснени гърди, всякога е неразположен духом. Тесните

гърди произвеждат неразположение на Духа – нищо повече. Когато човек е стеснен, той е неразположен духом – затуй ще внесете вратата в себе си. Разширение ви трябва. Никога не се стискайте, защото туй стеснение ще дойде. Винаги имайте едно разширение на вашето сърце – разширение към Бога. Туй е първото най-важно нещо.

Когато седите, аз по някой път ви наблюдавам, за да видя на коя страна си държите главата. В какво положение трябва да държите главата си? Българинът казва: „Тази работа тъй ли е?“, и наведе главата си на лявата страна. Друг път той си сложи дясната ръка на сляпото око и казва: „Гледай си ти ума!“ Ами че ако цял ден си държиш главата в туй положение, ти губиш от своето достойнство, ще се изменят всичките твой магнетически влияния. Винаги ще държиш главата си перпендикулярно към центъра на Слънцето – нищо повече. И вечерно време, като седнете, направете си един отчет днес дали главата ви е била свързана с центъра на Слънцето, с този магнетически или разумен Център, дали тези течения са били правилни. По този начин много от вашите състояния, които създават нервността, неразположението на духа у вас, ще се изгладят. Тези малки грапавини, тези препятствия, които сега се зараждат, ще изчезнат. И тъй, от Черната ложа, от центъра на Земята постоянно изменят движенията ви. Наблюдавайте какви движения имат добрите хора. Аз бих желал да наблюдавате главно движенията на светски хора, които са добри; а също и на светски хора, които са лоши. Това е едно приятно наблюдение. Така ще можете да си дадете един вътрешен отчет за тия течения, които стават. Онези способни ученици от вас, които искат да се занимават със себе си, да си изправят движенията. Които искат да се занимават с окултната наука, нека правят тия наблюдения, а които не искат – те са свободни. Но да не влезе у вас един страх, та да не знаете къде да сложите ръцете си. Ако се оставите в едно естествено положение, вие ще знаете къде да ги сложите. Ако не знаете къде да сложите ръцете си, поставете ги на масата, попейте си пет-десет минути, за да си починете; поставете си краката успоредно, малко разтворени, отпуснете после

ръцете си и ще имате известна почивка. Каквито мъчнотии да имате, знайте, че вашите мъчнотии са предвидени; седемдесет и пет процента от мъчнотиите, които имате, са преувеличени – остават само двадесет и пет процента, а това е закон, който можете да носите.

И тъй, щом сте много разтревожени, преди да си легнете, направете си тазвечерното упражнение, изговорете и формулата, която ви дадох тази вечер, поприказвайте си. Или като правите упражнението, като прекарвате лявата ръка над дясната и дясната над лявата, може да вземете един стих от Писанието и да го прочетете. Това са елементарни упражнения. Вие казвате: „Без тях не може ли?“ Не може. Е, да допуснем, че някои от вас имат бръчки по лицето си. В нашата Школа влиза като задача за една година да изправите тези бръчки. Да кажем, че вие сте стар, на шестдесет години – за една година трябва да изгладите тези бръчки. Това са натрапени, излишни същества у вас. Ако ти посветиш живота си на тяхното изправяне, няма да остане от тях нищо; за една година ще премахнете всичките тия излишни вещества от вашето лице. Нали жените употребяват козметични средства за това? Туй, което ви препоръчвам аз, то не е за красота, но за усилване на волята – да премахнете всички чужди вещества от лицето си. Ами че ако не сме господари на своето тяло, на своето лице, на туй, което Господ ни е дал, на туй, което е наше собствено, а не чуждо тяло – друго какво можем да направим? Ако не знаете как да владеете главата си, как да владеете ръцете и краката си, как да владеете вашите мускули, всичките ваши думи ще бъдат напразни. Туй е здравословно и за мислите, и за чувствата, и за волята ви. Знаете ли това нещо за себе си, за в бъдеще ще знаете как да възпитавате и децата си. Децата много лесно се поддават. Ще кажете: „Ела, мама!“ Ще направите едно движение, друго движение и те ще възприемат. Защо да взимате пръчка? Има ред упражнения, при които и вие ще се упражнявате, и детето заедно с вас ще се упражнява. Ще кажете: „Ами че ние, възрастните хора, с такива работи ли ще се занимаваме?“ Ами мислите ли, че тия наши движения,

които сега правим, са на мястото си? Не. Има морални движения, но има и неморални движения. Едните носят добродетелите, а другите носят злото в света. Наблюдавайте само онзи, който мисли да убива – какво се крие в свиването на неговите вежди, какво изразяват неговото чело, неговите мускули. После вижте какви движения има кучето, което мисли да ви ухапе. Може да наблюдавате и мечката. Посетете някой път зоологическата градина и ще видите, че когато мечката иска да изяде някого, тя почва да заглажда кожата си – прави движения като някоя змия. Значи тя е намислила да направи някое зло. Ако си в гората, ти трябва да се качиш на някое дърво. Но идва ли мечката тъй насреща ти, с настръхнала козина, това значи, че тя идва да те плюе и казва: „Ти не заслужаваш да се занимавам с тебе, аз такъв човек не ям.“ Е, питам: защо когато мечката не иска да яде някого, козината ѝ настръхва, а когато иска да изяде някого, заглажда космите си? Вземете човека, когато пипне някоя кокошка или агънце – той тъй се глади по корема и си казва: „Ах, хубаво – хубав кебап става.“ И мечката прави същото. Улови някого и казва: „А, хубав кебап става от този човек.“

И в живота е същото. Когато някой човек почне да ти говори много гладичко, като мечка, това значи следното: онези сили, които вървят по този начин – те имат обратни движения, против нас. Трябва да знаете, че хората в даден момент могат да попаднат в отрицателните сили на Природата. Вие трябва да знаете, че имате много врагове – хиляди същества, които всеки ден ви дебнат, всеки ден ви устройват капанчета – навсякъде в обществото, навсякъде в Природата. Където и да минавате, те все гледат да ви устройт нещо – камъни почват да падат върху ви или каквото и да е друго. Но има други същества, които ви предпазват. Това са вашите приятели, които ще им противодействат. Кой са причините – това е друго нещо. В Природата има много разумни сили. Много от нашите нещастия се дължат на тия невидими врагове в живота. Те са много опасни. Това са факти. В живота има такива невидими врагове; има и видими врагове, които не могат да се избегнат. Те всички си служат с

известни хипнотични движения. Те постоянно ти внушават и почват да ти предават известни форми – днес една, утре друга. Например те искат да ти уморят някое дете и започват да ти казват: „Туй ваше дете ще умре.“ И ти повтаряш: „То ще умре.“ Повтаряш, повтаряш – и няма да се минат четирипет месеца, това дете се разболява и умира. В дадения случай това нещо във Волята на Бога не е предвидено. Туй дете не трябва да умре, но ти се съгласяваш с внушенията и го предаваш. Ще кажеш: „Няма да умре това дете.“ Ако това не е Волята Божия, ти ще усетиш едно раздвояване в себе си. Онези неща, които трябва да станат, които са Божествени – за тях Провидението не те предупреждава. И когато вашето дете трябва да умре, смъртта идва, без да я знае някой, идва тъй – незабелязано, внезапно. Това става извън вашата воля. Но във всички случаи, когато дойдат да ви предупреждават, трябва да упражните вашата воля, за да бъдете чисти.

И тъй, да се върнем към красивите движения. Трябва да знаете, че има красиви движения в света. Аз желая учениците на тази Школа да се отличават с такива пластични движения. Например викате някоя ваша приятелка. Вие как я викате? Тъй, с показалеца – движите го. Туй движение не е красиво. Как ще повикате един ваш приятел? Не с пръста си. Ето една задача. Аз казвам: повикайте отдалече вашия приятел! Кое е най-красивото движение, с което ще можете в дадения случай да обърнете вниманието на вашия приятел? Толкова време сте живели на Земята – кажете как ще го извикате? Тъй – с цялата ръка? И с цялата ръка да викаш, и това не е красиво движение. Така може да те вика един стражар. Това движение не е за приятел. Е, тогава как ще повикате един приятел, когото обичате? Ще отидете при него и нищо повече. Ще го хванете за двете ръце и ще му кажете: „Моля те, ела на гости у нас!“ Питат ме: „Ако нямаме възможност, как ще отидем?“ За приятели всякога ще имате възможност. В този случай няма изключения. „Ами ако единият е на единия бряг на една река, а другият – на другия?“ Ще има мост или лодка и тъй ще отидеш. Законът е такъв – между двама приятели никога не може да се изпречи една река. Може да опитате

това нещо. Никога не можете да се срещнете с един ваш приятел, разделени от една река; всякога ще се намерите на един възел, на едно място, откъдето ще можете да минете свободно. Това е Божествено. Никога не могат да ви поставят на едно противоречие. Щом обичта ви е непреодолима – противоречия няма.

И тъй, аз искам като ученици да спазвате тия, красивите движения, с едно морално вътрешно убеждение. Ако за вас всички тези неща са маловажни, трябва да знаете, че няма маловажни работи. Разбира се, вие трябва да се пазите – като правите тия движения, да не ставате за посмешище, да не предизвиквате смях. Когато осмивате някого за неговите изкривени движения, вие всякога ще попадате под същия закон. Аз забелязах някои ученици, на които съм казал някои неща – те се смяха и попаднаха под същия закон. Не се смей, защото ти ще се свържеш с тези отрицателни движения. Първото важно нещо: не е правилно да се смееш!

Второ упражнение: Двете ръце се изнасят напред успоредно. После се вдигат нагоре, свалят се надолу, пак нагоре, надолу – тъй няколко пъти се прави ритмично движение. Пак нагоре, но само китките се движат нагоре, после надолу. След това и двете ръце се движат нагоре и надолу много пъти и спират в хоризонтално положение.

Ръцете настрани, напред – китките една върху друга и пак настрани.

Повторете първото упражнение няколко пъти.

Ръцете над главата са раздалечени и после се спускат надолу, отстрани покрай тялото. Това се прави няколко пъти. Ръцете се изнасят напред няколко пъти.

Тайна молитва

УПЪТВАНЕ

Тридесет и трета лекция от Учителя
8 юли 1923 г., неделя, София

УПЪТВАНЕ

Тайна молитва

Сега ще направим три кратки упражнения:

Първо упражнение: Ръцете напред. Дясната ръка се поставя върху лявата, бавно се тегли нагоре до рамото, после отива пред главата в кръг и пак се изнася напред успоредно на лявата; след това лявата ръка се поставя върху дясната и се прави същото, както и с дясната. След това ръцете, които са отпред, бавно отиват настрани, нагоре и надолу.

Лявата ръка е опъната напред, дясната се поставя на рамото на лявата, тегли се по лявата до пръстите и се сменя надолу. Същото се прави и с лявата ръка.

(Прочетоха се няколко теми върху „Предназначението на братя и сестри“.)

Изпейте *Духът Божи!*

Второ упражнение: Дясната ръка право напред. Палецът на дясната ръка хваща малкия пръст на същата ръка, после го пуска; след това палецът и безименният пръст се допират и се отпускат; после палецът и средният пръст правят същото и най-после палецът и показалецът се допират и се отпускат. Педята широко се отваря.

Палецът, малкият пръст и показалецът се съединяват, след това и безименният се присъединява, само средният пръст остава прав, после и той се присъединява. След това показалецът се отделя, след него средният, безименният и малкият, и ръката се слага отпред на масата. Същото се прави и с лявата ръка.

Като правите тия упражнения, умът ви трябва да се концентрира в пръстите. На пръв поглед това ще ви се види детинско упражнение, но в дадения случай, когато концентрирате ума си, ще видите, че това има добри

резултати. Всеки един пръст е свързан с известни течения. Например вие искате да образувате в себе си една черта на достойнство и благородство. Ако искате да работите над ума си, съединете палеца и показалеца си много бавно, а другите пръсти да останат свити. Съсредоточете ума си върху тази група пръсти – палецът и показалецът са съединени. Искате да развиете самосъзнанието – съединете палеца и средния пръст и ще възприемете онази необходима енергия, която ще въздейства на съзнанието ви. Искате да развиете изкуството, обичта към Природата – съединете безименния пръст с палеца. Искате да бъдете тактични – ще съберете палеца и малкия си пръст, защото някой път вие постъпвате нетактично, сприхави сте. Сутрин и на обед ще правите това упражнение и ще видите какво влияние ще окаже. Това са елементарни упражнения.

Имайте едно нещо предвид: ако вие отидете да разправяте тези неща другиму, този ключ е изгубен. Знаете ли защо е изгубен? Този, който ще прави упражнението, ще мисли за вас, ще си казва: „Чакай, какво ли прави онзи?“ И като мисли така за вас, веднага ще се прекъснат съобщенията. Ако вие покажете тези упражнения някому, той ще каже: „Аз с тия залъгалки с пипане на пръстите не се занимавам – това е глупава работа.“ И ти ще се върнеш у дома си с едно прекъсване на сърцето. Не трябва така да постъпвате. Най-първо вие ще проверите тия работи сами. Ще направите туй упражнение веднъж, дважд и като видите резултата, тогава може да го препоръчвате и на другите. Тия упражнения може да ги употребите и за възпитание на децата си. Ще кажете на детето си: „Ха, татовото, ха да направим едно упражнение.“ Някой път майката не може да умири детето си. Ще вземе да направи туй упражнение с него и то ще се умири. Някой път се скарате вкъщи. Ще правите упражнението с пръстите – то е свирене и ще се свърши работата. Едно отлично упражнение е то. Ако някой път не си разположен духом, прави туй упражнение и ще видиш, че няма да минат пет-десет минути, и ти ще имаш едно прекрасно разположение на Духа; иначе ще мислиш защо светът е тъй създаден и за какви ли не други

въпроси. А тъй – ще си побутааш пръстите и туй, което ти трябва, ще го приемеш. Някой път има изключения, но все-таки ще гледате всякога умът ви да присъства в правенето на упражнението; трябва да вярвате, но твърдо да вярвате, а не само някаква глупава вяра да имате. Опитайте един закон – да видите има ли резултати, или не. Последователност се иска в това, затуй Природата е създала ръцете – известно предназначение имат те.

Третоупражнение: Ръцете са отпред, със сключени пръсти и с длани, обърнати навън. Малките пръсти се отделят, след това безименните, после средните, накрая показалците, само палците остават допрени. Ръцете се обръщат напред като букет, пръстите се допират. След това дясната ръка се тегли по лявата до рамото, минава пред лицето, над главата, от дясната страна, слиза надолу, отива напред, палците се допират, после показалците, след това средните пръсти, безименните и малките пръсти. Така ръцете минават над главата, после отпред над главата и при това движение се произнасят формулите:

В единството на Божията Любов (ръцете надолу) и Мъдрост (нагоре) Истината (надолу) постига своите цели (нагоре).

В името на Божията Мъдрост (ръцете надолу) и Божията Любов (нагоре) Истината (надолу) постига своите заветни цели (ръцете нагоре и после бавно се спускат надолу).

Дочетоха се останалите теми.

Прочете се резюмето върху темата „Разлика между Добро и Правда“.

За идния път ще имате темата „Отношенията между въздуха и водата“.

Най-първо умът на окултния ученик трябва да се научи на разграничение – да знае да разграничава нещата. Аз бих желал, без да се самокритикувате, да знаете в даден момент към коя категория спадат състоянията, които прекарвате, и да видите какви резултати имате от тях. Да кажем веднъж през деня имате едно меланхолично състояние – туй не

трябва да ви плаши, то е в реда на нещата. Или някой път може да имате едно весело състояние – това не трябва да ви радва, вие не знаете кое е по-хубаво, кое от двете състояния ще произведе по-добър резултат. Възможно е едно добро, приятно състояние да е по-хубаво, но възможността в единия и в другия случай се равнява на петдесет процента.

Окултниятученик трябва да следи постоянно състоянията си. Вие още се учудвате на вашите състояния. Някой път се намирате в положение като че отсъствате, усещате се изпразнени, умът ви не работи, и не само това, но идвате до едно състояние да изгубите вашето съзнание, като че някоя друга сила взима връх над вас. Даже ако изгубите съзнанието си, не се плашете, понеже и вечерно време, като заспivate, губите вашето съзнание. А окултният ученик трябва винаги да има будно съзнание. Вие сега не знаете как да заспivate, там е всичкото зло – вие заспivate несъзнателно, а като станете ученици, ще заспivate съзнателно и ще се събудите съзнателно. Следователно ще имате една отлична опитност за вашите състояния. За да се добие такова едно будно състояние на душата, се изискват доста упражнения. Например нека някои от вас се опитат да заспят съзнателно – сякаш знаят, че заспиват. Ще ви дам едно малко обяснение какво ще се случи с вас, когато заспivate. Да кажем, че седите, съзнанието ви е тихо и спокойно. Изведнъж усещате, че вътре в мозъка ви става едно шумолене, като че нещо ви сграбчва, вие не можете да се върнете назад и във вас се заражда един вътрешен страх. В такива случаи някои хора усещат едно мъчение и почват да викат. Стойте тихо и спокойно, защото щом се уплашите, настава един момент на помрачаване, вие изгубвате съзнанието си и в тази тъмнина ще се намерите в една тъмна зона. Вие трябва да запазите мисълта за себе си, да се познаете, за да излезете благополучно от тази тъмна зона. Няма да се мине дълго време, и веднага ще влезете в Духовния свят и ще правите разлика – ще знаете кога спите, кога сънувате, кога ходите – ще различавате нещата. И после, като се върнете от Духовния свят, по същия начин пак можете да се събудите. Работата е, че като дойде

туй шумолене, тогава се намесват тия гъсти магнетически състояния, при които човек изгубва съзнанието си, не се познава – всичко за него е разбъркано, всички предмети, положения, които вижда – всичко туй представлява за него една фантасмагория. Но щом влезе в съзнанието си, ще види, че между всички неща има една вътрешна връзка. За да надделеете, се изисква много голямо усилие, защото някои от вас, като се концентрират, заспиват. Заспиването е един метод на Природата. Няма по-лесно нещо от това да заспиш, но в туй лесно нещо човек нищо не може да научи. По някой път и в съня се пробужда съзнанието ви, когато искат да ви предпазят от някое бъдещо събитие. Онези, които те ръководят, ще събудят съзнанието ти, като ти дадат някой жив сън. Внимавай да запазиш този сън. Някой път човек запомни някой сън – той дълбоко се вреже в ума му и може да го предпази от някоя беда. Разбира се, това съставлява една част от окултната наука, един от трудните въпроси – да можете да регулирате вашите енергии. Тия енергии идват от центъра на Земята, вървят по гръбначния стълб и във вид на едно голямо течение нахлуват към централната мозъчна система. В тия течения съвременният свят е изгубил своя контрол. Има и друго едно течение, което иде от Слънцето. То върви по обратна посока – от мозъка към симпатичната нервна система или към стомаха.

И тъй, ние днес се намираме между две вълни, които постоянно ни плискат. Ние се намираме в положението на една черупка, хвърлена във водата, която се блъска от вълните ту на една, ту на друга страна. Когато имаме благото, което Бог ни е дал, не знаем как да го използваме и когато дойде страданието, пак не можем да го използваме и лъкатушим. Тия страдания са необходими, понеже като влезете в Духовния свят, като се освободите от тялото, ще трябва да знаете как да контролирате вашето духовно тяло. Това нещо трябва още отсега да го научите. Малки опити може да се правят. Аз съм правил такива наблюдения при сегашното ви състояние. Например срещате човек, който ви е неприятен, и при тази неприятност, понеже неговите

магнетически и електрически течения са гъсти, вие не искате да си вдигнете очите нагоре да го погледнете, но искате да избегнете неговия поглед, защото чрез погледа всякога става съединение. Злото не е в това, че не искате да го гледате, а в това, че у вас се заражда страх и отвращение. Тия неща са вродени в човека. Следователно тогава си представете, че Господ е между вас и този човек, когото не можете да гледате. Или си представете, че вашият ръководител, вашият Учител или най-добрият човек са между него и вас – и гледайте да промените своето състояние. За да ликвидирате с кармата си, трябва да се примирите с всичките хора. Докато те са живи, по-лесно можете да се помирите; щом идат в другия свят, по-мъчно можете да се примирите с тях – изменят се вече условията и вследствие на това кармата по-мъчно се ликвидира. Ще гледате по възможност бързо да изглаждате всичките си отношения. Ако това не можете да направите, тогава защо ни е Школата? Като влезете в другия свят, той трябва да представлява за вас само една почва. Онзи, който не е работил в този свят, след като замине за другия, дълго време ще дреме там или ще чака кармата му да узрее в чистилицето. Пък няма нужда да чакате с години да ви пържат в чистилицето. Тук, в Школата, за половин година можеш да минеш чистилицето, а там това може да ти отнеме четири-пет години. Защо ще чакаш четири-пет години, докато минеш чистилицето, когато тук, на Земята, можеш да прекараш този курс за шест месеца. Казват: „Каква придобивка има един окултен ученик в Школата?“ Придобивката е тази, че спестявате три години и половина. А знаете ли на какво се равняват тия години? Те се равняват на много години. Туй е хубавото на всички окултни школи, които вървят по методите на Бялото Братство – че приготвят своите ученици да бъдат готови за новите условия, при които животът може да се прояви. Туй е смисълът на Школата. Щом имаш условия, и знания можеш да придобиеш. Знанието не се придобива на физическото поле. Знанието е смес от всичките светове. Човек трябва да разбира свойствата, качествата на материята във физическия свят; той трябва да разбира още и

свойствата, качествата на астралната материя; след това – на материята, с която умът работи; и най-после – на материята, с която душата борави. Това са все знания, това са закони, така преплетени, че има човек какво да учи. За учениците има много неща за учене; а за онези, които са деца – те още могат да се занимават с физическия свят. По-напредналите ще се занимават с другите светове – с по-тънките материи.

Ако аз бих желал да ви придам повече интелигентност, ще избира срядата като ден за събрания в Школата. Ако искам да ви предам повече благородни качества, ще избира четвъртъка. Ако искам да се усили Любовта в Школата, ще избира петъка. Ако искам да се развие трезвата мисъл в учениците, ще избира съботата. Ако искам да се развие тяхното въображение, ще избира понеделника. Ако искам да се развие в тях войнственият характер, ще избира вторника. Ако пък искам да се индивидуализират, ще избира неделята. Всеки един метод има свое приложение. Питат някои защо събранията стават в неделя вечер. Има си причина – то не е току-тъй. Ние ги изменихме от четвъртък в неделя вечер. На Школата ѝ липсва едно – трябва да се създаде у нас разположение в чувствата. У вас, учениците, липсва разположение на чувствата. За да придобиете това разположение, трябва да му посветите цяла една година; усилено да работите, за да изправите чувствата си – хармонично да действат. Това е цяло изкуство. А сега, по липса на това изкуство, ония енергии, които придобивате по време на разходките, вие ги изгубвате. С един замах изгубвате богатството, което имате, и после страдате. Трябва да имате разположение на чувствата. Вие сами може да се упражнявате в това.

Ще ви дам едно упражнение за разположение на чувствата.

Упражнение: Сутрин, като станете, ще седнете на земята на левия си крак, а десният да е с коляното нагоре. Лакътът на дясната ръка се опира в дясното коляно, а показалецът и средният пръст подпират челото отстрани. Лявата ръка е спусната свободно надолу. Това е едно отлично положение

за съзерцание. Отпратете ума си нагоре към вечното, към Бога, и същевременно мислете за онзи мир, където царува хармония. Там е действителният живот. Това упражнение може да го правите на обед и вечер, ако искате, но непременно по един път сутрин. Сутрин ще го правите преди молитвата. То ще внесе разположение на чувствата и през целия ден ще имате едно прекрасно настроение.

Това упражнение може да го правите четири седмици наред по пет минути. То е едно отлично положение за съзерцание.

Сега помнете, че всяка една поза има свой смисъл вътре в Природата. Това е наука. Всяка една поза на мускулите, на веждите, всяка поза изобщо в даден момент става по един азбучен геометричен ред. Следователно, когато дойдем до положение да владеем себе си, ние веднага ще преустроим геометрически мускулите си. Това е една задача.

Има някои хора, които не могат да контролират очите си, ушите си, веждите си, устата си. Всяко нещо за ученика трябва да бъде осмислено. Много движения в човека са предизвикани от големи мъчения. Някой човек, след като се е мъчил много, станал е нервен; някой човек, като го гълчат много, в него стават известни спазми. Когато децата се възпитават добре или когато някой човек е религиозно настроен, или пък има добро душевно разположение, мускулите на лицето му стават пластични. Щом се постави в ненормални условия, тогава от него се изисква воля, за да се самоовладее. Например при една обида или при страх човек веднага трепва и хуква да бяга. Не – като ти трепне сърцето, веднага трябва да се самоовладееш. И бягането е хубаво, защото ако човек не бяга, може да го сполетят нещастия; а тъй, като бяга, той се спасява. Всякога обаче умът трябва да присъства в главата, понеже ако не присъства, човек може да бъде изненадан. Щом човек трепне, като подскочи и избяга – това е една спасителна мярка. Вземете един войник. Ако умът му присъства, когато оръжието ще гръмне, той ще запази присъствието на духа си и няма да пострада. Хубаво е да имате това хладнокръвие. Има ученици от Индия, които

специално ги изпращат в Европа, за да участват на бойните полета и с мисълта си да могат да отклонят страха. Много пъти някои адепти специално създават войни, за да представят един действителен урок на своите ученици. Те създават една война между два народа, за да дадат изпит на учениците си. Ами че какво мислите? Вие се биете, а истинските ученици се учат – шрапнелите минават покрай тях, а те седят тихо и спокойно и се учат. Туй не е свещен егоизъм, това е геройство! А пък вие трябва да използвате условията тук. Хората създават войни – те са отговорни за тях; а вие покрай тях ще държите изпитите си. Например една самарянка да отиде на бойното поле, дето падат шрапнелите, да вземе един ранен и да го изнесе извън бойната линия – това е един изпит за нея – съзнателен или несъзнателен. Може наскоро да стане една война – най-късно в срок от десет години, а може и порано от десет години да стане тази война. Та някои от вас ще ги пратим да си държат изпита там – на бойното поле. Ние ще използваме всички условия. Ние не създаваме войните, но вие като ученици трябва да се изпитате.

Запитват ме: „Може ли без война?“ Има само един начин тя да се премахне. Когато хората възприемат Любовта в сърцата си, с войните е ликвидирано. Ще стане още една война и тогава хората ще поумнеят. Тази война е натрапена. Има условия за нея сега – само чакат някой да я запали.

Великият закон, който управлява света, не се отнася за нас. Има други разумни същества, които се грижат за съдбините на човечеството. Ние само ще използваме условията. Какви ще бъдат резултатите – други са отговорни за това. Ние сме зрители на туй, което става, и трябва само да използваме условията, при които Бог ни е поставил.

Тайна молитва

АБСОЛЮТНОТО МАЛКО И АБСОЛЮТНОТО ВЕЛИКО

Тридесет и четвърта лекция от Учителя
12 юли 1923 г., четвъртък, София

АБСОЛЮТНОТО МАЛКО И АБСОЛЮТНОТО ВЕЛИКО

Тайна молитва

Животът може да се прояви само между две абсолютни величини: първата величина е крайно голямата, абсолютно безграничната величина, а втората е абсолютно малката, ограничената величина. От тия две величини се зараждат и всичките благости, и всички противоречия на света.

Когато великото в живота иска да се вмести в крайно малкото, се зараждат всичките страдания. Това е много естествено. Ако вие искате да поместите най-хубавите си дрехи в куфара, какво ще стане с тях? Всичките им гънки и панделки ще се смачкат и като ги извадите, ще ви се счупи кефа. Тъй казват турците.

Благото в живота е в това – когато малкото се вмести във великото – тогава настава хармонията в живота. И тъй, като ученици на Всемирната Бяла школа, по закона на Мъдростта в даден момент трябва да знаете насоката на вашето движение. Животът може да се прояви в две величини, в две насоки, и то според това, в каква насока живеете – в движение към малкото или в движение към великото. Следователно ще имате два резултата. Когато се движите към абсолютно малкото, всякога ще усещате нещо ужасно – едно безсилие в живота, което не можете да си обясните на какво се дължи. Веднъж задвижени от великото към малкото, вие не можете да вземете обратно движение назад. Обратно движение в Природата няма. По посоката, в която вървите, вие трябва да минете до абсолютно малкото, трябва да изпитате безсмислието на живота, защото така малкото ще ви даде една нова идея. От друга страна, щом

усещате веселие и Радост – вие се движите към великото.

Сега няма да се спирате да питате защо са тия страдания или защо са тия радости. Радостите и страданията са резултати от тия две насоки. За да можете да живеете, за да има каквото и да е съзнание във вас, непременно трябва да имате или едната, или другата насока. И всеки философ, който се е опитал да коригира тия два закона, всякога е полудявал. Според тия два закона ти ще приемеш страданията такива, каквито са. Нищо повече! Защо и за какво – философия там няма. Там има само едно мнение. Когато седиш при абсолютно малкото, ще страдаш; когато дойдеш до крайния предел и минеш от абсолютно малкото към абсолютно голямото, веднага твоето състояние ще се измени. От гледището на хората тук, на Земята, абсолютно малкото произвежда всичките нещастия в живота. В Небето законът е обратен – великото е, което произвежда страданията, а крайно малкото произвежда щастието. Следователно туй, което за нас на Земята е най-голямото нещастие, на Небето то е най-голямото ни щастие; и туй, което за Земята е най-голямото щастие, за Небето то е най-голямото нещастие. Е, как ще разберете това противоречие сега? Вие сте нещастни, понеже нямате нищо, а като направя паралел – един велик Дух в Небето става нещастен, когато е богат. Тогава в него се ражда желание всичко, което има, да го раздаде, за да стане щастлив. Вие ще кажете: „Ама защо да е така?“ Аз ще ви задам друг въпрос: защо да не е така? Колкото единият въпрос е силен, толкова и другият е силен. Това не е разрешение на въпроса. Защо е така или защо не е така – тия въпроси не разрешават същността на живота. Ако обясним едното или другото положение, ни най-малко няма да изясним самия живот. Туй, че ние скърбим – това са наши субективни схващания. Ако някой човек страда, то се дължи на частично състояние на индивида. Ако у един велик Дух се зароди едно малко страдание, то е негово субективно, не е страдание на целокупното човечество, защото животът сам по себе си няма тия съотношения. И тъй, тази философия е необходима за вас. Щом идват страдания, значи вие се

движете към абсолютно малкото, а то е необходимо, за да определите същността на вашия живот. Тази абсолютно малка величина е Божествената величина, с която трябва да се мерят всичките неща. Само като дойдете до абсолютно малкото, ще имате мярка да мерите всички величини и ще разбирате смисъла на живота. И когато разберете тази абсолютно малка величина, вие сте господари на всички положения.

Привидните обяснения в живота всякога ни водят към една крива посока. Вземете всички ония съвременни духовни и религиозни твърдения за това кой е на правата страна. Дават се само частични обяснения на ония съвременни философи, които са създали почти всички нещастия в живота, но те са само палиативни обяснения. Например кой от вас не може да проповядва морал? Какъв ли не морал вие проповядвате на вашите деца. Проповядвате им как трябва да живеят, за да бъдат щастливи. Питам: къде има поне един от тия щастливи хора, който да е написал своя биография и да покаже, че е бил щастлив и в раждането, и в умираването си? Значи там не е смисълът на живота. Има друг смисъл в живота – да влезеш в тялото си и да излезеш от тялото си, без да се мъчиш.

И тъй, всяко едно криво желание е една крива връзка, която свързва душата с материята – а всяка връзка ограничава човека. Желанията, които имате, всякога трябва да бъдат свободни, да не ви връзват. Имайте желания, но не се връзвайте! Никога не оставяйте да ви връзват други в живота. Например имате едно дете и казвате: „Аз без туй дете не мога.“ Детето пък казва: „Аз без майка си не мога.“ Това е една крива насока. Детето без майка си може. Чудни сте вие! Майката не можела без детето. Ами ти, преди да се ожениш, когато нямаше деца, как живееше без тях? Защо се държиш за тази крива философия? Някои казват: „Аз без радости в живота не мога да живея.“ Можеш. Всеки иска да живее в радости, а без скърби. Не, ако щастието е една необходимост, тогава и скръбта е друга необходимост. Не е вярно, че щастието е една необходимост за душата. Душата

може и без щастие. Ще кажете: „Какво ще бъде състоянието на душата тогава?“ Да кажем, че ти имаш един обект, който ти причинява известно приятно настроение, но ти искаш да го хванеш с ръцете си и да го стиснеш до гърдите си. Ти мислиш, че само като го стискаш, само тогава живееш. Туй е най-глупавото състояние. Това, което можеш да стискаш, и далече от тебе да е, пак можеш да живееш без него. Обаче в дадения момент това е едно твое състояние – и там е всичкото заблуждение. Този предмет може да бъде неодушевен, може да бъде и одушевен – законът е все същият. Важното е какви трябва да бъдат отношенията ви към предмета.

Някой път казваме: „Как е възможно човек да живее без тяло?“ Може да живее без тяло. Под думата *тяло* разбирам ограничение. Ако ние кажем, че без тяло не може, значи тялото е една абсолютна реалност, на която душата е сянка. Не е така. То е все същото, ако кажем: „Аз без къща не мога да живея.“ Как не можеш? Птиците как могат да живеят? Значи те са по-умни от теб. Може без къща да се живее. Не е къщата, която дава живота. Къщата е само един резултат. Ние създаваме къщите – а можем да създадем къщи, каквито искаме. Можем да им турим два, три, четири, пет етажа – ние сме господари на положението. Казвате: „Какво ще стане, като загубя тялото си?“ Ще почнеш да мислиш как да създадеш една по-добра къща. Като изгори първата ти къща, ще направиш втора, по-хубава, по най-модерен начин и ще благодариш на Бога, че първата е изгоряла.

Сега е необходимо за всички ви да схванете абсолютните величини. Бог всякога се стреми към нас, а ние се стремим към Бога. Значи смисълът на нашия живот е в стремежа ни към Бога – но имайте предвид, че вие не можете да обхванете Бога. Абсолютно голямото не може да се побере в абсолютно малкото и абсолютно малкото не може да изпълни абсолютно голямото. Те са две невъзможности и между вас и Бога всякога ще има следната разлика: вие никога в живота си няма да заемате туй, което Бог заема – и Бог, колкото и малък да стане, Той няма да бъде като вас. Схващате ли каква е мисълта ми? Цялото не може да се превърне в една

своя част, нито частта може да образува Цялото. Във висшата математика доказват, че частта е равна на цялото. Това са математически твърдения. В какво отношение частта е равна на цялото? Това е при следното положение – ако абсолютно малкото и абсолютно великото имат един и същ стремеж едно към друго, то в дадения момент, когато абсолютно великото се движи към абсолютно малкото, и когато абсолютно малкото се движи към абсолютно великото, ако силите, с които се движат едно към друго, са равни, в това отношение казваме, че абсолютно великото може да бъде като абсолютно малкото. В даден момент, ако стремежът на човека към Бога е толкова силен, колкото стремежът на Бога към човека – в това отношение само казваме, че те са равни – а не по своята есенция, не и по своята същина. В тоя стремеж трябва да се зароди тази хармония между Бога и нас – да изпълним Неговата воля. Като се зароди у нас силно желание да изпълним Неговата воля – и в Бога се заражда желание да изпълни нашата воля.

Може ли абсолютно малкото да изпълни Волята на Бога? Не може. То може да я прояви. В абсолютно малкото може да се зароди силният стремеж да изпълни Волята Божия – тогава и абсолютно великото ще изпълни неговата воля. Да кажем, ти желаеш Бог в тебе да стане велик – и в туй величие ти се разширяваш. Понеже Бог е велик, като Го повикаш, Той дойде и ти казва: „Твоята колибка е малка, да я разширим!“ Ти отговаряш: „Малка е, но пари нямам.“ Тогава Бог влага средства. Ти градиш – Той влага, Той влага – ти градиш. Той влага и така ти създава работа. Ти трябва да Го повикаш. Той ще ти даде план, начин за работа, а ти ще почнеш да реализираш Неговия план. А сега, като дойде Господ, вие казвате: „Я ни съгради къщата!“ Искате Той да гради, а вие да гледате отстрани. Не, абсолютно малкото всякога гради. То слага камъче по камъче, а Бог в своята премъдрост наблюдава градежа, както това става и в Космическия живот. Много пъти ви нападат противоречия, съмнения – като че нищо не сте постигнали. Това са преходни състояния. Някой път мислите, че никой не ви обича, не мисли за вас – считате се

като едно микроскопическо същество; а някой път мислите, че сте много голям – цялата Земя може да разтърсите. Колкото е вярно едното състояние, толкова е вярно и другото. Вие се движите едновременно между тия две величини, за да създадете една нова мисъл. Щом мислите за Великото – вие сте във връзка с Бога. Когато не мислите нищо, тогава Бог мисли за вас. Господ се обърне, тури си микроскопа и започва със своите клещички. Ти дигаш шум. Той те хване, пита те: „Какво ти е?“ „Много ми е тясно тук.“ „Тя е лесна работа.“ И ти тогава казваш: „Ето спасението.“ Значи само Бог със Своята Мъдрост е в състояние да те извади от абсолютно малкото. Това е едно от най-опасните състояния в живота. Няма по-голямо страдание от туй – да се намериш в абсолютно малкото! Който се намери в клещите на абсолютно малкото, той знае какво нещо са страданията. И когато Бог иска да смири един Дух, който мисли, че е велик – туря го в абсолютно малкото. Този Дух се спира там и почва да се моли и тогава Господ дойде, хване го с щипците си и казва: „Позна ли сега, че не си онзи, великият?“ Само в абсолютно малкото човек може да се смири. Затуй ние в живота си минаваме от Вечния живот към временния, за да научим абсолютното смирение. Господ иска всичките същества, колкото и да са големи, да разбират тия два велики закони. И всеки, който в най-малкия смисъл пристъпи закона, само като помисли, че е безграничен, трябва да влезе в абсолютно малкото – да се смири. Безграничен е само Един – Бог! Всички ние се стремим към Него. Щом някой помисли, че е безграничен, той влиза в стълкновение със закона и трябва да вземе обратното движение – към абсолютно малкото. Като стигне до дъното – от тук вече човек започва да се възражда наново. Като стигнеш до абсолютно малкото, Бог ще те посрещне, ще те спре и в този момент на крайно отчаяние, когато ти искаш да се самоунищожиш, Той ще те запита: „Ти разбра ли безкрайното величие на твоето съществуване?“ Ти ще кажеш: „Разбрах.“ Тогава Той ще те вземе в другата посока и ще ти покаже абсолютно великото. Той ще те понесе на своите крила, ще те разведе из цялата Вселена и ще ти каже: „Ако ти

ходиш в съгласие с Моите закони, всичко туй ще бъде твое, но в деня, в който ти направиш най-малкото престъпление, ще се намериш в положението на последен слуга.“

Някой път вие искате да правите инат на Господа – не искате да Му говорите, искате да Го заставите Той да ви проговори. Това с хората е лесна работа. Ако мълчиш при един човек десет години, той ще ти проговори. Но с Бога не е така. Мълчиш десет години, сто години, хиляда години – и пак ти ще заговориш пръв, Господ няма да ти заговори. И като заговориш, Господ казва: „Добре, че заговори нашето гневливо дете.“ И всички тия хора на Земята, както ги виждате, все са такива гневливи деца, паднали от Небето. Те са се разгневили за много малко нещо и с хиляди години мълчат, от дома си бягат и казват: „Аз за дома не искам да мисля.“ Ама сега са се затъжили вече, като са дошли до дъното на абсолютно малкото, и питат: „Какво ли правят горе?“ Те са дошли до едно умиление и разкаяние. Тогава почват Ангелите да слизат отгоре, да носят писма от вкъщи. Хората четат писмата, текат им сълзите и питат: „Какво прави моята сестра?“ Мисли за тебе. Ами ти какво правиш? – „Аз мисля да се върна назад – познах погрешките си.“ И Христос казва: „Голяма е радостта на Ангелите горе на Небето, когато една душа се обръща към Бога.“ Човек минава през абсолютно малкото и отива към абсолютно великото – към безграничното. Само в този момент ще дойде Божествената Любов.

Сега вие ще кажете: „Тия работи ние ги знаем.“ Да, но тази философия има приложение. Някой ден сте разтревожени, може би случайно. Гледайте за една минута да измените състоянието си. Тази философия, според която сега вървите, изисква години, за да станете добри. Добрината на човека зависи от момента. В един момент човек може да стане добър, а хиляди години се изискват, за да се прояви Добродетелта в своята същина. Това вече се отнася за проявлението на Доброто като Божествено начало – но изменението на човека става моментално.

Има тъй наречените Божествени минути. Често аз ви

говоря за думата *сега*, като ви казвам никога да не слагате в ума си момента *утре*. Между *сега* и *утре* има един промеждутък, има тъмнина; Земята се е завъртяла веднъж и в тази тъмнина ти ще заспиш – връзката между твоето сегашно и утрешно съзнание ще се измени. Ти като започнеш някоя работа, кажи *сега*. Вечерта, като си лягаш, няма да кажеш *утре*, ще кажеш пак *сега*. Станеш – пак кажи *сега*; ден, два, година – то е все *сега*. Сложиш ли в мисълта си думата *утре* – веднага в съзнанието ти ще се зароди една междина. Ти ще загубиш съзнание и трябва да си спомниш това нещо пак наново. Някои казват: „Утре ще направя тази работа.“ *Утре* – това е човешко, *сега* е Божествено. Ние трябва да започнем с човешкото и да свършим с Божественото в живота. И тъй – животът трябва да се разбира от тази дълбока философска страна. В живота трябва да има философия. Например често вие плачете и всеки ви вижда. Когато плачете, влезте в стаята си; наплачете се и като излезете, никой да не знае, че сте плакали. Щом плачете пред хората, те ви плащат вече. Пък ако вие имате тъга, нека остане тази тъга за вас – да не я плащат хората. Изражение на тъгата може да има отвън, но сълзите да останат вътре в тебе. Плачеш ли отвън, тия сълзи ще направят тиня, кал – а колко е по-добре те да влязат в почвата! Вие забелязвате ли какви стават тия деца, които много плачат? Идете в училището и вижте дали някой ученик, който е започнал с плач, е станал велик човек в живота! Не. Следователно скръб трябва да има във вашия живот. И аз бих желал скръбта ви да бъде тъй дълбока, че който влезе вътре във вас и погледне скръбта ви, да му настръхнат косите. Като съзре тази ваша скръб, да не се отчайва, но да каже: „В този човек има воля.“ Какво геройство е, когато видиш един човек, срещу когото всички се опълчват, който носи големи несгоди, неприятности, беднотия, недоразумения – и всички тия страдания понася мълчаливо, с Радост в живота си! Каква велика гледка представлява такъв човек! Това е живот! А когато всички ви видят, че плачете – те ви водят за ръка. Този ви утеши, онзи ви утеши. Е, кой няма да ходи така? И децата могат тъй да ходят.

Днес, Петровден, времето е хубаво, ние сме на Изгрева. Миналата година на Петровден бяхме на Мусала. Тази година сме при малкото, миналата година бяхме при великото. Учим един и същ закон. Там горе беше тихо, и при малкото сега е пак тихо. И абсолютно малкото има добри страни, и абсолютно великото има добри страни. Защо до днес валеше, а днес не вали? Господ казва: „Днес няма да вали, защото този дъжд в абсолютно малкото няма къде да влезе – ще изподави всички деца.“ Ако излееш един котел с вода върху един човек, то е цяло благословение, но за мравките то ще бъде цял потоп. Тия течения, които стават отвън, в Природата, предизвикват известни промени на състоянията и в нас. Като вали дъжд, някой път усещате нещо мрачно във вас. Тия течения създават цяло наводнение във вас. А някой път, като вали дъжд, вие усещате едно приятно настроение. Тогава вашето движение е към Бога. Всички ще гледате да се поляризирате, да имате стремеж към Бога. Не сте ли добре настроени, изменете настроението си – сложете в ума си мисълта, че в света има само Едно Същество, което ви разбира. Неговото съзнание е всякога будно. Когато дойде време да се справяте с Истината, никаква друга философия няма! Някой път може да ви изоставят и Ангели, и Богове, и вашите ръководители: вие ще се спрете върху великата Истина и ще растете само чрез Божието съзнание – то никога не спи, всякога е будно. Само така ще придобиете една вътрешна опитност. Следователно в едно голямо страдание, и при най-голямото безсмислие на вашия живот, има едно съзнание, което ви разбира. То се интересува от вас толкова, колкото се интересувате и вие. То е Божието съзнание. Бог мисли по най-добрия начин за вашето избавление. Той върви и ви среща – Той е зад вас. Вие сте тъжни, не виждате нищо и си казвате: „Свърши се с тази работа.“ Когато всичко за вас се е свършило, Той върви зад вас и мисли да употреби най-добрия начин, за да ви избави. Той мисли как може да ви зарадва, но вие трябва да идете до дъното. Той намира план как да ви се обади. Както не се надяваш – току ти подшушне нещо, почне да ти говори: ти чуеш първия глас, но мислиш, че в тази пустиня

на живота около тебе няма никой, че си сам. Но изведнъж чуеш този глас и си казваш: „Значи тук имало и друг някой.“ Гласът започне да ти говори, а ти се заслушваш. Чуеш един глас, втори, трети, четвърти: всичко туй оживява и около тебе ще дойдат Белите Братя и Ангелите. Ти ще се зарадваш и ще кажеш: „Не съм сам – другояче не би останало нищо от мене.“ Те ще те вземат, ще ти говорят, ще ти дадат един добър обяд, после ще легнеш да поспиш. После ще те заведат при баща ти и при майка ти. Ти ще си въздъхнеш свободно и ще кажеш: „Заслужава да се живее за Бога!“ Смисълът на живота е в това. Вие сте минали през много опасни места в живота. Някои имат още да минават през тях, а някои вече са ги минали. Всеки трябва да мине през това опасно място. Това е обръщане към Бога – Покаяние, Спасение и какви ли още имена не му турят. То е възстановяване на онази вътрешна хармония между Бога и нас – а тя трябва да съществува всякога. Всяко разединение между абсолютно малкото и абсолютно великото създава страдания, а образуването на тази хармония създава Щастие. Тази връзка може да се образува мигновено. Само ще се спреш и ще кажеш: „Ще ида при Баща си да поправа погрешката си.“

Сега да обясня моята идея. Богат господар, с прецизен характер, има десет души слуги. Един ден посажда орех в градината си, обаче там, където не би трябвало да го посади. Израства орехът. Господарят пита: „Кой го посади тук?“ Вика първия слуга. Пита го, хока го, кара му се – не е той. Тъй изрежда всичките десет слуги – никой от тях не го е посадил. „Че кой го е посадил, вие всички сте се сговорили да ме лъжете. Не знаете ли, че тук има друг план! Кой ви позволи да посадите тук орех?“ Хока ги, бие ги – всички мълчат, никой не го е посадил. Господарят развълнуван върви и си мисли как тъй е израснал този орех! Тъй както седи при ореха, изведнъж си спомня, че този орех го е посадил сам той. А сега белята! Божественият закон какво изисква от господаря? Той може да заглади работата, като каже на слугите си тъй: „Аз ще ви простя, но още веднъж да не ме лъжете.“ Това е по човешки, обаче Божественият закон казва другояче – ще

събереш слугите си и ще им кажеш, че този орех ти си го посадил. Господарят трябва да се изповяда пред тях и да им целуне ръка. Божественият закон така урежда нещата. Като направиш един грях пред брата си, ще се извиниш пред него, ще му кажеш: „Братко, аз съм забравил – аз посадих този орех.“ Като направи господарят тъй, той веднага ще се реабилитира пред очите на слугите си. Но ако не си признае погрешката, те ще кажат: „И той е като всички.“ Иначе те ще знаят, че техният господар е справедлив и честен. И кой ли няма такива орехи, посадени в градината си? Всеки един от вас има посят по един такъв орех. И там е спорният въпрос: кой го е посадил. Не е лошо, че ти си го посадил, но кажи: „Аз го посадих“ – и въпросът е уреден. Нали всички искате да бъдете господари?

Сега аз бих желал да си признаете пред слугите, че вие сте посадили този орех – и въпросът между господари и слуги веднага ще се разреши. След като господарят направи своето извинение, ще трябва да повика всичките слуги, да им даде едно угощение, да си хапнат приятелски всички заедно и да кажат: „Хайде, да живее орехът!“ Този орех стана причина господарят и слугите да се разберат. Така и всичките противоречия вътре в живота стават причина да се опознаем и да се разберем повече и да кажем: „Да, животът, тъй, както се проявява, е добре уреден.“

Тайна молитва

УЧЕНИКЪТ ТРЯБВА ДА РАЗБИРА

Тридесет и пета лекция от Учителя
12 юли 1923 г., четвъртък, София

УЧЕНИКЪТ ТРЯБВА ДА РАЗБИРА

Тайна молитва

Едно от съществените качества на ученика – това е разбирането. В разбирането има три степени, три фази. Първо, то става чрез обхващане на предметите. Това значи, че нещата, които съществуват в Живата Природа, ученикът трябва да ги обхване в тяхното външно проявление със своя физически поглед; или ако са някаква вещ, той може да обхване вещта с ръката си.

След схващането иде втората фаза: чувстването. Ученикът ще почувства какъв е този предмет, какви са неговите отношения, какви са качествата му – топъл ли е, или студен. И след туй идва третата фаза на разбиране: да се схване съдържанието. Това значи да се разбере дадено нещо – да открием дали то има живот в себе си, или не.

Ученикът трябва да знае, че може да изучава само Живата Природа. Единственото достъпно нещо за нашите чувства, за нашия ум е само Живата Природа. Мъртвите неща ние не можем да изучаваме – те нямат абсолютно никакъв изглед. Туй, което е мъртво, то е безобразно; а туй, което е красиво – то съдържа живот. Следователно, като говорим, че трябва да изучаваме Природата, значи да разбираме Живота в неговото първично отношение – а Животът в неговото първично проявление подразбира и обхваща всички ония същества, които са излезли от Бога. Те не са се отдалечили от аурата на Бога – те са останали да работят с Бога. Ние ги наричаме светлите, чисти Духове – Духовите на Светлината. Едни от тия същества са отишли малко по-далече, отколкото е отишла Светлината, понеже те са Духовите на материалния свят. Те са излезли извън Светлината и са се превърнали в тъмнина. Като казвам,

че са се превърнали в тъмнина, разбирам, че Светлината е останала отвън, а тъмнината – отвътре, и затова те са останали недоволни от живота. Някой богат човек деца има, жена има, власт има, всичко има, но той е недоволен от това положение. Има нещо, което му липсва. Всичко има, но същественото няма. И обратно: друг човек няма нищо, но неговата душа е радостна – той има същественото.

Сега има два вида ученици: едните са богати, талантиливи, гениални, силни, способни ученици. Тях постоянно ги хвалят, те обещава много и завършват с отличие. Другите ученици са бедни, посредствени, с тройки минават, по някой път имат и двойки и в края на годината едва поправят двойката на тройка и казват: „Слава Богу, намерихме смисъла на живота.“ За тях тройката е смисълът в живота. Под *живот* разбирам стремежа на човека.

В живота има две крайности, от които трябва да се пазите. Едната е крайното тщеславие. Такъв човек иска да придобие всичко и като го придобие, в него става едно пресищане – най-лошата болест, която съществува. И като го хване това пресищане, тогава идва духовното разстройство. Такъв човек не може да седи вкъщи. Той излиза, влиза, иска да се освободи от пресищането. Тъй че пресищането е най-лошото състояние за човека. От пресищането се ражда жестокостта. Хора, които се пресищат, стават много жестоки.

Другата крайност е лишението. Ученикът може да е толкова индиферентен, че да се лиши от единственото благо, което му се пада. Следователно в него тогава идва отчаянието. Щом дойде отчаянието, в него се заражда желанието да се самоунищожи, да се самоубие, да напусне живота – но и това е невъзможно. Това са засега двете крайности в живота на окултния ученик. Тия две крайности се явяват в живота и на обикновените ученици, и на окултните ученици. Окултният ученик, който не е готов, ако в него чувството за гордост не е възпитано, Черното братство непременно ще присади в него една малка присадка и ще му създаде най-лошото състояние. Ако у него липсва вяра в живота, тогава пък ще му присадят чувство за разрушение и у него ще се роди лъжата. И тъй,

човек като отслабне, в него се ражда лъжата.

И тъй, баща на лъжата – това е най-слабият, а баща на Истината е най-силният. Тогава ако сложите лъжата в живота си, тя навсякъде не може да ви помага. Тя е като леда – има временна устойчивост, но всичко това скоро изчезва. Учениците често си служат с лъжата, особено тези, които нищо не знаят. Те се преструват, че много знаят, а тези, които знаят, някой път се преструват, че нищо не знаят. Но и учителите хитруват. Често те вдигат тъкмо този ученик, който нищо не знае, но се преструва, че много знае. Учениците, като излъжат учителя си, радват се и казват: „Излъгахме го.“ Когато пък учителят хване някого от тези, *смелите* ученици, тогава той излиза с едно удоволствие, а ученикът е сърдит.

Сега и Живата Природа ни хваща тъй. Тя постоянно ни следи. В нея има отлична педагогика. Тя понякога ни оставя да я излъжем, но знаете ли какво става после? Ти отиваш при Бога, тя поставя пред тебе едно сито с големи дупки. Ти ще минеш през него, но когато стигнеш до Царството Божие, ще видиш едно друго сито – много ситно. Ти се връщаш назад, обаче Природата поставя пред тебе едно сито, два пъти по-ситно от предишното, и пита ученика: „Защо влезе тук, в този път?“ Най-хубавото е всяка една душа да се стреми към Бога с ония чувства, които са събудени в нея при даден момент. Тя никога не трябва да се приближава с чувствата на другите хора. Едно дете храни по-други чувства от един възрастен човек. Всичките хора от разните степени на развитие имат различни чувства. Не мислете, че ние, като се приближаваме към Бога, се ръководим от едно и също подбуждение. Не, разни реалности ни движат. Няма два момента, които да са еднакви. Тази опитност, която сега имате в живота си, следващия път няма да я имате. Тя сега образува само един род връзка, но следващия път ще образува друга връзка. И вие трябва да направите един избор. Той е следният. Ето на какво ще го уподобя и какво трябва да правите. Допуснете, че вие пътувате – имате да извървите известна местност. Мястото, което трябва да извървите, е пустиня. Вие сте в една страна с много плодове и разни продукти. Тези продукти трябва

да вземете със себе си, за да можете да минете пустинята. Значи вие трябва да вземете от изобилието на тази опитност при днешното ваше разбиране. При други условия ще учите друга опитност – в пустинята. Само в пустинята вие можете да научите, да придобиете добродетелите. Пустинята е място на чистота. Там, дето има растеж, има и нечистота, а пустинята, дето има само пясък – там всичко е чисто. Ученик, който минава през пустинята, трябва да научи какво нещо е добродетелта.

И тъй, щом се намерите без храна, вие ще кажете: „Животът ни е пуст.“ Аз ще ви попитам: ако бихте се намерили на Земята преди триста милиона години, мислите ли, че бихте намерили такива растения, каквито има сега? Тогава Земята имаше съвсем друга форма. Туй, което сега виждате по Земята, беше ли първоначално в самата Природа, или отпосле дойде? На Земята най-първо съществуваха кристалите, след тях – растенията; после се развиха малките животинки, големите животни и най-после се яви човекът. Кристалите слязоха от света на Мъдростта, растенията слязоха от света на Ангелите. След тях дойдоха синовете на Архангелите – животните, и най-после дойде човекът – по образ и подобие на Бога. Но за него нямаше условия да се развива и затова се направи сегашният човек, който е в една друга фаза. Човекът по образ и подобие Божие сега ще дойде. И човечеството, което сега се връща към Бога, ще подеме човешката еволюция. Тия души са сега на път и ние ще се срещнем с тях. Всичките религии ги очаква преобразуване на съзнанието. Сега всички вие се приближавате към света на Синовете Божии. Когато вие влезете в техния свят, във вас ще стане същото, каквото с животните. Когато човек е минал през света на животните, той е взел толкова животни, колкото му трябвало, а другите е оставил по горите. Туй, което сега се проповядва на хората: Любов, религия, възпитание и т.н. – то е все приготвление за това време. Като дойдат тия светли души, те ще се вселят във вас. И вие, и те заедно ще живеете. Те ще внесат във вас туй, новото, което всички очаквате. Ако някой ученик седи дълго време при някой знаменит учител,

нали той ще добие това изкуство, което и учителят му има? Това е същият закон.

Вие търсите щастието в живота. Но кой може да бъде щастлив? Само ученикът може да бъде щастлив. Щастието е качество само на ученика. И на Земята най-щастливи са учениците. Вкъщи децата са най-щастливи – те са учениците. Щом пораснат, няма го вече туй щастие. Ученикът, у когото се е вселил един от Божествените духове, забравя лошия живот и злото се заличава от него. То остава само като една привидност, а туй, което остава за вечни времена, това са Доброто и истинското знание. Ще каже някой: „Не трябва ли да си живея нашироко?“ Умрелият живее нашироко, но там, в смъртта, има такова разпъване, каквото човек не може да си представи. Само свършеният човек се отделя от смъртта, а ученикът, който не е научил този урок, докато се освободи от смъртта, ще види как се живее нашироко.

Вие не трябва да мислите, че щастието е в света. Може да минете и вън от ученичеството, но никакво щастие няма да намерите. Затуй в окултната наука от учениците се изисква един пълен и свършен живот, за да може да използват знанията и силите си.

Да бъде човек свършен – това е най-лесното нещо, защото ние сме създадени свършени, но не се развиваме правилно и оставаме недоразвити. Сега вие с всичките знания и дарби, които Бог е вложил във вас, започвате това-онова, но не го довършвате. После, като сте научили закона за присаждането, присаждате това-онова, но си служите с недоброкачествени присадки и после казвате: „Тъй ни е създала Природата.“ Не, Природата ни е създала свършени, но ние сме изменили своето естество.

Ученикът трябва да има едно правилно разбиране върху живота и законите на Живата Природа. Той трябва да има качества на добродетелите. Вие сега не правите грехове, отдавна сте грешили. Сега нямате възможност да грешите, а се изправяте. Аз ще ви кажа откъде идат греховете. Ти взимаш от сто души пари назаем. Дойде време да ги връщаш – нямаш пари, но никой не ти вярва, че нямаш пари. Дойде

първият заемодавец, казва ти: „Дай парите!“ Ти нямаш пари и почваш да лъжеш. После казваш: „Сгрешил съм.“ Не, това е миналото, което те лъже. Грехът излиза от момента, когато си направил всичките тия погрешки. Ти още тогава не си се спрял да изправиш погрешките си, както Божественият закон изисква, но прибягваш до лъжата. Едно магаре често носело на гърба си сол. Един път, като прегазвало една река, ударило се в един камък и клекнало във водата. Като станало, забелязало, че товарът му олекнал малко – част от солта се стопила. То си казало: „А, лесна работа било, ще зная за друг път как да си облекчавам товара.“ Слугите разказали за случилото се на господаря си. Друг път господарят натоварва магарето с вълна. То, като минавало и този път през реката, казало си: „Пак ще клекна.“ Та някой път лъжата като солта може да ни помогне, но някой път като вълната ще затрудни доста много положението ни.

Ученикът, щом влезе в Школата, трябва правилно да различава нещата – не по форма, а по дух, по смисъл. В съзнанието на ученика не трябва да има и помен от лъжа. Лъжата се отличава по следното качество. Да кажем, че ти имаш десет светилника. Щом кажеш каква да е лъжа, единият светилник ще изгасне. Ако кажеш две лъжи – два светилника ще изгаснат, три лъжи – три светилника ще изгаснат и т.н. Остава ти само един светилник и питаш: „Какво трябва да правя?“ Тръгни по обратния процес назад – изхвърли деветата лъжа и веднага светилникът ти ще се запали. Изхвърли осмата, седмата лъжа и т.н., докато всичките ти светилници пламнат. Тогава ще кажеш: „Аз говоря Истината.“ Откъде знаеш? „Всичките ми светилници светят. Целият свят може да ме обвинява, че лъжа, но аз зная, че говоря Истината, защото светилниците ми светят.“

У човека има десет първични способности, които са вложени в душата му за работа на Земята. От тия способности са произлезли още десет. И когато човек сгреши, всеки един грях временно неутрализира проявлението на тия способности. Ето какво показват съвременните наблюдения: ако вие във волевия или в разумния свят почнете да грешите,

волята ви в ангелския свят почва да се деформира и вашата брада губи красивата си форма. Ако грехът ви се увеличава, брадата ви поляга малко назад и става по-малка. Тогава устата излиза навън и тежестта от предната част на мозъка се пренася назад, за да се пази равновесие. Понеже между разумния свят и волята има съответствие, то и челото се изменя – горната част отива назад, а долната част се издува напред. Ако продължаваш да грешиш, носът ти се спитява и се сраства с челюстта. Ако вървиш по този път на греха, ще се образува една муцуна, ще ти израснат косми, които ще покрият цялото ти лице. Това вече е тъмният живот. Там се намират животните. Това е едно от най-ужасните положения. И които попадат в това положение, няма спасение за тях. Те има да чакат много, докато дойде една вълна да ги повдигне. И животните с това голямо пожертване постепенно се приготвят за този момент. Това, дето ги колят, е едно щастие за тях, но човекът от това се спъва.

Живата Природа, с която ние се занимаваме, е една несравнима, неподражаема за нас учителка. И тъй, ще помните, че само ученикът може да бъде щастлив. Щастието не е нещо, което трябва да придобивате с векове. Ти можеш да го придобиеш моментално и пак моментално можеш да го изгубиш.

Сега туй, което ви говоря – то се отнася до външната страна на живота. Искаш да си поправиш носа – ще трябва да поправиш погрешката си. Тъй както е създадена човешката ръка, тя има едно отлично устройство. Колкото човек е морално по-развит, толкова и палецът му слиза по-надолу. Китката представлява интелектуалната страна на човека. Тази част от китката до лакътя е чувствената страна, а от лакътя до рамото – материалната страна у човека. Колкото повече палецът слиза надолу, толкова човекът е по-духовен. Той слиза надолу, за да обхване материята, да я овладее. Като изправите трите си пръста след палеца, образува се една дъга, която показва степента на вашето развитие. Пръстите – това са известни величини, за измерването на които са правени ред математически изчисления. Показалецът е

една величина, от която изтичат разумните сили. В палеца е проявеният Бог. Големият пръст е родил първия пръст. Той е първият син. Следователно с явяването на този пръст у човека са се явили личните чувства. Тогава Провидението създало втория брат, за да изправи погрешката на брата си, понеже той е станал егоист. Този брат е най-скоро роден, затова е и най-висок. Ако искате да знаете, пръв е роден най-малкият пръст, но понеже бил много непослушен, баща му го изпъдил. Той напуснал баща си и отишъл да яде и да пие с жените. Той е секретар на боговете. След туй баща му ражда показалеца, после третия – Аполон, и последен ражда четвъртия пръст. Това са пръстите на дясната ръка. След туй се родили сестрите на лявата ръка. Тези неща, които ви говоря, са символи – вие ще мислите върху тях. Пръстите изразяват известни сили. Никога не дръжте големия пръст сам отворен. Това е лош признак. Ако искате, хванете палеца и показалеца си леко, нежно. Тъй ще можете да получите отговор на някой въпрос. Възбуден си, искаш да узнаеш дали нещо е право – хвани нежно средния си пръст и палеца! Най-чувствителното място след окото и устните – това е краят на пръстите. Средният пръст представлява ония водители, които се занимават с Божествената правда. Искаш ли знание – хвани безименния пръст и палеца и съсредоточи ума си. Природата по този начин ще ви научи на много неща. Това са начини за самовъзпитание – сами да си въздействате. Онези, които не са готови, ще кажат: „Аз с такива работи ли ще се занимавам?“ Някои, като не могат да разрешат някой въпрос, кършат си ръцете, стискат си главата като цедилка. Тия действия не са разумни. Хвани двата си пръста, съсредоточи ума си и въпросът ще се реши много лесно.

Ако искаш да бъдеш мъжествен, гледай горната част на ръката си, а ако искаш да разрешаваш нещо разумно, гледай вътрешната част на ръката си – тя е по-разработената част.

Първото важно нещо: ученикът трябва да разбира! Представете си, че вие сте одърпан, окъсан и гладен човек. Отивате при един богат човек и той казва на слугите си да ви

измият и облекат хубаво. Вие седите чист, облечен, но не ви питат гладен ли сте. Казват ви:

– Поогледай се в огледалото.

Вие се оглеждате.

– Е, как се чувствате?

– Отвън съм много добре, но отвътре...

Срам те е да кажеш, че си гладен. Заведат ви на представление и след това ви питат:

– Как намирате представлението?

– Много е хубаво, обаче не можах нищо да науча.

– Защо?

– Има нещо, което ми липсва.

Богаташът все още не пита за глада. Казва: „Я му дайте една хубава книга!“ После казва: „Заведете го в училището да се учи!“ Накрая пита: „Как сте сега?“ „Много хубаво е всичко – и театърът, и училището, но ми липсва нещо.“ Тези неща са важни, но в дадения момент трябваше най-първо този човек да се нахрани. Тъй и ние, всичко имаме, но едно нещо нямаме. Понеже богатият не е гладувал, чуди се какво ли липсва на този човек? Слугата казва: „Да го нахраним!“ Дават му да яде и след това го питат: „Как сте сега?“ „Всичко у вас е прекрасно, аз съм много доволен.“ Това са символи. Преведете ги и ще разберете мисълта. Това са начини на разсъждения.

Ученикът трябва да разбира! Той трябва да бъде още честен, добър, крайно интелигентен, великодушен и благороден. У човека има едно чувство на скритост и оттам се е зародила лъжата.

Ето кое е важно нещо за вас – не искайте да бъдете еднообразни! Еднообразието не носи нито интелигентност, нито доброта. То носи всякога слабост. Ако един човек почне да се проявява точно като тебе, ти ще изпиташ отвращение към него. Ти сега го харесваш, защото има нещо, което не е като твоето – различава се от тебе.

Кое е най-същественото нещо за ученика? На ученика му трябва разбиране. Какво означават буквите на думата *разбиране*? Буквата *Р* значи да обхванеш нещата. *А* показва, че

умът трябва да вземе участие; *З* – това е закон на физическото поле. Трябва да разбирате законите на физическия свят. *И* показва как се движат силите в Природата, показва ъглите, които образуват те, и техните отношения. *Н* – мястото, където противоречията може да се премахнат. Тия са елементите, необходими за разбирането.

Тайна молитва

ПРИЛОЖЕНИЯ

РЕЧНИК НА ОСТАРЕЛИ И ЧУЖДИ ДУМИ

Базиргянин (перс.) – търговец, търгаш.

Бандаж (фр.) – превръзка за поддържане на телесен орган в нормално състояние.

Всинца (рус.) – всички.

Гортан (рус.) – гърло.

Губерка (ост.) – игла.

Гюрултия (тур.) – шум, врява, глъч.

Джобур (ост.) – дървено ведро, в което се събира вино, изтичащо от винарските кораби, или в което се пресипват джибри.

Екзекутивно (лат.) – изпълнително.

Изпортвам (разг.) – развалям, провалям нещо.

Иширет (ар.) – знак, обикновено таен или условен.

Изпетвам (ост.) – смачквам, огъвам.

Камера обскура (лат.) – тъмна стаичка във физически кабинет; тъмна кутия на фотографски апарат.

Карагьозлък (тур.) – представление на комични сценки с кукли.

Карагьозчия (тур.) – актьор, който дава комични представления с кукли; (прен.) фокусник, хитрец.

Качулка (ост.) – украса, панделка, фльонга.

Костена жаба (ост.) – костенурка.

Курдисан (тур.) – нагласен, натъкмен, поставен; навит (за часовник).

Кусур (тур.) – недостатък.

Кюлче (от кюркче) (тур.) – дълго кожухче или друга дълга горна дреха, подплатена с кожи.

Кюляф (тур.) – вид островърха шапка.

Модус (лат.) – вид, начин, способ, леснина, норма.

Монстър (лат.) – чудовище, изрод, урод.

Накопление (рус.) – натрупване.

Осторожность (рус.) – внимание.

Палиативен (фр.) – който дава само временно облекчение или разрешение.

Пермутация (лат.) – разместване, смяна.

Пилулче (лат.) – лекарство на прах, приготвено от смеси във вид на топчица за лесно гълтане; хапче.

Посторонен (рус.) – чужд, външен, страничен.

Поревнал (рус.) – пожелал силно.

Предложение (рус.) – изречение.

Прификс (фр.) – определена цена.

Прокопсвам (тур.) – успявам; реализирам нещо; постигам нещо добро.

Слог (ост.) – сричка; израз, фраза, стил.

Соба (ост.) – стая за спане; (диал.) печка.

Спогаждат се (разг.) – разбират се, помиряват се.

Тапигъоз (разг.) – прост, глупав, тъп човек.

Трен (фр.) – влак.

Уд (ост.) – орган на тялото, член, крайник.

Фонограф (гр.) – първият апарат за записване и възпроизвеждане на звукове, изнамерен от Едисон; грамофон.

Хлоцна / хлюсна (ост.) – удрям плесница.

Хоскам / хоцкам (ост.) – умалително и иронично от ходя, ходкам.

Хъмбък (англ.) – шарлатания.

Шконто / сконто (ит.) – отбив от лихвата на полица, платена предварително.

Щерна (ост.) – цистерна за вода, резервоар; водоем.

„Homo hominis lupus est“ (лат.) – „Човек за човека е вълк.“

Qu'est-ce que? (фр.) – какво?

Азбучен показалец

- Абсолют, абсолютно 160, 362, 448, 523, 609
Адепт 160, 301, 358, 362, 605
Ангел, Ангелски йерархии 119, 153, 162, 163, 171, 180, 181, 182, 225, 229, 245, 246, 300, 330, 337, 338, 358, 362, 363, 395, 405, 430, 431, 432, 438, 443, 476, 477, 556, 617, 618, 626
Астрално 301, 422, 423, 550
Астрология, астрономия 409, 410, 412, 414, 537
Безгранично 53, 121, 614
Библейски личности и понятия 9, 10, 23, 30, 38, 48, 69, 71, 77, 83, 95, 115, 120, 121, 135, 148, 163, 180, 182, 265, 279, 281, 284, 292, 294, 299, 308, 310, 319, 325, 327, 342, 360, 363, 374, 382, 385, 413, 415, 420, 431, 436, 455, 488, 489, 508, 524, 549, 551, 552, 557, 568, 573, 586, 588, 590
Битие 71, 83, 84, 163, 337, 389, 390, 429, 436
Благодородство 53, 116, 124, 150, 210, 400, 401, 443, 455, 563, 576, 577, 598
Благословение 39, 324, 348, 366, 378, 425, 537, 552, 572, 576
Благост, благо, благодат 96, 142, 152, 177, 228, 248, 312, 342, 400, 551
Ближен 34, 161, 284
Богатство 164, 182, 259, 264, 293, 335, 365, 493, 511, 603
Бог, Божествено 9, 10, 13, 14, 15, 19, 20, 24, 26, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 36, 38, 40, 49, 54, 55, 56, 57, 58, 69, 73, 78, 83, 84, 87, 89, 90, 92, 104, 107, 114, 115, 120, 121, 122, 126, 129, 131, 132, 133, 134, 136, 142, 148, 151, 152, 154, 157, 159, 160, 162, 165, 171, 173, 177, 180, 182, 183, 184, 188, 190, 192, 193, 194, 196, 197, 201, 210, 211, 215, 216, 217, 218, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 237, 240, 243, 246, 247, 250, 253, 254, 256, 257, 258, 260, 261, 262, 263, 264, 266, 270, 272, 273, 276, 278, 280, 281, 283, 284, 285, 287, 292, 294, 297, 300, 301, 302, 305, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 318, 319, 320, 323, 324, 325, 326, 328, 330, 334, 336, 340, 341, 343, 344, 347, 349, 350, 356, 358, 359, 360, 362, 364, 366, 372, 373, 376, 378, 381, 382, 383, 385, 386, 389, 390, 392, 393, 394, 395, 397, 399, 402, 403, 404, 405, 411, 413, 415, 417, 418, 419, 423, 424, 425, 429, 430, 433, 436, 437, 438, 439, 440, 444, 448, 449, 460, 474, 476, 478, 485, 488, 490, 493, 494, 495, 496, 497, 502, 505, 507, 508, 510, 513, 521, 522, 523, 524, 526, 535, 540, 542, 544, 546, 547, 548, 551, 552, 556, 557, 559, 561, 563, 565, 566, 567, 569, 571, 572, 574, 575, 576, 577, 578, 581, 583, 586, 587, 590, 592, 593, 597, 601, 603, 605, 611, 612, 613, 615, 616, 617, 618, 623, 625, 626, 627, 628, 630
Братство, брат 41, 42, 57, 86, 113, 117, 118, 119, 121, 123, 195, 218, 239, 276, 281, 284, 304, 306, 308, 339, 342, 347, 355, 374, 376, 377, 381, 384, 424, 438, 452, 472, 496, 504, 509, 543, 544, 554, 555, 556, 588, 619, 630
Будност, пробуждане 116, 239, 241, 385, 393, 442, 461, 497, 584, 585, 600, 617
Букви 14, 155, 191, 197, 200, 213, 214, 405, 631
България, българи, български език 14, 16, 64, 89, 95, 99, 141, 143, 146, 148, 163, 171, 178, 188, 199, 214, 301, 341, 343, 366, 373, 379, 393, 397, 412, 414, 418, 420, 423, 424, 453, 538, 541, 544, 551, 554, 569, 572
Бяло Братство 27, 31, 43, 113, 123, 283, 304, 308, 310, 339, 341, 375, 384, 385, 386, 415, 424, 451, 454, 528, 543, 554, 555, 556, 558, 564, 566, 567, 571, 576, 581, 585, 586, 588, 602
Вдъхновение 40, 68, 72, 134, 170, 325, 349, 502, 522, 524
Великото 11, 55, 191, 305, 308, 311, 362, 524, 546, 605, 614
Вечност 362, 603
Вибрации, трептения 24, 26, 28, 30, 32, 33, 50, 56, 65, 72, 73, 81, 84, 86, 87, 88, 90, 91, 102, 104, 108, 118, 127, 128, 146, 148, 212, 214, 231, 358, 392, 475, 502, 508, 522, 539
Висше 52, 250, 260, 291, 433, 477, 537, 540, 549, 562, 570, 574

Внушение 232, 277, 513

Вода 13, 27, 35, 52, 66, 92, 101, 132, 142, 143, 144, 147, 152, 153, 160, 162, 169, 177, 204, 243, 292, 295, 340, 350, 356, 359, 379, 383, 396, 419, 429, 461, 462, 465, 477, 488, 519, 520, 527, 549, 562, 563, 599, 601, 617, 628

Война 293, 393, 605

Воля 11, 15, 17, 37, 77, 82, 83, 91, 99, 100, 115, 122, 126, 131, 133, 136, 154, 156, 175, 192, 194, 202, 203, 210, 217, 240, 242, 256, 258, 273, 311, 318, 319, 320, 321, 323, 325, 327, 328, 331, 333, 341, 347, 349, 353, 355, 371, 381, 384, 386, 391, 403, 404, 413, 415, 422, 432, 444, 447, 450, 451, 454, 474, 485, 492, 497, 512, 522, 523, 526, 542, 551, 552, 554, 564, 566, 572, 583, 585, 586, 592, 604, 613, 616

Време 151

Възвешено 149, 246, 261, 294, 311, 437, 438, 512, 575

Въздух 135, 158, 339

Възпитание 18, 59, 78, 85, 178, 280, 359, 432, 598, 626

Въображение 603

Вяра, вярност 161, 173, 227, 242, 243, 256, 273, 380, 395, 411, 412, 425, 455, 491, 530, 535, 547, 548, 554, 555, 571, 578, 589, 599, 624

Географски места, раси и народи 16, 21, 25, 31, 42, 43, 45, 61, 64, 66, 73, 74, 77, 79, 87, 89, 96, 97, 99, 101, 119, 126, 129, 139, 141, 143, 146, 148, 167, 169, 171, 172, 173, 174, 178, 184, 185, 188, 190, 191, 195, 199, 205, 211, 214, 219, 221, 225, 233, 235, 241, 248, 251, 267, 289, 293, 301, 315, 318, 320, 327, 331, 338, 341, 343, 351, 358, 363, 365, 366, 367, 368, 369, 373, 379, 387, 391, 393, 397, 407, 409, 412, 414, 415, 416, 418, 419, 420, 423, 424, 427, 445, 453, 457, 465, 467, 469, 481, 483, 484, 485, 488, 491, 499, 503, 517, 519, 526, 529, 533, 538, 539, 540, 544, 551, 554, 557, 559, 565, 569, 572, 573, 576, 578, 579, 585, 592, 595, 604, 607, 617, 628

Герой, героиство 357, 420, 605, 616

Дарба 151, 173

Движение 17, 19, 29, 30, 33, 36, 54, 76, 77, 90, 93, 133, 146, 154, 176, 192, 193, 194, 244, 271, 277, 280, 281, 283, 312, 334, 360, 392, 447,

448, 469, 471, 488, 514, 515, 530, 576, 581, 582, 587, 590, 592, 593, 599, 609, 614, 617

Действие 33, 82, 99, 113, 122, 126, 131, 148, 193, 194, 200, 229, 274, 298, 327, 330, 336, 360, 382, 393, 451, 462, 469, 506, 512, 544, 572

Дишане 200, 273, 451, 454, 461

Добро 19, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 38, 39, 47, 84, 106, 114, 123, 172, 176, 179, 191, 197, 200, 214, 227, 233, 254, 279, 302, 305, 325, 342, 343, 349, 353, 357, 359, 375, 377, 381, 397, 401, 402, 409, 420, 422, 435, 438, 441, 442, 452, 474, 476, 485, 490, 492, 506, 511, 512, 519, 524, 525, 526, 530, 535, 549, 561, 562, 568, 573, 575, 576, 577, 584, 587, 588, 599, 600, 604, 615, 617, 627, 631

Дух, духовност 33, 63, 67, 69, 72, 84, 88, 133, 134, 144, 147, 148, 173, 179, 182, 198, 211, 212, 228, 229, 239, 244, 260, 261, 280, 284, 294, 301, 305, 311, 321, 360, 376, 392, 401, 431, 435, 436, 437, 439, 452, 484, 490, 494, 495, 524, 536, 537, 544, 548, 552, 561, 567, 570, 585, 601, 610, 614, 627, 629

Душа 9, 11, 13, 34, 49, 55, 64, 70, 71, 73, 75, 83, 88, 117, 119, 136, 142, 148, 159, 161, 177, 190, 191, 198, 199, 211, 214, 219, 223, 226, 228, 233, 234, 237, 245, 246, 253, 264, 269, 271, 272, 273, 277, 282, 284, 302, 305, 306, 308, 309, 310, 321, 323, 329, 334, 340, 341, 349, 358, 365, 366, 381, 403, 405, 409, 429, 437, 438, 439, 442, 471, 488, 493, 521, 522, 524, 536, 537, 542, 543, 544, 561, 576, 577, 582, 587, 600, 603, 611, 612, 615, 624, 625, 628

Дълг, задължение 493, 508

Еволюция 26, 28, 29, 36, 160, 181, 225, 270, 330, 337, 339, 377, 537, 626

Единство 264, 544, 587

Език, граматика 51, 63, 81, 93, 95, 108, 120, 141, 143, 147, 149, 153, 164, 178, 196, 208, 213, 225, 272, 329, 339, 363, 374, 375, 390, 418, 429, 510, 557

Електричество 10, 52, 91, 97, 99, 100, 101, 102, 103, 107, 108, 241, 371, 442, 527, 573, 583

Енергия 52, 55, 67, 91, 94, 106, 143, 149, 156, 175, 183, 200, 209, 226, 239, 241, 244, 254, 255, 257, 258, 277, 278, 302, 319, 327, 330, 355, 358, 360, 363, 364, 365, 366, 371, 372,

- 378, 381, 382, 384, 414, 419, 421, 430, 448, 452, 454, 475, 478, 484, 495, 496, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 512, 521, 541, 544, 550, 574, 598, 601, 603
- Желание 9, 10, 13, 14, 17, 19, 40, 52, 53, 68, 71, 83, 84, 89, 104, 119, 123, 141, 152, 172, 188, 218, 223, 227, 244, 246, 247, 248, 256, 258, 276, 278, 279, 282, 297, 305, 318, 338, 354, 357, 381, 389, 391, 401, 422, 423, 431, 442, 449, 453, 455, 478, 492, 495, 505, 512, 521, 524, 526, 527, 540, 545, 547, 550, 554, 555, 570, 572, 584, 587, 610, 611, 613, 624
- Жена 28, 34, 54, 55, 59, 75, 84, 100, 103, 107, 115, 118, 120, 158, 195, 216, 260, 272, 309, 324, 343, 363, 382, 392, 422, 434, 437, 439, 490, 508, 526, 557, 576, 624
- Женитба 309, 470
- Жертва 31, 155, 321, 326, 358, 361, 506, 543
- Живот 10, 11, 12, 14, 20, 26, 27, 28, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 42, 48, 53, 54, 64, 65, 68, 72, 82, 83, 85, 95, 99, 103, 104, 106, 108, 109, 113, 115, 116, 118, 119, 122, 126, 136, 150, 155, 158, 159, 161, 163, 169, 170, 171, 174, 177, 179, 180, 182, 184, 188, 189, 194, 195, 198, 199, 201, 210, 211, 223, 224, 227, 228, 239, 243, 250, 253, 254, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 269, 271, 275, 277, 278, 279, 281, 282, 283, 284, 291, 292, 293, 295, 296, 297, 300, 303, 304, 307, 308, 309, 320, 322, 329, 333, 334, 335, 338, 341, 343, 344, 345, 349, 350, 354, 356, 358, 360, 361, 363, 364, 378, 390, 394, 395, 397, 399, 400, 401, 402, 404, 411, 412, 415, 417, 422, 430, 431, 433, 434, 437, 438, 439, 442, 444, 447, 452, 453, 454, 462, 465, 469, 471, 472, 475, 485, 492, 495, 496, 507, 509, 510, 511, 519, 521, 525, 529, 536, 537, 539, 541, 545, 547, 550, 551, 555, 556, 557, 562, 563, 565, 567, 570, 571, 573, 574, 578, 581, 584, 586, 587, 590, 591, 604, 609, 610, 611, 612, 613, 616, 617, 619, 623, 624, 625, 627, 629
- Животни 258, 329
- Заповед 43, 557, 576
- Звук 109, 153, 155, 213
- Здраве 41, 42, 47, 49, 56, 88, 92, 93, 103, 122, 135, 150, 158, 178, 179, 195, 201, 204, 212, 213, 232, 235, 237, 242, 243, 256, 279, 310, 319, 322, 347, 377, 378, 379, 397, 409, 417, 441, 447, 455, 457, 459, 462, 464, 493, 513, 527, 539, 549, 565, 570, 571, 585, 586, 624
- Земя 54, 156, 182, 225, 375, 380, 412, 416, 460, 511, 582, 587, 588, 603, 614
- Зло, лошо 12, 18, 19, 25, 27, 28, 30, 32, 35, 36, 38, 54, 66, 146, 148, 155, 157, 224, 300, 302, 339, 359, 363, 376, 381, 393, 430, 435, 449, 491, 521, 527, 529, 562, 619, 630
- Знание 10, 12, 14, 15, 18, 23, 25, 33, 52, 53, 157, 194, 204, 210, 224, 258, 263, 265, 292, 297, 301, 303, 308, 339, 342, 343, 372, 399, 416, 417, 451, 471, 506, 540, 547, 573, 627, 630
- Идеал 96, 119, 164, 202, 258, 285, 334, 336, 345, 349, 359, 413, 509
- Идея 12, 53, 73, 81, 95, 122, 142, 144, 149, 154, 184, 189, 192, 193, 208, 214, 225, 228, 247, 249, 285, 320, 326, 335, 338, 373, 391, 394, 396, 398, 399, 405, 418, 419, 424, 429, 432, 433, 434, 473, 488, 502, 520, 527, 543, 558, 565, 568, 573, 574, 578, 582, 609, 618
- Изкуство 18, 64, 68, 136, 145, 150, 153, 171, 175, 189, 192, 199, 201, 218, 227, 228, 233, 245, 246, 247, 250, 259, 264, 282, 312, 322, 329, 333, 356, 364, 395, 401, 423, 433, 477, 501, 523, 530, 550, 562, 568, 598, 603, 627
- Изпитание 40, 115, 202, 295, 300, 301, 308, 320, 340, 346, 396, 414, 415, 417, 420, 454, 489, 511, 535, 553, 605
- Име 9, 182, 196, 444, 555, 569, 586, 618
- Интелигентност 53, 115, 122, 229, 245, 259, 299, 575, 576, 577, 603, 631
- Искреност 308
- Истина 9, 13, 19, 31, 32, 39, 41, 55, 56, 72, 113, 114, 115, 116, 117, 119, 120, 121, 124, 148, 151, 161, 164, 165, 179, 184, 193, 202, 216, 218, 225, 255, 256, 258, 262, 283, 299, 305, 308, 309, 326, 328, 334, 336, 341, 343, 360, 362, 376, 381, 383, 384, 401, 430, 438, 464, 470, 473, 477, 478, 496, 507, 508, 511, 522, 538, 552, 555, 556, 575, 581, 599, 617, 625, 628
- История 38, 262, 539, 573
- Карма 150, 216, 309, 318, 455, 493, 563, 570, 572, 602
- Контрол 297, 355, 601
- Концентрация, съсредоточаване 212, 247
- Космос, Вселена 47, 54, 78, 94, 162, 437, 438, 614

- Красота 34, 84, 108, 127, 144, 149, 153, 170, 181, 193, 194, 201, 265, 284, 322, 330, 501, 538, 588, 592, 623
- Култура 23, 115, 174, 180, 294, 322, 341, 354, 355, 409, 410, 412, 432, 433, 471, 497, 504, 573
- Литература, поезия 69, 82, 141, 143, 149, 154, 193, 195, 223, 243, 250, 270, 279, 403, 409, 412, 423, 434, 435, 503, 568, 571
- Личности 243
- Любов 9, 10, 13, 14, 16, 20, 30, 32, 33, 34, 37, 38, 40, 42, 47, 48, 53, 55, 56, 72, 95, 104, 105, 117, 119, 121, 122, 126, 131, 132, 136, 148, 155, 159, 160, 165, 174, 179, 180, 182, 183, 184, 189, 190, 192, 193, 201, 203, 209, 210, 211, 215, 216, 224, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 237, 243, 245, 247, 248, 253, 255, 261, 263, 264, 266, 280, 283, 284, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 312, 321, 326, 328, 330, 341, 343, 351, 353, 360, 361, 365, 367, 377, 384, 386, 389, 392, 394, 395, 396, 401, 405, 410, 416, 418, 422, 430, 433, 434, 438, 453, 464, 478, 489, 494, 495, 503, 504, 505, 508, 513, 522, 523, 525, 542, 552, 556, 568, 569, 572, 574, 575, 581, 599, 603, 605, 615, 626
- Магнетизъм 43, 357, 465, 550
- Математика 477, 538, 539, 613
- Материя 18, 26, 72, 91, 136, 293, 294, 297, 375, 410, 413, 431, 438, 471, 484, 490, 536, 541, 603
- Мекота 149, 152, 176, 190, 218, 226, 243, 246, 248, 249, 277, 298, 362, 544, 584
- Милост, милосърдие 243, 361, 365, 395, 418, 422, 501, 506, 523
- Минерали 15, 35, 122, 145, 293, 303, 321, 328, 334, 367, 402, 413, 418, 437, 438, 485, 541, 569, 628
- Мир 35, 119, 195, 211, 228, 229, 245, 311, 449, 477, 493, 604
- Мисъл 11, 12, 13, 16, 17, 19, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 47, 49, 51, 52, 53, 54, 57, 66, 67, 68, 75, 77, 82, 84, 87, 89, 95, 99, 103, 104, 108, 109, 115, 116, 117, 120, 122, 126, 133, 148, 151, 153, 159, 163, 164, 170, 172, 175, 182, 188, 190, 192, 194, 197, 201, 203, 208, 210, 212, 215, 217, 223, 224, 226, 227, 228, 231, 237, 239, 243, 244, 249, 260, 262, 264, 265, 266, 279, 281, 282, 284, 286, 291, 292, 294, 295, 296, 297, 299, 302, 305, 307, 308, 319, 323, 324, 327, 328, 333, 337, 338, 339, 340, 344, 345, 346, 347, 349, 350, 355, 358, 359, 361, 362, 364, 365, 366, 367, 372, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 383, 387, 389, 390, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 404, 405, 409, 415, 418, 422, 424, 429, 431, 432, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 442, 447, 448, 449, 452, 453, 454, 455, 461, 464, 469, 470, 472, 473, 474, 475, 478, 484, 485, 487, 490, 492, 495, 497, 504, 505, 506, 513, 521, 526, 527, 528, 530, 535, 538, 540, 541, 543, 545, 551, 558, 562, 563, 566, 568, 570, 571, 575, 581, 582, 585, 587, 590, 598, 603, 605, 613, 617, 618, 626, 627, 630
- Младост, подмладяване 84, 125, 239, 298, 356, 437, 477
- Молитва 136, 171, 190, 401, 451, 472, 604
- Морал 25, 116, 125, 157, 161, 179, 261, 278, 293, 298, 300, 305, 361, 379, 380, 381, 507, 508, 510, 583, 590, 611
- Музика 16, 45, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 57, 58, 59, 61, 63, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 77, 79, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 94, 96, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 118, 120, 122, 125, 126, 127, 129, 131, 133, 134, 135, 137, 139, 141, 142, 143, 144, 147, 148, 152, 153, 159, 160, 167, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 183, 184, 187, 189, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 198, 199, 201, 212, 213, 218, 223, 228, 230, 232, 233, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 250, 270, 275, 295, 300, 322, 334, 340, 348, 378, 386, 389, 395, 401, 409, 414, 418, 429, 430, 431, 432, 433, 459, 477, 506, 519, 520, 522, 526, 561
- Мъдрост 10, 13, 14, 15, 32, 33, 119, 155, 165, 179, 203, 231, 255, 273, 283, 299, 300, 302, 305, 307, 308, 309, 310, 321, 326, 328, 341, 343, 373, 384, 478, 485, 495, 556, 572, 599, 609, 614, 626
- Мъж 34, 35, 36, 55, 75, 108, 120, 134, 146, 216, 260, 301, 324, 382, 390, 391, 439, 520, 548
- Наблюдение 589
- Навик 19, 359, 393, 475, 491, 512, 527, 529
- Надежда 422, 513

- Настроение 59, 64, 66, 68, 71, 91, 100, 108, 117, 148, 152, 153, 169, 179, 192, 196, 200, 210, 245, 299, 347, 521, 522, 524, 526, 604, 612, 617
- Наука 15, 18, 19, 52, 53, 72, 73, 90, 92, 94, 105, 136, 163, 192, 198, 203, 213, 231, 238, 244, 255, 260, 272, 276, 280, 282, 291, 293, 302, 303, 327, 334, 336, 338, 343, 344, 347, 354, 355, 358, 362, 364, 372, 373, 375, 378, 380, 401, 402, 409, 412, 413, 419, 430, 436, 437, 439, 441, 442, 470, 472, 474, 477, 493, 497, 525, 526, 538, 539, 543, 557, 561, 566, 577, 582, 589, 601, 604, 627
- Небе 23, 25, 37, 48, 145, 149, 170, 180, 201, 238, 239, 245, 246, 257, 259, 261, 273, 415, 443, 449, 537, 542, 574, 588, 610, 615
- Невидим свят, невидимо 23, 35, 40, 53, 119, 162, 181, 183, 192, 225, 240, 261, 272, 281, 291, 295, 303, 324, 345, 373, 399, 400, 403, 414, 443, 453, 461, 462, 477, 486, 490, 528, 536, 544, 551, 602
- Нежност 48, 149, 311, 630
- Непроявено 455
- Новото 14, 35, 42, 43, 48, 52, 54, 57, 65, 76, 82, 84, 96, 117, 125, 160, 189, 211, 213, 217, 233, 243, 254, 255, 259, 260, 294, 297, 301, 308, 318, 354, 358, 360, 366, 378, 389, 393, 394, 396, 400, 417, 431, 454, 472, 474, 478, 493, 513, 541, 555, 567, 572, 575, 578, 609, 614
- Обект, обективност 136, 320, 612
- Обич 54, 95, 432, 536
- Облекло, дреха 12, 32, 207, 325, 410, 438, 575
- Общество 17, 34, 53, 157
- Огън 89, 151, 152, 343, 353, 402, 442, 564
- Окултизъм 15, 18, 19, 27, 28, 36, 48, 50, 51, 52, 53, 58, 63, 65, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 90, 93, 95, 96, 100, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 113, 118, 119, 120, 121, 123, 125, 126, 127, 131, 134, 135, 136, 141, 142, 143, 144, 145, 147, 152, 153, 157, 160, 167, 169, 170, 175, 177, 181, 183, 184, 189, 190, 191, 192, 195, 197, 198, 201, 213, 214, 217, 228, 231, 232, 233, 238, 244, 246, 247, 248, 258, 261, 272, 275, 280, 282, 283, 291, 292, 295, 300, 302, 305, 306, 311, 312, 317, 325, 326, 327, 328, 333, 334, 338, 339, 341, 343, 347, 350, 354, 356, 358, 364, 367, 373, 392, 395, 398, 402, 410, 415, 430, 436, 437, 439, 441, 450, 470, 472, 477, 481, 483, 485, 489, 492, 493, 494, 497, 504, 508, 510, 526, 539, 543, 552, 554, 569, 577, 584, 585, 589, 599, 600, 602, 624, 627
- Отговорност 298, 552
- Относителност 380
- Памет 12, 13, 70, 183, 243, 430
- Пари 34, 39, 73, 75, 87, 117, 123, 145, 148, 158, 164, 175, 199, 215, 230, 231, 271, 274, 278, 324, 326, 345, 382, 417, 418, 450, 490, 494, 504, 505, 507, 509, 511, 548, 565, 569, 572, 586, 613, 627
- Педагогика 443, 512, 625
- Плът 182, 294, 511, 540
- Победа 305
- Повдигане 246, 311, 422
- Подтик 9, 10, 52, 58, 69, 70, 71, 89, 149, 151, 160, 201, 218, 223, 224, 276, 277, 308, 311, 341, 348, 358, 392, 423, 431, 433, 495, 506
- Положително 23, 24, 33, 41, 49, 99, 100, 102, 105, 114, 122, 164, 203, 210, 241, 286, 298, 310, 365, 378, 379, 383, 386, 399, 440, 442, 477, 535, 544, 547, 573, 585, 587
- Помощ 41, 53, 72, 120, 229, 276, 318, 347, 358, 418, 462, 463, 544, 572, 585
- Поправяне, изправяне 300, 487, 513, 567, 590
- Посвещение 11, 416, 473, 541
- Послушание 11, 325, 566
- Посока 9, 15, 17, 18, 19, 27, 29, 30, 33, 35, 38, 39, 41, 51, 56, 66, 83, 90, 92, 93, 99, 100, 101, 103, 113, 115, 117, 121, 124, 132, 144, 149, 154, 158, 159, 160, 169, 172, 176, 177, 181, 193, 194, 209, 212, 217, 218, 223, 229, 237, 239, 241, 242, 244, 253, 257, 265, 266, 269, 270, 281, 283, 284, 286, 287, 293, 299, 300, 301, 303, 304, 308, 313, 318, 319, 320, 322, 324, 325, 326, 338, 339, 346, 347, 348, 354, 358, 361, 367, 368, 375, 378, 384, 385, 392, 401, 404, 405, 414, 421, 424, 431, 433, 435, 436, 440, 441, 447, 456, 459, 460, 462, 463, 469, 470, 473, 475, 476, 478, 483, 484, 488, 491, 495, 502, 513, 514, 515, 523, 527, 528, 530, 531, 540, 542, 543, 544, 546, 554, 565, 566, 574, 578, 581, 582, 583, 587, 593, 597, 599, 600, 602, 603, 609, 611, 614, 615, 625, 628, 629
- Постижение, постигане 129, 131, 137, 357, 550

- Постоянство 18, 28, 33, 51, 53, 66, 87, 100, 117, 136, 152, 159, 162, 171, 224, 226, 228, 254, 257, 261, 279, 298, 299, 304, 335, 344, 372, 402, 435, 439, 453, 461, 470, 476, 477, 519, 527, 530, 551, 589, 591, 600, 601, 624, 625
- Постъпка 38, 510, 583
- Почивка 33, 78, 178, 179, 218, 455, 589
- Правда, справедливост 25, 26, 29, 92, 104, 105, 122, 147, 196, 210, 211, 227, 250, 270, 273, 279, 281, 283, 292, 302, 303, 308, 337, 343, 349, 364, 365, 366, 375, 380, 383, 395, 402, 436, 439, 441, 443, 461, 487, 489, 535, 538, 549, 551, 552, 561, 566, 581, 597, 599, 619, 630
- Прана 338, 356
- Предпазливост, предпазване 398
- Преживяване, изживяване 228, 386, 501
- Прераждане 304, 317, 319, 333, 353, 354
- Приложение 45, 47, 69, 167, 169, 359, 412, 443, 444, 519, 577, 584, 603, 615
- Принцип 47, 124, 137, 155, 160, 161, 179, 184, 264, 344, 377, 390, 443, 505, 510, 571
- Природа 24, 38, 78, 170, 176, 190, 207, 253, 271, 303, 312, 443, 444, 449, 464, 491, 496, 585, 623, 625, 626, 627, 629
- Причина 24, 47, 56, 63, 70, 84, 96, 106, 154, 207, 208, 279, 297, 323, 429, 432, 433, 440, 529, 561, 603, 619
- Приятел, приятелство 38, 39, 82, 91, 121, 144, 158, 162, 255, 261, 311, 324, 335, 339, 345, 361, 376, 392, 396, 410, 422, 439, 462, 464, 485, 511, 523, 527, 538, 584, 585, 592
- Провидение 55, 334, 340, 373, 382, 592, 630
- Простота 121, 333
- Пространство 27, 151, 154, 157, 162, 294, 299, 374, 413, 414, 424, 431, 439, 488
- Проява, проявеното 126, 209, 321, 341, 363
- Психика, психология 265, 320, 327, 378, 452
- Пълнота 82, 577
- Първично, първо 11, 12, 13, 14, 16, 18, 30, 34, 37, 40, 41, 52, 56, 64, 70, 74, 78, 81, 86, 101, 109, 115, 123, 127, 134, 147, 150, 152, 154, 163, 172, 174, 178, 183, 190, 196, 202, 212, 218, 226, 227, 228, 244, 249, 260, 265, 281, 284, 295, 307, 309, 318, 319, 321, 346, 348, 354, 355, 357, 358, 361, 362, 371, 378, 394, 398, 399, 403, 414, 416, 418, 421, 431, 432, 433, 436, 438, 442, 462, 464, 472, 477, 489, 493, 505, 512, 515, 521, 522, 526, 530, 538, 541, 571, 577, 582, 598, 599, 626, 631
- Работа 38, 50, 52, 53, 87, 91, 108, 116, 120, 123, 124, 133, 136, 150, 151, 153, 157, 158, 159, 160, 169, 173, 177, 181, 187, 195, 198, 201, 214, 215, 217, 226, 253, 256, 266, 273, 283, 285, 286, 294, 295, 303, 304, 306, 311, 324, 325, 328, 337, 346, 365, 375, 396, 397, 416, 417, 418, 420, 429, 431, 441, 452, 465, 471, 473, 475, 478, 485, 491, 494, 495, 497, 506, 507, 508, 512, 519, 526, 538, 555, 556, 562, 566, 567, 571, 576, 589, 598, 613, 615, 616, 617, 628
- Равновесие 65, 78, 156, 243, 285, 296, 629
- Радост 63, 82, 85, 95, 104, 108, 117, 136, 142, 155, 158, 169, 171, 173, 174, 177, 201, 211, 228, 229, 245, 249, 254, 255, 275, 348, 451, 487, 510, 588, 610, 616, 624
- Раждање 182, 317, 333, 353, 537, 584, 611
- Развитие 10, 11, 28, 30, 56, 70, 162, 176, 194, 209, 223, 260, 280, 281, 330, 339, 354, 362, 365, 375, 394, 435, 436, 444, 451, 484, 535, 542, 625, 629
- Разумност 32, 49, 54, 72, 92, 95, 107, 113, 114, 122, 146, 175, 240, 245, 258, 275, 281, 337, 360, 362, 419, 422, 452, 455, 461, 492, 506, 511, 527, 543, 589, 630
- Растеж 47, 251, 253, 254, 257, 258, 279, 280, 282, 283, 302, 392, 502, 626
- Растения 11, 12, 15, 25, 30, 38, 49, 55, 67, 87, 96, 116, 123, 154, 164, 170, 173, 176, 181, 182, 213, 224, 241, 253, 254, 257, 258, 283, 284, 302, 311, 335, 359, 366, 380, 381, 393, 411, 424, 435, 436, 492, 503, 571, 573, 578, 591, 618, 619, 626
- Реалност 13, 95, 146, 159, 284
- Ред, порядък 19, 40, 49, 50, 51, 78, 83, 94, 95, 105, 107, 126, 141, 157, 179, 187, 188, 197, 202, 217, 223, 237, 260, 264, 274, 286, 291, 292, 296, 297, 300, 303, 324, 334, 335, 348, 350, 353, 358, 363, 364, 372, 373, 411, 419, 420, 432, 433, 434, 436, 438, 439, 451, 453, 471, 473, 474, 486, 487, 490, 491, 496, 499, 501, 502, 504, 506, 546, 552, 571, 572, 587, 590, 600, 601, 604, 629
- Религия 17, 31, 34, 38, 49, 52, 114, 116, 117, 141, 148, 215, 224, 272, 298, 306, 330, 336,

- 337, 354, 372, 375, 377, 416, 425, 433, 435, 438, 503, 509, 540, 556, 575, 604
- Самоопределение 433
- Светлина 10, 15, 33, 35, 36, 38, 42, 47, 48, 49, 55, 66, 71, 82, 85, 86, 95, 105, 117, 119, 122, 132, 141, 142, 143, 144, 146, 154, 177, 183, 198, 202, 207, 223, 224, 226, 230, 243, 244, 246, 253, 257, 264, 266, 273, 276, 284, 285, 286, 291, 297, 298, 299, 302, 303, 308, 309, 313, 323, 326, 338, 342, 344, 347, 348, 358, 362, 371, 374, 376, 385, 390, 394, 400, 402, 405, 409, 421, 429, 437, 438, 440, 460, 462, 473, 475, 483, 493, 501, 519, 552, 553, 571, 575, 581, 584, 626
- Свещено 31, 69, 89, 106, 190, 233, 272, 276, 435, 443, 555, 605
- Свобода, освобождаване 15, 76, 82, 87, 117, 127, 132, 150, 172, 177, 184, 208, 209, 217, 231, 233, 280, 287, 308, 327, 328, 338, 368, 421, 441, 455, 488, 507, 509, 511, 543, 544, 554, 564, 574, 589, 593, 603, 611, 618
- Святост 38, 47, 49, 133, 298, 306, 330, 377, 575
- Свят, светове 11, 15, 18, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40, 47, 49, 51, 54, 58, 68, 70, 71, 76, 77, 83, 84, 87, 89, 92, 95, 106, 114, 119, 120, 122, 133, 134, 136, 141, 145, 148, 154, 156, 158, 159, 160, 161, 162, 165, 169, 171, 174, 175, 179, 181, 187, 192, 194, 197, 198, 201, 208, 212, 214, 216, 225, 226, 228, 230, 238, 239, 244, 245, 246, 254, 257, 258, 260, 262, 264, 265, 270, 272, 273, 279, 281, 282, 283, 291, 293, 294, 295, 297, 300, 301, 302, 305, 306, 307, 308, 310, 323, 325, 328, 334, 335, 336, 340, 342, 343, 344, 348, 349, 350, 359, 373, 375, 379, 380, 382, 383, 384, 389, 392, 396, 397, 399, 401, 411, 413, 416, 419, 424, 429, 430, 432, 433, 435, 438, 439, 440, 441, 443, 448, 451, 452, 453, 455, 462, 470, 473, 475, 476, 485, 486, 487, 492, 494, 495, 497, 502, 504, 505, 507, 513, 521, 524, 530, 535, 536, 540, 543, 544, 546, 547, 551, 552, 553, 554, 555, 562, 563, 567, 570, 571, 572, 574, 575, 576, 578, 581, 583, 591, 592, 600, 601, 605, 609, 617, 623, 626, 627, 628, 632
- Семейство 10, 14, 16, 29, 34, 35, 36, 38, 40, 47, 49, 53, 57, 82, 86, 88, 90, 103, 104, 116, 117, 119, 121, 123, 135, 153, 171, 174, 182, 184, 195, 216, 217, 218, 239, 255, 256, 260, 261, 272, 276, 281, 284, 285, 291, 293, 301, 306, 320, 321, 325, 330, 340, 343, 347, 355, 361, 374, 380, 381, 393, 398, 403, 410, 418, 434, 436, 442, 452, 463, 471, 472, 476, 489, 490, 496, 504, 508, 509, 511, 519, 525, 535, 539, 544, 554, 567, 573, 587, 590, 592, 598, 611, 615, 618, 619, 625, 630
- Сетива 63, 170, 231, 489
- Сила, сили 9, 10, 21, 23, 24, 25, 29, 32, 33, 41, 47, 50, 51, 52, 57, 63, 64, 65, 70, 71, 72, 76, 81, 85, 86, 90, 92, 93, 95, 100, 107, 115, 127, 134, 142, 143, 144, 147, 149, 152, 153, 158, 162, 170, 177, 178, 180, 184, 190, 196, 200, 201, 208, 211, 212, 213, 223, 231, 232, 243, 248, 265, 269, 286, 298, 301, 303, 309, 320, 327, 339, 343, 344, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 361, 363, 365, 377, 379, 384, 396, 401, 402, 411, 413, 414, 418, 420, 424, 425, 431, 433, 438, 440, 442, 447, 450, 451, 452, 455, 461, 462, 474, 481, 483, 486, 489, 492, 494, 495, 497, 502, 506, 513, 520, 521, 536, 540, 545, 549, 551, 553, 567, 576, 579, 581, 583, 584, 585, 586, 591, 610, 613, 627, 630, 632
- Слава 28, 119, 145, 281, 574, 624
- Слово 31, 48, 56, 64, 72, 81, 82, 85, 86, 95, 105, 113, 125, 126, 133, 135, 143, 147, 150, 152, 154, 164, 175, 184, 188, 194, 196, 202, 218, 227, 238, 244, 248, 250, 259, 261, 263, 281, 293, 296, 308, 319, 326, 328, 342, 390, 392, 393, 394, 405, 423, 429, 435, 438, 440, 449, 450, 456, 471, 483, 485, 489, 497, 509, 556, 567, 576, 612, 615, 631
- Служене 155, 202, 213, 216, 271, 277, 284, 400, 417, 506, 556, 615, 618
- Слънце 35, 54, 56, 82, 85, 86, 95, 96, 105, 107, 108, 126, 135, 142, 143, 144, 147, 158, 159, 176, 177, 181, 184, 188, 189, 190, 198, 202, 207, 210, 242, 246, 257, 265, 266, 270, 285, 286, 287, 302, 309, 312, 313, 338, 342, 348, 366, 368, 371, 380, 384, 385, 409, 410, 413, 414, 437, 438, 440, 441, 456, 465, 469, 476, 479, 483, 502, 507, 524, 537, 562, 574, 582, 589, 601
- Смелост, безстрашие, кураж 39, 43, 202, 218, 295, 302, 365, 415, 418

- Смирение 56, 116, 120, 226, 229, 307, 381, 399, 496, 540, 577, 614
- Смисъл 14, 29, 41, 63, 83, 86, 96, 118, 126, 131, 136, 143, 147, 149, 151, 157, 161, 169, 194, 199, 213, 214, 219, 238, 245, 253, 258, 259, 261, 284, 296, 317, 333, 335, 341, 353, 360, 372, 377, 396, 399, 404, 413, 427, 429, 430, 435, 438, 447, 469, 471, 475, 508, 512, 519, 538, 552, 555, 567, 604, 611, 614, 618, 628
- Смърт, умирање 30, 32, 33, 34, 35, 64, 71, 136, 209, 239, 259, 262, 291, 304, 308, 341, 430, 435, 489, 511, 564, 592, 627
- Спасение 36, 307, 358, 543, 614, 629
- Спокойствие 29, 70, 76, 146, 183, 208, 238, 239, 248, 276, 296, 309, 321, 341, 364, 404, 405, 448, 449, 455, 460, 490, 492, 515, 522, 550, 553, 565, 600, 605
- Способност 192, 244, 274, 302, 306, 340, 348, 353
- Сравнение 176, 336, 409, 418, 424
- Стремеж 37, 89, 224, 242, 247, 253, 273, 277, 294, 341, 347, 358, 360, 384, 401, 423, 437, 567, 612, 613, 617, 624
- Строгост 41, 95, 148, 276, 303, 347, 358, 383, 486, 492
- Субект, субективност 610
- Съвест 39
- Съвършенство 143, 157, 182, 192, 193, 209, 216, 234, 330, 337, 432, 437, 455, 505, 561, 575, 627
- Съдба 55, 275, 304, 334, 340, 373, 382, 411, 552, 592, 630
- Съдържание 14, 51, 126, 134, 153, 218, 429, 435, 439, 556, 623
- Създаване 291, 294
- Съзерцание 152, 603, 604
- Съзнание, съзнателност 9, 41, 47, 73, 94, 116, 122, 128, 154, 159, 162, 163, 164, 170, 181, 208, 209, 223, 237, 238, 239, 240, 241, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 265, 269, 271, 272, 276, 280, 282, 285, 286, 287, 289, 291, 297, 298, 299, 303, 305, 310, 311, 313, 318, 319, 321, 328, 329, 330, 339, 340, 341, 343, 349, 372, 400, 423, 437, 456, 461, 469, 485, 489, 493, 510, 524, 536, 546, 552, 553, 583, 585, 587, 598, 600, 610, 616, 617, 626, 628
- Сън 9, 16, 90, 163, 240, 246, 405, 420, 437, 448, 455, 601
- Сърце 11, 24, 30, 37, 38, 48, 55, 69, 71, 74, 78, 84, 93, 101, 108, 119, 132, 134, 141, 142, 143, 145, 149, 157, 161, 175, 177, 190, 201, 210, 212, 216, 223, 225, 226, 229, 231, 233, 239, 253, 256, 260, 265, 277, 280, 282, 286, 291, 294, 299, 300, 309, 321, 323, 329, 334, 342, 348, 349, 353, 366, 369, 371, 381, 382, 384, 385, 386, 391, 396, 403, 404, 410, 414, 418, 421, 422, 434, 437, 438, 444, 461, 471, 474, 476, 485, 488, 489, 490, 496, 525, 543, 545, 555, 565, 568, 575, 581, 589, 598, 604
- Същества 537, 540
- Същност, същина 180, 273, 303, 390, 610, 613, 615
- Тайна 38, 100, 184, 263, 376, 494, 531, 544, 631
- Талант, талантливост 65, 175
- Творчество 409
- Твърдост 14, 265, 340, 414, 528, 599
- Тела 24, 88, 91, 92, 99, 102, 103, 104, 120, 133, 156, 159, 200, 209, 224, 225, 226, 241, 244, 249, 259, 260, 265, 279, 286, 293, 294, 301, 333, 348, 349, 358, 359, 366, 385, 391, 400, 409, 412, 415, 421, 422, 431, 448, 463, 465, 471, 478, 484, 486, 502, 503, 536, 537, 542, 567, 582, 583, 590, 593, 601, 611, 612
- Темперамент 125, 232, 404, 412, 489
- Теория 92, 95, 96, 127, 163, 242, 273
- Тишина 29, 67, 70, 71, 73, 84, 86, 91, 106, 107, 109, 126, 127, 131, 143, 147, 152, 170, 177, 178, 183, 189, 191, 200, 211, 212, 228, 230, 232, 244, 246, 248, 249, 266, 276, 287, 296, 309, 321, 338, 341, 345, 364, 386, 404, 483, 490, 521, 522, 550, 553, 565, 600, 605, 617
- Топлина 10, 56, 160, 202, 226, 242, 300, 366, 394, 402, 405, 442, 460, 465, 513, 553
- Точност 15, 16, 17, 88, 95, 127, 132, 150, 256, 272, 296, 322, 328, 346, 350, 367, 373, 448, 450, 454, 456, 460, 461, 473, 478, 485, 490, 492, 506, 511, 536, 539, 569, 631
- Трансформация 52, 58, 100, 270
- Труд, трудолюбие 150, 157, 179, 226, 276, 335, 417, 418, 506
- Търпение 141, 227, 274, 452, 461, 557
- Уважение 118, 403, 418, 496, 545

Ум 19, 23, 25, 30, 69, 77, 87, 89, 95, 102, 120, 122, 133, 144, 155, 161, 164, 170, 175, 208, 223, 224, 226, 239, 240, 246, 256, 260, 265, 270, 275, 280, 282, 284, 294, 305, 312, 323, 334, 336, 343, 355, 356, 361, 366, 371, 372, 375, 381, 384, 386, 391, 393, 399, 402, 404, 405, 409, 411, 414, 422, 425, 436, 437, 444, 448, 460, 464, 469, 472, 473, 476, 485, 494, 497, 503, 505, 507, 542, 561, 567, 568, 575, 581, 583, 623

Условие 53, 257, 258, 342, 439

Успех 18, 78, 127, 201, 263, 550

Устойчивост 201, 373, 625

Учене 9, 10, 14, 16, 18, 19, 26, 37, 71, 77, 118, 150, 151, 160, 180, 187, 201, 203, 207, 208, 237, 273, 291, 293, 299, 335, 371, 375, 389, 399, 400, 414, 418, 432, 501, 519, 538, 539, 542, 570, 603, 605, 612, 623, 627

Учение 12, 15, 16, 18, 30, 37, 55, 135, 175, 238, 239, 273, 281, 299, 301, 312, 333, 342, 354, 364, 365, 377, 383, 417, 419, 420, 493, 540, 554, 564, 565, 566, 569, 578

Ученик 14, 16, 17, 29, 34, 103, 113, 123, 125, 150, 157, 175, 184, 188, 190, 195, 199, 217, 237, 238, 239, 243, 251, 253, 255, 258, 261, 272, 273, 279, 280, 284, 291, 292, 294, 297, 302, 303, 305, 306, 311, 312, 317, 318, 319, 322, 323, 325, 326, 327, 329, 333, 334, 336, 339, 340, 341, 347, 354, 360, 361, 363, 365, 367, 373, 377, 381, 385, 398, 399, 400, 403, 413, 415, 416, 419, 425, 433, 437, 440, 442, 449, 450, 470, 472, 473, 483, 485, 488, 489, 492, 494, 504, 505, 508, 510, 512, 535, 537, 545, 549, 551, 557, 566, 581, 599, 600, 602, 604, 616, 621, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 631

Учител 11, 13, 17, 26, 29, 30, 37, 50, 51, 57, 67, 73, 121, 122, 123, 217, 256, 257, 258, 259, 284, 296, 305, 306, 322, 323, 325, 326, 330, 340, 345, 358, 362, 363, 365, 376, 383, 441, 452, 454, 486, 497, 505, 528, 537, 541, 543, 546, 555, 566, 574, 602, 627

Физическо тяло, организъм 9, 11, 12, 13, 19, 24, 26, 27, 29, 30, 32, 35, 36, 38, 42, 48, 54, 55, 58, 63, 66, 67, 69, 71, 74, 78, 81, 83, 84, 86, 87, 88, 90, 91, 93, 99, 101, 103, 108, 119, 120, 126, 128, 132, 134, 135, 141, 142, 143, 145,

149, 155, 156, 161, 163, 164, 172, 173, 175, 177, 183, 189, 190, 192, 193, 194, 196, 200, 201, 203, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 216, 223, 225, 226, 228, 231, 239, 240, 241, 242, 244, 245, 253, 256, 260, 261, 264, 269, 270, 273, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 284, 285, 287, 291, 294, 295, 296, 299, 300, 301, 309, 321, 322, 325, 327, 329, 334, 338, 340, 341, 342, 348, 349, 350, 353, 354, 356, 357, 358, 360, 363, 366, 367, 368, 369, 371, 374, 375, 376, 378, 381, 382, 384, 385, 386, 391, 392, 396, 403, 404, 405, 409, 410, 411, 412, 414, 416, 418, 419, 420, 421, 422, 429, 430, 434, 435, 437, 438, 441, 442, 444, 447, 448, 453, 459, 460, 461, 463, 465, 469, 470, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 485, 488, 489, 490, 491, 492, 495, 496, 502, 504, 506, 509, 510, 514, 515, 521, 527, 528, 529, 530, 536, 537, 541, 543, 545, 547, 548, 550, 551, 552, 555, 556, 557, 562, 565, 566, 568, 570, 575, 577, 581, 582, 585, 586, 587, 589, 590, 592, 593, 597, 598, 599, 600, 602, 603, 604, 612, 616, 619, 623, 629

Философия 11, 25, 26, 28, 29, 35, 37, 155, 158, 159, 162, 164, 165, 213, 224, 253, 271, 272, 273, 279, 292, 302, 307, 318, 330, 356, 372, 373, 374, 386, 396, 397, 409, 422, 429, 434, 440, 452, 455, 519, 526, 546, 549, 553, 562, 564, 574, 575, 577, 610, 611, 615, 616, 617

Форма 149, 154, 180, 237, 242, 258, 270, 273, 275, 282, 326, 353, 354, 355, 362, 371, 377, 389, 390, 391, 397, 412, 424, 429, 430, 434, 435, 437, 440, 472, 476, 567, 626, 628, 629

Френология 327, 353, 361, 472, 473, 502, 522

Характер 17, 31, 41, 59, 65, 69, 120, 188, 193, 201, 208, 209, 212, 213, 214, 263, 380, 389, 403, 411, 477, 497, 538, 548, 603, 618

Хармония 19, 96, 134, 241, 282, 421, 455, 492, 603

Химия, химик 15, 41, 48, 49, 53, 66, 75, 91, 132, 137, 156, 172, 183, 196, 198, 208, 210, 217, 225, 242, 256, 263, 283, 292, 293, 303, 318, 334, 339, 341, 354, 367, 379, 380, 413, 432, 437, 438, 486, 540, 602, 628

Храна, хранене, ядене 13, 14, 27, 64, 66, 133, 180, 200, 204, 208, 215, 242, 244, 247, 254, 255, 281, 307, 324, 327, 340, 356, 380, 412,

- 417, 419, 464, 539, 542, 563, 571, 584, 626
- Христос 9, 10, 15, 30, 32, 40, 52, 95, 119, 136, 148, 161, 181, 215, 239, 257, 261, 281, 307, 310, 341, 342, 354, 360, 373, 375, 377, 383, 413, 416, 422, 423, 424, 455, 484, 509, 529, 537, 541, 543, 544, 551, 555, 556, 574, 575, 576, 585, 615
- Художество, живопис 12, 81, 86, 141, 144, 149, 157, 159, 184, 196, 258, 282, 299, 357, 395, 401, 423, 450, 451, 568
- Цветове 10, 27, 38, 53, 93, 149, 174, 184, 196, 207, 216, 225, 226, 241, 247, 297, 320, 325, 374, 375, 385, 403, 462, 463, 472, 476, 630
- Цел 85, 99, 120, 137, 169, 194, 207, 219, 223, 239, 275, 283, 296, 323, 327, 345, 349, 356, 404, 447, 455, 477, 523
- Център 17, 86, 162, 163, 224, 244, 249, 269, 281, 299, 309, 384, 429, 431, 440, 473, 476, 502, 504, 505, 582, 587, 589, 601
- Цялото 612
- Черно Братство 27, 30, 304, 375, 377, 383, 384, 415, 542, 587, 624
- Честност 25, 31, 39, 124, 281, 308, 509, 554, 576, 577, 619, 631
- Чистота, пречистване 27, 32, 36, 48, 58, 65, 66, 69, 75, 82, 83, 89, 103, 117, 119, 126, 147, 158, 170, 173, 174, 175, 180, 183, 187, 191, 217, 237, 242, 249, 263, 272, 283, 284, 294, 298, 302, 308, 337, 345, 397, 403, 411, 420, 432, 437, 438, 471, 486, 491, 507, 509, 526, 527, 542, 552, 562, 570, 575, 587, 592, 623, 626, 630
- Човек 10, 19, 23, 24, 25, 27, 30, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 42, 49, 53, 54, 58, 63, 64, 66, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 82, 84, 85, 86, 89, 91, 94, 95, 102, 103, 104, 108, 109, 113, 114, 115, 117, 121, 122, 124, 125, 132, 135, 136, 141, 144, 148, 151, 154, 156, 158, 162, 163, 164, 171, 173, 175, 179, 183, 188, 191, 193, 194, 197, 198, 199, 203, 207, 208, 209, 210, 212, 215, 218, 223, 225, 227, 230, 238, 240, 243, 244, 245, 246, 249, 250, 253, 254, 258, 259, 260, 261, 263, 264, 269, 270, 274, 277, 278, 281, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 300, 304, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 319, 320, 321, 323, 325, 327, 329, 330, 334, 335, 337, 339, 344, 347, 349, 350, 353, 354, 357, 359, 361, 363, 364, 365, 367, 372, 373, 374, 377, 378, 379, 380, 382, 386, 389, 391, 394, 396, 397, 398, 400, 401, 403, 409, 410, 411, 412, 413, 415, 418, 420, 423, 429, 430, 432, 434, 435, 437, 438, 442, 444, 447, 448, 449, 454, 456, 462, 470, 472, 473, 474, 475, 477, 485, 487, 489, 491, 495, 502, 503, 505, 508, 510, 511, 512, 520, 521, 523, 524, 526, 528, 530, 535, 536, 540, 541, 548, 549, 550, 554, 558, 561, 562, 565, 567, 571, 574, 575, 576, 578, 581, 582, 585, 587, 589, 591, 601, 604, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631
- Чувство 48, 52, 56, 58, 63, 65, 70, 83, 104, 126, 134, 189, 203, 217, 230, 261, 327, 341, 353, 361, 365, 386, 397, 398, 402, 420, 431, 432, 505, 624, 631
- Широта, разширение 24, 73, 132, 133, 136, 183, 247, 280, 282, 435, 589
- Школата 9, 11, 12, 15, 17, 20, 51, 58, 82, 113, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 175, 187, 194, 197, 227, 263, 295, 297, 298, 300, 301, 303, 304, 305, 307, 308, 311, 325, 340, 344, 345, 346, 364, 365, 374, 376, 425, 437, 439, 441, 448, 450, 451, 455, 461, 473, 494, 504, 505, 506, 507, 508, 510, 512, 513, 542, 543, 545, 551, 552, 553, 566, 570, 571, 584, 602, 603, 628
- Школи, окултни школи 19, 23, 33, 77, 113, 116, 152, 194, 226, 261, 379, 425, 437, 453, 473, 488, 494, 535, 546, 550, 564, 571, 575, 577, 590, 592, 602
- Щастие 68, 106, 158, 160, 256, 435, 573, 610, 611, 618, 627, 629
- Ясновидство 17, 178, 208, 424
- Яснота 42, 66, 108, 121, 125, 144, 152, 187, 190, 212, 231, 237, 248, 259, 302, 322, 373, 374

Писмени теми

Положителни и отрицателни сили в Природата: *Защо плачат малките деца.*

Влиянието на електричеството: *Човешката воля – разлика между воля и своеволие.*

Окултна музика: *Предназначението на космите.*

Значение на гласните при окултното пеене: *Предназначението на ръката и десетте пръста.*

Музиката – средство за концентриране: *Пробуждане на Божественото съзнание в човешката душа.*

Окултна медицина: *Ползата от цветята.*

Правилният растеж на ученика: *Разлика между човека и животните. Разлика между ума и сърцето.*

Значение на ръцете и пръстите: *Целта и предназначението на окултния ученик.*

Малките случаи: *Смисълът на раждането и на прераждането.*

Двете течения: *Предназначението на човешкия нос.*

Произход на правите мисли: *Влияние на планетите върху човека. Произход на музиката. Първата съзнателна мисъл, която се е явила в човешкия живот.*

Смисълът на противоречието: *Произходът на мисълта.*

Окултна медицина: *Произход на религиите.*

Работа на окултните сили: *Отношенията на Светлината и тъмнината. Старост и младост или Отличителните черти на младостта и на старостта.*

Закон за контрастите: *Ползата от предметното обучение.*

Вяра и съмнение: *Разлика между Добро и Правда. Задачата на ученика във Всемирната Бяла школа.*

Божественото и човешкото: *Предназначението на братя и сестри.*

Упътване: *Отношения между въздуха и водата.*

Упражнения, задачи и опити

Положителни и отрицателни сили в Природата.

- изкачване на Мусала;
- среща с мечка, която учениците да хванат за ушите.

Практическо приложение на музиката.

- дава се окултното упражнение „Сила жива, изворна, текуща“.

Влияние на музиката, пеенето и движенията.

- пеят се упражненията „Сила жива, изворна, текуща“ и „Фир-фюр-фен“;
- упражнение за учениците да пеят от 15 до 30 минути всеки ден.

Окултна музика.

- дават се упражненията „Венир Бенир“ и „Изгрява Слънцето“;
- дава се музикално упражнение с пеене на сричките си-му-ту-си;
- формули срещу болести и за регулиране на сърцето.

Влиянието на електричеството

- опит как да си избираме къща.

Никаква лъжа.

- дава се упражнението „Сладко, медено“;
- дава се текста на „Венир Бенир“ и „Блага дума“ и се пеят целите упражнения.

Музика и пеене – средство за постигане на Божественото.

- окултното упражнение „Духът Божи“ се изпълнява с движения.

Окултна музика.

- пеят се упражненията „Мусала“, „Махар Бену Аба“ и „В зорите на Живота“;
- упражнение с пеене на сричката ха.

Значение на гласните при окултното пеене.

- пее се упражнението „Мусала“;
- дава се упражнението „Бог е Любов“.

Музиката – средство за концентриране.

- дава се текстът на цялото упражнение „Бог е Любов“.

Окултна медицина.

- задача всеки ученик да си избере една любима дума и да направи от нея

- музикално упражнение;
- упражнение да пеем на себе си;
- всяка сутрин да правим молитва за нашето гърло.

Правилният растеж на ученика.

- опит за събуждане в определен час;
- психическо упражнение: мислено пътуване до Месечината и до Слънцето.

Значение на ръцете и пръстите.

- пътуване до Слънцето за 3 минути.

Тъмното петно в съзнанието.

- намиране на светлина и на черно петно в съзнанието;
- метод за примиряване между приятели;
- опит за намиране и усещане на съзнанието.

Съмнение и воля.

- упражнение за подобряване на здравето чрез съсредоточаване на мисълта ни върху тялото;
- изпълнение на „Изгрява Слънцето“ с движения.

Двете течения.

- проучване на Евангелието и опит със стихове от него да разберем вътрешния им смисъл;
- упражнение с движения на ръцете и пръстите с концентрация на ума.

Качества на ума, на сърцето и волята.

- метод за лекуване чрез срещи със здрави хора;
- формула за преодоляване на съмнението.

Произход на правите мисли.

- упражнение с думите *светлина*, *топлина* и *доброта*.

Смисълът на противоречието.

- пътуване до Слънцето.

Точността.

- упражнение с ръцете и с проектиране на мисълта;
- задача за излизане сред Природата в 6 часа сутринта за проверка на точността.

Окултна медицина.

- пет упражнения с движения на ръцете;
- упражнение за откриване на светла точка в посоките на света;

- опит за лекуване на цирей;
- лек за простуда с тархана;
- лекуване на кашлица.

Правилни отношения.

- упражнения с ръцете за възприемане на теченията на Земята и на Слънцето;
- упражнение с ръцете и пръстите за възприемане на различни енергии.

Правилно разпределение на енергиите.

- задача за организиране на екскурзия;
- две упражнения с движения на ръцете за успокояване.

Закон за контрастите.

- упражнение с ръцете и тайна молитва;
- пее се упражнението си-му-ту-си;
- упражнение с контрастни тонове в музиката.

Божественото и човешкото.

- упражнение с ръцете с формула за уякчаване на сърцето.

Проява на разумните сили в Природата.

- опит за определяне силата на волята при болка;
- упражнение с ръцете за привличане силите на Природата;
- опит за лекуване чрез съзнанието на наши приятели;
- волево упражнение за лекуване, като оставяме парите за лекари в Божията каса;
- положение на тялото за почивка;
- упражнение с движение на ръцете.

Упътване.

- упражнение с движение на ръцете от дланта до рамото;
- упражнение с допиране на пръстите на ръцете;
- упражнение със склучени пръсти на ръцете и с формули;
- упражнение за разположение на чувствата.

Формули и утвърждения

Правила за Окултната школа:

- „Всичко можем с Божествената Любов, всичко можем с Божествената Мъдрост, всичко можем с Божествената Истина.“

Окултна музика:

- Формула срещу болести (обръщаме се към болестта): „Слушай, приятелю, ти тук не можеш да градиш. В името на онзи велик Божествен закон, който управлява света, ти си дошъл като гостенин и ще излезеш навън. Не излезеш ли другояче, аз ще постъпя с теб по всички правила, които зная.“
- Формула за регулиране на сърцето: „Приятелю, закон е сърцето да бие по 72 пъти в минута – туй е правило и ти ще се подчиниш.“

Тъмното петно в съзнанието:

- Формула, която да кажем на душата си: „С теб е Бог, ти ще победиш! Твоята победа е и моя победа!“

Качества на ума, на сърцето и волята:

- Формула за преодоляване на съмнението: „Истината е една, Бог е един Бог, Който се проявява. Той е Любов, Мъдрост и Истина.“
- Формула: „Няма сила като силата на Духа. Само силата на Духа е сила Божия.“

Проява на разумните сили в Природата:

- Формула, когато нещо ни боли: „Моля болестта да престане.“
- Формула за уякчаване силите на сърцето: „Моето сърце ще се изпълни с Божествената Любов и ще бъде устойчиво във всяка Правда и Истина (лявата ръка се поставя над дясната ръка). Моят ум ще се изпълни с Божествена Светлина и аз ще възприемам в себе си всички Божествени мисли и ще ги насаждам в света (дясната ръка се поставя над лявата). Амин, тъй да бъде! (двете ръце се издигат нагоре 3 пъти)“.
- Формула за лекуване: „В името на Този лекар, при Когото отивам да се лекувам и Който единствено може да ме излекува, аз ще сложа тия сто лева в Божествената каса – и в Негово име заповядвам на тази болест да изчезне.“

Упътване:

- „В единството на Божията Любов (ръцете са надолу) и Мъдрост (ръцете нагоре) Истината (ръцете надолу) постига своите цели (ръцете нагоре)“.
- „В името на Божията Мъдрост (ръцете надолу) и Божията Любов (ръцете нагоре) Истината (ръцете надолу) постига своите заветни цели (ръцете нагоре и после бавно се спускат надолу)“.

Учителя Петър Дънов
Беинса Дуно

ОБЩ КЛАС

ПОЛОЖИТЕЛНИ И ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ
година втора

<i>Редактор</i>	Спаска Миховска
<i>Художник</i>	Даниела Тодорова
<i>Предпечат</i>	Иван Джеджев

Издателство Бяло Братство
София 1113, ж.к. Изгрев
ул. *Ген. Щерю Атанасов* № 6
тел. (02) 9 634 313